

ONLY ONE HOTAN IN THE WORLD

دۇنيادا بىرلا خوتەن بار

شەپسانە - رىۋايەتلەر، چۆچۈك كىمەر

شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى

دۇنيادا بىرلا خوتەن بار

8

شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى

دۇنيادا بىرلا خوتەن بار

ناملىق يۈرۈشلۈك كىتابلار

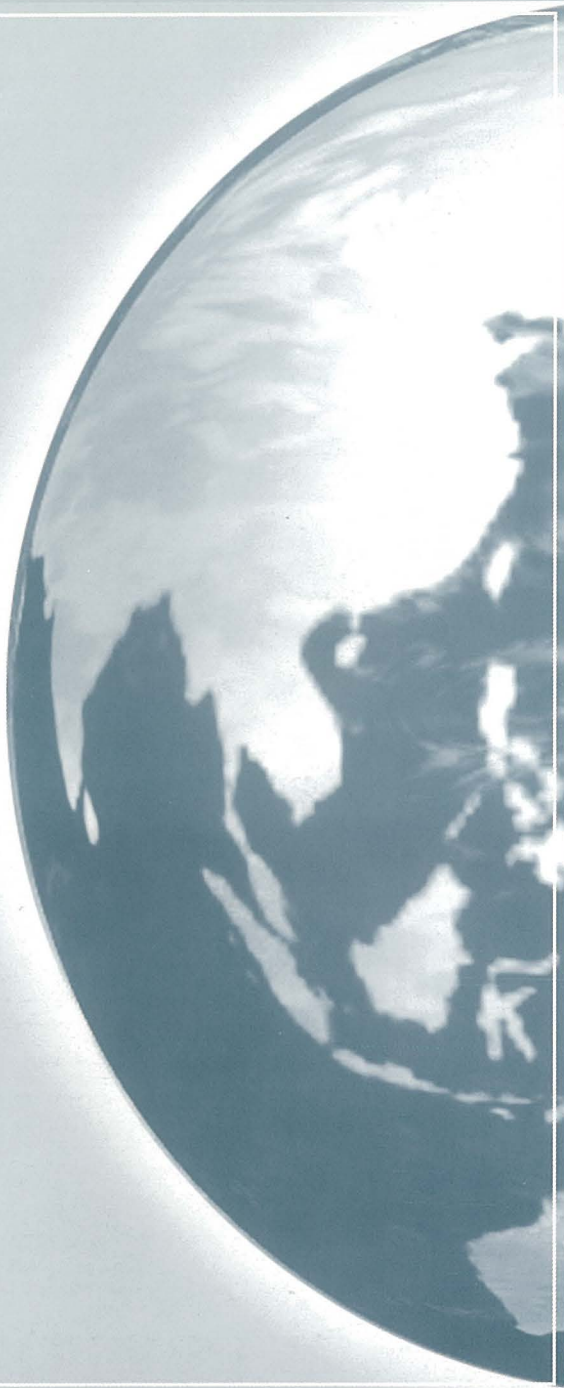
يىللار ، ئادەملەر ، ۋەقەلەر
مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى ، بوستانلىق ۋە ئېكولوگىيە
مەدەنىيەت ، مائارىپ ، تېبابەت
يىپەكچىلىك ، قاشتېشى ، گىلەمچىلىك
ئەدەبىيات - سەنئەت
ھېكايەتلەر
خەلق قوشاقلىرى (تاللانما)
ئەپسانە - رىۋايەتلەر ، چۆچۈك كىمەر (تاللانما)
خەلق داستانلىرى
يەر ناملىرى
خوتەن دىئالېكتى
كىتابلار ئۇچۇرى
چەت ئەللىكلەر نەزىرىدىكى خوتەن
كارخانىچىلار

ISBN 7-5631-2037-8
(维文) 定价 : 28.80 元

ISBN 7-5631-2037-8

9 787563 120376 >

دۇنيادا بىرلا خوتەن بار

ONLY ONE HOTAN IN THE WORLD

شېئىرلەر - رىۋايەتلەر، چۆچۈكلىرى (قاللانما)

تۈزگۈچى : ئابدۇللا سۇلايمان

BY
ABDULLA SULAYMAN

شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى

مەسئۇل مۇھەررىرى: تۇرسۇن ئابدۇللا
مەسئۇل كوررېكتورى: قەييۇم تۇرسۇن
مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: ئەكبەر سالھ

دۇنيادا بىرلا خوتەن بار — ئەپسانە - رىۋايەتلەر، چۆچەكلەر (تاللانما)

تۈزگۈچى: ئابدۇللا سۇلايمان

شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھىرى غالىبىيەت يولى 14-نۆمۈرى، پوچتا نومۇرى: 830046)

شىنخۇا كىتابخانىلىرى تەرىپىدىن سېتىلىدۇ
ئۈرۈمچى شەھەرلىك يېبەيفىڭ مەتبەئەچىلىك چەكلىك

مەسئۇلىيەت شىركىتىدە بېسىلدى

فورماتى: 880×1230 مم 1/32 باسما ئاۋنقى: 14.75 قىستۇرما ۋارىقى: 2

2006 - يىلى 5 - ئاي 1 - نەشرى

2006 - يىلى 5 - ئاي 1 - بېسىلىشى

تراژى: 3050 - 0001

ISBN 7-5631-2037-8

باھاسى: 28.80 يۈەن

كىرىش سۆز

خوتەن — تىلىمىلارغا تولغان بىر ماكان.

تەكلىماكان قۇملۇقىنىڭ جەنۇبىي گىرۋىكى بىلەن قاراقۇرۇم تاغلىرىنىڭ شىمالىي ئېتىكىگە جايلاشقان بۇ زەنجىرسىمان بوستانلىقلاردا ئەمگەكچان خوتەن خەلقى ھارماس ئىككى قولىغا تايىنىپ ئۇزاق تارىخنى بۈگۈنگە ئۇلىدى. خوتەن خەلقىنىڭ ھاياتلىق ماكانىنى بەرپا قىلىش ۋە گۈللەندۈرۈش تارىخىغا ھەيۋەتلىك قاراقۇرۇم تاغلىرىنىڭ ئاقباش چوققىلىرى بىلەن تەكلىماكان قۇملۇقىنىڭ شىددەتلىك قۇم بورانلىرىمۇ شاھىد بولۇپ كەلدى. تارىختىن بۇيان بۇ يەردە ياشاپ كەلگەن ئىنسان تۈركۈملىرى ئەنە ئاشۇ قۇم بورانلىرى ئەنسىز ھۇۋلاپ تۇرغان قۇرغاق زېمىندا قاراقۇرۇم تاغلىرىنىڭ كۆز ياشلىرىدىن شەكىللەنگەن دەريا تاراملارغا تايىنىپ مېھرى ئىسسىق بوستانلىقلارنى بەرپا قىلدى. بوستانلىق سېھرىي تۈسى قويۇق بۇ زېمىندىكى ھاياتلىق مەۋجۇدىيەتنىڭ سەھنىسى بولدى. بوستانلىق بۇ يەردىكى ئۆزىگە خاس مەدەنىيەتنىڭ بۆشۈكى بولدى. بوستانلىق قەلبى ھەر زامان ئۆركەشلەپ تۇرغان ئىسسىق مىزاجلىق بۇ كىشىلەرنىڭ شېئىرىي ھېسسىياتى بىلەن ئەپسانىۋى تەپەككۈرنىڭ قانىتىنى يەشتى. ئۇزاق ئەسىرلەر مابەينىدە سانسىزلىغان بوستانلىقلار بەرپا قىلىندى. بۇ بوستانلىقلاردا يەنە سىرلىق شەھەرلەر بىلەن تىلىمىلىق قەلئەلەرمۇ قەد كۆتۈردى. بۇ شەھەرلەرنىڭ ئىسسىق قوينىدا ياشاپ ئۆتكەن كىشىلەر ئاجايىپ ئەپسانىلەر بىلەن سېھىرلىك رىۋايەتلەرنى قالدۇردى.

قاراقۇرۇم تاغلىرى ئۆزىنىڭ ئىسسىق كۆز ياشلىرى بىلەن

ئابھايات سۇلىرىنى بۇ زېمىندىن ئايمىدى. تەكلىماكان قۇملۇقىمۇ ئۆزىنىڭ گەبەدىي تىنىماس دەھشىتى بىلەن سۈر ھەيۋىسىنى بىر مىنۇتمۇ توختىتىپ قويمىدى. پەسىللىك دەريا تاراملار قاغىراپ كەتكەن تەكلىماكان قۇملۇقىغا قاراپ توختىماستىن ئېقىپ تۇردى-يۇ، دەۋرلىك ئورۇن يۆتكەپمۇ تۇردى. بۇنىڭ بىلەن كونا دەريا قىنىدا بەرپا قىلىنغان بوستانلىقلار چۆلدەرەپ، يېڭى دەريا ئېقىنىدا يېڭى بوستانلىقلار شەكىللەندى. ھەرىكەتچان دەريا ئېقىنلىرى بىلەن بوستانلىقلارنىڭ يۆتكىلىش قانۇنىيىتىگە ئاساسەن شەھەر قەلئەلەرمۇ ئورۇن يۆتكەشمۇ مەجبۇر بولدى. قانچىلىغان شەھەر-بازارلارنىڭ بەرپا قىلىنىپ، يەنە قانچىلىغان شەھەرلەرنىڭ قۇم ئاستىغا غىرق بولغانلىقىنى ھېچكىم ئېيتىپ بېرەلمىدى.

خوتەن بوستانلىقلىرى ۋە خوتەن خەلقى ئەنە ئاشۇ سىزلىق ھاياتلىق بەلۋاغىدا ئۆزلىرىنىڭ تىلىمىلار بىلەن تولغان ئۇزاق ئۆتمۈشنى يۈدۈپ تارىخنىڭ بۈگۈنگە كىرىپ كەلدى. ۋەھالەنكى، سىزلىق ئەپسانىلەر بىلەن ئادەمنى مەھلىيا قىلىدىغان رىۋايەتلەرنىڭ سېھرىي كۈچى خوتەن بوستانلىقلىرىنى ھېلىمۇ سەير قىلىپ تۇرماقتا. كىشىلەر يەھۇدىي ۋە خرىستىيان رىۋايەتلىرىدىكى «جەننەت» نىڭ ئەسلىي ئورنى بولغان Eden نى خوتەننىڭ قەدىمىي نامى بولغان «ئۇدۇن» غا باغلاپ تەسەۋۋۇر قىلىشتى؛ نوھ ئەلەيھىسسالامنىڭ كېمىسى توپان بېسىققاندىن كېيىن قاراقۇرۇم تاغلىرىنىڭ ئېتىكىدە قۇرۇقلۇققا چىقتى؛ جۇڭگو رىۋايەتلىرىدىكى خاقانلار ئۆلمەسلىكىنىڭ دورىسىغا ئېرىشىش ئۈچۈن ئۇچار ھارۋىلارغا ئولتۇرۇپ قاراقۇرۇم تاغلىرىنى ماكان تۇتقان شى ۋاڭمۇنىڭ سىزلىق قەسىرىنى زىيارەت قىلىشتى؛ خوتەن شاھزادىسى پەرھاد چىن مۇھەببەت ئۈچۈن شىرىننىڭ ۋەتىنى بولغان ئەرمەنىستاندا جان بەرگىنىدە يۇرت سۆيگۈسىنى ئاخىرقى تىنىقىغا قوشۇپ شەرققە ئۇچقان شامالار بىلەن خوتەنگە ئەۋەتتى؛ خوتەن گۈزەللىرىنىڭ نىگاھلارنى لال قىلغۇچى

سېھرىي بىلەن خوتەن مۇشكىنىڭ دىماقلىرىنى مەس قىلغۇچى خۇشپۇراقلىرى نەۋائى غەزەللىرىنىڭ ئالتۇن مىسرالىرى ئارقىلىق كۈن يېتىشتىكى ئەللەرگە تارالدى. . .

دەرۋەقە، خوتەن دىيارىنىڭ ئۆتمۈشى رەڭگارەڭ ئەپسانە - رىۋايەتلەر بىلەن يۇغۇرۇلۇپ كەتتى. بۇددىزم رىۋايەتلىرى بۇ سىرلىق ماكاندا مىڭ يىللاردىن ئارتۇق سەپەر قىلىپ يۈردى. ئىسلامىيەت ئېتىقادى بۇ دىيارغا تارقالغاندىن كېيىن ئەسلىدە مەۋجۇت بولغان ئەپسانە-رىۋايەتلەرنىڭ قالدۇقلىرى بىلەن بىرىكىپ يېڭى تىپتىكى رىۋايەتلەرنى مەيدانغا كەلتۈردى. ھەزرىتى ئەلنىڭ كۆكتە پەرۋاز قىلغۇچى تۇلپارى خوتەن خەلقىنىڭ تەسەۋۋۇرىغا تايىنىپ پامىر تاغلىرىدىن ھالقىپ ئۆتۈپ بۇ سىرلىق دىيارغىچە يېتىپ كەلدى. «كۆھمارىم»، «ئىمامى ئاسم»، «ئىمامى جەئفىرىم سادىق» ۋە «نۆت ئىماملىرىم» نىڭ مازارلىرى نەچچە يۈز يىللاردىن بۇيان خوتەن خەلقىنىڭ ئەقىدە فولكلورىدا تۇرۇپ كەلدى. . .

قوللىغۇچى بۇ كىتاب ئەنە ئاشۇ سېھىرلىك زېمىننىڭ قەلبى قايناق كىشىلىرى ئارىسىدا ئەسىرلەردىن بۇيان تارقىلىپ كەلگەن ئەپسانە، رىۋايەت ۋە چۆچەكلىرىگە بېغىشلانغان. بۇ كىتابقا توپلانغان ئاجايىپ رەڭدار ئەپسانىلەر، تەسەۋۋۇرىڭىزنى غىدىقلىغۇچى گۈزەل رىۋايەتلەر بىلەن چۆچەكلەر سىزگە خوتەن بوستانلىقىنىڭ مول مەدەنىيەت قاتلىمىغا ئىگە فولكلور دۇنياسىدىن دالالەت بېرىپ تۇرىدۇ. بولۇپمۇ خوتەن بوستانلىقىدىكى يەر - جاي ناملىرى ۋە قەدىمكى مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى ھەققىدە خەلق ئىچىدە مەيدانغا كەلگەن ئەپسانە - رىۋايەتلەر بىزنىڭ تارىختا كۆپ خىل مەدەنىيەتلەر ئۆزئارا ئۇچراشقان ھەمدە تىندۇرما ھاسىل قىلغان بۇ بەلۋاغنىڭ سىرلىق ئۆتمۈشىنى چۈشىنىشىمىزنى مۇئەييەن يىپ ئۇچى بىلەن تەمىن ئېتىدۇ.

خوتەن — رىۋايەتلەرگە كۆمۈلگەن بىر زېمىن.

ھازىرقى زامان مەدەنىيىتىنىڭ كۆزنى قاماشتۇرىدىغان يالتىراقلىرى بىلەن ھەيۋەتلىك سۈر چۇقانلىرى مەركىزىي ئاسىيا چوڭقۇرلۇقلىرىنىڭ سۈكۈناتىغا ئۇزاق مەزگىل جۇر بولۇپ كەلگەن بۇ زېمىننىڭ سىرلىق دەرۋازىسىنى چەككىندە، ئۇنىڭ مۆجىزىلەرگە باي قوينىڭ تېخىچە رىۋايەتلەرگە كۆمۈلۈپ ياتقانلىقىنى كۆردى.

«دۇنيادا بىرلا خوتەن بار» ناملىق بۇ مەجمۇئەنىڭ ئەپسانە، رىۋايەت ۋە چۆچەكلەر قىسمى سىزنى ئەنە ئاشۇ رىۋايەتلەرگە كۆمۈلگەن خاسىتىلىك زېمىننىڭ سېھىرلىك قوينىغا باشلاپ كىرگۈسى!

شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى فىلولوگىيە ئىنستىتۇتىنىڭ دوكتورى

ئەسەت سۇلايمان

2006-يىلى 5-ئاينىڭ 22-كۈنى

مۇنداقچە

ئەپسانە - رىۋايەتلەر

- 1 نۆھ ئەلەيھىسسالام ئۇچراتقان تۇنجى ئادەم
- 1 نۇھنىڭ ئۈچىنچى ئوغلى — ياپەس ھەققىدىكى ئەپسانە ...
- 3 چىن ۋە ماچىن ئەپسانىسى
- 4 «خوتەن قاشتېشى ئەپسانىسى
- 5 «تېلىملىق قەلئە» ئەپسانىسى
- 6 «پەرھاد ئۆستىڭى» ئەپسانىسى
- 8 «تەكلىماكان» ئەپسانىسى
- 10 «خوتەن» نامى ھەققىدە 11 ئەپسانە
- 20 خوتەن گىلىمى ھەققىدە ئىككى ئەپسانە
- 22 ياڭاق رىۋايىتى
- 24 پىلە قۇرتى ۋە يىپەك رىۋايىتى
- 34 ئۇيغۇر خاقانى — بۆكۈتېكىن ئەپسانىسى
- 35 ئۇيغۇر چالغۇ ئەسۋابلىرى ھەققىدە تۆت ئەپسانە ...
- 37 غەربكە كېلىپ ئومايغا ئىلتىجا قىلىش
- 38 ئارۇخاتنىڭ پادىشاھقا نەسىھەت قىلىشى
- 39 ئۇدۇن پادىشاھلىق ئوردىسىنىڭ قۇرۇلۇشى
- 40 ھىلال شەھىرىنى قۇم بېسىپ كېتىش
- 40 چوراك قەبرىستانلىقى
- 41 ئايال سۇ مۇئەككىلىنىڭ جورا تەلەپ قىلىشى

- 43 «ئۈجمە مازار غوجام» رىۋايىتى
- 44 خوتەن ئاقسېپىل رىۋايىتى
- 45 ئالتۇن قان رىۋايىتى
- 46 «مازار تاغ» ھەققىدە ئىككى رىۋايەت
- 49 دارۋازلىق رىۋايىتى
- 52 «كۆھمارىم» توغرىسىدا ئۈچ رىۋايەت
- 63 قۇمات پاشىم (كەپتەرخانا) رىۋايىتى
- 64 «ئۇلۇغ ئاتا» رىۋايىتى
- 66 چوقتەرەشىد، نوكتەرەشىد ۋە «تۆت ئىماملىرىم»
- 72 ئىمامى ئاسىم قەبرىگاھى رىۋايىتى
- 75 «ئىمامى جەئفەرى تەيران مازىرى» رىۋايىتى
- 78 «ئىمامى جەئفىرىم سادىق مازىرى» رىۋايىتى
- 80 تۆت ئەۋلىيا، بىر پىر ھەققىدە رىۋايەت
- 87 شاھ مەشرەپ توغرىسىدا توققۇز رىۋايەت
- 94 «1 نى 1 دېگۈلۈك»
- 95 يەتتە ئەۋلىيا
- 96 ئاخۇنلۇقۇمنىڭ پەرزەنتلىرى
تەبىئەت ۋە تەبىئەت ھادىسىلىرى توغرىسىدا
- 97 15 رىۋايەت
ئۆسۈملۈك - زىرائەتلەر توغرىسىدا ئالتە ئەپسانە -
رىۋايەت
- 104 رىۋايەت
- 108 جانلىقلار توغرىسىدا بەش ئەپسانە - رىۋايەت
- 111 يەر - جاي ناملىرى توغرىسىدا 88 رىۋايەت
- 111 «يورۇڭقاش» ۋە «قاراقاش»
- 111 جىيا رىۋايىتى
- 112 چۇلاقنىڭ سېپى
- 114 ئويتوغراق رىۋايىتى

دۇنيادا بىرلا خوتەن بار — ئەپسانە - رىۋايەتلەر، چۆچەكلەر 3

- 117 لەنگەر ئۈزۈمى توغرىسىدا ئىككى رىۋايەت
- 119 «ئاچچىق ئۆرۈك» لەقىمى
- 120 «كۆمەچ» لەقىمىنىڭ كېلىپ چىقىشى
- 122 دامىكۇ رىۋايىتى
- 124 ئىسلامئاۋات ۋە تەۋەككۈل رىۋايىتى
- 128 ساراڭ مەھەللە
- 130 كۈدۈڭ
- 130 ئاتباش
- 131 «ھەزرىتى مەۋلانە خەلىپە» توغرىسىدا ئىككى رىۋايەت ..
- 134 «قارا ساقال مازار غوجام»
- 135 ئىشقىلار
- 136 تاقايلا
- 136 چىنارباغ
- 138 ئۇچات ۋە «قۇيرۇقلۇق ئادەملەر»
- 139 «كالا تېرىسىچىلىك زېمىن لازىم»
- 140 كۆتىرەم.....
- 141 باشاقچى
- 141 بىر مازارغا ئۈچ نەزەر
- 145 مىللەت ئېرىق
- 146 يالغۇز ئوغۇل
- 148 كۇيا رىۋايىتى
- 148 تەلۋىلەر.....
- 149 قايغۇلۇق
- 150 «مىڭمو»
- 151 بۇدا
- 151 باشجاي
- 152 «قازاق مازار غوجام»

153	توپلۇق (تۇتلۇق)
154	تۆۋەت
155	چاقار
156	ئىمامى ئەسكەر
157	قوشۇلاش
158	مارجان
158	كالا ئاستى
161	كېرىيە رىۋايەتلىرى
163	چوقلا
163	قاراتۇرۇن
164	داشمان
165	قارىمان
165	چۆپچىلە
166	ئەگلە
	كېرىيە «يەتتە قىزلىرىم مازىرى» توغرىسىدا ئۈچ
167	رىۋايەت
177	«قىز ئۆلدى تېرەك» ھەققىدە ئىككى رىۋايەت
178	ئايىدىڭكۆل
179	مۇغاللا ھەققىدە ئىككى رىۋايەت
180	توقچاقلىق
180	«گۇما» نامى توغرىسىدا رىۋايەت
181	سانجار
184	دۇۋا
185	مۇجى
185	قوشتاغ
186	ئىسمىسالاھ ۋە سۇپرىسالاخان مازىرى
188	ھاڭگىيا رىۋايىتى

دۇنيادا بىرلا خوتەن بار — ئەپسانە - رىۋايەتلەر، چۆچەكلەر 5

- 189 پولو رىۋايىتى
 189 ئوقچى مازار رىۋايىتى
 190 بالماس نامى توغرىسىدا ئۈچ رىۋايەت
 191 «گۈلخان ئاپا» رىۋايىتى
 تەكلىماكاندىكى «تلىسىملىق شەھەر»
 192 رىۋايەتلىرى
 194 ھاراق ئەپسانىسى
 195 دۇنيادا ئەر كۆپمۇ، ئايالمۇ؟
 196 تۆھپە ھەققىدە رىۋايەت
 197 چىرا چۆل، كېرىيە كۆل
 كېرىيە ئاياللىرىنىڭ تەلپىكى ۋە پەرىجىسى ھەققىدە
 199 رىۋايەت
 201 چىرا نېمە ئۈچۈن قۇرغاق؟
 203 ئەپسانە ۋە رىۋايەت توغرىسىدا

چۆچەكلەر

- 205 قەھرىمانى قاتىل
 227 ئالتۇن مۇڭگۈزلۈك كېيىك
 239 خاسىيەتلىك تاش
 245 مەلىكە گۈلسۈرۈخ ۋە پەرىزات رىنات
 271 قىزىل ئەۋلىيا
 303 بىر نان
 305 ئارغىماق ماجىراسى
 311 ئەمەت سۇچى بىلەن مېھرىبانۇ
 329 ئالما

- 333 ئېگەرچى
- 343 ئۇچار گىلەم
- 349 تەخەي سالاھلىق پادىشاھ
- 357 ئەۋلىيا بىلەن شەيتان
- 361 بەكتۇ بىلەن چىڭتۇ
- 373 پىخسۇق باي
- 377 تاڭ ئاتار پۇچۇق
- 389 پادىشاھنىڭ خانىشنى خورازغا نىكاھ قىلدۇرۇشى
- 391 بارىكالىلار
- 401 گىلەمچى يىگىت
- 407 بېخلىنى بايلىغان سوپۇم
- 409 بۇلتۇر ۋە ئۈلۈشۈل
- 413 ھەر كۆڭۈلدە بىر خىيال
- 415 موللا ئۆز
- 423 ئىسكەندەرنىڭ راستچىللىقى
- 427 مەلىكە بىلەن يىگىت
- 433 كەنجى قارىلغاچ
- 435 پىيازنىڭ تەمىنى بۇزۇپ قويمىسۇن دېدىم
- 437 ئاچچىقنىڭ كەلسە پۇت
- 439 شاھزادە بۇرۇق
- 447 ئوغۇل بالا چاققان
- 456 تاڭنامە

目 录

神话、传说

圣人努哈所迁见的第一个人.....	1
努哈圣的三子——亚拍斯的神话.....	1
秦与马秦的神话.....	3
和田玉的神话.....	4
神秘城堡的神话.....	5
帕尔哈提渠神话.....	6
塔克力玛干神话.....	8
十一神话说“和阗”	10
和田地毯神话二篇	20
核桃的传说	22
蚕与丝的传说	24
回纥王——勃库铁肯的神话	34
维吾尔乐器神话四篇	35
西求西王母	37
罗汉劝国王	38
于阗王宫的建造	39
沙埋曷劳落迦城	40
鼠壤坟	40
龙女求偶	41
玉吉曼麻扎的传说	43

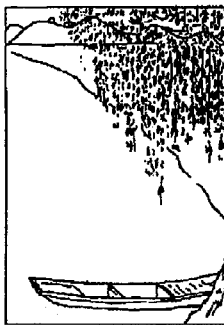
和田阿克司皮勒传说	44
金血传说	45
麻扎塔格的传说二篇	46
达瓦孜(高空走绳)的传说	49
“库麻日木”(蛇山)的传说三篇	52
古麻提帕西木(鸽子塘)的传说	63
乌鲁瓦提的传说	64
朱克提热西提,努克提热西提和“四依麻木”的传说.....	66
依麻木阿司木墓葬的传说	72
依麻木加法里太然麻扎的传说	75
依麻木加法里沙迪克的传说	78
四圣一师的传说	80
夏麦西来甫的传说九篇	87
“一就是一”	94
七神贤	95
阿匍鲁库木的子女	96
自然与自然现象的传说十五篇	97
植物与作物的神话传说六篇.....	104
动物传说若干篇.....	108
地名传说八十八篇.....	111
塔克拉玛干“神秘城”传说若干篇.....	192
酒的源由神话.....	194
世上男多还是女多?	195
关于“贡献”的传说.....	196
“策勒旱,于田涝”的传说	197
于田妇女小帽和外套的传说.....	199
策勒为什么干旱?	201

〔附〕关于神话,传说 203

故事

英勇的凶手.....	205
金角鹿.....	227
非凡的石头.....	239
古丽苏如荷公主与日娜特太子.....	245
红衣天神.....	271
一个饕.....	303
骏马之争.....	305
卖水汉艾买提与米日巴奴.....	311
萍果.....	329
马鞍匠.....	333
飞毯.....	343
化身为小驴的国王.....	349
神人与邪神.....	357
佰克吐与青吐.....	361
慳吝富翁.....	373
天明歪咀子.....	377
把王妃嫁给公鸡的国王.....	389
感恩.....	391
织毯小伙子.....	401
巧治坚吝的书生.....	407
去年与前年.....	409
各有打算.....	413
毛拉乌孜.....	415

城实的伊斯砍代尔.....	423
公主与小伙.....	427
晚生燕子.....	433
为了别让皮牙孜走味儿.....	435
生气,再难也得咽	437
布如克王子.....	439
机灵的男子汉.....	447
食普记.....	456

ئەپسانە - رىۋايەتلەر

نۇھ ئەلەيھىسسالام ئۇچراتقان تۇنجى ئادەم

نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ غايەت زور كېمىسى توپان بالاسىدا تارىم دەرياسى ئېقىنىنى بويلاپ 150 كۈن ئاققاندىن كېيىن، سۇ بارا - بارا پەسىپ 10 - ئاينىڭ باشلىرىدىكى بىر كۈنى تاغ چوققىسى كۆرۈنۈپتۇ. نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ كېمىسى توختىغان جاي «ئىدۇن»، «ئېدەن» (بېھىش، باغى ئېرەم، جەننەت دېگەندەك مەنىلەرنى بېرىدۇ. كېيىنكى «ئۇدۇن» نامى ئاشۇ سۆزلەرنىڭ تەلەپپۇز ئۆزگىرىشىدىن كەلگەن دېيىلىدۇ) دەپ ئاتىلىدىكەن. ئۇنىڭ كۆرگىنى قۇرۇم تاغلىرىنىڭ چوققىسى ئىكەن. تىك چوققىدا بىر ئادەم قىپچالغاچ ھالەتتە يىراقلارغا تىكىلىپ تۇرغىدەك. نۇھ ئەلەيھىسسالام بەكمۇ ھەيران بوپتۇ ۋە ھېلىقى ئادەمدىن:

— سەن كىم؟ يەر يۈزىدە ھاياتلىق قالمىغان تۇرسا، قانداقلارچە ئامان قالدىڭ، — دەپ سوراپتۇ.

— مەن شائىر، ئاللا مېنى توپان بالاسىدىن ساقلاپ قالدى. ئاللا مېنى ئالەمگە ھىدايەت نۇرى تارقىتىپ، ھەق - ئادالەتنى سۆزلەشكە بۇيرۇغان، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

نۇھ ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا ھۆرمەت - ئىلتىپات كۆرسىتىپ، ئۇنىڭ قولىدىن يېتىلەپ، زېمىنغا بىرلىكتە قەدەم بېسىپتۇ.

نۇھنىڭ ئۈچىنچى ئوغلى — ياپەس
ھەققىدىكى ئەپسانە^①

ياپەس شەرق ۋە شىمال تەرەپتە، ئېدىل، ئېرتىش دەريالىرى

① بۇ ئەپسانە موللا مۇسا سايرامنىڭ «تارىخى ھەمىدى» دېگەن كىتابىدىن ئېلىندى.

بويلىرىدا ۋەتەن تۇتۇپتۇ. ئۇ ئوبدان قائىدە ۋە رەسىم - يوسۇنلارنى پەيدا قىپتۇ ۋە چېن ئېلىدە بىر شەھەر بىنا قىپتۇ. تەڭرى ياپەسكە 11 پەرزەنت بېرىپتۇ. ئۇلار چېن، ساقلاپ، گۇمارى، تۈرك، خەلج، خەرز، رۇس، سەدسان، غەربا، رۇج، مەنسەخ دېگەن ناملار بىلەن ئاتىلىپتۇ ۋە ئۇلارنىڭ ھەر بىرىگە ئۆز ئەۋلادىدىن بىردىن قىز ئېلىپ بېرىپتۇ. «يۇرتى ئاۋات - مەمۇر قىلىڭلار، بەندىلەرگە ئوبدان تەربىيەت قىلىڭلار، ئۇلار كۆپەيسۇن» دەپ ۋەسىيەت قىپتۇ. ئۇنىڭ ئەۋلادلىرىغا تۈرك باشچى بوپتۇ. بۇ ناھايىتى غەيرەتلىك، مەردانە، ھۈنەرۋەن، ئەقىللىق ئىكەن. ئۇ ئەتراپنى سەيلە قىلىپ بىر كىچىك دەريا بار جايغا بېرىپتۇ. ئۇ يەرنىڭ ئېتى «سەيلۈك» دەپ ئاتىلىدىكەن. ئۇ يەردە بۇلاقلار، ئاقار سۇلار، تۈرلۈك قۇشلار كۆپ ئىكەن. تۈرك بۇ جايىنى خالاپ، شۇ يەردە ۋەتەن تۇتۇپتۇ. گىياھ - قومۇشلاردىن ئۆي ياساپ ئولتۇرۇپتۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن چېدىر - بارگاھ پەيدا قىپتۇ. مال - چارۋىلارنىڭ تېرىسىدىن تون، تۇماق تەييارلاپ كىيىپتۇ. تۈرك ئادالەتلىك ۋە شەپقەتلىك پادىشاھ ئىكەن. پۇقرالارنى ئۆز ھىمايىسىگە ئېلىپ تەربىيەت قىلىشتا زادى بوشاڭلىق قىلمايدىكەن. ئۇنىڭ ئوبدان بالىلىرى بار ئىكەن. بىرىنىڭ ئىسمى پۈدەك ئىكەن. پۈدەك شىكارغا ئامراق ئىكەن. بىر كۈنى چۆل - جەزىرىدە كېيىك گۆشىنى كاۋاپ قىلىپ يەپ ئولتۇرغان چاغدا، بىر پارچە گۆش قولىدىن يەرگە چۈشۈپ كېتىپتۇ. ئۇنى ئېلىپ ئاغزىغا سايپتۇ. بۇ گۆشنىڭ بەك لەززەتلىك ئىكەنلىكىنى سېزىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن تاماقنى تۈز بىلەن يېيىشنى ئادەت قىپتۇ. بۇنىڭدىن ئىلگىرى تۈزنى بىلمەيدىكەن. ياپەسنىڭ يەنە بىر ئوغلى خەرز شىمالدىكى يەرلەردىن ئۆتۈپ دەريا لېۋىگە بېرىپتۇ. ئۇ يەرنى ئۆزىگە مۇناسىپ كۆرۈپ، شۇ يەردە ۋەتەن تۇتۇپتۇ. پەرزەنتلىرى بىلەن تۈلكە، سۈلەيسۇن ... لەرگە شىكار قىلىپ، تېرىسىنى ئېگىن قىلىپ كىيىپتۇ. خەرز ھايات ۋاقتىدا بالىلىرىدىن بىرى سۇدا غەرق بوپتۇ. «سۇنىڭ قارشىسى ئوت ئىكەن» دەپ كۆپ ئوتۇن توپلاپ قوۋم - جامائەتلىرىنى ھازىرلاپ، داپ، تەمبۈر قاتارلىق نەغمە سايماڭلىرىنى تەييارلاپ، نەغمە - ساز بىلەن بالىسىنىڭ جەستىنى ئوتتا

كۆيدۈرۈپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئۇنىڭ ئەۋلادلىرى تاغنىڭ تۆشۈكلىرىدىن ھەسەل تېپىپ كېلىپ، ئۇنىڭدىن ھالۋا ئېتىشىنى پەيدا قىپتۇ.

چىن ۋە ماچىن ئەپسانىسى ①

چىن بىننى ياپەس ناھايىتى ئەقىللىق، زېرەك، ھوشيار، تەدبىرلىك ئىكەن. دادىسى بىر شەھەر بىنا قىلىپ، ئوغلىنىڭ ئىسمى بىلەن «چىن» دەپ ئاتاپتۇ. چىننىڭ تەبىئىتى ئۈستۈن، ھۈنەرۋەن ئىكەن. نەققاشلىق، ئويمانچىلىق ۋە گۈللۈك ئېگىن تىكىشىنى ئىجاد قىپتۇ. پەرزەنتلىرىگە ھەم تەلىم بېرىپتۇ. پىلە بېقىشىنى ئىجاد قىپتۇ. چىننىڭ خوتۇنى يۈزى نۇرلۇق، ئوچۇق چىرايى بىر ئوغۇل تۇغۇپتۇ. ئۇنىڭغا «ماچىن» دەپ ئات قويۇپتۇ، ماچىن ئۆيلىنىپتۇ. ئۇنىڭ بالىلىرى ۋە ئۇرۇقلىرى كۆپىيىپتۇ. دادىسى بىلەن مەسلىھەت قىلىشىپ، مېنىڭ بالىلىرىم - ئەۋلادلىرىم كۆپەيدى، بۇ زېمىنغا سىغىشمايدىغان ھالەتكە يەتتىم. رۇخسەت بەرسىڭىز يېقىنراق بىر شەھەر بىنا قىلىپ ئولتۇرسام دېگەندە، چىن ماقۇل كۆرۈپ بىر شەھەر بىنا قىپتۇ ۋە ئۇنىڭغا ئوغلىنىڭ نامى بىلەن «ماچىن» دەپ ئات قويۇپتۇ. ماچىن بالىلىرىغا قوينىڭ يۇڭىدىن ئېگىن قىلىپ كىيىشىنى ئۆگىتىپتۇ. «ئۇنغا» دېگەن چىرايلىق قۇشنىڭ قاناتلىرىنى زىننەت ئۈچۈن باشلىرىغا قادايتۇ. جەڭ كۈنلىرىدە ئۇنىڭ باتۇرلىرى دەستىدا - دۇبۇلغىلىرىغا ئۇنغا قۇشنىڭ پەيلىرىنى بېكىتىپ، ئۆزىنى ھەيۋەتلىك ۋە باتۇر كۆرسەتسۇن، دەپ بۇيرۇق قىپتۇ. بىر قېتىم ماچىن ئوۋ قىلىپ يۈرۈپ كېيىكىنى سەيە (ئوۋ) قىپتۇ. ئۇنىڭ كىندىكىدىن خۇشبۇي قان ئېقىپتۇ. ئۇ قاننى ئاسراپ ساقلاپتۇ. قان قۇرۇغاندىن كېيىن تېخىمۇ خۇشبۇي پۇراق چېچىپتۇ. ماچىن: ھەركىم بۇنىڭغا ئوخشاش كېيىك ئوۋ قىلسا، كىندىكىنى ئېھتىيات بىلەن ساقلىسۇن، دەپ ھۆكۈم قىپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ كېيىكىنى

ئوۋ قىلسا كىندىكىنى ئالدىغان بولۇپ، مۇشك (ئىپار) ئادەملەرنىڭ قولغا چۈشىدىغان بوپتۇ. چىن ۋە ماچىننىڭ ھاياتلىقىدا ئۇلارنىڭ بالىلىرى ۋە نەۋرىلىرى ئوتتۇز ئالتە خىل تىل بىلەن سۆزلىشىدىكەن. ئۇلارنىڭ ھەر بىرى ئايرىم تائىپە ۋە قەبىلە بولۇپ، ئۆزئارا سۆزلەشمەكچى بولسا تىلماچ ئىشلىتىدىكەن. ھەر بىر تائىپە بىر تەرەپكە بېرىپ شەھەر - ئىمارەتلەر بىنا قىلىپ ئولتۇرۇشۇپتۇ.

خوتەن قاشتېشى ئەپسانىسى

1

ئادەم ئاتا بىلەن ھاۋا ئانا جەننەتتە يېيىش چەكلەنگەن بۇغداي دەرىخىنىڭ مېۋىسىنى يەپ قويغانلىقى ئۈچۈن جەننەتتىن قوغلىنىپ، بىرى مەغرىبكە، بىرى مەشرىققە تاشلانغاندىن كېيىن، بىرى بىرىنى ئىزدەپ، بىرى بىرىنى چاقىرىپ، مىڭ بىر جايا - مۇشەققەتلەرنى بېشىدىن كەچۈرۈپ، قارا قۇرۇم تاغلىرىدىكى مۇزلۇقتا ئۇچرىشىپ ۋىسال تەشئالىقىنى قاندۇرۇپتۇ. بۇ جەرياندا يەرگە ئېقىپ كەتكەن مەنىدىن قاشتېشى ھاسىل بولۇپتۇ.

2

ئېيتىشلارغا قارىغاندا: ئۇماي (ھۇماي، ئۇماي ئانا، باتسىخان ئاغىچا دەپمۇ ئاتىلىدۇ) ئىدارە قىلىۋاتقان قاراقۇرۇم تېغىدا قەسىر - بارىگاھلار سېلىنغان، تاغلاردىن ھەر خىل رەڭدىكى زۇمرەت سۇلار شىلىدىرلاپ ئېقىپ تۇرغان، ئېگىز چوققا، جىلغىلاردا دەل - دەرەخلەر قويۇق، ئوت - خەسلەر مول، جىگدە، ياڭاق قاتارلىق مېۋىلەر تولا ئىكەنمىش. توققۇز كۆزلۈك بۇلاق ئالاھىدە كۆرۈنۈپ تۇرار كەنمىش. توققۇز چوڭ دەرۋازا بولۇپ، توققۇز يىرتقۇچ غەلىتە ھايۋان ئىشىكىنى قوغدايدىكەنمىش.

ئۇماي ئەجىر قىلىپ تاغ - داۋانلارنى ياخشى باشقۇرۇپتۇ. دائىم قۇرۇم تېغىنىڭ ھەر بىر بۇلۇڭ - پۇچقاقلرىغىچە بېرىپ نازارەت قىلىپ تۇرىدىكەن. ھەر يازدا سىرلىق تاغ تۇرا بارغانسېرى ئاۋاتلىشىپ

كېتىدىكەن. تەڭرى ئۇماينىڭ قاراقۇرۇمنى ياخشى باشقۇرغانلىقى ئۈچۈن زەڭگەر قاشتېشى تارتۇق قىپتۇ. لېكىن ئۇماي بۇ شان - شەرەپتىن يالغۇز ئۆزى بەھرىمەن بولۇۋالماي تاشپاقا، يىلان ئىلاھىغا بۇيرۇق قىلىپ زەڭگەر قاشتېشىنى ئىككى پارچە قىلىپ يورۇڭقاش ۋە قاراقاش دەرياسىغا تاشلاتقۇزۇپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ يورۇڭقاش دەرياسى، قاراقاش دەرياسىدىن قاشتېشى ناھايىتى كۆپ چىقىدىغان بولۇپتۇ.

«تىلسىملىق قەلئە» ئەپسانىسى ①

بۇ تىلسىملىق قەلئەنى پەرھاد ئىسىملىك دىۋە قۇرغان ئىمىش. پەرھاد چىن شاھىنىڭ شېرىن ناملىق قىزىنى ياخشى كۆرۈپ قاپتۇ ۋە ئۇنىڭغا ئەلچى قويۇپتۇ. بۇ پادىشاھنى ۋەھىمىگە ساپتۇ. قىزىنى دىۋىگە بېرىشنى خالىمىغان پادىشاھ ئۇنىڭ تەلپىنى رەت قىلىشتىن قورقۇپ، جادۇگەر كەمپىردىن ياردەم سوراپتۇ. جادۇگەر پەرھادقا بېجىرىپ بولالمايدىغان ۋەزىپىنى — بىپايان چوڭ قۇملۇقنىڭ ئوتتۇرىسىغا ھەيۋەتلىك تاش قەلئە قۇرۇشنى شەرت قىلىپ مەسلىھەت بېرىپتۇ. دىۋە پەرھاد پادىشاھنىڭ بۇ شەرتىنى قوبۇل كۆرۈپ، يىراق جەنۇبتىكى قاراڭغۇ تاغدىن يەلكىسىدە قورام تاشلارنى توشۇپ كېلىپ قەلئەنى قۇرۇشقا باشلاپتۇ. قەلئە پۈتەي دەپ قالغاندا، بۇنىڭدىن خەۋەر تاپقان پادىشاھ جادۇگەر كەمپىرنى يەنە مەسلىھەتكە چاقىرىپتۇ. جادۇگەر بۇ قېتىم پادىشاھقا ئۆزى بەلگىلىگەن كۈنى توققۇز مىڭ دانە يېڭى تۇغۇلغان بونىلاقنى، يەنە شۇنچە تاي ۋە قوزنى بىراقلا ئۆلتۈرۈشنى مەسلىھەت بېرىپتۇ ۋە قالغان ئىشنى ئۆزى توغرىلايدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. بەلگىلەنگەن ۋاقىتتا جادۇگەر كەمپىر پەرھاد يالغۇز قۇرۇپ بولغان تاش قەلئەگە كەپتۇ. دەل شۇ پەيتتە چىن يۇرتى تەرەپتىن دەھشەتلىك يىغا - زار ئاڭلىنىپتۇ. بۇ بالىلىرى سويۇلۇۋاتقان ئەنە شۇ مىڭلاپ - مىڭلاپ ئانا ماللارنىڭ ھۆركىرىگەن

① بۇ ئەپسانە شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشر قىلغان «خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى نەزەرىيىسى» دېگەن كىتابتىن ئېلىندى.

ئاۋازى ئىكەن. پەرھاد بۇنى چۈشەنمەي: «بۇ نېمە يىغا - زار؟» دەپ سوراپتۇ. شۇندا جادۇگەر كەمپىر: «ھەي... ھازىرلا مەلىكە شېرىن قازا تاپقان ئىدى، شۇنىڭغا پۈتۈن چىن ئەھلى ھازا تۇتماقتا» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. سۆيگەن ئاشىقنىڭ ئۆلۈمى توغرىسىدىكى بۇ شۇم خەۋەردىن گاڭگىراپ قالغان پەرھاد ئۇنىڭسىز ياشاشنى راۋا كۆرمەي، دەرغەزەپكە تولۇپ، تېخى ئورنىغا قويۇلمىغان قورام تاشلارنى ئاسمانغا ئېتىپتۇ. بۇ يوغان قورام تاشلار پەرھادنىڭ ئۈستىگە قايتىپ چۈشۈپ، ئۇنى ئېغىر زەخمىلەندۈرۈپتۇ ۋە ھايال بولماي تاشلار ئاستىدا جان بېرىپتۇ. پەرھادنى ياخشى كۆرۈپ قالغان شېرىن دەرھال پاجىئە يۈز بەرگەن جايغا يېتىپ كەپتۇ ۋە سۆيگەن يارى پەرھادنىڭ جەستى يېنىدا ئۆزىگە پىچاق سانجىپ ھالاك بوپتۇ.

① «پەرھاد ئۆستىڭى» ئەپسانىسى

چىن شاھزادىسى پەرھاد ئۆزىگە يىراق بولمىغان بىر قوشنا ئەلنىڭ گۈزەل مەلىكىسى شېرىنغا ئاشىق بولۇپ قاپتۇ. گۈزەللىكتە تەڭدىشى يوق بۇ مەلىكىمۇ پەرھادنى بىر كۆرۈپ چىن قەلبىدىن ياخشى كۆرۈپتۇ. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا مۇھەببەتنىڭ شېرىن كۈنلىرى باشلىنىۋاتقان بىر مەزگىلدە، شېرىننىڭ تەرىپىنى ئاڭلىغان ئىران شاھى خىسراۋ ئۇنىڭغا ئاشىق بىقارار بولۇپ، ئۇنىڭغا نۇرغۇن لەشكەرلىرى بىلەن ئەلچى ئەۋەتىپتۇ. كۆڭلىدە پەقەت پەرھادلا بولغان شېرىن نېمە قىلارنى بىلمەي گاڭگىراپ قاپتۇ. ئۇ كۆپ ئويلاپ شۇنداق قارارغا كەپتۇ: «خىسراۋ ئالەمگە ئايان بولغان زالىم شاھ. ئەگەر ئۇنىڭ تەلىپىنى دەرھال رەت قىلسام لەشكەر تارتىپ كېلىپ زورلۇق بىلەن ئەل - يۇرتنى ۋەيران قىلىدۇ، پۇقرالىرىمغا ئازاب سالىدۇ، پەرھاد بىلەن ئۆمۈرلۈك بىللە بولۇش قارارىم ھەم بەربات بولىدۇ. شۇڭا ئۇ ئورۇندىيالىدىغان بىر شەرت قويماي» دەپ، ئەلچىلەرگە شۇنداق ئېيتىپتۇ: «مېنىڭ يۇرتۇمنىڭ غەربىدىكى

① بۇ ئەپسانىنى 1978 - يىلى يەكەن ناھىيىسىدىكى يەتمىش نەچچە ياشلىق ھاشىم ئاخۇن ئاكا ئېيتىپ بەرگەن بولۇپ، شۇ ئاساستا رەتلەندى.

تاغلىقتىن باشلاپ شەرقىدىكى چوڭ قۇملۇقنى بېسىپ ئۆتىدىغان بىر ئۆستەڭ قازسۇن. ئۇنىڭ سۈيى زەر (ئالتۇن) بولسۇن، ھەر قانداق چوڭ كالىنىمۇ ئېقىتىپ كېتەلەيدىغان بولسۇن. ئەنە شۇ ئۆستەڭنى كىم بۇرۇن قېزىپ چىقسا، مەن شۇنىڭغا تېگىمەن». شېرىننىڭ بۇ تەلىپىنى ئاڭلىغان پەرھاد خۇشاللىق بىلەن بىستون تاغلىرىنى يېرىپ، ئۆستەڭ قېزىشقا ئاتلىنىپتۇ. خىسراۋ شاھ بولسا دەرغەزەپ بولۇپ لەشكەر تەييارلاپ، قورال كۈچى بىلەن شېرىننىڭ يۇرتىغا بېسىپ بارماقچى بولغاندا، ئۇنىڭ بىر ئاقىلانە ۋەزىرى: «ئۇنداق نامەردلىك قىلىشىڭز نامىڭىزغا ئۇيات بولىدۇ. ئۇنداق قىلماي باشقىچە ئامال تاپايلى» دەپ، خىسراۋغا تەسەللى بېرىپتۇ. ئارىدىن ئۈچ يىل ئۆتۈپتۇ. تاغ يۈرەك پەرھاد قورام تاشلارنى يۈنۈپ، جاپا - مۇشەققەتلەرنى يېڭىپ، ھەيۋەتلىك بىر ئۆستەڭ قېزىپتۇ. بۇخەۋەرنى ئاڭلىغان خىسراۋ ساراسىمىگە چۈشۈپ، جادۇگەر كەمپىردىن مەسلىمەت سوراپتۇ. كەمپىر: «بۇنىڭ چارىسى ئوڭاي، ئۆز يېغىدا ئۆزىنى قورۇيمىز، خاتىرجەم بولسىلا، مەلىكە شېرىن پەقەت سىلىگىلا تەئەللۇق» دەپ بىر ھىيلە ئويلاپ، دەرھال پەرھادنىڭ يېنىغا ئاتلىنىپتۇ. ئۇ شېرىننى كۈتۈپ تۇرغان پەرھادنىڭ قېشىغا كېلىپ راسا كۆز يېشى قىپتۇ. پەرھاد ھەيران بولۇپ كەمپىردىن سوراپتۇ: «ئى ئانا، نېمىشقا نالە قىلىپ يىغلايسىز؟». شۇندا جادۇگەر كەمپىر پۇرسەت كەلدى، دەپ بىلىپ، پەرھادنىڭ باش - كۆزلىرىنى سۆيۈپ شۇنداق دەپتۇ: «بۇ جاھاننىڭ مەلىكىلىرى بەكمۇ ۋاپاسىز ئىكەن. مەلىكە شېرىن سەندەك دانا، باتۇر يىگىتتىن خىسراۋ شاھنى ئارتۇق بىلىپ، ئاللىبۇرۇن ئۇنىڭ قوينىغا ئۆزىنى ئاتتى. سەن ئۈمىد باغلاپ يۈرگەن ئۇ مەلىكە سېنى ئەسلىمۇ قويماي، ھازىر شاھ ئوردىسىدا بەھۇزۇر ئويناۋاتىدۇ. شۇ سەۋەبتىن ساڭا ئىچىم ئاغرىپ، كۆڭلۈم بۇزۇلدى» دەپتۇ. بۇ شۇم خەۋەرنى ئاڭلىغان پەرھاد شىردەك ھۆركىرەپ بېشىنى بىستون تېغىغا بىر ئۇرغان ئىكەن، تاغ پارچە - پارچە بولۇپ يېرىلىپ، ئۇ قازغان ئۆستەڭدە سۇ مەۋج ئۇرۇپ ئېقىپتۇ. پەرھادنىڭ بېشى نەچچە پارە بولۇپ كېتىپتۇ. شۇ ساڭەتتە كېنىزەلىرىنى ئەگەشتۈرۈپ پەرھادنىڭ غەلىبىسىنى تەبرىكلەش

ئۈچۈن بۇ يەرگە يېتىپ كەلگەن شېرىن مەلىكە بۇ پاجىئەنى كۆرۈپ، دەرھال ھوشىدىن كېتىپتۇ. «پەرھادسىز ماڭا مۇنداق ھاياتنىڭ نېمە كېرىكى!» دەپ يېنىدىن ئالماس خەنجىرىنى ئېلىپ ئۆزىنىڭ يۈرىكىگە سانجىپتۇ، شۇ ھامان پەرھادنىڭ جەستى ئۈستىگە يىقىلىپ جان بېرىپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ بۇ ئۆستەڭنىڭ نامى «پەرھاد ئۆستىڭى» دەپ ئاتىلىپتۇ.

«تەكلىماكان» ئەپسانىسى^①

1

تەكلىماكان بۇرۇنقى زامانلاردا ناھايىتى گۈزەل يۇرت ئىكەن. ئېكىنزارلىرىنىڭ ھوسۇللىرى ئېشىپ - تېشىپ تۇرىدىكەن. خەلقى ھۈنەر - سەنئەتتە تەڭداشسىز ئىكەن. يات ئەللەر دائىم بۇ جايغا كۆز تىكىدىكەن. ئۇلار كۆپ قېتىم ھۇجۇم قىلىپ بۇ گۈزەل يۇرتنى ئالالماپتۇ. ئاخىرى ئۇلار كۈھىقاپ پادىشاھلىقىغا ئەلچى ماڭدۇرۇپ، كۈھىقاپتىن ھازازۇل جادۇ دېگەن جادۇگەرنى سېتىۋېلىپ تەكلىماكان بوستانلىقىغا ئەۋەتىپتۇ. ھازازۇل جادۇ بۇ يۇرتنى ۋەيران قىلىش ئۈچۈن قىرىق كېچە - كۈندۈز سېھىر قىپتۇ. سېھىرى كارغا يارماپتۇ. يەنە قىرىق كېچە - كۈندۈز ئەپسۇن ئوقۇپتۇ، ئەپسۇنلىرى كارغا يارماپتۇ. ئاخىرى ئاسمانغا كۆتۈرۈلۈپتۇ. بۇرۇنقى زامانلاردا چىن ماچىن پادىشاھى ئاسماندا يەر يۈزىدىن بەش يۈز يىللىق ئېگىزلىككە مۇئەللىق شەھەر قۇرۇش ئۈچۈن يۆتكەپ چىققان ناھايىتى زور بىر تاغ بار ئىكەن. ھازازۇل جادۇ ھېلىقى غايەت زور تاغنى سېھىر قىلىپ ئوۋاپ قۇمغا ئايلاندۇرۇپ، تەكلىماكان بوستانلىقىغا قىرىق كېچە - كۈندۈز قۇم ياغدۇرۇپتۇ. ئاخىرى بۇ گۈزەل يۇرت قۇم ئاستىدا قاپتۇ.

① بۇ ئەپسانە س. ئەخمەت، قۇربان ۋەلى يازغان «ئاق سېپىل قەدىمكى شەھىرىنىڭ كېسەكلىرىدىكى يېزىقلار ھەققىدە دەسلەپكى مۇلاھىزە» دېگەن ماتېرىيالدىن ئېلىندى.

2

«پەرھاد ئۆستىڭى» بىر قانچە تارماق ئېقىنلار بىلەن قوشۇلۇپ، ناھايىتى ئۇلۇغ سۇ ھاسىل قىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇچوڭ دەريا ئېقىنى بويلاپ چەكسىز كەتكەن ئورمانلار، چىمەنزار يايلاقلار، سۇپسۇزۇك كۆللەر بارلىققا كەپتۇ. كەتەك شەھىرى، ئاق شەھەر، توپا شەھەر، ۋات شەھىرى قاتارلىق ئونلىغان ئاۋات شەھەرلەر بىنا بولۇپ، خەلقلەرى كۆپىيىپتۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە بىر ئوۋچى بوۋاي بۇ شەھەردىن چەت بىر باياۋانغا ئوۋغا چىقىپتۇ. قارىغۇدەك بولسا، بىر دۆڭنىڭ يېنىدا بىر قانچە تۈلكە يايىپىشىل ئۆسكەن شاخلار ئۈستىدە بىر نەرسە يەۋاتقان ئىكەن، ئوۋچى تۈلكىنى ئېتىپتۇ، تۈلكىنىڭ يېنىغا كېلىپ ئوۋچى ھەيران قاپتۇ: شاخلىرى مەجنۇنتالغا ئوخشاش بىر - بىرىگە چىرمىشىپ كەتكەن تىلسىملىق دەرەخنىڭ شاخلىرىدا مەرۋايىتتەك تىزىلىپ تۇرغان يۇمىلاق نەرسىلەرگە كۆزى چۈشۈپتۇ. تۈلكە ئەنە شۇنى يەۋاتقان ئىكەن. ئوۋچى بوۋايمۇ «بۇ قانداق نەرسىدۇر» دەپ ئويلاپ، ئۇنىڭدىن بىر تال ئۈزۈپ ئاغزىغا سالغان ئىكەن، ھەسەلدىنمۇ تاتلىق تېتىپ كېتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن خۇرجۇنغا ئۇنى لىق قاچىلاپ، يۇرتىغا قايتىپ كەپتۇ. ئۇرۇق - ئەۋلادلىرى بىلەن تويغىچە يەپتۇ. ئىككىنچى يىلى بوۋاينىڭ ئويى ئەتراپىدا ئاشۇ خىل مەجنۇنتال ئۈنۈپ چىقىپتۇ. بوۋاي بۇ خاسىيەتلىك ئۆسۈملۈكنى ئاسراپ پەرۋىش قىپتۇ. ئارىدىن ئۈچ - تۆت يىل ئۆتكەندە ئۇ مېۋە بېرىپتۇ. بوۋاينىڭ بۇ خاسىيىتى ئەل - يۇرتقا تارلىپتۇ. دەريا بويىدا ياشىغۇچى تۈمەنلىگەن كىشىلەر ئۆيلىرىنىڭ ئەتراپىغا باغ ياساپ، مۇشۇ خاسىيەتلىك كۆچەتنى ئۆستۈرۈپ، مىسلىسىز جەننەت قۇرۇپتۇ. يۇرت - جامائەت جەم بولۇپ بۇ دەرەخقە «تەك» دەپ نام بېرىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇ پايانسىز يۇرتلارنىڭ ئىسمى تەكلىماكان، يەنى تەكلىك ماكان (يۇرت) دەپ ئاتىلىپ، تەك (ئۈزۈم) نىڭ ئەسلىي ماكانى بولۇش سۈپىتى بىلەن ئالەمگە داڭقى يېيىلىپتۇ. ھازىرمۇ كىشىلەر بۇ جايىنى «تەكلىماكان» دەپ ئاتايدىكەن. ①.

① «چەرچەن خەلق چۆچەكلىرى» توپلىمىدىن ئېلىندى.

«خوتەن» نامى ھەققىدە 11 ئەپسانە

1

خاننىڭ ئوغلى ① بولمىغانلىقتىن، نەسەبى ئۈزۈلۈپ قېلىشتىن ئەنسىرەپ، ۋايشىراۋانا تەڭرى دەرگاھىغا بېرىپ ئىبادەت قىپتۇ. ئىلاھ ئوبرازىنىڭ پېشانىسىدىن بىر ئوغلان ئۈنۈپ چىقىپتۇ، ئۇنى مەيگە سېلىپ ئېلىپ كەپتۇ. دۆلەت خەلقى تەبرىكلەپتۇ. ئوغلان ئەمچەككە كۆنمىگەنلىكتىن، يەنە ئىلاھتىن ئۇنىڭغا ئۆمۈر تىلەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئىلاھنىڭ ئالدىدىكى يەردىن بىر ئەمچەك ئۈنۈپ چىقىپتۇ. بۇ ئىلاھىي ئوغۇل ئۇنى ئېمىپ ئەي بوپتۇ. ئەلدە تەڭدىشى يوق، ئەقىللىق، باتۇر بولۇپ يېتىلىپتۇ... شۇنىڭدىن كېيىن بۇ دۆلەتتە خانلىق نەسەبى ئۈزۈلۈپ قالماپتۇ. بۇ ئەلنىڭ خانى يەردىن ئۈنۈپ چىققان ئوغۇز (سۈت) نى ئېمىپ چوڭ بولغانلىقى ئۈچۈن، بۇ ئەلنىڭ نامى «كەھو — ستان» دەپ ئاتىلىپتۇ. «كەھو» دېگەن سۆز ئارىيانلىقلارنىڭ تىلىدا «ئوغۇز سۈتى» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدىكەن. «كەھو — ستان» بولسا «ئوغۇز ماكانى» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدىكەن. كېيىن جانلىق تىلدا «س» تاشلىنىپ، «كەھوتان» دەپ ئاتالسا، ئاستا - ئاستا «ك» چۈشۈپ قېلىپ «ھوتان» ياكى «خوتەن» دەپ تەلەپپۇز قىلىنىپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ ھازىرغىچە «خوتەن» دېگەن نام سىڭىپ قالغان ئىكەن.

2

ئۇدۇن شاھى ئادالەتلىك يول تۇتۇپ، تىرىشچانلىق كۆرسىتىپ، يۇرتىنى ئەمىن قىپتۇ، دۆلىتى بەك زىيادە بوپتۇ. بىراق، كۆپ يىللار ئۆتكەن بولسىمۇ، پادىشاھ ئالىيلىرى پەرزەنت يۈزى كۆرمىگەچكە، ئەۋلادىنىڭ ئۈزۈلۈپ قېلىشىدىن بەك ئەنسىرەپتۇ. ئۇ ۋەسۋە تەڭرىدىن پەرزەنت تەلەپ قىلىپ دۇئا قىپتۇ. دەل بۇ پەيتتە ئىلاھ

① بۇ ئەپسانە ئالمۇتىدا نەشر قىلىنغان «ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئىجادىيىتى» دېگەن كىتابتىن ئېلىندى.

مەبۇدنىڭ چېكىمىدىن بىر بوۋاق تۇغۇلۇپتۇ. بوۋاق ئوردىغا كەلتۈرۈلگەندە، ئەل - يۇرتتا كاتتا مۇبارەكلەش مۇراسىمى ئۆتكۈزۈلۈپتۇ. لېكىن بوۋاقنى ئېمىتىشكە سۈت تېپىلماپتۇ، شاھ ئالىيلىرى يەنە ۋىسونو تەڭرىدىن بوۋاقنى بېقىشنىڭ چارىسىنى كۆرسىتىپ بېرىشنى تەلەپ قىپتۇ. ئۈشۈمۈتۈت ئىلاھ مەبۇدنىڭ ئالدىدىكى يەر پۈلتىيىپ چىقىپتۇ. شەكلى خۇددى ئەمچەكنىڭ ئۆزى ئىكەن، بۇ بالا پەرىشتە دەرھال ئەمچەككە ئېغىز سېلىپ بارا - بارا ئۆسكىلى باشلاپتۇ ۋە بالاغەتكە يېتىپ، ئۇدۇن دۆلىتىنىڭ شاھى بوپتۇ. ئەقىل - پاراسەت، باتۇرلۇقتا ھېچكىم ئۇنىڭغا تەڭ كېلەلمەپتۇ، ئەدەپ - ئىكرامدا، بىلىمدە پازىل بولۇپتۇ، ھەر قايسى جايلارنى بىر - بىرلەپ ئۆز ئىلكىگە ئاپتۇ. ئۇ بىر كاتتا ئىبادەتخانا ساپتۇ، دائىم بۇ يەردە ئەجدادلىرىنىڭ روھىغا ئاتا پۇشا قىلىدىغان بوپتۇ. بالا شاھ يەر ئەمچىكىنى ئېمىپ چوڭ بولغىنى ئۈچۈن، دۆلەتنىڭ نامىنىمۇ «قۇستانا»، «چاشتانا» (يەر ئەمچىكى - سانسىرىت تىلىدا) دەپ ئاتاپتۇ.

3

ئەينى چاغدا بۈيۈك بۇدساتۋا ۋىجايغا ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتقان بولۇپ، ئۇنىڭ 999 ئوغلى بولسىمۇ، 1000 ئوغلى بولۇشىنى ئارزۇ قىلىپ ۋايشىراۋانادىن يەنە بىر ئوغۇل تىلەپتۇ. ۋايشىراۋانا تاشلىۋېتىلگەن ھېلىقى قوستانانىڭ تازا مۇۋاپىق نامزات ئىكەنلىكىنى ئېسىگە كەلتۈرۈپتۇ - دە، ئۇنى ۋىجاي ھۆكۈمرانغا بالا قىلىۋېلىشىغا ئەكىلىپ بېرىپتۇ. ئۇ ۋىجاي خاننىڭ غەمخورلۇقىدا چوڭ بوپتۇ. مەلۇم بىر كۈنى ئۇ ۋىجايخاننىڭ باشقا ئوغۇللىرى بىلەن ئۇرۇشۇپ قاپتۇ. باشقا ئوغۇللار قوستاناناغا «سەن ۋىجايخاننىڭ ئۆز ئوغلى ئەمەس» دەپتىكەن، قوستانا بۇ سۆزنى ئاڭلاپ بىئارام بوپتۇ ۋە باشقىلاردىن بۇ گەپنىڭ «ۋىجاي تارىخى» دېگەن كىتابتا ئەمىسپاتى بارلىقىنى بىلىپتۇ. قوستانا خاندىن ئۆز يۇرتىنى تېپىۋېلىشقا ئىجازەت سوراپتۇ. خان ئۇنىڭغا «سىز ھەقىقەتەن مېنىڭ ئوغلۇم، بۇ يەر سىزنىڭ يۇرتىڭىز، قىلچە بىئارام بولماڭ» دەپتۇ. خان ئۇنىڭغا

قايتا - قايتا ۋەز - نەسەت قىلىمۇ، قوستانا ئۇنىڭ گېپىگە ئىشەنمەپتۇ. قوستانا قەلبىدە ھامان ئۆز دۆلىتى بولۇشىنى ئويلايدىكەن. ئۇ بىر تۈمەن ئاتلىق كىشىنى توپلاپ ۋە ئۇلارغا باشچىلىق قىلىپ، يۇرتىنى تېپىش ئۈچۈن شەرقكە قاراپ ئاتلىنىپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئۇ لىيال ئومبىسكار دېگەن جايغا كەپتۇ.

ئۇ چاغدا ھىندىستاندا ئاسوكا خاننىڭ ۋەزىرى ياساسى جەمەتلىرىنىڭ كېڭەيمىچىلىكى ئەدەپ كەتكەنكەن. شۇڭا بۇ ئىش ئاسوكانى غەزەپلەندۈرۈپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ياساسى 7000 ئادەمنى باشلاپ، ئۆز يۇرتىنى ئىزدەش ئۈچۈن شەرقكە قاراپ ئاتلىنىپتۇ. ئۇلار ئاخىرى ئۇدۇن دەرياسىنىڭ تۆۋەن ئېقىنىدىكى دالىغا يېتىپ كەپتۇ. قوستانا بىلەن بىللە كەلگەنلەر ئىچىدىكى ئىككى سودىگەر چىڭ خەي كىيىپ ئومبىسكاردىن يولغا چىققان بولۇپ، ئاخىرى ئۇلار «تۇلا» دېگەن جايغا يېتىپ كەپتۇ. ئۇلار چىڭ خەي كىيىپ كەلگەچكە، ئۇ جاي «چىڭ خەي» («دول» — «چىڭ خەي» دېگەن مەنىدىكى سۆز) دەپ ئاتىلىپتۇ. ئۇلار ئادەمزانسىز دالىنى كۆرۈپ خۇشال بوپتۇ ۋە كۆڭلىدە «بۇ جاي قوستانانىڭ يۇرتى بولۇشقا تېگىشلىك جاي ئىكەن» دەپ ئويلاپتۇ. ئۇلار كېيىن يەنە جەنۇب تەرەپتىكى ياساسىنىڭ بارگاھىنى زىيارەت قىلىپتۇ. ياساسى ئۇلارنىڭ باشلىقىنىڭ كىملىكىنى بىلگەندىن كېيىن دەرھال ئومبىسكاردىن قوستاناغا خەت ئەۋەتىپ: «سىز خان جەمەتىدىن ئىكەنسىز، مەنمۇ ئاقسۆڭەكلەر جەمەتىدىن، شۇڭا بىر ئورۇندا بىرلىكتە دۆلەت قۇرساق قانداق؟ سىز خان بولۇڭ، مەن ۋەزىر بولاي» دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن قوستانا قول ئاستىدىكىلەرنى باشلاپ، ئۇدۇن دەرياسىنىڭ جەنۇبىدىكى ھاڭگۇيۇ دېگەن جايدا ياساسى بىلەن كۆرۈشۈپتۇ.

شاھزادە بىلەن ۋەزىر قەيەرنى پايتەخت قىلىش مەسلىسىدە بىرلىككە كېلەلمەي، قوراللىق توقۇنۇشۇپ قاپتۇ. بۇ چاغدا ۋايشراۋانا بىلەن لاکشىمى يەر يۈزىگە چۈشۈپ ئۇلارنى ياراشتۇرۇپ قويۇپتۇ. شۇڭا شاھزادە بىلەن ۋەزىر ياساسى ئۇ ئىككىسى ئۈچۈن بىردىن ئىبادەتخانا سالدۇرۇپتۇ.

شۇنىڭدىن ئېتىبارەن ۋايشراۋانا بىلەن لاکشىمى بۇ دۆلەتنىڭ

ئالىي بۇدساتۋالىرىدىن بولۇپتۇ. قوستانا ۋەزىر ياساسى بىلەن بۇرۇنقىدەك ئىناق ئۆتۈپتۇ. قوستانا خان، ياساسى ۋەزىر بولۇپتۇ. قوستانا شەرقىي زېمىندىكى شاھزادىلىك سالاھىيىتىدىن ۋاز كېچىپ يۈرتىنى تېپىشقا ئاتلانغان ۋاقىتتا ئەمدىلا 12 ياش ئىكەن. 19 ياش ۋاقتىدا ئۇدۇن خانلىقىنى قۇرۇپتۇ. بۇ دۆلەت قۇرۇلۇپ 165 يىل ئۆتكەندىن كېيىن، يىئولانىڭ ئوغلى ۋىجاياسا مېخاۋا تەخت ۋارىسى بوپتۇ. ئۇ تەختكە چىقىپ بەش يىلدىن كېيىن، بۇددا دىنى ئەڭ دەسلەپ خوتەنگە تارقىلىپتۇ. ۋىجاياسا مېخاۋا بۇ جايدىكى نادان پادىچىلارغا تىل ئۆگىتىش بىلەن بىللە لىيال (خوتەن) يېزىقىنى ئىختىرا قىپتۇ ۋە بۇ دۆلەتتىكىلەرنىڭ قەلبىدىكى ئۈستازى بولۇپ، بۇددا دىنىنى روناق تاپقۇزۇپتۇ. ئۇ غايەت زور زاما ئىبادەتخانىسىنى سالدۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ تەلىپىگە ئاساسەن، بۇ يەردىكى بۇددا مۇنارى ئاسماندىن چۈشكەنمىش. ئۇ ھېلىقى زاما دېگەن جاينىڭ گاسا كۇفا دېگەن يېرىدە قەد كۆتۈرۈپ تۇرىدىكەن.

نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئابدۇقادىر نۇرسۇن

4

خوتەننىڭ بۇ پادىشاھى بوگرىث بالا ئارزۇلايدىكەن، كۆپ قېتىم كاتتا بۇتخانىلارغا بېرىپ بۇدساتۋادىن بالا تەلەپ قىپتۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئايالنىڭ قورسىقىدا قالغانلىقى مەلۇم بولۇپتۇ. بۇنىڭدىن پادىشاھ بەك خۇشال بولۇپتۇ. تېخى تۇغۇلمىغان بالغا ئىسىم قويماقچى بولۇپ يۈرگەندە، مۇنداق قىزىق ۋەقە يۈز بېرىپتۇ. خانىش ھەرەمخانىدا دەم ئېلىپ ئولتۇرسا قورساقتىكى بالىدىن مۇنداق ئاۋاز كەپتۇ:

ئانا، مېنىڭ ئىسمىمنى «كەجۇ» (بۇددا دىنىدىكى بىر ئارخاتنىڭ ئوغلى) قويماي، «قوتان» قويۇڭلار («قوتان» قەدىمكى خوتەن تىلىدا ئادەم ئىسمى ۋە «قورغان»، «مەزمۇت» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ) دەپ ۋارقىراپتۇ. خانىش بۇ ئەھۋالنى خالخالغا يەتكۈزۈپتۇ. پادىشاھ بۇنىڭغا قوشۇلۇپ بىر ئاي توي شادلىقى

قىلىپتۇ. بالا ئىككى ياشقا كىرگەندە قۇم - بوران ئاپىتى بولۇپتۇ. شاھزادە ئاتىسىغا «قوتان ياسايلى» دەپتۇ. شاھنىڭ بۇيرۇقى بويىچە ماچىن ئېلىنىڭ ئوردا قارارگاھىغا قۇم - بوران توسىدىغان ياغاچ، شېخىلاردىن «قوتان» ياساپتۇ. بۇنىڭ بىلەن بۇ جاينىڭ نامى شاھزادە قوتاننىڭ نامى بىلەن ئاتىلىدىغان بولۇپتۇ.

رەتلەنگۈچى: شېرىپجان قاسىم

5

قەدىمكى زامانلاردا ئىنسانلارنىڭ ئىپتىدائىي ھايات ئېلىپ بارغان تەبىئىي ياشامۇرنى ئىككى سۇ (يۇرۇڭقاش ۋە قاراقاش دەريالىرى) ئارىلىقى ئىكەن. ئۇ چاغدىكى كىشىلەر سۇنى بويلاپ ئورۇنلىشىپ، چارۋا بېقىپ ئۆتكەنكەن. ئۇلار شارائىتى ئەۋزەل بولغان بۇ ئىككى سۇ ئارىلىقىدا ئۆزلىرىگە چېدىر ۋە كەپە ئۆيلەرنى، چارۋىلىرى ئۈچۈن قوتانلارنى ياساپتۇ. ئۇلار ماللىرىنى كېچىلىرى بۇ قوتانلاردا ساقلاپ، كۈندۈزلىرى تاغ - جاڭگاللاردا يايلىتىپ باقىدىكەن. تۇراسنىڭ ناملىرى شۇ چاغدىكى ئومۇمىي ئەۋزەللىك بويىچە «قوتان» ياكى «قوتانلىق» دەپ ئومۇملاشقان بولۇپ، كىشىلەر ئۆزلىرىنىڭ بۇ ئورۇندىن چىققانلىقلىرىنى «قوتاندىن چىقتىم» ياكى «قوتاندىن كەلدىم»؛ قوتان تەرەپكە كىرگەنلىكلىرىنى بولسا «قوتانغا كەلدىم» ياكى «قوتانغا كىردىم» دەپ ئاتىشىدىكەن. شۇنداق قىلىپ بۇ يەرنىڭ نامى «قوتان» دەپ كۆلەملىشىپتۇ. ھازىرقى «خوتەن» دېگەن ئىسىم ئەنە شۇ «قوتان» ئىسىمدىن مۇھەرەب بولغانىكەن. زامانلارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئادەملەر كۆپىيىپ، بۇ «قوتانلىق» نىڭ ئورنىنى ئادەملەر كەڭ دائىرىدە ئىگىلەپ ئابدانلىق شەكىللىنىپتۇ. كىشىلەر تۇرمۇش شەكلىنى كېڭەيتىپ، ھۈنەر - سەنئەتلىك بازارلارنى ۋە شەھەر بىنالىرىنى بەرپا قىپتۇ. كىشىلەرنىڭ ھايات يايىملىرى ۋە ياشايدىغان زېمىن كۆلەملىرى بارغانسېرى كېڭىيىپ، ئىككى سۇ ئارىلىقىدىن ھالقىپ، قايناق بوستانلىقلارنى بەرپا قىپتۇ. شۇ كەملەردىن تارتىپ كېيىنكى خېلى زامانلارغىچە بۇ كەڭلىكلەردىكى خەلقلەرنىڭ جەلپ بولىدىغان بازىرى يەنىلا ئىككى سۇ ئارىلىقىدىكى شەھەر - «قوتان» ئىكەن.

ئىككى دەريا ياقىسىدىكى خەلقلەر تۇرمۇش مەئىشىتى ئۈچۈن توختىماي شەھەرگە قاتنايدىكەن. كۈنگەي تەرەپتىن شەھەرگە ماڭغانلار ئەتىگەندە ئاپتاپنىڭ چېچىلىشى بىلەن يولغا چىققانلىقى ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ پېشانە - يۈزلىرى كۆيمەي ئارقا تەرەپ دوقىسى كۆيمىدىكەن. كەچلەردە قايتىشىدا قۇياش تەسكەي تەرەپكە ئۆتكەنلىكى ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ يەنىلا پېشانە - يۈزلىرى كۆيمەي داۋاملىق دوقىسى كۈن نۇرىغا قاقلىنىدىكەن. ئۇلارنىڭ قاش - يۈزلىرى قۇياشنىڭ تەسىرىگە يولۇقماي ئاق تۇرغانلىقى ئۈچۈن، شۇ ۋاقىتىدىكى «ئاق» مەنىسىنى ئىسپاتلايدىغان «يۈرۈڭ» (يورۇق) سۆزى بىلەن بۇ كىشىلەر «يۈرۈڭقاشلار» — «يۈرۈڭقاشلىقلار»، دەپ، ماكانلىرى بىلەن دەريا ۋە سۇلىرى «يۈرۈڭقاش» دەپ ئاتىلىپتۇ. تەسكەي تەرەپتىن شەھەرگە ماڭغان كىشىلەر ئەتىگەندە ئاپتاپنىڭ چېچىلىشى بىلەن يولغا چىققانلىقى ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ پېشانە، يۈزى كۆيۈپ، ئارقا تەرەپ دوقىسى كۆيمەيدىكەن. كەچلىرىدە قايتىشىدا قۇياش تەسكەي تەرەپكە ئۆتكەنلىكى ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ يەنىلا پېشانە، يۈزلىرى كۈن نۇرىدا كۆيۈپ، ئارقا تەرەپ دوقىسى كۆيمەيدىكەن. بۇلارنىڭ قاش - يۈزلىرى قۇياش نۇرىنىڭ تەسىرىگە يولۇقۇپ قارا بولغانلىقى ئۈچۈن، بۇ كىشىلەر «قاراقاشلار» — «قاراقاشلىقلار»، دەپ، ماكانلىرى بىلەن دەريا ۋە سۇلىرى «قاراقاش» دەپ ئاتىلىپتۇ.

ئېيتىپ بەرگۈچى: ئابدۇلھېمىت يۈسۈپ داموللاھاجى
 رەتلگۈچى: مەھتەسم ئەكرەم

6

بۇددا كاشىپا دەۋرىدە ئەۋلىيالار لىيال (خوتەننىڭ تۈبۈتچە ئاتىلىشى) غا دائىم كېلىپ تۇرىدىكەن. لېكىن ئۇلار بۇ دۆلەتتىكىلەرنىڭ خورلىشىغا ئۇچرىغاچقا كېتىپ قاپتۇ. بۇ ئىشتىن غەزەپلەنگەن يامغۇر ئىلاھلىرى قۇرغاق لىيالىنى كۆلگە ئايلاندۇرۇۋېتىپتۇ. ساكىامۇنى ھايات چېغىدا تالىپلىرىنى باشلاپ لىيالغا كەپتۇ. ساكىامۇنى شۇ چاغدا كۆلگە ئايلانغان لىيال زېمىنىغا شەپقەت نۇرىنى ياغدۇرۇپتۇ. شەپقەت نۇرىنىڭ كارامىتىدىن ئۈچ يۈز

ئاتمىش ئۈچ دانە نېلۇپەر گۈلى پەيدا بولۇپتۇ. ھەر بىر گۈلدە بىردىن چىراغ بار ئىكەن. بۇ چىراغلاردىن شەپقەت نۇرى جەملىنىپ، سولدىن ئوڭغا كۆلنى ئۈچ قېتىم چۆرگىلەپ نۇرلاندۇرۇپتۇ ھەم كۆلنىڭ ئوتتۇرىسىدا غايىب بولۇپتۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن ساكىيامونى شارپۇترا بىلەن ۋايشراۋاناغا «سۈيى چوڭ تاغنىڭ رەڭگىدەك قاپقارا كۆلنى قۇرۇتۇۋەت» دەپ بۇيرۇق قىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن شارپۇترا ھاسا بىلەن كۆل ئاستىدىن تۆشۈك تېشىپتۇ، ۋايشراۋانامۇ نەيزە ئۈچى بىلەن شۇنداق قىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ساكىيامونى گوسىرخا تېغىنىڭ يېنىدىكى ئىبادەتخانىدا جانلىقلارغا بەخت تىلەپ يەتتە كۈن تۇرۇپتۇ. ئۇ يەردە ھازىرمۇ بۇددا مۇنارى بارىكەن.

بۇ چاغدا، ئاناندا ساكىيامونىدىن ھېلىقى يۈز بەرگەن ۋەقەنى سورايتۇ. ساكىيامونى ئۇنىڭغا: «شارپۇترا ھاسا بىلەن، ۋايشراۋانا نەيزە ئۈچى بىلەن كۆل تېگىنى تېشىۋەتكەچكە، مېنىڭ كەينىمدىكى ئۇ كۆل قۇرۇپ، (لىيال، دەپ ئاتىلىدىغان زېمىنغا ئايلىنىدۇ. كەلگۈسىدە شەپقەت نۇرى ئۈچ قېتىم ئايلانغان جايغا بەش مۇنارى بار چوڭ شەھەر قۇرۇپ، نامىنى «ئۇدۇن» دەپ ئاتاڭلار»^① دەپتۇ.

7

بۇددا كاشىاپا زامانىسىدا ئۇدۇن دۆلىتىنىڭ نامى «كالا ساما» ئىكەن، يېرى كەڭ، نېمەتلىرى كەڭرى ئىكەن، خەلقى خۇشال - خۇرام ياشايدىكەن. بىراق، «ئەمەلىدىكىلەر پاراغەتكە بېرىلىپ كېتىپتۇ، نەپسىنىڭ كەينىگە كىرىپ دانىشمەنلەرگە تۆھمەت قىلىپتۇ، يۈزىگە توپا چېچىپتۇ. دەرۋىشلەر ئۇلارنىڭ خورلىشىغا چىدىماي بۇ دۆلەتتىن كېتىپتۇ. ئەل دانىشمەنلەرنىڭ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ خۇشال بولۇشۇپتۇ. بۇ ئىشتىن سۇ مۇئەككىلى بىلەن ئوت مۇئەككىلىنىڭ غەزىپى كېلىپ، بارلىق دەريا، ئېرىق - ئۆستەڭلەرنىڭ ھەممىسىنى قۇرۇتۇۋېتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئەلدىكى جانلىقلار ئاچارچىلىق ۋە ئۇسسۇزلۇقتىن ھالاك بولۇپتۇ. مەملىكەت چۆلدەرەپ

① ۋ. روکشيل (ئەنگىلىيە): «لىيال» (ئۇدۇن، نىڭ قەدىمكى زامان تارىخى) ناملىق ئەسەردىن ئېلىندى.

قايتۇ». بۇددا تاتاگاكا: «مەن نېرۋاناغا يېتىپ (ئالەمدىن ئۆتۈپ) يۈز يىلدىن كېيىن، بۇ يەر يەنە گۈللىنىدۇ. ئاھالىسى كۆپىيىدۇ. بارچە خەلق ئۇلۇغ كۆلەڭگىگە ھېرىسمەن بولىدۇ. ئاسايىشلىق ھۆكۈم سۈرىدۇ. مەئشەتلەر مول بولىدۇ. يوقسىزلىق بولمايدۇ» ① دەپ بېشارەت قىلىپتۇ.

8

شاھ فەرىدۇن پۈتۈن يەر يۈزىگە پادىشاھ بولۇپ، ئۆز ئائىپىسىنى ئىككىگە بۆلۈپ، بىرىنى چوڭ ئوغلى تۇرغا بېرىپتۇ. بۇ جاي دەريائى جەيھۇننىڭ بىر تەرىپى بولۇپ، «تۇران» دەپ ئاتىلىپتۇ. يەنە بىر تەرىپىنى «ئىران» دەپ ئاتاپ، كىچىك ئوغلى ئىراجغا بېرىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن تۇران مەملىكىتى تۇرنىڭ ئوغلى ئافراسىياپقا قايتۇ. ئافراسىياپ تۇران زېمىنىغا، ئىراجنىڭ نەۋرىسى كەيكائۇس ئىران زېمىنىغا پادىشاھ بولۇپتۇ. ئافراسىياپنىڭ قىزى مەلىكە ھىمايوننى كەيكائۇسقا بېرىپ، سىياۋۇشنى تۇران زېمىنىغا ئېلىپ كېلىپ چەرچەنگە پادىشاھ قىلىپتۇ. ئىككى دەريا ئوتتۇرىسىدا بىر شەھەر بىنا قىلىپتۇ. بۇ شەھەرنى سىياۋۇشنىڭ خوتۇننىڭ شەھىرى دېمەكچى بولۇپ، «خوتۇن شەھىرى» ② دەپ نام بېرىپتۇ.

9

ئافراسىياپ پەرزەنت يۈزى كۆرەلمەي پەرىشان يۈرگەندە، ۋەزىرلىرى: خەلق ئۈستىدىكى ئالۋاننى قىسقارتىپ، ئاجىز - مىسكىنلەرگە ئاسايىشلىق بېرىلسە مەبۇد پەرزەنت ئاتا قىلىدىغانلىقى ھەققىدە ئافراسىياپقا مەسلىھەت بېرىپتۇ. ئافراسىياپ مەسلىھەتكە ماقۇل بولۇپتۇ. مەلۇم ۋاقىت ئۆتكەندە ئافراسىياپنىڭ خوتۇنى ھامىلىدار بولۇپ بىر قىز تۇغۇپتۇ. بۇ قىزنىڭ بەختىنى كۆرۈپ قىزىغا «خوتەن» دەپ ئات قىيۇپتۇ. «خوتەن» ئافراسىياپ دەۋرىدە «چىرايلىق» دېگەن سۆز ئىكەن. ئافراسىياپ قىزىم ئۈچۈن يىلان -

① لى يىنپىڭنىڭ «بۇددا ئېلى — ئۇدۇن» ناملىق كىتابىدىن ئېلىندى.
 ② مۇھەممەت ئابدۇللا بەگ ھاجى: «تارىخىي ۋەتەن، ۋاقىتىنى خوتەن» (قوليازما) دىن ئېلىندى.

چاياندىن، يەر تەۋرەشتىن، سۇ ئاپىتىدىن، قاتتىق سوغۇق ۋە قاتتىق ئىسسىقلىقتىن خالىي بىر شەھەر بىنا قىلىڭلار، دەپ پەرمان قىلىپتۇ. پەرماندارلار شۇ تەلەپ بويىچە يەر يۈزىنى كېزىپ خوتەننى مۇۋاپىق كۆرۈپتۇ. شۇنىڭ بىلەن خوتەن بىنا قىلىنىپتۇ^①.

10

بۇنىڭدىن 2000 يىللار ئىلگىرى، خوتەن تېبابەتچىلىكىنىڭ ئاتىسى غازىباي تېرىم (تارىم) يايلىقىدىكى ئوت - چۆپلەرنىڭ دورىلىق خۇسۇسىيىتىنى ئۆزىدىن ئىلگىرىكى تېبابەتچىلىك رېتسىپلىرى ۋە بىر قانچە يىللىق دالا كېزىش — توپلاش، رەتلەش، ئىش قوشۇش ئاساسىدا يەكۈنلەپ 312 ماددىلىق «غازىباينىڭ ئوت - چۆپ دورىلار قامۇسى» نى يېزىپ چىقىپتۇ. بۇنىڭدىن خەۋەر تاپقان يۇنان ئالىمى ئەپلاتون ئۆز شاگىرتلىرىنى ئۇنىڭ ئالدىغا ئەۋەتىپتۇ. ئۇلار بىر قانچە يىل يۈرۈپ، خوتەن دىيارىدىن غازىباينى تېپىپتۇ. ئۇنىڭ يۇرتىدا ھەر خىل مېۋە - چېۋىلەرنىڭ تۆكمە ئىكەنلىكىنى؛ بىنەپشە، ئارىپبەدىيان، سانا، يۇمغاقسۇت، ئوغرىتىكەن، ئاق لەيلى، لالە ئوت، ئاچچىق تاۋۇز ... قاتارلىق نەچچە يۈز خىل ئوت - چۆپ دورىلىرىنىڭ تارىم ۋادىسىنىڭ ھەممىلا يېرىنى قاپلىغانلىقىنى كۆرۈپتۇ. غازىباينىڭ 312 ماددىلىق دورىلار كىتابىنى كۆرۈپ ئاپىرىپ ئوقۇپتۇ ھەمدە ئەپلاتوننىڭ ھەر خىل ئىلىملەر تەھسىل قىلىدىغان ئالىم ئىكەنلىكى، ئەگەر ئەپلاتون بۇ ئەسەرنى كۆرۈشكە مۇيەسسەر بولالسىلا، غازىباي ۋە تارىم خەلقىگە ھەر جەھەتتىن زور ياردەملەر بېرىشكە تەييار ئىكەنلىكىنى ئېيتىپتۇ. غازىباي كۆپ ئويلىنىشلاردىن كېيىن ھەر قايسى ئەللەر ئارىسىدىكى دوستلۇق ۋە ئىلىم - پەن ئالماشتۇرۇشنى نەزەردە تۇتۇپ، قىممەتلىك ئەسەرنى قىرىق ياشلىق ئوغلى بارىينىڭ قولىغا تۇتقۇزۇپ، كەلگەنلەر بىلەن بىللە ئەپلاتوننىڭ ئالدىغا ئەۋەتىپتۇ. ئەپلاتون بارىينى ئالىي ئېھتىرام بىلەن قىزغىن قارشى ئاپتۇ، غازىباينىڭ ئەسەرنى ئىشتىياق بىلەن ئوقۇپ، ئۇنىڭ

① بۇ ھەقتە مىلادىيە 1200 - يىللىرى يېزىلغان «ھەدىقەتۇل ئەقالىم» (ھەر قايسى ئەللەر تەزكىرىسى) ناملىق كىتابتا تەپسىلىي بايانلار بار. بۇ رىۋايەتنىڭ مەنبەسى ئاشۇ كىتابتۇر.

تېببىي ئىلىمدىكى ماھارىتىگە يۇقىرى باھا بېرىپتۇ ھەمدە بۇنىڭغا جاۋابەن ئامراق قىزى ئەنقىيەلۇسنى بارىغا نىكاھلاپ قويۇپتۇ. مەلۇم مەزگىلدىن كېيىن بارى بىلەن ئەنقىيەلۇس تارىمغا قايتماقچى بولغاندا، ئەپلاتون غازىباينىڭ ئىنسانىيەتكە قوشقان تۆھپىسىگە جاۋابەن ھازىرقى خوتەن رايونىغا قاراشلىق شەھەرلەرنى تېخىمۇ ھەيۋەت گۈزەل قىلىپ قۇرۇشقا ياردەملىشىش ئۈچۈن نۇرغۇنلىغان ھۈنەرۋەنلەرنى قوشۇپ ئەۋەتىپتۇ. بۇ ھۈنەرۋەنلەر بارىنىڭ باشلامچىلىقىدا بۇ يەردىكى خەلقلەر بىلەن بىللە ھازىرقى كېرىيە، خوتەن، قاراقاش، گۇما شەھەرلىرىنى تېخىمۇ كېڭەيتىپتۇ. خەلق خاتىرە ئۈچۈن كېرىيىنى «سېھراب»، خوتەننى «زېھراب»، قاراقاشنى «خاراب»، گۇمىنى «داۋاب» دېگەن يۇنانچە ناملار بىلەنمۇ ئاتىشىپتۇ. خوتەن (زېھراب) مەركىزىي شەھەر بولغاچقا، خەلق ۋە ھۈنەرۋەنلەر بارى ۋە ئەنقىيەلۇس ئۈچۈن يۈز خانلىق توققۇز قەۋەت مۇنارلىق ئوردا ساپتۇ. بۇ بنا 1200 يىلدەك خاراب بولماي سالامەت تۇرغانمىش. «ئوردا ئالدى بازار» دەپ چوڭ رەستە ياساپ ئاۋاتلاشتۇرۇلۇپتۇ. خوتەن ئاۋاتلىشىپ 10 يىلدىن كېيىن بارى خان بوپتۇ. خوتەن دىيارىدىكى بۇ شەھەرلەرنىڭ نامى نەچچە يۈز يىللار يۇنانچە ئاتىلىپ، كېيىن «ئۇدۇن» قاتارلىق نەچچە خىل نامغا، كېيىن تەدرىجىي «خوتەن» دېگەن نامغا ئۆزگەرگەنكەن.

11

كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئەپلاتوننىڭ قىزى جاھاننەمىدا قاراقۇرۇم تاغلىرى قايتاللىرىدا قوي بېقىۋاتقان كېلىشكەن، بەستلىك بىر يىگىننى كۆرۈپ ئاشقى بىقارار بولۇپ يېتىپ قاپتۇ. كۈنلەر، ئايلا ر ئۆتۈپتۇ، مەلىكىنىڭ چىرايى زەپىران بولۇپ ھالىدىن كېتىپتۇ. ئەپلاتون بىر كۈنى پۈتكۈل تېۋىپ، ھەكىملەرنى چاقىرتىپ قىزىنىڭ كېسىلىنى كۆرسىتىپتۇ. ئۇلارمۇ كېسەلنى ئېنىقلىيالماپتۇ، بىر كۈنى ئەپلاتون ھەبەشلىك تېۋىپ جاغىرنى كەلتۈرۈپ، قىزىنىڭ كېسىلىنى كۆرسىتىپتۇ. ئۇ دەپتۈكى: «قىزىنىڭ كېسىلى يۈرەكتە ئىكەن، بىر يىگىتكە ئاشىق بوپتىلەر، يىگىت 10 مىڭ پەرسەڭ

يىراقتىكى چىن ماچىن ئېلىدىكەن، تېزرەك تۇتۇش قىلىپ توي ئىشلىرىنى بېجىرمىسەك، مەلىكىدىن ئايرىلىپ قېلىشلىرى مۇمكىن». بۇنىڭدىن خەۋەر تاپقان ئەپلاتون ھەكىم ئادەم تەييارلاپ يۈز قېچىمغا مال ئارتىپ، چىن ماچىنغا ئەلچى ئەۋەتىپتۇ. ئەلچىلەر توپتوغرا قىرىق بەش كۈندە چىن ماچىندىكى «قوتان» دېگەن شەھەرگە يېتىپ كەپتۇ. ماچىن پادىشاھى ئۇلارنى قوبۇل قىلىپ داغدۇغا بىلەن زىياپەت بېرىپتۇ، ئەھۋالنى بىلگەن ماچىن پادىشاھى جىكالىو خالىخان يىگىتىنى ناھايىتى كۆپ سوۋغا - سالام بىلەن يولغا سايپتۇ. ئۇلار يېتىپ بارغاندىن كېيىن، ئەپلاتون ھەكىم قىرىق كېچە - كۈندۈز توي قىلىپ ماچىنلىق يىگىتنى كۈيئوغۇل قىلىپتۇ. ئۇلار ئارىلىقتا ماچىنغا كېلىپ - كېتىپ تۇرۇپتۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە سوقرات ھەكىم ئوردىغا كىرسە، ماچىنغا بېرىشنىڭ جىددىي تەييارلىقى بولۇۋېتىپتۇدەك، سوقرات ھەكىم ئۇلاردىن:

— خېتەنگىمۇ دەپ سوراپتۇ. ئۇلار: ھەئە، دەپ جاۋاب بېرىشىپتۇ. «خېتەن» دېگەن سۆز پارىسچە «كۈيئوغۇلنىڭ يۇرتى» دېگەنلىك بولىدىكەن. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن چىن ماچىن شەھىرى «خېتەن» ئاتىلىپ، كېيىن فونېتىك ئۆزگىرىش پاساپ «خوتەن» بولۇپ قاپتۇ.

رەتلەنگۈچى: شېرىپجان قاسىم

خوتەن گىلىمى ھەققىدە ئىككى ئەپسانە

1

خوتەن پادىشاھىنىڭ گۈلەمخان ئىسمىلىك بىر قىزى بار ئىكەن. ئاشۇ قىز گىلەم توقۇشنىلا ئەمەس، ھەتتا قۇشلارنىڭ تىلىنىمۇ بىلىدىكەن. بىر كۈنى بۇ قىزنىڭ دادىسى ئۆز ۋەزىرلىرى بىلەن دەريا بويىدا تاماشا قىلىۋاتقاندا، بىر قۇشنىڭ باشقا قۇشلارغا ئوخشىمايدىغان ئاۋازدا سايراۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپتۇ. بۇنىڭغا ئەجەبلەنگەن شاھ ۋەزىرلىرىدىن: «بۇ قۇش نېمە دەپ سايراۋاتىدۇ؟ قۇشنىڭ تىلىنى كىم بىلىدۇ؟» دەپ سوراپتۇ. ۋەزىرلەر بۇ قۇشنىڭ تىلىنى ئۇنىڭ قىزى

بىلىدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن قىزىنى چاقىرىپ سورايتتۇ. ئۇنىڭ قىزى: «بۇ قۇش ئايال كىشى شاھنى گاداي قىلىۋېتىشى ۋە شۇنداقلا گادايىنى شاھ قىلىۋېتىشىمۇ مۇمكىن دەپ سايراۋاتىدۇ» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. بۇ جاۋابنى ئاڭلاپ شاھ غەزەپلىنىپتۇ - دە، بىر گادايىنى چاقىرغۇزۇپ، ئۇنىڭغا قىزىنى تۇرمۇشقا چىقىرىپ: «مانا ئەمدى ئۇنى سەن شاھ قىلىپ باق» دەپ، ئۇلارنى چۆلگە ھەيدىۋېتىپتۇ.

گاداي چۆلدىن ئوتۇن توشۇپ بازارغا ئەكىلىپ ساتىدىكەن، تاپقان پۇلىغا ھەر كۈنى يىپ سېتىۋېلىپ ئايالىغا ئەكىلىپ بېرىدىكەن. گۈلەمخان ئېرى ئەكىلىپ بەرگەن يىپتىن ھەر خىل كەشتىلەرنى توقۇپىدىكەن، ئېرى ئۇنى بازارغا ئاپىرىپ ساتىدىكەن. پەيدىنپەي ئۇ گىلەم توقۇشنىمۇ ئۆگىنىۋېلىپ ئاجايىپ ئۇز، جۇلالىق گىلەملەرنى توقۇپتۇ. ئېرى بۇ گىلەملەرنى سېتىپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئۇلار كاتتا باي بولۇپ كېتىپتۇ. ئاخىرى كۈنلەرنىڭ بىرىدە بۇرۇنقى گاداي ئۆزى ئوتۇن ئاپىرىپ ساتقان شەھەرگە پادىشاھ بوپتۇ.

بىر كۈنى گۈلەمخان دادىسىنى مېھمانغا چاقىرىپتۇ. شۇ چاغدا ئۇنىڭ ئېرى شاھلىق سەلتەنتى بىلەن قىزىنىڭ دادىسىنى قوبۇل قىپتۇ. بۇ ھالىنى كۆرگەن شاھ ھېلىقى قۇشنىڭ سۆزىنى ئېسىگە ئېلىپ، ئۇنىڭ ھەقىقەت ئىكەنلىكىگە ئىشىنىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇ شاھ ئەل - جامائەت ئالدىدا قىزى توقۇغان گىلەمگە ئۇنىڭ نامىنى بېرىپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ خوتەن گىلەملىرىنىڭ ئايرىم تۈرلىرى گۈلەمخاننىڭ نامى بىلەن «گۈلەم گىلىمى» دەپ ئاتالغان ئىكەن.

2

قەدىمكى زاماندا، باھار كۈنلىرىدە يورۇڭقاش دەرياسى بويى ساھىللىرى قۇياش نۇرلىرىغا چۆمگەن، چىڭىچۈش ۋاقتىدا چاچلىرى پۇمران، ساقىلى شالاڭ ئۆسكەن بىر بوۋاي ئىككى تەرىپىدە يالىسى بار تورۇق ئاتقا مىنگىنىچە بۇ زېمىنغا ئۇچۇپ چۈشۈپتۇ. ئات ئېگىرى ئۈستىگە ناھايىتى كۆركەم ھەم رەڭدار نەپىس گىلەم يوپۇق قىلىنغانىكەن. يورۇڭقاشلىق چىرايلىق زىبا گىلەمخان بۇ خەۋەرنى

ئاڭلىغاندىن كېيىن بۇ خىزىر سۈپەت كىشىنىڭ نەزىرىدىن ئۆتۈپ، ئۇنىڭدىن ھۈنەر ئۆگىنىشنى نىيەت قىلىپتۇ. قىزچاقنىڭ ئاق كۆڭۈل، سەممىي تىرىشچانلىقى پىر ئۇستازىنى تەسىرلەندۈرۈپتۇ. ئۇ گىلەم توقۇش ھۈنرىنى يوشۇرماستىن ئۇنىڭغا تولۇق ئۆگىتىپتۇ. كىشىلەر گىلەمچىلىكنىڭ بۇ پىر ئۇستازىنى «نەقىشۋەن پىرىم» دەپ ئاتىشىپتۇ. بىر قانچە يىل ئۆتكەندىن كېيىن قىزچاق ئۇستا گىلەمچى بولۇپ يېتىشىپتۇ. پىرىم بۇنى كۆرگەندىن كېيىن خاتىرجەم ھالدا ئانقا مىنىپ بۇلۇتلار ئارىسىدا غايىب بوپتۇ. گىلەمخان ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە گىلەمچىلىك بىلەن شۇغۇللىنىپ، ئۇستازىنىڭ ئەجرىنى ئاقلاپتۇ. باشقىلارغا گىلەمچىلىكنى قېتىرقىنىپ ئۆگىتىپتۇ. كېيىن كىشىلەر، گىلەمخاننىڭ ئېسىل پەزىلىتىنى ئۇنتۇپ قالماسلىق ئۈچۈن بۆز يىپىنى ئۆرۈش، يۇڭ يىپىنى ئارقاق قىلىپ توقۇلغان بۇ سېلىنچىغا «گىلەم» دەپ ئات قويۇپتۇ.

ياڭاق رىۋايىتى ①

ئېيتىشلارغا قارىغاندا، ياڭاق ئەڭ دەسلەپتە قاراقۇرۇم تاغلىرىنىڭ ئارىسىدا تۇرىدىغان ئىلاھىي ئانىنىڭ خاسىيەتلىك مېۋىسى ئىكەنمىش. قەدىمكى ئۇدۇن دۆلىتى (ھازىرقى خوتەن) دە ئامانتۇر ئىسىملىك بىر يىگىت بولغانىكەن. ئۇنىڭ ئانىسى ئۇدۇن دۆلىتىدىكى ئابىرۇيلۇق خالۋاپ بولۇپ، تۈرلۈك - تۈمەن نۇسخىلاردا گىلەم توقۇپىدەكەن، پادىشاھ ئۇنىڭغا گىلەم توقۇش ھۈنەر - سەنئىتىنى كىشىلەرگە ئۆگىتىپ، ئۇدۇن گىلەمچىلىكىنى ئەۋلادتىن ئەۋلادقا مىراس قالدۇرۇشنى ئەمىر قىلىپتۇ. ئامانتۇرنىڭ ئانىسى پادىشاھنىڭ ئەمرىنى بەجا كەلتۈرۈش ئۈچۈن قاتتىق ئىشلەپتۇ، ئەمما ئۇزاققا قالماي چارچاپ ھالىدىن كېتىپتۇ - دە، ئاغرىپ يېتىپ قاپتۇ. گىلەم توقۇشنى باشقىلارغا ئۆگىتىش ئىشى بولسا ئورۇندالماي قېلىۋېرىپتۇ. يىراق - يېقىندىن تەكلىپ قىلىپ كەلگەن داڭلىق تېۋىپلارنىڭ

① «ئۇرۇمچى كەچلىك گېزىتى» نىڭ 1988 - يىلى 19 - ئىيۇل سانىدىن ئېلىندى.

ھەممىسى، پەقەت قاراقۇرۇم تېغىنىڭ ئىچكىرىسىدىكى ئىلاھىي ئانىنىڭ خاسىيەتلىك مېۋىسىلا ئامانتۇرنىڭ ئانىسىنىڭ كېسىلىنى ساقايتالايدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. ئەپسۇسكى ئىلاھىي ئانىنىڭ خاسىيەتلىك مېۋىسىنى ئادەمزاننىڭ ئۇزۇشى مەنئىي قىلىنغانىكەن. ئىلاھىي ئانا ھەركۈنى ئىككى قاۋۇل دېۋىنى خاسىيەتلىك مېۋە دەرىخىنى قوغداشقا ئەۋەتىدىكەن. ئەگەر ئادەتتىكى كىشىلەر ئۇ يەرگە بارسا، خاسىيەتلىك مېۋىنى ئالمايلا قالماستىن، ھەتتا ئۆز جېنىنىمۇ ساقلاپ قالالمايدىكەن. ئۇدۇن پادىشاھى ئامانتۇرنىڭ ئانىسىنىڭ ئېغىز ئەھۋالىدا قالغانلىقىدىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن، قاراقۇرۇم تاغلىرىنىڭ ئارىسىغا بېرىپ خاسىيەتلىك مېۋىنى ئېلىپ كېلەلگەن كىشىنى ئۇدۇننىڭ كېيىنكى پادىشاھى قىلىپ بەلگىلەيدىغانلىقى ھەققىدە پەرمان جاكارلاپتۇ. ئامانتۇر پەرماننى ئاڭلىغاندىن كېيىن، قاراقۇرۇم تاغلىرىنىڭ ئارىسىغا بېرىپ ئاشۇ خاسىيەتلىك مېۋىنى ئېلىپ كېلىپ ئانىسىنى ۋە ئۇدۇن گىلىمىنى قۇتقۇزۇپ قېلىشقا بەل باغلاپتۇ، ئۇنىڭ بۇ ئىشىنى قىلماقچى بولۇشتىكى مەقسىتى ھەرگىزمۇ پادىشاھلىق تاجو تەختىگە ئېرىشىش ئەمەس ئىكەن.

ئامانتۇر يولغا چىقىشتىن ئىلگىرى يورۇڭقاش دەرياسىغا بېرىپ، دەريا تېگىدىن ئىنتايىن ئۆتكۈر بولغان بىر زۇلپىقارنى ئېلىپ چىقىپتۇ، ئاندىن كېيىن قاراقۇرۇم تېغىغا قازاپ مېڭىپتۇ. ئامانتۇر يەتتە كېچە - كۈندۈز يول يۈرۈپ مەنزىلگە يېتىپ كەپتۇ ۋە ئىلاھىي ئانىنىڭ دېۋىلىرى بىلەن ئۈچ كېچە - كۈندۈز ئېلىشىپ، ئۇلارنى يەڭگەندىن كېيىن ئۇدۇل خاسىيەتلىك مېۋە دەرىخىنىڭ يېنىغا كەپتۇ... دەل شۇ چاغدا، ئىلاھىي ئانا ئامانتۇرنىڭ ئالدىدا پەيدا بولپتۇ ۋە ئامانتۇرنىڭ ئىلاھىي قانۇنغا خىلاپلىق قىلغانلىقى ئۈچۈن، ئۇنى ئۆلۈمگە مەھكۇم قىلىدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. ئامانتۇر ئىلاھىي ئانىنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئۇلۇغ - كىچىك تىنىپ قويۇپ، تولىمۇ خورسىنغان ھالدا مۇنداق دەپتۇ:

— ئەي شاپائەتلىك ئىلاھىي ئانا، مېنىڭ ئانام ئۇدۇن خانلىقىنىڭ گىلەمچىلىك ھۈنەر - سەنئىتىنى باشقىلارغا ئۆگىتىۋاتاتتى. ھازىر ئۇ كېسەل بولۇپ قېلىپ ھاياتى ئېغىر خەۋپ

ئىچىدە تۇرۇۋاتىدۇ. بۇ ئالەمدە كىشىلەرنىڭ ھەممىسى سىزنى پۈتۈن ئانىلارنىڭ روھى دېيىشىدىكەن. ھۆرمەتلىك ئىلاھىي ئانا، ئەگەر سىز مېنىڭ ئورنۇمدا بولغان بولسىڭىز قانداق قىلاتتىڭىز؟ سىز مېنى شۇ تاپتا ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىشىڭىز مەيلى، لېكىن مەن خىسەتلىك مېۋىنى ئانامغا ئاپىرىپ بېرىپ قايتىپ كەلگەندىن كېيىن ئۆلتۈرسىڭىز، مەن ئانامنى قۇتۇلدۇرۇۋېلىشىم، ئۇدۇن گىلەمچىلىكىنى قۇتۇلدۇرۇۋېلىشىم كېرەك! ئەگەر تەلپىمنى قوبۇل قىلمىسىڭىز، ئۆلسەممۇ كۆرۈم يۈمۈلمايدۇ!

ئامانتۇرنىڭ بۇ تەسەرلىك سۆزلىرى، ئىلاھىي ئانىنى چوڭقۇر ئويغا ساپتۇ. ئۇ چوڭقۇر خورسىنىپ قويغاندىن كېيىن، قوللىرىنى پۇلاڭلىتىپ خاسىيەتلىك مېۋە دەرىخىنى ئامانتۇرغا تاپشۇرۇپ كۆزدىن غايىب بوپتۇ. ئامانتۇرمۇ بۇ دەرىخىنى ئېلىپ يۇرتىغا قايتىپتۇ. مانا شۇنىڭدىن باشلاپ ھېلىقى خاسىيەتلىك مېۋە دەرىخى خوتەن دىيارىدا يەرلىشىپتۇ ۋە ئاينىشقا باشلاپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن كىشىلەر ياڭاقنى ئىتتىپاقلىق ۋە مېھىر - مۇھەببەتنىڭ سىمۋولى دەپ قارايدىغان بوپتۇ.

رەتلەنگۈچى: توختى مۇھەممەت

بىلە قۇرتى ۋە يىپەك رىۋايىتى

قەدىمكى زاماندا ئۇزۇنتات شەھرىدە بوي - بەستى كېلىشكەن، قاۋۇل، زىيادە ئەقىللىق، نۇرغۇن ھۈنەرلەرنى بىلىدىغان مەرگەن ئىسىملىك بىر يىگىت بار ئىكەن. ئۇ زاماندا ئۇزۇنتاتتا ئاھالە ئاز بولغاچقا، يىگىتلەرنىڭ ھەممىسى لەشكەر بولمىسا بولمايدىكەن. مەرگەن لەشكەرلىككە كىرگەندىن كېيىن، ئەقىللىقلىقى ۋە قابىللىقى تۈپەيلى تېزلا كۆزگە كۆرۈنۈپتۇ. دەسلەپتە ئۇ جابدۇقخانىدا ئىشلەپ ئوقيا، نەيزە، قىلىچ قاتارلىق قوراللارنى ياساشنى پىششىق ئۆگىنىۋاپتۇ. كېيىن بىر بۆلۈك لەشكەرگە لەشكەر بېشى بولۇپ نۇرغۇن جەڭلەرگە قاتنىشىپ كۆپ تۆھپە يارىتىپتۇ. ئوقيا ئېتىشقا ناھايىتى ماھىر ئىكەن. ئات چاپتۇرۇپ كېتىۋېتىپ تۇيۇقسىز كەينىگە

قايرىلىپ ئاتقان ئوقلىرىمۇ نىشانغا خاتاسىز تېگىدىكەن. باشقا لەشكەرلەر ئۇنىڭ بۇ جەھەتتىكى ماھارىتىگە ئىنتايىن قايىل ئىكەن. ئۇلار، بارا - بارا مەرگەن ھەر قېتىم ئوقنى نىشانغا دەل تەگكۈزگەندە ياكى جەڭ ئۈستىدە بىر ئوقتا بىر دۈشمەننى موللاق ئانقۇزغاندا «مەرگەن، ئاپىرىن، مەرگەن» دەپ توۋلىشىدىغان بوپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن «مەرگەن» دېگەن سۆز ئۇنىڭ ئىسمىدىن «ئوقنى دەل تەگكۈزۈلەيدىغان كىشى» دېگەن مەنىنى ئىپادىلەيدىغان سۆزگە ئايلىنىپ قاپتۇ، جەڭگە ياكى ئوۋغا ماھىر كىشىلەرمۇ «مەرگەن» دەپ ئاتىلىدىغان بوپتۇ.

مەرگەن لەشكەرلىكتە يۈرۈپ 40 ياشلارغا كىرگۈچە ئۆيلىنەلمەپتۇ. ئۇنىڭ نامى ئۇزۇنئات شەھرىدىن ھالقىپ، ئۇزۇنئاتنىڭ دۈشمەنلىرى ئىچىدىمۇ پۇر بوپتۇ. دۈشمەن قوشۇنىنىڭ لەشكەرلىرى «مەرگەن»، «مەرگەن كەلدى» دېگەن سۆزنى ئاڭلىسىلا يۈرىكى پوكۇلدايدىغان، لەشكەر باشلىقلىرىنىڭ بېشى ئاغرىيدىغان بوپقاپتۇ. ئۇلار بۇ ۋەسۋەسىدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن كۆپ باش قاتۇرۇپتۇ. مەرگەننىڭ بىر قېتىملىق لەشكىرىي يۈرۈشىدە، دۈشمەن تەرەپ يول ئۈستىدە بۆكتۈرمە قويۇپ تۇبۇقسىز ھۇجۇم قىپتۇ ۋە نۇرغۇن ئادىمى چىقىم تارتىش بەدىلىگە مەرگەننى يارىدار قىپتۇ. سول كۆزىگە ئوق تەگكەن مەرگەن سىڭار كۆزىدىن ئايرىلىپتۇ. شۇ سەۋەبتىن لەشكەرلىكتىن بوشاپ ئۆيىگە قايتىپتۇ. غورىگىل ياشاۋاتقان ئانا - ئانىسى بار ۋەسلىنى يىغىپ ئۇنى مەشۇت ئىسمىلىك بىر قىزغا ئۆيلەپ قويۇپتۇ. بىر نەچچە يىل ئۆتمەيلا ئۈچ بالىلىق بوپتۇ، ئۇ نەيزە - قىلىچ، ئوقيا ياساپ سېتىش، ئوۋ قىلىش بىلەن ئائىلىسىنى قامداپتۇ، بىراق قانچە تىرىشىسىمۇ تاپقان - تەرگىنى كۈندىلىك تۇرمۇشىدىن ئاشماپتۇ. بىرەر تاختا يەر، بىرەر پادا مال قىلالماپتۇ. شۇ ئارىدا ياشانغان ئانا - ئانىسى ئارقا - ئارقىدىن ئالەمدىن ئۆتۈپتۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە، دۈشمەن تەرەپ ئۇنىڭدىن ئۈچ ئېلىشىنى زادىلا توختاتماپتۇ. كۆپ قېتىم جاسۇس ئەۋەتىپ ئۇنىڭغا قەست قىپتۇ، مۇشۇ ئۇسۇل بىلەن ئۇزۇنئات لەشكەرلىرىنىڭ روھىنى سۇندۇرماقچى بوپتۇ. گەرچە ئۇ ئۆزىنىڭ ھوشيارلىقى ۋە مەرگەنلىكىگە

تايىنىپ جاسۇسلارنىڭ قەستىدىن ئامان قالغان بولسىمۇ، بۇ يەردە يەنە تۇرۇۋەرسە ھامان بىرەر پېشكەللىككە يولۇقىدىغانلىقىغا كۆزى يېتىپ، باشقا يەرگە كېتىش نىيىتىگە كەپتۇ.

مەرگەن كىشىلەرگە سەزدۈرمەيلا ئويۇقنى بىر نەچچە ئات، ئېشەككە تېگىشىپ، خوتۇن - بالىلىرى ۋە ئۆي بىسانلىرىنى ئېلىپ، بىر كېچىسى جىمجىتلا يۇرتتىن چىقىپ كېتىپتۇ. ئۇ ئوۋ قىلىش داۋامىدا كۆرۈپ قويغان بىر جايىنى نىشانلاپ، بىپايان قۇملۇق ئىچىدە شەرققە قاراپ بەش كۈن مېڭىپتۇ. ئەتىسى چۈش بولغاندا بىر ئېقىن بويىغا يېتىپ كەپتۇ.

— بۇ قەيەر؟ — سورايتۇ مەشۇت ئېرىدىن، — ئادەملەر بارمۇ؟
— بۇ بىر دەريانىڭ ئاياغ ئېقىنى بولسا كېرەك، — دەپتۇ مەرگەن جاۋابەن، — بىر قانچە يىل ئالدىدا مەن ئوۋ قىلىۋاتقاندا تۇيۇقسىز چىققان قارا بوراندا ئېزىپ قېلىپ كېلىپ قالغان يەر شۇ، بۇ يەردە ئادەمزات يوق، شۇڭا بۇ يەرنىڭ نېمە دەپ ئاتىلىدىغانلىقىمۇ نامەلۇم. ھە توغرا، بۇ يەردە ياۋا جۈجەم دەرەخلىرى ناھايىتى كۆپ، شۇڭا بۇ يەرنى «جۈجەملىك» دەپ ئاتىساق بولار.

— ۋاي توۋا، — دەپتۇ مەشۇت خورسىنىپ، — ئادەمزات يوق يەردە قانداق ياشارمىز؟

— قايغۇرما مەشۇت، مانا بىز ئادەمزات ئەمەسمۇ، بۇ يەردە سۇ بار، دەل - دەرەخلەر كۆپ، كېيىك، بۇغا، توشقان دېگەندەك ياۋايى ھايۋانلارمۇ كۆپ، سىلەرنى ئوۋچىلىق بىلەن قامدايمەن، — دەپتۇ مەرگەن خوتۇنغا تەسەللى بېرىپ ۋە سەل ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن سۆزىنى داۋام قىپتۇ، — مانا ھازىر ئەتىياز پەسلى، بىز بۇ يەرگە زىرائەت تېرىمىز، كۈزگىچە بىزدە ئاشلىقمۇ بولىدۇ.

مەرگەن يۈك - تاقىلىرىنى چۈشۈرۈپ، ئۇلاغلارنى ئوتقا قويۇۋېتىپتۇ، ئۆزى ئەتراپىنى ئايلىنىپ، مۇۋاپىق يەر تاللاپ، توغراق بادىلىرىنى كېسىپ كېلىپ، يۆلەپ بىر - بىرىگە چېتىپتۇ. ئۈستىگە كىگىزلەرنى ئارتىپ باغلاپ ئۇچلۇق كەپە ياساپ، خوتۇن - بالىلىرىنى جايلاشتۇرۇپتۇ. ئاندىن مەشۇت بىلەن بىللە بىر پارچە تۈز يەرگە ئېرىق چېپىپ، قىر سېلىپ، سۇ باشلاپتۇ، بۇغداي، تېرىق، تاۋۇز، كاۋا

قاتارلىقلارنى تېرىپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئۇلار بۇ يەردە ماكانلىشىپ قاپتۇ. مەرگەن ئارىلاپ ئوۋ قىلىپ تۇرۇپتۇ.

— قاراڭ مەشۇت، — دەپتۇ بىر كۈنى كەچتە ئوۋدىن قايتىپ كەلگەن مەرگەن ئوۋلىغان نەرسىلەرنى غانجۇغدىن يەشكەندىن كېيىن قوينىدىن بىر تۇتام ئاپئاق غوزەكلەرنى چىقىرىپ، — بۇ نېمىدۇ؟ ئاياغدىكى جۈجەملەر ساپلا مۇشۇنداق غوزەكلەر بىلەن قاپلىنىپ كېتىپتۇ. سىزگە كۆرسىتەي دەپ ئەكەلدىم.

— مەن نەدىن بىلەي؟ — دەپتۇ مەشۇت غوزەكلەرنى قولغا ئېلىپ تەئەججۇپ بىلەن، — ئۆتكەندە جۈجەملەردە نۇرغۇن ئاق قۇرتلار ئۆمىلىشىپ يۈرەتتى، ئەمدى قۇرتلار كۆرۈنمەيدۇ، غوزەكلەر پەيدا بوپ قاپتۇ.

ئۇلار غوزەكلەرنى كېسىپ كۆرسە ئىچىدىن ماياقتەك نەرسە چىقىپتۇ. غوزەك قېيىنى تىتىپ بېقىپتۇ، تىتىلماپتۇ. — بەكمۇ چىداشلىق نەرسىدەك قىلىدۇ، ئەمما ئىشلەتكىلى بولمىغۇدەك، — دەپتۇ مەشۇت ۋە غوزەكلەرنى كۈل - ئەخلەت ئۈستىگە تاشلىۋېتىپتۇ.

كۈز كەپتۇ، مەرگەن ئەر - خوتۇن ئازادە گەمە كولاپ، ئۈستىنى پۇختا يېپىپ كۆچۈۋاپتۇ. ئاشلىقلىرىمۇ ياخشى ئوخشايتۇ. بىراق ئاشلىقنى يۇمشىتىشنىڭ ئامالىنى قىلالماپتۇ، ئۇلارنىڭ كىيىملىرىمۇ يىرتىلىپ كونسراپ كېتىپتۇ. مەرگەن قىشنىڭ غېمىنى قىلىش ئۈچۈن ئوۋلىغان ھايۋانلارنىڭ تېرىلىرىنى ئات - ئېشەكلەرگە ئارتىپ ئەسلى يۇرتىغا يۈرۈپ كېتىپتۇ. ئۆيىدە قالغان مەشۇت بالىلىرىنىڭ يىرتىق كىيىملىرىنى ياماپ بەرمەكچى بوپتۇ. بىراق يىپ تۈگەپ قالغانىكەن. ئۇ ياماق يامىغۇدەك يىپ تاپالماي بەكمۇ ئاۋارە بوپتۇ. ئاخىرى «ئىلگىرى ئەخلەت بىلەن تۈكۈۋەتكەن يىپ ئۇچراپ قالسا ئەجەب ئەمەس» دەپ ئويلاپ ئەخلەت دۆۋىسىنى مالتىلاپتۇ، يىپ ئۇچرىماپتۇ. بىراق، يىپ دېسە يىپ ئەمەس، يۇڭ دېسە يۇڭ ئەمەس بىر كالىدەك نەرسە قولغا چىقىپتۇ. ئۇ بۇنىڭ ئارىسىدىكى بەزى غوزەكلەرنى كۆرۈپ، بۇ نەرسىنىڭ ئەتىيازدا ئۆزى تاشلىۋەتكەن غوزەكلەر ئىكەنلىكىنى بىلىپتۇ. لېكىن، بۇ نەرسە كۈل - ئەخلەت

بىلەن بۇلغىنىپ مەينەتلىشىپ كەتكەنىكەن. مەشۇت ئۇنى قىزىق سۇ بىلەن يۇيۇپ، يېيىپ قۇرۇتۇپتۇ. ئاندىن ئۇنى تىتىپ سوزغانىكەن، ئاسانلا سوزۇلۇپ چىقىپتۇ. ھېلىقى نەرسىنى سوزۇپ، ئېشىپ نۇرغۇن يىپ قىلىۋاپتۇ. ئۇ بۇنداق يىپنىڭ بەكلا سىلىق ۋە چىداشلىق ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ ناھايىتى خۇشال بوپتۇ، بالىلىرىنىڭ كىيىملىرىنى ياماپ بېرىپتۇ.

ئۇزاق ئۆتمەي مەرگەن قايتىپ كەپتۇ، ئۇ تېرىلەرنى سېتىپ، بۇڭ چەكمەن، جىت (بىر خىل يۇڭ رەخت)، يارغۇنچاق ۋە باشقا لازىمەتلىك نەرسىلەرنى ئېلىپ كەپتۇ. تېخى، ئۇلارنىڭ بىر قانچە تۇغقانلىرى ۋە بەزى نامرات يۇرتداشلىرىمۇ بالا - ۋاقىلىرىنى ئېلىپ بىللە كەپتۇ، شۇنىڭ بىلەن جۈجەمدە ئون ئائىلىدەك ئادەم بوپتۇ. — قوشنىلارنى ئەكىلىپ بەكمۇ ياخشى قىپسىز، ئەمدى ئۆتكەنكى زېرىكەرلىك كۈنلىرىمىز تۈگەيدىغان بولدى، — دەپتۇ مەشۇت ئېرىگە رازىمەنلىك بىلەن قاراپ، — مەنمۇ سىزگە بىر خۇش خەۋەر ئېيتاي، بىز ئۆتكەندە تاشلىۋەتكەن غوزەكلەر كېرەكسىز نەرسە ئەمەسكەن، مەن ئۇلاردىن بىر مۇنچە يىپ چىقىرىۋالدىم.

مەشۇت سۆزلىگەچ ھېلىقى يىپلارنى كۆرسىتىپتۇ، مەرگەن يىپلارنى كۆرۈپ خوتۇنىدىن ئىشنىڭ تەپسىلاتىنى سوراپتۇ. ئۇنىڭ جاۋابىنى ئاڭلاپ بىردەم ئويغا چۆمۈپتۇ، ئاندىن خوتۇنغا ئەستايىدىل ھالدا دەپتۇ:

— سىز قالتىس بىر ئىشنى بايقاپسىز مەشۇت، بۇ جۈجەملىكنىڭ كۆلىمى ناھايىتى چوڭ، غوزەكلەرمۇ ناھايىتى كۆپ. ئۇلارنى يىپقا ئايلاندۇرالايدىغانلا بولساق، يۇڭ يىپتىن رەخت توقۇغاندەك ئۇسۇلدا ئۆزىمىز رەخت توقۇيالايمىز.

كۈنلەر بىر - بىرىنى قوغلىشىپ يەنە ئەتىياز بوپتۇ، جۈجەمدە ئولتۇراقلاشقان كىشىلەر بوز يەر ئېچىپ ئېكىنزارلىق بەرپا قىپتۇ. جۈجەمزارلىقتىكى ياۋا قۇرتلار يوپۇرماققا تويۇنغاندىن كېيىن يەنە غوزەككە ئايلىنىپتۇ، مەرگەن بىلەن مەشۇت خېلى كۆپ غوزەك يىغىپ كەپتۇ. ئۇلاردىن بىر قىسمىنى خىللاپ مۇجۇپ بېقىپتۇ، تارتىپ بېقىپتۇ، ساۋداپ بېقىپتۇ، لېكىن زادىلا يۇمشىتالماپتۇ، ھېچنىمە

قىلىپ يېپقا ئايلاندۇرالمىتۇ.

— ماڭا قارا مەشۇت، سەن خاتالاشقان ئوخشايسەن، — دەپتۇ مەرگەن خوتۇنغا.

— قايسى ئىشتا خاتالىشىپتىمەن؟ — سوراپتۇ مەشۇت.

— ھېلىقى يېپنىڭ ئىشىدا، سەن يېپ چىقارغان ھېلىقى نەرسە غوزەك بولماستىن، بەلكى ئۆيىدىكى تېرە كۆرپىلەردىن ئاجراپ كەتكەن يۇڭ بولسا كېرەك.

— ئۇنداق ئەمەس، — دەپتۇ مەشۇت، — مەن يۇڭ بىلەن غوزەكنى ئايرىيالمايمۇ دەك كالۋا ئەمەس.

— ياق، سەن خاتالىشىپسەن.

— يوقسۇ، مەن خاتالىشىمىدىم. بەلكى سىز خاتالاشتىڭىز.

— ئەمىسە نېمىشقا بۇ غوزەكتىن يېپ چىقمايدۇ؟

ئەر - خوتۇن شۇنداق گەپ تالىشىپ ئۇرۇشۇپ قالايلا دەپتۇ. — مەرگەن، بىكاردىن بىكارغا تالىشىۋەرمەيلى، — دەپتۇ مەشۇت.

ئەزەلدىن بىر ئىشقا مۇنداق تەگەپ باقمىغان ئېرىگە قاراپ.

مەرگەنمۇ باشقا گەپ قىلماي ئۆز ئىشىغا مېڭىپتۇ. مەشۇت ھېلىقى سوقۇلمىغان غوزەكلەرنى گەمىنىڭ بولۇشىغا تاشلاپ قويۇپتۇ.

ئون نەچچە كۈندىن كېيىن مەرگەن ئەر - خوتۇن گەمىدە ناھايىتى نۇرغۇن ئاق كېپىنەكلەرنىڭ مىغىلداپ يۈرگىنىنى كۆرۈپ ھەيران قاپتۇ.

«بۇ بىرەر يامانلىقنىڭ بېشارىتىمۇ نېمە؟» دېگەنلەرنىمۇ ئويلاپتۇ. لېكىن، تېگىگە يېتەلمەپتۇ. مەشۇت گەمىنى سۈپۈرۈۋېتىپ، ھېلىقى غوزەكلەرنىڭ يېنىغا كەلگەندە نۇرغۇن غوزەكلەرنىڭ بىر بېشى تۆشۈك تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ، دەپتۇ:

— قاراڭ مەرگەن، بۇلارنىڭ بىر بېشى تۆشۈك تۇرىدۇ، بالىلار تېشىپ ئوينىغانىدۇ؟

مەرگەن غوزەكلەرنى ئېلىپ سىنچىلاپ قاراپتۇ. «چىگراق نۇتسىلا مىجىلىپ كېتىدىغان بۇ نەرسىنى بالىلارنىڭ بۇنداق ئۆلچەملىك تېشىپ ئوينىيالىشى مۇمكىنمۇ؟» دەپ ئويلاپتۇ. ئۇ تېخى تېشىلمىگەن غوزەكلەرنى كېسىپ كۆرگەنكىن، بەزىسىنىڭ ئىچىدىن ماياقتەك نەرسە چىقىپتۇ، كۆپىنچىسىنىڭ ئىچىدىن تېخى تولۇق

يېتىلىپ بولالمىغان ئاق كېپىنەكلەر چىقىپتۇ.

— تاپتىم، — دەپتۇ مەرگەن خۇشاللىق بىلەن، — گەمىدىكى كېپىنەكلەر مۇشۇ غوزەكلەرنىڭ ئىچىدىن تېشىپ چىققانىكەن.

ئېرنىڭ باياتىن بېرىقى ئىشلىرىنى كۆزىتىپ تۇرغان مەشۇتمۇ ئېرنىڭ سۆزىنى توغرا تېپىپتۇ، شۇنىڭ بىلەن بىللە يەنە ھېلىقى يېپنىڭ گېپىنى چىقىرىپتۇ:

— دېمەك مەن خاناتلاشمىدىم، ھېلىقى يىپلار ئۆتكەن يىلقى مۇشۇنداق غوزەكلەردىن چىققان.

— ئىككىسى ئىككى گەپ، — دەپتۇ مەرگەن، — بولمىسا نېمىشقا بۇ غوزەكلەردىن يىپ چىقىرالمىمىز؟

مەشۇت بىر پەس خىيالغا چۆمۈپتۇ ۋە بىردىنلا ۋارقىراپتۇ:

— تاپتىم، كۆيدۈرۈپ باقساقلا بىلىمىزغۇ، — مەشۇت سۆزلەۋېتىپ تامدىكى ئويۇقچىدىن ھېلىقى يىپنى ئاپتۇ، ئاندىن ئوچاققا كۆمۈپ قويۇلغان تېزەك چوغىنى ئېچىپ چوغ ئۈستىگە تاشلاپتۇ ۋە ئېگىشىپ پۇراپ بېقىپ، — مانا ئايدىڭ بولدى، كېلىڭ مەرگەن، سىزمۇ پۇراپ بېقىڭ.

مەشۇت يەنە بىر ئاز يىپنى چوغقا تاشلاپتۇ، مەرگەن پۇراپ باققانىكەن، زادىلا يۇڭ ھىدى چىقماپتۇ.

— توغرا، سىز خاناتلاشماپسىز، بۇ يۇڭ يىپ ئەمەسكەن، راستتىنلا غوزەك يىپى ئوخشايدۇ، — دەپتۇ، مەرگەن، — بىراق ...

بىراق، بۇ يىلقى غوزەكلەردىن نېمىشقا يىپ چىقمايدۇ؟

— بۇ... بۇ... ، — مەشۇت بىر نېمە دېمەكچى بولۇپ توختاپ قاپتۇ، بىر دەم خىيال سۈرگەندىن كېيىن دەپتۇ، — توغرا، بۇلتۇرقى غوزەكلەرنى كۈل - ئەخلەت دۆۋىسىگە تاشلىۋەتكەندىم. بۇ نەرسىنى قايتا تاپقىنىمدا پۈتۈنلەي كۈل بىلەن بۇلغىنىپ كېتىپتىكەن، قىزىق سۇدا يۇيۇپ ئاران ئادالغانىدىم. ئېھتىمال ئاشۇ كۈل - ئەخلەتتە بىرەر خاسىيەت بولسا كېرەك. بۇلارنى كۈل - ئەخلەت بىلەن قوشۇپ يۇيۇپ باقساق يۇمشارمىكىن؟

مەرگەن بۇ گەپنى ئاڭلاپ كۆڭلىدىكى تۈگۈن يېشىلگەندەك بوپتۇ ۋە خوتۇنىنى ئالدىرىتىپتۇ:

— چاققان بول مەشۇت، سۇ قاينات، سەن دېگەندەك قىلايلى. ئۇلار كۈلۈڭدىكى توغراق ئوتۇنىنىڭ كۈلى بىلەن ئەخلەتلەرنى بىر بۆلۈك غوزەككە ئارىلاشتۇرۇپ تازا مەلەپتۇ، ئاندىن قايناق سۇ بىلەن يۇيۇپتۇ، ئارقىدىن ئاپتاپقا يېيىپ قۇرۇتۇپ ساۋدىغانىكەن، غوزەكلەرنىڭ بىر قىسمى يۇمشاپ، پىششىق قىلغان يۇڭدەك ھالەتكە كەپتۇ. لېكىن، بىر قىسمى يۇمشىماپتۇ، ئۇلار بۇ غوزەكلەرنى يەنە كۈل - ئەخلەتكە مەلەپ، قايتا يۇيۇپ ساۋداپتۇ، بىر قانچە قېتىم تەكرارلىغاندىن كېيىن غوزەكلەر تولۇق يۇمشاپتۇ.

ياندۇرقى يىلى ئۇلار نۇرغۇن غوزەكلەرنى يىغىپ كەپتۇ، بىر قانچە قېتىم يۇيۇپ قۇرۇتۇپ يۈرگەندىن كۆرە قازانغا سېلىپ ئۇزاقراق قايناتساق بولماسمۇ دەپ ئويلاپ، كۈل - ئەخلەت بىلەن غوزەكلەرنى قازانغا سېلىپ قاينىتىپتۇ، بىر دەم قاينىغاندىن كېيىن غوزەكلەرنىڭ ئىچىگە سۇ ئۆتۈپ سەل - پەل قارىداپتۇ. قازان بېشىدا تۇرغان مەشۇت لەيلىۋالغان غوزەكلەرنى سۇغا چۆكۈرۈش ئۈچۈن تاياق بىلەن قازاننى قوچۇپ، تاياقنى تارتقانىكەن، بىر نەچچە تال ئىنچىكە يىپ تاياققا يۆڭىشىپ چىقىپتۇ، مەشۇت يىپنى تارتىپ تاياققا يۆڭىگەنىكەن، قازاندا بىر نەچچە تال غوزەك پىلىدىرلاپ چۆرگەلەپ، يىپى چۆۋۈلۈپ چىقىۋېرىپتۇ، مەشۇت خېلى كۆپ يۆڭىسىمۇ يىپ چىقىۋېرىپتۇ. — بۇياققا كېلىڭ مەرگەن، ما كارامەتنى كۆرۈڭ، — دەپ

ئېرىنى چاقىرتىپتۇ مەشۇت خۇشال ئاۋازدا. مەرگەن يېقىن كېلىپ قازانغا قاراپ تۇرۇپتۇ. خېلىدىن كېيىن ھېلىقى غوزەكلەر تۈگەپ، پۈتۈنلەي يىپقا ئايلىنىپ تاياققا يۆڭىلىپتۇ، مەشۇت تاياقنى يەنە قازانغا سېلىپ قوچۇپ تارتقانىكەن، يەنە بىر مۇنچە يىپ ئۇچلىرى يۆڭىشىپ چىقىپتۇ، شۇنداق قىلىپ ئۇلار غوزەكتىن يىپ چىقىرىشنى ئۆگىنىۋاپتۇ. كېيىنچە ئۇلار يەنە يېڭى غوزەكنى سالقىن، ساپە يەردە قوپسا، ئۇنىڭدىن كېيىنەك چىقىپ، تۇخۇملايدىغانلىقىنى، بۇ تۇخۇملارنىڭ كېلەركى يىلى قۇرتقا ئايلىنىدىغانلىقىنى كېيىنەك چىققان تۆشۈك غوزەكلەردىن پۈتۈن يىپ چىقمايدىغانلىقىنى قاينىتىپ، ساۋىداپ يۇمشاتقاندىن كېيىن قولدا سوزۇپ يىپ ئەشكىلى بولىدىغانلىقىنى يېڭى غوزەكلەرنى قاتتىق

ئاپتاپقا بىر نەچچە كۈن يېيىپ قويسا، ئۇنىڭدىن كېيىنەك چىقمايدىغانلىقىنى، بۇنداق پۈتۈن غوزەكلەردىن ناھايىتى ئۇزۇن يىپ تارتىپ چىقارغىلى بولىدىغانلىقىنى، ئەخلەتنىڭ غوزەك يۇمشىتىشتا ھېچقانداق رولى يوقلۇقىنى، پەقەت توغراق ۋە يۇلغۇن ئوتۇنلىرىنىڭ كۈللىرىلا غوزەكلەرنى يۇمشىتالايدىغانلىقىنى، غوزەك يىپلىرىنى تېخىمۇ ئاقارتىپ يارقىرتالايدىغانلىقىنى بىلىۋاپتۇ.

ئۇلار يىپ چىقىرىشنى بىلىۋالغاندىن كېيىن، مەرگەن يىپ تالاشقا ئىشلىتىدىغان چاق، يىك، قومۇش، رەخت توقۇيدىغان دۇكان قاتارلىق سايمانلارنى ياساپتۇ. ئەر - خوتۇن ئىككىسى ھارماي - تالماي تىرىشپ غوزەك يىپلىرىدىن ھەر خىل رەختلەرنى توقۇشنى ئاپىرىدە قىپتۇ، قوشنىلىرىغىمۇ ئۆگىتىپتۇ. بىراق، ئۇ چاغلاردا غوزەك يىپى، غوزەك قۇرتى ۋە غوزەك يىپ رەختلىرىنىڭ ئىسمى يوق ئىكەن. «ئاۋۇيىپ، ماۋۇ رەخت» دېگەندەك ئاتالغۇلار بىر مۇنچە ئوقۇشۇلماسلىقلارنى پەيدا قىپتۇ. شۇڭا، مەرگەن بىلەن مەشۈت بۇلارنى قانداق ئاتاش ھەققىدە مەسلىھەت قىپتۇ.

— جاھاندا قۇرت دېگەننىڭ خىللىرى ناھايىتى كۆپ، غوزەك بولىدىغان بۇ قۇرتنى نېمە دېسەك بولار؟ — دەپتۇ مەشۈت.

— پىل دېيىلىدىغان بىر خىل ھايۋان بارمىش، ئۇنىڭ چوڭلۇقى ئۆيدەك، ھەر بىر پۇتى تۈۋرۈكتەك بارمىش، مېنىڭچە بۇ قۇرت كىچىك بولغان بىلەن، ئۇنىڭ خاسىيىتى ۋە پايدىسى پىلدىن كىچىك ئەمەس، شۇڭا ئۇنى «پىل قۇرت» دېسەك بولارمىكەن.

— بەلەن گەپ بولدى، — دەپتۇ مەشۈت، — بۇنىڭ خاسىيىتىدىن بىز ئوتتەك ئىسسىق ياز كۈنلىرىمۇ قېلىن، قوپال يۇڭ كىيىملەرنى كىيىشتىن قۇتۇلدۇق. ئۇنىڭ خاسىيىتى ھەقىقەتەن چوڭكەن. شۇڭا ئۇنى «پىل قۇرت» دەپ ئاتىساق بەك ياخشى بولىدىكەن. ئۇنىڭ غوزىكىنى «پىلىچە» دېسەك بولغۇدەك، ئەمدى پىلىچىدىن چىققان يىپنى نېمە دەيمىز؟

— بۇنى مەن خېلىدىن بىرى ئويلاپ كېلىۋاتقان، — دەپتۇ مەرگەن مەشۈتكە مېھرى بىلەن قاراپ، — پىلىچىنى قانداق يۇمشىتىشنى، قانداق يىپ سۈزۈشنى ئەڭ ئەۋۋەل سىز تاپتىڭىز.

شۇڭا، يۇمشىتىلغان پىلىچىنى ۋە ئۇنىڭدىن سوزۇلغان يىپنى «مەشۇت» ۋە «مەشۇت يىپ» دەپ ئاتاپلى، سىزنىڭ نامىڭىز ئەۋلادلىرىمىز تىلىدا ئەبەدىي يادلانسۇن.

ئېرىنىڭ سۆزىگە زەن سېلىپ ئولتۇرغان مەشۇت ئۇنىڭ بۇ سۆزىدىن بەكمۇ تەسىرلىنىپتۇ. ئۆزىنىڭ مۇشۇنداق جىگەرلىك، ئەقىللىق، مېھرىبان ئەرگە نېسىپ بولغىنىدىن سوۋىنۇپ كۆزلىرىگە ياش ئايتۇ، ئېرىگە قاراپ رازىمەنلىك بىلەن جىلۋىلىك كۈلۈپ:

— رەھمەت سىزگە مەرگەن، سىزنىڭ «مەرگەن» دېگەن نامىڭىزمۇ ئەۋلادلار قەلبىدە ئەبەدىي ياشىغاي. ئەمدى، پۈتۈن پىلىچىنى قازاندا پىشۇرۇپ تارتقان يىپ مەشۇت يىپ بىلەن خېلى پەرقلىق بولىدىكەن. ئۇنىڭ چىداشلىقى يۇقىرى، پارقىراق، ناھايىتى ئاق بولىدىكەن، ئۇنى باشقا يىپلاردىن ئالاھىدە پەرقلەندۈرۈپ «يىپ ئاق» دەپ ئاتىساق بولارمىكەن دەيمەن، بۇلارمۇ؟

ئەقىلىڭىزگە بارىكالا، شۇنداق ئاتاپلى، قوشنىلارغىمۇ دەپ قويايلى، بۇ نەرسىلەرنى بۇنىڭدىن كېيىن بايام كېلىشكىنىمىز بويىچە ئاتاپلى.

مەرگەن ئەر - خوتۇننىڭ مۇشۇ پارىڭىدىن كېيىن جۈجەم غوزەك قۇرتى — «پىل قۇرت»، ئۇنىڭ غوزىكى — «پىلىچە»، ئاقارتىپ يۇمشىتىلغان پىلىچە — «مەشۇت»، ئۇنىڭدىن سوزۇلغان يىپ «مەشۇت يىپ»، پىشۇرۇلغان پۈتۈن پىلىلەردىن تارتىلغان يىپ — «يىپ ئاق» دەپ ئاتىلىپتۇ. بۇ يىپلاردىن شايى، چەكمەن، دەپپارە، گۈلۈرە قاتارلىق رەختلەر ئىشلەپچىقىرىلىپتۇ. جۈجەملىكلەر بۇنداق ئېسىل رەختلەرنى ئۇ تەرىپى مەرەن، بۇ تەرىپى ئۇزۇنتات، ئۇدۇنلارغا ئايرىپ سېتىپتۇ. ئۇ شەھەرلەردە تېخىچە يۇڭ چەكمەن، جىت قاتارلىق قېلىن رەختلەرگە ئورۇلۇپ يۈرگەن كىشىلەر جۈجەمنىڭ بۇنداق نېپىز، نەپىس رەختلىرىنى تالىشىپ سېتىۋاپتۇ. جۈجەملىكلەر ناھايىتى تېزلا بېيىپ كېتىپتۇ. مەرەن، ئۇزۇنتات، ئۇدۇنلاردىن نۇرغۇن كىشىلەر جۈجەمگە كۆچۈپ كەپتۇ. جۈجەمنىڭ ئاھالىسى تېز ئاۋۇپ، مەرەن بىلەن ئۇزۇنتات ئارىلىقىدا يېڭىدىن گۈللەنگەن بىر دۆلەت بوپقاپتۇ. مەرەن، ئۇزۇنتات، ئۇدۇن دېگەن شەھەرلەردىن

كۆپلىگەن سودا كارۋانلىرى جۈجەمگە كېلىپ سودا قىلىدىغان بوپتۇ. ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئاتالغۇلاردا ئۆزگىرىش بولۇپ «پىل قۇرت» «پىلە قۇرتى» دەپ، «پىلىچە» — «پىلە» دەپ، «پىپ ئاق» «پىپاق — پىپەك» دەپ ئاتىلىدىغان بوپتۇ. «مەشۋت»، «مەشۋت يىپ» ئاتالغۇلىرى ئۆز پېتى ساقلىنىپ قاپتۇ. جۈجەمنىڭ يىپەك رەختلىرى بۇ شەھەرنى بارلىققا كەلتۈرۈپتۇ ۋە «ئۇلۇغ يول» نى («بۈيۈك كارۋان يولى» دەپ ئاتالغان يولنى) بۇ شەھەرگە تۇتاش-تۇرۇپتۇ. ئەتراپتىكى شەھەرلەر جۈجەمنىڭ پىلە قۇرت سورتى ۋە پىلە قۇرت بېقىش، يىپەك چىقىرىش تېخنىكىسىغا ئېرىشىشكە كۆپ ھەرد-كەت قىلغان بولسىمۇ، جۈجەم ھۆكۈمدارلىرى يىپەكتىن كېلىدىغان زور پايدىدىن مەھرۇم قالماسلىق ئۈچۈن پىلە قۇرت بېقىش ۋە يىپەك چىقىرىش تېخنىكىسىنى ئۇزاققىچە سىر تۇتۇپ، سىرتقا چىقارماپتۇ.

ئېيتىپ بەرگۈچى: چىرا ناھىيە چىراپازىرىدىن
داپىت مەڭلىك، ئايشەمخان قارا
توپلاپ رەتلەگۈچى: مۇھەممەتسىمىن سابىر

ئۇيغۇر خاقانى — بۆكۈتېكىن ئەپسانىسى ①

ئۇيغۇر ئېلىدە خولىن (قارا قۇرۇم) ناملىق بىر تاغ بار ئىكەن. بۇ تاغدىن توغلا ۋە سېلىنغا ناملىق ئىككى دەريا ھاسىل بولغان ئىكەن. بىر كېچىسى بۇ ئىككى دەريانىڭ ئارىسىدىكى ياغاچنىڭ ئۈستىگە ئاسماندىن بىر زەڭگەر نۇر چۈشۈپتۇ. ئىككى دەريا ئارىسىدا ياشىغۇچى خەلق ئۇنى دىققەت بىلەن كۆزىتىپتۇ. مۇقەددەس نۇر دەرەخنىڭ گەۋدىسىدە ئايلارچە تۇرۇپتۇ. دەرەخنىڭ گەۋدىسى بارغانسېرى كېڭىيىشكە باشلاپتۇ. مۇڭلۇق مۇزىكا ئاھاڭلىرى ئاڭلىنىپ، كېچىلىرى ئوتتۇز قەدەم ئەتراپتىكى يەرگە نۇر چۈشۈشكە باشلاپتۇ. بىر كۈنى ياغاچنىڭ گەۋدىسى يېرىلىپ، ئىچىدىن بەش بوۋاق چىقىپتۇ. بۇلار نۇردىن تۇغۇلغان مۇقەددەس بالىلار ئىكەن. ھەممە كىشى بۇ بالىلارنى ناھايىتى ھۆرمەتلەپتۇ. بۇ بالىلارنىڭ

① بۇ ئەپسانە ئىستانبۇلدا نەشر قىلىنغان «بۈيۈك تۈرك تارىخى» دېگەن كىتابتىن ئېلىندى.

ئىسىملىرى چوڭ - كىچىكلىك تەرتىپى بىلەن سۈڭگۈر تېكىن، قونۇر تېكىن، تۈكەك تېكىن، ئورتېكىن ۋە بۆكۈ تېكىن دەپ ئاتىلىپتۇ. بۇ بالىلارنىڭ تەڭرى تەرىپىدىن ئەۋەتىلگەنلىكىگە ئىشەنگەن ئۇيغۇرلار بۇلارنىڭ بىرىنى ھۆكۈمدار قىلىشنى قارار قىلىشىپتۇ. بۆكۈ تېكىن گۈزەللىكتە، ئەقىل ۋە ئەمەلىيەت جەھەتتە باشقىلاردىن ئۈستۈن بولغىنى ئۈچۈن ئۇنى ھەممەيلەن بىردەك قاغانلىققا سايلاپتۇ، داغدۇغىلىق مۇراسىم قىلىپ تەختكە ئولتۇرغۇزۇپتۇ.

ئۇيغۇر چالغۇ ئەسۋابلىرى ھەققىدە تۆت ئەپسانە

1

«تارىخىي رەۋزە تۇسسافا» ۋە «تارىخىي رەشىدى»^①دە ئېيتىلىشىچە: ياپەس بىننى نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ تۈرك ناملىق بىر ئوغلى بار ئىكەن، بۇنىڭغا خۇداپىتائالا بىر ئوغۇل كارامەت قىپتۇ. ئىسىمىنى خەرىز قويۇپتۇ. بۇ ئوغۇل چوڭ بولغاندا، تۈلكە تۇتۇپ پوستىدا ئېگىن كىيمەكنى، تائامنى تۇز بىلەن يېيىشنى، تەمبۇر، بەرىت، ئۇدلارنى ياساپ چالماقنى كەشىپ قىلىپ، ئالەم خەلقىگە ئۆگىتىپتۇ. ئۇ زاماندا ئاتا - ئانىسى، بالىلىرى ئۆلگەندە مۇسبەت ماتىمىدە تەمبۇر چېلىپ يىغلاپ، ئۆلۈكنى كۆيدۈرۈش رەسمى بار ئىكەن. خەرىز ياپەس ئەلەيھىسسالامنىڭ نەۋرىسى ئىكەن. يەركەند، خوتەن دىيارلىرىنى ئۇنىڭ ئەۋلادلىرى ئاۋات قىلغان ئىكەن، يەركەند، خوتەن ئەھلى ئۇنىڭ ئەۋلادلىرى ئىكەن. ئۇ زاماندىن بۇزامانغىچە 5850 يىل ئۆتۈپتۇ. تەمبۇرغا قوي، ئۆچكىنىڭ ئۈچەي، پەيلىرىنى ئېشىپ زەي قىلىپ، تار سالغان ئىكەن.

2

خۇدا ئادەمنى لايدىن ياساپ بولغاندىن كېيىن، ئۇنىڭغا جان ئاتا

① بۇ ئەپسانە ئىسىمتۇللا مۇجىزىنىڭ «تەۋارىخى مۇسقىيىيۇن» ناملىق كىتابىدىن ئېلىندى.

قىلىپتۇ. لېكىن جان: «ئادەمنىڭ ئىچى بەك قاراغۇ ئىكەن، مەن قورقىمەن» دەپ ئادەم تېنىگە كىرگىلى ئۇنىماپتۇ. بۇ چاغدا شەپتان قوناق پاسىرىدىن غېجەك ياساپ، ئادەمنىڭ ئىچىگە كىرىپ چالغان ئىكەن، ساز ئاۋازى سىرتقا ئاڭلىنىپتۇ. پەرىشتە - مالا ئىكلەر: «ئاڭلىدىڭمۇ؟ ئادەمنىڭ تېنى ئىچىدىمۇ يەنە باشقا جانلىقلارمۇ بار، ھەرگىز قورقىمىغىن» دەپتۇ. بۇنىڭ بىلەن جان ئادەم تېنىگە كىرىپتۇ. ساز شەپتاننىڭ ئىجادىيىتى بولغاچقا، ئۇنى چېلىش يامان ئىش ئىكەن. لېكىن جان ساز ئاۋازىغا ئالدىنىپ، ئادەم تېنىگە كىرگەچكە، ئادەم سازغا ئامراق ئىكەن. ساز ئاڭلىسا ئادەمنىڭ جېنى ياپراپ كېتىشىدىكى سەۋەب شۇ ئىكەن.

3

سۇلايمان ئەلەيھىسسالام دۇنيادىكى جىمى جانلىقلارنىڭ پادىشاھى ئىكەن. لېكىن دىۋىلەر ھەمىشە يىراقلارغا كېتىۋېلىپ، لازىم بولغاندا چاقىرىپ كەلگىلى بولمايدىكەن. شۇنىڭ بىلەن سۇلايمان ئەلەيھىسسالام دىۋىلەرنى باشقۇرۇش ۋە چاقىرىش ئۈچۈن داپنى ئىجاد قىلىپ ئىشلەتكەن ئىكەن. داپ شۇ چاغدا پەيدا بولغان ئىكەن.

4

قەدىمكى زاماندا قاراقۇرۇم باغرىدىكى ئۇدۇنلۇقلار بەختلىك ياشايدىكەن. كۈنلەردىن بىر كۈنى يازدا، بۇ جايدا ناھايىتى چوڭ بىر بوغما يىلان پەيدا بولۇپ قاپتۇ. ئۇ ئەتراپتىكى ئۇچار قانات ۋە ھايۋانلارنى يەپ تۈگەتكەندىن كېيىن، ئۆتكەن - كەچكەن يولۇچىلارنىمۇ ئامان قويماپتۇ. داپ ئىسىملىك بىر ئوۋچى يىگىت بۇ بالايىئەتنى يوقىتىشقا بەل باغلاپتۇ. ئۇ ئورمانلىققا كىرىپ، ھېلىقى چوڭ بوغما يىلاننى ئىزدەپتۇ، ئۈچ كېچە - كۈندۈزگىچە يىلان ئۆزىنى زادىلا كۆرسەتمەپتۇ.

تۆتىنچى كۈنى داپ بەكمۇ چارچاپ كەتكەنلىكى ئۈچۈن ئۇيقۇسى كېلىپ كۆزىنى ئاچالماي قاپتۇ. ئۇ ئۇخلاپ قالماسلىق ئۈچۈن، بىر تال قارىغاي ياغىچىنى چەمبەر شەكلىدە ئېگىپ، بىر تەرىپىگە قوي

بىرسىنى كېرىپ تارتىپتۇ. ئاندىن داپ ئۇنى قولى بىلەن ئۇرۇپ ياغراق ناخشا ئېيتىشقا باشلاپتۇ. شۇ ئارىدا تۇيۇقسىزدىن دەرەخكە امنىشىپ تۇرغان چوڭ بوغما يىلاننىڭ ئۆزىگە ئېتىلغانلىقىنى كۆرۈپ قالغان داپ، دەرھال ئۆزىنى ئوڭشاپ، شەمشىرنى بىرلا شىلتىپ تۇرۇپتۇ. يىلان جان ئاچچىقىدا داپقا ئېتىلىپ كېلىپ، قۇيرۇقى بىلەن داپنى قاتتىق ئۇرۇپتۇ. داپ دەلدەڭشىپ يىقىلىپ چۈشۈپتۇ. ۋاچاغداقولىدىكى ھېلىقى چالغۇ يەرگە چۈشۈپ داراڭلاپ كېتىپتۇ. ۋا ئاۋازدىن بوغما يىلان ئۈركۈپ كەينىگە چېكىنىپتۇ.

داپ دەرھال ئەقىل تېپىپ، قوي تېرىسىدە كېرىلگەن چالغۇنى نولىرى بىلەن ناھايىتى تېز ئۇرۇشقا باشلاپتۇ. بوغما يىلان ئۇنىڭدىن نىخىمۇ ئۈركۈپ، قېچىشقا باشلاپتۇ. بۇ چاغدا داپ ئۇچقاندەك بېرىپ شەمشەر بىلەن يىلاننى قاپ بېلىدىن ئىككى پارچە قىلىپ چېپىپ تاشلاپتۇ. كىشىلەر داپنىڭ ئاپەتنى يوقاتقانلىقى ئۈچۈن خۇشال بولۇپ، بوغما يىلاننىڭ تېرىسىنى سويۇپ «داپ» ياساپ، ئۇنىڭغا «داپ» نىڭ نامىنى بەرگەنىكەن. «داپ» گەنە شۇ چاغدا دۇنياغا كەلگەنمىش.

غەربكە كېلىپ ئۇمايغا ئىلتىجا قىلىش

«تاغ - ئېزىملار قۇرئى» دا خاتىرىلىنىشىچە، دېڭىزنىڭ ئۇ تەرىپىدە «ئەرلەر دۆلىتى» بولغانىكەن. «قومۇشقا پۈتۈلگەن سالنامىلار» دا، بۇ دۆلەتنىڭ قۇرۇلۇشىغا ئائىت مۇنداق رىۋايەتلەر بېرىلگەن: يىن دى پادىشاھلىقىنىڭ تەيجى يىللىرى غەربىي دىيار ئەلچىلىرى شاڭ پادىشاھى بىلەن كۆرۈشۈپتۇ. يىن دى پادىشاھ ئۇلاردىن قاراقۇرۇم ئىلاھىيەت تېخىدا ئۆلمەسنىڭ دورىسى بارلىقىنى ئاڭلاپتۇ. ئالىيلىرى بۇ دورىنى قولغا چۈشۈرۈشنىڭ كويىغا چۈشۈپتۇ. ئوردا بېگى ۋاڭ مىڭنى ئەلچىلىككە تەيىنلەپ قۇرۇم تېغىدىكى ئۇماينىڭ يېنىدىن ئەنجۈر، ئالما قاتارلىق ئۆلمەسلىكنىڭ دورىسىنى ئېلىپ كېلىشكە ئەۋەتىپتۇ. ۋاڭ مىڭ بىر جاپادا ئۇزۇن يول يۈرۈپ ئىككى سۇغا (بۈگۈنكى يورۇڭقاش ۋە قاراقاش

دەرياسىغا) كەلگەندە، ئوزۇق - تۈلۈكى تۈگەپ ھالىدىن كېتىپتۇ دەريا بويلاپ قاراقۇرۇم تېغىغا چىقىشقا ماغدۇرى يەتمەپتۇ. ئاخىرى ئىلاجسىزلىقتىن ئىككى سۇ بويىدا تۇرۇپ قاپتۇ. ئاچ قالسا ياۋا مېۋە دەرەخ قوۋزاقلىرىنى يەپتۇ. شاخ - شۇمبا، ئوت - خەسلەرنى پېپىنچ قىپتۇ. كۈن ئۆتۈپتۇ، يىل ئۆتۈپتۇ، لېكىن يىن دى ئالىيلىرىنىڭ تاپشۇرۇقلىرى ھەرگىز ئېسىدىن چىقماپتۇ. كۈندە ئىسرىق سېلىپ تەڭرىگە ئىلتىجا قىلىپ، ئۇماينىڭ پاناھىغا ئۆتۈشنى تەلەپ قىپتۇ. دېگەندەك تەڭرى يارلىق قىلىپتۇ. ئۇماي بۇ ئەھۋالدىن خەۋەر تېپىپتۇ. ۋاڭ مىڭ قېرىپ ئۆلەر ھالەتتە تۇرغاندا، ئۆشۈمتۈت دۈمبىسىدىن لياڭزى ئاتلىق بىر بالا تۇغۇلۇپتۇ. لياڭزى چوڭ بولۇپ بىر دۆلەت قۇرۇپتۇ. دۆلەت كىشىلىرى بېشىغا تاج، بېلىگە شەمشەر ئاسىدىغان بولۇپتۇ. ئۇماي لياڭزى ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرىغا «شاخ پۇتاقلار قىيامى» دىن ياسالغان ئۆلمەسنىڭ دورىسىنى بېرىپتۇ.

ئارۇخاتنىڭ پادىشاھقا نەسىھەت قىلىشى

رىۋايەتلەرگە قارىغاندا، ئۇدۇنلۇقلار دەسلەپ بۇتقا ئېتىقاد قىلمايدىكەن. بىر كېچىسى قاتتىق قۇم - بوران كۆتۈرۈلۈپتۇ. ئىككىنچى كۈنى شاھ ئالىيلىرى ئوردىدىن چىقىپ، شەرق تەرەپكە سەيلىگە قاراپ يول ئاپتۇ، قارىغۇدەك بولسا ئالدىدا قويۇق بىر ئورمانلىق تۇرغۇدەك، ھەمراھلىرىغا ئۇ يەرگە بېرىپ تاماشا قىلىشنى بۇيرۇپتۇ. ئورماننىڭ ئىچىگە كىرسە بىر يوغان دەرەخ تۇۋىدە سۈكۈتتە ئولتۇرغان بىر ئارۇخاتنى كۆرۈپتۇ. شاھ ئالىيلىرى ئۇنىڭدىن: «سەن قەيەرلىك بولسەن، بۇ يەردە نېمە دەپ ئولتۇرسەن؟» دەپ سوراپتۇ. ئارۇخات كۆزىنى يۇمغىنىچە ئۈندىمەپتۇ. پادىشاھ ئالىيلىرى كەڭ قورساق، ئېغىر تەبىئەتلىك كىشى بولغاچقا، ئارۇخاتتىن يەنە سورىماقنى لايىق تېپىپتۇ. ئارۇخات: «سىزنى بۇدداغا ئېتىقاد قىلىشقا تەۋسىيە قىلىمەن، بولمىسا تەڭرى سىزگە ئېغىر مۈشكۈلات ياغدۇرىدۇ، سىز ۋە سىزنىڭ پۇقرالىرىڭىز بالايىئاپتەتكە دۇچار بولىدۇ، بۇدداغا ئېتىقاد قىلىشىڭىز سىز ۋە سىزنىڭ دۆلىتىڭىز تىنچ بولىدۇ،

ئاپەتتىن خالىي بولمىدۇ» دەپتۇ ۋە شاھ ئالىيلىرىغا ۋە شاھنىڭ ھەمراھلىرىغا بۇددا نوملىرىدىن ھېكايە سۆزلەپ بېرىپتۇ. شاھ ئالىيلىرى ئاخىرى تەسىرلىنىپ مۇشۇ جايغا بىر بۇددا ئىبادەتخانىسى سېلىشنى ۋە بۇ يەردە ئارۇخاتنىڭ بۇددا قامۇسىدىن دەرس ئۆتۈشنى قارارلاپتۇ. بۇددا ئىبادەتخانىسى پۈتكەندىن كېيىن، پۈتكۈل خالايقنى ئارۇخاتنىڭ بۇددا دەرسىنى ئاڭلاشقا چاقىرىپتۇ. لېكىن، قوڭغۇراق چالدىغان كالتەك يوق ئىكەن. ئارۇخات ئىستىقامەتتە ئولتۇرۇپ دۇرۇت ئوقۇپتىكەن، ئاسماندىن ناھايىتى كاتتا بىر بۇدساتۋا لەيلەپ چۈشۈپتۇ. يەنە بىر پەستىن كېيىن قوڭغۇراق چالغۇچىمۇ چۈشۈپتۇ. ئارۇخات بۇ يەردە بۇددا دىنىدىن دەرس ئۆتۈپ، بۇددا دىنىنى تارقىتىشقا باشلاپتۇ.

ئۇدۇن پادىشاھلىق ئوردىسىنىڭ قۇرۇلۇشى

رېۋايەتلەرگە قارىغاندا، ئۇدۇن پادىشاھى دۆلىتىنىڭ پايتەختىنى شەرقتىن ئوتتۇرا قىسىمدىكى تۆپىلىككە يۆتكەپ، يېڭىشەھەر بىنا قىلماقچى بولۇپتۇ ۋە ياخشى جاي بولمىسا شەھەرنى قۇرغىلى بولماسلىقتىن ئەنسىرەپتۇ، خالايققا پەرمان چۈشۈرۈپ، يەر شارائىتىنى ئوبدان بىلىدىغان كىشىلەرنىڭ ئەقىل كۆرسىتىپ يېڭى پايتەخت قۇرۇلۇشىغا ياردەم بېرىشنى تەلەپ قىپتۇ. بىر كۈنى چىرايىنى قارا - قۇرا بىلەن بويىۋالغان بىر كىشى لىق سۇ ئېلىنغان قاپاقنى يۈدۈگەن پېتى ئوردىغا كىرىپتۇ - دە، پادىشاھقا: «بۇ جايىنىڭ شارائىتىنى ياخشى بىلىمەن» دەپتۇ. قاپاقنى ئېلىپ سۈيىنى يەرگە تۆكۈپتۇ. يەرگە تۆكۈلگەن سۇ ئەگرى - دوناي ئېقىپتۇ. ھېلىقى چىرايىنى قارا - قۇرا قىلىۋالغان ئادەم ئالدىغا ئىتتىك مېڭىپتۇ ۋە كۆزدىن غايىب بولپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن كىشىلەر سۇنىڭ ئېقىشىغا قاراپ شەھەر قۇرۇلۇشىغا چۈشۈپتۇ. ئاخىرى ھەشەمەتلىك ئوردا شەھىرى پۈتۈپتۇ. شەھەر ئانچە بەك ھەيۋەتلىك بولمىسىمۇ، دۈشمەن ئاسان ھۇجۇم قىلالمايدىغان جايغا قۇرۇلۇپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ناھايىتى ئۇزۇن زامانلارغىچە ھېچقانداق تەرەپ شەھەرگە چېقىلالمىغانىكەن.

ھىلال شەھىرىنى قۇم بېسىپ كېتىش

قەدىمكى ئۇدۇننىڭ شەرقىي شىمالىدا «ھىلالباغ» شەھىرى بولۇپ، ئادەملىرى بۇتقا ئېتىقات قىلمايدىكەن، كۈنلەرنىڭ بىرىدە بىر ئارۇخات كېلىپ ئەل ئىچىدە بۇتقا چوقۇنۇشنى شۇنچە كۈچەپ تەرغىب قىلغان بولسىمۇ، ئاران بىر كىشى بۇتقا ئېتىقاد قىلىشقا رازى بولغانلىقىنى بىلدۈرۈپتۇ. ئارۇخات ھېلىقى كىشىگە: «بۇ شەھەرلىكلەر بۇتقا ئېتىقاد قىلمايدىكەن، تەڭرى بۇ شەھەرگە بالايىناپەت ياغدۇرماقچى، سىز دەرھال غەربىي جەنۇبقا قاراپ قېچىڭ، بۇتقا ئېتىقاد قىلىدىغان جايدا بېرىۋېلىڭ» دەپتۇ. بۇ كىشى بۇ يەردىن كېتىپلا «ھىلال باغ» شەھىرى قاتتىق قۇم - بورانغا ئۇچراپ ۋەيران بولۇپتۇ. يەتتە كېچە - كۈندۈز تاش - شېغىللار ئۇچۇپ، قۇم - بوران ھېچ توختىماپتۇ. بىردەمدىلا پۈتكۈل «ھىلال باغ» شەھىرى قۇم ئاستىدا قاپتۇ.

چوراڭ قەبرىستانلىقى

ئۇدۇن پادىشاھلىقىنىڭ غەربىدىن 150 چاقىرىم يول يۈرۈپ قۇم چۆللۈكىنى كېسىپ ئۆتكەندە كىچىك تاغلار تۆپىلىكىگە يېتىپ بارغىلى بولىدىكەن. بۇ يەر «چوراڭ قەبرىستانلىقى» دەپ ئاتىلىدىكەن. بۇ يەردىكى چاشقانلار ئاتاماننىڭ تۈكى ئالتۇندەك پارقىراق، ھەررەڭ - سەررەڭ، چىشى بەك ئۆتكۈر ئىكەن. ئۇ ئۇۋىسىدىن چىققاندا چاشقانلار توپى ئالدى - كەينىدىن قوغداپ ماڭىدىكەن.

بىر يىلى يۈز نەچچە مىڭدىن ئارتۇق لەشكەر ئۇدۇنغا باستۇرۇپ كېلىپ چوراڭ قەبرىستانلىقىغا گازارما تىكلەپ تۇرۇپ قاپتۇ. ئۇدۇن شاھى بۇنى ئاڭلاپ ئۆزى ئەسكەر باشلاپ قارشىلىق كۆرسەتمەكچى بولۇپتۇ. ئۇدۇننىڭ ئەسكەرى كۈچى خېلىلا ئاز بولغاچقا، كۈچلۈك دۈشمەننىڭ باستۇرۇپ كېلىپ ۋەيران قىلىشى تۇرغان گەپ ئىكەن، شۇڭا ھېچ ئىلاج قىلالماي ئىسرىق سېلىپ بۇ يەردىكى چاشقانلاردىن

ياردەم تەلەپ قىپتۇ. دۇئا - تىلاۋەت بولۇۋاتقان كېچىسى ئۇدۇن شاھى بىر توپ چاشقانلار بىلەن بىرگە بولۇپ چۈش كۆرۈپتۇ. چاشقانلار: بىز سىلگە ياردەم بېرىمىز، سىلى سەھەردىلا ئەسكەرلەرنى باشلاپ ھۇجۇمغا ئۆتسىلە، جەزمەن غەلبە قىلالا يلا دېگۈدەك. شاھ ئالىلىرى چاشقان ئىلاھى مەدەت بېرىپتۇ دەپ ئويلاپتۇ. ئەتىسى سۈبھى ۋاقتىدا شاھ ئەسكەرلىرىنى تەرتىپكە سېلىپ دۈشمەن بارىگاھلىرىغا شىددەت بىلەن ھۇجۇم قىپتۇ. دۈشمەن لەشكەرلىرى ئۇيقۇسىزلىقتا چاچراپ تۇرۇشۇپ، دەرھال جابدۇنۇپ ئۇرۇشقا تەييار بولغاندا ساۋۇت، دۇبۇلغا، ئوقيا، مانچاناقلىرى چاشقانلار تەرىپىدىن قىرقىۋېتىلگەچكە، ئۇرۇش قىلالماي ئاتلاردىن غۇلاپ چۈشۈپتۇ. دەل بۇ ۋاقتتا ئۇدۇن لەشكەرلىرى ئۇچقاندەك باستۇرۇپ كېلىپ، دۈشمەنلەرنىڭ ئەدىپىنى راسا بېرىپتۇ، ئۇرۇشتىن كېيىن ئۇدۇن شاھى چاشقان ئىلاھىغا تەشەككۈر بىلدۈرۈش يۈزىسىدىن بۇ جايغا كاتتا بۇتخانا ياساپ، بۇ ئۇرۇشنى ئۇزۇنلارغىچە ئۇنتۇماي دۇئا - تىلاۋەت قىلىپتۇ. شۇنىڭدىن تارتىپ، كىشىلەرنىڭ چوراڭ قەبرىستانلىقىدىن ئۆتكەندە ئات - ئېشەكلىرىدىن چۈشۈپ دۇئا قىلىپ چاشقانلارنىڭ تۆھپىسىنى ياد ئېتىشى ئادەتكە ئايلىنىپتۇ.

ئايال سۇ مۇئەككىلىنىڭ جورا تەلەپ قىلىشى ①

«ئۇلۇغ تاڭ دەۋرىدىكى غەربىي يۇرت خاتىرىسى» دېگەن كىتابتا مۇنداق بىر ھېكايە بايان قىلىنغان: ئۇدۇن بەگلىكىنىڭ شەرقىي جەنۇبىدا چوڭ بىر دەريا بولۇپ، بىر يىلى قۇرۇپ كېتىپتۇ. ئۇدۇن پادىشاھى بۇ ئىشتىن ئىچى تىت - تىت بولۇپ ئارۇخاتتىن سوراپتۇ: «ھۆكۈمۈم خاتا، ئەخلاقىم دۇرۇس بولماي قالدۇمۇ قانداق؟» ئارۇخات: «يوقسۇ، ھەزرەتلىرى شاھلىقتا ئادىل ۋە پاكىتۇر، دەريانىڭ قۇرۇپ كېتىشىدە دەريا مۇئەككىلى ئويۇن ئويىناۋاتىدۇ، سىلى دەرھال ئەجدىھاننىڭ دەرگاھىغا بېرىپ دۇئا - تەلەپ قىلىپ ئامانلىق

① بۇ كىتابنىڭ 1 - بېتىدىن 45 - بېتىگىچە بېرىلگەن ئەسەنە - رىۋايەتلەرنىڭ ئىلىنغان مەنبەسى، ھېيتىپ بەرگۈچىسى ياكى رەتلىكۈچىسى ئەسكەرتىلمىگەنلىرىنى ئابدۇللا سۇلايمان رەتلىگەن.

تېلىسىلە»، دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. پادىشاھ بۇنى ئاڭلاپ دەرھال دەريا بويىغا بېرىپ دەريا مۇئەككىلى ئۈچۈن نەزىر - چىراغ قىلىپتۇ. توساتتىن سۇ ئۈستىگە بىر ساھىبجامال قىز لەيلەپ چىقىپ قەددىنى كېرىپ تۇرۇپ شۇنداق دەپتۇ: «مېنىڭ مۇرەببىم ۋاپات ئەتكىنىگە خېلى بولدى، قايسى قىسمەت مېنى نەگە باشلايدىغانلىقىنى بىلەلمەيۋاتىمەن، شۇڭا دەريا سۈيى قۇرۇپ، ئېكىنچىلىك خاراب بولدى، شاھ ئالىيلىرى خاندانلىقلىرى ئىچىدىن زەبەردەست بىر يىگىتنى ماڭا ئەرلىك ئۈچۈن بېرىۋەتسىلە، دەريا سۈيى ئىلگىرىكىدەك راۋان ئاققاي».

پادىشاھ قايتىپ بارغاندىن كېيىن ئاۋامنى يىغىپ: «سىلەر دۆلەتنىڭ تۇۋرۇكى، دېھقانچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىسىلەر، دۆلەت تۇۋرۇكتىن ئايرىلسا خەتەرگە يولۇقىدۇ، ئەلدە ئاشلىق بولمىسا ھەممىمىز ئاچلىقتىن ئۆلىمىز. خەتەر بىلەن ماماتلىق بىزنىڭ ئالدىمىزدا تۇرۇپتۇ، بۇرادەرلەر ئەمدى قانداق قىلغۇلۇق؟» دەپتۇ. بىرى توپ ئىچىدىن ئالدىغا چىقىپ شاھ ئالدىدا تىزلىنىپ ئولتۇرۇپ: «دۆلەت ئۈچۈن خىزمەت قىلاي دېسەم ھېچ پۇرسەت چىقمىغانىدى، مەن پىدايى بولاي دەيمەن، ئارىسالدى بولۇشنىڭ نېمە ھاجىتى؟ خەلق دۆلەتنىڭ ئاساسى، شاھ ئالىيلىرى تولا ئويلاۋەرمەي دەرھال بىر قارارغا كەلسىلە، مەن كالان ھەزرىتىمنىڭ نۇرىنى كۆرۈشكە قىزىقىپ كەلگەندىم»، دەپتۇ. شاھ ئالىيلىرى ئۇنىڭ تەلىپىگە كۆنۈپتۇ. ھېلىقى ئەزمەت ئاددىي كىيىم كىيىپ، ئاق ئاتقا مىنىپ شاھ بىلەن ۋىدالىشىپ، خەلق بىلەن خوشلىشىپ دەرياغا كىرىپتۇ، دەريانىڭ ئوتتۇرىسىغا بارغۇچە سۇ يۈزىدە چۆكمەي تۇرۇپتۇ. قامچىسى بىلەن سۇنى ئۇرغان ئىكەن، سۇ ئىككى تەرەپكە كېسىلگەندەك ئايرىلىپ ئارىلىقنى بوشىتىپتۇ، چوڭقۇرلۇققا ئات ساپتۇ. بىر پەس ئۆتكەندىن كېيىن ئات ھەر خىل بېزەك - جابدۇقلار، چوڭ دۇمباق ۋە بىر پارچە خەت بىلەن سۇ ئۈستىگە لەيلەپ چىقىپتۇ. دۇمباق ئوردا شەھىرىنىڭ شەرقىي جەنۇب دەرىزىسىغا ئېسىپ قويۇلۇپتۇ. ئەگەر ئوغرى - قازاقچىلار تاجاۋۇز قىلىپ كىرسە، دۇمباق ئۆزلۈكىدىن گۈمبۈرلەپ ئۇرۇلىدىكەن. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن قۇرۇپ كەتكەن دەريا قىنىدا

ئۇلۇغ ئېقىن راۋان ئېقىشقا باشلاپتۇ، مۇنبەت يەرلەر مول سۇ بىلەن سۇغىرىلىپتۇ.

«ئۈجمە مازار غوجام» رىۋايىتى

لوپ ناھىيە سامپۇل يېزىسىنىڭ ئاچچىق كەنتىدە 140 نەچچە ئائىلىلىك دېھقان - چارۋىچى بار، ئۇلار ئاچچىق دەرياسىنى بويلاپ تارقاق ئولتۇراقلاشقان. ئاچچىق كەنتىنىڭ ئەڭ جەنۇبىدا «ئۈجمە مازار غوجام» دەپ ئاتىلىدىغان بىر مازار بولۇپ، بۇ مازار لوپ ناھىيە بازىرىغا 70 كىلومېتىر كېلىدۇ. بۇ مازار تاغ قاپتىلىدا بولۇپ، لوپ بىلەن چىرىنى ئايرىپ تۇرىدىغان تاغ ئېغىزىغا جايلاشقان. جەنۇب تەرىپى كۆككە تاقاشقان قارلىق تاغ بولۇپ، دېڭىز يۈزىدىن تەخمىنەن 3500 مېتىردىن ئارتۇقراق كېلىدۇ، مازارنىڭ تۆۋەن تەرىپىدە بىر جىلغا بولۇپ، سۇ ئۇزۇلمەي ئېقىپ تۇرىدۇ. جىلغىنىڭ ئىككى قىرغىقىدا قەدىمكى تېرەكلەر، ئۈجمە ۋە سۆڭەتلەر بىر - بىرىگە گىرەلىشىپ باراقتىن ئۆسكەن. سۇنىڭ شارقىرىغان ساداسى يىراقلاغا ئاڭلىنىپ تۇرىدۇ. جىلغىدىكى بۇ كەنتنىڭ ئوتتۇرىسىدا بىر مەسچىت بار. مازار جايلاشقان تاغ قاپتىلىدا بۆسۈپ ئۆتكىلى بولمايدىغان باراقتىن چاتقالار بار. چاتقالارنىڭ ئاستىدا بىر كىچىك ئۆڭكۈر بولۇپ، ئۇنىڭ خانىلىرىدا بىر كىشىلا قونۇشقا بولىدۇ. بۇ ئۆڭكۈردە ئادەتتە مەخسۇس تاۋاپ قىلىدىغانلار قونىدۇ. بۇ مازار نېمە ئۈچۈن «ئۈجمە مازار غوجام» دەپ ئاتالغان؟

مەلۇماتلارغا قارىغاندا، دۈشمەنلەشكەن ئىككى تەرەپ، قوشۇن تارتىپ بىر - بىرىگە قارشى جەڭ قىپتۇ. يېڭىلىگۈچى تەرەپنىڭ باش سانغۇنى شۇ يەردىلا دەرھال قېچىپتۇ، كەينىدىن قوغلاپ كەلگەنلەر ئۇنى تۇتۇۋالغىلى تاسلا قالغاندا، ئالدى تەرەپتە بىر تۈپ يوغان ئۈجمە دەرىخى كۆرۈنۈپتۇ. ئۇ ئامالسىزلىقتىن ئۈجمە دەرىخىدىن قۇتقۇزۇۋېلىشنى تىلەپتۇ. ھېلىقى قەدىمكى ئۈجمە دەرىخى راست دېگەندەك دەل ۋاقتىدا ئەسقىتىپ، «قارت» قىلىپ يېرىلغان ئىكەن، ھېلىقى سانغۇن بىر سەكرەپلا ئۇنىڭ ئىچىگە كىرىۋاپتۇ. دەرىخىنىڭ يېرىقى دەرھال يۈمۈلۈپتۇ - دە، بۇرۇنقى ھالىتىگە كەپتۇ، بىراق سانغۇننىڭ چاپىنىنىڭ بىر پېشى ئۈجمە يېرىقىنىڭ سىرتىغا چىقىپ قاپتۇ. قوغلاپ كەلگەن لەشكەرلەر ئۈجمە يېرىقىدىن چىقىپ قالغان

چاپاننىڭ پېشىنى كۆرۈپ قېلىپ، ئۈجمە دەرىخىنى دەرھال ھەرىدەپ ئۆرۈۋېتىشكە تەييارلىنىپتۇ. ھەرە تېگە - تەگمەستىنلا ھېلىقى ئۈجمە دەرىخىدىن گويا ئاللا! ئاللا! ئاللا! دېگەندەك ئاجايىپ بىر نالە ئاۋاز چىقىپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان لەشكەرلەرمۇ ھاڭ - تاڭ قېلىپتۇ. شۇنداق قىلىپ قاچقۇن سانغۇننى تۇتالماپتۇ. ئاخىرى يېڭىلىگەن قوشۇن مەغلۇبىيەتنى غەلىبىگە ئايلاندۇرۇپتۇ. بۇ خاسىيەتلىك ئۈجمىنىڭ شاپائىتىنى خاتىرىلەش يۈزىدىن بۇ مازارنىڭ ئىسمى «ئۈجمە مازار غوجام» دەپ قويۇلغان ئىكەن.

خوتەن ئاقسېپىل رىۋايىتى^①

1

ئاسۇكاخان قاتتىق غەزەپلىنىپ ۋەزىرىنى ئەۋەتىپ، شاھزادىنى سۈرگۈن قىلىپتۇ. ئۇ قوۋملىرىنى باشلاپ شىمالدىكى تاغدىن ئۆتۈپتۇ، چۆل - جەزىرىلەردە قونۇپتۇ. ئادەم ۋە مال - مۈلۈكلىرىنى ئېلىپ، بۇ ماكاننىڭ غەربىدىكى قىرغاققا كەپتۇ، تۆرىلەرنى تىكلەپتۇ، ئۆزى خان بوپتۇ. شۇ ۋاقىتتا شەرقىي ئەل شاھزادىسى قاچاقلارنى ئەيىبلەش ئۈچۈن شەرقتىكى قىرغاققا كېلىپ ماكانلىشىپتۇ. قول ئاستىدىكىلەرنىڭ مەسلىھىتى بويىچە ئۆزىنى خان دەپ جاكارلاپتۇ. ئايلار، پەسىللەر ئۆتۈپتۇ. دىن ۋە ئۆرپ - ئادەت جەھەتلەردە بۇ ئىككى شاھزادە چىقىشالماپتۇ. ئۇلار ھەمىشە يەر ئېچىپ تېرىقچىلىق قىلغان ۋاقىتلاردا چاتقاللىقلاردا ئۇچرىشىپ قېلىپ، ئۆزئارا جەمەتلىرىنى سۈرۈشتە قىلىشىدىكەن. خوجايىنلىق تالىشىپ، گەپ - سۆز تەگشىدىكەن، بىر - بىرىگە قورال تەڭلىشىدىكەن... شۇنداق قىلىپ سۈبھى كۆتۈرۈلگەندە ئۇلارنىڭ ئارىسىدا جەڭ باشلىنىپتۇ. نەتىجىدە غەرب خانى يېڭىلىپ، شەرق خانى غەلىبە قىپتۇ. غەرب خانى ئۆز ئېلىدىن مەھرۇم بولغانلارنى يەنە توپلاپتۇ، پايتەختنى ئوتتۇرا رايونغا كۆچۈرۈپ سېپىل بىنا قىپتۇ ۋە دۆلەت قۇرۇپتۇ. خان پايتەخت

① شۇەنزاڭنىڭ «بۈيۈك تاڭ دەۋرىدە غەربىي ئەلگە قىلىنغان ساياھەت خاتىرىسى» دېگەن كىتابتىن ئېلىندى.

قىلغان بۇ شەھەرنىڭ نامى شۇنىڭدىن باشلاپ «ئاقسېپىل شەھىرى» دەپ ئاتىلىپتۇ.

2

بۇرۇنقى زاماندا ھونلاردىن يۈز مىڭلىغان ئادەم كېلىپ، ئاقسېپىل شەھىرىنى بۇلاڭ - تالاڭ قىلىپتۇ، ھونلار چاشقان دۆڭنىڭ يېنىدا بوز يەر ئېچىپ، تېرىلغۇ قىلىپ بىر مەزگىل تۇرۇپ قايتۇ. كىھو - ستان خانى ئون مىڭلىغان ئەسكىرى بىلەن ھونلارغا تەڭ كېلەلمەسلىكىدىن ئەنسىرەپتۇ... ھونلار شەھەرگە قايتا ھۇجۇم قىلماقچى بولۇپ، دەرھال مەپىلەرنى قوشۇپ، ئاتلىرىنى ئېگەرلىمەكچى بولۇشۇپتۇ. لېكىن، ئېگەر، ساۋۇت، ئوقيا، مەپە جابدۇقلىرى قاتارلىق يىپ - شوپىسى بار ئەسكىرى جابدۇقلارنىڭ ھەممىسىنىڭ چېتىلغۇلىرىنى چاشقانلار ئاللىقاچان قىرقىپ قىيىپ تاشلىغان ئىكەن. شۇنىڭ بىلەن ھونلار ئۆزلىرىدىن كۆپ ئاز بولغان كىھو - ستان ئەسكەرلىرىدىن يېڭىلىپ قايتقان ئىكەن.

① ئالتۇن قان رىۋايىتى

زولقەرنەيىن چىنغا قاراپ ئىلگىرنىڭ ئىچىدە، ئۇنىڭ بىلەن ئۇرۇشۇش ئۈچۈن تۈرك (ئۇيغۇر) خاقانى ياشلاردىن تەركىب تاپقان بىر بۆلۈك ئەسكەرنى ئەۋەتىپتۇ. خاقاننىڭ ۋەزىرى: «سىز زۇلقەر نەيىنگە ياشلارنىلا ئەۋەتتىڭىز، ئۇلارنىڭ ئىچىدە تەجرىبىلىك، ياشانغان ئۇرۇش ماھىرلىرىدىن بىرەر ئادەم بولۇشى كېرەك ئىدى» دېگەندە، خاقان ياشانغان ۋە تەجرىبىلىك مەنىسىدىكى «ئۈگە» سۆزىنى قوللىنىپ، «ئۈگەنمۇ؟» دەپتىكەن، ۋەزىر: «ھە - ھە» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن خاقان ياشانغان، سىنالغان بىر ئادەمنى ئەۋەتىپتۇ. ئۇلار بۇ كېچىسى زۇلقەر نەيىننىڭ ئالدىنقى ئەسكەرلىرىگە ھۇجۇم قىلىپ، ئۇلارنى يېڭىپتۇ. بىر تۈرك ئەسكىرى زۇلقەر نەيىن

① بۇ رىۋايەت مەھمۇد قەشقەرنىڭ «تۈركىيىلەر دىۋانى» ناملىق كىتابىدىن ئېلىندى.

ئەسكەرلىرىدىن بىرىنى بىر قىلىچ بىلەنلا كىنىدىكىگىچە ئىككىگە بۆلۈۋەتكەن بولۇپ، ئۆلتۈرۈلگەن ئەسكەر تىللا سېلىنغان ھەمياننى بېلىگە ئېسىۋالغان ئىكەن. ئۇمۇ كېسىلىپ، تىللار قانغا مىلىنىپ يەرگە تۆكۈلۈپتۇ. ئەتىسى ئەتىگەندە تۈرك ئەسكەرلىرى قانغا مىلەنگەن تىللارنى كۆرۈپ، بىر - بىرىدىن «بۇ نېمە» دەپ سوراشقاندا، ئۇلار «ئالتۇن قان» دېيىشىپتۇ. شۇڭا شۇ جايدىكى چوڭ بىر تاغ مۇشۇ نام بىلەن ئاتالغان. ئۇيغۇر ئېلىگە يېقىن بولغان بۇتاغنىڭ ئەتراپىدا كۆچمەن تۈرك خەلىقلىرى ياشايدىكەن. زۇلقەر نەيسىن شۇ كېچىلىك ھۇجۇمدىن كېيىن تۈرك خاقانى بىلەن سۈلھى تۈزۈپتۇ.

«مازارتاغ» ھەققىدە ئىككى رىۋايەت

مازار تاغنى يەرلىك «خەلق قىزىل، ئاق تاغ» دەپمۇ ئاتىشىدۇ. مازار تاغ تەكلىماكان قۇملۇقىنىڭ غەربىي قىسمىدىن باشلىنىپ خوتەن دەرياسىغا تۇتىشىدۇ. بۇ تاغ قۇملۇقىنىڭ ئوتتۇرىسىدا قەد كۆتۈرۈپ تۇرىدۇ. جەنۇب تەرىپى قىزىل، شىمالىي تەرىپى ئاق كۆرۈنىدۇ. خوتەن دەرياسىنىڭ شەرق تەرىپى پايانسىز كەتكەن نەبىئىي توغراقلىق بولۇپ، توغراقلىقنىڭ بەزى جايلىرى شۇنچىلىك ھەيۋەتلىككى، گويا كاكئۇسقىلا ئوخشايدۇ. ئويمانلىق جايلىرىغا يىل بويى سۇ يىغىلىپ، زۇمرەتتەك يالتىراپ، چايقىلىپ تۇرىدۇ. ئېگىز كەتكەن قۇم بارخانلىرى، ئورمانلىقلار ۋە كۆللەر گىرەلىشىپ، ئاجايىپ گۈزەل مەنزىرە ھاسىل قىلغان.

قىزىل تاغ تۇمشۇقىنىڭ ئۈستىدە بىر قەدىمكى بارىگاھ بولۇپ، بارىگاھنىڭ ئەتراپىدا يەنە خەۋەرلىشىش سۇپىسى، ئاكۇپ، يەر ئاستى ئىسكىلات، بۇتخانا، ئۆڭكۈر قاتارلىقلارنىڭ خارابىسى بار. بارىگاھنىڭ شەرقىي شىمالغا 45 مېتىر كېلىدىغان دەريا لېۋىدە بىر مازار بولۇپ، مازار تاغ دېگەن ئىسىم مۇشۇ مازارنىڭ نامىغا قويۇلغان.

سۇلالىسى بىلەن بۇددا دىنىغا ئېتىقاد قىلغۇچى ئۇلۇغ ئاغللىق ئۇدۇن دۆلىتى ئوتتۇرىسىدا ئۇزۇنغا سوزۇلغان ئۇرۇش بولغان ئىكەن. ماجان خان دەپ ئاتىلىدىغان ئۇدۇنلۇق بۇددا مۇرتى ئىسلام قوشۇنلىرىغا خۇپىيانە ئاخبارات يەتكۈزۈۋاتقاندا، بۇددا مۇرتلىرى بۇنى سېزىپ قېلىپ، مۇشۇ جايدا ئۆلتۈرۈۋەتكەن ئىكەن. شۇنىڭ بىلەن قاراخانىيلار سۇلالىسى ئۇدۇننى بېسىۋېلىپ، غەلىبىنى قولغا كەلتۈرگەن ھەمدە كېيىنكىلەرنىڭ تاۋاپ قىلىشى ئۈچۈن بۇ مازارنى ياساپ قويغان ئىكەن.^①

2

ئېيتىشلارغا قارىغاندا، ھەزرىتى ئىمامى ئەلى ۋاپات بولۇش ئالدىدا بالىلىرىغا: «مەن نەپەس ئۈزگەندىن كېيىن دۇلدۇلغا مىنگەن بىر چۈمبەللىك كىشى كېلىپ، مېنىڭ جەستىمنى ئېلىپ كېتىدۇ. سىلەر ئۇ ئادەمدىن «دادامنى نەگە ئېلىپ بارىسىز؟» دەپ سورىماڭلار» دەپ ۋەسىيەت قىلىپ كۆز يۇمۇپتۇ. دېگەندەك دۇلدۇلغا مىنگەن چۈمبەللىك كىشى كېلىپ ئىمامى ئەلىنىڭ جەستىنى ئېلىپ مېڭىپتۇ. بۇ چاغدا شەيتان ئىمامى ئەلىنىڭ بالىلىرىنىڭ كۆڭلىگە: «داداڭلارنىڭ جەستىنى ھېچكىم كۆرمىگەن يات بىر ئادەم كۆتۈرۈپ كېتىۋاتسا، ئۇندىمەي قاراپ تۇرغىنىڭلار نېمىسى؟ نېمىشقا ئۇنىڭدىن بىر ئېغىز بولسىمۇ گەپ سوراپ باقمايسىلەر؟» دېگەن ۋەسۋەسىنى سېلىپ، ئېزىقتۇرۇشقا باشلاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئىمامى ئەلىنىڭ بالىلىرى ھېلىقى كىشىگە:

— ئىلتىپات قىلىپ، دادامنىڭ قەبرىسىنى نەدىن ئىزدەيدىغانلىقىمىزنى دەپ بەرگەن بولسىڭىز؟ — دەپتۇ.

— ھەي بالىلىرىم، مەن سىلەردىن مۇشۇنداق گەپلەرنى سورىماڭلار دېگەن ئەمەسمۇ؟ — دەپتۇ چۈمبەللىك كىشى يۈزىنى ئېچىپ، بۇ ئەسلى ئىمامى ئەلىنىڭ روھى بولۇپ، يۈزىنى ئاچقاندا

① بۇ قىسقى ئەپسانە - رىۋايەتلەردىن ئېلىنغان مەنبە ۋە ئېيتىپ بەرگۈچى، رەتلىگۈچىلىرى ئىزاھلانغانلىرىنى مەنبەلەرگە ئاساسەن ئابدۇللا سۇلايمان رەتلىدى.

چىرايى ئېنىق كۆرۈنۈپتۇ، — ئۆزۈڭلارغىمۇ قىلىدىڭلار، ماڭىمۇ قىلىدىڭلار، ئەمدى مەن سىلەر بىلەن كۆرۈشەلمەيمەن، ناۋادا قەبرىمىنى تاپمەن دەپسەڭلار، «مازار تاغ» دىن ئىزدەڭلار! — دەپتۇ.

دۆلدۈللۈك كىشى شۇنداق دەپلا كۆزدىن غايىب بويىتۇ. ئىمامى ئەلى ئەسلىدە ئاللاتائالاغا: «ئى خۇدا، مەن ۋاپات بولغاندىن كېيىن، روھىمنى بىر دۆلدۈلغا مىندۈرۈپ، جەستىمنى ئېلىپ كېتىشكە ئەۋەتسەڭ. مەن يەنە ئەسلىمگە كېلىپ، روھلارغا قوشۇلۇپ، پۈتۈن ئالەمنى بىر قېتىم ساياھەت قىلىپ چىقىۋالسام، كېيىن قەبرىمىنى بالىلىرىمنىڭ چۈشىدە زاھىر قىلىپ قويساڭ» دەپ ئىلتىجا قىلغانىكەن. ئاللاتائالا ئىمامى ئەلىنىڭ بۇ دۇئاسىنىڭ ئىجابەت بولىدىغانلىقىنى ئۇنىڭ كۆڭلىگە سالغانىكەن.

ئەمما، ئىمامى ئەلىنىڭ بالىلىرى سورىمايدىغان گەپنى سوراپ قويغانلىقى ئۈچۈن بۇ سىر ئاشكارىلىنىپ، ھازىرقى دەۋرگىچە تارقىلىپ يۈرۈپتۇ.

شۇنداق قىلىپ ئىمامى ئەلىنىڭ ئالەمدە قىلىدىغان ساياھىتى باشلىنىپتۇ. ئۇ ئۇچار دۆلدۈلغا مىنىپ، شەھەرمۇ شەھەر، يۇرتمۇ يۇرت ھەممىنى كېزىپ تەكلىماكان قۇملۇقىنىڭ ئوتتۇرىسىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقاندا، تاغدىك دۆۋىلەنگەن قوي گۆشلىرى بىلەن ئۇنى كۆرۈپتۇ. ئۇ بىلىپتۇكى، بۇ، دۈشمەنلەرنىڭ كېلىدىغانلىقىنى ئاڭلاپ، ئۇلار بىلەن ئۇرۇشۇش ئۈچۈن يۇرت - يۇرتلاردىكى خەلقلەردىن بۇلاپ كەلگەن ئاش - ئوزۇق تەييارلىقى ئىكەن. ئىمامى ئەلى دۆلدۈل ئۈستىدە تۇرۇپ ئاللاغا ئىلتىجا قىلىپ دۇئا قىلىپتۇ.

ئىمامى ئەلىنىڭ دۇئاسى ئىجابەت بويىتۇ. يەنى دۈشمەنلەرنىڭ يېمەكلىكلىرى بىر دەمدىلا تاغقا ئايلىنىپ كېتىپتۇ. بۇنىڭغا شۈكرانە ناماز ئوقۇش ئۈچۈن ئىمامى ئەلى ئاشۇ تاغنىڭ ئۈستىگە قونۇپ، ئىككى رەكەت شۈكرانە ناماز ئوقۇپتۇ. دۆلدۈلغا ئوقۇر ياساپ يەم بېرىپتۇ. ئۇزۇن ئۆتمەي ئۇ يەنە ئۆز يولىغا راۋان بويىتۇ.

كېيىن بۇ يەرگە ئەسكەرلەر يېتىپ كېلىپ، دۈشمەنلەرنىڭ ئاچلىقتىن ئۆلۈپ كەتكەن جەسەتلىرىنى كۆرۈپتۇ. ئۇلار تاغ ئۈستىگە

چىققاندا ئىمامى ئەلنىڭ سەجدە قىلغان پېرىنىڭ ئالتۇندەك پارقىراپ تۇرغانلىقىنى، دۇلدۇلغا ياسالغان ئېغىل ۋە يەم بەرگەن ئوقۇرنى كۆرۈپ «بەلكىم ئىمامى ئەلى ئوغۇللىرىغا دېگەن «مازار تاغ» مۇشۇ بولسا كېرەك» دەپ ئويلاپتۇ ۋە بۇ تاغنى «مازار تاغ» دەپ ئاتايتتۇ. بىر نەچچە يىلغىچە بۇ تاغنى ئۇلۇغلاپ خالىس نەزىر قىلىپ تۇلۇملارنى ئېسىپتۇ. مەخسۇس دۇئا - تىلاۋەتچىلەرنى قويۇپ ئۇلارغا ئۆي سېلىپ بېرىپتۇ.

رەتلىگۈچى: مەمتىس قۇربان

دارۋازلىق رىۋايىتى

قەدىمكى زاماندا چىن ماچىن ئېلىدە قۇرامشاھ دېگەن بىر پادىشاھ ئۆتكەنكەن. ئۇنىڭ زاماندا دۆلەت قۇدرەت تاپقان بولۇپ، خەلق ئاسايىشلىق ئىچىدە ياشايدىكەن، پادىشاھ ۋە پۇقرالارنىڭ ھېچقانداق ئىشتىن غەم - ئەندىشىسى يوق ئىكەن.

بۇ ئەلنىڭ ئارقا تەرىپىدىكى «قاراغۇ تاغ» دا جىن - شاياتۇنلار ياشايدىكەن. قۇرامشاھنىڭ ئاتا - بوۋىلىرىنىڭ زامانىدا، ئۇلار بۇ ئەلگە دائىم تەھلىكە پەيدا قىلىپ ئارام بەرمەيدىكەن. قۇرامشاھنىڭ چوڭ دادىسى ئۇزۇن يىل قانلىق جەڭ قىلىپ، ئاخىر ئۇ ئالۋاستىلارنى ئۇجۇقتۇرۇپ ۋە توۋا قىلدۇرۇپ، قايتا پاراكەندىچىلىك قىلماسلىققا تىلخەت ئالغانىكەن. لېكىن، ئالۋاستىلار يەنىلا كۈنلەرنىڭ بىر كۈنىدە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرىدىن ئۆچىنى ئېلىشنى ئويلايدىكەن. قۇرامشاھنىڭ زامانىغا كەلگەندە ئۇلار ئۆز ھىيلىسىنى ئىشقا سېلىپ، بۇ ئەلگە كېچىسى بېسىپ كىرىپتۇ ۋە كىشىلەرنىڭ يېمەك - ئىچمەك، كىيىم - كېچەك، ئالتۇن - كۈمۈشلىرىنى ئېلىپ قېچىشقا باشلاپتۇ. قۇرامشاھ دەسلەپتە بۇ ئىشقا ئانچە ئېرەن قىلماپتۇ. كېيىنچە بۇ ئىش چوڭىيىپ ئوردا لەشكەرلىرىمۇ ئۇلارغا تەڭ كېلەلمەيدىغان بولۇپ قاپتۇ. بىر كۈنى قۇرامشاھ بىرەر چارە - تەدبىر تېپىلىپ قالار دېگەن ئويدا ئوردىدىكى دانىشمەنلەرنى يىغىپ كېڭەش ئۆتكۈزۈپتۇ. شاھنىڭ

ئوڭ قول ۋەزىرى شۇنداق مەسلىھەت بېرىپتۇ:

— جىن - ئالۋاستىلارنىڭ ئەمەلىيەتتە كۈچى يوق، بىزنىڭ سەرۋاز - لەشكەرلىرىمىز بىلەن يەكمۇ يەك ئېلىشالمايدۇ. ئەمما ئۇلار تولىمۇ ھىيلىگەر. ئۇلارنىڭ بىر ئالاھىدىلىكى كېچىسى ھەرىكەت قىلىدۇ. ئۆزىگە قارشى ئادەملەرنى كۆرگەندىن كېيىن قىرىق غۇلاچ ئېگىزلىككە كۆتۈرۈلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئادەملەرنى ئەخمەق قىلىپ مال - دۇنيانى ئېلىپ قاچىدۇ. بۇنىڭ مۇنداق بىر چارىسى بار: ئاتا - بوۋىمىز زامانىدا بۇ ئالۋاستىلارنى كەمەك ھەييار^① دېگەن بىر دارۋاز قوغلىۋەتكەنكەن. ئۇ كېيىن ئوردىدىكى پىتىنخورلاردىن ئازار يەپ جاڭگالغا كەتكەنكەن. چوڭ دادام: «مۇبادا دۆلەتنىڭ بېشىغا ئېغىر كۈن كەلسە، ئاشۇ كەمەك ھەييارنى ئىزدەڭلار» دەپ تاپىلىغان. بىزنىڭ ئۆيدە كەمەك ھەيياردىن قالغان قىرىق غۇلاچلىق ئارقان، قىرىق غېرىچلىق، ئىككى بىسلىق بىر قىلىچ بار. مەن بۇلارنى ئېلىپ جاڭگالغا بېرىپ ئۇنى ئىزدەپ باقاي، ئۇ ئۆزىنىڭ نەرسىلىرىنىڭ ھىدىنى پۇراپ ماڭا يېقىنلىشىپ قالسا ھەم ئەل - يۇرتنىڭ بېشىغا چۈشكەن بۇ قىسمەتنى يېڭىشىنى ماقۇل كۆرسە، باشلاپ كېلەي. چۈنكى، چوڭ دادام بىلەن كەمەك ھەييار مەڭگۈلۈك دوستلاردىن بولۇشقا ۋەدىلەشكەنكەن، شۇنىڭ يۈزىدىن بولسىمۇ، ئۇ مېنىڭ گېپىمنى ئىلىك ئالار، — دەپتۇ. كېڭەش ئەھلى ئوڭ قول ۋەزىرنىڭ گېپىگە قوشۇلۇپ، ئۇنى ئۇچقۇر ئاتلارغا مىنگەن قىرىق يىگىتكە قوشۇپ كۈنتۇغار تامان يولغا ساپتۇ. ئۇلار قىرىق كېچە - كۈندۈز سەپەر قىلىپ، مىڭ بىر مۇشەققەتتە كەمەك ھەييارنى تېپىپتۇ. كەمەك ھەييار بۇ چاغدا 400 ياشقا كىرگەن بولۇپ، چاچ - ساقاللىرى ئاقارغان، بەللىرى مۈكچەيگەن، غېرىبلىق، مىسكىنلىك ئۇنىڭ روھى ۋە جىسمىنى ئېغىر خوراتقانكەن. ئۇ، كەلگەن ۋەزىرنىڭ ئۆزىنىڭ قەدىناس دوستىنىڭ ئوغلى ئىكەنلىكىنى بىلىپ، سۆيۈنۈپ كەتكەنلىكىدىن كۆزىدىن ياشلار تاراملاپ تۆكۈلۈپتۇ. ئەل - يۇرتنىڭ

① كەمەك ھەييار كېرىيىدە ئۆتكەن دەپ رىۋايەت قىلىنىدۇ.

بېشىغا بالا - قازا كەلگەنلىكىنى ئاڭلاپ، ئىنتايىن قايغۇرۇپتۇ، ئۆمرىنىڭ ئاخىرىدا يۇرتداشلىرى ئۈچۈن بىر ياخشى ئىش قىلىپ بېرىش ئىستىكى ۋۇجۇدىنى چۇلغىۋاپتۇ. ئۇ 300 يىل ياشىغان غەربانە كۆلبىسىدىن ئايرىلىپ، ۋەزىر ۋە يىگىتلەر بىلەن يۇرتىغا قاراپ يولغا چىقىپتۇ. پادىشاھ كەمەك ھەييارنى داغدۇغىلىق كۈتۈۋاپتۇ. ئۇلار ئوردىدا بىر نەچچە كۈن ئارام ئالغاندىن كېيىن، ئالۋاستىلارنى يوقىتىش تەدبىرىنى تۈزۈپتۇ. شەھەرنى ئايلاندۇرۇپ تۇرۇكلەرنى قاداڭ قىرىق غۇلاچ ئېگىزلىككە ئارغامچا تارتىپتۇ. كەمەك ھەييار قىرىق يىگىتنى ئارغامچا ئۈستىدە قىلىچ ئوينىتالايدىغان قىلىپ مەشىق قىلدۇرۇپتۇ. يەر ئۈستىدە سەرۋاز - لەشكەرلەر كېچىلىرى ئۇخلىماي تۇرۇشقا تەييار تۇرۇپتۇ. ئەسلىدە جىنلار ھەر قىرىق كۈندە بىر قېتىم بۇلاڭ - تالاڭ قىلىشقا كېلىدىكەن. كۈنلەر ئۆتۈپ، ئۇلار شەھەرگە باستۇرۇپ كەپتۇ. يەر ئۈستىدىكى سەرۋازلار تەڭلا ھەرىكەتكە كېلىپ، جىنلارنى يەرگە زادىلا دەسسەتمەپتۇ. جىنلار يەرگە دەسسەپ تۇرالمىسا، قىرىق غۇلاچلىق ئاسمان بوشلۇقىغا چىقىپ تۇرۇۋالار ئىكەن. ئۇلار ئاسمانغا چىقىشى ھامان كەمەك ھەييار باشچىلىقىدىكى يىگىتلەر يوشۇرۇنغان جايدىن ئارغامچا بىلەن كېلىپ جىنلارنىڭ كوكۇلىسىدىن تۇتۇۋېلىپ ئەدىپىنى راسا بېرىپتۇ. كەمەك ھەييار جىنلار پادىشاھنى تۇتۇۋېلىپ قۇرامشاھنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەپتۇ ھەمدە ئۇنى قاتتىق سوراققا تارتىپتۇ. جىنلار پادىشاھنى قورقۇپ كېتىپ قىلغان شۇملۇقلىرىغا ئۆكۈنۈپ زار - زار يىغلاپتۇ، ئاتا - بوۋىلىرىنىڭ بۇلار بىلەن قىلىشقان ئەھدىگە خىلاپلىق قىلغانلىقىدىن پۇشايمان قىلىپ تۇۋا قىپتۇ، بۇلاپ كەتكەن مال - دۇنيانى قايتۇرۇپ بېرىدىغانلىقىنى، بۇ ئەلگە قايتا قەدەم باسمايدىغانلىقىنى ئېيتىپ، بىر قوشۇق قېنىدىن كېچىشنى ئۆتۈنۈپتۇ. پادىشاھ ئۇنىڭ نالىسىگە چىدىماي، ئۇنىڭدىن تىلخەت ئېلىپ ئۆز ئېلىدىن قوغلاپ چىقىرىپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ بۇ ئەلدە يەرگە تۇرۇك قاداڭ، بوشلۇققا ئارغامچا تارتىپ دارۋازلىق قىلىش ئۇدۇم بولۇپ قاپتۇ ①.

① مەتەننى مەنئاسىنىڭ «ئۇيغۇر دارۋازلىق سەنئىتى» ناملىق كىتابىدىن ئېلىندى.

«كۆھمارىم» توغرىسىدا ئۈچ رىۋايەت ①

1

بىر كۈنى ئۇدۇن پادىشاھى ۋىيسارا سامپاۋا شىكار قىلماقچى بولۇپ، بىر توپ ئاتلىق ئادەملىرى بىلەن شەھەر سىرتىغا چىقىپتۇ. بۇلار تازا چېپىپ كېتىۋاتقاندا، توساتتىنلا ئالدى تەرەپتىن كۆز ئالدىدىلا ئىككى دانە بۇغا پەيدا بولۇپتۇ. بۇنىڭ بىرى ئالتۇن بۇغا، يەنە بىرى كۈمۈش بۇغا ئىكەن. بۇغلار شىكارچىلارغا كۆرۈنەر - كۆرۈنمەس ھالدا قېچىپتۇ. پادىشاھ ۋە ئۇنىڭ ئادەملىرى ھەر قانچە قوغلاپمۇ ئۇنىڭ كەينىدىن يېتەلمەپتۇ. شۇ تەرىقىدە قوغلىشىپ كالا باش تاغقا كەلگەندە، ھېلىقى بىر جۈپ بۇغا يەكسالار ② پادىشاھى سارۋاتراگا (Sarvatraga) غا ئۆزگىرىپ، بوشلۇقتا تۇرۇپ، ئۇدۇن پادىشاھىغا:

— پادىشاھ ئالىيلىرى، ئۆزلىرى بۇ يەردە بىر ئىبادەتخانا ۋە بۇددا مۇنارى بىنا قىلغايلا ... — دەپتۇ.

پادىشاھ ھەيران بولۇپ، يەكسالار پادىشاھىدىن سوراپتۇ:

— كىمگە ئاتاپ ئىبادەتخانا ۋە مۇنار بىنا قىلىمەن؟

رىۋايەت قىلىنىشىچە، بۇ جىن خوتەننىڭ دۆلەت ھامىيىسى بولغان شىمال تەڭرىسى ۋايشراۋانا تەڭرىنىڭ ئائىلە تاۋابىئاتى ئىشى.

— بۇددا-نىڭ ئەلچىسى بولغان بۇدداھېۋاداھ ئارخات، سىداھ سامغا، پوپام سامغا ۋە سىدداھنا سامغا، بۇ تۆت ئارخات ئالىيلىرىنىڭ روشەن ئاڭ - سەزگۈسىدىن كەلگەن، ئاشۇلار ئۈچۈن ياسىغايلا، — دەپتۇ يەكسا.

گەپ تۈگىشىگىلا، يۇقىرىدا دېيىلگەن تۆت ئارخات بوشلۇقتا ئېنىق ئايان بولۇپتۇ ۋە ئۇدۇن پادىشاھىغا قاراپ بۇددا قانۇنلىرىدىن

① بۇ رىۋايەت تۈبۈت يېزىقىدىكى «ئۇدۇننىڭ دىنىي قانۇنلىرى تارىخى» ناملىق كىتابتا ساقلىنىپ قالغان.

② يەكسا — بۇددا دىنىدىكى بىر جىننىڭ ئىسمى.

تەپسىر سۆزلەپتۇ.

ئۇدۇن پادىشاھى بۇدداغا پۈتۈن نىيەت، پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن مايىل بولۇپ، پۈتۈن مەملىكەتنى سەپەرۋەر قىلىپ، قۇمات ئىبادەتخانىسى ۋە بۇددا مۇنارىنى ياساپتۇ.

2

قەدىمكى زاماندا خوجامۇھىب ئىسىملىك بىر مەرد پالۋان مۇشۇ كۆھمار تېغىدا ئوۋچىلىق قىلغاچ ئىستىقامەتتە ئولتۇرار ئىكەن. ئۇ بۇ يىنھان ماكاندا 12 يىل ئىبادەت قىلىپ ئەۋلىيالىق دەرىجىسىگە يېتىپتۇ. ئۇ ھېچقانچە كۈچىمەيلا ئېگىز تاغلارغا ئۇچۇپ چىقالايدىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە، تاغ تەرەپتىن بىر چوڭ ئەجدىھا ھۇجۇم قىلىپ كېلىپ، ئەلگە ئاپتىنى ساپتۇ. پالۋان ئوقياسىنى بەتلەپ بىر ئاتقان ئىكەن. ئەجدىھا 10 پارچە بولۇپ كېتىپتۇ ۋە ھەر بىر پارچىسى بىر پىلانغا ئايلىنىپ، كۆھمار تېغىدىكى غار - ئۆڭكۈرلەرگە يامىشىپ كىرىپ كېتىپتۇ. خوجا مۇھىب ئۆلگەندىن كېيىن، كىشىلەر ئۇنى كۆھمار تېغىغا دەپنە قىلىپ، يېنىغا خانقا بىنا قىلىپتۇ ھەمدە بېشىغا كۈن چۈشكەندە، قۇرغاقچىلىق بولغاندا بۇ يەرگە كېلىپ سەيلە - تاۋاپ قىلىدىغان بوپتۇ ...

3

قۇددۇس شەھىرىدە خوجا مۇھىب ئىسىملىك بىر ئوۋچى بار ئىكەن ①. ئۇ ئۆزىنىڭ كامالەتكە يەتكەن ئوۋچىلىق ماھارىتىگە تايىنىپ، ھېسابسىز جان - جانىۋارلارنى تۇتۇپ پېقىر - ئاجىزلارغا يەپقە قىلار ئىكەن. بىر كۈنى ئۇنىڭ ئۆزىگە بىر تۇتى قۇش چۈشۈپ قاپتۇ. خوجا مۇھىب تۇتنىڭ پۇتىنى باغلاپ، قولىغا قوندۇرۇپ، باش ۋە كۆزىنى سىلاپتۇ. تۇتى پالاقشىپ قانات ئۇرۇپ بوي بەرمەپتۇ ۋە خوجا مۇھىبىنىڭ قولىنى بىر نەچچە قېتىم قاتتىق چوقۇپتۇ. ئاخىرى خوجا مۇھىبىنىڭ ئاچچىقى كېلىپ، تۇتنى يەرگە ئۇرۇپتۇ.

① بۇ رىۋايەت موللا قادر خوجا ئىشان دېگەن كىشى تەرىپىدىن 1910 - يىللاردا نەشر قىلدۇرۇلغان «تەزكىرەئى ئوۋەيسىيە» (ماشايىخۇلار تەزكىرىسى) دېگەن كىتابقا كىرگۈزۈلگەن.

تۈتى زۇۋانغا كېلىپ، چىرايلىق سۆز بىلەن پەرياد قىلىپ: — ئەي گادەمىزات بالىسى، ھەزرىتى ئەلى زامانلىرىدىن بۇ كەمگىچە ماڭا زۇلۇم يەتكىنىنى ھېچكىم بىلمەيدۇ. سېنىڭ بالاغەتكە يەتكىنىڭگە ئون ئىككى يىل بولۇپتۇ. تا بۇ ۋاقىتقىچە، خۇدايتائالانىڭ جاندار بەندىلىرى ساڭا ھېچقانداق زىيان سالمدى. ۋەھالەنكى، سەن ئۇلارنى ھەددى - ھېسابسىز ئۆلتۈردۈڭ. سەن ھامىنى ئۇنىڭ قىساسىغا قالسىەن. لېكىن ھېلىمەم پۇرسەت غەنىمەتتۇر، سەن بۇ ئىشنى تەرك قىلىپ، ئاخىرەتنىڭ ئىشلىرىغا تۇتۇش قىلساڭ ياخشى بولارمىكىن؟ — دەپ خوجا مۇھىبقا نەسىھەت قىلىپتۇ.

خوجا مۇھىب بۇنى ئاڭلاپ، كۆڭلىدە قورقۇنۇچ پەيدا بوپتۇ ۋە ئۆز - ئۆزىگە: «ئەي مۇھىب، بۇ نېمىدېگەن دەھشەت، نېمىدېگەن قەيىھ ئەھۋال؟ سەن نېمە ئۈچۈن بۇ زۇۋانسىز مەخلۇقنى ناكاه قىلدىڭ؟ نېمە ئۈچۈن ئۇ سېنىڭ دەستىڭدىن پەرياد قىلىدۇ؟...» دەپ كاپىپتۇ.

خوجا مۇھىب قىلغان گۇناھ ئىشلىرىدىن پۇشايمان يەپ، تۈتمىنى دەرھال ئازاد قىپتۇ ۋە سەھراغا قاراپ راۋان بوپتۇ. ئۇ ناھايىتى ئۇزۇن مەزىللەرنى بېسىپ بىر يەرگە كەلگەندە، بىر يىلان پەيدا بولۇپ، يېقىملىق تىل بىلەن خوجا مۇھىبقا شۇنداق دەپتۇ:

— ئەي خۇدانىڭ بەندىسى، سەن قەيەردىن كەلدىڭ؟ ھەم قەيەرگە بارىسەن؟

— ئەي جانىۋار، — دەپتۇ مۇھىب، — غۇربەتچىلىكتە قالدىم ۋە ھەم بۇ جاھاننىڭ كىشەندىلىرىدىن ئازاد بولدۇم. ۋەتىنىمدىن يىراق كېتىپ بارىمەن. بىر ھەمراھ تاپسام دېگەن ئۈمىدتە كېتىپ بارىمەن...

— مەن ھەم غۇربەتتە تۇرىمەن، — دەپتۇ يىلان، — مەنمۇ ئۆزۈمگە بىر ھەمراھ تاپماقچىدىم. ئەگەر مېنى قوبۇل قىلىشنى خالىساڭ، ساڭا ھەمراھ - دوست بولاي.

خوجا مۇھىب شۇنداق دەپتۇ: — سەن بىر يىلان تۇرساڭ، مەن بولسام بىر ئادەم تۇرسام،

ئىككىمىز دوست بولساق قانداق نەتىجە چىقار؟

— ھەممىگە مەلۇمكى، — دەپتۇ يىلان، — ئۆلگەندە ھەممىمىز باراۋەر بولىمىز. خۇداۋەندىكى بىر ئېيتىپتۇركى: «ماتىرافى خەلقىمىز ھەمان مىن تىغاۋۇت (مېھرىبان ئاللاننىڭ يارىتىشىدا ھېچ نۇقسان يوق)».

خوجا مۇھىب يىلاندىن بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ ھەيران قاپتۇ ۋە ئىچىدە: بۇ زۇۋانسىز جانىۋار قانداقسىگە خۇدايىنا ئاللاننىڭ سۆزىنى بىلىدىكىن؟ مەن ئۇنى جىنىمكىن دەپ گۇمان قىلىۋاتىمەن. ھەر ھالدا بۇنىڭ ماھىيىتىنى بىلىش ئۈچۈن ھەمراھ بولماق لازىمدۇر. ئەگەر ئۇ دوستلۇققا يارىسا دوست بولارىمىز، ئەكسىچە بولسا ئايرىلىپ كېتەرمىز، دەپ ئويلاپتۇ ۋە بىر يىل يىلان بىلەن ھەمراھ بولۇپتۇ. خوجا مۇھىب بۇ يىلاندىن ياخشى ئىشلارنى كۆرۈپتۇ. مۇھىب ئۆز - ئۆزىگە شۇنداق دەپتۇ: «ئەي مۇھىب، سەن ئادەم سۈرىتىدە، بۇ يىلان سۈرىتىدە، ھەيرانمەنكى، بۇ يىلاندا ئادەمدىنمۇ زىيادە خىسلەت بار ئىكەن؛ ئەمما ئېھتىيات قىلماي بولمايدۇ. خۇدا بۇ يىلاننى ساڭا سىرداش بولماق ئۈچۈن ئەۋەتپتۇ. ئۇنىڭ سۆھبىتىنى غەنىمەت بىلىپ، بۇ يىلاندىن يىراق بولمىغىن. بەلكىم بۇ يىلاندىن مەنپەئەت كۆرسەڭمۇ ئەجەب ئەمەس...».

شۇنداق قىلىپ خوجا مۇھىب بۇ يىلان بىلەن ئۇزۇن مۇددەت بىللە يۈرۈپتۇ. ھەم بىر كۈنى يىلانغا شۇنداق دەپتۇ:
 — ئەي يىلان، سەن ئۇزۇڭنى ماڭا بىلدۈرگىن. سەن ئادەممۇ ياكى پەرىمۇ؟ خاتىرەم جەم بولسۇن...

— ئەي سىردىشىم، — دەپتۇ يىلان، — ساڭا ھەمراھ بولغىنىمغا بىر يىلدىن ئاشتى. سەن تېخىچە بىلىمدىڭمۇ؟ مەن ساڭا ئىلگىرى قايسى ھالەتتە كۆرۈنگەن بولسام، ھازىرمۇ شۇ ھالەتتە دۇرەمەن.

— ئابدال^① مەرتىۋىسىگە يەتكەنسەن؟ — دەپ قايتا سوراپتۇ خوجا مۇھىب ئارقىدىنلا.

① ئابدال — سۆيىمىدىكى بىر مەرتىۋە نامى بولۇپ، ئابدال مەرتىۋىسىگە يەتكەندىن كېيىن، ئىل كۆزىدىن غايىب يۈرەمىش.

— دەل ئېيتتىڭىز، — دەپتۇ يىلان ئەبەسسۇم قىلىپ، — مەن جامائىرەجال غايىبىدىندۇرمەن. ① ئابدالار قاتارىدىندۇرمەن. ئىسمىم ئابدۇللادۇر. قىلىدىغان ئىشىم دۇنيانى سەيلە قىلىپ تەسەررۇپ قىلماقتۇر. مەن ھەر زامان ھەرىكەت قىلسام، ئۆز جامائەتلىرىم بىلەن ئالەمنى ئايلىنىپ، ئىنسانلارغا يول كۆرسىتىمەن. مەن ئۆزۈمنى ساڭا يىلان سۈرىتىدە كۆرسەتتىم.

يىلان گېپىنى تۈگىتىپ، بىر سىلىكىنىپلا ئادەم سۈرىتىگە كەپتۇ. خوجا مۇھىب قارىغۇدەك بولسا، ئۇ، قامىتى كېلىشكەن چىرايلىق بىر يىگىت ئىكەن. «يىلان» مۇھىبقا قاراپ:
— ئەي مۇھىب، خودا مېنى بۇ باياۋانغا سېنى تەربىيەلەش ئۈچۈن ئەۋەتكەندى. بۈگۈن ۋەدە ئاخىرىغا يەتتى. ئەمدى بىر - بىرىمىزدىن جۇدا بولايلى، سەن ئورنۇڭدىن قوپۇپ «ئامىن» دېگىن، — دەپتۇ.

خوجا مۇھىبىنىڭ دۇئاغا قول ئېچىپ تۇرغان پۇرسىتىدە شەيخ ئابدۇللا پاتىھە ئوقۇپ، مۇھىبىنىڭ يۈزىگە دەمىدە قىپتۇ. خوجا مۇھىب ھوشسىزلىنىپتۇ. شەيخ ئابدۇللا خوجا مۇھىبىنىڭ قورسىقىنى يېرىپ، ئىچىلىرىنى يۇيۇپ تازىلاپ، يەنە ئەسلىدىكىدەك تىكىپ قويۇپتۇ. شەيخ ئابدۇللا يەنە پاتىھە ئوقۇپ، مۇھىبىنىڭ يۈزىگە دەمىدە قىلغان ئىكەن، خوجا مۇھىب ھوشىغا كېلىپتۇ. شۇ چاغدا شەيخ ئابدۇللا مۇھىبتىن سورايتۇ.

— كۆزىڭىزگە نېمە كۆرۈندى؟

مۇھىب جاۋاب بېرىپتۇ:

— پاك ۋە روشەن ئىچكى تۇيغۇنى كۆردۈم.

— ھەممە ئىشلارنىڭ ئەسلى دەل پاك ۋە روشەن ئىچكى

تۇيغۇدۇر، — دەپتۇ شەيخ، — دەل مۇشۇنىڭدىن ھەممە سۈرەتلەر

زاھىر بولىدۇ. خالىسىڭىز بۇ يەردە بىر مەزگىل تۇرۇڭ، يەنە بىر -

ئىككى يىلدا كۆز تۇتۇڭ، شۇ چاغدا ئىككىمىز ئۇچرىشىمىز.

شەيخ گېپىنى تۈگىتىپلا كۆزدىن غايىب بولۇپتۇ. خوجا مۇھىب

① ئەل كۆزدىن غايىب بولۇپ، توپلىشىپ ئالەمنى سەيلە قىلىدىغان ئەۋلىيالار تويى.

بۇ يەردە ئىككى يىل تۇرۇپتۇ. شەيخ ئابدۇللا يەنە پەيدا بولۇپ خوجا مۇھىبقا:

— سىز ئەمدى بۇ باياۋاننى تەرك قىلىپ، تۈركىستانغا سەپەر قىلىڭ، شۇ جايدا قارار تېپىڭ، — دەپ ئەمر قىلىپتۇ.

خوجا مۇھىب رۇخسەت ئېلىپ يولغا راۋان بولۇپتۇ. يولدا ئۇنىڭغا يەنە بىر يىلان يول باشلاپ مېڭىپتۇ. ئۇلار شۇ ماڭغانچە ئىككى يىل يول يۈرۈپتۇ. ئۈچىنچى يىلى خوتەن مەملىكىتىگە يېتىپ كەپتۇ. ئۇ يەردە سۇئىبان ئىسىملىك بىر دەرۋىش بولۇپ، خۇدا يولىدا جاپا-مۇشەققەتكە مەشغۇل ئىكەن، خوجا مۇھىب شۇ دەرۋىش بىلەن ئۇچرىشىپتۇ ۋە نەچچە كېچە ئۇنىڭ بىلەن ھەمسۆھبەت بولۇپتۇ. خوجا مۇھىب كارامەت كۆرسىتىپتۇ. لېكىن سۇئىباننىڭ يەل گۈمپىسى ئوتقا ئوخشاش ھەر قانداق نەرسىنى تېشىپ ئۆتۈپ كېتىپتۇ. شۇڭا ئۇ ئەل ئىچىدە «دەمدار» (يەل گۈمپى ماھىرى) دەپ نام ئېلىپتۇ.

خوجا مۇھىب سۇئىبانغا دەپتۇ:
 — ئەي دەرۋىش، ئەمدى ماڭا رۇخسەت بېرىڭ، بىرەر خالىي-پېنىھان جايىنى تېپىپ، ئىبادەتكە مەشغۇل بولاي ...
 سۇئىبان:

— ئەي مۇھىب، تا غايىب ئالەمدىن بېشارەت كەلمىگۈچە، رۇخسەت بېرىشكە مېنىڭ ھەددىم يوق، دەپ كۆزىنى يۇمۇپ كىم بىلەندۇ غايىبانە سۆزلىشىپتۇ.

«ئەي سۇئىبان، سەن كارامەت كۆرسىتىپ بىر ئوق ئۈزگىن، ئوق قەيەرگە بېرىپ چۈشسە، خوجا مۇھىب شۇ يەردە قارار تاپسۇن، سەن ئۇنىڭغا ياردەمدە بول» دېگەن غايىب خەۋەر كېلىپتۇ. سۇئىبان دەرھال ئوقىياسىدىن ئوق ئۈزۈپتۇ. خوجا مۇھىب بىلەن سۇئىبان ئوقنىڭ كەينىدىن تەڭ ئەگىشىپ مېڭىپتۇ. ئوق بېرىپ قاراقاش دەرياسى ئېقىنىدىكى تاغنىڭ قاپتىلىغا چۈشۈپتۇ. بۇ يەر ناسۇندە ① دەپ ئاتىلىدىكەن. بۇ ئىككىيلەن ئوققا يېقىن بېرىپتۇ. ئەمما ئوق غايىب بولۇپتۇ. ھەر قانچە ئىزدەپمۇ ئۇنى تاپالماپتۇ. بۇ ئىككىيلەن شۇ

① ناسۇندە بۇ يەردە ھېلىمۇ نۇسۇي دەپ ئاتىلىدىغان بىر كەنت بار. «ناسۇندە» دەل ھازىرقى نۇسۇي بولۇشى مۇمكىن.

يەردە لەڭگەر خانانا بىنا قىلىپتۇ. ئوق غايىب بولۇپ كەتكەن يەرگە خانىقا سېلىپ ئاۋات قىلىپتۇ. ئىككىسى دەرىجە بويىچە چىللىگە ئولتۇرۇپتۇ. قىرىق كۈندىن كېيىن چىللە تامام بولۇپتۇ. سۇئىبان خوجا مۇھىبقا:

— ئى مۇھىب، ئەمدى ماڭا رۇخسەت بېرىڭ، ئۆز مەنزىلىمگە باراي — دەپتۇ.

خوجا مۇھىب:

— توسۇپ قېلىشقا ھەددىم يوقتۇر، بېرىڭ. ئەگەر كاج پەلەك ئىككىمىزنى ئالمايدىس ئەھۋال تۈپەيلىدىن ھازىر قىلماقنى خالىسا قانداق قىلىمىز؟ — دەپ سوراپتۇ.

شەيخ سۇئىبان شۇنداق دەپتۇ:

— ئارىمىزدا بىر ئوق راۋان قىلايلى، ھەر قانداق ئەھۋال بولسا شۇنىڭغا يېزىپ ئەۋەتەيلى، ۋاپاتىمىزنى ھەم شۇنىڭدىن بىلەيلى.

خوجا مۇھىب ماقۇل بولۇپتۇ. سۇئىبان رۇخسەت بىلەن ئۆز مەنزىللىرىگە بېرىپتۇ. ئون يىلغىچە بىر - بىرلىرىنى كۆرمەي، كارامەت ئوقنى ئىبەرتىشىپ، غايىبانە سۆھبەتلىشىپ يۈرۈپتۇ. بۇ ئون يىل مابەينىدە خوجا مۇھىبقا ھەمراھ بولۇپ كەلگەن يىلان جىن - ئالۋاستىلارنى يېقىن يولاتماي، قورۇقچى بولۇپ تۇرۇپتۇ. خوجا مۇھىب خانىرىگە ئىبادەت قىلىپ، مەقسەتلىرىگە يېتىپ، ئابدال مەرتىۋىسىگە مۇشەررەپ بولۇپتۇ.

بىر كۈنى خوجا مۇھىب خانىقادا ئىبادەت قىلىپ ئولتۇرغان ئىكەن، خىزىر ئەلەيھىسسالام ئىككى قېتىم كېلىپ ئۇنىڭ بىلەن سۆھبەتتە بولۇپتۇ.

يەنە بىر كۈنى شۇنداق ئولتۇرغان ئىكەن، بىر ئوق كېلىپ خانىقانىڭ ئىشىكىگە چۈشۈپتۇ. خوجا مۇھىب بۇ ئوقنى ھەر قانچە ئىزدەپمۇ تاپالماپتۇ ۋە شۇنداق ئويلاپتۇ: «ئەي مۇھىب، دەرھەقىقەت ئوق تېپىلمىدى، ۋەدە ئاخىرىغا يېتىپتۇر».

خوجا مۇھىب دەرھال قويۇپ خانىقادىن چىقىپ، يىلاننىڭ ھەمراھلىقىدا خالايقىلار قېشىغا بېرىپتۇ ۋە:

— ئەي يارانلەر، ئارىمىزدىكى بۇرادەرلىك ھەققىنى مەندىن

ئۆتۈپ، رازى بولۇڭلار، ھەر دۇئاڭلاردا ياد قىلىڭلار. مېنىڭ كېتەر ۋاقتىم يېقىنلاشتى، — دەپتۇ.

خالايقلار نالە قىلىشىپ ئېيتىپتۇ:

— ئەي بۇزۇرۇقۇڭ، سىز ھەم رازى بولۇڭ. بىزدىن قانداق تەقسىرات ئۆتكەن بولسا، ئەپۇ قىلىۋېتىڭ. سىزدىن ئىلتىماسىمىز شۇكى، سىز بىزگە پەندە - نەسىھەت قالدۇرۇپ كېتىڭ، بىزگە سۈننەت بولسۇن. بىز بۇ سۈننەتنى مەھكەم تۇتۇپ ئەمەل قىلايلى. شۇنىڭدىن دۇنيا ۋە ئاخىرەتنىڭ سائادىتىنى بىلەيلى...

خوجا مۇھىب بىقەدىرھال نەسىھەت قىلىشقا باشلاپتۇ:

— مەن ۋاپات قىلىسام، خانىقاغا دەپنە قىلىڭلار، ئىككى يۈز يىلغىچە بارلىق ھادىسىلەر ھەققىدە مەندىن سوراڭلار، بۇ يىلاننىڭ ھاياتىنى غەنىمەت بىلىپ، ھالىدىن خەۋەر ئېلىڭلاركى، ئۇ مېنىڭ مۇخلىسىمدۇر. ھەر قانداق ھاجەتمەن مېنىڭ مازىرىمغا كېلىپ ھاجىتىنى تىلىسە قوبۇل بولغىنى شۇكى — دەرھال بۇ يىلان پەيدا بولىدۇ.

خوجا مۇھىب گېپىنى تۈگىتىپلا جان بېرىپتۇ. شەيخ سۇئەبىيان ھازىر بولۇپ، ئۇنىڭ مۇبارەك ئۇستىخانلىرىنى غۇسلى قىلدۇرۇپ، نامازلىرىنى ئوقۇپتۇ. ۋەسىيەت قىلغان خانىقاغا دەپنە قىلىپ بولۇپ، قايتىپ كېتىپتۇ.

شۇنىڭدىن ئېتىبارەن، خالايق خوجامۇھىبىنى ھەر بىر سېغىنغاندا ياكى تەلىپىنى ئېيتقاندا، يىلان پەيدا بولۇپتۇ. ھاجىتىنى قەغەزگە يېزىپ قەبرە ئۈستىدە قويۇپ قويسا، ھاجىتىنىڭ شىپالىق چارسى يېزىلىپ قالدىغان بوپتۇ. بۇ ئىش داۋاملىق تەكرارلىنىپتۇ. خالايقنىڭ خوجا مۇھىبقا بولغان ئېتىقادى ھەسسىلەپ ئېشىپ، ئۇنى خاتىرىلەپ - سەيلە تاۋاپ ئۆتكۈزىدىغان بولۇپتۇ.

【نەشىرگە تەييارلىغۇچىدىن】 كۆھمارىم — خوتەن شەھىرىنىڭ غەربىي

جەنۇبىغا 40 نەچچە كىلومېتىر كېلىدىغان قاراقاش دەرياسىنىڭ يۇقىرى

ئېقىمىدىكى بىر تىك قىيانىڭ نامى. «كۆھمار» — پارىچە ئاتالغۇ بولۇپ،

«كۆھ» — تاغ، «مار» — يىلان، يەنى «يىلانلىق تاغ» دېگەن مەنىدە.

خەنزۇ تىلىدىكى قەدىمكى ئەسەرلەردىن «فاشىيەنىڭ تەرجىمىھالى»،

«بۈيۈك تاڭ دەۋرىدە غەربىي دىيارغا ساياھەت قىلىش خاتىرىسى» قاتارلىقلار ۋە تۈبۈت تىلىدىكى «ئۇدۇن دۆلىتىنىڭ نام - ئەمەل خاتىرىسى» دە، بۇ تاغنىڭ نامى «گۇماتى» (ياكى قۇمات)، «كالا باش تاغ»، «كالا مۇڭگۈزى تېغى»، «گوسىنكا تېغى» دېگەندەك ناملار بىلەن ئاتالغان. ئېھتىمال مىلادىيە 11 - ئەسىردىن كېيىن «كۆھمارىم» غا ئۆزگەرگەن بولۇشى مۇمكىن. تارىخ تەتقىقاتچىلىرى بۇ يەرنى خوتەننىڭ بۇددىزم دەۋرىدىكى گۇماتى (瞿摩帝) ئىبادەتخانىسىنىڭ ئورنى دەپ قارايدۇ. ئەنگلىيىلىك ئارخېئولوگ ستەيىنمۇ بۇ قاراشنى قۇۋۋەتلەپ، «گۇماتى — قاراقاش دەرياسىنىڭ قەدىمكى نامى بولۇپ، گۇماتى ئىبادەتخانىسىنىڭ ئورنى تەخمىنەن مەزكۇر دەريانىڭ شەرقىدىكى ئېگىزلىك — كۆھمارىم بولۇشى مۇمكىن، ھازىرمۇ بۇ تاغدا تاش غارلار ساقلانماقتا...» دېدۇ.

«گۇماتى ئىبادەتخانىسى» ھەققىدە، مىلادىيە 4 - ئەسىردە ئۇدۇنغا كەلگەن سەيباھ راھىب فاشيەن تەپسىلىي خاتىرە قالدۇرغان. ئۇنىڭ بايانىچە، بۇ ئىبادەتخانا ئۇدۇندىكى چوڭ كۆلەڭگىلىكلەرنىڭ مەشھۇر ئىبادەتخانىسى بولۇپ، ئۇدۇن پادىشاھىنىڭ چوڭقۇر ئىشەنچىگە ئېرىشكەن. دېمەك، فاشيەندىن تارتىپ شۈەنزاڭنىڭ خاتىرىلىرىگىچە نەزەر سالغاندا، مىلادىيەنىڭ باشلىرىدىن تاكى 9 - 10 - ئەسىرلەرگىچە گۇماتى ئىبادەتخانىسىنىڭ كۈچە - ئىسرىقلىرى ئۆچۈپ قالغان. گۇماتى ئىبادەتخانىسىنىڭ بىر بۆلۈك راھىبكالانىلىرى خانلىقنىڭ مۇقەددەس ۋەزىپىلىرىنى زىمىنىگە ئېلىپ، ھۆكۈمەتنىڭ ئەلچى، ۋەزىرلىرى بىلەن بىرلىكتە خېشى رايونىدىكى شاجۇ، گەنجۇ، غەربىي شىيالاردىن ئۆتۈپ ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك سۇلالىلىرىغىچە بارغان. ئۇدۇن بۇددىزم مەدەنىيىتىنى خېشى رايونى ۋە ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك رايونىغا تارقىتىش ۋە مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇشتا تۈرتكىلىك رول ئوينىغان. دۇنخۋاڭ موگاۋ غارى 454 - نومۇرلۇق تاشكىمىر تېمىغا سىزىلغان «كالا باش تاغ ئىبادەتخانىسى» نىڭ تەسۋىرىگە قارىغاندا، ئىبادەتخانا ئالدىدىن دەريا ئېقىپ ئۆتىدىكەن. ئىبادەتخانىنىڭ دەرۋازىسى كالا بېشى شەكلىدە ياسالغان بولۇپ، «كالا ئاغزى» دىن باشلانغان پەلەمپەي بىلەن ئىچكىرىلەپ، بۇقىرىدىكى بۇددا ھەيكىلى قويۇلغان راۋاقتا چىققىلى بولىدىكەن. راۋاقتىڭ ئۈستى بارغانچە كىچىكلەپ، «دۈم كۆمۈرۈلگەن جام» شەكلىلىك چاتما قۇرۇلمىلار بىلەن تۈگەللەنگەنىكەن؛ ئۇنىڭ ئۈستىگە كالا مۇڭگۈزىسىمان قۇرۇلما ئورنىتىلغان ئىكەن.

فاشيەننىڭ تەسۋىرىچە، مەزكۇر ئىبادەتخانا ھەقىقەتەن ھەيۋەتلىك بولۇپ، مۇنارمۇ شۇنداق ئېگىز ئىكەن. مۇشۇنىڭغا ئوخشاش چوڭ ئىبادەتخانىدىن

ئۇدۇندا 14 يەردە بار ئىكەن. فاشىيەن تۇرالغۇ قىلغان «گۇماتى ئىبادەتخانىسىدا چوڭ كۆلەڭلىكلەر مەزھىپىدىكى راھىبلاردىن 3000 راھىب بار ئىكەن. دېھقانلار كالىندارى بويىچە، ھەر يىلى 4 - ئاينىڭ 1 - كۈنى بۇت يۆتكەش مۇراسىمى باشلىنىدىكەن. شەھەر يوللىرى سۇيۇرۇلۇپ، سۇ چېچىلىدىكەن. ھەر قايسى كوچا - دوقمۇشلار زىننەتلىنىپ، شەھەر قوۋۇقلىرىغا پەردىلەر تارتىلىدىكەن. پادىشاھتىن تارتىپ خانىش ۋە كېنىزەكلەرگىچە ھەممىسى بۇ بۇت يۆتكەش پائالىيىتىگە قاتنىشىدىكەن. بۇ پائالىيەت 14 ئىبادەتخانىنىڭ ھەر بىرسىدە بىر كۈندىن ئۆتكۈزۈلۈپ 14 - كۈنى ئاخىرلىشىدىكەن» .

يۇقىرىدىكى بايانلار شۇنى چۈشەندۈرىدۇكى، 4 - 5 - ئەسىرلەردە ئۇدۇندا شەكىللەنگەن «بۇت سەيلىسى» 11 - ئەسىرلەردىن كېيىن شەكىل ۋە مەزمۇن جەھەتتىن ئۆزگىرىپ، ھازىرقى «كۆھمارىم سەيلىسى» ۋە «ئىمامى ئاسىم سەيلىسى» نى كەلتۈرۈپ چىقارغان. ئەمما بۇ سەيلىلەرنىڭ ۋاقتى ئۆزگىرىپ، كۆھمارىم سەيلىسىنىڭ ۋاقتى 8-، 9 - ئايلارغا، ئىمامى ئاسىم سەيلىسىنىڭ ۋاقتى 5 - ئايدا مۇقىملىشىپ قالغان. شۇ قاتاردا، بۇ ئىككى سەيلىگەننىڭ ھەر ئىككىسىدە خېلى بۇرۇنلا مەسچىت - خانىقا بىنا قىلىنغان. يەنە قانداقتۇر «خوجا مۇھىب» ۋە «ئىمامى ئاسىم» لارنىڭ تەقلىدىي قەبرىلىرىمۇ شەكىللەندۈرۈلگەن. سەيلى مەزگىلىدە بۇ يەرلەردە نەچچە مىڭ ئادەم سەيلى - تاۋاپ پائالىيىتى بىلەن مەشغۇل بولىدۇ. بۇنىڭدا ناھايىتى ئاز ساندىكى كېشىلەرنىڭ دۇئا - تىلاۋەت ۋە تاۋاپ قىلىش پائالىيىتى بىلەن شۇغۇللانغانلىقىنى ھېسابقا ئالمىغاندا، مۇتلەق كۆپ قىسىم سەيلى - تاۋاپچىلار چېلىشىش، قوچقار سوقۇشتۇرۇش، توخۇ سوقۇشتۇرۇش، قارتا ئويناشقا ئوخشاش نوقۇل ھالدىكى كۆڭۈل ئېچىش پائالىيەتلىرى بىلەن مەشغۇل بولىدۇ.

دققەت قىلىشقا ئەرزىيدىغان مۇھىم بىر مەسىلە شۇكى، مەيلى «كۆھمارىم» بولسۇن ۋە مەيلى «ئىمامى ئاسىم سەيلىگاھى» بولسۇن، ھەر ئىككىسى قەدىمكى زاماندىكى بۇددىزم مەدەنىيەت مەركەزلىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. چۈنكى، «كۆھمارىم» دا ھازىر ئەينى دەۋردىكى گۇماتى ئىبادەتخانىسىنىڭ قالدۇق ئىزى ۋە راھىبلار ئىستىقامەت قىلىدىغان تاش ئۆڭكۈر قاتارلىقلار ساقلىنىپ قالغان بولسا، «ئىمامى ئاسىم سەيلىگاھى» دا 10 - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدىكى خوتەن بۇددىست ئەسكەرلىرى بىلەن قەشقەر قاراخانىيلار مۇسۇلمان ئەسكەرلىرىنىڭ قانلىق جەڭ قىلغانلىقى توغرىسىدىكى گۈزەل ۋە جەڭگىۋار بىر رىۋايەت ساقلىنىپ قالغان.

مەلۇمكى، بىر دىن مەلۇم بىر دىننىڭ ئورنىنى ئىگىلىگەندە، تەبىئىي ھالدا

ئالدىنقى دىننىڭ بارلىق تەسىرىنى تازىلاشقا ئۇرۇندۇ. بۇ خىل تازىلاش سىياسىي جەھەتتىن، مەدەنىيەت جەھەتتىن، روھىيەت ۋە پىسخولوگىيە جەھەتلەردىمۇ ئېلىپ بېرىلدى. خۇددى شۇنىڭدەك مىلادىيە 11 - ئەسىردىن كېيىن - ئىلگىرى بۇتخانا، ئىبادەتخانا بار يەرگە مەسچىت - خانىقا سېلىنغان، ئىلگىرىكى بۇددىزم پائالىيەت سورۇنلىرى ئىسلاھچە سەيلە - تاۋاپ ئورۇنلىرىغا ئۆزگەرتىلگەن. ئەسلىدىكى تاۋۇتلۇق جەسەتلەر دەپنە قىلىنىدىغان قەبرىستانلىقلارغا ئىسلام تارىخىدىكى مەلۇم مەشھۇر شەخسلەرنىڭ نامى قويۇلغان. بۇددىزم دەۋرىدىكى ئەدەبىيات - سەنئەت ئەسەرلىرى، جۈملىدىن بۇددىزم مەزمۇنىدىكى گۈزەل رىۋايەتلەرگە ئىسلاھچە تۈس بېرىلىپ، بۇددىزمچە ئىدىيىنى ئىپادىلەيدىغان ئوبرازلارنىڭ ئورنىنى ئىسلاھچە ئىدىيىدىكى ئوبرازلار ئىگىلىگەن. تۆۋەندە مىسال قىلىنغان ئۈچ پارچە رىۋايەت يۇقىرىقى پىكىرىمىزنىڭ ھەقىقەتلىكىنى تولۇق ئىسپاتلايدۇ. كۆرۈنۈپ تۇرۇپتۇكى، يۇقىرىقى ئۈچ رىۋايەت ئەسلىدە ھەممىسىلا بۇددىزم ئىدىيىسى مەركەز قىلىنغان ئەسەرلەر بولۇپ، بىرىنچى رىۋايەت ئەسلىي ھالىتىنى ساقلاپ قالغان. ئىككىنچى ۋە ئۈچىنچىسى بولسا كېيىنكى دەۋرلەردە قايتا پىششىقلاپ ئىشلەنگەن. بىز بۇ ئۈچ خىل رىۋايەتنىڭ ئىپادىلەش ئۇسۇلى، ۋەقەلىكى ۋە ئۇنىڭدا ئىپادىلەنگەن مەزمۇن، مەركىزىي ئىدىيە ھەم مەخسۇس ئاتالغۇلار قاتارلىق تەرىپلىرىدىن تۆۋەندىكىدەك ئوخشاشلىقلارنى تېپىپ چىققايمىز:

1. يۇقىرىقى رىۋايەتلەرنىڭ ھەممىسىدە «كالا باش تاغ»، «كۆھمارىم تېغى»، «ناسۇندە» (يەنى نۇسۇي) دېگەن يەر ناملىرى بار بولۇپ، ھەممىسى بىر ئورۇننى كۆرسىتىدۇ.
2. يۇقىرىقى رىۋايەتلەرنىڭ ھەممىسىدە ئىبادەتخانا ۋە مەسچىت - خانىقا بىنا قىلىش، مەلۇم شەخسلەر ياكى ئىلاھلارنىڭ نامىغا ئاتاپ ئىبادەت قىلىش، تاۋاپ قىلىش ئىدىيىسى مەۋجۇت.
3. يۇقىرىقى رىۋايەتلەردە باش قەھرىمان قىلىنغان ئۇدۇن پادىشاھى ياكى خوجا مۇھىبلار بولسۇن، ھەممىسى «شىكارغا چىقىدۇ» ياكى كامالەتكە يەتكەن ئوۋچى قىلىپ تەسۋىرلىنىدۇ.
4. يۇقىرىقىدەك رىۋايەتلەرنىڭ ھەممىسىدە دېگۈدەك جان - جانىۋارلار، جۈملىدىن يىلان، تۆتى، كېپىك، بۇغا قاتارلىقلار ئادەملەشتۈرۈلۈپ، باش قەھرىمانغا «تەربىيە» قىلىدۇ.
5. يۇقىرىقى رىۋايەتلەرنىڭ ھەممىسىدە دېگۈدەك بۇددىزمىنىڭ «جان - جانىۋارلارنى بىھۇدە ئۆلتۈرمەسلىك، قان تۆكمەسلىك» ئىدىيىسى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن.
6. بىرىنچى ۋە ئۈچىنچى رىۋايەتتە ئوخشاشلا «روشەن ئاڭ -

سەرگۈ»، «پاك ۋە روشەن ئىچكى تۇيغۇ» قەدىرلىنىپ، بۇ خىل ئىدىيە - پۈتكۈل ئېتىقاد ۋە ئىبادەتنىڭ، پۈتكۈل ھەرىكەت ۋە روھىي پائالىيەتنىڭ نېگىزى قىلىنغان. بۇ خىل پەلسەپىۋى پىكىر، ئېنىقكى، ئەۋلىيا - ئەنئىبىلارنى ھەمدە خىلۋەتتە ئولتۇرۇپ كارامەت كۆرسىتىدىغان دەۋرىيەلەرنى كۆپلەپ يېتىشتۈرىدىغان بۇددا دىنى ياكى تويىن دىنىغا خاستۇر.

ئۇنىڭدىن باشقا، ئۈچىنچى رىۋايەتتە «مەن ئۆلگەندىن كېيىن خانىقاغا دەپنە قىلىنغان» دېگەن بىر جۈملە بار، ئىسلام دىنىنىڭ قاندىسى بويىچە، ئۆلگەنلەر مەخسۇس قەبرىستانلىقلارغا دەپنە قىلىنىدۇ. مەسجىت - خانىقاغا (ئىبادەت قىلىدىغان يەرگە) دەپنە قىلىدىغان ئادەت ئەسلا مەۋجۇت ئەمەس. پەقەت بۇددا دىنىدىلا مەشھۇر ئەۋلىيالار، راھىبىكلار ئۆلگەندىن كېيىن (ياكى نېرۋاناغا يەتكەندىن كېيىن)، جەستى ياكى جەسەت كۈلى ئىبادەتخانىلارغا دەپنە قىلىنىدۇ. بۇنداق سۆڭەك ياكى جەسەت كۈلى دەپنە قىلىنغان ئىبادەتخانىلار ناھايىتى قەدىرلىنىدۇ، ئۇلۇغلىنىدۇ. يەنە كېيىنكى ئىككى رىۋايەتتە ئىپادىلەنگەن ئەۋلىيالارغا ئېتىقاد قىلىش، ئۇلاردىن مەدەت تىلەش ئىدىيىلىرى گەرچە سۈپىزىملىق دىنىي ئېقىمدا قىسمەن مەۋجۇت بولسىمۇ، لېكىن ئۇ ماھىيەت جەھەتتە بۇددا دىنىنىڭ ئەقىدىسى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. بۇ ھەرگىزمۇ تاسادىپىي ئوخشىشىپ قېلىش بولماستىن، بەلكى ئۇ بۇددىزم دىۋىدىكى ئۇدۇن رىۋايەتلىرىنىڭ مېڭ يىل جەرياندىمۇ تېخى تامامەن ئىسلاملىشىپ بولالمىغانلىقىنى، ئەسلىي مېغىزىنى تېخىچە ساقلاپ قالغانلىقىنى ئىپادىلەپ بېرىدۇ.

بىز بۇ رىۋايەتلەردىن ھازىرقى كۆھمارىمدا بۇنىڭدىن 1500 يىللار مۇقەددەم بىنا قىلىنغان گۇماتى ئىبادەتخانىسىنىڭ قوڭغۇراق ئاۋازى، شۇنداقلا «كالا باش تاغ» ۋە «يىلانلىق تاغ» دا ياڭراپ، ئەۋلادىمۇ ئەۋلاد داۋاملىشىپ كەلگەن ئىلاھلار ھەم ئىنسانلار توغرىسىدىكى گۈزەل سىمفونىيىنى قايتا ئاڭلىغاندەك بولىمىز. خۇددى شۇنىڭدەك ھازىرمۇ ھەر يىلدىكى 8، 9 - ئايلاردىكى «كۆھمارىم سەيلىسى» دىن قانداقتۇر بۇنىڭدىن 1500 يىللار ئىلگىرىكى ئۇدۇندا ئۆتكۈزۈلىدىغان ئون تۆت كۈنلۈك بۇت سەيلىە پائالىيىتىنىڭ سىماسىنى كۆرگەندەك بولىمىز.

نەشرگە تەييارلىغۇچى: مەكتەپرىم ئىسمائىل

قۇمات پاششىم (كەپتەرخانا) رىۋايىتى

ئېيتىشلارغا قارىغاندا، مىلادىيە 10 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى قاراخانىيلار قوشۇنلىرى يېڭىساردا ئۇلۇغ ئاغلىق ئۇدۇن قوشۇنلىرىنى

يەنە بىر قېتىم مەغلۇپ قىلغاندىن كېيىن، غەلىبىسىرى ئالغا ئىلگىرىلەپ، ئۇدۇنغا باستۇرۇپ كەپتۇ. ئۇدۇن قوشۇنلىرى قۇمات پاششىمدا پىستىرما لەشكەر ئورۇنلاشتۇرۇپتۇ. شاكىر باشلامچىلىقىدىكى ئىسلام قوشۇنلىرى پىستىرماغا ئۇچراپ قېلىپ، تەييارلىقسىزلا ئۇشتۇمتۇت جەڭگە ئاتلىنىپ، پۈتۈن قوشۇنى ھالاكەت بولپتۇ. شاكىر ئۇياققا دوڭقۇرۇپ، بۇياققا دوڭقۇرۇپ، ھېچقانداق قىلىپ جېنىمنى ئېلىپ قاچالماي، ئاخىرى يارىلىنىپ ئاتتىن غۇلاپ چۈشۈپتۇ. شاكىر ئۇدۇن قوشۇنلىرىغا ئەسىر بولۇشنى خالىماي، ئۆز قورسىقىغا قىلىچ تىقىپ ئۆلۈپ، قاراخانىيلار سۇلالىسىغا بولغان ساداقەتمەنلىكىنى بىلدۈرۈپتۇ. قىلىچنىڭ يەرگە چۈشۈپ كېتىشى بىلەن تەڭ ئۇنىڭ يۈرىكىدىن بىر مېدە، بىر نەكەپتەر ئۇچۇپ چىقىپ، كېچە - كۈندۈز شاكىر شېھىت بولغان جايىنى ئايلىنىپ ئۇچۇپ يۈرگەنمىش.

مىلادىيە 1006 - يىلى، ئىسلام قوشۇنلىرى ئۇدۇنغا باستۇرۇپ كېلىپ، ئۇلۇغ ئاغىلىق ئۇدۇن دۆلىتىنى ئۈزۈل - كېسىل مەغلۇپ قىلغاندىن كېيىن، شاكىرنىڭ روھىغا ئاتا پۇشا - تىلاۋەت ئۆتكۈزۈپ، شاكىر ۋە سېھىرلىك كەپتەر ئۈچۈن «قۇمات پاششىم» دەپ ئاتىلىدىغان بۇ مازارنى ياساپتۇ ھەمدە شۇ جايغا بىر دانە قۇدۇق كولاپ قويۇپتۇ. كېيىنكى دەۋرلەرگە كەلگەندىمۇ يولۇچىلارنىڭ بۇ يەردىن ئۆتكەندە چوقۇم بۇ مازارغا تاۋاپ قىلىشى ۋە سېھىرلىك كەپتەرلەرگە دان ۋە سۇ بېرىپ ئۆتۈشى ئادەتكە ئايلىنىپتۇ. رىۋايەت قىلىنىشىچە، قۇمات پاششىم مازىرىدىكى خاسىيەتلىك كەپتەرلەر كۈندىن - كۈنگە كۆپىيىپ، نەچچە يۈز يىلغىچە ئاۋۇغان ئىكەن.

«ئۇلۇغ ئاتا»^① رىۋايىتى

ئاڭلاشلارغا قارىغاندا، ناھايىتى ئۇزۇن يىللار ئىلگىرى قاراقاش دەرياسىنىڭ تۆۋەن ئېقىنى بويلىرىدىكى يۇرتلاردا ئېغىر قۇرغاقچىلىق

① «ئۇلۇغ ئاتا» دېگەن نام ئەسلىي «ئۇلۇغ ئارت» بولسا كىرەك. «ئۇلۇغ» — چوڭ، بۈيۈك، زور دېگەن مەنىلەرنى؛ «ئارت» — داۋان، ئېگىزلىك دېگەن مەنىلەرنى بىلدۈرىدۇ (ت).

يۈز بېرىپ، زىرائەتلەر قۇرۇپ كېتىپتۇ. ئاۋامنىڭ جان باقمىقى مۈشكۈل ھالغا چۈشۈپ قاپتۇ. يۇرتنىڭ يېشى سەكسەندىن ئاشقان ئاقساقىلى بولۇپ، كىشىلەر ئۇنى «ئۇلۇغ ئاتا» دەپ ئاتىشىدىكەن. ئاقساقال ئوتتۇز ياشتىن قىرىق ياشقىچە بولغان نەۋقىران ئەرلەردىن ئەللىكچە كىشىنى ئەگەشتۈرۈپ دەريانىڭ يۇقىرىسىغا قاراپ مېڭىپتۇ. خەتەرلىك تاغ - داۋانلاردىن ئېشىپ، قىرىق كۈن ماڭغاندىن كېيىنمۇ دەريادا سۇ يوقلۇقىنى كۆرۈپ تولىمۇ پەرىشان بولۇشۇپتۇ. ئۇلار «قانداق قىلىپ بولسىمۇ توسۇلۇپ قالغان سۇنى ئېچىپ كېلىمىز» دېگەن ئىرادە بىلەن يەنە بىر نەچچە كۈن ماڭغاندىن كېيىن بىر ئېگىز تاغقا ئۇچراپتۇ. بۇ تاغ تامدەك تىك بولغاچقا، ئىلگىرىلەش مۇمكىن بولماپتۇ. ئۇلار تاغنىڭ سول تەرىپىدىن ئەگىپ ئۆتمەكچى بولۇپ ماڭغان ئىكەن، غايەت زور بىر يىلاننىڭ دەريا سۈيىنى توسۇپ يېتىۋالغان يېرىگە كەپتۇ. ئاقساقال يىلانغا:

— سەن دەريانىڭ سۈيىنى توسۇۋېلىپ يۇرتىمىزدا قۇرغاقچىلىق ئايىتىنىڭ يۈز بېرىشىگە سەۋەبچى بولۇپسەن. ياخشىلىقچە ئورنۇڭدىن يۆتكىلىپ سۇنى ئاققىلى قويغىن. بولمىسا سېنى قىيما - چىيما قىلىپ ئۆلتۈرىمىز، — دەپتۇ. يىلان:

— قولىڭدىن كەلگىنىنى قىلىش، — دەپتۇ مەنسىتمىگەن ھالدا. ئاقساقال غەزەپلىنىپ ئادەملىرىگە ئاتتەك، كالىدەك يوغان تاشلارنى يىلاننىڭ بېشىغا ئۇدۇللاپ دومۇلتىشىنى بۇيرۇپتۇ. يىلان دومىلاپ چۈشۈۋاتقان يوغان تاشلارنى ئۇزۇن تىلى بىلەن ئۇيانغا - بۇيانغا ئىتتىرىۋېتىپ بېشىغا يېقىن يولاتماپتۇ. ئاقساقال يىلاننى قورقۇتالمايدىغانلىقىنى بىلىپ:

— ئەي يىلان، يۇرتىمىزدىكى چوڭ - كىچىك كىشىلەرنىڭ ھەممىسى ئاچارچىلىقتىن ئۆلۈم گىردابىغا بېرىپ قالدى. بىزگە رەھىم قىلىپ سۇنى توسۇۋالمىغىن، — دەپ يالۋۇرۇپتۇ.

— سىلەر ھەقىقەتەن سۇنىڭ قەدىر - قىممىتىگە يەتكەن بۇلساڭلار، — دەپتۇ يىلان ئادەملەرگە، — بىر نەچچىڭلار مېنىڭ لېغىمغا چۈشۈڭلار.

«ئادەملەر» يىلان بىر نەچچىمىزنى يەپ قورسىقى تويسا ئاندىن

دەريادىن چىقىپ كېتىدىغان ئوخشايدۇ» دەپ ئويلاپ، يەتتە كىشى بىللە سەكرەپ يىلاننىڭ ئالدىغا چۈشۈپتۇ. لېكىن يىلان ئۇلارنى بېمەپتۇ.

— ھەي ئاقساقال، — دەپ ۋاقىراپتۇ يىلان ئېگىزگە قاراپ، — سىز دەريادا ئېقىپ ئۆلۈشكە رازى بولغان چېغىڭىزدا ئاندىن مەن ئورنۇمدىن تۇرۇپ كېتىمەن.
ئاقساقال يېنىدىكىلەرگە:

— ناۋادا مەن سۇدا ئېقىپ ئۆلۈپ كەتسەم، جەستىمنى نەدىن تاپساڭلار شۇ يەرگە يېقىن تاغقا دەپنە قىلىڭلار. مەن سۇنىڭ دولقۇنىنى كۆرۈپ، شاۋقۇننى ئاڭلاپ ياتاي، — دەپ ۋەسىيىتىنى تۈگىتىپلا يىلاننىڭ ئالدىغا سەكرەپتۇ. ئۇنىڭ سەكرىشىنى كۆرگەن يىلان دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ كېتىپتۇ. ئاقساقال ھەم ئۇنىڭ يەتتە ئادىمى چىققاندى سۇنىڭ ھەيۋەتلىك دولقۇنلىرىدا بىر چۆكۈپ، بىر لەيلەپ ئېقىپ كېتىۋېرىپتۇ. تىرىكلەر دەريانى بويلاپ قايتىپ كېلىۋېتىپ ئاقساقالنىڭ جەستىمنى كەڭ لايداندىن تېپىپتۇ. ئاقساقالنىڭ ۋەسىيىتىگە ئاساسەن جەسەت دەرياغا يېقىن بولغان تاغنىڭ باغرىغا دەپنە قىلىنىپتۇ. بۇ تاغ شۇ چاغلاردىن باشلاپ «ئۇلۇغ ئاتا تېغى» دەپ ئاتالغان ئىكەن.

رەتلەنگۈچى: مەمتىس قۇربان

جوقتەرەشىد، نوكتەرەشىد ۋە «تۆت ئىماملىرىم»

مىلادىيە 1000 - يىللىرى ئەتراپىدا يۈسۈپ قەدىرخان خوتەن بۇددىستلىرىنى يوقاتمىغۇچە قەشقەرنىڭ ئەمىن تاپالمايدىغانلىقىنى ھېس قىلىپ، ئۆلىمالىرىدىن ئىمامى نەسىرىدىن، ئىمامى مەئىدىدىن، ئىمامى قەۋمىدىن، ئىمامى زوھۇرىدىن دېگەن تۆت ئىمامغا 40 مىڭ لەشكەر تۇتقۇزۇپ (بەزى مەنبەلەردە 140 مىڭ دېيىلىدۇ) يەكەن، خوتەنلەردىكى بۇددىستلارنى ئىسلامغا بويسۇندۇرۇش يۈزىسىدىن يۈرۈش قىلىشقا پەرمان چۈشۈرۈپتۇ. تۆت

ئىمام پەرمانغا بىنائەن لەشكەرلەرنى باشلاپ يەكەنگە كەلگەندىن كېيىن، بىر قانچە قېتىم قاتتىق جەڭ قىلىش ۋە كۈچلۈك تەرغىبات ئارقىلىق بۇ جايدىكى بۇددىستلارنى ئىسلامغا كىرگۈزۈپتۇ. يەكەندە ئىسلام دىنى جارى بولغاندىن كېيىن، تۆت ئىمام يەنە خوتەنگە قاراپ يۈرۈش قىلىپ، قاغىلىق، گۇما قاتارلىق جايلارنى بويسۇندۇرۇپتۇ. ئەپسۇسكى ئۇلار خوتەنگە كەلگەندىن كېيىن، خوتەن بۇددىستلىرى ئۆزلىرىنىڭ ھەربىي قوماندانلىرىدىن بولغان چوققىرىدىن بولغان بىر كىشىنى ئۆلتۈرۈپ، قەتئىي قارشىلىق كۆرسىتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئىككى تەرەپ ئوتتۇرىسىدىكى قانلىق جەڭلەر ئون يىللار داۋاملىشىپتۇ (بەزى مەنبەلەردە 24 يىل، بەزى مەنبەلەردە 40 يىل دېيىلىدۇ). شۇ يىللاردا ئىسلام لەشكەرلىرىنىڭ ئۈستى - ئۈستىلەپ كۆپىيىۋاتقانلىقىنى، ئۆز لەشكەرلىرىنىڭ كۈندىن كۈنگە ئازىيىپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن خوتەن خانى چىقال خالخال بېسىمغا تاقابىل تۇرالمىدىغانلىقىغا كۆزى يېتىپ، ئاخىرى ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلىشقا مەجبۇر بوپتۇ. لېكىن ئاكا - ئۇكا ھەربىي قوماندان چوققىرىدىن بولغان خوتەن لەشكەرلىرىنىڭ پەرمانىنى رەت قىلىپ، قول بىخاستىدىكى 12 مىڭچە لەشكەرنى باشلاپ ئۇرۇش يىللىرىدا ئالدىن تەييارلاپ قويغان چىرا دەرياسى گىرۋىكىدىكى تاغ ئۈستىگە قۇرۇلغان ھاشى ۋە ھاسا قەلئەسىگە كېلىپ ئورۇنلىشىۋاپتۇ. ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي ئىسلام لەشكەرلىرى ئىز قوغلاپ يۈرۈپ، ئۇلار ئورۇنلىشىۋالغان بۇ قەلئەنى تېپىۋېلىپ، ئىككى تەرەپ بۇ جايدا بىر يەتتە يىل ئۇرۇشۇپتۇ، تىرىكشىپتۇ. ئاخىرى ئىسلام لەشكەرلىرى چوققىرىدىن بولغان خوتەن لەشكەرلىرىنىڭ بىر ئادىمىنى تۇتۇۋېلىپ سوراق قىلىش نەتىجىسىدە، ئۇلارنىڭ ئىچىدىن سۈيىنىڭ مىس تۇرۇبا ئارقىلىق دەريانىڭ يۇقىرى ئېقىمىدىن قەلئەگە كېلىدىغانلىقىنى ئېلىۋاپتۇ ۋە دەريانى ئاكتۇرۇپ سۇ يولى ئېغىزىنى تېپىۋېلىپ، ئۇنى سۇغۇپ تاشلاپتۇ. بۇنىڭ بىلەن ئۇسسۇزلۇقتىن ئامالسىز قالغان چوققىرىدىن بولغان خوتەن لەشكەرلىرى ئىسلام لەشكەرلىرىنى ھىيلە بىلەن بەند قىلىپ قويۇپ، بىر كېچىنىڭ ئىچىدىنلا قەلئەدىن چىقىپ شەرققە قاراپ

قېچىپتۇ. ئىسلام لەشكەرلىرى بىر نەچچە كۈنگىچە ئادەمسىز قەلئەنى قورشاپ، كېيىن رەقىبلىرىنىڭ قاچقانلىقىنى بىلىپ، ئۇلارنىڭ ئىزىنى قوغلاپ شەرققە يۈرۈش قىپتۇ. بۇ ئارىلىقتا جوقتەرەشىد، نوكتەرەشىدلەر پۇرسەتنى غەنىمەت بىلىپ قوشۇننى رەتكە سېلىۋېلىپ، بۆكتۈرمە جەڭ پىلانلىرىنى تۈزۈپ ئۇرۇش قىلىشقا ئەڭ ياخشى، ئەپلىك جايلارنى ئىگىلەپ، ئىسلام لەشكەرلىرىگە ئۇشتۇمىتۇت زەربە بېرىشكە تەييار تۇرۇپتۇ. ئىسلام لەشكەرلىرىمۇ ئۇلار بىلەن كۆپ يىلدىن بېرى ئۇرۇشۇپ بەزى تەجرىبە - ساۋاقلارغا ئىگە بولغانلىقى ئۈچۈن، ئۇلارغا قوغلاپ زەربە بېرىشنىڭ ئىستراتېگىيىلىك پىلانلىرىنى تۈزۈپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئىككى تەرەپ چىرا بەگلىكى تەۋەسىدىكى چاقار تاغدىن نۇرى تاغقا، نۇرى تاغدىن «ئىماملا» تاغىغىچە (ئەينى چاغدا «ئىماملا» تېغى دېگەن بۇ جاينىڭ نامى يوق ئىدى) بولغان نەچچە يۈز چاقىرىملىق مۇساپە ئارىلىقىدا كۆپ قېتىم چوڭ - كىچىك قانىلىق جەڭلەرنى ئېلىپ بېرىپتۇ. بۇ جەڭلەردە ئىككى تەرەپتىن نۇرغۇن لەشكەر، ئات - تۆگە قاتارلىقلار چىقىم بوپتۇ. بولۇپمۇ جوقتەرەشىد، نوكتەرەشىدلارنىڭ يوشۇرۇنۇپ تۇرۇپ زەربە بېرىش، ئىسلام لەشكەرلىرى نامازغا ئولتۇرغاندا ھۇجۇم قىلىش ۋە ئۇلار ئورۇنلاشقان بارىگاھلارغا غەلىتە ياسانغان پايلاقچىلارنى كىرگۈزۈپ جەڭ ئاتلىرىنى، قورال - ياراقلارنى كېرەكتىن چىقىرىش قاتارلىق جەڭ تاختىكىلىرىنى قوللىنىش نەتىجىسىدە، ئىسلام قوشۇنلىرىنىڭ شاھ مەنسۇر ئۇشى، شاھ قاسىم ئۇشى، جەلالىدىن باغدادى قاتارلىق نەچچە ئون ھەربىي سەركەردىلىرىنى، سان - ساناقسىز لەشكەرلىرىنى ھالاك قىپتۇ ۋە ئۆزلىرىنىڭمۇ نۇرغۇن لەشكىرى ئۆلۈپ، ھەربىي كۈچى كۈندىن كۈنگە ئاجىزلاپتۇ.

بۇ ئۇرۇشلاردا ئىككى تەرەپ نۇرغۇن چىقىملارنى تارتقان بولسىمۇ، لېكىن ئىسلام قوشۇنلىرىنىڭ ھەربىي كۈچى جوقتەرەشىد، نوكتەرەشىدلەرنىڭكىدىن يەنىلا نەچچە ھەسسە ئۈستۈن ئىكەن. شۇڭا ئۇلار بۇددىستلارنى ئۈزۈل - كېسىل تارمار قىلىش ئۈچۈن داۋاملىق ئىز قوغلاپ زەربە بېرىپتۇ. ئۇلار بىر كۈنى بۇددىستلارنى قوغلاپ قاراغۇ چۈشكەن پەيتتە توپتۇز كەتكەن بىر سايلىققا يېتىپ كەپتۇ.

بۇ دەل ناماز شام ۋاقتى بولاي دېگەن دەقىقىلەر ئىكەن. ئىماملار شام ئاممىسى ۋاقتىنى قولدىن بېرىپ قويماسلىقىنى ئويلاپ ۋە كېچىدە ئىز قىنوغلاننىڭ پايدىسىز ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىپ، سەر كەردىلەرگە قوشۇننىڭ مۇشۇ جايدا قونۇپ، ئەتىسى يۈرۈش قىلىشىغا ئىجازەت بېرىپتۇ، شۇنىڭ بىلەن پۈتۈن قوشۇن شام نامىزىنى ئوقۇپ بولۇپ، چېدىر - بارىگاھلىرىنى تىكلەپ كەچلىك غىزاغا ئولتۇرۇپتۇ.

بۇ چاغدا چوققىلاردا، نوكتەلەردە شىدلەرمۇ ئۇلاردىن ئانچە يىراق بولمىغان بىر بۆكتۈرمىلىك ئارىسىغا چۈشكەن بولۇپ، گەرچە ئۇلار ھەربىي كۈچ جەھەتتە قارشى تەرەپتىن خېلىلا تۆۋەن ھالەتتە تۇرسىمۇ، لېكىن ھەقىقىي مۇددىئاسى پايدىلىق يەنىلا بولسا ئىسلام لىشكەرلىرىنى ھالاك قىلىش بولغاچقا، بىر ياقىتىن قېچىپ، بىر ياقىتىن ئۇرۇشۇش ھېلىقىنى قوللىنىپ كېلىۋاتقان چوققىلاردا، شۇ كۈنلەردە شىدلەر شۇ كۈنى قارشى تەرەپكە پايلاقچى ئەۋەتىپ ئىسلام لىشكەرلىرىنىڭ تۈز كەتكەن بىر جايغا چۈشكەنلىكىنى بىلگەندىن كېيىن، ئۇلارغا تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلىشنىڭ پىلانىنى تۈزۈپتۇ ... ئىماملار شۇ ئاخشى نامازلىرىنى ئوقۇپ، غىزالىنىپ بولغاندىن كېيىن، ئەتىكى جەڭ ئۈستىدە مەسلىھەتلىشىپ ئولتۇرۇشقان پەيتتە، ئۇلارنىڭ چېدىرلىرى ئەتراپىدا ئىككى ئىت پەيدا بولپتۇ. بۇنى كۆرگەن ئىماملاردىن بىرى قولغا ئوقيا ئېلىپ ئېتىپ تاشلاشقا تەرەددۇت قىلغاندا، بۇنى كۆرگەن يەنە بىر ئىمام: «بولدى ئاتمىسلا، ئۇلار بولسىمۇ ئامان قالسۇن!» دەپتۇ.

ئەسلىدە بۇ ئىككى ئىت بولماستىن، بەلكى چوققىلاردا، نوكتەلەردە شىدلەر تەرىپىدىن ئەۋەتىلگەن «ئىت» قىياپىتىگە كىرىۋالغان يىيلاقچىلار ئىكەن. ئۇلار كېچە تەڭ نىسپى بولۇپ، ئىسلام لىشكەرلىرى قاتتىق ئۇيقۇغا كەتكەندە پىنھان ھەرىكەت قىلىپ، ئۇلارنىڭ ئوقىلىرىنىڭ يىپىنى كېسىپ، قىلىچلىرىنى غىلاپلىرىغا تىكلەپ، مىلىنقىلىرىنىڭ ئىچىگە قۇم تىقىپتۇ ۋە جەڭ ئاتلىرىنىڭ ئوڭ تەرىپى ئۈزەنگىسىنى كېسىپتۇ - دە، ۋاقتىنى غەنىيمەت بىلىپ قېچىپ كېتىپتۇ.

ئەتىسى تاڭ يورۇپ، بامداتقا ئەزان ئوقۇلۇپتۇ. ئىسلام

لەشكەرلىرى تاھارەت ئېلىپ جەمئىي 170 سەپ بولۇپ نامازغا تۇرۇپتۇ. شۇ كۈندىكى بامدات نامىزىنىڭ ئىمامى خوجە ئابدۇللا ئىسىملىك زات بولۇپ، نامازدا ئۇنىڭ خاتىرىسىگە (ئېسىگە) ھېچقانداق سۈرە كەلمەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئېسىگە كەلگەن سۈرىلەردىن «سۈرە بەقەرە» بىلەن «سۈرە تاھە» نى ئوقۇشقا مەجبۇر بولغاچقا، بامداتنىڭ ئوقۇلۇش ۋاقتى ئۇزىراپ كېتىپتۇ.

دەل شۇ پەيتتە چوكتەرەشىد، نوكتەرەشىدلەر لەشكەرلىرىنى باشلاپ كېلىپ، ئىسلام لەشكەرلىرىنى سەپ بويىچە قىرىشقا باشلاپتۇ. ئارىدىن بىر ئاز ۋاقىت ئۆتۈپ ئىماملار نامازدا تۇرۇپ ئوڭ تەرەپكە سالام بەرگەندە ئۈچ سەپ كىشى قالغانلىقىنى، سول تەرەپكە سالام بەرگەندە بىر يېرىم سەپ قالغانلىقىنى كۆرۈپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئىماملار نامازدىن چۈشۈپ، ھايات قالغان لەشكەرلەرنى جەڭگە كىرىشكە بۇيرۇپتۇ. بۇ چاغدا لەشكەرلەر قوللىرىغا ئوقيا، قىلىچ ۋە مىلىتىقلىرىنى ئالغان بولسىمۇ، ئۇنىڭ كېرەكتىن چىققانلىقىنى بىلىپتۇ. ئىماملار ۋە سەركەردىلەرمۇ ئاتلىرىنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۈزەنگىلىرىنىڭ كېسىلگەنلىكىنى كۆرۈپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار قاتتىق غەزەپكە كېلىپ بۇددىستلار بىلەن جان تىكىپ جەڭ قىپتۇ. بۇ جەڭدە ئىسلام لەشكەرلىرى ئېغىر تالاپەتكە ئۇچراپ، تۇيۇقسىز زەربىدە نۇرغۇن ئادىمى ھالاك قىلىنغاچقا، چوكتەرەشىد، نوكتەرەشىدلەر بارا - بارا ئۈستۈنلۈكنى ئىگىلەشكە باشلاپتۇ. جەڭ مەيدانى ئۆلۈكلەر بىلەن توشۇپتۇ. پۈتۈن ھاۋانى قان ھىدى قاپلاپتۇ ...

بۇددىستلار ئاخىرى ئىمامى نەسىرىدىن باشلىق تۆت ئىمامنى تىغ بىلەن شاھادەت تاپقۇزۇپتۇ. بۇ قېتىمقى جەڭ ئىسلام قوشۇنلىرى بىلەن خوتەن بۇددىستلىرىنىڭ چىرا تاغلىرىدا ئېلىپ بارغان ئاخىرقى بىر قېتىملىق جېڭى بولۇپ، جەڭدە ئىسلام قوشۇنلىرىدىن پەقەت بىرلا كىشى ھايات قاپتۇ. بۇددىستلاردىنمۇ چوكتەرەشىد، نوكتەرەشىدلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان نەچچە ئون ئادەم قاپتۇ ۋە بۇلار كېيىن داۋاملىق شەرققە قاراپ چېكىنىپ، ئاخىرى قاراقۇرۇم تېغىدىن ھالقىپ، تىبەت (شىزاڭ) تەرەپكە ئۆتۈپ كېتىپتۇ.

بۇ قېتىمقى جەڭ ئاخىرلىشىپ بۇددىستلارنىڭ قارىسى يىتكەندىن

كېيىن، ئىسلام لەشكەرلىرىدىن جەڭدە ئامان قالغان ھېلىقى كىشى ئىماملارنىڭ ھايات ۋاقتىدىكى ۋەسىيىتىگە بىنائەن قەشقەرگە قاراپ يولغا چىقىپتۇ ۋە توپتوغرا 15 كۈندە قارارگاھقا يېتىپ بېرىپ، ئەھۋالنى يۈسۈپ قەدىرخانغا خەۋەر قىپتۇ. يۈسۈپ قەدىرخان تۆت ئىمامنىڭ جەڭدە شاھادەت تاپقانلىقىنى ئاڭلاپ ئىننايىن قايغۇرۇپ، خوتەن بۇددىستلىرىغا قاتتىق غەزەپلىنىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئىماملارنى ئۆز قولى بىلەن دەپنە قىلىش ۋە بۇ جايدىكى جاھىل بۇددىستلارنىڭ قالدۇق كۈچلىرىنى ئۈزۈل - كېسىل تازىلاش، خوتەننى تولۇق ئىسلامغا كىرگۈزۈش مەقسىتىدە، نەچچە ئون مىڭ لەشكەر بىلەن ئۆزى بىۋاسىتە خوتەنگە يېتىپ كەپتۇ. بۇ چاغلاردا گەرچە خوتەندىكى ئۇيغۇرلارنىڭ كۆپ قىسمى ئىمان ئېيتىپ ئىسلامغا بەيئەت قىلغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ بىر قىسمى بۇ خىل دىننى ھەقىقىي چۈشىنىپ يەتمىگەچكە، كۈندۈزلىرى ئىمان ئېيتىپ، ناماز ئوقۇسا، كېچىلىرى يەنىلا بۇددادا باش ئۇرۇشنى توختاتماپتۇ. شۇڭا يۈسۈپ قەدىرخان لەشكەرلىرىنىڭ بىر قىسمىنى بۇددىستلارنىڭ قالدۇق كۈچلىرىنى تازىلاشقا، بىر قىسمىنى خوتەننىڭ ھەر قايسى جايلىرىغا بېرىپ پۇقرالارغا نازارەت قىلىش ۋە ئىسلام ئېتىقادىنى تەرغىب قىلىشقا بىئارلىق بەرگەندىن كېيىن يەنە بىر قىسىم بەگ، سىپاھلىرى ھەم لەشكەرلىرى بىلەن ئىماملار جەڭدە شاھادەت تاپقان جايغا يېتىپ كەپتۇ ۋە ئۇلارنى، ئۇلارنىڭ بارلىق ئۈممەتلىرىنى شۇ جايغا دەپنە قىلىپ، داش قاينىتىپ نەزىر بېرىپتۇ. نەچچە كۈنگىچە قۇرئان ئوقۇپ، دۇئا - تىلاۋەت قىپتۇ.

يۈسۈپ قەدىرخان قايتار چېغىدا يەنە ئىماملار ياتقان تۇپراق ئېشىنىڭ دۇئاسىز قالماسلىقى ۋە بۇ جايدا ئادىمى قويۇقراق بىر يۇرتنى ئىدارىلىققا كەلتۈرۈش ئۈچۈن، قەشقەردىن بىللە ئېلىپ كەلگەن 40 ئۆيلۈك مۇسۇلماننى قالدۇرۇپتۇ. ئىماملار دەپنە قىلىنغان مازارغا «تۆت ئىماملا» مازىرى، شاھادەت تاپقان جايغا «ئاق تۈز»، يۇرتقا «تۆت ئىماملىرىم» دېگەن ناملارنى بېرىپ قايتىپ كېتىپتۇ (بۇ ناملار ھازىرغىچە ساقلىنىپ كەلمەكتە). شۇنىڭدىن كېيىن بۇ جاي ئەسلىدە بار بولغان ئون نەچچە ئائىلە كىشىلىرى ۋە يۈسۈپ قەدىرخان

قالدۇرغان 40 ئۆيلۈك مۇسۇلماننىڭ نەسىل قالدۇرۇپ كۆپىيىشى ئارقىلىق ئاۋات ماكانغا ئايلانغانىكەن ①.

مەنبەلەرگە ئاساسەن رەتلىگۈچى: مۇھەممەتجان ئىسمايىل

ئىمامى ئاسىم قەبرىگاھى رىۋايىتى

قاشتېشى چايقاپ ئاقىدىغان ھەبۇەتلىك يۇرۇققاش دەرياسىنىڭ شەرقىي قىرغىقىدا، لوپ ناھىيىسىگە تەۋە جىيا يېزىسىنىڭ ئاياغ تەرىپىدىكى قۇم بارخانلىرى ئارىسىدا بىر قەبرىگاھ بار. كىشىلەر بۇ قەبرىگاھنى «ئىمامى ئاسىم رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قەبرىگاھى» دەپ ئاتىشىدۇ ۋە ئىخلاسەنلىك بىلەن تاۋاپ قىلىشىدۇ. ھەر يىلى 4 - ، 5 - ئايلاردا، بۇ يەرگە تاۋاپقا كېلىدىغانلارنىڭ سانى 200 - 300 مىڭغا يېتىدۇ. تاۋاپتىن باشقا، يەنە چېلىشىش، مەدداھلىق قاتارلىق مەدەنىيەت - تەنتەربىيە پائالىيەتلىرى ۋە سودا - سېتىق ئىشلىرى بولىدۇ.

بۇ قەبرىگاھ ھەققىدە رىۋايەتلەردە مۇنداق بايان قىلىنىدۇ:

تارىخ ئۆلىمالىرى پەيغەمبەر مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ تۆتىنچى نەۋرىسى دەپ ئاتىغان ھەزرىتى ئىمامى جەئفەرى سادىق ئىسلام ئېچىش يولىدا بۇددىستلار بىلەن جەڭ قىلىپتۇ. شۇ زاماندا ھەزرىتى ئىمامى جەئفەرى سادىقنىڭ قول ئاستىدا 32 ئىمامى، 7 سۇلتان، 30 مىڭ لەشكەرىي ئىسلام بار ئىكەن، بۇددىستلار توققۇز خاقانغا قاراشلىق 90 مىڭ ئادەم ئىكەن. ئىسلام لەشكەرلىرى شىلان توغراق دەرياسى بويىدا بۇددىستلار بىلەن قاتتىق جەڭ قىلغان بولسىمۇ، سان جەھەتتە نەچچە ھەسسە كۆپ دۈشمەننى يېڭىش ناھايىتى قىيىن بولۇپتۇ.

شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە، ھەزرىتى ئىمامى جەئفەرى سادىق پەرىشان بولۇپ، يالاڭباش ئولتۇرۇپ، قولغا رەسۇلىلانىڭ دەستارلىرىنى ئېلىپ، قىبلىگە قاراپ دۇئا قىپتۇ. شۇ چاغ ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا تۈتەك پەيدا بولۇپ، تۈتەك ئىچىدىن بېشىدا تاج بار، بۇرۇتى ئەمدىلا خەت تارتقان، ھەيۋىتىدىن ئاسمان - زېمىن تىترەيدىغان

① بۇ جاينىڭ نامى 1976 - يىلىغىچە «ئىماملا» دەپ ئاتىلاتتى. 1977 - يىلىدىن باشلاپ يېزا قۇرۇلۇپ، «بوستان» غا ئۆزگەرتىلدى.

بىر ياش سەردارنىڭ باشچىلىقىدا 500 پەھلىۋان چىقىپ كەپتۇ. ياش سەردار يىگىت ئاتتىن چۈشۈپ ھەزرىتى ئىمامى جەئفەرى سادىق پادىشاھنىڭ ئايىغىغا ئۆزىنى ئېتىپتۇ. ھەزرىتى ئىمامى يىگىتنىڭ بېشىنى يۆلەپ:

— ئەي پەھلىۋان يىگىت، سىز بىز تەڭلىكتە قالغاندا يار - يۆلەك بولۇپ يېتىپ كەلدىڭىز، نامە - نەسەبىڭىز كىم بولۇر؟ — دەپ سوراپتۇ. پەھلىۋان يىگىت:

— مەن جانابلىرىنىڭ ئەممەك دادىسى ئىمامى مۇھەممەد ھەنىپە ساھىبى دەۋراننىڭ ئوغلى ئىمامى ئاسمىدۇرمەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

— بۇ يەرگە كېلىشتىكى سەۋەب نېمىدۇر؟ — دەپ سوراپتۇ ھەزرىتى ئىمامى جەئفەرى سادىق.

— سەۋەب شۇلدۇركى، — دەپتۇ ئىمامى ئاسىم، — كېچە مەن مەدىنە مۇنەۋۋەردە بوۋام رەسۇلىلانىڭ رەۋزى مۇبارەكلىرىدە قۇرئان ئىلاۋەت قىلىپ ئولتۇراتتىم، بىر چاغدا كۆزۈم ئۇيغۇغا بېرىپ چۈش كۆردۈم. چۈشۈمدە بوۋام رەسۇلىللا زەۋزىلىرىدىن چىقىپ كەلدى، مەن ئايىغىغا يىقىلدىم. ئەنھەزرىتىم مۇبارەك قولى بىلەن بېشىمنى تىيلاپ: «ئەي پەرزەنت، ئورنىڭىزدىن تۇرۇڭ، پەرزەنتىم ئىمامى جەئفەرى سادىق شەھىرى ماچىن قېشىدا توققۇز خاقان باشلىق 90 مىڭ لەشكىرى كۇپپار قولىدا تەڭلىكتە قالدى، بارغىل، ئول پەرزەنتىمگە يىتار. - يۆلەك بولغىل، مەندىن سالام ئېيتقىل» دېدى. مەن «رەسۇلىللا، مەدىنە مۇنەۋۋەر بىلەن ئۇ شەھەرنىڭ ئارىلىقى 12 ئايلىق بولدى، قانداق بارۇرمىن؟» دېدىم، رەسۇلىللا: «ئەي ئىمامى كارىم، غەم قىلمىغىل، خۇدا يولوڭنى ئاسان قىلغاي» دەپ كۆزدىن كەپتۇ بولدى. ئويغانسام تاڭ يورۇپتۇ. دەرھال تەرەت ئېلىپ، ناماز باھانىدى ئادا قىلدىم. يارانلىرىمنى تەق قىلىپ، چاشكا ۋاقتىدا مەدىنە مۇنەۋۋەردىن ئايرىلىپ كۆزنى يۇمۇپ پانتھە ئوقۇدۇق. ۋە لەززەلىنىغا ئېلىتكەندە كۆزىمىزنى ئاچساق، ئالدىڭىزدا تۇرۇپتىمىز، ۋاقت ناماز بېشىن بولۇپتۇ.

لەشكىرى ئىسلام خۇشاللىققا چۆمۈپ، ھەزرىتى ئىمامى ئاسىم

بىلەن قۇچاقلىشىپ كۆرۈشۈپتۇ. ئارقىدىنلا ھەزرىتى ئىمامى ئاسم جەڭگە چۈشۈپتۇ ۋە بۇددىستلارنىڭ سەلسەبىل (سەنسىپۇل دەپمۇ ئاتىلىدۇ)، قەھرىمان تۈركى دېگەندەك پەھلىۋانلىرىنى جېنىدىن جۇدا قىپتۇ. ئاخىرى بۇددىستلاردىن مەيدانغا چۈشىدىغان پەھلىۋان چىقماي، توققۇز خاقان تەڭلا مەيدانغا چۈشۈپتۇ. ھەزرىتى ئىمامى ئاسم بۇ توققۇز خاقاننىمۇ سۈر - توقاي قىپتۇ. بۇ خاقانلارنىڭ ۋەسۋەسىگە چۈشكەن بىر ۋەزىرى بىر شۇملۇقنى ئويلاپ تېپىپ، ھەزرىتى ئىمامى ئاسمنىڭ يولىغا ئورا كولاپ، ئۈستىنى ئوت - خەس بىلەن يېپىپ قويۇپتۇ. ھەزرىتى ئىمامى ئاسم توققۇز خاقاننى قوغلاپ كېلىۋاتقاندا، دۆلدۈلنىڭ ئايىغى ئورغا تىقىلىپ، ئۆزى يىقىلىپ چۈشۈپتۇ. ئۇ ئۆزىنى ئوڭشاپ بولغىچە بۇددىستلار كېلىپ، ئۇنىڭغا نەيزە سانجىپتۇ. دۆڭ سۈمەدە ئەھۋالنى كۆزىتىپ تۇرغان ھەزرىتى ئىمامى جەڭغەرى سادىق سۇلتانى ئاللامۇ خۇراسانى قىلىچ بۇرھاندىن ئاتا بىلەن نەق مەيدانغا يېتىپ كەلگەندە، ھەزرىتى ئىمامى ئاسم قان كۆپ ئاقچاققا ھوشىدىن كەتكەنكەن. ئۇ ھەزرىتى ئىمامى ئاسمنى قۇچىقىغا ئېلىپ زار - زار يىغلاپتۇ. ھەزرىتى ئىمامى ئاسم كۆزىنى ئېچىپ:

— ئەي بۇزۇرۇكۋارىم، مېنىڭ جەستىم مۇشۇ يەردە قالامدۇ؟
 مېنىڭ روھىمغا كىم دۇئا قىلىدۇ؟ — دەپ يىغلاپتۇ.
 — كۆڭلىڭىزنى بۇزماڭ، بۇ جاي ئاخىرى ئىسلام بولۇر، جەستىڭىز خارلىنىپ قالمىدۇ. بوۋام رەسۇلىلانىڭ زامانە ئاخىرىدىكى ئۈممەتلىرى سىز ۋە بىزنىڭ قەبرىمىزنى زىيارەت قىلىپ، دۇئا ۋە تەگبىر ئېيتۇر. بوۋام رەسۇلىلانىڭ ئۈممەتلىرى مېنىڭ ئاستانەمگە بىر بارغىچە سىزنىڭ ئاستانىڭىزگە ئون مەرتىۋە بارغاي. ھەرقانداق دۇئايى تەلەپنىڭ ئالتۇن ئاچقۇچىنى سىزگە بەردىم. دۇئا قىلماق بىزدىن، ئىجابەت قىلماق سىزدىن بولغاي. بوۋام رەسۇلىلانىڭ ئۈممەتلىرىنىڭ ھەرقانداق تەلىپى بولسا سىزنىڭ ئاستانىڭىزدا راۋا بولغاي. ھەرقانداق كىشى سىزنى قويۇپ، بىزنىڭ ئاستانىمىزگە بارسا دۇئالىرى ئىجابەت بولماس. ئاستانىڭىزگە كەلگەنلەرنىڭ سول مۇرىسىگە كۈمۈش تامغىڭىزنى بېسىپ قويۇڭ.

بىزنىڭ ئاستانىگە بارغانلارنىڭ ئوڭ مۇرىسىگە مەن ئالتۇن تامغىنى بېسىپ قويماي. قىيامەت كۈنى بوۋام رەسۇلىلا شاپائەت تەختىگە ئولتۇرغاندا، ئۈممەتلىرىنىڭ تامغا نىشانىسىگە قاراپ شاپائەت قىلىشىغا! — دەپتۇ ھەزرىتى ئىمامى جەئفەرى سادىق.

ھەزرىتى ئىمامى ئاسىم ھىجرىيە 148 - يىلى باھار پەسلىدە شاھادەت تېپىپتۇ. لەشكىرىي ئىسلام ئۇنىڭ نامىزىنى كاتتا چۈشۈرۈپ يەرلىكىگە قويۇپتۇ.

رىۋايەتتە ئېيتىلىشىچە، «ئىمامى ئاسىم رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قەبرىگاھى» غا يەنە شېھىت بولغان خاجە ئابدۇراخمان باغدادى، خاجە سەئىدىن باغدادى، خاجە ئەختەم باغدادى، خاجە پەھلۇللا باغدادى، خاجە ئەنۋەر باغدادى، خاجە شەمسىدىن باغدادى، خاجە ئەھمەد خۇراسانى، خاجە نېئىمەتۇللا خۇراسانى قاتارلىق نۇرغۇنلار دەپنە قىلىنغانىكەن.

رەتلىگۈچى: ماخۇتجان ئىسلام

«ئىمامى جەئفەرى تەيران مازىرى» رىۋايىتى

ئىمامى جەئفەر ناھايەت كۈچتۈنگۈر ۋە باتۇر زات ئىكەن. بىر قېتىم قوشۇن باشلاپ بۇددىستلار بىلەن جەڭ قىپتۇ، شۇنداق كەسكىن جەڭ بوپتۇكى، ئىمامى جەئفەرنىڭ قوشۇنى ئۆزىدىن نەچچە ھەسسە كۆپ دۈشمەننى يەر چىشلەتكەن بولسىمۇ، ئۆزلىرىمۇ بارا - بارا ئازلاپ قاپتۇ. شۇنداقتىمۇ تېخىمۇ جەسۇرلۇق بىلەن جەڭ قىپتۇ. ئاخىرىدا تۇغۇچى بىلەن ئىمامى جەئفەر ئىككىسىلا قاپتۇ. يەنە نۇرغۇن دۈشمەنلەرنى قىرىپ تاشلاپتۇ، بىر چاغدا تۇغۇچى يېقىلىپتۇ، ئىمامى جەئفەر دەرھال تۇغۇنى سول قولىغا ئېلىپ، ئوڭ قولى بىلەن جەڭ قىپتۇ. بىھېساب بۇددىستلار ئۇنى قورشاپ قىستاپ كەپتۇ، لىكۈلار بىر - بىرلەپ ئۆلۈپ تۇرسىمۇ كەينىگە يانماپتۇ، بۇ چاغدا بۇددىستلار ئىمامى جەئفەرنىڭ سول قولىنى كېسىپ تاشلاپتۇ، ئىمامى جەئفەر تۇغۇنى بۇددىستلارغا تارتقۇزۇپ قويماسلىق ئۈچۈن، تۇغۇنى

بويىغا قىسىپ تۇرۇپ داۋاملىق جەڭ قىپتۇ. بىر ھازادىن كېيىن بۇددىستلار ئۇنىڭ ئوڭ قولىنىمۇ كېسىپ تاشلاپتۇ ۋە بىر نەچچە بۇددىست تەڭلا نەيزە ئۇرۇپ ئىمامى جەئفەرنىڭ تېنىنى نەيزە بىلەن ئېگىز كۆتۈرۈپ ئۆزلىرىنىڭ غەلبىسىگە خۇشال بولۇشۇپتۇ. شۇ چاغدا ئىمامى جەئفەر كۆڭلىدە پەرۋەردىگارغا: «ئى رەببىم، سەندىن تىلەيمەن، جەستىمنى بۇلار ئالدىدا خار قىلمىغايسەن» دەپ، مۇراجىئەت قىپتۇ، پەرۋەردىگاردىن ئەمىر بوپتۇ، ئىمامى جەئفەرنىڭ جەستى نەيزە ئۇچىدىن كۆتۈرۈلۈپ، ئاسماندا پەرۋاز قىلىپ «يا چىرا، يا كېيا» دەپ ئاۋاز چىقىرىپ ئۇچۇپ كېتىپتۇ. بۇنى كۆرگەن بۇددىستلارنىڭ ئەقلى لال بولۇپ، ئاغزىنى ھاڭ ئاچقانلىرىچە ھاڭۋېقىپ تۇرۇپ قاپتۇ.

بۇ خەۋەر رەسۇلىللاغا يېتىپتۇ. رەسۇلىللا كۆڭلىدە رازىلىق بېرىپ، ئىمامى مالىك قاتارلىق تۆت نەپەر ساھابىنى تاللاپ ئۇلارغا: «سىلەر ھەزرىتى جەئفەرنىڭ باش قويۇپ ياتقان يېرىنى ئىزدەپ تېپىڭلار، ئاندىن ئىككىڭلار قەبرە قاتۇرۇپ شۇ يەردە پاسابانلىق قىلىڭلار، ئىككىڭلار قايتىپ كېلىپ ماڭا خەۋەر يەتكۈزۈڭلار» دەپ تاپىلاپتۇ.

ساھابىلار يولغا چىقىپتۇ. ھەر بىر مەنزىل ماڭغاندا بىر قېتىم بوي (ئىسرىق) سېلىپ، ئۆرلىگەن تۈتۈننىڭ يۆنىلىشىگە ئاساسەن نىشاننى بەلگىلەپ سەپەرنى داۋام قىپتۇ. نەچچە ئايدىن كېيىن خوتەن دىيارىغا يېتىپ كەپتۇ. ئۇلار تۈتۈن كۆرسەتكەن يۆنىلىش بويىچە شەرققە قاراپ يۈرۈپ ئىزدەۋېرىپتۇ. چىرا دىيارىنىڭ غەربىي چېتىدىكى «ياقا ئۈجمە» دېگەن يەرگە كېلىپ بوي ساپتىكەن، تۈتۈن يەنىلا شەرققە ئەگىپتۇ. ئۇلار يەنە بىر مەنزىل يۈرۈپ چىرانىڭ شەرقىدىكى «يالغۇز جىگدە» دېگەن يەرگە كەلگەندە بوي ساپتىكەن، تۈتۈن غەربىي شىمالغا ئەگىپتۇ، ئۇلار شۇ يۆنىلىش بويىچە مېڭىپ يېرىم مەنزىل يۈرۈپ بوي ساپتىكەن، تۈتۈن شىمالغا ئەگىپتۇ، ئۇلارنىڭ بىرى قولىدىكى ھاسسىنى شۇ يەرگە چوقۇپ قويۇپ كەتكەنكەن، ھاسا كۆكلەپ بىر تۈپ سۆگەت بولۇپتۇ ۋە ناھايىتى تېز ئاينىپ، ئادەم ئەيمەنگۈدەك چوڭىيىپ كېتىپتۇ. كېيىن بۇ يەر «چوڭ سۆگەت» دەپ

ئاتىلىپتۇ. ساھابىلەر تۈتۈن يۆنىلىشى بويىچە بىر ئاش پىششىم ۋاقىت يول يۈرگەندە، كۆڭلىگە بىر نەرسە ئايان بولغاندەك بولۇپتۇ. ئۇلار شۇ يەردە توختاپ بويى ساپتۇ. تۈتۈن تىك ئۆرلەپتۇ. قارىسا بۇ ئەتراپ بۈك - باراقسان توغراق ۋە يۇلغۇنلار بىلەن قاپلانغان جاي ئىكەن. ئۇلار ئىزدەپ يۈرۈپ ئۇزاق ئۆتمەيلا ھەزرىتى ئىمامى جەئفەرنىڭ جەستىنىڭ ھېلىلا قويۇپ قويۇلغاندەك بېجىرىم تۇرغانلىقىنى گۆرۈپتۇ. ساھابىلار مەرھۇمنىڭ جەستىنى دەپنە قىلىپ قەبرە قاتۇرۇپتۇ. قۇدۇق كولاپ سۇ چىقىرىپ، تام سېلىپ ئاھادىگە ئاپتۇ. كېيىن يەنە قەبرىنىڭ ئۈستىگە سۈمئە ۋە دۇئاخانا دەپ ئاتىلىدىغان ئۆيلەرنى ساپتۇ. ئىمامى مالىك ۋە ئىمامى زوھۇر ئىسىملىك ئىككى ساھابە شۇ يەردە پاسىبانلىق قىلىشقا قاپتۇ. قالغان ئىككىسى خەۋەر يەتكۈزۈش ئۈچۈن قايتىپ كېتىپتۇ.

بىر نەچچە ۋاقىتلاردىن كېيىن، باشقا جايدىن بۇ يەرگە ئادەملەر كۆچۈپ كەپتۇ، كەنت پەيدا بوپتۇ، ۋاپات بولغان كىشىلەر ھېلىقى سۈمئە ئەتراپىغا دەپنە قىلىنىپ، قەبرىستانلىق پەيدا بوپتۇ. بۇ يەرگە يەنە مەسچىت سېلىنىپتۇ. ئىمامى جەئفەر ھەزرەتلىرىنىڭ جەستى بۇ يەرگە ئۇچۇپ كەلگەن دېگەن رىۋايەتكە ئاساسەن، بۇ قەبرىستانلىق «ئىمامى جەئفە نەيران (نەيران — ئۇچۇپ كەلگەن دېگەن مەنىدە) مازىرى» دەپ ئاتىلىدىغان بوپتۇ. كېيىن بۇ قەبرىستانلىق يېنىغا ناھايىتى چوڭ بىر كۆل كولىنىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇ كەنت «مازاركۆل» دەپ ئاتىلىپتۇ (ھېلىمۇ مۇشۇ نام بىلەن ئاتىلىدۇ). يۇقىرىقى رىۋايەت بىردىن ئونغا، ئوندىن يۈزگە ئاڭلىنىپ، نۇرغۇن كۆرتىلەرگە تارلىپتۇ. ساددا كىشىلەر بۇ رىۋايەتكە چىنىپتۇ، بۇ يەرنى «سانى ھەرەم» دەپمۇ ئاتايدىغان بوپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇ مازارنىڭ تېخىمۇ نامى چىقىپ، مەشھۇر تاۋاپگاھلارنىڭ بىرىگە ئايلنىپتۇ.

ئېيتىپ بەرگۈچىلەر: چىرا ناھىيە چىرا يېزا مازاركۆل كەنتىدىن مامۇت داھىت، ئابدۇللا نۇردى تويلاپ رەتلىگۈچى: مۇھەممەتئىمىن سابىر

«ئىمامى جەئفىرىم سادىق مازىرى» رىۋايىتى

ئىمامى مۇھەممەد باتىر چۈشىدە ئايان بولغان بېشارەتكە ئاساسەن، ئوغلى ئىمامى جەئفىرىم سادىقنى مەرۋاننىڭ ① زىيانكەشلىكىدىن ساقلاش ئۈچۈن سېتىنكوھ (بۇنى «ئىمامى جەئفىرىم سادىق ۋە ئىمامى ئاسىم تەزكىرىسى» دە «ئاقسۇنىڭ ئۇچتۇرپان، دەپ ئىزاھلىغان) غا ئەۋەتىپتۇ، ئاقسۇ پادىشاھى شاھ بەھرام ئاغزىدا «ئىمامى جەئفىرىم سادىققا ئىتائەت قىلغان قىياپەتكە كىرىۋاپتۇ. ئىمامى جەئفىرىم سادىق سېتىنكوھتا 20 يىلدەك تۇرۇپ قاپتۇ. 20 يىلدىن كېيىن ئۇنىڭغا ئەمىر ئابا مۇسلىم ② شام شەھىرىگە (ھازىرقى سۈرىيەگە) ھۇجۇم قىلىپ، ئىمامى جەئفىرىم سادىقنىڭ بوۋىسى ئىمامى ھۈسەيىننىڭ قىساسىنى ئالماقچى بولغانلىقى توغرىسىدا خەۋەر يەتكۈزۈلۈپتۇ. ئىمامى جەئفىرىم سادىق ئەمىر ئابا مۇسلىم بىلەن بىرلىشىپ بوۋىسىنىڭ ئىنتىقامىنى ئېلىش ئۈچۈن سەپەرگە چىقىپتۇ. ئاقسۇنىڭ پادىشاھى شاھ بەھرام ③ مەرۋاننىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە ئىمامى جەئفىرىم سادىقنى مەككە، مەدىنە تەرەپكە باشلىماي، چىن ماچىن (خوتەن) تەرەپكە باشلاپتۇ. مەرۋان خوتەن خاقانغىمۇ خەت يېزىپ ئىمامى جەئفىرىم سادىقنى يوقىتىشنى، ئۆزى تەرەپكە كەلتۈرمەسلىكىنى ئورۇنلاشتۇرۇپتۇ. كۆرسەتمە بويىچە خوتەن خاقانى بىلەن ئىمامى جەئفىرىم سادىق باشچىلىقىدىكى ئىسلام ئەھلى ئوتتۇرىسىدا توقۇنۇش بوپتۇ. ئىمامى جەئفىرىم سادىق ئوڭۇشسىزلىققا ئۇچراپتۇ. مەدىنىدىن ئىمامى ئاسىم ياردەمگە كەپتۇ. ئۇزۇنغا سوزۇلغان قانلىق ئېلىشىش جەريانىدا ئىمامى ئاسىم قاتارلىق ئىماملار شېھىت بوپتۇ ... خوتەن خاقاننىڭ ئىلىيە

① ئەرەب ئۆمەييە سۇلالىسىدا مەرۋان ئىسىملىك ئىككى خەلىپە ئۆتكەن. ئۇلار تارىختا مەرۋان I (مىلادىيە 683 - 655 - يىللار)، مەرۋان II (مىلادىيە 750 - 744 - يىللار) دەپ ئاتالغان، بۇ يەردە مەرۋان II نى دېمەكچى بولسا كېرەك. چۈنكى مەرۋان I دەۋرىدە ئىمامى جەئفىرىم سادىق تۇغۇلغان.

② ئەمىر ئابا مۇسلىم مەرۋىزى — خۇراسانلىق، ئەرەب ئەمىرى. 747 - يىلى خۇراساندىكى ئۆمەييە سۇلالىسىغا قارشى كۆتۈرۈلگەن قوزغىلاڭنىڭ رەھبىرى. قوشۇن تارتىپ ئۆمەييە سۇلالىسىنى ئاغدۇرۇپ تاشلىغان. قوزغىلاڭنىڭ مەقسىتى ئىمامى ئەلىنىڭ ئەۋلادلىرىدىن بىرەرنى خەلىپە تىكلەش بولسىمۇ، قىسقىرى ئەپول ئابباسى ساخپان ھوقۇق ئىگىلىپ ئەرەب ئابباسىيە سۇلالىسى قۇرۇلغان.

③ ئاقسۇدا شاھ بەھرام ئىسىملىك بىرىنىڭ ھاكىمىيەت يۈرگۈزگەنلىكى توغرىسىدا مەلۇمات يوق.

ئىسىملىك قىزى ئەمىر ئابا مۇسلىمگە غايىبانە ئاشىق ئىكەن. ئاشۇ قىزنىڭ ئاتىسىغا نەسەھەت قىلىشى بىلەن خوتەن خاقانى ئۇرۇشىنى توختىتىپ شەھىرىگە قايتىپتۇ. ئىمامى جەئفىرىم سادىق ۋە ئۇنىڭ لەشكەرلىرى ئىمامى ئاسمىغا مائەم تۇتۇپ ئۇنىڭ بېشىدا ئىككى ئاي قۇرئان تىلاۋەت قىلغاندىن كېيىن، ئەگەشكۈچىلىرىنى ئىككىگە بۆلۈپ ئۈچىلە خېنىم، ئاپتۇلان خېنىم باشلىق بىر قىسىمنى تاغ ئارىلاپ مېڭىشقا يولغا سايپتۇ. بىر قىسىمنى ئۆزى باشلاپ كېرىنىڭ ئوبتوغراق دېگەن يېرىگە كېلىپ چۈشكۈن قىپتۇ. ئۇ يەردىكى بۇۋى ئەنقەت خېنىمنىڭ مەسلىھەتى ۋە يول باشلىشىدا تۆۋەن قۇم كېچىكى بىلەن مەشرىققە (شەرققە) قاراپ سەپەر قىپتۇ. مەنزىلەر ئېشىپ بىر دەريا قاينۇقىنىڭ ئۈستىدىكى ئېگىزلىككە چۈشكۈن قىلىپ چېدىرلارنى تىكىپتۇ. ئىمامى جەئفىرىم سادىق چىراغ يېقىپ قۇرئاننى بىر قېتىم ئۆتكۈزۈشىنى نىيەت قىلىپ ئوقۇشنى باشلاپتۇ (مازاردىكى «چىراغخانا ئۆز ۋاقتىدا ئىمامى جەئفىرىم سادىق قۇرئان ئوقۇغان يەر ئىمىش) بۇۋى ئەنقەت خېنىم قاتارلىق ئاياللار تاماققا تۇتۇش قىپتۇ. ① شام شەھىرىدىن مەرۋاننىڭ ئەمرى بىلەن ئىمامى جەئفىرىم سادىقنى يوقىتىش ئۈچۈن ئاتلانغان لەشكەرلەر ئىز قوغلاپ يېتىپ كەپتۇ ۋە ناماز ئوقۇۋاتقان پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ قورشۇۋېلىپ، ئىمامى جەئفىرىم سادىقنىڭ ھەمراھلىرىنى قەتلى قىلىپ، ئىمامى جەئفىرىم سادىقنى تىرىك تۇتۇش ئۈچۈن توققۇز قات قورشاۋغا ئاپتۇ. ئىمامى جەئفىرىم سادىق ئاللاغا مۇراجىئەت قىلىپ مۇشكۈلنى ئاسان قىلىشىنى تىلەپتۇ. تىلىكى ئىجابەت بولۇپ قاتتىق بوران چىقىپ كۆزنى گاجقۇزماپتۇ. ئۇ شۇ بوراندا غايىب بولۇپ كېتىپتۇ. مەرۋان ئەۋەتكەن لەشكەرلەر ئىمامى جەئفىرىم سادىقنى تۇتالمىغاندىن كېيىن، قەتلى قىلىنغانلارنىڭ بېشىنى كۆتۈرۈپ شام شەھىرىگە بېرىپ مەرۋاندىن كىنىئام ئالماقچى بوپتۇ. شۇ ھامان ئاسماندىن قۇم يېغىپ جەسەتلەرنىڭ ھەممىسى قۇم ئاستىغا دەپنە قىلىنىپ كېتىپتۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن

① مۇلا مۇسا سارىمىنىڭ «تارىخى ھەممىدى» ناملىق كىتابىدا: ئىمامى جەئفىرىم سادىق تارىخىي ھىجرىيە 148 - يىلى ۋاپات بولۇپ، بېغى گۈرۈستاندا (مەدەنە شەھىرىدە) دەپنە قىلىنغان» دېيىلىدۇ (ب).

مەرۋان ئەۋەتكەن لەشكەرلەر تاغ ئارىلاپ ماڭغانلارنى قوغلاپ بېرىپ قورشاشقا ئاپتۇ. تاغ يېرىلىپ ئۈنچىلە خېنىم، ئايتۇلان خېنىم قاتارلىقلارنى قوينىغا ئاپتۇ. مەرۋاننىڭ ئادەملىرى ئائىلاچ قايتىپ كېتىپتۇ.

رەتلىگۈچى: مەنقاسم مەتتىياز

تۆت ئەۋلىيا، بىر پىر ھەققىدە رىۋايەت

مەنسۇر ھەللاجى، شاھ مەشرەپ، نەسىردىن ئەپەندى، شەمس تەبىرىزىمدىن ① ئىبارەت «تۆت ئەۋلىيا» ئاپپاق غوجىنىڭ تالىپلىرى ئىكەن.

بىر كۈنى بۇ تۆت پىر (ئەۋلىيامۇ دېيىلىدۇ — ئا) مۇنداق مەسلىھەتلىشىپتۇ:

— پىرىمىز (ئاپپاق غوجىنى دېمەكچى — ئا) ئېغىلدىكى بىر تاللا قوچقىرىنى ئۆزى ئۆلتۈرۈپ يېسىمۇ، مېھمانغا ئۆلتۈرسىمۇ، ئىشقىلىپ ئۆلتۈرۈپ يەپ بولغاندىن كېيىن بىر دۇئا قىلسا، قوچقار تىرىلىپ خۇددى ئاسماندىن چۈشكەندەكلا ئۇدۇل ئېغىلغا كىرىپ كېتىدىكەن. بىزمۇ قوچقارنى ئۆلتۈرۈپ يەپ، پىرىمىز پەيدا بولۇپ بولغۇچە بىر دۇئا قىلىپ باقساق قانداق؟! — دەپ كېڭەشكە چۈشۈپتۇ.

مەنسۇر ھەللاجى، شاھ مەشرەپ، شەمس تەبىرىزىم ئۇچى: «ئۆلتۈرۈپ يەپ سىناپ باقايلى» دېيىشىپتۇ. نەسىردىن ئەپەندى بولسا گەپ قىلماي كۈلۈپ تۇرۇۋاپتۇ. ئۈچەيلەن شۇ ھامان قوچقارنى ئېغىلدىن ئېلىپ چىقىپتۇ.

شاھ مەشرەپ قوچقارنى بوغۇزلاپتۇ. مەنسۇر ھەللاجى تېرىسىنى پۇۋلەپ ئارغامچىغا ئېسىپتۇ. شەمس تەبىرىزىم تېرىسىنى سويۇپتۇ. شۇ ئارىلىقتا نەسىردىن ئەپەندى ھېچنېمە دېمەي كۈلۈپ قاراپ

① شەمس تەبىرىزىم — مۇشۇ نام بىلەن ئاتالغان كاتتا قەبرە ھەم مازار خوتەن شەھىرى شورۇغ ئۆستەڭنىڭ بېشىدا بولۇپ، ھازىر شەھەر ئىچىدىكى ئەڭ چوڭ زاراتىگاھلىق.

تۈرۈپتۇ.

قوچقارنى ئۆلتۈرۈپ، ئېسىپ، سويۇپ، قازانغا سېلىپ پىشۇرۇپ يىنىلغاندىن كېيىن گۆشنى تۆتەيلەن بىللە ئۆلتۈرۈپ يەپتۇ. ئۇلار مۇنداق دېيىشىپتۇ: «ئاپپاق غوجاممۇ يەپ بولۇپ، سۆڭەكلىرىنى داستىخانغا تىزىپ دۇئا قىلسا تىرىلەتتى. بىز مۇشۇنداق قىلىپ قوچقارنى دۇئا بىلەن تىرىلدۈرۈپ قويايلى»، شۇنىڭ بىلەن تۆتەيلەن كەچكىچە دۇئا قىپتۇ. ئەمما قوچقار تىرىلمەپتۇ. ئاخىر ئىناغزى، پۇت - قوللىرى تېلىپ، ئۈمىدسىزلىنىپ: «بىر كۈن ئۆلتۈرۈپ دۇئا قىلساقمۇ تىرىلمىدى. ئەمدى مۇشۇنىڭغا ئوخشايدىغان قوچقاردىن بىرنى تېپىپ، ئېغىلغا سولاپ قويايلى» دەپ ئىشنى ئاخىرلاشتۇرۇپ، قوچقارنى سولاپ قويۇپ تۇرۇشىغا، ئاپپاق غوجام يەنىدا بولۇپ:

— قوچقارنى ئۆلتۈرۈپ يېدىڭلار، قايسىڭلار ئۆلتۈردۈڭلار؟
 قايسىڭلار ئاستىڭلار؟ قايسىڭلار سويدۇڭلار؟ — (ئەسلىدە بۇ ئىشلار ئاپپاق غوجامغا كارامەت بولۇپ، ئۇنىڭ كۆڭلىگە ئايان بولۇپ بولغانىكەن) دەپ سورىغاندىن كېيىن ئۇلار ئۆزئارا بىر - بىرىنى دەپ سىناپتۇ:

— شاھ مەشرەپ بوغۇزلىدى.

— شەمس سويغان.

— مەنسۇر قوينى پۇۋلەپ ئاسقان.

— نەسىردىنچۇ؟ — دەپ سوراپتۇ ئاپپاق غوجا.

— ئۇ ھېچنېمە دېمەي، يېقىنمۇ كەلمەي باشتىن - ئاخىر كۈلۈپ قازاپ تۇرۇۋالدى، — دەپتۇ ئۈچەيلەن بىر ئېغىزدىن.

ئاپپاق غوجا:

— قوچقارنى ئۆلتۈرۈپ يەپ، باشقا بىر قوچقارنى ئورنىغا سولاپ قويدۇڭلار، مەن ئۇنى كۆرمىسەممۇ بىلىپ تۇردۇم. ئۇ خاسىيەتلىك قوچقار ئىدى. سىلەر ئۇنى تىرىلدۈرىدىغان خاسىيەتلىك دۇئانى تىلىمەيتتىڭلار. شۇ سەۋەبتىن ئەمدى خاسىيەت يوقالدى. خەير، بوغۇزلىغىنىڭلارنىڭ بېشى كېسىلەر، پۇۋلەپ ئاسقىنىڭلار ئېسىلارسىلەر، سويغىنىڭلارنىڭ تېرىسى تەتۈر سويۇلار. نەسىردىننىڭ

لەتپىسىنى ئاڭلىغان ئادەم قاقاقلاپ كۈلۈپ تېلىقىپ قالغاي، — دەپ دۇئايى بەند قىلىپ قارغاپ شۇنداق نەپەس قىپتىكەن، تۆت ئەۋلىيا قۇيۇندەك پىرقىراپ بېرىپ زېمىننىڭ تۆت تەرىپىگە چۈشۈپتۇ. ئاپپاق غوجا بولسا كۆزدىن غايىب بولۇپتۇ.

شاھ مەشرەپ بۇخارا زېمىنىغا چۈشكەنمىش دېگەن سۆز - چۆچەكنى ئاڭلىغان بۇخارا ئەمىرى شەيخ مەھمۇدخان شاھ مەشرەپنى ئىزدەپ تېپىپ، ئۇنىڭغا ئىززەت - ئىكرام قىلىپ، «نەقىشەندى پىرىم» دەپ ئاتاىپ، پىر تۇتۇپ، ئۆزى ئەمىر بولسىمۇ ئۇنى تەختتە ئولتۇرغۇزۇپ، ئالدىدا قول باغلاپ، ماڭدىغان يوللىرىغا زىلچا - گىلەملەرنى سېلىپ، پۈت - قولىنى توپىغا تەگكۈزمىگەنكەن. لېكىن، شاھ مەشرەپ: «سېنىڭ ئۇنداق زىلچا - بىساتلىرىڭغا سىيىپ - چىچماق ۋاجىپ» دەپ ئېشىكىنى زىلچا - گىلەمنىڭ ئۈستىگە ئېلىپ چىقىپ سىيدۈرۈپ، چىچۇرۇپتۇ. بۇ قىلىقلاردىن شەيخ مەھمۇدخاننىڭ دىلى شىكەستە يەپ، ئەكابر - ئەشرەپلىرىگە مۇنداق ئويۇن تەكلىپ ئېيتىپتۇ:

— پىرىمگە كامالى ئىززەت - ئىكرام قىلسام، مېنى كۆزىگە ئىلمىدى. بۇنى ئازراق پەردىشەپكە قايتۇرۇپ، چۆچۈتۈپ قويايلى. مەن بېشىنى كېسىشكە مۇنداقلا بۇيرۇپ قويغان بولاي. بىر قانچىڭلار جازا مەيدانىدىن تىلەپ، ياندۇرۇپ ئەكىلىۋېلىڭلار.

لېكىن، ۋەزىر - ۋۇزىرالار خالىزم بولدىمۇ ياكى ئەمىرنىڭ سۆزى ۋاجىپ بولدىمۇ ۋە ياكى تەقدىر - نەپەس شۇنداقمۇ ئەيتاۋۇر پەرمان بىلەن تەڭ شەيخ مەھمۇدخاننىڭ جاللاتلىرى شاھ مەشرەپنى چىيىپ تاشلاپ، بېشىنى تېنىدىن جۇدا قىلغانكەن. شاھ مەشرەپ بېشى تېنىدىن ئاجراپ كەتسىمۇ، بېشىنى قولىقىغا قىسىپ: «مەن بۇخارادا ياتمايمەن، ھەرەمدە — رەسۇلۇللا بوۋامنىڭ يېنىدا ياتمەن» دەپ زىكرى قىلىپ ھەرەمگە بارسا، رەسۇلۇللانىڭ قەبرىسىدىن مۇنداق نىدا كەپتۇ:

— سىزدىن بىر پەزىلەت ئۆتمىدى، بىر خوتۇن ئالىمدىڭىز، شۇنىڭ ئۈچۈن جەننەتكىمۇ كىرمەيسىز، بۇخاراغا بېرىپ يېتىڭ. شاھ مەشرەپ شۇنىڭ بىلەن بېشىنى قولىقىغا قىسىپ يەنە

بىئۇخاراغا كەپتۇ ۋە شۇ يەرگە دەپنە قىلىنىپتۇ. كېيىنچە، ئۇنىڭ ئىخلاسەن مۇرىتلىرى تەرىپىدىن توقۇلغان مۇنداق بىر غەزەل ئەل ئاغزىدا ھۆكەمەت بولۇپ تارالغانىكەن:

ئەھمەد زەمچى قەلەندەر، ھەم نەقىش بەندى بۇخارى،

بۇ ئىككىسىگە دوست ئەتكىل، ئەپلە مېنى قەلەندەر.

شەمس تەبىرىزىم ھىندىستان زېمىنىغا چۈشكەنمىش دېگەن خەۋەرنى ئاڭلىغان شۇ جايدىكى يەرلىك كىشىلەر: «پىر - ئەۋلىيادىن قارغىش ئالغان قارغىش تەڭگۈر زېمىنىمىزدا تۇرسا، ئاپەت كەلتۈرۈر» دېگەننى باھانە قىلىپ، خەلقنى قوزغىتىپ ئۇنى پۈت دەسسەتكۈزمەي باشقا ياققا قوغلىۋەتكەنىكەن. ئۇ نەگىلا بارسا، كازاپلار: «پىر - ئەۋلىياغا تەركى ھۆرمەت قىلغان» دەپ پىننە - پەتىۋا توقۇشۇپ، «تېرىسىنى تەتۈر سويماقلىق لازىم» دەپ پەتىۋا چىقىرىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن شەمس تەبىرىزىم ئاچچىقلاپ:

— تېرە لازىم بولسا مانا ئەمەسە تېرە، — دەپ تېرىسىنى شىلىپ ئېلىپ ئاخۇنلارغا تاشلاپ بېرىپتۇ. ئۇ يەردىن چىقىپ، قاسساپلاردىن چىلتەن (كاۋايلىق) تىلەپ، ئاندىن ناۋايخانغا بېرىپ، — مۇشۇ كۆشنى كاۋاپ قىلىپ پىشۇرۇپ بېرىڭلار، — دەپتۇ. ناۋايخاننىڭ ئۆز بېيى (خوجاينى):

— تونۇرغا ئاپىرىپ پىشۇرۇۋېلىڭ، — دەپتۇ.

ئەمما نىمكارلىرى:

— بۇ قەلەندەرنىڭ ئۈستىخانلىرىدىن قان - يىرىك ئېقىپ تۇرسا، بۇ يەرگە خەق نان يېگىلى كىرگىلى ئۈنمايدۇ، چىقىپ كەتسۇن، باشقا يەرگە بارسۇن بۇ قەلەندەر، — دەپ قوغلىۋېتىپتۇ. قوغلىۋەتكەندىن كېيىن شەمس تەبىرىزىم ناۋايخاننىڭ نىمكارلىرىنى:

— نان تىلەپ يەپ ئۆلەرسىلەر، — دەپ قارغۇۋېتىپ چىقىپ

كېتىپتۇ.

شەمس تەبىرىزىم ئاخىر ھىندىستاندا تاغنىڭ ئۈستىگە چىقىپ تولتۇرۇپ: «ئى كۈن! سەنمۇ شەمشى، مەنمۇ شەمشى، كېلىپ كەلۋاتىمىنى پىشۇرغىن» دەپتىكەن، كۈن نەيزە بويى يېقىنلاپ كاۋاپنى پىشۇرغىلى ۋازىلداپ قىزىپ كېتىپتۇ. ھىندىستاننىڭ ئادەملىرى

ئىسسىققا چىدىيالماي بەزىسى ئۆلۈپتۇ، بەزىسى ئۆلەر ھالەتكە يېتىپتۇ. شۇ چاغدا جانابى پىردەستىر پىرىم كېلىپ: «ئى شەمشى! سىز بۇ لەۋزىڭىزدىن يېنىڭ» دەپتۇ.

شەمس تەبىرىزىم:

— ئەمەسە سىزنىڭمۇ بىر لەۋزىڭىز بار، سىزمۇ شۇ لەۋزىڭىزدىن

يېنىڭ، — دەپتۇ.

پىردەستىر پىرىم:

— ھە، مەنمۇ ياناي، سەنمۇ كۈننى ياندۇر، ئەمەسە مەن قايسى

لەۋزىمدىن يانمەن؟ — دەپ سوراپتۇ.

شەمس تەبىرىزىم:

— سىزنىڭ ئىسمىڭىزنى كىمكى «ئابدۇقادىر چىلانى» دەپ

بىۋاسىتە ئاغزىغا ئالسا، شۇ ئادەم قان قۇسۇپ ئۆلىدىكەن، سىز مۇشۇ

لەۋزىڭىزدىن يېنىڭ، ئاندىن مەنمۇ كۈننى ياندۇراي، — دەپتۇ.

پىردەستىر پىرىم:

— ئۇ لەۋزىمدىن يانمايمەن، — دەپتىكەن، شەمس تەبىرىزىمۇ:

— سىز يانمىسىڭىز ئەمەسە مەنمۇ يانمايمەن، — دەپ تۇرۇۋاپتۇ.

پىر دەستىر پىرىم:

— ھە ماقۇل، ياندىم ئەمەسە، لېكىن مېنىڭ ئىسمىمنى

بىۋاسىتە ئاغزىغا ئالغان ئادەم يەتتە پۇل كاپالەت بەرسۇن، — دېگەندىن

كېيىن، شەمس تەبىرىزىم مۇنداق دەپتۇ:

— پۇلى بولسىغۇ كاپالەت بېرىدۇ، يەتتە پۇلى يوق ئادەم ئاغزىغا

ئېلىپ سالسا يەنە قان قۇسۇپ ئۆلىدۇ.

پىردەستىر پىرىم:

— ھە، مەن ئۇ لەۋزىمدىنمۇ ياندىم، سىزمۇ كۈننى

ياندۇرۇڭ، — دەپتۇ.

شەمس تەبىرىزىم شۇنىڭ بىلەن كۈننى ياندۇرۇپ بولدى

قىلغانىكەن. مۇبادا ئۇ ھازىرغا قەدەر كۈننى ياندۇرمىغان، ھەر

ئىككىلىسى ئۆز لەۋزىدىن يانمىغان بولسا، پىردەستىر غوجامنىڭ

ئىسمىنى دەپ سالغان ئادەم قان قۇسۇپ ئۆلەرمىشكەن. ھىندىستان

زېمىنى چوغقا، ھىندى ۋە گانگى دەريالىرى ھورغا ئايلىنىپ قۇرۇپ

كىتتەرمىشكەن. ھىندىلار شۇ چاغدا كۆيۈپ، قارىداپ كەتكەن بولۇپ، ئەمەس تەبىرىزىم ئەۋلىيا ھەم شەمشى، كۈنمۇ شەمشى بولغاچقا، كۈن ئۆتتى. كۆيدۈرمىگەنكەن.

مەنسۇر ھەللاجىغا كەلسەك، ئۇنىڭ قايسى زېمىنغا چۈشكىنى نامەلۇم. لېكىن ئۇ چۈشكەنلىكى جايدىكى يۇرت ئەھلىنىڭ ھەممىسى: «مەنسۇر ھەللاجى مەن (ئەۋلىيا) دەپ يۈرىدۇ، ئۇ ئۆزىنى ئەۋلىيا دەپ يۈرگىنى بىلەن سىڭلىسى پاهىشۋازلىق قىلىدۇ. كۈندە نامازشامنىڭ بولۇشىغا جاڭگال تەرەپكە كېتىدۇ. ئەرلەرنىڭ كۈلىپىسىگە قونۇۋغا بارىدۇ، يانغىنىنى كۆرمەيمىز. سىڭلىسىنى ھاي ئېيەلمەيدۇ، قانداق يېرى ئەۋلىيا بولىدۇ ئۇنىڭ» دەپ گەپ تېپىپ، بۈشەك تارقىتىپتۇ. بۇ گەپ مەنسۇر ھەللاجىنىڭ قۇلقىغا يەتكەندىن كېيىن ئۇ: راست شۇنداق قىلغانىمىدۇ بۇ سىڭلىم، مەن بىر ماراپ باقاي، نامازشام بولغاندا كۆزۈمنى يۇمۇپ ئۇخلاپ قالغان بولۇۋېلىپ پىنۋالاي. ئاندىن ئۆيدىن چىقىشى بىلەن، ئارقىسىدىن ماراپ بېرىپ ئوتۇۋالاي، راست نامەھرەم قىلغان بولسا، تۈگەل چالما - كېسەك قىلىۋېتەي، دەپ ئويلاپ كۆزىنى يۇمۇپ ياتسا، سىڭلىسى نامازشام ۋاقتىدا راستتىنلا ئىشىكىنى ئاستا يېپىپ قويۇپ، ئاكىسىنى تۇپمىدى دەپ ئويلاپ چىقىپ كېتىۋاتقۇدەك. شۇنىڭ بىلەن مەنسۇر ھەللاجى ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ماراپ بېرىپ قارىسا، بىر چۆلىنىڭ ئىچىگە كىرىپ كېتىپتۇ. يېرىم كۈنلۈك چۆلىنىڭ ئوتتۇرىسىغا كىرىپ كەتكەندىن كېيىن ئىزىنى ئىزدەپ بېرىپتىكەن، چىرايلىق بىر خانىقا ئۇچراپتۇ. سىڭلىسى ئاشۇ يەردە غايىب بولۇپ كەتكەنكەن. مەنسۇر ھەللاجى خانىقانىڭ يېنىغا بېرىپ ئىشىكىنىڭ يوقىقىدىن شۇنداق قارىغۇدەك بولسا، ئاللا كارامەت! سىڭلىسى خانىقانىڭ ئىچىدە كۆرمىگەن يات ئادەملەرگە ئىززەت - ئىكرام قىلىپ ئۇلارغا چاي قۇيۇپ بېرىۋاتقانمىش. ئۇ شۇ يەردىن يۈگۈرۈپ خانىقانىڭ ئىچىگە كىرىپ: — ھەي سىڭلىم! ئاشۇ چايدىن ماڭمۇ بېرىڭ! — دەپتۇ.

سىڭلىسى:

— بۇ چايىنى سىز ئىچسىڭىز تاقەت قىلىپ تۇرالمايسىز، ئاغزىڭىزغا ئازراق تېمىتىپ قويماي، — دەپ چىنىنىڭ ئۇلىدا قالغان

چاي يۇقىنى ئاغزىغا تېمىتىپ قويغانىكەن، شۇنىڭ بىلەن ئۇنى ئىشق تۇتۇۋېلىپ، چۆرگىلەپ - پىرقىراپ «ئەنەلەھق، مەنەلەھق» دەپ شەھەرگە چىقىپتۇ. شەھەرگە چىققاندىن كېيىن ئاخۇنلار: «مەنسۇر ھەللاجى ساراڭ بولۇپ قاپتۇ. خۇدامۇ خۇدا، مەنمۇ خۇدا دېگىلى تۇرۇپتۇ، بۇنى دارغا ئېسىپ ئۆلتۈرمەك بار» دەپ پەتىۋا چىقىرىپ، دار راسلاپ، دارغا ئېسىۋېتىپتۇ. داردىن «ئەنەلەھق، مەنەلەھق» دەپ ئاۋاز چىقىپتۇ. ئۇلار دارنى مەنسۇر ھەللاجى بىلەن قوشۇپ كۆيدۈرۈپ، كۈلنى دەرياغا چېچىۋەتكەنىكەن، دەرياغا چېچىۋەتكەن كۈلنىڭ ھەممىسى بىر يەرگە جۇغلىشىپ: «ئەنەلەھق، مەنەلەھق» دەپ ئاۋاز چىقىرىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن خەقلەر: «كۆيدۈرۈپ كۈلنى دەرياغا سۈرۈۋەتسەكمۇ (ئەنەلەھق، مەنەلەھق) دېگىلى تۇردى، ناھەق ئۆلتۈرۈپ قويغان ئوخشايمىز» دەپ ئۆزلىرىنى سۇغا تاشلاپ، ياقىلىرىنى چىشلەشپ، بىر - بىرىنى تاتلىشىپ، يۈز - كۆزلىرىگە ئۇرۇپ نالە - پەرياد قىلغانمىش.

مەنسۇر ھەللاجى ئەسلى «جامائەت سىڭلىمىنى پاهىشۋازلىق قىلدى دەپ سۆز - چۆچەك قىلىشقاندى، مەن ئۇنى ماراپ بارسام، ئۇ پاهىشۋازلىق قىلمايدىكەن، بەلكى 41 چىلتەنلىرىمگە شاراب قويۇپ بېرىدىكەن، ئەنەلنىڭ قىلغان ئىشىمۇ ھەفكەن، مېنىڭ قىلغان ئىشىمۇ ھەفكەن» دېگەننى ئىپادىلەپ «ئەنەلەھق، مەنەلەھق» دەپ چۆرگىلەپ، شەھەرگە چىقىپ، پىرقىراپ ساما سالغانىكەن، ئەمما ئۇنى كۆزدىن قانداق يوقىتىشنى بىلمەي قالغان ھەسەتخور ئاخۇنلار، چالا موللىلار، نادان تالىپلار بۇ گەپنى تەنۈرسىگە ئۇرۇپ، مەنسۇر ھەللاجى «مەنمۇ خۇدا، خۇدامۇ خۇدا» دەپ پىر چەڭگى تۇۋلاپ، ساما سالدى دەپ بەتىنام چاپلاپ، ناھەق دارغا ئاستۇرۇپ شېھىت قىلىۋەتكەنىكەن.

نەسىردىن ئەپەندى خاسىيەتلىك قوچقار ئۆلتۈرۈلگەندە قاراپ تۇرغانلىقى ئۈچۈن، چۈشكەن جايدا جىم تۇرماي جاھانكەزدى سەيياھ بولۇپ، كۆزى يەتكەن، ئېشىكى بارالغانلىكى جايغا بېرىپ ئايلانغان. نەسىردىن ئەپەندىنىڭ چىرايىنى كۆرگەن، سۆزىنى ۋە ھېكايىسىنى ئاڭلىغان ھەرقانداق ئادەم كۈلۈپ يىقىلىپ قالغانىكەن. ئېيتىشلارغا

قارىغاندا، نەسرەدىن ئەپەندىنىڭ شۇ زامانلاردا ئىككى دوستى بولغان، بۇنىڭ بىرى، ئۆزىدىن ئۆمۈر بويى ئايرىلمىغان سادىق ئېشىكى، يەنە ئىككىسى، شۇ زامانلاردىكى پادىشاھلار ئىكەن. نەسرەدىن ئەپەندى ھايات ۋاقتىدا بىر ئۆمۈر كۈلكە چاقچاق بىلەن ئۆتكەنمىش، ئۇ چۆللەرنى كەزگەندە لەتىپە سۆزلىسە ئېشىكى ھاڭرايمىشكەن، پادىشاھلار ئاڭلىسا، كۈلۈپ تېلىقىپ، ئۈچەيلىرى ئۈزۈلەرمىشكەن. نەچچە ئون پادىشاھ تاماق ئۈستىدە لەتىپە ئاڭلاپ، گېلىغا تاماق تۇرۇۋېلىپ، ئۇنىڭ ئىلاج قىلغۇچە تىن تارتماي ئۆلۈپ كەتكەنىكەن. ئۇنىڭ ئالدىنقى يولى، ماڭغان چۆلى، ئايلانغان شەھەر - دۆلەتلىرى ئەھدىدى - ھېسابسىز ئىكەن. ئۇ ھاياتىنىڭ ئاخىرقى بىر قانچە كۈنلىرىنىمۇ تۈركىيەنىڭ ئاق شەھىرىدە ئېشىكى بىلەن سەپەر قىلىپ ئۆتكۈزگەن ھەمدە سەپەر ئۈستىدە قازا قىلىپ، شۇ يەرگە قەبرىسى قاتۇرۇلغانمىش. ئۇنىڭ ۋەسىيىتىمۇ ياكى چوقۇنغۇچىلارنىڭ ئويۇنىمۇ ئېشىقىلىپ، نەسرەدىن ئەپەندىنىڭ قەبرىسى ئۈچ ئەتراپى ئوچۇق، ئالدى تەرەپكە مۇستەھكەم دەرۋازا ئورنىتىلغان، يۇختا قەدىمكى قۇلۇپ سېلىنغان كۆرۈنۈشتە ئىكەن. قەبرە گۈمبىزى بىر تەرەپكە قىڭغىر قويۇرۇلغان بولۇپ، كىشىگە ھېلىلا ئۆرۈلۈپ كېتىدىغاندەك تۇيۇلىدىكەن. يەنە كېلىپ گۈمبەزنىڭ قىيىسىق تەرىپىگە ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭ قارشى تەرىپىگە ئاچا تىرەپ قويۇلغانىكەن. گۈمبەز ئالدىغا بىر مەرمەر تاش قويۇلغان بولۇپ، تاشقا: «بۇ غوجا نەسرەدىننىڭ ھاياتىنىڭ ئاخىرىدا كىشىلەرگە قىلغان چاقچىقىدۇر» دەپ ئويۇپ قويۇلغانمىش.

ئېيتىپ بەرگۈچى: لوپ ناھىيە ناۋا يېزىسىدىن ئوبۇلقاسم غۇجاقالىم
 توپلىغۇچى: ئېلى ئەسكەر

شاھ مەشرەپ^① توغرىسىدا توققۇز رىۋايەت

1

شاھ مەشرەپ «قۇمات پاشىشىم» دىن يېنىپ، قاراقاش بازىرىغا

① شاھ مەشرەپ ھىجرىيە 1650 - يىلى تۇغۇلۇپ، 1711 - يىلى بەلخ شەھىرىنىڭ ھۆكۈمرانى ئەھمەد قۇتۇغان تەرىپىدىن دارغا ئېسىپ ئۆلتۈرۈلگەن. (ت)

كەپتۇ. ئۇ «كالا بازىرى» يېنىدىكى بىر مېھمانسارايغا چۈشۈپتۇ. ساراي خوجايىنى ئۇنى ھۆرمەت بىلەن ھۇجرىسىغا باشلاپ، نېمە لازىملىقىنى سوراپتۇ. شاھ مەشرەپ قوينىدىن بىر تەڭگە ئېلىپ: — ئۆزۈمگە ئوزۇق، ئېشىكىمگە بوغۇز، غېزىمغا دان ئەپ كەل، — دەپتۇ. خوجايىن ئۇزاق ئۆتمەيلا چوڭ كوزىدەك كېلىدىغان تورلاش كۆكچى قوغۇندىن بىرنى كۆتۈرۈپ كىرىپ، شاھ مەشرەپنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ. ئۇنىڭ دىتى ۋە ئەقلىگە قايىل بولغان «ئەۋلىيا» شاھ مەشرەپ تاامدىن كېيىن: «ئۆزۈڭنىڭ ئىشىنى ئۆزۈڭ قىلغايەن» دەپ دۇئايى - سېھىر قىپتۇ. قاراقاشلىقلارنىڭ رىزقىنىڭ كەڭ ۋە كۆپ بولۇشى، ئەنە شۇ دۇئا - سېھىرنىڭ كاپارىتىمىش. ئارقىدىن خوتەن شەھىرىنىڭ «گۈللۈغ ئۆستەڭ» بويىدىكى مېھمانسارايغا چۈشكەن شاھ مەشرەپ، ساراي خوجايىنىغا خۇددى قاراقاش بازىرىدىكى خوجايىنىغا دېگىنىدەك، ئۆزى ۋە ئىككى ھەمرايىغا كېرەكلىك نەرسە ئەكىلىپ بېرىشنى تەلەپ قىلغان بولسىمۇ، خوجايىن نېمە ئەكىلىشنى بىلەلمەي مەڭدەپ تۇرۇپ قالغاچقا، ئۇ يەردىمۇ قىسقىلا دۇئا قىلغانىمىش. بىراق كىشىلەر «ئەۋلىيا» نىڭ قانداق دۇئايى سېھىر قىلغانلىقىنى ئاڭقىرالماي، بەزىلەر ئۇنى شۇ قېتىم «سېنىڭ ئىشىڭنى خۇدا قىلغاي» دەپ دۇئا قىپتىكەنمىش دېيىشىمە، يەنە بەزىلەر «خوتەنلىكلەرنىڭ پۇشايمىنى چۈشتىن كېيىن كەلگەي» دەپ دۇئايى سېھىر قىلغان دېيىشەرمىش.

2

شاھ مەشرەپ خوتەن شەھىرىدە تۇرغان كۈنلىرىدە «گۈللۈغ ئۆستەڭ» بويىدىكى «ناسىر ھاجى مەسچىتى» نىڭ ئەزانخانىسىغا چىقىپ، ئۆستەڭ بويلىرىغا نەزەر تاشلاپتۇ. ئۇ ئەزانخانا پەشتىقىدىن تۆۋەنگە قاراپ، لايلىنىپ ئېقىۋاتقان ئۆستەڭ قىرغىقىدا بىر تالاي ياش تالىپلارنىڭ ئىشتانلىرىنى تىزغىچە سىيرىپ قويۇپ، زوڭزىيىپ تاھارەت ئېلىشىۋاتقانلىقىنى؛ ئوچۇمغا سۇ ئېلىپ ئەۋرىتىنى يۇيۇۋاتقانلىقىنى، ساقىغان سۈيىنىڭ يەنە ئۆستەڭگە چۈشۈۋاتقانلىقىنى؛ ئۆستەڭنىڭ تۆۋەن تەرىپىدە ئىككى - ئۈچ

ئادەمنىڭ ئوچۇمىدا سۇ ئېلىپ، ئېغىزىنى غار - غار قىلىۋاتقانلىقىنى ۋە قىز - ئاياللارنىڭ چۆگۈن - قاپاقلىرىنى ئۆستەڭ سۈيىگە پاتۇرۇپ «سۇ ئېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ. بۇ ھالەتتىن يىرگەنگەن «ئەۋلىيا» شاھ مەشرەپ ئىشتان بېغىنى يېشىپ، ئەزانخانا پەشتىقىدىن «گۈللۈغ ئۆستەڭ» گە شارقىرىتىپ سىيىپتۇ. تالىپلار ئاسمانغا قارىشىپ، ئۆستەڭ بويىغا قاراپ قېچىپتۇ ...

«سۇغا سىيگەن جوھۇت» نى جامائەت مەھكىمە شەرىئەگە سۆرەپ بېرىپتۇ. خېلى كۆپ سوراق - سوئالدىن كېيىن، نېمە ئۈچۈن سۇغا سىيگەنلىكىگە جاۋابەن شاھ مەشرەپ: «ئەتىگەن ئاشۇ ئۆستەڭدىن ئىچكەن سۇنى، مانا ئەمدى ئاشۇ ئۆستەڭگە قوشۇۋەتتىم» دەپتۇ. مەھكىمە شەرىئە: «سۈيۈك قوشۇلغان سۇ ھارام» دېگەن بەس - پۇنازىرە بولغاندا شاھ مەشرەپ «گۈللۈغ ئۆستەڭ» بويىدا كۆرگەنلىرىنى بىر - بىرلەپ سۆزلەپ: «سۇ يەتتە يۇمىلانسا ھالال. يېنىڭ سۈيۈكۈمۈ سۇ. ئۇ ئەزانخانا پەشتىقىدىن چۈشكۈچە يەتتە ئەمەس، يەتمىش قېتىم يۇمىلاندى» دەپتۇ. ئېيتىلىشىچە: «گۈللۈغ ئۆستەڭ» سۈيىنىڭ تاتلىقلىقى، ئېغىرلىقى، ئاشۇ سۇدىن بىر قېتىم ئىچكەن كىشىنىڭ مېھرىنى ئۈزەلمەي خوتەندە تۇرۇپ قېلىشىنىڭ سەۋەبى ئۇنىڭغا «ئەۋلىيا» نىڭ سىيگەنلىكىدىنمىش.

رەتلىگۈچى: نۇرمەھمەت توختى

3

شاھ مەشرەپ يۇرت كېزىپ، ھازىرقى قاراقاش ناھىيىسى كۇيا يېزىسىدىن ئۆتكەندە ھېرىپ قېلىپ، ھاردۇق ئالماقچى بوپتۇ. لېكىن، بۇ يەر يېڭى ئۆزلەشتۈرۈلگەن يەر بولغاچقا، ئاندا - ساندا ئادەم كۆلتۈراقلاشقانكەن. شاھ مەشرەپ ھاردۇق ئالدىغان نە سايە، ئېشىكىنى باغلاشقا نە قوزۇق تاپالماي تۇرغاندا، بىر ئۆيدىن بىر ئايال چىقىپتۇ. شاھ مەشرەپ ئايال بىلەن سالاملاشقاندىن كېيىن: — ئېشىكىمنى باغلايدىغان بىرەر قوزۇقتەك نەرسە بەرگەن بولسىلا، مەن بىر دەم ھاردۇق ئېلىۋالسام، — دەپتۇ. ئايال تونۇر بېشىدا تۇرغان بىر دانە كۆسەينى ئېلىپ چىقىپ

بېرىپتۇ. شاھ مەشرەپ چالا كۆيگەن كۆسەيگە بىردەم قاراپ تۇرغاندىن كېيىن يەرگە قېقىپ ئېشىكىنى باغلاپتۇ ۋە:
— بۇ بىر قارا قوزۇق ئىكەن، بۇ يۇرتنىڭ نامى «قارا قوزۇق» بولسۇن، — دەپ دۇئا قىپتۇ. شاھ مەشرەپ كەتكەندىن كېيىن، ئايال بۇ گەپنى كىشىلەرگە سۆزلەپ بېرىپتۇ. شاھ مەشرەپنى «ئەۋلىيا» دەپ قارىغان خەلق «قارا قوزۇق» دېگەن نامنى ئۇلۇغلىشىپ يۇرت نامى قىلىپ قوللىنىپتۇ.

رەتلەنگۈچى: مەمتىمىن قۇربان

4

شاھ مەشرەپ ئەۋلىيا كېرىيىنىڭ شەنبە بازار بازىرىنىڭ مەكىت كەنتىگە كەلگەندە، بىرىنىڭ ئۆيىگە ئوزۇقلۇق سوراپ كىرىپتۇ. ئۆي ئىگىسى شاھ مەشرەپ ئەۋلىيانىڭ داڭقىنى بۇرۇنلا ئاڭلىغان ئىكەن. بۇ كىشى ئۇنىڭ تۇرقىدىن ۋە گەپ - سۆزلىرىدىن ئۇنىڭ شاھ مەشرەپ ئىكەنلىكىنى بىلىۋاپتۇ ۋە ئۇنى ئۆيىگە باشلاپ كىرىپ مېھمان قىپتۇ. ئۇ كىشى شاھ مەشرەپنىڭ راست ئەۋلىيا ياكى ئەمەسلىكىنى بىلىپ بېقىش ئۈچۈن، ئۇنى سىناپ، ئىتنىڭ چىشى كۈچۈكىدىن بىرنى ئۆلتۈرۈپ، گۆشىنى بېسىپ پولى ئېتىپ، ئالدىغا قويۇپتۇ. بۇنى كۆرگەن شاھ مەشرەپ «ئى خۇدانىڭ بەندىسى، تۇر ئورنۇڭدىن» دەپ خىتاب قىلىپ، ئىت گۆشىنى بىر سىيلىغان ئىكەن، كۈچۈك تىرىلىپ، غىغشىغان پېتى ئۆيدىن چىقىپ كېتىپتۇ. بۇ ئىش چۆچەك بولۇپ، ئۇزۇن زامانلارغىچە ئېغىزدىن ئېغىزغا كۆچۈپ يۈرۈپتۇ. يەرلىك تىلدا قانجۇق ئىت «مىكە ئىت» دەپ ئاتىلىدىكەن. بۇ كۈچۈك قانجۇق بولغاچقا، شۇنىڭدىن باشلاپ بۇ كەنت «مىكە ئىت» دەپ ئاتىلىپ، كېيىنچە «مەكىت» بولۇپ قالغان ئىكەن.

5

شاھ مەشرەپ ئەۋلىيا كېرىيىدە تۆت يىل تۇرۇپ، كېرىيىدىن خوتەنگە قاراپ يولغا چىقىپتۇ. شاھ مەشرەپنىڭ كېرىيىدىن كېتىدىغانلىقىنى ئاڭلىغان يۇرت ئەھلى ئۇنىڭ بىلەن خوشلىشىپ،

جىرايلىق يولغا سېلىپ قويۇش ئۈچۈن، شاھ مەشرەپ تۇرغان ئۆيگە كەلسە، ئۇ سەپەرگە ئاتلىنىپ بولغان ئىكەن. يۇرت ئەھلى دەرھال ئۇنىڭ كەينىدىن قوغلاپ، «جاي» دېگەن يەرگە كەلگەندە بىر ئايال بىلەن ئۇچرىشىپتۇ. ئۇلار بۇ ئايالدىن شاھ مەشرەپنى كۆرگەن - كۆرمىگەنلىكىنى سۈرۈشتۈرگەن ئىكەن، بۇ ئايال قولغا بىر تاشنى رېئىلىپ، «شۇ قارا تۇغان يەردە كېتىپ بارتۇ» (ئاۋۇ قارا كۆرۈنگەن يەردە كېتىۋاتىدۇ) دەپ، قولىدىكى تاشنى ئاتقان ئىكەن، تاش ئۇچۇپ شاھ مەشرەپ كېتىۋاتقان يەرگە كېلىپ، يول بويىدىكى بىر تۈپ دەرەخنىڭ چوقاتمىقى (ئاچمىقى) غا قەيلىنىپ قاپتۇ. يۇرت ئەھلى دېگەندەك ئاشۇ يەردە شاھ مەشرەپنى قوغلاپ يېتىپ، دۇئاسىنى ئېلىپ يولغا سېلىپ قويۇپتۇ. شۇ ئىشتىن كېيىن بۇ جاي «قارا تۇرغان يەر» دېگەن مەنىدە «قاراتۇرغان» دەپ ئاتالغان ئىكەن.

6

بىر يولۇچى ئايال سورىغانلارغا شاھ مەشرەپنىڭ كېتىۋاتقان يېرىنى كۆرسىتىش ئۈچۈن بىر تاشنى ئېلىپ «ئىشۇ قارا تۇغان يەردە كېتىپ بارتۇ» (ئاۋۇ قارا كۆرۈنگەن يەردە كېتىپ بارىدۇ) دەپ، قولىدىكى تاشنى ئاتقان ئىكەن، تاش شاھ مەشرەپ كېتىۋاتقان يەرگىچە ئۇچۇپ بېرىپتۇ. شاھ مەشرەپنىڭ ئېشىكى بۇ تاشنىڭ شاھ مەشرەپكە ئېتىگىپ كېتىشىدىن ئەنسىرەپ، ئۇچۇپ كەلگەن تاشنى بىر تەپكەن ئىكەن، تاش يول بويىدىكى بىر تۈپ دەرەخنىڭ چوقاتمىقىغا قەيلىنىپ قاپتۇ. شاھ مەشرەپ تاشقا قاراپ «جايڭدا جىم تۇر» دەپ خىتاب قىپتۇ. كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن، دەرەخكە قەيلىنىپ قالغان تاش دەرەخ بىلەن تەڭ يوغىناپ، ئىككى ئادەم ئاران كۆتۈرگۈدەك ھالەتكە يېتىپتۇ. «پولات تاۋلاش» ۋاقتىدا (1958 - يىلى) كىشىلەر بۇ دەرەخنى كېسىپ، پولات تاۋلاشقا ئىشلىتىۋېتىپتۇ. تاش دەرەخنىڭ ئورنىدا قاپتۇ. بۇ تاشنىڭ يۈزىدە شاھ مەشرەپنىڭ ئېشىكى تاشنى نەپكەندە چۈشۈپ قالغان ئىزى بار ئىكەن. كوپىرانسىيە (20 - ئەسىرنىڭ 60 - يىللىرى) ۋاقتىدا بۇ تاشنى كىشىلەر ئازما - ئوساقلارغا نەچچە رەت ئىشلىتىپ، ئازما - توساق تېگىگە كۆمۈۋەتكەن بولسىمۇ، ئەتىسى يەنە ئۆز جايىدا پەيدا بولۇپ قالغان ئىكەن، شاھ

مەشرەپ بۇ ئاشنى «جايىڭدا جىم تۇر» دەۋەتكەنلىكى ئۈچۈن، ئاشنى ھەر قانچە يىراق جايلارغا ئاپىرىپ تاشلىۋەتسىمۇ، ئەتىسى يەنە ئۆز جايىدا پەيدا بولۇپ قالىدىكەن.

7

ئاخۇنلۇقۇم كېرىيىدە ئۆتكەن ئىلىم - بىلىمدە كامالەتكە يەتكەن ئولما كىشى ئىكەن. شاھ مەشرەپ ئەۋلىيا كېرىيىدە تۇرغان مەزگىلدە ئاخۇنلۇقۇم بىلەن يېقىن دوستلىشىپ ئۆتكەن ئىكەن. ئاخۇنلۇقۇمنىڭ يېشى بىر يەرگە بېرىپ قالغان بولسىمۇ پەرزەنت يۈزى كۆرمىگەن ئىكەن. شاھ مەشرەپ كېرىيىدىن كېتىدىغان چاغدا ئاخۇنلۇقۇمغا: «سىلىدە ئەرلىك بولغىنى بىلەن پەرزەنت كۆرۈشتە ۋۇجۇد يوق ئىكەن. مەندە پەرزەنت كۆرۈشتە ۋۇجۇد بار، لېكىن ئەرلىك يوق. شۇڭا مەندىكى بۇ ۋۇجۇدنى سىلىگە ئۆتۈنۈپ بېرىي، كەينىلىرىنى قىلسىلا» دەپ، ئاخۇنلۇقۇمنىڭ دۈمبىسىگە دۈمبىسىنى يېقىپ تۇرۇپتۇ. ئاخۇنلۇقۇمنىڭ ۋۇجۇدىدا ئاجايىپ بىر سېزىم بولۇپ، بۇ سېزىم چوققىسىدىن كىرىپ، تاپىنىدىن چىقىپ كېتىپتۇ.

شاھ مەشرەپ كېرىيىدىن كەتكەندىن كېيىن، بىر كۈنى ئاخۇنلۇقۇم تاھارەت ئېلىپ بولۇپ، ئورنىدىن تۇرۇپ قارىسا، تاھارەت سۈيى ئاققان كاتەكتىن بىر تۈپ بۇغداي بىلەن بىر تۈپ زاغۇن ئۈنۈپ چىقىپتۇ. ئاخۇنلۇقۇم ئۈنۈپ چىققان بۇغدايدىن ئۆزىدە پەرزەنت كۆرۈش ۋۇجۇدىنىڭ ھاسىل بولغانلىقىنى، زاغۇندىن شاھ مەشرەپتىكى ۋۇجۇد ئۆزىگە قوشۇلۇپ، ئۇنىڭ ساراڭلىقىمۇ ئۆتۈپ قالغانلىقىنى بىلىپتۇ.

شۇ ئىشلاردىن كېيىن، ئاخۇنلۇقۇم كەينى - كەينىدىن بىر قانچە پەرزەنت كۆرۈپتۇ. لېكىن پەرزەنتلىرىنىڭ بەزىسى كاتتا ئولما، بەزىسى غىژمال (ساراڭ قېتىش) بولۇپ قاپتۇ. كېيىنكى ئەۋلادلىرىمۇ شۇنداق بولۇپ قاپتۇ.

8

شاھ مەشرەپ ئەۋلىيا كېرىيە «شەنبە بازار» نىڭ بىر كەنتىگە كېلىپ، بۇ يەرنىڭ نامىنى سورىسا، ھېچكىم دەپ بېرەلمەپتۇ. ئۇ

بىر ئۆيگە ئوزۇقلۇق سوراپ كىرىپ قارىسا، بۇ ئۆينىڭ ھويلىسىدا بىر توپ غاز يۈرگۈدەك. ئۇ ئۆي ئىگىسىدىن «بۇ غاز قانچە؟» دەپ سورىغان ئىكەن، ئۆي ئىگىسى «بۇ قىرىق غاز» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. شاھ مەشرەپ شۇ ئان «بۇ يۇرتنىڭ نامى قىرىق غاز بولغاي» دەپ دۇئا قىلىۋېتىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن بۇ كەنت «قىرىق غاز» دەپ ئاتىلىپ، كېيىنچە «قىغاز» بولۇپ قالغان ئىكەن.

رەتلەنگۈچى: ئابدۇرېشات مۇساچان توغرىل

9

«ئەۋلىيا» ئاپپاق خوجىنىڭ شاگىرتى شاھ مەشرەپ ئىمامى جەئفىرىم سادىق غايىب بولغان يەرنى ئىزدەپ خوتەن تەرەپكە كەپتۇ. ئۇ «ئىمامى جەئفىرىم سادىق ۋە ئىمامى ئاسىم تەزكىرىسى» دە سۆزلەنگەن يۆنىلىش بويىچە ئىزدەپ نىيىغا كېلىپ شىمال تەرەپتىكى قۇملۇققا قاراپ مېڭىپتۇ. ھازىرقى «مەشرەپ دەرۋازىسى (بۇ يەر ئىمامى جەئفىرىم سادىق مازىرىنىڭ 19 كىلومېتىر جەنۇبىدىكى يول ئۈستىدە) دېگەن يەرگە كېلىپ شىمال چىقىمىغان كۈنلىرى بويى (ئايەت بەند قىلىنغان ئىسىرىق - تۈتۈن) سېلىپ 40 كېچە - كۈندۈز ئېتىكاپتا ئولتۇرۇپتۇ. بويى (تۈتۈن) ئاسمانغا تىك ئۆرلەپ كېتىۋېرىپتۇ. ئىمامى جەئفىرىم سادىقنىڭ غايىب بولغان جايىدىن بېشارەت بولماپتۇ. شاھ مەشرەپ ئاخىرى بويىنىغا قارا ئارغامچىنى ھالقىلاپ سېلىپ، ئېگىز توغراققا ئېسىلىپ ئۆلۈپ بەرمەكچى بولپتۇ. توغراق ياي شەكلىدە ئېگىلىپ ئۈچى يەرگە قادىلىپ توختاپتۇ. شاھ مەشرەپنىڭ پۈتى يەرگە تېگىپ قېلىپ شۇنىڭ بىلەن ئۆلەلمەپتۇ (كىشىلەرنىڭ ئېيتىشىچە: «مەشرەپ دەرۋازىسى» دەپ ئاتىلىدىغان ئاشۇنداق ئېگىلىپ قالغان بىر تۈپ توغراق 1956 - يىلىغا كەلگۈچە شۇ يەردە بار ئىكەن). ئۇ يەنە شۇ يەردە بويى سېلىپ ئېتىكاپتا ئولتۇرۇپتۇ. بويى تۆۋەنگە (شىمالغا) ماڭغانىكەن. شاھ مەشرەپ تۈتۈننى قوغلاپ ھازىرقى ئىمامى جەئفىرىم سادىق مازىرىدىن ئۆتۈپ «تۈلكىچى كۆل» دېگەن يەرگە بويى ساپتىكەن، تۈتۈن جەنۇبقا مېڭىپتۇ. يەنە تۈتۈننى قوغلاپ كەينىگە يېنىپ ھازىرقى ئىمامى جەئفىرىم سادىق مازىرىدىكى «مەشرەپ

گەمىسى» دېگەن يەردە بوي سېلىپ 40 كېچە - كۈندۈز ئېتىكايتا ئولتۇرۇپتۇ. ئىسرىق (نۇتۇن) ئاسمانغا تىك ئۆرلەپ كېتىۋېرىپتۇ. شاھ مەشرەپ ئاخىرى بويىغا قارا ئاغامچىنى يەنە ھالقىلاپ سېلىپ، ئېگىز توغراققا ئېسىلىپ: «ئىمامى جەئفىرىم سادىق پادىشاھىم غوجام، سەن ئۆزۈڭنى ئاشكارىلىمىساڭ مەنمۇ سېنىڭ يېنىڭغا كېتەي!» دەپ نالە قىلىپ ئۆلمەكچى بوپتۇ. شۇ ئەسنادا «ئۆلۈش نىيىتىڭدىن يان!» دېگەن سادا كەپتۇ. شاھ مەشرەپ قارىسا ئۇ تەرەپتە لاۋۇلداپ ئوت كۆيۈپ تۇرغانمىش، ئۇنىڭ نېرىسىدىكى ئېگىزلىكتە ئىمامى جەئفىرىم سادىق زاھىر بولۇپ (كۆرۈنۈش قىلىپ) غايىب بوپتۇ. شاھ مەشرەپ ئىمامى جەئفىرىم سادىق كۆرۈنۈش قىلغان يەرگە تۇپراق بېشى ياساپ، خادا قادا تۇغ - شەددىلەرنى ئېسىپتۇ. ئۆز ۋاقتىدا شېھىت بولۇپ كەتكەنلەرنىڭ تۇپراق بېشىنى ياساپ خادا قادا پۈتۈ. ئوت كۆرۈنگەن يەرگە گۈلخان يېقىپ سوپى - تالىپلىرى بىلەن بىللە ئىمامى جەئفىرىم سادىققا ئاتاپ دۇئا - تىلاۋەت قىلىشنى باشلاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئىمامى جەئفىرىم سادىقنىڭ غايىب بولغان جايى مۇشۇ يەردە ئىكەنلىكى ئەل - يۇرتقا تارىلىپ، بۇ يەر «ئۇلۇغ مازار» غا ئايلىنىپتۇ.

رەتلەگۈچى: مەتقاسىم مەتتىياز

«1 نى 1 دېگۈلۈك»

ھىدايتۇللا ئىشان جۇڭغار خانى غالدان سىرىنىڭ قوشۇنلىرىغا تايىنىپ، ئىسمائىلخاننىڭ قولىدىن يەركەن خانلىقىنى تارتىۋالغاندىن كېيىن، پۇقرالارغا ئېغىر زۇلۇم سېلىشقا باشلاپتۇ. ئۇ زامانلاردا جۇڭغارلار قىزىل تۇچتىن ياسالغان داچەن پۇلنى بىر پۇل دەپ خەجلەيدىكەن. ھىدايتۇللا خوجا جۇڭغارلارغا ئىلتىپات كۆرسىتىپ، ئۇلارغا ياخشىچاق بولۇش ئۈچۈن قول ئاستىدىكى پۈتۈن جايلارغا «بىر پۇلنى ئىككى پۇل ئورنىدا خەجلەش» توغرىسىدا پەرمان چىقىرىپتۇ ۋە شۇ يول بىلەن ئۆزىگە ياردەم بەرگەن غالدان قوشۇنلىرىنى باي قىلىشنى ئويلاپتۇ. بۇ پەرماندىن ئالدى بىلەن خوتەن خەلقى قاتتىق نارازى بولۇپ، بىر پۇلنى ئىككى دېيىشكە زادى ئۇنماپتۇ. پەرمانى ئۆتمىگەن

ھىدايتۇللا خوجا خوتەن خەلقىگە ھەيۋە قىلىپ ئۇلارنى بىر ئەدەپلەپ قويۇش مەقسىتىدە، پۇقرالارنى بىر مەيدانغا توپلاپتۇ، قىرىق نەپەر يۇرت ئاقساقىلىنى ئوتتۇرىغا سۆرەپ چىقىپ: «بىر پۇلنى ئىككى دەمەسەن - دېمەمسەن؟» دەپ سوراقلاپتۇ. «خۇدامۇ بىر، بىر پۇلمۇ بىر. بىرنى ئىككى دېسەڭ خۇدا راۋا كۆرمەيدۇ، شۇڭا، بىرنى بىر دېگۈلۈك» دەپ قارشىلىق قىپتۇ ئۇلار.

جۇڭغارلار قىلىچلىرىنى يالىڭاچلاپ: «ئەگەر يەنە جاھىللىق قىلىپ، قايسىڭ بىر پۇلنى ئىككى پۇل دېمىسەڭ ئۆلتۈرىمىز» دەپ ئۇلارنى قورقۇتماقچى بوپتۇ ۋە بىر - بىرلەپ سوراپتۇ. كىمىدىنلا سورىسا «بىرنى بىر دېگۈلۈك» دەپ سۆزىدىن زادى يانماپتۇ. شۇ جايدىلا بىرنى ئىككى دېمىگەنلەرنىڭ باشلىرىنى ئاپتۇ. ئارقا - ئارقىدىن 39 كىشىنىڭ بېشى كېسىلىپتۇ. قىرىقنچى كىشىگە كەلگەندە يەنە سوراپتۇ، ئۇ كىشىمۇ جۇڭغارلارغا غەزەپ بىلەن تىكىلىپ: «بىرنى بىر دېگۈلۈك» دەپ ۋارقىراپتۇ. ئۇنىڭ بېشىمۇ دەرھال كېسىلىپتۇ. شۇ چاغدا مەيداندا چۇقان كۆتۈرۈلۈپ، «بىرنى بىر دېگۈلۈك» دېگەن سادا كۆكنى لەرزىگە ساپتۇ.

رەتلەنگۈچى: ئابدۇرېشىت ئىسلام

يەتتە ئەۋلىيا

تارىختىن بېرى كېرىيىدە يەتتە ئەۋلىيا كەم بولماي كەلگەن ئىكەن. ئەۋلىيالار ئۆزىنى ئاشكارا قىلمايدىكەن. ئاشكارىلىنىپ قالسا ئۆلۈپ كېتىدىكەن. شۇڭا كىملىرىنىڭ ئەۋلىيا ئىكەنلىكىنى كۆپ ئادەم بىلمەيدىكەن. بۇ يەتتە ئەۋلىيانىڭ ھەر بىرى بىر ھادىسىنى كونترول قىلىپ تۇرىدىكەن. ئەۋلىيالاردىن بىرى ئۆلۈپ كېتىپ قالسا، ئورنىغا يەنە بىر ئەۋلىيا يېتىشىپ چىققۇچە شۇ ئەۋلىيا كونترول قىلىپ تۇرغان ھادىسە يۈز بېرىپ، ئاپەت كېلىپ چىقىدىكەن. بۇلار ئاساسلىقى، ئاغرىق - سىلاق (يۇقۇملۇق كېسەللىك)، كەلكۈن، قوم بوران، يەر تەۋرەش، ئوت، يامغۇر - يېشىن، قۇرغاقچىلىق، ئاچارچىلىق قاتارلىقلار ئىكەن. شۇڭا تارىختا بۇ خىل ئاپەتلەر پات - پات يۈز بېرىپ تۇرغان ئىكەن. ئەۋلىيالارغا ئەۋلىيالىق دەرىجىسى

يېتىپ كەلگەندىن كېيىنكى ئۆمرى 75 يىل ئىكەن. شۇڭا ئاغرىق - سىلاقنى كونترول قىلىپ تۇرىدىغان ئەۋلىيا ئۆلۈپ كېتىپ، ئورنىغا يەنە بىر ئەۋلىيا چىقىپ بولغىچە ئاغرىق - سىلاق كۆرۈلىدىكەن. شۇڭا كېرىيىدە ھەر 75 يىلدا بىر قېتىم ئاغرىق - سىلاق كۆرۈلۈپ كەپتۇ. مەسىلەن: 1837 - يىلى كەڭ كۆلەمدە چېچەك كېسىلى تاراپ، نۇرغۇن قازاۋى قەدەرلەرنى كەلتۈرگەن ئىكەن. 1912 - يىلى كېرىيىدە ۋابا تاراپ، 50 مىڭدىن ئارتۇق ئادەم ئۆلگەنىكەن. كىشىلەر بۇ يۇرتتىكى ئاشۇنداق زور تالاپەتلىك ۋەقەلەرنى يەتتە ئەۋلىيانىڭ تۇغۇلۇشى ۋە ئۆسۈپ يېتىلىپ، ئالەمدىن كېتىشىگە باغلايدىكەن.

ئاخۇنلۇقۇمنىڭ پەرزەنتلىرى

كېرىيە ناھىيىسى «دەريا بويى» يېزىسىغا جايلاشقان چوڭ مازار، ئىسلام غازاتچىلىرىنىڭ كېرىيىنى پەتھى قىلىش ئۇرۇشىدا شېھىت بولغان ئىماملارنىڭ بېشى بولۇپ، تارىختىن بېرى داڭلىق تاۋاپگاھ ئىكەن. كېرىيىدە ئىلىم - بىلىمدە كامالەتكە يەتكەن ئۆلىما ئاخۇنلۇقۇمنىڭ ئىككى ئوغلۇمۇ دادىسىنىڭ تەلىماتىدىن ئەۋلىيا دەرىجىسىگە يەتكەن بولۇپ، بۇ ئاكا - ئۇكىلارنىڭ كىچىكى ئىساق ئاخۇنلۇقۇم بۇ مازارغا كېلىپ ماكانلىشىپ، مازارنىڭ شەيخى بولۇپ، خانىقا سېلىپ بالا ئوقۇتۇپ ئۆتكەن ئىكەن. ئاكىسى ئەيسا ئاخۇنلۇقۇم كېرىيىنىڭ «جاي» يېزىسىدا ئولتۇراقلىشىپ، تىجارەت بىلەن مەشغۇل بولغان ئىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئاكىسى ئەيسا ئاخۇنلۇقۇم ئىنىسىگە ئۆز كارامىتىنى كۆرسىتىپ قويۇش ئۈچۈن، دەريا بويىغا بارىدىغان ئېشەكچىلەردىن بىر خالتا ئەۋەتىپتۇ. ئېشەكچىلەر چوڭ مازارغا تۆت كۈندە يېتىپ بېرىپ، ئامانەتنى تاپشۇرۇپتۇ. ئىساق ئاخۇنلۇقۇم خالتىنى ئېچىپ قارىسا، خالتىدا پاختا ئارىسىغا ئېلىنغان بىر پارچە چوغ يالقۇنچاپ تۇرغۇدەك. لېكىن پاختا كۆيۈش تۈگۈل سارغىيىمۇ قالماپتۇ. ئىساق ئاخۇنلۇقۇم ئاكىسىنىڭ ئۆزىگە كارامەت كۆرسەتكەنلىكىنى بىلىپتۇ ۋە ھېلىقى ئېشەكچىلەر قايتار ۋاقتىدا، ئۇلاردىن ئاكىسىغا بىر خالتا چىقارتىپتۇ. ئەيسا ئاخۇنلۇقۇم خالتىنى

ئېچىپ قارىسا، ماتادا تىكىلگەن بوز خالتىنىڭ ئىچىدە لىق سۇ تۇرارمىش. خالتىدىكى سۇ ئېقىپ كېتىش تۈگۈل، نەم خالتا سىرتىغىمۇ تەپچىرەپ چىقماپتۇ. بۇ ئىككى ئاكا - ئۇكا كۆڭلىدە بىر - بىرىنىڭ كارامىتىگە قول قويۇشۇپتۇ.

تەبىئەت ۋە تەبىئەت ھادىسىلىرى توغرىسىدا 15 ئەپسانە - رىۋايەت

1

يەرنىڭ تۆت ئەتراپى سۇ (دېڭىز) بولۇپ، ئاسمانمۇ چوڭ دېڭىز ئىكەن. يەر سۈدىكى چوڭ كۆپۈكچىنىڭ ئىچىدە لەيلەپ تۇرىدىغان قۇرۇقلۇق ئىكەن. يۇلتۇزلار ئاسمان دېڭىزىدىكى خادا تاشلار ياكى كىچىك ئاراللار ئىكەن. ئادەم ئۆلگەندىن كېيىن، ئادەمنىڭ روھى بۇ دېڭىزنى ئۇزۇپ ئۆتۈپ ئەرەشكە چىقىدىكەن. شۇڭا بۇرۇنقى كىشىلەر ياغاچتا قېيىققا ئوخشاش قىلىپ تاۋۇت ياساپ، ئۆلگەنلەرنى تاۋۇتقا سېلىپ كۆمگەن ئىكەن. بۇنداق قىلغاندا، كىشىنىڭ روھى قېيىقتا ئولتۇرۇپ، ئاسمان دېڭىزىنى بىمالال ئۇزۇپ ئەرەشكە ئاسان چىقالايدىكەن.

2

ساما يولى ئاسمان دېڭىزىدىكى خادا تاشلار زىچ ئورۇنلاشقان جاي بولۇپ، پەرىشتە - مالا ئىكلەر تاشتىن - تاشقا ئۇچۇپ (دەسسەپ) يۈرۈپ ئالەمنى كېزىدىكەن. سۇغا دەسسەپ سېلىشتىن ئېھتىيات قىلىدىكەن. ئەگەر سۇغا دەسسەپ سالسا، سۇ داۋالغۇپ كېتىپ، ئاسمان دېڭىزىنىڭ سۈيى يەر يۈزىگە تېشىپ كېتىدىكەن. شۇڭا ئۇ «ساما (ئاسمان) يولى» دەپ ئاتالغان ئىكەن.

3

ئاسماندا ئاق قوچقار بىلەن كۆك قوچقار بۇلۇتلار ئۈستىدە ئولتاپ يۈرۈيدىكەن. پادا مۇئەككەللىرىنى ئۇيقۇ بېسىپ خاۋالۇتتا قالغاندا، بۇ ئىككى قوچقار بىر - بىرى بىلەن ئۇچرىشىپ، بىر - بىرىگە خىرىس

قىلىپ، ئۈسۈشىدىكى. ئۇلار ئۈسۈشكەندە بېشىنىڭ ئۇرۇلۇشىدىن گۈلدۈرمەما ئاۋازى ياغرايدىكەن. مۇڭگۈزلىرى بىر - بىرىگە ئۇرۇلغاندا چاقماق چېقىلىدىكەن. پادا مۇئەككەللىرى ئويغىنىپ، قوچقارلارنى ئايرىۋەتكەندە گۈلدۈرمەما توختاپ، بۇلۇتلار تاراپ كېتىدىكەن.

4

ئاسماندا ئاق قوچقار بىلەن كۆك قوچقار بىر - بىرى بىلەن ئۈسۈشكەندە، ئاسمان تىترەپ كېتىپ، ئاسمان دېڭىزىنىڭ سۇلىرى داۋالغۇپ، دولقۇنلىنىپ كېتىدىكەن. ئاسمان دېڭىزى سۈيىنىڭ دولقۇنلىنىشىدىن ھاسىل بولغان سۇ چاچراندىلىرى، يەر يۈزىگە يامغۇر بولۇپ ياغدىكەن.

5

بۇلۇت ئاسماندىكى مال - چارۋىلارنىڭ يايلىقى ئىكەن. بۇلۇت ئۈستىدە قوي، كالا، ئۆچكە دېگەندەك چارۋا - ماللار ئاسماننى كېزىپ يۈرۈپ ئوتلايدىكەن. بۇ مال - چارۋىلار ئادەمنىڭ كۆزىگە كۆرۈنمەيدىكەن. شۇڭا بۇلۇتلار ھەمىشە ئوتى ياخشى تاغلارغا چۈشۈپ، مال - چارۋىلارنى ئوتلىتىپ، توپغاندا ئېلىپ كېتىدىكەن. يەر يۈزىدىكى مال - چارۋىلار تاغدا ئوتلاۋېتىپ، ئېھتىياتسىزلىقتىن بۇلۇتنى يەپ قويدىكەن. شۇڭا بۇلۇت يېگەن قوينىڭ^① قورسىقىدىن بۇلۇت چىقىدىكەن.

6

يەرنى يەرنىڭ تېگىدە غاپەت زور بىر كالا كۆتۈرۈپ تۇرىدىكەن. ئەگەر يەرنى شۇ كالا كۆتۈرۈپ تۇرمىسا، يەر سۇ ئاستىغا غەرق بولۇپ كېتىدىكەن. كالانىڭ يەرنى كۆتۈرۈپ تۇرغان مۇڭگۈزى تالسا، يەرنى يەنە بىر مۇڭگۈزىگە يۆتكەيدىكەن. يەرنى بىر مۇڭگۈزىدىن يەنە بىر مۇڭگۈزىگە يۆتكەش جەريانىدا يەر سىلكىنىپ كېتىپ، يەر تەۋرەشنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدىكەن.

① تاغ قوينىڭ قورسىقىدىن بوز رەڭلىك بەزىگە ئوخشاش بىر نەرسە چىقىدۇ. بۇنى يەرلىك كىشىلەر «بۇلۇت» دەپ ئاتايدۇ. بۇ نەرسە ئۇيغۇر تېبابىتىدە دورا قىلىپ ئىشلىتىلىدۇ.

7

ئاي ئەسلىدە داغسىز، ئىنتايىن سۈزۈك ۋە گۈزەل ئىكەن. ئاي بىلەن كۈنمۇ يېقىن دوستلاردىن ئىكەن. ئاي ھەم گۈزەل، ھەم لاتاپەتلىك بولۇپلا قالماي، گاھ ھىلال بولۇپ، گاھ تولۇن بولۇپ تولۇپ كۆرۈنىدىكەن. ھەم كېچىسىمۇ، كۈندۈزۈمۇ كۆرۈنىدىكەن. بولۇپمۇ ئالەمنى قاراڭغۇلۇق بېسىپ، كىشىنىڭ كۆڭلىنى ۋەھىمە، غەپىرلىق باسقاندا كۆرۈنۈپ، كىشىلەرنى بەكمۇ خۇشال قىلىدىكەن. شۇڭا كىشىلەر ئايىنى بەك ياخشى كۆرىدىكەن. كىشىلەرنىڭ ئايىنى كۈندىنمۇ ياخشى كۆرۈشى ۋە سۆيۈنۈشى كۈندە ھەسەت پەيدا قىلىپ، كۈننى چىدىغۇسىز دەرىجىدە ئازابلاپتۇ. بۇ ئازابقا چىدىمىغان كۈن ئايىنىڭ يۈزىگە قوقاس چېچىۋېتىپتۇ. بۇنىڭ بىلەن ئايىنىڭ يۈزى كۆيۈپ، داغ پەيدا بولۇپ قاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئاي بىلەن كۈن چىقىشالمايدىغان بولۇپ قېلىپ، ھەمىشە بىر - بىرىدىن يىراق يۈرۈشىدىكەن. ئەگەر ئىككىسى ئۇچرىشىپ قالسا، كۈننى خىجالەتچىلىك بېسىپ، نۇرى ئۆچۈپ، تۇتۇلىدىكەن. كىشىلەر ئەر - ئاياللارنىڭ بىر - بىرىدىن ھەسەت قىلىشىنى كۈننىڭ ئايغا ھەسەت قىلىشىغا ئوخشىتىپ، «كۈنداشلىق» دەپ ئاتايدىغان بولۇپتۇ.

8

قۇياش ئەتىگىنى شەرقتىن چىقىپ، كەچقۇرۇن غەربكە پېتىپ، كۈندۈزى يەر يۈزىنى يورۇتىدىكەن. كېچىسى يەرنىڭ تېگى بىلەن غەرب تەرەپتىن شەرق تەرەپكە ئۆتىدىكەن. يەر تېگى جىن - شاياتۇن، ئالۋاستىلارنىڭ ماكانى بولغاچقا، قۇياش كېچىچە قان كېچىپ جەڭ قىلىپ، شەرق تەرەپكە بارىدىكەن. شۇڭا كۈن ئەتىگىنى ۋە كەچقۇرۇن قاننىڭ رەڭگىدە قىزىرىپ كېتىدىكەن. جىن - شاياتۇنلار تاڭ ئاتقۇچىمۇ قۇياش بىلەن جەڭ قىلغان كۈنلىرى چېچىلغان قانلار تاڭ شەپقى بولۇپ كۆرۈنىدىكەن. كەچقۇرۇن جىن - شاياتۇنلار ئالدىراپ كېتىپ، قۇياش پاتقۇچە ئۇنىڭ ئالدىغا چىقىپ جەڭ قىلسا، چېچىلغان قانلار كەچكى شەپق بولۇپ كۆرۈنىدىكەن.

9

قۇياش ئەتىگىنى شەرقىتىن چىقىپ، كەچقۇرۇن غەربكە پېتىپ، كۈندۈزى يەر يۈزىنى يورۇتىدىكەن. كېچىسى يەر تېگىدە تۈنەپ ئارام ئالىدىكەن. يەر يۈزىدە (ئىنسانلار ئارىسىدا) گۇناھى - كەبىر، ساختىلىق، نائىنساپلىق، ناھەقىچىلىق ... قاتارلىقلار كۆپ بولغاچقا، قۇياش بۇ ئىشلارنى كۆرۈشتىن ئۆزىنى قاچۇرۇپ، ئاسمانغا چىققىلى ئۈنمەيدىكەن. ھەر كۈنى پەرىشتە - مالا ئىكلەر قۇياشنى زەنجىرلەپ باغلاپ، سۆرەپ ئېلىپ چىقىدىكەن. ئاسىي - مۇناپىقلار يەرگە ھەر بىر دەسسە، يەر بىر چىرقىرايدىكەن. قۇياش يەرنىڭ ھەر بىر چىرقىرىغان ئاۋازىنى ئاڭلىسا، بىر ئازابلىنىدىكەن. شۇڭا قۇياش گاھىدا گۇناھى - كەبىرلەر كۆپ جايلارنى كۆرمەسلىك ئۈچۈن بۇلۇتلارنىڭ كەينىگە ئۆتۈۋالىدىكەن. گاھى كۈنلىرى يەر يۈزىگە كۆرۈنمەي، نۇرىنىمۇ چۈشۈرمەي يەر تېگىگە كىرىپ كېتىدىكەن. ئىنسانلارغا زۇلمەتلىك دۇنيانىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى كۆرسىتىپ ئاگاھلاندۇرۇش بېرىش ئۈچۈن پات - پات كۈن تۇتۇلىدىكەن.

10

قىش كۈنلىرى ئاسمان دېڭىزى ئۈيۈل توڭلاپ كېتىدىكەن. پەرىشتە - مالا ئىكلەر ھەمىشە مۇز ئۈستىدە چاڭغا بىلەن تېپىلىپ مېڭىپ، ئالەمنى كېزىدىكەن. گاھىدا مۇز تېپىلىپ ئويناپ كۆڭۈل ئاچىدىكەن. ئۇلار مۇز تېپىلىش جەريانىدا قىزىلىپ چىققان مۇز قىرىندىلىرى قار بولۇپ يەر يۈزىگە ياغىدىكەن. قارنىڭ شەكلى بەزىدە گۈلگە ئوخشاش، بەزىدە مۇزغا ئوخشاش بولۇشىدىكى سەۋەب، پەرىشتە - مالا ئىكلەر مۇز تېپىلىپ ئويناپ كۆڭۈل ئاچقاندىكىسى گۈلگە ئوخشاش بولۇپ، بۇ خاسىيەتلىك قار ئىمىش. ئەرش لەشكەرلىرى ۋە پەرىشتە - مالا ئىكلەر ئەرشكە چىقىۋالغان جىن - شاپانتۇنلارنى قوغلاپ ئۆز ماكانىغا ھەيدىۋېتىش ئۈچۈن جىددىي يۈرۈش قىلغاندا ھاسىل بولغان قار مۇز پارچىسىغا ئوخشاش مۆلدۈر بولۇپ ياغىدىكەن، بۇ شۇملۇقتىن بېشارەت ئىمىش.

11

بۇرۇنقى زاماندا ئاسماندىن ئون ياغىدىكەن. كىشىلەر يېغىن مەزگىلىدە يەرگە داستىخان سېلىپ قويۇپ، ياغقان ئۇنى يىغىۋېلىپ، يىل بويى تېرىقچىلىق قىلماي يەپ - ئىچىپ، كۈننى باياشاتچىلىق، توقچىلىق ئىچىدە ئۆتكۈزۈشكەن. بىر كۈنى يېغىن مۇئەككىلى كىشىلەرنىڭ ئۆز شاپائىتىدىن قانچىلىك رازى ئىكەنلىكىنى بىلىپ باقماقچى بولۇپ يەر يۈزىگە چۈشۈپتۇ. ئۇ بىر شەھەرنى ئايلىنىپ، بىر كوچىدا كېتىۋېتىپ، بىر ئايالنىڭ ئۆزى ياغدۇرۇپ بەرگەن ئاق ئۇندا پوشكال سېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ ۋە بۇ ئايالنىڭ پوشكالنى يەپ بولۇپ، خۇداغا قانچىلىك شۇكرانە ئېيتىدىغانلىقىنى بىلىش ئۈچۈن كۈتۈپ تۇرۇپتۇ. شۇ چاغدا قۇچقىدىكى بالىسىنىڭ ئىچى كەپتۇ. ئۇ بوۋاقنى تۈسۈپ بولۇپ، بوۋاقنىڭ قوڭمىدىكى نىجاسەت يۇقىنى ئېرتىۋېتىشكە بىر نەرسە تاپالماي، پىشۇرۇپ تەييارلىغان پوشكالىدىلا ئېرتىپتۇ. بۇنى كۆرگەن يېغىن مۇئەككىلى دەرىغەزەپ بولۇپ، بۇ ئىشنى ئاللاغا يەتكۈزۈپتۇ. خۇدامۇ بۇ ئىشتىن غەزەپلىنىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا قار ياغىدىغان قىلىۋېتىپتۇ.

12

قىش كۈنلىرى ئەرشتىكى مال - چارۋىلار ئالەمنىڭ قىش بولمايدىغان يېرىدىكى يايلاقلارغا ئوتلاشقا كېتىدىكەن. ئاق قوچقار بىلەن كۆك قوچقارمۇ شۇ قاتاردا كېتىدىكەن. پەقەت ياز يۈرۈپ، ئوت - چۆپلەر ئۆسكەندە ئاندىن قايتىپ كېلىدىكەن. شۇڭا قىش كۈنلىرى ئاسماندا ئىككى قوچقار بولمىغاچقا، كۈن بۇلۇتلۇق بولسىمۇ، قار ياغسىمۇ گۈلدۈرماما گۈلدۈرلىمەيدىكەن، چاقمايدىكەن.

13

ئالەم ئۈچ قات (قەۋەت) بولۇپ، ئاسمان — تەڭرى، ئىلاھ، مۇئەككەل، پەرىشتە - مالا ئىكەنلىكىنىڭ تۇرارگاھى، يەر — ئىنسانلارنىڭ

تۇرارگاھى، جەھەننەم (يەرنىڭ تېگى) — جىن - شاياتۇن، ئالۋاستىلارنىڭ تۇرارگاھى ئىكەن. يەر تېگىدىكى جىن - شاياتۇن، ئالۋاستىلار يەر يۈزىگە چىقىپ يۈرۈش قىلسا، بوران ھاسىل بولىدىكەن. يەر يۈزىگە چىققان جىن - شاياتۇنلار قانچە كۆپ بولسا، بوران شۇنچە كۈچلۈك چىقىدىكەن. ئاز بولسا ئاجىز چىقىدىكەن. كۈندۈزى بىرلا جىن يەر يۈزىگە چىقسا، كىچىك قۇيۇن (ئايلانما شامال) بولۇپ كۆرۈنىدىكەن. بىر شاياتۇن يەر يۈزىگە چىقسا قارا قۇيۇن بولۇپ يۈرىدىكەن. شۇڭا بوران چىققان كېچىلىرى سىرتتا يېتىش خەتەرلىك بولۇپ، جىن - شاياتۇنلار ئاپىتىنى سالىسا ساراڭ بولۇپ قالىدىكەن. قۇيۇن ئىچىدە قېلىشتىنمۇ ساقلانماق زۆرۈر ئىمىش.

14

ئاسماندىكى ھۆر - پەرىلەر ھەمىشە توپلىشىپ يەر يۈزىگە چۈشۈپ، سەپلە - ساياھەت قىلىپ تۇرىدىكەن. گاھىدا ئېقىنلارنىڭ پىنھان جايلىرىدا، پىنھاندىكى كۆللەرگە چۈشۈپ يۇيۇنىدىكەن. ئۇلار يەر يۈزىدىن ئۇچۇپ ئۆتكەندە شامال ھاسىل بولىدىكەن. بىرەر پەرىزاتنىڭ تويى بولسا، ھۆر - پەرىلەر توپلىشىپ، تويى بولغۇچىلارنى يەر يۈزىگە ئېلىپ چۈشۈپ، ئۇزاق سەپلە قىلدۇرىدىكەن. بۇنداق چاغدا چىققان شامال بىر قەدەر كۈچلۈك ھەم ئۇزاق داۋاملىشىدىكەن. پەرىلەر ئىنسانلاردىن بىرەرنى ياقىتۇرۇپ قالسا، ئۇنىڭ بىلەن خۇپىيانە توي قىلىۋالىدىكەن. ھەر كۈنى كەچلىكى ئېرىنىڭ يېنىغا چۈشۈپ، بىر كېچە بىرگە بولۇپ، سەھەردە ئەرشكە چىقىپ كېتىدىكەن. بەزىدە كۈندۈزى ئېرىنىڭ غېرىپ بولغان ياكى كۆڭلى يېرىم بولغان چاغلاردىمۇ ئېرىنى يوقلاپ كېلىدىكەن. بۇ خىلدىكى يالغۇز پەرىلەرنىڭ ئۇچۇشىدىن سەل كىن شامال ھاسىل بولىدىكەن. شۇڭا شامال كىشىنىڭ تېنىگە ھۇزۇر بەغىشلايدىكەن. خامان تېپىن مەزگىلىدە شامال چىقىمسا، نەغمە قىلىپ ناخشا ئېيتسا، پەرىشتىلەر «يەر يۈزىدە توي بولغان ئوخشايدۇ» دەپ يەر يۈزىگە چۈشىدىكەن. بۇنىڭ بىلەن شامال چىقىدىكەن. خاماندا «كالايلۇي» ناخشىسى ئوقۇش شۇنىڭدىن قالغان ئىكەن.

15

«كۇيا ئۆستىڭى» ھازىرقى قاراقاش ناھىيىسىدىكى مۇھىم سۇغىرىش سىستېمىلىرىنىڭ بىرى بولۇپ، 4، -، 5، -، 6 - ئايلاردا كۇيا ئۆستىڭىگە تۇمۇ سۈيى كەلگەن كۈنى بوران چىقماي قالمايدۇ. ئەزەلدىن داۋاملىشىپ كەلگەن بۇ غەلىتە ھادىسىگە كۇيا خەلقى ھەيران قالماستىققا ئادەتلىنىپ كەتتى.

بۇنىڭ سەۋەبى توغرىسىدا بۇنداق ئۈچ خىل رىۋايەت ساقلىنىپ كەلمەكتە. بىر خىلى: بۇرۇنقى زاماندا سۇ تالىشىپ سوقۇشۇپ قالغان ئىككى تەرەپ بىر - بىرىگە توپا چېچىشقانىكەن. شۇنىڭدىن بۇيان كۇيا ئۆستىڭىگە سۇ كەلگەن كۈنى بوران چىقىپ، ئەتراپنى توپا - چاڭ قاپلايدىكەن. بوران ئىناقسىزلىقتىن كېلىپ چىققان ئاۋازچىلىقىنى كىشىلەرنىڭ يادىغا سېلىپ تۇرارمىش.

ئىككىنچى خىل رىۋايەتتە بۇنداق بايان قىلىنىدۇ: نەچچە يۈز يىللار مۇقەددەم كۇيا ئۆستىڭى يار ئېلىپ كېتىپ، يۇرت خەلقى كۆپتىن - كۆپ پاراكەندە بوپتۇ. كىشىلەر قانچە قىلىپمۇ يارنى توختىتالماپتۇ. ئەمەلدارلارنىڭ بۇيرۇقى بىلەن يۇرتتىكى توختاخۇن، تۇدوخۇن، توختىخان، تۇدىخان ئىسىملىك نەچچە ئون كىشى يارغا تىرىك بېسىلىپ قاش ئېگىزلىتىلگەنلىكتىن يار توختاپتۇ. شۇنىڭدىن بۇيان كۇيا ئۆستىڭىگە تۇمۇ سۈيى كەلگەن كۈنى بوران چىقىپ شۇ چاغدىكى قايغۇ - مائەمنى كىشىلەرگە ئەسلىتىپ ئۆتەرمىش.

ئۈچىنچى خىل رىۋايەت بۇنداق سۆزلىنىدۇ: قەدىمكى زاماندا قۇرغاقچىلىق بولۇپ كۇيا ئۆستىڭىگە بىر نەچچە ئاي سۇ كەلمەپتۇ. خىزىر ئەلەيھىسسالام زىرائەتلەرنىڭ قۇرۇپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ دېھقانلارغا خەيرخاھلىق قىلىش ئۈچۈن كۇيا ئۆستىڭىگە سۇ باشلاپ كەپتۇ. دېھقانلار خۇشال بولۇپ ئېتىزلىقلىرىغا سۇ باشلاپتۇ. ھاردۇق بەتكەن خىزىر ئەلەيھىسسالام خاتىرجەم بولۇپ جۇۋىسىنى يېپىنىپ ئۆستەڭ بويىدا يېتىپ ئۇخلاپتۇ. بىر ئىنساپسىز كىشى خىزىرنىڭ جۇۋىسىنى ئوغرىلاپ كېتىپتۇ. خىزىر ئويغىنىپ ئەتراپىدىكى كىشىلەردىن جۇۋىسىنى سۇرۇشتۇرگەنكەن، ھېچكىم خەۋىرىنى

قىلماپتۇ.

خىزىر ئاچچىقلىنىپ: «جۇۋامنى ئوغرىلاپ مېنى بىئارام قىلغانلار، سۇلاق (سۇ تۇتۇش) قىلغاندا ئۆزى بىئارام بولغاي» دەپ دۇئا قىلغانىكەن. شۇنىڭدىن باشلاپ كۇيا ئۆستىڭىگە سۇ كەلگەن كۈنى بوران چىقىپ، سۇلاق قىلغۇچىلارنى بىئارام قىلىدىغان بولۇپ قالغانىمىش.

رەتلەگۈچى: مەمتىمىن قۇربان

ئۆسۈملۈك - زىرائەتلەر توغرىسىدا ئالته ئەپسانە - رىۋايەت

1

بۇغداي ئەسلىي جەننەتتىكى دەرەخ بولۇپ، ئادەم ئاتا بىلەن ھاۋا ئانىغا ئۆز مېۋىسىنى بەرگەنلىكى ئۈچۈن جەننەتتىن قوغلىنىپ يەر يۈزىگە چۈشۈرۈلۈۋېتىپتۇ. ئۇ يەر يۈزىدىمۇ ئىنتايىن ئېگىز ئۆسۈپتۇ. ھەتتا باشقا دەرەخلەردىن بەس تالىشىپ، ئۆزىنىڭ جەننەتتىن چىققانلىقىنى كۆز - كۆز قىلىش ئۈچۈن، ئادەتتىكى دەرەخلەردىن نەچچە ھەسسە ئېگىز ئۆسۈپتۇ. ئۇ چاغدا ئەرش يەر يۈزىگە يېقىن ئىكەن. چۈنكى تەڭرى يەر يۈزىدە بولغان ئىشلارنى ئېنىق كۆرۈپ تۇرۇش ئۈچۈن، ئەرشنى پەس ياراتقان ئىكەن. بۇغداي دەرەخى ئەرش بىلەنمۇ بوي تالىشىپ ئۆسۈپ، ئۇچى ئەرشكە تۇتىشىپتۇ. بۇنىڭ بىلەن دېھقانلار بۇغداي دەرەخىگە يامىشىپ ئەرشكە چىقىپ سەيلە - تاماشا قىلىپ يۈرۈپتۇ. كۆپ قىسمى لاي پاچىقى بىلەنلا چىقىپ ئەرشنى لاي قىلىۋەتكەننى ئاز دەپ، ئەرشكە تۈكۈرۈپ، مىشقىرىپ، تاھارەت قىلىپ، ئەرشنى بۇلغىۋېتىپتۇ. تەڭرى بۇنىڭدىن غەزەپلىنىپ، ئەرشنى يەتتىنچى قات ئاسمانغا يۆتكىۋېتىپتۇ. ھەم بۇغداي دەرەخىنىڭ داۋاملىق ئۆسۈپ، يەنە ئەرشكە تاقىشىشىدىن ئەنسىرەپ، بۇغداينى بىر يىللىق سامان غوللۇق، پاكار ئۆسۈملۈككە ئايلاندۇرۇۋېتىپتۇ. بۇغداي قاتمۇ قات گۇناھ ئۆتكۈزگەچكە،

ئورۇۋالغاندىن كېيىن كالا - ئېشەكلەرگە دەسسەتىپ پايخان قىلىپ، خامان قوشۇپ دېنىنى ئايرىدىغان، دېنىنى ئايرىپ بولغاندىن كېيىن ئىككى تاشنىڭ ئارىسىدا ئېزىپ ئۇن قىلىدىغان، ئۇنىنى خېمىر قىلىپ ئۆمەللەپ، سۇدا قاينىتىپ ياكى ئوتقا قاقلاپ پىشۇرۇپ يەيدىغان نەرسە بولۇپ قالغان ئىكەن. بولمىسا ئەسلىي بۇغداي دەرىخىنىڭ مېۋىسى ئېلىپلا يېسە بولىدىغان ئىنتايىن تاتلىق ۋە شەرىپەتلىك مېۋە ئىكەن.

2

بۇرۇنقى زاماندا ئارپا ئەڭ ئەتمۇارلىق زىرائەت ئىكەن، شۇڭا ئارپا ئەڭ كۆرەڭ ئىكەن. ھەممىشە كۆرەڭلەپ، باشقا زىرائەتلەرنى مەسخىرە قىلىدىكەن. باشقا زىرائەتلەر ئارپىنىڭ كۆرەڭلىكىدىن نالە قىلىدىكەن. بۇغداي جەننەتتىن يەر يۈزىگە چۈشۈرۈلۈۋېتىلگەندىن كېيىن، ئارپا بۇغدايدىن بەس تالىشىپ، ئۇنىمۇ مەسخىرە قىلىپتۇ. دەرغەزەپ بولغان بۇغداي: «يوقات ئارپا ئوسۇرغاقنى، بولمىسا تاشلا ئورغاقنى!» دېگەن ئىكەن، دېھقان ئارپىنىڭ بېشىغا كېلىشتۈرۈپ بىرنى ئۇرۇپتۇ. بۇنىڭ بىلەن ئارپىنىڭ قىلتىرىقى سۇنۇپ، يەتتە شەكىلگە كىرىپ قاپتۇ. ئارپىنىڭ بۇ ھاكاۋۇرلۇقىدىن كىشىلەر دەرغەزەپ بولۇپ، ئۇنى زىرائەتلەر قاتارىدىن قوغلاپ چىقىرىپتۇ. بۇنىڭ بىلەن ئارپا بەك خارۇ زارلىقتا قاپتۇ. ئاخىر ئۇ بۇغداي ئۆستۈرگىلى بولمايدىغان تاغلىق رايونلارنى ئۆزىگە ماكان تۇتۇپتۇ. شۇڭا ئارپىنىڭ قىلتىرىقىنى ئېلىپ، يەرگە تۈكۈرۈپ، قىلتىرىقىنى تۈكۈرۈككە سانجىپ «ساڭا نېمە بولغان؟» دەپ سورىسا، قىلتىرىق «ۋاي، ئىگەمنىڭ ھاكاۋۇرلۇقى...» دەپ نالە قىلىپ، پىرقىرايدىكەن.

3

بۇرۇنقى زاماندا كىشىلەر لالنى ئاساسلىق ئوزۇقلۇق قىلغان ئىكەن. كۆك لالنى سۇدا قاينىتىپ يەيدىكەن ياكى باشقا يېمەكلىكلەرگە ئارىلاشتۇرۇپ يەيدىكەن. كېيىن كىشىلەر ئارپىنى بايقاپ، ئارپا تېرىپ يېيىش بارلىققا كېلىپتۇ ۋە لالە يېيىش ئىستېمالدىن قاپتۇ ھەم لالنى «سېسىق لالە» دەپ ئاتايدىغان

بولۇپتۇ. بۇ ھاقارەتكە چىدىمىغان لالە:

سېسىق لالە دېمەك بىزنى، ئارىيا ئوسۇرغاننى كۆرۈپ،
بىزمۇ تويغۇزغان سىزنى. تاشلىۋەتمەڭلار بىزنى.

دەپ قوشاق توقۇپ، نالە قىپتۇ ھەم ئىنسانلارنىڭ ئۆزلىرىنى
قەدىرلىشىنى ۋە يېيىشىنى كۈتۈپ ھەمىشە ئېتىز - قىرلاردا
ئۆسىدىكەن. ھازىرمۇ لاللىلەر ئادەم قارىسىنى كۆرسە شۇ قوشاقنى
توقۇپ نالە قىلارمىش. شۇڭا يىلدا بىر قېتىم لالە سېلىپ تاماق
ئېتىپ يېمەك باردۇر.

4

بۇرۇنقى زاماندا كىشىلەر ياۋا ئوت - چۆپلەرنى تېرىپ كېلىپ
تاماق ئېتىپ يەيدىكەن. تاغقا يېقىن بىر مەھەللىدە بىر تۇل ئايالنىڭ
ئىككى ئوغلى بار ئىكەن، ئۇلار ھەر كۈنى تاغقا چىقىپ ياۋا ئوت -
چۆپ تېرىپ كېلىدىكەن. بىر كۈنى ئۇلار ياۋا ئوت - چۆپ تېرىۋېتىپ،
پىيازغا ئوخشاپ كېتىدىغان، ئەمما يىلتىزى مىدىقلىق، يوپۇرمىقى
ئۈچ قىرلىق ھەم ياپىلاق بىر خىل ئۆسۈملۈكنى بايقاپتۇ ۋە بىر نەچچە
باش يۇلۇپ ئۆيىگە ئالغاچ بېرىپتۇ. ئاپىسى بۇ نەرسىنىمۇ ئاشقا
ساپتۇ. بۇ نەرسە ئائىمىنىڭ تەمىنى باشقىچە ياخشىلىغان بولسىمۇ،
ئەمما بۇ تەم ئۆكسىغا زادى ياقماپتۇ. ئەتىسى ئاكىسى ئۇ نەرسىدىن
يەنە بىر قانچە باش يۇلۇۋاپتۇ. ئۆكسى بۇنى كۆرۈپ:

— خويىمۇ ئۆچ بولدۇم. بۇنى ئاشقا سالمىسۇن،
ئاپامغا دەيلى، — دەپتۇ. ئاكىسى ئىنسىنىڭ مەقسىتىنى
چۈشىنەلمەي سورايتۇ.

— نېمە دەيمىز؟

— ساممىساق (سالمىساق) دەيلى، — دەپتۇ ئىنسى.
— مەيلى، بۇنى ساممىساق دېسەك دەيلى، — دەپتۇ ئاكىسى.
شۇنىڭدىن بېرى بۇ نەرسىنىڭ ئىسمى «ساممىساق» دەپ ئاتىلىپ،
كېيىنچە «سامساق» بولۇپ قالغان ئىكەن.

5

دۇنيا ئايرىدە بولغاندىن كېيىن، جانلىقلار ئۆز ئۆمرىنىڭ تولىمۇ قىسقىلىقىدىن دادلىنىپ، ئاللاغا ئۆمۈرنى ئۇزارتىپ بېرىش توغرىسىدا مۇراجىئەت قىپتۇ. ئاللا يەر يۈزىگە مۇكا سۈيى (ئابھايات سۈيى) چۈشۈرۈپتۇ. بۇ سۈنى ئادەم، قاغا ۋە توغراق ئىچىپتۇ. ئادەم قېرىپ مىڭ ياشقا كىرگەندە، ئورنىدىن تۇرالمىدىغان ھالغا يېتىپ قاپتۇ. چىشلىرى ئۆسۈپ، ئېغىزىدىن دەرەخ شېخىدەك چىقىپ قاپتۇ. ئاتا - ئانىسىنى بېقىش يۈكىدىن قورققان پەرزەنتلەر ئۇلارنى جاڭگالغا ئاپىرىپ تاشلىۋېتىپتۇ. ئۇلار جاڭگالدا يا ئورنىدىن تۇرالمى، يا يېگۈدەك بىر نەرسە تاپالمى بەك قىيىنلىق كېتىپتۇ. دەرەخ شاخلىرىدەك چىشلىرىغا قۇشلار كېلىپ قونۇپ، ئۇلارنىڭ يۈز - كۆزلىرىگە چىچىپ، بەك خارۇ زارلىقتا قاپتۇ. خۇدا بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ، ئادەمنىڭ ئۆمرى بەك ئۇزۇن بولسا بولمايدىغانلىقىنى بىلىپ، ئادەملەرنىڭ ئۆمرىنى قىسقارتىۋېتىپتۇ. لېكىن، قاغا بىلەن توغراق يەنىلا شۇنداق ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرىدىكەن. قاغلار قېرىپ، ئۇچۇش ئىقتىدارىدىن قالغاندا، تاغلاردىكى كۆل بويلىرىغا چىقىپ ماكانلىشىدىكەن. چۈنكى بۇنداق يەرلەردە يېمەكلىك مول ئىكەن. مىڭ ياشقا كىرگەن قاغلارنىڭ تۈكلىرى تامام چۈشۈپ، قىپقىزىل گۆش بولۇپ قالىدىكەن. بۇنداق قاغلار كېرىيە تاغلىرى ئارىسىدىكى «ئۇرايمكۆل» ئەتراپىدا كۆپ ئىكەن. توغراقمۇ مۇكا سۈيى ئىچكەن بولغاچقا، سۇسىز قۇملۇقتىمۇ ياشىرىپ تۇرىدىكەن. توغراق ياشىرىپ مىڭ يىل، قۇرۇپ مىڭ يىل، يىقىلىپ مىڭ يىل ئۆمۈر كۆرىدىكەن.

تويلاپ رەتلەنگۈچى؛ ئابدۇرىشات مۇساجان توغرىل

6

ئانار جەننەتتىن چىققان مېۋىلەرنىڭ سۇلتانىمىش. ئۇ ئەمەل - مەنسەپ ئەمە قىلماي، ئاددىي ياشاشنى، ئېگىلىگەنگە ئېگىلىپ تەزىم قىلىشنى ئۆزىگە ئادەت قىلغانمىش. ئاللاتا ئالا ئۇنىڭ كەمتەر، كىچىك

پېئىللىقىدىن رازى بولۇپ، ئۇنىڭ جەننەتتىن چىققان مېۋىلەرنىڭ سۇلتانى بولۇشىنى ئەمىر قىلغانىمىش. شۇڭا، ئۇنىڭ ئىككى مەڭزى تەمە قىلمىسىمۇ مەنەسپ نېسىپ بولغانلىقىدىن ئويلىپ دائىم قىزىرىپ تۇرارمىش.

تويلاپ رەتلىگۈچى: مۇھەممەت رېھىم توختى

جانلىقلار توغرىسىدا بەش ئەپسانە - رىۋايەت

1

مىسىر پادىشاھلىقىدىكى پىرئون (پىر ئەۋىن) خۇدالىق داۋاسى قىلىپ، كىشىلەرگە «مەن سىلەرنى ياراتقان خۇدا» دېسىمۇ، كىشىلەر بۇنىڭغا ئىشەنمەپتۇ. ئۇ ئاخىرى «مەن ئاسمان خۇداسىنى ئۆلتۈرۈپ، بۇ دۇنياغا يالغۇز ئۆزۈم خۇدا بولىمەن» دەپ نىل دەرياسى بويىغا چىقىپ، ئاسمانغا قارىتىپ يا بىلەن ئوق ئېتىشقا باشلاپتۇ. خۇدا ئۇنى نائۇمىد قويماسلىق ئۈچۈن، پەرىشتىلەرگە بېلىقتىن بىرنى بوغۇزلاپ، يەرگە تاشلاشقا بۇيرۇپتۇ. پەرىشتىلەر بېلىقتىن بىرنى كەلتۈرۈپ گېلىنىڭ ئىككى يېنىنى بوغۇزلاپ، يەر يۈزىگە تاشلاپتۇ. بېلىق ئاسماندىن ئۇدۇل دېڭىزغا چۈشۈپتۇ. پىرئون «مانا، مەن ئاسمان خۇداسىنى ئۆلتۈردۈم» دەپ خۇشال بولۇپ كۆرەڭلەپتۇ. بېلىق ئاسماندىن سۇغا چۈشكەچكە، سۇدا ياشايدىغان بولغان ئىكەن. بېلىقنى پەرىشتىلەر بوغۇزلاپ تاشلىغاچقا، قايتا بوغۇزلاش بىھاجەتكەن. شۇڭا بېلىقنى بوغۇزلىمىسىمۇ ھالال ئىكەن.

2

مىسىر پادىشاھلىقىدىكى پىرئون (پىر ئەۋىن) خۇدالىق داۋاسى قىلىپ، كىشىلەرگە «مەن سىلەرنى ياراتقان خۇدا» دېسىمۇ كىشىلەر بۇنىڭغا ئىشەنمەپتۇ. ئۇ «مەن ئاسمان خۇداسىنى يوقاتتىم، مەن سىلەرنىڭ خۇداپىڭلار، ئەمدى ماڭا ئېتىقات قىلىشىڭلار كېرەك» دېسە، كىشىلەر: «ئەمىسە سەن خۇدا بولساڭ، كارامەت كۆرسىتىپ

بىزنى ئىشەندۈرگىن» دەپ تۇرۇۋاپتۇ. پىرئون كۈندۈزى خۇدالىق داۋاسى قىلغىنى بىلەن، كېچىسى بويىغا ئارغامچا سېلىپ، خۇداغا ئىبادەت قىلىپ، «مېنىڭ مۇشۇ دۇنيالىقىمنى بەر، ئۇ دۇنيادا نېمە قىلساڭ مەيلى» دەپ يىغلاپ تىلەيدىكەن. كىشىلەر كارامەت كۆرسىتىشىنى تەلەپ قىلىپ تۇرۇۋالغاندىن كېيىنمۇ كېچىچە ئىبادەت قىلىپ، بويىغا قارا ئارغامچا سېلىپ، يەكپاي تۇرۇپ، ئالادىن تىلەپتۇ. ئاللا تائالا پەرىشتىلەر ئارقىلىق ئۇنىڭغا تۆمۈرنى ئېكەدەشنى بۇيرۇپتۇ. ئۇ ئەنسى جىمى پۇقرالارنى يىغىپ، ئۆزىنىڭ كارامەت كۆرسىتىدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ ۋە تۆمۈرنى ئېكەدەش ئىكەن، تۆمۈر ئۇۋۇندىلىرى بىر توپ چىۋىن بولۇپ ئۇچۇپتۇ. چىۋىن ئەنە شۇ چاغدا تۆمۈر ئۇۋۇندىلىرىدىن پەيدا بولغان ئىكەن. شۇڭا چىۋىننىڭ پۇتلىرى قاتتىق ۋە يىرىك بولۇپ، ئادەم بەدىنىگە قونسا قىچىشتۇرۇپ، كىشىنى بىئارام قىلىدىكەن.

3

ھۆپۈپ ئەسلىي ناھايىتى بىلىملىك بىر ئالىم بولۇپ، بىلىدىغىنى ئىنتايىن مول ئىكەن. ئۇچار قۇشلارنىڭ پادىشاھى ئۇنىڭ مول بىلىمىگە قايىل بولۇپ، چىرايلىق تاج ۋە ئېسىل شاھانە تون تەقدىم قىلغان ئىكەن. ئۇ شەرەپتىن بەكلا سۆيۈنۈپ كېتىپتۇ ۋە باشقىلارنىڭ بۇ شەرەپكە ئېرىشىۋېلىشىدىن ئەنسىرەپ، بىلىمىنى زادى چىقارغىلى ئۇنىماپتۇ ھەمدە باشقىلارغا زادى ئۆگىتىپ قويماپتۇ. ۋاقتىنىڭ ئۆتۈشى بىلەن، ئۇنىڭ قورسىقىدىكى بىلىملەر ئىشلىتىلمىگەنلىكى ئۈچۈن سېسىپ كېتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ھۆپۈپ گەرچە بېشىغا تاج، ئۇچىسىغا شاھانە تون كىيىپ يۈرسىمۇ، تېنى سېسىق پۇرايدىغان بولۇپ قاپتۇ.

4

سۇندۇك تولىمۇ چاققان، چېۋەر قۇش بولسىمۇ، تولىمۇ ئېھتىياتچان ئىكەن. ئۇ ھەمىشە كېچىسى ئاسماننىڭ يىقىلىپ چۈشۈپ، زېمىننى بېسىۋېلىشىدىن ئەنسىرەيدىكەن. شۇڭا كېچىسى

«ئاسمان يىقىلىپ چۈشۈپ، بېسىۋالغۇدەك بولسا، پۈتۈم بىلەن تىرىۋالمەن» دەپ، پۈتۈننى ئاسمانغا تەڭلەپ، ئوڭدىسىغا ياتىدىكەن.

توپلاپ رەتلەنگۈچى: ئابدۇرېشات مۇساجان توغروپ

5

كۆپ زامانلار ئىلگىرى يورۇڭقاش ۋە قاراقاش دەريالىرى ئارىلىقىدىكى كۆجۈم مەھەللىدە بىر كاتتا ئۆلما كىشى ئۆتكەن ئىكەن، ئۇنىڭ دۇئاسى ئوت بولۇپ، ئۇ نېمىگە دۇئا قىلسا شۇ نەرسە سۈرىتى موبەددەل^① بولۇپ قالىدىكەن. ئۇنىڭ نەچچە دېدەك - چاكارلىرى بار ئىكەن. باينىڭ ئاشۇ دېدەك - چاكارلىرىنىڭ ئىچىدە بەختخان ئىسىملىك چىرايلىق بىر قىز بولۇپ، ئۇنى بۇ ئائىلىدىكى كىشىلەر «بەختەك» دەپ ئاتىشىدىكەن. بىر كۈنى بەختخان بوينىغا يوللۇق ياغلىقىنى ئوراپ، ھېلىقى ئۆلما باينىڭ سۈيىنى توشۇشقا مېڭىپتۇ.

بەختخاننىڭ ياخشى كۆرگەن كىشىسى مۇشۇ ئائىلىدىكى مالاي يىگىت بولۇپ، ئۇلار ۋاقىت تاپسىلا پات - پات ئۇچرىشىپ، سىردىشىدىكەن، مۇڭ تۆكۈشىدىكەن. بەختخان بىر كۈنى سوغىسىنى كۆتۈرۈپ سۇغا چىققان ئىكەن. سۇ بويىدا ياخشى كۆرگەن يىگىتى تۇرغۇدەك. ئۇ، يىگىت بىلەن ئۇچرىشىپ ۋە ئۇنىڭ بىلەن پاراڭ سېلىشىپ بىر ئاز ھايال بولۇپ قاپتۇ. ئۆلما باي ئۇنىڭ پانراق كىرىمىگەنلىكىگە ئاچچىقلاپ، ئۇنىڭ كەينىدىن ماراپ چىقىپتۇ ۋە ئىككىسىنى مۇڭدىشىپ ئولتۇرغان يېرىدە تۇتۇۋاپتۇ. باي يىگىتنى قاتتىق ئۇرۇپ، ھوشسىزلاندۇرغاندىن كېيىن بەختخاننى قاتتىق ئەيىبلەپ بىر دۇئا قىلغان ئىكەن، بىچارە قىز شۇئانلا ئۇچار قاناتقا ئايلىنىپ كېتىپتۇ ۋە يىگىتنىڭ ئەتراپىدا ئايلىنىپ، چۆرگىلەپ، بۇقۇلداپ سايىراپ كېتىپتۇ. ئەلە - مەلە بۇ بىر جۈپ ئاشىق - مەشۇقنىڭ تەقدىرىگە قاتتىق ئېچىنىپتۇ. بايغا نەپرەت ئوقۇپتۇ. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن بۇ قۇشنىڭ ئىسمى «بەختەك» كە، ئۇزاق

① سۈرىتى موبەددەل - ھايۋانات، ئۇچار قۇشلارغا ئايلىنىپ قېلىش مەنىسىدە.

يىللاردىن كېيىن بولسا «پاختەك» كە ئۆزگىرىپ كەتكەن ئىكەن. شۇڭا پاختەك ھەمىشە ئاشىقنى سېغىنىپ بۇقۇلداپ سايىدىكەن، پاختەكنىڭ بويىدىكى ئالا بالداق يولى بولسا، بەختخانىنىڭ شۇ چاغدىكى سۇغا چىققان ۋاقتىدا بويىغا ئورۇۋالغان ياغلىقى ئىكەن.

ئېيتىپ بەرگۈچى: لوپ ناھىيە جىيا يېزا يار تۈگمەن كەنتىدىن: نۇر ئەلخان
 رەتلىگۈچى: يۈسۈپ توختى

يەر - جاي ناملىرى توغرىسىدا 88 رىۋايەت

«يورۇققاش» ۋە «قاراقاش»

ئىلچى بازىرىنىڭ ئىككى تەرىپىدە يورۇققاش ۋە قاراقاش دەرياسىدىن ئىبارەت ئىككى دەريا كېچە - كۈندۈز توختىماي ئېقىپ تۇرىدۇ. بۇرۇن مۇشۇ ئىككى دەريانىڭ ئوتتۇرىسى چوڭ ئېقىن بولۇپ، كېيىنچە بۇ دەريانىڭ سۈيى ئازلاپ، ئوتتۇرىدىكى چوڭ ئېقىن قۇرۇقلۇققا ئايلىنىپ قاپتۇ ۋە بارغانسېرى كېڭىيىشكە باشلاپتۇ. بۇ يەرنىڭ ئاھالىسى كۆپىيىپ شەھەرگە ئايلىنىپتۇ. شۇ ۋاقىتلاردىن باشلاپ كىشىلەر كۈنچىقىش تەرەپتىكى دەريانى «يورۇققاش»، كۈنچىقىش تەرەپتىكى دەريانى «قاراقاش» دەپ ئاتاشقان ئىكەن. كېيىنچە «يورۇققاش» سۆزى «يورۇققاش» قا ئۆزگىرىپ كەتكەن ئىكەن.

جىيا^① رىۋايىتى

بۇرۇنقى زاماندا بىر ئۇلۇغ زات قاراڭغۇ تاغ تەرەپتىن ھاسسىنى جىراپ باشتىن ئاياغقا ماڭغان ئىكەن. بۇ زاتنىڭ ھاسسى جىرىغان ئىزدىن چوڭ بىر تۆستەڭ ھاسىل بولۇپ، شارقىراپ سۇ ئېقىپتۇ. بۇ زات ھاسسىنى جىراپ تەكلىماكان قۇملۇقىنىڭ يانلىرىغا

① جىيا — لوپ ناھىيىسىنىڭ يورۇققاش دەرياسى بويىدىكى بىر يېزىسى.

كەلگەندە، غايىبىتىن بىر ئاۋاز چىقىپتۇ - دە، شۇ يەردە كەينىگە قاراپ توختاپتۇ ھەمدە ھاسسىنى شۇ يەرگە سانجىپ قويۇپ ۋاپات بوپتۇ. جەستى شۇ ھاسا تۈۋىگە كۆمۈلۈپ، ھاسا ئۇنىڭ قەبرە بەلگىسى بوپتۇ. بۇ يەرگە سۇ كەلگەندىن كېيىن باغۇ بوستانلىققا ئايلىنىپ، كىشىلەر ئولتۇراقلىشىشقا باشلاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇ جايغا «جىيا» دەپ ئىسىم قويۇلۇپتۇ.

رەتلەنگۈچى: مۇختەر سىراجى

چولاقنىڭ سېپى

قاغلىق ناھىيىسى بىلەن گۇما ناھىيىسىنىڭ ئارىلىقىدا سۇسىز، گىياھسىز بىپايان تاشلىق ساي بار. ئۇنىڭ غەربتىن (قاغلىقتىن) شەرققە (گۇما ناھىيىسىگىچە) بولغان مۇساپىسى 80 كىلومېتىر كېلىدۇ. بۇ ساي خەلق ئارىسىدا «چولاقنىڭ سېپى» دەپ ئاتىلىدۇ. بۇ سايغا نېمە ئۈچۈن بۇنداق نام قويۇلغانلىقى ھەققىدە خەلق ئارىسىدا مۇنداق رىۋايەت تارقالغان:

بۇرۇنقى زاماندا گۇما ناھىيىسىدە ناھايىتى داڭلىق بىر باخشى ئۆتكەنىكەن. ئۇنىڭ ھەم چوڭ، ھەم چىرايلىق ئوۋ قۇشى بار ئىكەن. بۇ قۇش ھېلىقى باخشىنىڭ ئىجتىھات بىلەن ئەجىر سىڭدۈرۈشى ئارقىلىق ناھايىتى ياخشى ئۆگىتىلگەن بولۇپ، ئۈلكە، توشقان قاتارلىق ئادەتتىكى ھايۋانلارنى ئوۋلاش ئۇنىڭغا ھېچقانچە ئىش ھېسابلانمايدىكەن. كېيىن، جەرەن قاتارلىق ھايۋانلارنىمۇ بىمالال ئوۋلاپ كېلەلەيدىكەن. شۇ سەۋەبتىن ھېلىقى باخشى بىلەن ئۇنىڭ ئوۋ قۇشىنىڭ داڭقى چىقىپ ئەتراپتىكى يۇرت - ئايماقلارغا تارقىلىپتۇ.

ئۇزاق ئۆتمەي، گۇمىلىق باخشى بىلەن ئۇنىڭ ئوۋ قۇشىنىڭ داڭقى يەكەن پادىشاھلىقىنىڭ پادىشاھىغا ئاڭلىنىپتۇ. يەكەن پادىشاھى ئوۋخۇمار شاھ بولۇپ، شىكار قىلىشقا خۇشتار ئىكەن. ھېلىقى باخشىنىڭ داڭقىنى ئاڭلىغان پادىشاھنىڭ كۆڭلىدە ئۇنىڭ داڭلىق ئوۋ قۇشىنىڭ ماھارىتىنى بىۋاسىتە كۆرۈپ بېقىش ھەۋسى قوزغىلىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ھېلىقى باخشىغا چاپارمەن ئەۋەتىپ، ئۇنىڭ داڭلىق ئوۋ قۇشىنى ئېلىپ شاھ سارىيىغا يېتىپ كېلىشى توغرىلۇق پەرمان

چۈشۈرۈپتۇ .

پەرماننى ئاڭلىغان باخشى خۇددى بېشىغا تاغ ئۆرۈلگەندەك غەمگە پېتىپتۇ . بارماي دېسە شاھنىڭ جازالىشىدىن قورقۇپتۇ ، باراي دېسە ئوۋخۇمار شاھنىڭ قۇشنى تارتىۋېلىشىدىن ۋەھىمە يەپتۇ . ئۇيان ئويلاپ ، بۇيان ئويلاپ ھېچ ئامال تاپالمىغان باخشى ئىنچىكە تىللىق قامچا بىلەن قۇشنى ساۋاشقا باشلاپتۇ . چۈنكى ، ئوۋ قۇشلىرى ئۆز ئىگىسىدىن تايماق بېسە ، ئوۋ قىلمايدىغان بولىدىكەن .

باخشىنىڭ يېتىپ كەلگەنلىكىدىن خەۋەر تاپقان پادىشاھ ئۇنىڭ قۇشنى ئېلىپ ئۆزىگە كۆرسىتىشى ھەققىدە ئەمىر قىلىپتۇ . بىر قولىدا قۇشنى كۆتۈرۈپ ئوردىغا كىرىپ كەلگەن باخشى پادىشاھقا ئېگىلىپ تەزىم قىلىپتۇ . قۇشنىڭ چوڭ ، كۆركەم بەستىنى كۆرۈپ خۇشال بولغان پادىشاھ « ھەقىقەتەن ماختىغۇچىلىكى بار قۇش ئىكەن » دېگەنلەرنى كۆڭلىدىن ئۆتكۈزۈپ ، قۇشنى ئالدۇرۇپتۇ ۋە تەختتىن چۈشۈپ ئۆز قولى بىلەن قۇشنىڭ باش قاپچۇقىنى ئاۋايلاپ ئاپتۇ . قاپچۇقىنىڭ ھۆل بولۇپ كەتكەنلىكىنى بايقىغان پادىشاھ قۇشنىڭ كۆزىگە سەپسىلىپ قاراپ ، قۇشنىڭ كۆزىنىڭ ياشاڭغىراپ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپتۇ - دە ، باخشىنىڭ قۇشنى قانداق قىلغانلىقىنى پەلەپتۇ . بولغۇلۇقىنىڭ بەربىر بولغانلىقىنى ، بۇ ئىشقا غەزەپ قىلغان بىلەنمۇ پايدىسى يوقلۇقىنى ئويلىغان پادىشاھ لاغىلداپ تىترەپ تۇرغان باخشىغا قايتىپ كېتىشكە ئەمىر قىلىپتۇ .

پادىشاھنىڭ غەزىپىدىن ئامان قالغانلىقىغا خۇشال بولۇپ ، يۇرتىغا قايتىپ كېتىۋاتقان باخشى قاغىلىقتىن چىقىپ بىر نەچچە پۈتەي يول يۈرگەندىن كېيىن قورسىقى ئېچىپ كېتىپتۇ - دە ، يولدىن چىقىپ ئوۋ ئىزدەپ مېڭىپتۇ . ئانچە ئۇزاق ماڭمايلا كۆز يېتىم يەردىكى ناھايىتى ئېگىز ۋە باراقسان ئۆسكەن بىر تۈپ دەرەخنى ۋە دەرەخ تۈۋىدە يايلاپ يۈرگەن كېيىنكى كۆرۈپتۇ - دە ، قۇشنىڭ باش قاپچۇقىنى ئېلىۋېتىپ ئوۋغا قۇشلاپتۇ . باخشىدىن ئايرىلىپ ھاۋادا ئەركىن پەرۋاز قىلغان قۇش ناھايىتى ئېگىز ئۆرلەپ ، بىر نەچچە ئايلىنىپتۇ - دە ، شىددەت بىلەن ئېتىلىپ چۈشۈپ باخشىنى ئوۋلاپتۇ . خېلى ئۇزاققىچە دادىسىنىڭ قايتىپ كەلمىگەنلىكىدىن ئەنسىرەپ

قالغان باخشىنىڭ بالىلىرى دادىسىنىڭ ئىز - دېرىكىنى قىلىپ يولغا چىقىپتۇ. شاھ ئوردىسىدىن باخشىنىڭ ئاللىبۇرۇن قايتىپ كەتكەنلىكىنى ئوقۇپ كەينىگە يانغان بۇ يىگىتلەر يۇرتىمۇ يۇرت ئىزدەپ يۈرۈپ ئاخىرى ھېلىقى چۆلدىكى ئېگىز دەرەخنىڭ يېنىغا كېلىپ قاپتۇ. دەرەخ تۈۋىگە يېتىپ كەلگەن يىگىتلەر دادىسىنىڭ كىيىم - كېچەكلىرىنىڭ پارچىلىرى چىچىلىپ ياتقانلىقىنى، دەرەخ پۇتىدا دادىسىنىڭ تولۇق يېپىلىپ بولۇنمىغان جەستى ئىلىنىپ تۇرغانلىقىنى، قۇشنىڭ ھېلىقى دەرەخنىڭ ئۈچىغا قونۇپ، تۇمشۇقى بىلەن تىرناقلىرىدىكى قان داغلىرىنى تازىلاۋاتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ - دە، بولغان ئىشنى چۈشىنىپتۇ ۋە ئوقىيالىرىنى بەتلەپ قۇشنى ئېتىپتۇ. بىر پاي ئوق ئەمدىلا دەرەختىن كۆتۈرۈلۈپ ئۇچقان قۇشنىڭ پۇت بوغۇمىغا تېگىپ، تىزنىڭ ئاستىنى ئۈزۈپ تاشلىغان بولسىمۇ، لېكىن قۇش تېز ئۇچۇپ يىگىتلەردىن قۇتۇلۇپتۇ.

شۇنىڭدىن كېيىن بۇ سىڭار پۇتلۇق قۇش مۇشۇ چۆلدىكى ئېگىز دەرەختىن ماكان تۇتۇپ، ئوۋ ئوۋلاپ ھايات كەچۈرۈپتۇ. چولاق قۇشنى كۆرۈپ ئىچ ئاغرىتقان يولۇچىلارمۇ ئۇنىڭغا ئانچە - مۇنچە ئوزۇقلۇق تاشلاپ كېتىدىغان بوپتۇ. شۇ چاغدىن باشلاپ بۇ ساي «چولاق قۇشنىڭ سېيى» دەپ ئاتىلىپ قاپتۇ. كېيىن بۇ سۆز بارا - بارا قىسقارتىلىپ «چولاقنىڭ سېيى» دەپ ئاتىلىدىغان بوپتۇ.

ئېيتىپ بەرگۈچى: چىرا ناھىيە بازىرىدىن مەتسىدىق مەرتېھىم، مەمتىمىن توختى رەتلىگۈچى: مۇھەممەتتىمىن سابىر

ئويتوغراق^① رىۋايىتى

1

«ئويتوغراق» دېگەن سۆز بۇنىڭدىن ناھايىتى ئۇزۇن يىللار ئىلگىرى پەيدا بولغانىكەن. ئۇ چاغلاردا بۇ جاي پايانسىز كەتكەن

① ئويتوغراق — كېرىيە ناھىيە بازىرىنىڭ شەرقىگە جايلاشقان بولۇپ، كېرىيە ناھىيىسى بىلەن نىيە ناھىيىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى مۇھىم ئۆتەڭ. ئىگىلىكى دېھقانچىلىق، چارۋىچىلىقنى ئاساس قىلىدۇ. شاپتۇلى ناھايىتى داڭلىق.

قۇملۇق ئىكەن، قۇملۇقنىڭ ئوتتۇرىسىدا ناھايىتى چوڭ بىر تۈپ توغراق بولۇپ، توغراقنىڭ ئەتراپى يۇلغۇنلۇق ئىكەن. توغراققا يېقىن جايدا بىر بۇلاق بار ئىكەن. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، ئۇرۇشتا يېڭىلىگەن بىر تۈپ ئادەملەر خوتەن تەرەپتىن كېلىپ، بۇ توغراق تۈۋىدە پاناھلىنىپتۇ. ئۇلار بىر - ئىككىدىن كېلىشىپ ئاخىرى ئاتىشى نەچچە ئادەم بۇ جايغا ماكانلىشىپتۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە بۇ ئادەملەر بۇ چوڭ توغراقنى كەسكەنكەن، توغراق كامىرىدىن يۈزىگە چۈمبەل تارتىۋالغان ساھىبجامال بىر پەرىزات چىقىپتۇ. پەرىزات بۇ ئادەملەرگە «ئۈزۈڭگىمۇ قىلدىڭ ماڭىمۇ قىلدىڭ» دەپ كۆزدىن غايىب بوپتۇ. توغراقنى كەسكەن يەردىن قان ئېقىپتۇ. بۇنى كۆرگەن كىشىلەر رەڭگى ئۆچكەن ھالدا بۇ جايدىن بەدەر قىپچىپتۇ. شۇنىڭدىن تارتىپ بۇ توغراقنى «خان توغراقى» (خان توغراق) دەپ ئاتايتۇ. كۈنلەر ۋە يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بۇ جايىنى قۇم بېسىپ، ھېلىقى توغراق قۇم ئاستىدا كۆمۈلۈپ قاپتۇ. بىر قانچە يىللار ئۆتكەندىن كېيىن بەزى كىشىلەر «بۇ جايدا بىر توغراق بار ئىدى، قۇم ئاستىدا كۆمۈلۈپ قالغان، خانمۇ غايىب بولغان، ئارىدىن بىر قانچە يىل ئۆتتى، ئەمما بىزگە ھېچقانداق زىيان - زەخمەت يەتمىدى. توغراقنى كولاپ ئېچىپ كۆرۈپ باقساق» دەپ كولاشقا باشلاپتۇ. شۇنچە كولىسىمۇ توغراقنى ئاچالماپتۇ. ئاخىرى ئۇلار بۇ بەكمۇ «ئويتوغراق» (چوڭقۇر كۆمۈلگەن توغراق) ئىكەن دېيىشىپ كولاشنى توختىتىپتۇ.

2

«ئويتوغراق» بۇرۇن ئادەمزات يوق جاي بولۇپ، كېيىن ھەر قايسى جايلاردىن كەلگەن ئادەملەر توپلىنىپ، ئاتىشى ئائىلىلىك بىر يۇرتقا ئايلانغانىكەن. شۇ سەۋەبتىن ئاتىشى ئويتوغراق دەيتتى. ئۇ چاغدا كېرىيىدە ئۈچ مىڭ ئائىلە بولغاچقا، ئۈچ مىڭ كېرىيە دەپ ئاتالغان. ئويتوغراقنىڭ ھازىرقى ئارقا كەنتى (ئەسلىدىكى 2 - دادۇي، 7 - ئىشلەپچىقىرىش ئەترىتى) نىڭ سا مەھەللىسىدە تاكى 1950 - يىللارغىچە دىئامېتىرى تەخمىنەن بەش مېتىر كېلىدىغان يەۋقۇلئاددە چوڭ بىر تۈپ توغراق بولۇپ، ئۇنىڭ ئەتراپى توغراقلىق ھەم يۇلغۇنلۇق ئىدى.

بۇنىڭدىن تەخمىنەن ئۈچ يۈز يىللار ئىلگىرى، چوڭ توغراق ئەتراپىدا يەر تېرىپ تىرىكچىلىك قىلىپ جان باقىدىغان بىر جۈپ ئەر - خوتۇن بار ئىكەن. ئۇلار كېچىسى توغراقنىڭ كامىرىدا يېتىپ، كۈندۈزى تېرىقچىلىق قىلىدىكەن. بۇلارنىڭ ئارزۇلۇق، گۈزەل ساھىبجامال بىرلا يالغۇز قىزى بار ئىكەن. بۇ يۇرتقا بىر رەسسام كېلىپ قاپتۇ. ئۇ قىزنىڭ ھۆسىنى - لاتاپىتىدىن ھەيران بولۇپ، دەرھال قەلەم - بوياقلىرىنى ئېلىپ، قىزنىڭ رەسىمىنى سىزىشقا باشلاپتۇ. رەسىم ئەمدىلا سىزىلىپ بولۇشىغا، تۇيۇقسىز ھاۋا ئۆزگىرىپ قۇيۇن چىقىپ رەسىمنى ئاسمانغا ئۇچۇرۇپ كېتىپ، شامال رەسىمنى پادىشاھ شەھىرىگە ئاپىرىپ تاشلاپتۇ. رەسىم پادىشاھ ھۇزۇرىدا ھازىر بوپتۇ. پادىشاھ بۇ پەرىزاتنىڭ رەسىمىنى كۆرۈپ غايىمىنە ئاشىق بوپتۇ ۋە بۇ رەسىمدىكى پەرىزاتنى ئەدە بولسا شۇ يەردىن تېپىپ كېلىشكە بۇيرۇق قىپتۇ. ئالتە يىل ئىزدەپ رەسىمدىكى بۇ پەرىزاتنى ھېلىقى چوڭ توغراق كامىرىدىكى ئۆيدىن تېپىپتۇ ۋە ئوردىغا كەلتۈرۈپ پادىشاھ ئەمرىگە ئاپتۇ، قىز ئوردىدا بەختلىك ياشاپ ئۆتۈپتۇ. بىر قانچە يىللاردىن كېيىن قىز ئاتا - ئانىسىنى سېغىنىپ، پادىشاھتىن رۇخسەت سوراپتۇ.

پادىشاھ مەلىكىنى بىللە ئېلىپ، قېيناتا - قېينانىسىنى يوقلاپ، چوڭ توغراق كامىرىدىكى ئۆيگە كىرىپتۇ. شۇنىڭدىن بۇيان بەزىلەر بۇ توغراقنى «خان توغراق» دەپ ئاتايتۇ، لېكىن توغراق كامىرىنى ئۆي قىلىۋالغان كىشىلەر بۇ يەرنى «ئۆي توغراق» دەپ ئاتايتۇ. بۇ ئىككى خىل ئىسىم بۇ يۇرتنىڭ نامى بولۇپ، ئەۋلادتىن ئەۋلادقىچە داۋام قىلىپ كەپتۇ.

شۇنىڭدىن تارتىپ «ئويتوغراق» دېگەن ئىسىم بۇ يۇرتنىڭ نامى بولۇپ تارالغانىكەن. رىۋايەت قىلىنىشىچە، بۇ توغراقنىڭ ئىچىدىن چىققان ساھىبجامال پەرىزات تۆت يۈز قىرىق تۆت شەھەرنى سورىغاندىن كېيىن، رۇم شەھىرىگە پادىشاھ بولغانىكەن.

ئېيتىپ بەرگۈچى: كېرىيە ناھىيە ئويتوغراق يېزا ئارا ئۆستەڭ كەنتىدىن ئابلا تۇرسۇن رەتلەگۈچى: پاتەمخان

لەنگەر ئۈزۈمى توغرىسىدا ئىككى رىۋايەت

1

رىۋايەت شۇناسلار ئانداق ھېكايە قىلىپدۇركى، ھىجرىيىنىڭ 121 - يىلى شەيخ ھەسەن ئەۋلىيا دېگەن كىشى لەنگەرنىڭ «يول ئارش» دېگەن كەنتىگە كەپتۇ. شەيخ ھەسەننىڭ پەرزەنتلىرى ئېرىق بويىدا دەم ئېلىپ ئولتۇرۇپ ئاتىسىغا «تاتلىق نەرسە بولسا يېسەك» دەپتۇ. بۇ چاغدا شەيخ ھەسەن چىشىنىڭ كاۋىكىدىن بىر نەچچە تال ئۈزۈمنىڭ ئۇرۇقىنى ئېلىپ ھۆل يەرگە كۆمۈپ قويۇپتۇ. ئۇرۇقتىن تال ئۈنۈپ چىقىپ ئۈچ كۈندە ئۈزۈم بولغانىكەن. شەيخ ھەسەن ئۈزۈملەرنى ئۈزۈپ پەرزەنتلىرىگە بېرىپتۇ. بالىلار ئۈزۈمنى يەۋېتىپ: «دادا، بىزدىن كېيىن قالغاندا بۇ ئۈزۈملەرنى كىم يەر» دەپ سوراپتۇ. شەيخ ھەسەن «چىشى قۇرۇقىدىلار يەر» دەپتۇ. شۇنىڭدىن بىرى لەنگەرلىكلەرنىڭ چىشى ئاسانراق پەرسۈدە بولىدىغان بوپتۇ. ئۆتكەن زاماندا تال ئۈچ كۈندە بولغان بولسا، ھازىر ئۈچ يىلدا بولىدىكەن.

شۇ زامانلاردا لەنگەرنىڭ «يول ئارش» قا ئالتە مو تال يەتكۈزۈلۈپ، كېيىن ئاستا - ئاستا پۈتۈن لەنگەر بويىچە كېڭەيتكەنكەن. يەنە بىر رىۋايەتتە، تۇرپاننىڭ شۇ ۋاقتىدىكى پادىشاھى كېرىيىگە ساياھەتكە كېلىپ، تالنىڭ چىۋىقلىرىدىن ئېلىپ كېتىپ، تۇرپاندىمۇ تال يېتىشتۈرۈپ كېڭەيتكەنكەن دېيىلىدۇ.

2

كۈنلەرنىڭ بىرىدە، خان يايلاق ① نىڭ پادىشاھى ھاتەم شاھ سەكسەنچە لەشكەرلىرىنى ئېلىپ چىن ماچىن شەھىرىگە ساياھەتكە بېرىشنى ئويلاپ يولغا چىقىپتۇ. ھاتەم شاھ لەنگەرنىڭ «يول ئارش» قا يېقىن كەلگەندە قاراڭغۇ چۈشۈپ، مۇشۇ يەردە قونماقچى بوپتۇ، لېكىن قوندىغان يەر تاپالماي

① خان يايلاق — كېرىيىدىكى بىر تاغنىڭ نامى.

تۇرغاندا، يىراقتا بىر يەردە ئوت يورۇقى كۆرۈنۈپتۇ. ھاتەم بىر ۋەزىرنى «سەن ئوت كۆرۈنگەن يەرگە بېرىپ، قوندىغان جاي بار - يوقلۇقىنى بىلىپ كەلگىن» دەپتۇ.

ۋەزىر ئوت يورۇقى كۆرۈنگەن يەرگە بارسا بىر گەمىنىڭ ئىچىدە ئوت كۆيۈۋاتقۇدەك، ئوتنىڭ ئىچىدە بىر كىشى كۆيمەي بەلكى ھۇزۇرلىنىپ ياتقۇدەك، ۋەزىر دەرھال قايتىپ پادىشاھقا ئەھۋالنى ئېيتىپتۇ.

ھاتەم شاھ ۋەزىرگە: «سەن يەنە بېرىپ ھەر قانداق ئادەم بولسىمۇ ئۇنىڭغا ئېيتقىن، بىر كېچە قوندۇرالمىدىكىن» دەپتۇ.

ۋەزىر بېرىپ ئوت يالقۇنى ئىچىدە بەھۇزۇر ئۇخلاۋاتقان ھېلىقى كىشىنى ئويغىتىپ، ئالدى بىلەن ئىسمىنى سورايتۇ. «ئېتىم شەيخ ھەسەن» دەپتۇ ئوتتا ياتقان كىشى. «سىز كىم بولىسىز» دەپتۇ ئۇ، «مەن ھاتەم پادىشاھنىڭ ۋەزىرى، بىز پادىشاھ بىلەن چىن ماچىن شەھىرىگە ساياھەتكە ماڭغاندۇق، كەچ بولۇپ قالدى، پادىشاھىمىز ھاتەم بىزنى بىر كېچە قوندۇرالمۇ؟ ئوقۇپ كەل دەپ ئۆزلىرىنىڭ قېشىغا ئەۋەتتى» دەپتۇ ۋەزىر. «ئۇنداق بولسا، دەپتۇ شەيخ، پادىشاھ قانچىلىك ئادىمى بولسا باشلاپ كەلسۇن، ئەلۋەتتە قوندۇرالايمەن».

ۋەزىر ئەھۋالنى پادىشاھقا ئېيتىپتۇ. پادىشاھ لەشكەرلىرى بىلەن بارسا ئۆيىمۇ يوق ئىكەن. ھاتەم پادىشاھ شەيخ ھەسەن بىلەن كۆرۈشۈپتۇ. شۇ زامان شەيخ ھەسەن قىبلىگە قاراپ، ئاللاھۇ ئەكبەر دەپ خۇداغا يالۋۇرۇپ دۇئا قىلغانىكەن، بىر نەچچە ئۆي - ئىمارەت ھازىر بولۇپتۇ. شەيخ ھەسەن ھاتەم پادىشاھنى لەشكەرلىرى بىلەن ئۆيگە باشلاپ ئۈزۈم بىلەن مېھمان قىلىپ، ئەتىسى ئۈزۈم يوللۇق تۇتۇپ، يولغا سېلىپ قويۇپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن، لەنگەردە ئۈزۈم پەيدا بولۇپ، لەنگەر ئۈزۈم كەتتىگە ئايلانغانىكەن.

ئېيتىپ بەرگۈچىلەر: كېرىيە ناھىيىسى لەنگەر يېزىسىدىن سۇلايمان ئاخۇن
ئىسمائىل تۈلكە، توختى ئاخۇن
رەتلىگۈچىلەر: ئابدۇۋېلى سۇلايمان، ئابدۇقادىر

«ئاچچىق ئۆرۈك» لەقىمى

قەدىمكى زامانلاردا تەكلىماكاننىڭ جەنۇبىي چېتىدە «چىرا» دەپ ئاتىلىدىغان بىر يۇرت بولغانىكەن. بۇ يۇرت بازىرىدىكى ئاۋات رەستىلەردە بازار كۈنلۈكى رەڭدار گەزماللار، چىلان، ياڭاق، ئۆرۈك، ئۈجمە، جىگدە، سۆگەت، ھاڭگا تېرەك ياغىچىدا چىرايلىق نەقىشلەر ئويۇلۇپ نەپىس ياسالغان ئايلاق، قوشۇق، جام، چۆچەك، چۆمۈچ، كاسا، تەڭلە، دۆشە، راۋاب، داپ، سۇناي ... لار كۆزنى قاماشتۇرۇپ، كېلىپ - كېتەر سودىگەرلەر، يۇرت كېزەر مېھمانلارنىڭ ئايىغى. ئۈزۈلمەيدىكەن. زامانلارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ھاۋا كىلىماتى ئىسسىپ، قۇرغاقچىلىق ئاپىتى يۇرتقا ۋەھىمە سايپتۇ. يەتتىنچى، سەككىزىنچى ئايلاردا كەلكۈن كېلىپ كىشىلەرنىڭ ھۆل بولمايدىغان ھېچنېمىسى قالماي، باشقا ۋاقىتلاردا ئېرىق - ئۆستەڭ قۇرۇپ يۇرت چۆل - جەزىرگە ئايلىنىشقا باشلاپتۇ. يۇرت مۇنەججىملىرى ئۆزئارا كېڭىشىپ پۈتۈن يۇرت خەلقىگە قۇرغاقچىلىققا چىداملىق، ئادەمگە ئوزۇق، ھايۋانغا يەم - خەشەك، كېسەلگە شىپاھ، ياز كۈنلىرى ئادەمگە راھەت، قىشتا ھارارەت بېغىشلايدىغان ئۆرۈك كۆچىتى تىكىش تەكلىپىنى بېرىپتۇ. يۇرت خەلقى خوندەك، جانانى، خۇۋانى، ئەينالى، ئاق ياغلىق، قارا ياغلىق، مېرۈل، سەيۋى ... قاتارلىق ئېسىل ئۆرۈك سورتلىرىنىڭ ئۈچكىسىنى تېرىپتۇ. كۆچەتلىرىنى تىكىپتۇ، تەبىئەت ئۈستىدىن غەلبە قىلىپ، يۇرتنى بۇرۇنقىدەك ئاۋاتلاشتۇرۇپتۇ. بۇ يۇرتنىڭ داڭقىنى ئاڭلىغان كىشىلەر مېھمان بولۇپ يىراق - يېقىندىن كەلگىلى تۇرۇپتۇ. خۇش پېئىل ساھىبخانلار ئەزىز مېھمانلارنى مەزىزلىك تائام بىلەن مېھمان قىلغاننىڭ سىرتىدا، تاتلىق يېمىش ئۆرۈك بىلەن مېھمان قىپتۇ. مېھمانلار ئۆرۈكنى شۇپىلاپ يەيدىكەن، شۆپۈكىنى مېنىپ كەلگەن ئۇلاغلىرىغا بېرىدىكەن، مېغىزىنى يەپ نېرۋا ئاچىزلىق، ساراتان (راك) ... قاتارلىق كېسەللىكلەرگە شىپاھ تاپىدىكەن، سايىسىدا يېتىپ راھەتلىنىدىكەن، شاكىلىنى ئوچاققا سېلىپ، قۇم چۆگۈنلىرىدە چاي قاينىتىپ ئىچىدىكەن ... قايسىبىر يىلى قوشنا ئەلدىن مېھمان كەپتۇ،

ئۇلار ئۆرۈك پىشىپ ئاخىرلىشاي دەپ قالغاندا ئۆرۈك دەرىخىنىڭ ئۈچىدىكى ئوتقاشتەك تاۋلىنىپ پىشقان ئۆرۈكنى ئېغىتىپتۇ، چۈشمەپتۇ، چالما - كېسەك ئېتىپتۇ، بىر تال ئۆرۈك چۈشۈپ باشقىلىرى خان تاجىدەك تۇرۇۋېرىپتۇ. ئۆرۈككە قاراپ ئۇلاردىن بىرى «ئادەمنىڭ قولى يەتمىگەن نەرسە ئاچچىق بولىدۇ» دەپتۇ. ئۇنىڭ ھەمراھى «شۇنداق، بۇ ئۆرۈك ئاچچىق ئوخشايدۇ، تاتلىق بولغان بولسا ئېغىتساق چۈشەتتى» دەپتۇ. يەنە بىر مېھمان: «ئاچچىق نەرسىنى ئاچچىقى يامان ئادەم ئۆستۈرىدۇ» دەپ چاقچاق قىپتۇ. بۇ چاقچاق كېيىن چىراللىققا «چىرايلىق ئاچچىق ئۆرۈك» دېگەن لەقەم بولۇپ تارقىلىپتۇ.

چىرادا ئاچچىق ئۆرۈك كۆپكەن دېگەن خەۋەرنى ئاڭلىغان بىر نەچچە ساياھەتچى، ساراتان كېسىلىگە داۋا ئىزدەپ چىراغا ئاچچىق ئۆرۈك سوراپ كەپتۇ. يېزا - قىشلاقلارنىڭ ھەممىلا يېرىنى ئايلىنىپتۇ. ئاچچىق ئۆرۈك ئىزدەپ تاپالماي جىلە بوپتۇ. ئاخىرى ساھىبخاندىن ئۆزلىرىگە ئاچچىق ئۆرۈك تېپىپ بېرىشنى ئىلتىماس قىپتۇ. ساھىبخانلار بۇ يۇرتتا ئاچچىق ئۆرۈك دورا ئۈچۈنمۇ تېپىلمايدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. بۇنىڭ بىلەن ساھىبخانلار ھەسەتخورلارنىڭ مۇددىئاسىنى بىلىپتۇ. ئەقىل - پاراسەتلىك، ئەمگەكچان، مېھماندوست چىرا خەلقىگە بولغان سۆيۈنۈشى ھەسسىلەپ ئېشىپتۇ.

«كۆمەچ» لەقىمىنىڭ كېلىپ چىقىشى

بۇرۇنقى زاماندا ھازىرقى چىرا ناھىيىسىدىكى گۇلاخما دېگەن بۇ يۇرتتا يېقىن - يىراققا نامى بار بىر تۇل ئايال ئۆتكەنكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇ غەربتە ئىلچى، شەرقتە كېرىيىدىن تارتىپ مەشھۇر زاتلارنى، يۇرت كاتتىلىرىنى چاقىرىپ مېھمان قىلماقچى بوپتۇ.

ئۇ، بۇ كاتتا مېھمانلارنى ھەر خىل نازۇ نېمەتلەر ۋە بۇ يۇرتتىن چىقىدىغان ئېسىل مېۋە - چېۋىلەر بىلەن يەتتە كېچە - كۈندۈز مېھمان قىپتۇ. مېھمانلار ئۇزايدىغان كۈنى بىر پاتمان بۇغداي ئۇنى

(ئېيتىلىشىچە، بىر پاتمان ئاتمىش چارەك كېلىدىكەن)، ئاتمىش قوينىڭ گۆشى، ئوتتۇز چارەك پىياز، بىر چارەك زىرە، بىر چارەك قارىمۇچ ئارىلاشتۇرۇلۇپ قىيما قىلىنغان بىر چوڭ كۆمەچ كۆمۈپ، شۇنى ئۇزىتىش تامىقى قىلماقچى بوپتۇ ۋە چاكارلىرىغا بىر مو يەرگە گۈلخان سېلىشنى بۇيرۇپتۇ. گۈلخاننىڭ چوغلىرى لاخشى بولۇپ تەييار بولغاندا، كۆمەچ كۆمۈلۈپتۇ. مېھمانلار بۇ خىل تاماق ئېتىشنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈپتۇ، كۆمەچ پىشىپ تەييار بوپتۇ.

ئايال ھويلىسىدا جازاستان تەييارلاپتۇ ۋە ئاشپەزلىرىگە كۆمەچنى ئېلىپ كىرىشنى بۇيرۇپتۇ. ئۇزۇن ئۆتمەيلا كۆمەچ قىرىق ھارۋىغا ئۈلگۈجە بېسىلىپ دەرۋازا ئالدىغا كەلتۈرۈلۈپتۇ. كۆمەچ دەرۋازىدىن پاتماپتۇ. خەۋەرچى كېلىپ: «كۆمەچ دەرۋازىدىن پاتمىدى، كۆمەچنى پارچىلاپ ئەكىرىمىزمۇ ياكى دەرۋازىنى ئۆرۈپ ئەكىرىمىزمۇ؟» دەپ سوراپتۇ. ئايال ئىككىلەنمەيلا:

— كۆمەچنى پارچىلىماي، دەرۋازىنى ئۆرۈۋېتىپ ئەكىرىڭلار، — دەپتۇ.

دەرۋازا ئۆرۈلۈپ، كۆمەچ كىرىپتۇ ۋە مېھمانلارنىڭ ئالدىدا پارچىلىنىپ، لېگەن - لېگەنلەرگە سېلىنىپ، داستىخانغا قويۇلۇپتۇ. مېھمانلار بۇ تاماقنى ناھايىتى ئىشتىھا بىلەن يەپتۇ. ئۇلار قايتىشقاندىن كېيىن، ئىلگىرى كۆرۈپ باقماق تۈگۈل ئاڭلاپمۇ باقمىغان بۇ مەزىلىك تاماقنىڭ تەمى ئۇلارنىڭ تىلىدىن زادى كەتمەپتۇ. ئۇلار بارغانلا يېرىدە بۇ ئايالنى ئەسلىشىپتۇ. كىشىلەر شۇنچە كەڭ يەرگە گۈلخان سېلىپ كۆمەچ كۆمگەن بۇ ئايالنى «گۈلخان ئاپا» دەيدىغان بوپتۇ. كۆمەچ توغرىسىدىكى بۇ پاراڭ ئېغىزدىن - ئېغىزغا كۆچۈپ، يۇرتنىڭ نامى بىر پاتمان ئۇندا قىيما كۆمۈچى ئەتكەن ئايالنىڭ نامى بىلەن بىرىكىپ «گۈلخان ئاپا» دەپ ئاتىلىپتۇ. زامان - زامانلارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن «گۈلخان ئاپا» دېگەن ئىسىم «گۈلاخما» دەپ تەلەپپۇز قىلىنىدىغان بوپتۇ. بۇ يۇرت كىشىلىرىگە «كۆمەچ» لەقەم بولۇپ قوشۇلىدىغان بولغانىكەن.

دامىكۇ رىۋايىتى

1

قاراخانىيلار سۇلالىسىنىڭ خوتەن بۇددىستلىرىغا قارشى جەڭگە ئاتلانغان بىر بۆلۈك قوشۇنى ئاقسۇنىڭ ئايكۆل دېگەن يېرىدىن يولغا چىقىپتۇ. ئۇلار خوتەن دەرياسىنى بويلاپ سوزۇلغان «خوتەن قىيى» دەپ ئاتىلىدىغان كارۋان يولى ئارقىلىق يۈرۈپ، «مازار تاغ» دىن ئۆتكەندىن كېيىن شەرقىي جەنۇبقا بۇرۇلۇپ يۈرۈشنى داۋام قىپتۇ. ھازىرقى دامىكۇ ئەتراپىغا كەلگەندە، شۇ يەردىكى بۇددىست قوشۇنلارنىڭ قاتتىق قارشىلىقىغا ئۇچراپتۇ. ئوتتۇرىدا كۆپ قېتىم كەسكىن ئۇرۇشلار بولۇپتۇ. ئاخىرى قاراخانىيلارنىڭ ئىسلام قوشۇنى زەپەر قۇچۇپتۇ. قاراخانىيلار قوشۇنى بۇ يۇرتنى تىنجىتىپ نورمال تەرتىپ ئورنىتىپتۇ. ئاۋام خەلق ئىسلام ئېتىقادىنى قوبۇل قىلىپ، مۆمىن مۇسۇلمان بولۇپتۇ. بۇ يەردە ئەزەلدىن داۋاملىشىپ كەلگەن يىپەك، كىمخاپ توقۇمىچىلىقى تېخىمۇ روناق تېپىپتۇ.

يۇرتنى ئەمىن قىلىپ، ئاۋامنى يەرلىك بەگلەرگە تاپشۇرغان قاراخانىيلار قوشۇنى چىراغا قاراپ يۈرۈشكە تەييارلىنىپتۇ. شۇ چاغدا ئاۋام پۇقرالار قاراخانىيلار قوشۇنىنىڭ ئۆزلىرىنى ھىدايەتكە باشلىغانلىقىغا تەشەككۈر بىلدۈرۈش ئۈچۈن نۇرغۇن سوۋغاتلارنى تەييارلاپ يېتىپ كەپتۇ. سوۋغاتلار ئىچىدە ئەڭ قىممەتلىك بولغان ئۈستى كىمخاپ بىلەن يېپىلغان بىر پەتنۇسنى قوشۇننىڭ توپىشىغا ھەدىيە قىپتۇ. توپىشى كىمخاپنى ئاچقاندىن، ئىككى دانە مۇكا كۆزىگە چېلىقىپتۇ. بۇ، ئۇزۇن زامانلاردىن بېرى كىمخاپ توقۇشقا ئىشلىتىلگەنلىكتىن يالتىراپ پارقىراپ تۇرىدىغان ئالتۇن مۇكىلار ئىكەن. بۇ سوۋغاتتىن ئىنتايىن رازى ۋە خۇرسەن بولۇشقان سەركەردە - سەرۋازلار بىردەك «دۇمۇكى! دۇمۇكى!» دەپ ۋارقىرىشىپ كېتىپتۇ. توپىشى سوۋغاتلارنى خۇشاللىق بىلەن قوبۇل قىپتۇ. ئاندىن ئۇلارغا رەھمەت ئېيتىپ «يۇرتۇڭلارنىڭ نامى دۇمۇكى (بىر جۈپ مۇكا) بولسۇن» دەپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ بۇ يۇرت «دۇمۇكى» دەپ ئاتىلىپتۇ. زامانلارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بارا - بارا

تەلەپپۇز ئۆزگىرىشى بولۇپ «دۈمۈكيۇ»، «دامىنكۇ» دەپ ئاتىلىدىغان بولۇپتۇ.

ئاساسىي مەنبە «قىرىق بىر ئانا تەزكىرىسى» (قوليازما) گە ئاساسەن رەتلىگۈچى: مۇھەممەتئىمىن سابىر

2

قەدىمكى زاماندا تەكلىماكاننىڭ ئىچكىرىسىدە گۈزەل باغۇ بوستانلىق بىر يۇرت بولغانىكەن. ھەر يىلى خامان مەزگىلىدە بۇ يۇرتتا يامغۇر يېغىپ ئاندىن كىشىلەرنىڭ ھويلا - ئاراملىرىغا بىر يىل يەتكۈدەك بۇغداي ئۇنى ياغدىكەن، كىشىلەر ئۇنى تاغار - خۇرجۇنلىرىغا قاچىلاپ ئۆيلىرىگە ئەكىرىپ، قىش - ياز پەھۈزۇر تاماق ئېتىپ يەيدىكەن، ھېچكىممۇ ئاچلىقتىن، پۇل - مالدىن قىسلىمايدىكەن. بىر يىلى يازدا ياقا يۇرتتىن چەرچىن مال ساتىدىغان بىر سودىگەر ئايال كەپتۇ، ئۇ بازار كۈنى ماللىرىنى سېتىپ بولالماي تۆت ياشلىق بالىسى بىلەن بىر دېھقاننىڭ ئۆيىدە قونۇپ قاپتۇ. بۇ دەل كېچىسى بۇغداي ئۇنى ياغدىغان كۈنلەر ئىكەن. تەڭ كېچىدە سودىگەر ئايالنىڭ بالىسىنىڭ قورسىقى ئاغرىپ كېتىپتۇ ۋە ئانىسىنى ئويغىتىپتۇ. سودىگەر ئايال چالا ئويقۇچىلىقتا بالىسىنى ھويلىغا ئەپچىقپ بۇغداي ئۇنىنىڭ ئۈستىگە توسۇپتۇ، بالىسى تەرەت قىلىپ بولغاندىن كېيىن توپا ئالدىم دەپ بىر سىقىم بۇغداي ئۇنىنى ئېلىپتۇ - دە، بالىسىنىڭ قوڭىنى ئېرىغداپتۇ. بۇنىڭغا ئاللاننىڭ قاتتىق غەزىپى كېلىپ، شۇ مىنۇتتىن باشلاپ ئاسماندىن بۇغداي ئۇنى ياغدۇرماپتۇ. ئەنسى كىشىلەر بۇغداي ئۇنى ياغمىغانلىقىنى كۆرۈپ ئاللاغا يېلىنىپ، ھەمدۇ سانا ئوقۇپ دۇئا - تىلاۋەت ئۆتكۈزۈپتۇ. ئەمما، ئاسماندىن ئىككىنچىلەپ بۇغداي ئۇنى ياغماپتۇ. زامانلارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ھۆل - يېغىن مىقدارى ئازىيىپتۇ، يۇرتنى قۇرغاقچىلىق قاپلاپتۇ، دەھشەتلىك بوران بېسىپ دەل - دەرەخ، ئۆي - ئىمارەتلەرنى ئورۇپتۇ. قۇم كىشىلەرنىڭ يەيدىغان ئاشلىقى، ئولتۇرىدىغان ئۆيلىرى، ئىچىدىغان بۇلاق سۇلىرىنى، ساپ ھاۋالىق باغلىرىنى، يايلاقتىكى مال - چارۋىلىرىنى، پۇل - دۇنيالىرىنى... رەھىمسىزلىك

بىلەن كۆمۈشكە باشلاپتۇ. كىشىلەر قېچىپ يۈرۈپ ئاچلىق، ئۈسسۈزلۈك... تىن قىرىلىپتۇ. بۇ يۇرتتىكى چوقىلار جەمەتىدىن بولغان ئون نەچچە كىشى يېتەرلىك ئوزۇق - تۈلۈكىنى غەملەپ، ئېگىز دۆڭنىڭ ئۈستىگە بىر تال موما ياغاچنى بېكىتىپ، مومىنى ئايلىنىپ چۆرگىلەپتۇ. بوران چىقىپ، قۇم يېغىۋېرىپتۇ. قۇم مومىنى كۆمۈۋەتسە، يۇقىرىغا تارتىپ چىقىرىپ قويۇپ چۆرگىلەۋېرىپتۇ. ئاخىرى قىرىق بىرىنچى كۈنى چىقىۋاتقان دەھشەتلىك بوران توختاپتۇ، قۇياش ئىللىق كۈلۈپتۇ. پەقەت چوقىلار جەمەتىدىن يەتتە كىشىلا ساق قاپتۇ. ئۇلار جەنۇبقا يۆتكىلىپ بۇلاق سۈيىنىڭ مەنبەسىنى خۇددى دامىكو ئۇرۇقىنى تىزغاندەك تەرەپ - تەرەپتىن ئىزدەپ - تۇناشتۇرۇپ، مۇغغا ① ئوخشاش يەرنى تېشىپ سۇ چىقىرىپ يۇرتنى گۈللەندۈرۈپتۇ. شۇنىڭدىن بۇيان يۇرتنىڭ نامى «دامىكو»، خەلقنىڭ لەقىمى «مۇغا» دەپ ئاتالغانمىش... دامىكولۇقلار ئاشۇ چوقىلار جەمەتىنىڭ ئەۋلادىمىش.

خاتىرىلىگۈچى: تۇرسۇنتوختى سۇلايمان

ئىسلامائۇت ۋە تەۋەككۈل رىۋايىتى

1

ئۇزاق زامانلار ئىلگىرى كۆپ قىسىم ۋاقىتنى ئىستىقامەت بىلەن ئۆتكۈزىدىغان بىر قانچە تەقۋادار زاھىد ياشىغانىكەن. ئۇلار ئىنسانلار ئارىسىدىكى ئورۇش - جېدەل، ئاچ كۆزلۈك، ۋاپاسىزلىق چېقىمچىلىق، غەيۋەتخورلۇق، تەڭسىزلىك مۇشتۇمزورلۇق قاتارلىق يامان ئىللەتلەردىن بەكمۇ نەپرەتلىنىدىكەن، بۇنداق ئىشلارغا بىلىپ - بىلمەي ئارىلىشىپ قېلىپ گۇناھلىق بولۇپ قېلىشتىن قورقۇپ، يامانلىق، تەڭسىزلىك بولمىغان جاينى تېپىپ، خاتىرجەم تائەت - ئىبادەت بىلەن ياشاش نىيىتىگە كېلىشىپ يۇرتتىن چىقىپ كېتىپتۇ. ئۇلار جاڭگال ئارىلاپ مېڭىۋېرىپتۇ. ئۇلار ماڭا - ماڭا گىياھسىز قۇملۇققا چىقىپ قاپتۇ. زاھىدلار بارا - بارا بۇ سەپەردىن

① مۇغا - ئۆسلىگۈچى ھايۋان.

ئۈمىدسىزلىنىپ قايىتىپ كەتمەكچى بوپتۇ. بىراق ئۇلاردىن بىرەيلەن قايىتىپ كەتكۈسى كەلمەي، ھەمراھلىرى بىلەن خوشلىشىپ، قۇم ئارىلاپ كېتىۋېرىپتۇ. بىر ھازا ماڭغاندىن كېيىن بىر دەرياغا دۇچ كەپتۇ. بىر ئاز ئارام ئېلىپ قانغۇچە سۇ ئىچكەن زاهىد خېلى ماغدۇرغا كەلگەن بولسىمۇ، ئاچلىق دەردىدىن ئۈچەيلىرى تارتىشىپ كېتىپتۇ. ئەتراپنى ئايلىنىپ نەئىس - جىن، نە بىرەر تال ياۋا مېۋە ئۇچرىتالمىغان زاهىد دەريانىڭ ئۇ قېتىغا ئۆتۈپ ئىزدەپ باقماقچى بولۇپ، دەريانىڭ تېپىزراق بىر يېرىنى تېپىپ كېچىپ ئۆتۈپتۇ.

دەريانىڭ ئۇ قېتىمۇ ئوخشاشلا توغراقلىق جاڭگال ئىكەن. زاهىد بۇ يەردىمۇ قورساقنى ئەستەزلىگۈدەك ھېچنەرسە تاپالماي، مېڭىۋېرىپ يەنە كەڭ كەتكەن قۇملۇققا چىقىپ قاپتۇ، كەچ كىرگەندە قۇملۇق تۈگەپ جاڭگاللىق ئىچىدىن بىر ئاز ماڭغاندىن كېيىن، ئۇنىڭغا بادرا ۋە شاخلار بىلەن قوشام قىلىنىپ، ئۈستى شاخ - شۇمبىلار بىلەن يېپىلغان بىر ساتما ئۇچراپتۇ. زاهىد ئىچكىرى كىرسە بىر بوۋاي گۈلخاندا كاۋاپ قىلىپ ئولتۇرغۇدەك.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم بوۋا، — دەپتۇ زاهىد سالام قىلىپ.
 — ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام، كەلسىلە مېھمان، — دەپتۇ بوۋاي جاۋابەن، ئاندىن قايتۇرۇپ سورايتۇ، — ئۆزلىرى كىم؟ نېمە ۋەجىدىن بۇ جاڭگالغا كېلىپ قالدىلا؟

زاهىد كىمگىزگە چىقىپ ئولتۇرۇپ ئۆز كەچمىشلىرىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. ئۇنىڭ سۆزى تۈگىگىچە بوۋاي ياۋا توشقان گۆشىدىن قاقلىما كاۋاپ پىشۇرۇپ زاهىدنىڭ ئالدىغا كەلتۈرۈپتۇ. تويغۇچە كاۋاپ يەپ، قانغۇچە چاي ئىچكەن زاهىدنى ئۈگدەك بېسىپ بىردەمدىلا ئۇخلاپ قاپتۇ.

ئەتىسى زاهىد بىلەن بوۋاي كۆپ پاراڭ قىلىشىپتۇ. بىر چاغدا زاهىد بوۋايدىن سورايتۇ:

— بوۋا بۇ يەردە يالغۇز ياشايدىكەنسىز، شۇڭا بۇ يەردە تەڭسىزلىك بوقتۇ؟

— يوقسۇ، مېنىڭ مۇشۇ يەردە يۈرگىنىمنىڭ ئۆزى تەڭسىزلىك تەقسىر، — دەپتۇ بوۋاي، — مەن بۇ يەردە باينىڭ ئۆچكىلىرىنى

باقىمەن، ئۆلسە، يوقالسا مېنىڭ گەدىنىمگە ئارتىلىدۇ، شۇنىڭدىن قورقۇپ ئۆيگىمۇ قايتالمايمەن، باينىڭ بەرگەن ئىش ھەققى بالىلىرىمنى بېقىشقا يەتمەيدۇ، باي بولسا ئىشلىمەيدۇ - يۇ، بىزدىن ياخشى ياشايدۇ. بۇ تەڭسىزلىك ئەمەسمۇ؟

زاھىد بوۋاينىڭ گېپىنى ئاڭلاپ ئۇلۇغ - كىچىك تىنىپ جىم بولۇپ قاپتۇ. بىردەمدىن كېيىن يولغا چىققاچى بوپتۇ. بوۋاي ئۇنىڭغا جاڭگالدا يالغۇز يۈرمەسلىكىنى، يۇرتقا قايتىپ كېتىشىنى ئەسكەرتىپتۇ. زاھىد تەڭسىزلىك بار يەردە تۇرمايدىغانلىقىنى ئېيتىپ ئۆز گېپىدە چىڭ تۇرۇپتۇ. بوۋاي ئۆزىدە بار بىر قانچە كۆمەچنى ئۇنىڭغا يوللۇق تۇتۇپتۇ. زاھىد بوۋاينىڭ ھىممىتىگە رەھمەت ئېيتىپ، «بۇ يەر ئاۋات بولغاي» دەپ دۇئا قىپتۇ. ئاندىن يۈرۈپ كېتىپتۇ، بوۋاي ئۇنىڭدىن ئايرىلىشقا كۆزى قىيماي ئالدى تەرەپتىكى دەريا بويىغىچە ئۆزىنى كەپتۇ.

— بۇ قايسى دەريا؟ — دەپ سوراپتۇ زاھىد.

— يورۇڭقاش دەرياسىنىڭ ئاخىرى، — دەپتۇ بوۋاي جاۋابەن.

— دەريانىڭ ئۇ قېتى قەيەر؟

— ئۇ يەر «خان يايلىقى» دېيىلىدۇ. يىللىقچىلار خاننىڭ

كالا - قويلرىنى باقىدىغان يەر.

زاھىد ئۇنچىقماي دەريادىن ئۆتمەكچى بوپتۇ. بوۋاي قارىسا دەريادا كەلكۈن ئۇلۇغ ئىكەن.

— كەلكۈن ئۇلۇغ ئىكەن، كېچىپ ئۆتكىلى بولمىغۇدەك

تەقسىر، — دەپتۇ بوۋاي، — كەلكۈننىڭ تارتىلىشىنى كۈتكەن بولسىلا.

— كۈتەلمەيمەن تەقسىر، دەريانىڭ تارراق يېرى بارمۇ؟

— بار، بۇ يەردىن خېلى ئاياغدا «ئەگرى يار» دەيدىغان بىر جاي

بار. ئۇ يەردە دەريا قىنى خېلى تار.

زاھىد ئۆزىنى شۇ يەرگە باشلاپ بېرىشنى ئۆتۈنۈپتۇ، بوۋاي ماقۇل

بولۇپ، باشلاپ بېرىپتۇ، دېگەندەك بۇ يەردە دەريا قىنى خېلى تار

ئىكەن، شۇنداقتىمۇ نەچچە ئون غۇلاچ كېلىدىكەن. زاھىر دەريا بويىغا

كېلىپ ئىچىدە بىر نېمىلەرنى پىچىرلاپتۇ، ئاندىن:

— خەير - خوش، ئامان بولسىلا، — دەپتۇ بوۋايغا ۋە بىردىنلا ئالدىغا قاراپ «ياپەرۋەردىگار، ياتەۋەككەل!» دېگىنىچە دەرياغا قاراپ سەكرەپتۇ. ئايلا، ئۇ كەلكۈندە ئۆلىدىغان بولدى، — دەپ ئويلاپتۇ بوۋاي. لېكىن، شۇئان يەنە كۆزلىرىگە ئىشەنمەي قاپتۇ، قارىسا ھېلىقى زاھىد ئۇ قىرغاققا ساق - سالامەت چىقىپ بىمالال كېتىپ بارغۇدەك.

بوۋاي بۇ ئەھۋالدىن ھەيران - ھەس قاپتۇ. «ياتەۋەككەل» دېگەن گەپنى توختىماي تەكرارلاپتۇ. كېيىن ئۆز بېشىدىن ئۆتكەن بۇ ئىشلارنى كۆرگەنلا كىشىگە سۆزلەپ بېرىپتۇ. ئاي - يىللار ئۆتۈپتۇ، بوۋاي باقىغا سەپەر قىپتۇ. لېكىن بۇ ئىش كىشىلەر ئارىسىدا رىۋايەت بولۇپ تارقىلىپتۇ، يەنە تالاي ئەسىرلەر ئۆتۈپتۇ. نىياز ھېكمىبەگ زامانىغا كەلگەندە «خان يايلىقى» دېگەن ھېلىقى يەردە بوز يەر ئۆزلەشتۈرۈلۈپ، ئاھالىلەر ئولتۇراقلىشىپتۇ، كىشىلەر بۇ يېڭى يۇرتنى نېمە دەپ ئاتاش ئۈستىدە ئويلىغان ۋاقىتتا ھېلىقى زاھىدنىڭ «ياتەۋەككەل» دېگەنلىكىنى يادىغا ئېلىپ، بۇ يەرنى «تەۋەككەل» دەپ ئاتاپتۇ. كېيىنچە بۇ سۆز تەلەپپۇز ئۆزگىرىشى نەتىجىدە «تەۋەككۈل» دېيىلىدىغان بولپتۇ. ئارىدىن يەنە 40 — 50 يىل ئۆتۈپتۇ. 20 - ئەسىرنىڭ 30 - يىللىرىنىڭ بېشىدا ھېلىقى زاھىد بىلەن بوۋاي ئۇچراشقان يەردە، ئاھالىلەر ئولتۇراقلىشىپ بوز يەر ئېچىلىپ يېڭى يۇرت بىنا قىلىنىپتۇ. بۇ يۇرتقا نام قويۇش ۋاقتىدا كىشىلەر يەنىلا ھېلىقى رىۋايەتنى ۋە زاھىدنىڭ «بۇ يەر ئاۋات بولغاي» دېگەنلىكىنى ئېسىگە ئېلىپ، شۇنداقلا زامان ئالاھىدىلىكىنى ھېسابقا ئېلىپ بۇ يېڭى بوستانلىقنى «ئىسلام ئاۋات» دەپ ئاتاپتۇ.

ئېيتىپ بەرگۈچى: خوتەن ناھىيە تەۋەككۈل يېزىسىدىن
 يۈسۈن ئاخۇن
 توپلاپ رەتلەگۈچى: مۇھەممەتئىمىن سابىر

موللا قۇزى ئىسىملىك بىر كىشى يورۇڭقاش دەرياسىنىڭ تۆۋەنلىكى ئادەم ئايىغى يەتمەيدىغان بىر خىلۋەت چۆلدە مال

باقىدىكىدەك، بىر كۈنى ئاسماندا ئۇچۇپ كېلىۋاتقان بىر غازنىڭ ئېغىزىدىن بىر تال تاۋۇز ئۇرۇقى چۈشۈپ قاپتۇ. قاسىم ئاخۇن بۇ ئۇرۇقنى بىر نەم جايغا كۆمۈپ قويۇپتۇ. ئۇ، كۈز كۈنلىرىنىڭ بىرىدە تاۋۇز ئۇرۇقى كۆمگەن جايغا كەلگۈدەك بولسا، تاۋۇز پېلىكىدە قۇچاققا يانمىغۇدەك چوڭلۇقتىكى تاۋۇزلارنى كۆرۈپتۇ. موللا قۇزى تاۋۇزدىن بەشىنى بىر تاغارغا ئېلىپ ئېشىكىگە ئارتىپ ئۈچ كۈن يول يۈرۈپ خوتەننىڭ ئامبىلى ئالدىغا بېرىپتۇ ۋە تاۋۇزنى ئامبالغا تارتۇق قىپتۇ. بۇنىڭدىن سۆيۈنگەن ئامبال موللا قۇزىغا ئىنئام بېرىپتۇ ۋە ئۇنى يولباشچى قىلىپ نۇرغۇن ھاشارچى بىلەن تاۋۇز ئۈنگەن جايدىن بوز يەر ئېچىشقا بۇيرۇپتۇ. ئۇزۇنغا بارماي بىر تۈز زېمىن ئېچىلىپتۇ. ئامبال يامۇلدىن «پۈتۈن تەۋەلىكتىكى ئاھالىلەرنىڭ ئۈچ ئوغلى بولسا بىرى، بەش ئوغلى بولسا ئىككىسى بوز يەرگە كۆچۈش» كە پەرمان چۈشۈرۈپتۇ. كۆپ ساندىكى ياشلار ئۇرۇق - تۇغقان، ئۆي ماكانلىرىغا قىيالىماي ئاتا - ئانىلىرىنى تەڭلىككە قويۇپتۇ. كىشىلەرنىڭ دېلىغۇل بولۇپ، ساراسىمىدە قالغانلىقىنى كۆرگەن بىر مۇنەججىم كىشى: «بالىلىرىم، بۇ بەرىكەتلىك زېمىن، ئەجىر قىلساڭلار تەڭرى رىزىقىڭلارنى مۇشۇ يەردىن بەرگەي، بىر پېلەكتە ئادەمدەك 11 تاۋۇز چۈشكەن تۇرسا، (گۆچكە تېپەرمۇ، سۈت ئۆرۈلمەي، دېمەي، تەۋەككۈل قىلمايسىلەر»، دەپتۇ. كىشىلەر ئارقا - ئارقىدىن يېڭى بىناغا كۆچۈپ كەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇ يەر «تەۋەككۈل» دەپ ئاتىلىپ قاپتۇ.

توپلاپ رەتلىگۈچى: مەتقاسىم ئابدۇراخمان

ساراڭ مەھەللە

قاراقاش ناھىيىسىنىڭ قاراقاش بازىرى تۆۋەن قاپاقلا كەنتىدە «ساراڭ ئايمىقى» دەپ ئاتىلىدىغان بىر مەھەللە بار. يۈز يىللار بۇرۇن بۇ مەھەللىلىك دېھقانلار بىلەن ئۇ مەھەللىلىك دېھقانلار سۇغا نۆۋەت تالىشىپ ئۇرۇشۇپ قاپتۇ، دەسلەپتە ئۇ مەھەللىلىكلەر پالتا -

كەتمەنلەر بىلەن بۇمەھەللىلىك دېھقانلاردىن بىر نەچچە كىشىنىڭ كاللا - قاپاقلىرىنى قانغا بويلاپتۇ؛ ئۆز مەھەللىسىدىكىلەرنىڭ ئانىسى (بوزەك) بولۇپ كېتىۋاتقانلىقىغا چىدىمىغان مەيدىسىدە ئەركەك تۈكى بار بىر دېھقان جاننى ئالغانغا ئېلىپ، بىسى پارقىراپ تۇرغان بىر پالتىنى ئويناتقان پىتى قارشى تەرەپكە ھۇجۇم قىپتۇ. ئۇ مەھەللىدىكىلەر پانتىپارق بولۇپ قېچىپتۇ. بۇ پالۋان غەزىپىنى باسالماي ئىككى ئادەمنى چېپىپ ئۆلتۈرۈۋېتىپتۇ. ئۇ مەھەللىلىكلەر بۇمەھەللىلىكلەر ئۈستىدىن بېگىمگە ئەرز سۈنۈپتۇ. ئەرز خېتىدە قاتىل چېپىپ ئۆلتۈرۈشكە ھۆكۈم قىلىنمىسا، قانغا - قان، جانغا - جان ئالمىغۇچە شۈك (جىم) تۇرمايدىغانلىقىنى ئالاھىدە ئاگاھلاندۇرۇپتۇ.

بەگ دەلىل - ئىسپاتلارنى ئەمەلىيەشتۈرگەندىن كېيىن «قاتىل» نى چېپىپ ئۆلتۈرۈشنى پەرمان قىپتۇ. بۇ مەھەللىلىكلەر «قاتىل» نى قۇتقۇزۇۋېلىش ئۈچۈن بەگنىڭ ھۇزۇرىغا كېلىپ:

— بېگىم جانابلىرى، ئۆزلىرى «ھارۋىدا خوت يوق، ساراڭغا سوت يوق» دېگەن ھېكمەتنى ئاڭلىمىغانمىدەن؟ ئۆزلىرى ئەزەلدىن ساراڭلار گۇناھ قىلسا كەچۈرۈم قىلىنىپ كېلىۋاتقانلىقىنى بىلىپ تۇرۇپ بىر ساراڭ ئادەمنى ئۆلۈمگە بۇيرۇدىلا، — دەپ تۇرۇۋاپتۇ. بەگ «قاتىل» نى سىناپ باقماقچى، ئوڭ ئىكەنلىكى ئىسپاتلانسا ھۆكۈمنى دەرھال ئىجرا قىلماقچى بولۇپتۇ. ئىككى تەرەپنىڭ ۋەكىللىرىنى بىر سورۇنغا جەم قىلىپ «قاتىل» نى يالاپ كەلتۈرۈپتۇ، بىر جام قارا ئۈجمە بىلەن بىر جام قارا قوڭغۇزنى «قاتىل» نىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ. «قاتىل» ئىككى جامغا سەپسىلىپ قارىغاندىن كېيىن، بىر تال قوڭغۇزنى تۇتۇپلا ئاغزىغا سېلىپ چايناپ يۇتۇۋېتىپتۇ. بەگ شۇ مەيداندىلا:

— ساراڭنى جازالاش ئادىللىق جۈملىسىدىن ئەمەس، — دەپ «قاتىل» نى ئازاد قىلىۋېتىپتۇ، ئۇ مەھەللىلىكلەر غىڭ قىلالماپتۇ. شۇ ۋەقەدىن كېيىن، بۇ مەھەللىگە «ساراڭ مەھەللە» دېگەن نام سىڭىپ قالغانىكەن.

كۈدۈك

تەخمىنەن 200 يىللار ئىلگىرى ھازىرقى قاراقاش ناھىيىسى قاراقاش بازىرىنىڭ بۇ مەھەللىسىدە سەيپۇڭ موللام دېگەن بىر ئادەم بار ئىكەن. ئۇنىڭغا دائىملا كۈدۈمبا^① چىققاچقا «كۈدۈم» دەپ لەقەم سىڭىپ قاپتۇ. يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئۇلار غوللۇق بىر ئايماقنى تەشكىل قىپتۇ ۋە «كۈدۈم» دېگەن سۆز «كۈدۈك» غا ئۆزگىرىپ كەنت نامى بولۇپ قاپتۇ.

يەنە بىر رىۋايەتتە ئېيتىلىشىچە: بۇ يەرگە مۇسا دەرۋىش دېگەن بىر ئادەم كېلىپ، قايىقىلا بارسا كىشىلەرنىڭ ئۆزىنىڭ ئارقىسىدىن «گۈدۈك» لاشقانلىقىنى ئاڭلاپ قاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ كېتىر چېغىدا چاقچاق قىلىپ، ئۆزاتقىلى چىققانلارغا مۇنداق دېگەنكەن:

— مەن بۇ «گۈدۈك» مەھەللىسىگە يەنە كېلىمەن.
ئەنە شۇ چاغدىن باشلاپ بۇ كەنتنىڭ نامى «كۈدۈك» دەپ ئاتىلىپ قاپتۇ.

ئاتباش

قاراقاش بازىرىدا قاراقاش دەرياسى بويىغا جايلاشقان «ئاتباش» دەپ ئاتىلىدىغان بىر كەنت بار. نېمە ئۈچۈن «ئاتباش» دەپ ئاتالغانلىقى توغرىسىدا بۇنداق ئىككى رىۋايەت بار. بىر خىلى: بۇ يەر يۇرت بولۇشتىن ئىلگىرى، قاراقاشتىن ئاقسۇ، كۇچارغا قەغەز، يىپەك، قاشتېشى، گىلەم قاتارلىق يەرلىك مەھسۇلاتلارنى توشۇيدىغان كارۋانلارغا ئۆلۈك ئاتنىڭ بېشى ئۇچراپتۇ. كارۋانلار ئاخشىمى قونالغۇدا توپلىنىپ پاراڭلىشىۋېتىپ، ھېلىقى جايدا ئاتنىڭ بېشىنى كۆرگەنلىكىنى بىر - بىرىگە ئېيتىپ بېرىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇ يەر «ئاتباش» دەپ ئاتىلىپ قالغانكەن.

يەنە بىر خىلى: بۇ يەردە تاز ئادەملەر جىق ئىكەن. بىر

① كۈدۈمبا — ئادەمنىڭ باش قىسمىغا پەيدا بولىدىغان چوڭ قاپارتمىلىق جاراھەت.

تېۋىپنىڭ مەسلىھىتى بىلەن بۇ تازىلار كەلكۈن كەلگەندە لاي سۇ بىلەن ھەر كۈنى كالىسىنى يۇيۇشنى بىر نەچچە ھەپتە داۋاملاشتۇرۇپتۇ. كالىلىرى ئەتلىنىپ چاچ ئۈنۈپتۇ. بۇلاردىن بىرى قوشنا يۇرتتىكى بىرى بىلەن سوقۇشۇپ قاپتۇ، ئۇ كىشى كالىسى ئەتلىنىپ چاچ ئۈنگەن بۇ كىشىنى:

— چوڭ گەپ قىلماڭ ئەتاباش تاز، — دەپ تىللىغانىكەن، ئەتراپتىكىلەر كۈلۈشۈپ كېتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇ مەھەللىلىكلەرگە «ئەتاباش» دەپ لەقەم سىڭىپ قاپتۇ. مەھەللىمۇ شۇ نام بىلەن ئاتىلىپتۇ. يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن «ئەتاباش» دېگەن سۆز كىشىلەرنىڭ تىلىدا «ئتاباش» قا ئۆزگىرىپ قاپتۇ.

«ھەزرىتى مەۋلانە خەلىپە» توغرىسىدا ئىككى رىۋايەت

1

نەسەبنامە ۋە تارىخىي مەنبەلەرگە ئاساسلانغاندا: تەخمىنەن 700 يىل ئىلگىرى بۇخارادا ئەبۇ ھاپىز كەبىرى، خارەزىمدە شەيخ نەجمىدىن كۇبرا قاتارلىق ئالىملاردىن بىلىم ئېلىۋاتقان 60 مىڭ تالىپ ئىچىدە ھەزرىتى ئېلىنىڭ 21 - ئەۋلادى يۈسۈپ خۇاجەمۇ بار ئىكەن. كىشىلەر ئۇنى ھۆرمەتلەپ «ھەزرىتى مەۋلانە خەلىپەم» دەپ ئاتىشىدىكەن. چىڭگىزخاننىڭ قىرغىنچىلىق خەۋىپىدىن چۆچىگەن تالىپلار ئۆزى خالىغان يۇرتلارغا كېتىشكە ئىجازەت ئالغاندىن كېيىن، ھەزرىتى مەۋلانە خەلىپە بەلىخ ئارقىلىق قەشقەرگە كېلىپ بىر نەچچە يىل، يەكەنگە كېلىپ بىر نەچچە يىل تۇرۇپتۇ. ھەمسەپەرلىرىدىن ئالتە كىشىنى باشلاپ قاراقاشقا كېلىپ مازابى - ماشايقلارنى تاۋاپ قىلغاندىن كېيىن، ئاۋۋال ھازىرقى قاراقاش ناھىيىسى كۇيا يېزىسىنىڭ دەرۋىش كەنتىدە، كېيىن زاۋا يېزىسىنىڭ كۆتەكئېرىق كەنتىدە ماكانلىشىپتۇ. كۆتەكئېرىقلىق كىشىلەر:

— قەلەندەرلەر بىلەن قوشنا بولساق يۈز - ئابروۋىمىزغا نۇقسان يېتىدۇ، — دېيىشىپ ئۇلارنىڭ گەمە - كەپىلىرىگە ئوت قويۇۋېتىپتۇ. مەۋلانە خەلىپىنىڭ ئوغۇللىرى قارچىغىلىرىنى، قىزلىرى قۇرئانلىرىنى

كۆتۈرۈشۈپ كەپىدىن قېچىپ چىقىپتۇ. مەۋلانە خەلىپە بالىلىرىنىڭ ئوت ئىچىدىن ئەڭ مۇھىم نەرسىلەرنى قۇتۇلدۇرغانلىقىنى كۆرۈپ خۇشال بولۇپ:

— ئەي ئوغۇللىرىم، سىلەرنىڭ ۋە ئەۋلادلىرىڭلارنىڭ بېشىدىن ئەمەل - مەنسەپ قۇشى نېرى كەتمىگەي، ئەي قىزلىرىم، سىلەرنىڭ لەۋزىڭلار ئوتلۇق بولغاي ① — ، دەپ دۇئا ئوقۇپتۇ (تاكى يېقىنقى زامانلارغىچە خوتەننىڭ دىنىي ھوقۇقى سۇلايمان ئەلەم قاتارلىق خەلىپە ئەۋلادلىرىنىڭ قولىدا بولغانلىقى، قىزلىرىنىڭ دۆلەتمەن ئائىلىلەرگە تالالىق بولغانلىقى ئەنە شۇ دۇئانىڭ ئىجابىتىدىن ئىمىش).

بۇ كىشىلەرنىڭ ئىسھاق غوجا ② ئىسىملىك ئۇستازى بىر لېگەنگە ئاچقۇچ، ئوت، كېپەكنى قويۇپ، شاگىرتلىرىغا خالىغاننى تاللاپ ئېلىشنى بۇيرۇپتۇ. مەۋلانە خەلىپە سەگەك بولغاچقا ئاچقۇچنى دەسلەپتە ئېلىۋالغانلىقتىن، ئەۋلادلىرىغىچە ئەمەل ۋە يەر ئېچىش بىلەن خەزىنىگە ئىگە بولۇپ ياشاپتۇ. ئوتنى تاللىغان شاگىرتى ئىمان ۋە ئۇلۇغلۇق بىلەن شۆھرەت قازىنىپتۇ. كېپەكنى تاللىغان شاگىرتى تېبابەتچىلىك بىلەن نام چىقىرىپتۇ. مەۋلانە خەلىپە ئۇستازىدىن: — بۇ يەردىكى تۇرالغۇمىز كۆيۈپ كەتتى. ئەمدى مەن نەدە ماكانلىشىمەن؟ — دەپ سوراپتۇ. ئۇستازى:

— ھاسىڭىز نەدە كۆكلەپ قالسا شۇ يەردە ماكانلىشىڭ، — دەپتۇ. مەۋلانە خەلىپە يۇرت - مەھەللىلەرنى ئارىلاپ ھازىرقى تاشمازار دېگەن جايغا كەپتۇ. بۇ جايدا بىر گۈم ③ بار ئىكەن. مەۋلانە خەلىپە گۈمنىڭ قېشىغا ھاسىسىنى سانجىپ، ھاسىنىڭ ئۇچىغا سەللىسىنى ئېلىپ قويۇپتۇ. سۇ ئىچىپ ھاردۇق ئالغاندىن كېيىن قارىسا ھاسا ياشىرىپ شاخ - پۇتاق چىقىرىپ قاپتۇمىش (ئارىدىن 600 يىلچە ئۆتكەندىن كېيىن بۇ قېرى تېرەكنىڭ ئىچى پورلىشىپ كەتكەنلىكتىن، بىر قېتىملىق قاتتىق بوراندا يىقىلىپ كەتكەن ۋە خەلىپە ئايمىقىدىن بىر نەچچە ئائىلە ئۇچ يىل

① تىلىكخۇلار ھەل بولغاي، ئارزۇ - ئارمانلىرىڭلارغا يەتكەنلىرى دېگەن مەنىدىكى ئىبارە.
 ② ئاڭلاشلارغا قارىغاندا، بۇ كىشىنىڭ قەبرىسى چىرا ناھىيىسىدە ئىكەن.
 ③ گۈم — سۇ ئىچىدىن تەبىئىي شەكىللەنگەن چوڭقۇرلۇق (قاينام).

يېقىلغۇ قىلغانىكەن. يىلتىزىدىن ياشىرىپ چىققان نوتىلار غۇلاچقا پاتمىغۇدەك يوغىناپ كەتكەنلىكتىن، 1954 - يىلى كېسىپ شال تىلىنىپ، خوتەن لاسكوي يىپەكچىلىك فابرىكىسىنىڭ بىنالىرىنى سېلىشقا ئىشلىتىلپتۇ). مەۋلانە خەلىپە بۇپەرەدە تۇرالغۇ ياساشقا ھازىرلىق قىلىۋاتقاندا قىزلىرىدىن بىرى:

— دەريانىڭ قىرغىقىغا جايلاشقان كۆڭلىمىز ئەمەن تاپماسمىكىن؟ — دەپتۇ. مەۋلانە خەلىپە:

— دەريا ئۇ تەرەپكىراق ئاققاي، — دەپتۇ. شۇ چاغدىن باشلاپ دەريا ئېقىنى مىڭ قەدەمچە شەرق تەرەپكە سۈرۈلگەنمىش.

مەۋلانە خەلىپە بۇ جايدا «ئاقساراي» نى بىنا قىلىپ ۋە بىر ئۆمۈر دىنىي تەرغىبات بىلەن شۇغۇللىنىپ، كېسەل بىلەن ۋاپات بولغىنىغا تەخمىنەن 770 يىل بوپتۇ. ئۇنىڭ جەستى ئۆزىنىڭ ۋەسىيىتىگە بىنائەن ھازىرقى قاراقاش ناھىيە ئاقساراي يېزىسىنىڭ ئاقايلا كەنتىدىكى زاراتگاھلىققا دەپنە قىلىنىپتۇ (ئېھتىمال قەبرىسىنى دەريا ئېقىنى بۇزۇۋېتىشىدىن ئەنسىرىگەن بولۇشى مۇمكىن). ئۇنىڭ جەستى يۇيۇلغان جاي ھازىرقى تاشمازار خانىقاسىنىڭ جەنۇبىي بۇرجىكىگە توغرا كېلىدىكەن. جەست يۇيۇلغاندا تۆكۈلگەن سۇ يېقىنقى يىللارغىچە كاتەكتە سىڭمەي تۇرغانمىش. كۆپلىگەن ساقايىمىغان جاراھەت - يارىلارغا بۇ سۇدىن بىر نەچچە تامچا تېمىنىپ قويۇلسا ئاغرىق سەللىمازا ساقىيىپ كېتىدىكەنمىش.

2

رىۋايەت قىلىنىدۇلەركى، بىر يىلى ئەتىيازدا دەريادا سۇ ئۈزۈلۈپ قېلىپ ئاياغ يۇرتلار (ھازىرقى قاراقاش بازىرى، تۈۋەت يېزىسى قاتارلىق جايلار) دىكى زىرائەتلەر قۇرۇپ كېتىپتۇ. بۇ يۇرتتىكى كىشىلەرنىڭ ئاقساقىلى ئەۋلىيا دەپ نامى تارقالغان مەۋلانە خەلىپىنىڭ ئالدىغا كېلىپ يۇرتىنىڭ ئاھۇ زارىنى بايان قىپتۇ. مەۋلانە خەلىپە ئاقساقالغا بىر نەچچە پۇتاقلىق شاخنى تۇتقۇزۇپ:

— بۇ شاخنى سۆرەپ كەينىڭىزگە قارىماي مېڭىۋەرسىڭىز، شاخنىڭ ئىزىدىن سۇ ئاقىدۇ، — دەپتۇ. ئاقساقال تەزىم بەجا

كەلتۈرگەندىن كېيىن يۇرتىغا قاراپ يولغا چىقىپتۇ. مەۋلانە خەلىپە قىبلىگە قاراپ:

— ئەي ھەممىگە قانداق ئۇلۇغ ئاللا ئىگەم، ئاچارچىلىق خەۋپىگە ئۇچراۋاتقان ئاشۇ بىچارە بەندىلىرىڭنىڭ ھاجىتىنى راۋا قىلغايىمەن، — دەپ دۇئا ئوقۇپتۇ. ئاللا ئۇنىڭ دۇئاسىنى ئىجابەت قىلىپ، دەريانىڭ كۈنپېتىش تەرىپىدىكى قىرغاقنى بويلاپ نەچچە ئون بۇلاقنى پەيدا قىپتۇ. بۇلاقلارنىڭ سۇلىرى دەرياغا قۇيۇلۇپ شاخ - پۇتاقلىرى ئىزىدىن تاراملارغا بۆلۈنۈپ ئېقىپتۇ. ئاقساقال سۇنىڭ ئېقىشىنى كۆرىمەن دەپ پات - پات كەينىگە بۇرۇلۇپ قارايتۇ. بۇ چاغدا ئۇ سۆرەپ كېلىۋاتقان شاخمۇ يانغا سۈرۈلگەنلىكتىن سۇمۇ بۇرۇلۇپ ئېقىپتۇ. ئەنە شۇ چاغلاردىن باشلاپ ئېقىن ھېلى ئۇ قىرغاققا، ھېلى بۇ قىرغاققا ئۈسۈپ ئاقىدىغان بولۇپ قاپتۇ. ھازىرقى قاراقاش دەرياسى كۆۋرۈكنىڭ ئورنىغا كەلگەندە سۇ تېز ئېقىپ ئاقساقالنىڭ ئالدىغا ئۆتۈپ كېتىپتۇ. بۇنى غايىبانە كۆرۈپ تۇرغان مەۋلانە خەلىپە:

— ھاي - ھاي سۇ، توختايدىغان يەرگە بېرىپ قالدىڭىز، — دەپتۇ. سۇ دەرھال ئاياغقا ئېقىشتىن توختاپتۇ. سۇنىڭ كۆۋرۈكنىڭ تېگىدىن ئۆتۈپلا شارقىرماي ئاستا ئېقىشى شۇ سەۋەبتىن ئىمىش.

«قارا ساقال مازار غوجام»

ھازىرقى قاراقاش ناھىيىسى جاھانباغ يېزىسىنىڭ ئۇرۇنئېرىق كەنتىدە «قارا ساقال مازار غوجام» دەپ ئاتىلىدىغان بىر قەبرە بار. بۇ قەبرە توغرىسىدا خەلق ئارىسىدا مۇنداق بىر رىۋايەت سۆزلىنىپ كەلمەكتە:

بەش - ئالتە يۈز يىللار بۇرۇن، بۇ يەردىكى ئۆستەڭنىڭ سۈيى قىرغاقنى بۇزۇپ يېيىلىپ ئاقىدىكەن. كىشىلەر بۇ يەردىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ لاي ئارىسىدىكى ئۇزۇن ساندۇقنى كۆرۈپ قاپتۇ ۋە بۇ ئىشتىن يۇرت ئاقساقىلىنى خەۋەرلەندۈرۈپتۇ. ئاقساقال دەرھال يېتىپ كېلىپ ساندۇقنى ئېچىپ قارىسا قارا ساقاللىق جەسەت يېتىپتۇ. ئاقساقال كېچىسى ئۇخلاۋېتىپ چۈش كۆرۈپتۇ. چۈشىدە بۇ قارا ساقاللىق كىشى بىر نەچچە يۈز لەشكەرگە باشلامچىلىق قىلىپ مايمۇن يۈزلۈك دۈشمەنلەر بىلەن قىلىچ چىپىشىۋاتقۇدەك. مايمۇن يۈزلۈكلەر

پايپىتەك بولۇپ قېچىۋاتقۇدەك. ئەتىسى سەھەردە ئاقساقال ئاۋامنى (جامائەتنى) يىغىپ:

— چۈشۈمگە ئايان بولدى. بۇ زات ئادەتتىكى ئادەم ئەمەس. بىز سەجدە قىلىدىغان ئۇلۇغ ئادەمدۇر، — دەپتۇ ۋە مېھت نامزىنى قايتىدىن داغدۇغىلىق ئۈزىتىپ، دەپنە رەسمىيەتلىرىنى بېجىرىپ چوڭ قەبرە ياسىتىپتۇ. بۇ قەبرە «قارا ساقال مازار غوجام» دەپ ئاتىلىپتۇ.

يەنە بەزىلەرنىڭ ئېيتىشىچە، بۇ مازار 41 چىلتەن بىلەن سەپەرداش بولغان ئىمامى مۇھەممەد خۇراساننىڭ قەبرىسى ئىكەنمىش.

ئىشقىلار

خوتەن خەلقى بۇددا دىنىدىن ۋاز كېچىپ ئەمدىلا ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىشقا باشلىغان يىللاردا، ئىسلام ئەللىرىدىن كەلگەن يولۇچىلار (يەرلىك خەلق «ئۇلۇغلىرىمىز» دەپ ئاتىغان كىشىلەر) بىناپان سازلىقنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى ھازىرقى قاراقاش ناھىيە جاھانباغ يېزىسىدىكى بۇ دۆڭ مەھەللىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ سۇ ئىچىپ سەگمۇالماقچى بوپتۇ. بۇلاردىن يېشى چوڭراق بىرى بىر ئۆيىنىڭ ئالدىغا كەلسە ئىشىك قۇلۇپلاغىلىق تۇرۇپتۇ. يەنە بىر ئۆيگە كىرىپ قارىسا بۇ ئۆيدىمۇ ئادەم يوق، بىر نەچچە ئۆيىنىڭ ئالدىغا بارسا ئەھۋال بايقىمىغا ئوخشاشلا، بۇ كىشى چەتتىكى بىر ئۆيگە كىرسە بىر كېسەلچان بوۋاي يالغۇز يېتىپتۇ. يولۇچى:

— بۇ مەھەللىدىكىلەر نەگە كەتتى؟ — دەپ سوراپتۇ. بوۋاي:

— ھەممەيلەن ئېتىزلىققا ئىش قىلغىلى كەتتى، — دەپ جاۋاب

بېرىپتۇ. يولۇچى ھەمراھلىرىغا:

— باشقا يۇرتلاردىن ئۆتكەن ۋاقتىمىزدا ھەممەيلەن قىلىۋاتقان

ئىشلىرىنى توختىتىپ بىزنى ئورنىۋېلىشقاننى. بۇ يەرنىڭ ئادەملىرى

بىز بىلەن چاتقى يوق، ئۆز ئىشلىرى بىلەن بوپتۇ. ئەجەب ئىش قىلار

ئادەملەر كەن بۇ، — دەپتۇ. «ئىشقىلار» دېگەن ئاتالغۇ شۇنىڭدىن

كېلىپ چىقىپ، دەۋرلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بۇ مەھەللىنىڭ نامى بولۇپ قاپتۇ.

تاقايلا

ھۆكۈمرانلىق ئورنىغا چىقىشقا يۈزلەنگەن يىللاردا، يەرلىك پىداكىيلار قالدۇق بۇددا دىنى قوشۇنلىرىغا زەربە بېرىش مەجلىسى ئۈچۈن ھازىرقى قاراقاش ناھىيىسى ئاقساراي يېزىسىنىڭ بۇ جايغا يىغىلىپتۇ. دەل شۇ پەيتتە بۇددا قوشۇنلىرىنىڭ شىددەت بىلەن ھۇجۇم قىلىپ يېقىنلاپ كېلىۋاتقانلىقى توغرىسىدا خەۋەر كەپتۇ. قوماندان:

— قوراللىرىمىزنى تەقلەپ ئۈلگۈرەلمەيمىز. دەرھال تارقايلى! — دەپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ بۇ جاي «تارقايلى» دەپ ئاتىلىپ، كېيىنچە «ر» ھەرپى تاشلىنىپ، «لى»، «لا» غا ئالمىشىپ «تاقايلا» غا ئۆزگىرىپ قاپتۇ.

يەنە بىر ئاڭلاشلارغا قارىغاندا، تەخمىنەن 170 يىل ئىلگىرى ئېگىز ئېرىق كەنتىدىكى غوجىلارنىڭ باش ئەجدادى مەۋلانە خەلىپىنىڭ قەبرىسى يېنىدىكى خانىقانى يېڭىلاپ سېلىش، خانىقاغا تاقا ياساش ئۈچۈن يەكەندىن ئىسمايىل ئاخۇن قاتارلىق بىر نەچچە ئۈستىنى تەكلىپ قىلىپ كەلتۈرۈپتۇ. تاقا ھەم ئېگىز ھەم ھەشەمەتلىك ياسالغانلىقتىن خوتەن، چىرا، كېرىيىلىك كىشىلەر كېلىپ كۆرۈشكەنكەن. تاقايلا دېگەن بۇ نام مەسچىت تاقىسىغا قارىتىلغان بولۇپ، «تاقا ئالدى» دېگەن ئاتالغۇنىڭ ئۆزگەرگەن ئەلەپپۇزى ئىكەن.

چىنارباغ

ھازىرقى قاراقاش ناھىيىسى ئاقساراي يېزىسىنىڭ چىنارباغ كەنتى تەۋەلىكىدە بىر تۈپ قېرى چىنار بار. بۇ چىنارنىڭ ئېگىزلىكى 34.6 مېتىر، توملۇقى يەتتە ئادەمنىڭ غۈلچىغا باراۋەر كېلىدۇ. شاخلىرى جەنۇبتىن شىمالغا 30 مېتىر، غەربتىن شەرقتە 28 مېتىر يېيىلغان بولۇپ، 1.5 مو

يەرنى ئىگىلەپ تۇرىدۇ. چىنارنىڭ غولى 4.5 مېتىر، ئېگىزلىگەندە ئالتە چوڭ پۇتاققا ئايرىلغان بولۇپ، پۇتاقلارنىڭ ئوتتۇرىچە توملۇقى (ئايلانمىسى) 3.5 مېتىر كېلىدۇ. بۇ چىنار توغرىسىدا كىشىلەر ئارىسىدا بۇنداق بىر رىۋايەت ساقلىنىپ كەلمەكتە:

مۇھەممەت پەيغەمبەر ئۆزىنىڭ ئەسھابى لەشكەرلىرىگە:

— خەيبەر شەھىرىدىكى بۇتپەرەست خەلقىنى ئىمانغا دەۋەت قىلىڭلار. رازىلىق بىلەن ئىمان ئېيتسا قىلچە زىيان - زەخمەت يەتكۈزمەڭلار. قارشىلىق كۆرسەتسە بەيئەت (تەسلىم) بولغىچە ئۇرۇش قىلىڭلار، — دەپ بۇيرۇپتۇ. لەشكەرلەر مەككىدىن يولغا چىقىپ خەيبەر شەھىرىنىڭ چېگراسىغا كېلىپ، بۇتپەرەستلەرنىڭ شەھەر دەرۋازىسىنى مەھكەم تاقاپ پۇخنا مۇداپىئەدە تۇرۇۋاتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ. ئەسھابىلار ھەر ئامال قىلىپمۇ سېپىلنى ياكى شەھەر دەرۋازىسىنى بۇزالمىپتۇ. ھەممەيلەن قانداق قىلىش توغرىسىدا باش قاتۇرۇپ تۇرغاندا ئەلى رەزىيەللا ئەنھۇ ①:

— دەرۋازىنى مەن ئاچمەن، — دەپتۇ. لەشكەرلەردىن بىرى يېنىدىكى چوڭ بىر تۈپ چىنارنى كۆرسىتىپ:

— دەرۋازىنى ئاچقۇدەك كۈچىڭىز بولسا، بۇ بىر تۈپ چىنارنى يۇلۇپ بېقىڭ، بولمىسا گېپىڭىزگە ئىشەنمەيمىز، — دەپتۇ. ھەزرىتى ئەلى چىنارنى بىر تارتقاندىن كېيىن، چىنار ئىككى پارچە بولۇپ يۇلۇنۇپ چىقىپتۇ. ئۇ بۇ ئىككى پۇتاق چىنارنى باش ئۈستىدە ئايلاندۇرۇپ ئاسمانغا ئاتقاندىن كېيىن، بىر پۇتقى ئەختام ② كەنتىگە چۈشۈپ، يىلتىزى ئۈستىدە، شاخلىرى ئاستىدا تەتۈر ياشىرىپ قاپتۇ (بۇ چىنار 1960 - يىلى ئائىمىز تەشۋىقاتى قانات يايدۇرۇلغاندا قومۇرۇپ تاشلاندى). يەنە بىر پۇتقى بۇ جايغا چۈشۈپ ياشىرىپ قاپتۇ. ئەسھابىلار بىر كۈن ئۇرۇش قىلىپ بىر رەستىنى، ئالتە كۈن ئۇرۇش قىلىپ پۈتۈن خەيبەر شەھىرىنى ئىگىلەش جەريانىدا، چىنارغا ھەر كۈنى بىر پۇتاق ياشىرىپ چىقىپتۇ. كىمدە كىم بۇ چىنارنىڭ ئەتراپىنى ئالتە قېتىم ئايلىنىپ ئەلىنىڭ روھىغا ئاتاپ دۇئا قىلسا، بۇ

① رەزىيەللا ئەنھۇ — خۇدا ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن.

② ئەختام — قاراقاش.

كىشىنىڭ بېشىغا كېلىدىغان ئاپەتلەردىن ئالتە قېتىملىقى كەچۈرۈم بولارمىش. كەنتمۇ بۇ چىنارنىڭ نامى بىلەن ئاتالغانىكەن.

ئۇچات ۋە «قۇيرۇقلۇق ئادەملەر»

ئىسلام قوشۇنلىرى بۇددىست ئەسكەرلىرىنىڭ باشلىقلىرى بولغان نوكتەزەشىد، چوقتەرەشىدلەرنى خوتەن تەرەپتىن قوغلاپ كېلىپ بىر كىشىدىن:

— بۇددىستلارنىڭ قايسى تەرەپكە قاچقىنىنى كۆردىڭىزمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. ئۇ كىشى دەريانىڭ غەربىي قىرغاق تەرىپىنى كۆرسىتىپ:

— ئۇچاتقا ئۆتۈپ كەتتى، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. شۇ چاغلاردىن باشلاپ ھازىرقى قاراقاش ناھىيىسى سايباغ يېزىسىدىكى بۇ جاي «ئۇچات» دەپ ئاتىلىپتۇ.

«ئۇچاتلىقلار ئارىسىدا قۇيرۇقلۇق يەتتە ئادەم بار» لىقى توغرىسىدىكى غەلىتە رىۋايەتنى ئاڭلىمىغانلار يوقتۇر بەلكىم. زادى كىملىرنىڭ قۇيرۇقى بار؟ ئۇچاتلىقلارمۇ بىر - بىرىدىن گۇمانلىنىدۇ.

ئىسلام قوشۇنلىرى ناماز ئوقۇۋاتقان پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ ئۇچاتلىق بىر كىشى ئۇلارنىڭ مىلتىقلىرىنىڭ تۆشۈكىگە قۇم توشقۇزۇپ قويۇپتۇ. ئۇرۇش باشلانغاندا مىلتىقلىرىنى تازىلاپ ئۈلگۈرتەلمىگەن يېڭىلىپ قاپتۇ. دە، قېچىش ئۈچۈن ئاتلىرىغا مىنمەكچى بولۇپ قارىسا، ئۈزەڭگىلەرنىڭ سول پۈت تەرىپى كېسىكلىك تۇرغۇدەك. ئۈزەڭگىلەرنى ئوڭشاپ بولغىچە، بۇددىست ئەسكەرلىرى ئىسلام قوشۇنلىرىدىن نەچچە يۈز كىشىنى چېپىپ تاشلاپتۇ. خوتەندە ئىسلام دىنى ئۈستۈنلۈككە ئېرىشكەندىن كېيىن سۈرۈشتۈرۈلۈپ ئىسلام ئەسكەرلىرىگە دۈشمەنلىك قىلغان ئۇ گۇناھكارنىڭ ئاللىقاچان ئۆلۈپ كەتكەنلىكى، لېكىن ئۇ گۇناھكارنىڭ يەتتە بالىسى ھايات ياشاۋاتقانلىقى مەلۇم بولپتۇ. دادىسىنىڭ ئىنتىقامى ئۈچۈن بالىسىنى ئۆلتۈرۈش ئىسلام ئەقىدىلىرىگە ئۇيغۇن بولمىغانلىقتىن، ئەسكەرلەرنىڭ غەزىپىنى پەسەيتىش ئۈچۈن:

«ئەبەدىي ئەيىبلىك — قۇيرۇقلۇق بولغايسەن، سانىڭ ئاشمىغاي، ئاز قالمىغاي» دەپ قارغايتۇ. شۇ چاغدىن باشلاپ ئۇچاتتىكى «قۇيرۇقلۇق كىشىلەر» سەككىزگە يەتكەن كۈنى بىرى ئۆلەرمىش، ئالتىنسى قالغان كۈنى بىرى تۇغۇلارمىش.

«كالا تېرىسچىلىك زېمىن لازىم»

خوتەن يەكەن خانلىقىغا قارايدىغان زاماندا، يەكەن خانى ھازىرقى قاراقاش ناھىيىسى زاۋا يېزىسىنىڭ شاخلىق كەنتىدىكى خوجىلارنىڭ ۋەكىلىنى ئۆزىنىڭ ھۇزۇرىغا چاقىرىپ بۇيرۇقنامە ئەۋەتىپتۇ. ياشتا چوڭراق بىر غوجا شاھنى خۇشال قىلىش ئۈچۈن چوڭ ياغاچ ساندۇق ياسىتىپ توپا قاچىلاپتۇ. پىشقىلى بىر ھەپتە قالغان ئىككى تۈپ تاۋۇزنى توپا بىلەن يىلتىزنى ئاچرىتىۋەتمەي، بۇ «ساندۇق ئېتىز» غا ئاۋايلاپ كۆچۈرۈپتۇ. تاۋۇزلارنىڭ قۇرۇپ كەتمىگىنىگە ئىشەنگەندىن كېيىن، ساندۇقنى ئات ھارۋىسىنىڭ ئۈستىگە ئورۇنلاشتۇرۇپتۇ. يول بويى تاۋۇز يىلتىزلىرىنىڭ زەخمىلەنمەسلىكى ئۈچۈن ئاتلارنى ئاستا، يولنىڭ تۈز يېرى بىلەن ھەيدەپ، تاۋۇزغا سۇ قۇيۇپ ئەي قىلىپ مېڭىپتۇ. ئۇلار بىر ھەپتىدىن كېيىن يەكەنگە كېلىپ خاننىڭ ئالدىغا كىرىپتۇ. خان ئۇنىڭدىن:

— ئاڭلىشىمچە، جەمەتخىلاردىكى كىشىلەر بىر - بىرىنى پالانخان، پۇستانخان دەپ چاقىرىشىدىكەنسىلەر، سىلەر خانلىقتا بىز بىلەن ئۈزەڭگە سوقۇشتۇرۇپسىلەر. بىز كىم، سىلەر كىم، بۇنىمۇ بىلمەمسىلەر؟ — دەپ سوراپتۇ. خوجا ئېگىلىپ تەزىم قىلىپ:

— يوغسۇ شاھىم، ئۆزلىرى بىلەن خانلىق تالىشىشقا ھەددىمىز يوق، بىز تېرىقچىلىق قىلىدىغان كىشىلەر. ئۆزىمىزنىڭ داخان ئىكەنلىكىمىزنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن ئىسمىمىزنىڭ ئاخىرىغا «خان» دەپ قوشۇپ قويۇپتىمىز، ئۆزلىرى دۇرۇس كۆرمىسىلەر، ئۇنداق ئاتاشمايلى، — دەپتۇ.

پەمىسز خان ئۇنىڭ گېپىگە ئىشىنىپ:

— مەيلى، يامان نىيەتتە بولماپسىلەر، قانداق چاقىرىشساڭلار

ئىختىيارىڭلار، — دەپتۇ. غوجىنىڭ ئىشارىتى بىلەن ئۇنىڭ ھەمراھلىرى تاۋۇزلارنى ساندۇق بىلەنلا خاننىڭ ئالدىغا ئېلىپ كىرىپتۇ، خوجا:

— پېقىر قۇللىرى خان ئۇلۇغلىرىغا بۇ ئەرزىمەس سوۋغاتنى ئېلىپ كەلگەندىم، — دەپتۇ. خان ئۇنىڭ ساداقىتىگە ۋە پەم - پاراسىتىگە قايىل ھەم ھەيران بولۇپ:

— بارىكالا، بارىكالا، ھەر قانداق تەلىپىڭىز بولسا دەڭ، مەن قوبۇل قىلىمەن، — دەپتۇ. خوجا:

— چوڭ تەلىپىم يوق، پەقەت كالا تېرىسىچىلىك زېمىن تەلەپ قىلىمەن، — دەپتۇ. خان: «كالا تېرىسى دائىرىسىدىكى زېمىننى ئۆزى خالىغان جايدىن تاللىسۇن، بۇ يەرگە باج - سېلىق تاپشۇرمىسۇن» دەپ پەرمان يېزىپ مۆھۈر بېسىپ بېرىپتۇ. خوجا شاخلىققا قايىپ كېلىپ، چوڭ بىر كالىنىڭ تېرىسىنى ئۈستىرا بىلەن قىلىدىنمۇ ئىنچىكە تىلىپتۇ. ئۇنى تارتىپ مېڭىپتىكەن، بىر ئۇچى خوتەننىڭ پۇشا، ئەگرساي، لاڭرۇ، يەنە بىر ئۇچى قاراقاشنىڭ ئۇچات، تۇزاقچى، قوقان، زاۋا، ياۋا دېگەن يەرلىرىگىچە سوزۇلۇپتۇ، خاننىڭ يارلىقىغا ئاساسەن، خوجا كالا تېرىسى سوزۇلۇپ بارغان ھەممە يەرگە ئىگىدارلىق قىلىشقا باشلاپتۇ.

كۆتىرەم

بۇنىڭدىن 120 نەچچە يىللار ئىلگىرى ھازىرقى قاراقاش ناھىيە زاۋا يېزىسىدىكى بۇ كەنتنىڭ ئورنى ناھايىتى بۈك - باراقسان ئىپتىدائىي ئورمانلىق ئىكەن. شۇ يىللاردا بۇ يەردىن سۇ ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن بىر ئېرىقنى 20 مېتىر ئېگىزلىكتە كۆتۈرۈشكە توغرا كەپتۇ ۋە يۇرت ئاقساقىلى قەلەمقاش بەگنىڭ قوماندانلىقىدا بىر نەچچە مىڭ ھاشارچى توپا يۆتكەپ كېلىپ كۆتۈرۈشكە باشلاپتۇ. ئۇلار بىر نەچچە ئاي ئىشلەپ 500 مېتىردەك ئېرىقنى كۆتۈرۈپ بولغاندا مۇنداق بىر ۋەقە يۈز بېرىپتۇ: يەنى قەلەمقاش بەگكە مۇشۇ ئورمانلىقتا بىر يولۋاسنىڭ بارلىقى مەلۇم بوپتۇ. قەلەمقاش بەگ دەرھال بۇيرۇق

چۈشۈرۈپ ئورمانلىقنى يۇمىلاق دائىرىدە قورشاشنى، يولۋاس كىمنىڭ ئالدىغا چىقسا كەتمەن بىلەن ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈشنى جاكارلاپتۇ. راست دېگەندەك يولۋاس چىقىپتۇ، ئەمما يولۋاس قەلەمقاش بەگنى دەھشەتلىك سوقۇپ قېچىپتۇ. قەلەمقاش بەگ شۇ يەردىلا جان ئۈزۈپتۇ ۋە ئاشۇ ئېرىقنىڭ قېشىغا دەپنە قىلىنىپتۇ. ئېرىق كۆتۈرۈشمۇ شۇنىڭ بىلەن توختاپ قاپتۇ (قەلەمقاش بەگنىڭ قەبرىسى ھېلىمۇ بار، ئېرىقمۇ شۇ پېتى تاشلاپ قويۇلغان). كېيىنچە بۇ يەردە ئاھالە كۆپىيىپ، بۇ يەر ئاشۇ ئېرىقنىڭ نامى بىلەن «كۆتەرەم» دەپ ئاتىلىپتۇ.

باشاچى

تەخمىنەن 210 يىل ئىلگىرى، بىر دېھقاننىڭ مەھەللىنىڭ غەرب تەرىپىدىكى يانتاق - قومۇش قاپلىغان جاڭگاللىقتا تۇنجى قېتىم تېرىغان بۇغدىيى راسا ئوخشاپ يوغان - يوغان «باشاق» تۇتۇپتۇ. كىشىلەر بۇ ئېتىزلىقنى «باشاچى» دەپ ئاتايتۇ. يىللارنىڭ ئۆتۈشىگە ئەگىشىپ باشاچى دېگەن ئانالىغۇ ھازىرقى قاراقاش ناھىيە زاۋا يېزىسىدىكى بۇ كەنتنىڭ نامى بولۇپ قاپتۇ.

يۇقىرىدىكىگە ئوخشىمايدىغان بۇنداق پاراڭلارمۇ بار: ياقۇپبەگ دەۋرىدە ئالۋان - ياساق ھەددىدىن ئېشىپ كېتىپتۇ. يەرلىك ئەمەلدارلار ئالۋان - ياساق تاپشۇرالمىغان پۇقرالارنىڭ ئۆيلىرىدىن قازان - چۆمۈچ، توخۇ - قويلرىنى يىغىۋېلىش ئۈچۈن كەلسە، ھېچكىمنىڭ ئۆيىدىن تۇتامغا چىققۇدەك مال - مۈلۈك تاپالماپتۇ. ئەسلىدە پۇقرالار توخۇ - قويلرىنى يىراقتىكى تۇغقانلىرىغا ئايرىپ بېرىپ، يۇللۇق مال - مۈلۈكلىرىنى كۆلدىكى سۇغا چۆكتۈرۈۋەتكەنكەن. يۇرت بويىچە ئېچىلغان چوڭ يىغىندا يەرلىك ئەمەلدار ئۇلارنى:

— باشباشتاقلار (باشقۇرۇشقا بويسۇنمايدىغانلار) دەپ تەنقىد قىپتۇ. ئۇلارغا «باشتاچى» دەپ لەقەم سىڭىپ، بارا - بارا كىشىلەر تىلىغا «باشاچى» دەپ سىڭىپ قاپتۇ.

بىر مازارغا ئۈچ نەزەر

ھازىرقى قاراقاش ناھىيە ئۈچى يېزىسىنىڭ خۇشئاۋات كەنتىدە بىر

قەدىمكى مازار بار، بۇ مازارنى بەزىلەر «قىلچى قان»، يەنە بەزىلەر «قىلچ - قان» دەپ ئاتايدۇ. «قىلچى قان» مۇئەسس، «قىلچ - قان» مۇئەسس، «خېلىچخان» دەپ ئاتايدىغانلارمۇ بار.

«قىلچى قان» دەپ ئاتايدىغانلار تۆۋەندىكى رىۋايەتنى ئاساس كەلتۈرىدۇ:

ناھايىتى قەدىمكى زامانلار ئىلگىرى بۇ يەردە كاتتا بىر شەھەر بولغانىكەن. بۇ شەھەرنىڭ پادىشاھى پۇقرالىرىغا، پۇقرالىرى پادىشاھقا سادىق ئىكەن. شۇڭا كۆڭۈللەر خاتىرجەم، تۇرمۇش پاراۋان، يۇرت - مەھەللە ئاۋات ئىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە يات بىر مەملىكەتنىڭ تىۋەنلىگەن لەشكەرلىرى ئۈستۈمتۈت كېلىپ بۇ شەھەرگە ھۇجۇم قىپتۇ، تەييارلىقسىز تۇرغان بۇ شەھەر خەلقنى قىرىپ - چېپىپ ئېرىقلاپ قان ئاققۇزۇپتۇ. بۇ شەھەرنىڭ پادىشاھى دەرغەزەپ بولۇپ ئېتىغا مىنىپتۇ - دە، ئىككى غۇلاچ قىلىچنى ئوينىتىپ يا ئۆلۈم، يا كۆرۈم دەپ قايتۇرما ھۇجۇمغا ئۆتۈپتۇ. قىلىچنى بىر قېتىم ئايلاندۇرۇشتا بەش - ئالتە دۈشمەننىڭ بېشىنى تېنىدىن جۇدا قىپتۇ. پادىشاھنىڭ باتۇرلۇقىنى، قىلىچنىڭ ئۆتكۈرلىكىنى، ئېتىنىڭ ئۇچقۇرلۇقىنى كۆرگەن دۈشمەنلەر پاتىپاراق بولۇپ قېچىپتۇ، پادىشاھ بىر كېچە - كۈندۈز توختىماي جەڭ قىلىپ تاجاۋۇزچىلارنى تامامەن چېكىندۈرۈپتۇ، پادىشاھ ھېرىپ - تالچىقىپ كەتكەنلىكتىن، ئوردىغا كېلىپلا يىقىلىپ جان ئۈزۈپتۇ. شەھەر خەلقى پادىشاھنى قىلىچى بىلەن بىللە دەپنە قىلىپ، كاتتا قەبرە ياساپ قىرىق كېچە - كۈندۈز مۇسبەت تۇتۇپتۇ. «قىلچى قان» دېگەن بۇ مازار ئەنە شۇ قىلىچى قانغا بويۇلۇپ كەتكەن پادىشاھنىڭ قەبرىسى ئىكەن.

بۇ مازارنى «قىلچ - قان» دەپ ئاتايدىغانلار بۇنداق بىر رىۋايەتكە ئاساسلىنىدۇ: بۇرۇنقى زاماندا بۇ يەرلەر كاتتا شەھەر بولۇپ، ھۈنەردە كامالەتكە يەتكەن بىر تۆمۈرچى ئۈستام ياشىغانىكەن. خوتەن شاھى زاۋا يېزىسىنىڭ قوغان دېگەن يېرىگە لەشكەر توپلاپ، تاجاۋۇز قىلىپ كەلگەن دۈشمەن قوشۇنلىرىغا قارشى قانلىق جەڭ قىپتۇ. ئۇ تۆمۈرچى، خوتەن لەشكەرلىرىگە ياراملىق قىلىچ - قالقانلارنى ياساپ بېرىپتۇ. خوتەن لەشكەرلىرى قىلىچ بىلەن ھۇجۇم قىلىپ قالقان

بىلەن قوغدىنىپ جەڭدە غەلبە قازىنىپتۇ. خوتەن شاھى تۆمۈرچىنىڭ تۆھپىسى ئۈچۈن ئۇنىڭغا «خوتەننىڭ قىلىچ - قالقىنى» دەپ نام بېرىپتۇ. بۇ مازار ئەنە شۇ تۆمۈرچىنىڭ قەبرىسى ئىكەن. يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن «قىلىچ - قالقان» دېگەن ئاتالغۇ كىشىلەرنىڭ تىلىغا «قىلىچخان» دەپ سىڭىپ قاپتۇ.

«خېلىچخان مازىرى» دەپ ئاتايدىغانلار بۇ رىۋايەتنى دەلىل كەلتۈرىدۇ:

ئۇزاق زامانلار ئىلگىرى بۇ يەرلەر كاتتا شەھەر بولغانىكەن، بۇ شەھەردە لوقمان ھېكمى ئىسىملىك كامالەتكە يەتكەن بىر تېۋىپ ياشايدىكەن. ئۇنىڭ سەككىز ياشلىق ئوغلى تامغا مىنىپ ئولتۇرۇپ پادىشاھنىڭ ئاتقا مىنىپ مېڭىشلىرىنى دورايدىكەن، پادىشاھنىڭ تەلەپپۇزى بىلەن «گۇناھكار» لارنى قامچىلاشقا، دارغا ئېسىشقا بۇيرۇيدىكەن. ئۇنىڭ ئەينەن قاملاشتۇرۇپ دورا ئىشلىرى چوڭ - كىچىك ھەممەيلەننى كۈلدۈرۈۋېتىدىكەن. بىر چېقىمچى پادىشاھنى بۇ ئىشتىن خەۋەرلەندۈرۈپ قويۇپتۇ. ئاچچىقى قايناپ - تاشقان پادىشاھ جاللاتلىرىنى بۇيرۇپ دورامچى بالىنى باغلىتىپ كەلتۈرۈپتۇ. پادىشاھ بالىغا بىر قارايدا «دادىسى ئۆگەتمەسە بۇ بالا مېنى دورا ئىشنى نەدىن بىلسۇن» دەپ ئويلاپتۇ. دە، بالىنى قويۇۋېتىپ، ئۇنىڭ دادىسىنى ئوتتۇز گەز چوڭقۇرلۇقتىكى زىندانغا تاشلاشنى بۇيرۇپتۇ.

ئۇن نەچچە يىلدىن كېيىن، پادىشاھقا كېسەللىك چاپلىشىپتۇ. ئۇن سەككىز مىڭ ئالەمدىكى داڭلىق تېۋىپلارغا كۆرۈنۈپ، ئالتۇندىن قىممەت دورىلارنى يەپ بىر نەچچە يىل داۋالانغان بولسىمۇ، كېسەلى شىپالىق تاپالماپتۇ. پادىشاھ ھاياتتىن ئۈمىدىنى ئۈزۈپ ئەزرا ئىلىنى كۈتۈپ ياتقان كۈنلەرنىڭ بىرىدە بىر قېرى ۋەزىر:

— تەقىسىر، ھېكمى لوقمان ئىسىملىك بىر تېۋىپنى زىندانغا تاشلىغان ئىدى، شۇ كىشى ئۆلۈپ كەتمىگەن بولسا، ھايات شاملىرى شوخلىنىپ كەتتى، — دەپتۇ. پادىشاھ سۈرۈشتۈرۈپ بىر قېرى جاللاتىنىڭ ئەسلىشى بىلەن ھېكمى لوقماننىڭ قايسى زىندانغا تاشلانغانلىقىدىن خەۋەر تېپىپتۇ. پادىشاھنىڭ تاپشۇرۇقى بىلەن خانىش بىر نەچچە خىزمەتچىنى ئەگەشتۈرۈپ كېلىپ ھېلىقى زىنداننىڭ

تۇڭلۇكىدىن قارىغۇدەك بولسا ئۆلۈك دېسە تىرىكتەك، تىرىك دېسە ئۆلۈكتەك بىر بوۋاي تىزنى مەيدىسىگە تېڭىپ ياتقۇدەك. خانىش شوتا بىلەن زىندانغا چۈشۈپ بوۋاينىڭ ئالدىغا كېلىپ:

— ھېكمى لوقمان دېگەن تېۋىپ ئۆزلىرىمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

ئۇ كىشى كۆزىنىمۇ ئاچالمىي، ئاڭلىنار - ئاڭلانماس ھالسىز ئاۋازى بىلەن:

— مەن شۇ، — دەپتۇ. خانىش زۆرۈرىيەتنى سۆزلەپ ئۇنىڭ رازىلىقىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، خىزمەتچىلىرىگە:

— بۇ كىشىنى كۆتۈرۈپ ئوردىغا ئېلىپ بېرىڭلار، — دەپتۇ.

— ياق، — دەپتۇ ھېكمى لوقمان، — مەن بەكمۇ زەئىپلىشىپ كەتتىم، قەيىرىمنى تۇتساڭلار شۇ يېرىم بەدىنىمدىن ئاجراپ كېتىدۇ.

— قانداق قىلىمىز ئەمەس؟ — دەپ سوراپتۇ خانىش ۋە ئۇنىڭ تەلىپىگە ئاساسەن، ئون تۆت ياشلىق ئىككى قىزنى ئۇنىڭ ئوڭ ۋە سول تەرەپلىرىگە تېڭىپتۇ، بىر دەمدىن كېيىن بۇ ئىككى قىز ئۆلۈپ ھېكمى لوقماننىڭ بارماقلىرى ھەرىكەتكە كەپتۇ. يەنە ئون تۆت ياشلىق ئىككى قىزنى ھېكمى لوقماننىڭ ئالدى - ئارقا تەرەپلىرىگە تېڭىپتۇ. بىر دەمدىن كېيىن بۇ ئىككى قىزمۇ ئۆلۈپ ھېكمى لوقمان كۆزىنى ئېچىپتۇ. بۇ ئىش ئون قېتىم تەكرارلىنىپ يىگىرمە قىز ئۆلگەندىن كېيىن، ھېكمى لوقمان ماغدۇرغا كىرىپ تۇرۇپتۇ ۋە ئون تۆت ياشلىق قىزدىن يەنە بىرنى كەلتۈرۈشنى تەلەپ قىپتۇ، خانىش خېلىچىخان ئىسىملىك ئون تۆت ياشلىق بىر قىزنى شوتىدىن چۈشۈرۈپتۇ. خېلىچىخان شوتىنىڭ تۆۋەن بالدىقىغا دەسسەپ تۇرۇپ قولىنى بوۋايغا ئۈزىتىپتۇ، بوۋاي قىزنىڭ قولىنى تۇتمەن دەپ بىر قەدەم يېقىنلاپتۇ، قىز بىر بالداق ئېگىزگە چىقىپ يەنە قولىنى ئۈزىتىپتۇ. ھېكمى لوقمان قىزنىڭ قولىنى تۇتۇشقا ئىنتىلىپ شوتىغا دەسسەپ بىر بالداق ئېگىزلەپتۇ. قىز يەنە بىر بالداق ئېگىزلەپ قول سۇنۇپتۇ... شۇنداق قىلىپ خېلىچىخانغا ئەگىشىپ ھېكمى لوقمان زىنداندىن چىقىپتۇ - دە، قىزنىڭ قولىنى تۇتۇپ مېڭىپ ئوردىغا كەپتۇ، شاھ ئالدىغا كىرگەندە خېلىچىخان ماغدۇرىدىن كېتىپ يېقىلىپتۇ ۋە شۇ ئان جان ئۈزۈپتۇ. ھېكمى لوقمان قىزلاردىن ئۆتكەن

قۇۋۋەت بىلەن جىسمانىي ۋە زېھنىي كۈچى تولۇقلىنىپ 30 ياشلىق قىران دەۋرىگە يېنىپتۇ. ئۇ بىر نەچچە كۈن ئىچىدە شاھنى داۋالاپ ساقايتىمىتۇ. شاھ ھېكمى لوقماننى ماغدۇرلاندۇرۇش ئۈچۈن جېنىدىن ئايرىلغان خېلىچىخان قاتارلىق قىزلارنى كاتتا داغدۇغا، چوڭقۇر تەزىيە بىلەن بۇ يەرگە دەپنە قىلغانىكەن، شۇڭا بۇ مازار «خېلىچىخان» دەپ ئاتالغانىكەن.

يۇقىرىدىكى ئۈچ خىل رىۋايەتتە «... بۇ يەردە كاتتا بىر شەھەر بولغانىكەن» دېگەندىن ئىبارەت بىر ئورتاقلىق بار. بۇ ئورتاقلىق بىلەن خۇشئاۋات كەنتىنىڭ زېمىنىدە كوزا سۇنۇقلىرى، چىرىپ كەتكەن ئادەم سۆڭەكلىرى ... ئۇچرايدىغانلىقىنى بىرلەشتۈرگەندە، قەدىمكى زامانلاردا بۇ يەرنىڭ راستتىنلا ئاۋات شەھەر ئىكەنلىكىنى جەزىم قىلغىلى بولىدۇ.

① مىللەت ئېرىق

ھازىرقى قازاقش ناھىيە ئۈرچى يېزىسىنىڭ غەربىي جەنۇب تەرىپىدە «مىللەت ئېرىق» دەپ ئاتىلىدىغان بىر كەنت بار. بۇ غەلبە ئاناغۇ قانداق كېلىپ چىققان؟

1947 - يىلى زاۋا يېزىسىنىڭ خۇمدان كەنتىدىكى دېھقانلار ئېرىق چېپىۋېتىپ كۆمۈلۈپ قالغان ياغاچ قوغاچنى ئۇچرىتىپتۇ. بىر نەچچە يىلەن قوغاچنى كۆتۈرگەننىكەن، قوغاچنىڭ ئۈستۈنكى يېرىمى ئاچرىلىپ چىقىپتۇ، ئاستىنقى يېرىمىدا بىر جەسەتنىڭ ياتقانلىقىنى كۆرۈپ، كىشىلەر چۆچۈپ كېتىشىپتۇ. جەسەت كىگىز قالپاق، يۇلك توقۇلمىدىن تون كىيگەن بىر ئەر كىشىنىڭ ئىكەن. ئۇنىڭ يېنىدا قىلىچ، ئوقيا، كۈمۈش جام بار ئىكەن (ياشاغانلارنىڭ ئېيتىشىچە، بۇرۇنقى زامانلاردا بۇ يەردە قانلىق جەڭ بولغانىكەن). كىشىلەر بۇ جەسەتكە قاراپ:

— بۇ بىزنىڭ مىللىتىمىزدىن ئەمەسكەن.

① بۇ كەنت 1958 - يىلىدىن باشلاپ بىنا قىلىنغان 46 يىللىق تارىخقا ئىگە يېڭى يۇرت.

— باشقا بىر مىللەتنىڭ ئادىمى ئىكەن، قايسى مىللەتتىن بولغىدى؟ — دېيىشىپتۇ. ۋاقىت ئۆتكەنسېرى:

— بىزنىڭ ئېتىزىمىزغا مىللەت ئېرىقىدىن سۇ كېلىدۇ.

— مىللەت ئېرىقىنىڭ قېشىنى ئېگىزلىيدىغان بولدۇق.

— مىللەت ئېرىقىنىڭ بويىغا جىرىم سالىمىز، — دېگەندەك گەپلەر بىلەن «مىللەت ئېرىق» دېگەن ئاتالغۇ كىشىلەر تىلىغا ئۆزلىشىپ قاپتۇ.

يالغۇز ئوغۇل

رىۋايەت قىلىدۇلەركى: ھەزرىتى ئەلىنىڭ ئوغلى ئىمامى مۇھەممەت ھەنىپە ئەمەل غوۋغاسى ۋە مەزھەپ قىرغىنچىلىقىدىن بىزار بولۇپ، شاھلىقتىن ۋاز كېچىپ مەككىنى تاشلاپ ئانىسى بۇۋى ھەنىپە خېنىم بىلەن تاغقا چىقىپ كېتىپتۇ.

ئۇ مەرئى ① نى شەرئى ② غا ئۆزگەرتىشنى نەچچە يۈز شەھەر خەلقىنى ئىمانغا كەلتۈرگەندىنمۇ ئۇلۇغ ئىش دەپ ھېسابلايدىكەن.

شۇڭا ئۇ پۇقرالارغا باشلامچىلىق قىلىپ تاغلار ئارىسىدىكى جىلغىلاردا ئېرىق - ئۆستەڭ قېزىپ يەر ئېچىپتۇ، كاتتا ئاۋات شەھەر - يۇرتلارنى بىنا قىلغاندىن كېيىن پۇقرالار بىلەن خوشلىشىپ بۇ يەردىن ئايرىلىپتۇ. ئۇ بارغانلىكى يېرىدە يەر ئېچىپ چۆل كۆكەرتىپ نەچچە ئون يىلدىن كېيىن دۇۋا ③ دەرياسىنىڭ بويىغا كېلىپ قاپتۇ. قارىسا دەريا سۈيى شارقىراپ - ئۆركەشلەپ ئېقىۋاتقان ئىكەن. ئۇ شاخ - قومۇشلاردىن كەپە ياساپ ئانىسى بىلەن ماكانلىشىپتۇ. ئۇ كېچىدە ئانىسىغا ھەمراھ بولۇپ ئۇخلاپ، ئەتىگەندە قورسىقىنى تويغۇزۇپ پىيالما ④ چۆللۈكىگە بېرىپ يەر ئېچىپتۇ، كۈنلەر مۇشۇنداق ئۆتۈۋېرىپتۇ. بىر كۈنى ھاۋا تونۇردەك قىزىپ كەتكەندە ئىمامى مۇھەممەت ھەنىپە ئېغىر ئەمگەك قىلىپ ھېرىپ كەتكەنلىكتىن،

① تېرىلمىغان ئۇنۇمىز يەر.

② مۇنبەت باغ - كېتىزلىق.

③ گۇما ناھىيىسىگە قاراشلىق تاغلىق يۇرت.

④ گۇما ناھىيىسىگە قاراشلىق يۇرت.

چۈشلۈك غىزاغا كەپىگە بارغۇسى كەلمەي توغراق تۇۋىدە سايداپ ئولتۇرۇپتۇ. ئوغلنىڭ چۈشلۈك غىزاغا كەلمىگەنلىكىدىن ئەنسىرەپ قالغان بۇۋى ھەنىپە خېنىم بىر ئاياقتا ئاش، بىر قايقتا سۇ كۆتۈرۈپ بىر بېسىپ - ئىككى بېسىپ، ئوغلنىڭ يېنىغا بېرىپتۇ. ئىمامى مۇھەممەت ھەنىپە تولىمۇ ھايالىق يىگىت بولۇپ، كۆڭلىكىنى سېلىۋېتىپ ئىشتانچاق ئولتۇرغانلىقتىن، ئانىسىغا يېرىم يالنىڭ كۆرۈنۈپ قالغانلىقىغا قاتتىق خىجىل بولۇپ بەدەر قېچىپتۇ. ئانىسى ئۇنى:

— ۋاي بالام توختاڭ، — دەپ قوغلاۋېرىپتۇ. ئىمامى مۇھەممەت ھەنىپە قاچا - قاچا ھېرىپ ھالىدىن كەتكىلى ئاز قاپتۇ. كەينىگە قارىسا ئانىسى قوغلاپ كېلىۋېتىپتۇ. ئۇ ئانىسىغا قاراشتىن ئەيمىنىپ توختىماي يۈگۈرۈۋېرىپ، قەدەم ئالغۇچىلىك ھالى قالمىغاندا دۇئاغا قول كۆتۈرۈپ:

— ئەي ئاللاننىڭ زېمىنى، ماڭا ئىچ ئاغرىتىپ قوينۇڭنى ئاچ!
 — دەپ ئىلتىجا قىپتۇ. ئۇنىڭغا رەھىمى كەلگەن زېمىن ئىككىگە يېرىلىپتۇ. ئىمامى مۇھەممەت ھەنىپە چاڭ ئىچىگە ئۆزىنى تاشلاپتەن، زېمىن بىر تەۋرەپلا تۇتىشىپ قاپتۇ. بۇۋى ھەنىپە خېنىم ئوغلنىڭ قەبرىسىنى ياساپ ۋە قەبرە يېنىدا بىر نەچچە ئاي يىغلاپ - قاقشاپ جان ئۈزۈپتۇ. كىشىلەر ئىمامى مۇھەممەت ھەنىپىنىڭ يالغۇز ئوغۇل ئىكەنلىكىنى نەزەردە تۇتۇپ، ئۇنىڭ قەبرىسىنى «يالغۇز ئوغۇل مازىرى» دەپ ئاتايتۇ.

ھازىرمۇ بۇ مازارنىڭ يېنىدا مىڭدەك كىشى ناماز ئوقۇيالايدىغان كونا غېرىبانە خانىقا بار. بۇ مازاردىن شىمال تەرەپكە بەش - ئالتە يۈز مېتىرغىچە ماڭسا «بۇۋى ھەنىپە خېنىمنىڭ مازىرى» غا كەلگىلى بولىدۇ. بۇ قەبرىلەرنىڭ ئۈستىدىكى قۇرۇپ كەتكەن قومۇشلار، ئېگىز خادىلارغا چىكىپ قويۇلغان قىزىل، يېشىل، كۆك... رەڭلىك لاتىلار كىشىگە غېرىبلىق - مىسكىنلىك ھېس قىلدۇرىدۇ. ھازىرقى قاراقتىن ناھىيە ئۇرچى يېزىسىنىڭ بۇ كەنتى ئەنە شۇ رىۋايەتتىكى «يالغۇز ئوغۇل» نامى بىلەن ئاتىلىدۇ.

كۇيا رىۋايىتى

تارىخىي مەنبەلەرگە قارىغاندا، 1000 يىلدىن ئارتۇق ۋاقىتلار مۇقەددەم، ھازىرقى قاراقاش ناھىيىسىنىڭ كۇيا يېزىسى تەۋەلىكىدىكى بۇ جايلار قەدىمكى كېرىيىگە تەۋە ① بولغانىكەن. قەدىمكى پىرسىيە (پارس) دۆلىتىدىن كېرىيىگە كەلگەن «كۇيۇر» دېگەن كىشى كېرىيە پادىشاھى ئابدۇللا شاپۇرنىڭ كۇيۇغلى سىياۋۇشنىڭ بۇ يېرىدە بىر ئۆستەڭ قېزىشقا ياردەملەشكەن. بۇ كىشىنى ياد ئېتىپ تۇرۇش ئۈچۈن ئۆستەڭمۇ، ئۆستەڭنىڭ ئىككى تەرىپىدە پىنا بولغان يۇرتلارمۇ «كۇيۇر» دەپ ئاتالغانىكەن. «كۇيۇر» دېگەن ئاتالغۇ يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن كىشىلەر تىلغا «كۇيا» دەپ ئۆزلىشىپ قالغانىكەن.

تەلۋىلەر

تەخمىنەن 500 يىل ئىلگىرى ھازىرقى قاراقاش ناھىيىسىنىڭ كۇيا يېزىسىدىكى بۇ جايدا، توختى غوجىكام ئىسىملىك مىسكەر ياشىغانىكەن. جامائەت ئىچىدە يۈز - ئابرويلۇق بۇ كىشىنىڭ بىر قىزى چىرايلىق چوڭ بوپتۇ. بۇ قىز بىلەن توي قىلىشنى ئارزۇ قىلغان يىگىتلەردىن بىرى توختى غوجىكامنىڭ ھەيۋىسىدىن ئەيمىنىپ ئۇنىڭ ئۆيىگە كىرىشكە جۈرئەت قىلالماي، قىزنىڭ سىرتقا چىقىشىنى ئۈمىد قىلىپ يولدا ناخشا ئېيتىپ مېڭىپتۇ. توختى غوجىكام بۇ يىگىتنى تۇتۇۋېلىپ:

— مېنىڭ ئۆيۈمنىڭ ئالدىغا كېلىپ ناخشا ئېيتىشىڭدىكى غەربىڭ نېمە؟ — دەپ سوراق قىلىپ، بالداق بىلەن بىر نەچچىنى ئۇرۇپتۇ. ئەتراپتىكى كىشىلەر توختى غوجىكامنىڭ يولسىزلىقىدىن نارازى بولۇپ:

— ئۆتۈپ كەتكەن تەلۋە ئادەمكەن بۇ، — دېيىشىپتۇ. توختى غوجىكامغا سىڭىپ قالغان بۇ لەقەم ئەينى يىللاردىن باشلاپ، بۇ

① تۇران دۆلىتى دەپمۇ ئاتىلىدۇ.

مەھەللىنىڭ، كېيىنچە كەنتىنىڭ نامى بولۇپ قاپتۇ. تەلۋىلەر دېگەن ئاتالغۇ توغرىسىدا يەنە بۇنداق پاراڭلارمۇ بار: ئىلگىرى بۇ مەھەللىدە بىر جەمەتلىك بەش - ئالتە ئائىلىلىك كىشىلەر ياشىغانىكەن. بۇلار ئۆزئارا ئىناق ئۆتمەي كىچىككىنە ئىشلار ئۈچۈنمۇ جېدەللىشىدىكەن، قوشنا مەھەللىدىكىلەر بىلەنمۇ سۇ ياكى پاسىل تالىشىپ دائىم ئۇرۇش - ماجىرا قىلىدىكەن. يولسىزلىق قىلغانلىقى ئىسپاتلىنىپ، يۇرت چوڭلىرىدىن تەنقىد - تەنبىھ ئاڭلىسا قايىل بولماي زاكونلىشىدىكەن ھەم ماجىرادىن باش تارتمايدىكەن. بىر كۈنى قوشنا مەھەللىدىكىلەر بۇلار ئۈستىدىن شىكايەت قىلىپ يۇرت چوڭلىرىنىڭ ئالدىغا كەپتۇ. يۇرت چوڭلىرى:

— ئەسكىگە بىر قوشۇق قويۇپ بەرگۈلۈك، ئۇ تەلۋىلەر بىلەن تەڭ بولماڭلار، — دەپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ بۇ جېدەلخورلارغا قويۇلغان «تەلۋىلەر» دېگەن لەقەم يۇرت - مەھەللىنىڭ نامىغا ئايلىنىپ قاپتۇ (ئادەتتە تولۇق چۈچۈمىگەن ئەمى ئاچچىق، پۇرىقى قاڭسىق ياغنى تەلۋە ياغ دەيمىز. تىلىمىزدا يەنە «ئادەمنىڭ تەلۋىسى — تۈگمەس غەلۋىسى» دېگەن ھېكمەتلىك گەپمۇ بار).

قايغۇلۇق

ھازىرقى قاراقاش ناھىيە كۇيا يېزىسىدىكى بۇ يۇرتقا قايغۇلۇق دەپ ئىسىم قويۇلغانلىقى توغرىسىدا بۇنداق ئىككى خىل رىۋايەت بار. بىر خىلى: سىرتتىن كەلگەن بىر كىشى بۇ يەرلىك بىر كىشىدىن يول سوراپتۇ. بۇ كىشى جاۋاب بەرمەي غەمگە پاتقان ھالدا قاراپ تۇرۇپتۇ. سىرتتىن كەلگەن كىشى يەنە بىر كىشىدىن يول سورىغانىكەن، ئۇمۇ زۇۋان سۈرمەپتۇ. ئۈچىنچى كىشىدىنمۇ جاۋاب ئالالماپتۇ. يول سورىغان كىشى:

— قۇلقىڭلارغا گەپ كىرمىدى، ھەممىڭلار پەرىشان - قايغۇلۇق ئىكەنسىلەر، — دەپتۇ. شۇندىن كېيىن بۇ يۇرتقا «قايغۇلۇق» دەپ نام سىڭىپ قاپتۇ.

يەنە بىر خىلى: بۇ يەرنىڭ ئېنىزلىقلىرى ئېگىز، ئېرىقلىرى پەس

بولغاچقا، سۇنى تۇغلاپ - چىققاپ يان ئېرىقلارغا قايغۇزۇپ، ئاندىن ئېتىزلارغا باشلىيالايدىكەن. سۇنى قايغۇزىدىغان چوڭ - كىچىك ئازىملار ھەر دوقمۇشتا ئۇچراپ تۇرغانلىقتىن، بۇ يۇرت «قايغۇلۇق» دەپ ئاتالغانىكەن.

«مىڭمو»

رىۋايەت قىلىنىدۇلەركى، بۇنىڭدىن مىڭ يىل ئىلگىرى تۆتتېغىلىق مىجىت ھاجىم ھەجىدىن قايتىپ ياۋغا يېقىن قالغاندا ئاقساقاللىق، مويىسىپىت بىر كىشى (خىزىر) ئۇنىڭدىن:

— ھاجىم، ئۆزلىرى خۇدا يولىدا ھەج قىلىمەن دەپ كۆپتىن - كۆپ رىيازەت چەكتىلە. بۇنىڭ ئۈچۈن مەن ئۆزلىرىگە بىر ياخشىلىق قىلىش نىيىتىگە كەلدىم. قېنى دېسىلە، مەن راۋا قىلالايدىغان قانداق ھاجەتلىرى بار؟ — دەپ سوراپتۇ. مىجىت ھاجىم:

— يوقسۇ تەقسىر، مەن ھاجىتىمنى بىر ئاللاغىلا ئېيتىمەن، ئاللادىن ئۆزىگە ھېچكىمدىن شەپقەت - ياخشىلىق تىلىمەيمەن، — دەپتۇ.

— تولىمۇ دۇرۇس گەپ قىلىدىلا، — دەپتۇ مويىسىپىت كىشى، — لېكىن، مېنىڭ سىلىگە بىر تەۋسىيە گېپىم بار. ھاسىلىرىنى يەرگە تەگكۈزگەن پېتى كەينىلىرىگە قارىماي ماڭغايلا. مىجىت ھاجىم ئۇ كىشىنىڭ دېگىنى بويىچە ھاسسى بىلەن يەرنى سىزىپ كەينىگە قارىماي مېڭىۋېرىپتۇ. مېڭىپ - مېڭىپ يۇرتى — تۆتتېغىغا كەپتۇ. ئۆيىنىڭ ئالدىغا كېلىپ كەينىگە شۇنداق قارىسا ھاسىنىڭ ئىزىدىن ئېچىلغان ئۆستەڭدە لىقمۇ لىق سۇ ئېقىپ كېلىۋېتىپتۇ. شۇنىڭدىن بۇيان، بۇ ئۆستەڭنىڭ سۈيىنى باشقۇرۇش ھوقۇقى مىجىت ھاجىم ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادىغا مەنسۇپ بولۇپ كەلگەنمىش. قوشنا يۇرتتىكى قوداي لەقەملىك تۇردى ھاجىنىڭ ئوغلى مەتتوخى ھاجى يىلمۇ يىل يەر ئېچىشنى داۋاملاشتۇرۇپ ئېتىز - باغلارنى ھەددىدىن زىيادە كېڭەيتىۋېتىپتۇ. بىراق، ئۆستەڭ پەس، يەر ئېگىز بولغانلىقى، ئۇنىڭ ئۆستىگە ئاياغ يۇرتلۇقلار سۇ بەرمىگەنلىكتىن، قودايلارنىڭ ئېتىزلىقلىرى ئۇدا بىر نەچچە يىل ئاق

قايتتۇ. مەتتوختى ھاجى سۇنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن مەجىت ھاجىنىڭ ئۆستەڭگە مۇراسخۇر ئوغلى ئاخۇن ھاجىغا 2000 مو يەرنى ھەدىيە قىپتۇ. بۇ سوۋغاتنىڭ بەدىلىگە، ئاخۇن ھاجى ئۆستەڭنىڭ بېشىغا ئازما سېلىپ، قودايلارنىڭ ئېتىز - باغلىرىنى سۇغىرىشقا شارائىت يارىتىپ بېرىپتۇ.

ئاخۇن ھاجى سوۋغاتلىق يەرلەرنى سېتىپ - سېتىپ 1000 مو يېرى قالغاندا خېرىدار چىقماپتۇ. ئاخۇن ھاجى «1000 مو يېرىم قالغاندا، ھېچكىم خېرىدار بولمىدى» دەپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ «مىڭمو» دېگەن ئاتالغۇ يۇرت نامى سۈپىتىدە كىشىلەر تىلىغا سىڭىپ قاپتۇ. يىللارنىڭ ئايلىنىۋېرىشىگە ئەگىشىپ ئادەملەر كۆپىيىپ يۇرت كېڭىيىپ بېرىپتۇ. «مىڭمو» دېگەن ئاتالغۇنىڭ ئەسلىدىكى تار مەنىسى كېڭىيىپ، ھازىرقى قاراقاش ناھىيە ياۋا يېزىسىنىڭ قوداي، باشئېرىق، شاخلىق، مىڭمو، ھالايلدىن ئىبارەت بەش كەنتلىك بىر يۇرتنىڭ نامىغا ئايلىنىپ قاپتۇ.

بۇدا

ئىسلام قوشۇنلىرى ئۇدۇن بۇددىستلىرى بىلەن جەڭ قىلغان يىللاردا، بۇددا دىنىدىن ۋاز كېچىشنى خالىمىغان بىر نەچچە ئائىلىلىك كىشى يۇرتىدىن ئايرىلىپ ھازىرقى قاراقاش ناھىيە پۇرچاقچى يېزىسى ھالوكۆل كەنتىدىكى بۇ جايغا كۆچۈپ كەپتۇ. نەچچە ئون يىلدىن كېيىن بۇ كىشىلەر قوشنا كەنتتىكى مۇسۇلمانلار بىلەن مازارغا، مەسچىتكە بىللە بارغان بولسىمۇ، كېچىلىرى بۇتقا چوقۇنۇشنى داۋاملاشتۇرغانلىقتىن، ئۇلارنىڭ توغراقلىق ئارىسىدىكى كىچىك مەھەللىسى «بۇددا» دەپ ئاتىلىپ، يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن «بۇدا» غا ئۆزگىرىپ قاپتۇ.

باشجاي

تەخمىنەن 850 يىل ئىلگىرى ھازىرقى قاراقاش ناھىيە پۇرچاقچى يېزىسىغا تەۋە بۇ يەرلەر ئىنساننىڭ ئىزى چۈشمىگەن قۇملۇق ۋە

توغراقلىق جاڭگال ئىكەن. ئىمامى ئەسكەرنىڭ خىزمەتچىلىرىدىن يەتتە كىشى بۇ يەردىكى تەبىئىي كۆلنىڭ بويىغا ھاسىلىرىنى سانجىپ قويۇپ نانىلىرىنى سۇغا چۆكۈرۈپ يېيىشىپتۇ. قورساقلىرىنى تويغۇزۇپ بىردەم ھاردۇق ئالغاندىن كېيىن سەپەرنى داۋاملاشتۇرماقچى بولۇپ، ھاسىلىرىنى سانجىپ قويغان يەردىن تارتىپتۇ - يۇ، تارتالماپتۇ. قارىسا ھاسىلار ياشىرىپ شاخ - پۇتاقلىرى ئەتراپقا سايە تاشلاپ تۇرارمىش. بۇ تېرەكلەر بىر نەچچە دەۋرنى باشتىن كەچۈرۈپ، 1947 - يىللىرىغا كەلگەندە سەككىز ئادەمنىڭ غۇلچى يەتمەيدىغان تولىقتا چوڭىيىپ، ئىچىدىكى كامار - بوشلۇقتا بىر نەچچە ئادەم يېتىپ ئۇخلاشقا مۇمكىن بولغانىكەن، پۇتاقلىرى كېسىلىپ قاراقاش دەرياسىنىڭ ياغاچ كۆۋرۈكىنى ياسىغاندا، تۈۋرۈك قىلغانىكەن.

بۇ يەتتە كىشىنىڭ ئىچىدىن سۇلتان لاچىن ئاتا ئىسمىملىك كىشى بۇ يەردە جاي تۇتۇپ (ماكانلىشىپ) ياشاپتۇ. بۇ كىشى قازا قىلغاندا ياسالغان قەبرە «سۇلتان لاچىن ئاتام مازىرى» دېيىلىپتۇ. زامانلارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن يېقىن يۇرتلاردىن كىشىلەر كۆچۈپ كېلىشىپ يۇرتقا ئايلىنغان بۇ يەر — «جاي» دەپ ئاتىلىپتۇ. ئۆلگەنلەر «سۇلتان ئاتا مازىرى» غا كۆمۈلۈۋېرىپ، بۇ مازارنىڭ دائىرىسى 80 مودىن، كونا - يېڭى قەبرىلەر 2000 دىن ئېشىپ كېتىپتۇ. ساق ۋە سۇنغان كوزىلار، خىش تاملىق مەقبەرىلەر گۆر كولاغان جايلاردىن ئۇچراپ تۇرىدىكەن.

«قازاق مازار غوجام»

ھازىرقى قاراقاش ناھىيە قويىچى يېزىسىنىڭ باشقازاق ۋە ئاياغقازاق كەنتلىرىنىڭ تۇتاشقان يېرىدە «قازاق مازار غوجام» دەپ ئاتىلىدىغان بىر قەبرىستانلىق بار. ئاڭلاشلارغا قارىغاندا، سۇلتانى زەنجىرى كاسانى نەچچە ئون ئەسكەر ۋە خىزمەتچىلىرى بىلەن بۇ يەرگە كەلگەندە، قانغا مەلەنگەن كىيىملەرنى بىر تۆگىگە ئارتىپ كېلىۋاتقان بىر قېرى بۆتپەرەسكە ئۇچراپتۇ. سۇلتان زەنجىرى كاسانى ئۇنىڭدىن:

— نېمانداق يالغۇز ماڭدىڭ، بىزگە ئۇچراپ قېلىشىڭدىن قورقىمىدىڭمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. بۇتپەرەس قېرى:
— ھەمراھلىرىمنىڭ ھەممىسى تۈنۈگۈنكى جەڭدە ئۆلۈپ تۈگىدى، مەن ئۇلارنىڭ كىيىم - كېچەكلىرىنى خوتۇن - بالىلىرىغا يەتكۈزۈپ بېرىشكە ماڭغانىم. بىر قوشۇق قېنىمنى تىلەيمەن، — دەپ يالۋۇرۇپتۇ. بىر خىزمەتچى سۇلتان زەنجىرى كاسانىغا:
— بۇ قېرى بۇتپەرەسنى ئۆلتۈرۈۋېتەيلى، — دەپ مەسلىھەت بېرىپتۇ.

— ياق، — دەپتۇ سۇلتانى زەنجىرى كاسانى، — بىزگە قارشى تۇرالمىدىغان قېرى - ئاجىز دۈشمەنلىرىمىزنى ئۆلتۈرۈۋەتسەك، دىنىي ئىسلامىمىزغا مۇخالىپلىق قىلغان بولۇرمىز. ئۇنى قويۇۋېتىڭلار، بالا - چاقىلىرى بىلەن دىدارلىشىۋالسۇن.
سۇلتانى زەنجىرى كاسانىنىڭ رەھىم - شەپقىتىدىن تىرىك قالغان بۇ قېرى بۇتپەرەس ئەسلى ۋەزىپىسىگە سادىق بولۇپ، بۇددىستلار قوشۇنىنى باشلاپ كېلىپ، سۇلتانى زەنجىرى كاسانىنى ھەم ئۇنىڭ ھەمراھلىرىنى ئۇخلاۋاتقان يېرىدىنلا چېپىپ ئۆلتۈرۈپتۇ. بۇلار دەپنە قىلىنغان مازارلىققا كېيىن يەرلىك كىشىلەرمۇ دەپنە قىلىنغانلىقتىن، «قازاق مازار غوجام» دەپ ئاتىلىپتۇ.

توپلۇق (تۇتلۇق)

بۇنىڭدىن 1020 يىل ئىلگىرى كاسانىلىق سۇلتانى ھەيدەر ۋە ئۇنىڭ بىر نەچچە ئەسكىرى، ئاش - تاماق تەييارلايدىغان يەتتە نەپەر قىز خىزمەتچىسى، بۇددا ئەسكەرلىرى تەرىپىدىن تۇتۇلۇپ (ئەسەرگە چۈشۈپ) قېلىپ شېھىت بوپتۇ. بۇ جاي قۇملۇق بولغاچقا، جەسەتلەر قېلىن تاختايدىن ياسالغان تاۋۇتلارغا سېلىنىپ دەپنە قىلىنىپتۇ. ئىسلام قوشۇنلىرىدىن بىر قىسمى بۇددا ئەسكەرلىرىنىڭ مۇھاسىرىسىنى يېرىپ چىقىپ، ئىمامى ئەسكەرنىڭ كەينىدىن يېتىپ بېرىپتۇ. ئىمامى ئەسكەر ئۇلاردىن:

— سۇلتانى ھەيدەر نەدە قالدى؟ — دەپ سوراپتۇ. ئۇلار:

— تابۇتلۇقتا قالدى، — دەپتۇ. شۇ چاغدىن باشلاپ بۇ جاي «تابۇتلۇق» دەپ ئاتىلىپتۇ. بۇ ئاتالغۇ بىر نەچچە ئەسىر داۋامىدا «توبۇتلۇق» قا ئۆزگىرىپ، كېيىن «توپۇلۇق» قا قىسقىراپتۇ. يەنە باشقا گەپلەرگە قارىغاندا، بۇددا ئەسكەرلىرىگە تۇتۇلۇپ قېلىپ شېھىت بولغانلار دەپنە قىلىنغان بۇ مازار دەسلەپتە «تۇتۇلۇقلۇق» دەپ ئاتىلىپ، كېيىنچە «تۇتلۇق» قا قىسقىراپتۇ.

تۆۋەت

ھازىرقى قاراقاش ناھىيە تۆۋەت يېزىسىنىڭ نامى بولغان «تۆۋەت» دېگەن ئاتالغۇنىڭ قانداق كېلىپ چىققانلىقى توغرىسىدا بىر - بىرىگە ئوخشىمايدىغان بۇنداق ئىككى خىل قاراش خەلق ئارىسىدا بىللە ساقلىنىپ كەلمەكتە. بىر خىلى: بۇخارانىڭ يېنىدىكى دەۋەت دېگەن يۇرتتىن بىر كىشى خوتەنگە يۈرۈش قىلغان ئىسلام قوشۇنلىرىغا ئوزۇق - تۈلۈك، قورال - ياراق يەتكۈزىدىغان ئارقا سەپ خىزمەتلىرىگە مەسئۇل ئەمەلدارلارنىڭ بىرى ئىكەن. بۇ كىشى خوتەن خەلقى بۇددا دىنىدىن ۋاز كېچىپ ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىشقا يۈزلەنگەندىن كېيىن يۇرتىغا (دەۋەتكە) قايتىپ كەتمەي، بۇ جايدا ئولتۇراقلىشىپ قالغانلىقتىن، بۇ مەھەللە دەۋەت دەپ ئاتالغانىكەن. يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن «دەۋەت» دېگەن ئاتالغۇ «تۆۋەت» گە ئۆزگىرىپ قالغانىكەن.

يەنە بىر خىلى: خوتەن خەلقى بۇددا دىنىغا ئېتىقاد قىلغان دەۋرنىڭ ئاخىرقى يىللىرىدا، كەشمىرلىك بىلەن تىبەتلىك (شىزاڭلىق) نىڭ ئوتتۇرىسىدىن تۇغۇلغان ئىسھاقباي ئىسىملىك كىشى بۇ جايدا ئېرىق چېپىپ، يەر ئېچىپ تېرىقچىلىق قىلغانلىقتىن، شۇ زاماندىن باشلاپ بۇ مەھەللە تىبەت دەپ ئاتىلىپ، يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن «تۆۋەت» گە ئۆزگىرىپ قالغانىكەن.

بۇ كەنتتە «تۆۋەت مازارخوجام» دەپ ئاتىلىدىغان بىر قەبرىستانلىق بار. بۇ قەبرىنىڭ تېگىدە بۇددىست ئەسكەرلىرى بىلەن جەڭ قىلىش جەريانىدا قۇربان بولغان سۇلتانى ئەھمەد زەنجىرى

كاسانىنىڭ جەستى كۆمۈلگەنىكەن. سۇلتانى ئەھمەد زەنجىرى كاسانى^① شېھىت بولۇپ 100 يىلچە ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن، زور تۈركۈمدىكى ئىسلام قوشۇنلىرى كېلىپ خوتەن تەۋەلىكىدە ئىسلام دىنىنىڭ ھۆكۈمرانلىق ئورنىنى مۇستەھكەملەپ، يەنە 100 يىلدىن كۆپرەك ۋاقىتتىن كېيىن (تەخمىنەن 1250 - يىللىرى) قەشقەر پادىشاھى يۈسۈپ قادىرخان مەخسۇس كىشىلەرنى بەلگىلەپ، جەڭلەردە شېھىت بولغان قوماندانلارنىڭ كۆمۈلگەن يەرلىرىنى سۈرۈشتۈرۈپ تېپىپ چوڭ قەبرىلەرنى قاتۇرۇپ، تۆت ئەتراپىغا سالاسۇنلارنى ئورنىتىپ، تۇغ - ئەلەملەرنى تىكلەپ مازارلارنى بارلىققا كەلتۈرگەنىكەن. جۈملىدىن بىر كىشى تۆۋەتكە كېلىپ ياشانغان كىشىلەرنى جەم قىلىپ، سۇلتانى ئەھمەد زەنجىرى كاسانىنىڭ كۆمۈلگەن يېرىنى تېپىپ بۇ مازارنى بارلىققا كەلتۈرگەن ھەم دۇئاخانا، مەسچىتلەرنى سالدۇرۇپ ۋەخىيە يەرلەرنى ئاچرىتىپ، ئىمامى، شەيخلەرنى تەيىنلەپ قايتقانىكەن. بۇنىڭدىن 1024 يىل ئىلگىرى تۆت ئىمامى زەبىبۇللا باشچىلىقىدىكى ئىسلام قوشۇنلىرى ئۇرۇشلاردا قىرىلىپ، ھايات قالغان 40 چىلتەن ئارىسىدىكى بىر ئەسكەرنىڭ ئەۋلادى بولغان موللا خوجا مەۋلىۋى ئىسىملىك كىشى، شۇ چاغدا بۇ مازارنىڭ شەيخلىقىغا تەيىنلەنگەندىن كېيىن مەكتەپ ئېچىپ يۇرت خەلقىگە، بولۇپمۇ ياش - ئۆسمۈرلەرگە دىنىي بىلىملەرنى ئۆگەتكەنىكەن.

چاقار

ھازىرقى قاراقاش ناھىيىسىنىڭ تۆۋەت يېزىسىدىكى بۇ جاي ئىلگىرى چاقار دەپ ئاتىلاتتى. «چاقار» ئاتالغۇسىنىڭ قانداق پەيدا بولغانلىقى توغرىسىدا مۇنداق بىر رىۋايەت بار: مۇسۇلمان لەشكەرلەردىن ئىمامى نۇرىدىنخان ئىسىملىك بىر زات قوشۇندىن ئايرىلىپ قېلىپ، بۇتپەرەس قوشۇنىنىڭ قورشاشۇندا قاپتۇ. ئۇ كىشى

① ئىپتىتىلارغا قارىغاندا، سۇلتانى ئەھمەد زەنجىرى كاسانى، ياقۇپ كاسانى، خوجا سۇلايمان كاسانى قاتارلىق يەتتە قوماندان مەختۇم ئەزىمىنىڭ نەۋرىلىرى ئىكەن.

بىر ئامال قىلىپ قورشىۋىدىن قۇتۇلۇپ، ئاتنى چاپتۇرغانچە قېچىپتۇ. ئۇ دەريا بويىغا كېلىپ بىر قويچىدىن سوراپ پاناھلانغۇدەك جاينى بىلىۋالغاندىن كېيىن، ئۆزىنى قوغلاپ كەلگەنلەرنى ئېزىقتۇرۇۋېتىشنى تەلەپ قىلىپ يولغا راۋان بوپتۇ. ئۇزۇن ئۆتمەي بۇددىست قوشۇنلىرى يېتىپ كېلىپ:

— ئاتلىق قاچقۇنى كۆردۈڭمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. قويچى:
 — كۆرمىدىم، — دەپتۇ. بۇددىستلار ئۇنىڭ جاۋابىغا ئىشەنمەي:
 — ئۇنىڭ كەتكەن يېرىنى ئېيتىپ بەرسەڭ، بىز ساڭا نۇرغۇن مال - دۇنيا بېرىمىز، — دەپتۇ. قويچى ئىمامى نۇرىدىنخاننىڭ يوشۇرۇنغان يېرىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ. بۇددىستلار ئىمامى نۇرىدىنخاننى تۇتۇۋېلىپ قەتلى قىپتۇ. قويچى چېقىمچىلىق قىلغانلىقتىن، ئۇنىڭ بالىلىرىغا «چاقارلار» دەپ لەقەم سىڭىپ قاپتۇ. بۇلار شۇ چاغلاردىن باشلاپ دولانلار دەپ ئاتىلىپ كەلمەكتە. بۇلار ئۇلۇغلارنىڭ قارغىشىغا ئۇچرىغانلىقتىن، ھازىرغا قەدەر نامراتلىق، موھتاجلىقتىن قۇتۇلالماپتىمىش.

ئىمامى ئەسكەر

ھازىرقى قاراقاش ناھىيە يېڭىيەر يېزىسىدىكى «ئىمامى ئەسكەر» دېگەن بۇ كەنت نامى ھەققىدە مۇنداق رىۋايەت خەلق ئىچىدە ئەۋلادتىن ئەۋلادقا داۋاملىشىپ كەلمەكتە:

ئىمامى ھەسەننىڭ ئەسكىرىي كۈچلىرى مۇشۇ جايدا بارىگاھ قۇرۇپ، بۇددىستلارغا قارشى غازات قىلغانىكەن. بۇلارنىڭ تامىقى ھازىرقى «قازانتوغراق» دېگەن جايدا پىشۇرۇلۇپ يەتكۈزۈپ بېرىلىدىكەن. قاراقاش دەرياسى بويىدىكى «شېھىتلىك» دېگەن مازارنىڭ ئورنى ئۇلارنىڭ ناماز ئوقۇپ، ئىستىقامەت قىلىدىغان ئورنى ئىكەن. بىر ئەتىگىنى بۇلارغا قارشى دەريا بويلاپ يۈرۈش قىلىپ كەلگەن بۇددىستلار ئۇلارنىڭ بامدات نامىزىغا ئولتۇرغان پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ بېسىپ كېلىپ، ئۇلارنىڭ ئارقا تەرىپىدىن قىلىچ ئۇرۇشقا باشلاپتۇ. قىرىق بىر سەپ ئادەمدىن ناماز ئاخىرلاشقۇچە چېپىلماي

قالغان ئۈچ سەپ مۇسۇلمان قېچىپ كېتىپتۇ. كېيىن بۇلار ھازىرقى «ئىمامى ئەسكەر» دەپ ئاتالغان مازارنىڭ ئورنىدا قەتلى قىلىنغانىكەن.

قوشۇلاش

ئىسلام ئەسكەرلىرى خوتەننى بويسۇندۇرغاندىن كېيىن، قاراقاش دەرياسىنى بويلاپ شىمالغا يۈرۈش قىپتۇ. ئۇلار قۇملۇققا قانچە ئىچكىرىلەپ كىرگەنسىمۇ دەريا سۈيى شۇنچە تارتىلىپ، ئاخىر سۇسىز چۆللۈككە چىقىپ قاپتۇ. چىداپ بىر نەچچە كۈن يول يۈرۈپتۇ. ئەمما، ئۇسسۇزلۇق ئۇلارنى ئاخىر دەريانىڭدىن كەتكۈزۈۋېتىپتۇ. ئۇلار ھوشىدىن كېتىشكە، جان ئۈزۈشكە باشلاپتۇ.

مۇشۇ ۋاقىتتا ئەرشىنە ساياھەت قىلىۋاتقان ھەزرىتى ئىمامى ئەلى بۇ يەردىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقاندىن. ئۇ كۆرۈپتۇكى، يېقىن ئىككى دەريا (قاراقاش، يورۇڭقاش دەرياسى) بىر - بىرىگە قوشۇلماي ئېقىپ قۇم ئىچىگە سىڭىپ كېتىۋېتىپتۇ. دەريا سۈيى تۈگىگەن يەرلەردە بولسا تالاي ئادەملەرنىڭ ئۇسسۇزلۇقتىن ئۆلگەن جەسەتلىرى، ئىسلام ئەسكەرلىرىنىڭ بىچارە ھالىتى كۆزگە تاشلىنىپتۇ. ھەزرىتى ئىمامى ئەلى خۇداغا ئىلتىجا قىلىپ:

— ئى خۇدا، ئۇلۇغ قۇدرىتىڭ بىلەن بۇ ئىككى دەريانى بىرلەشتۈرۈپ، جەنۇب بىلەن شىمال ئوتتۇرىسىدىكى بۇ قۇملۇقتا سۇ قىيىنچىلىقنى ھەل قىلساڭ، سېنىڭ سادىق بەندىلىرىڭ بىھۈدە ئۆلۈپ كەتمەسە! — دەپتۇ.

شۇ ئان شەرقىتىكى دەريا ئېگىلىپلا غەربتىكى دەرياغا تۇتىشىپتۇ. ئىككى دەريا بىرلەشكەندىن كېيىن سۇ قۇملۇقلاردىن ھالقىپ ئۆتۈپ چوڭ دەرياغا (تارىم دەرياسىغا) قۇيۇلۇپتۇ. شۇ چاغدىن باشلاپ خوتەن بىلەن ئاقسۇ ئوتتۇرىسىدا بېرىش - كېلىش باشلىنىپتۇ. ئىككى دەريا بىرلەشكەن جاي «قوشۇلاش» دەپ ئاتىلىپتۇ. ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن «قوشۇلاش» سۆزى «قوشلاش» قا ئۆزگىرىپتۇ. غەربتىكى دەريانىڭ ئۇدۇل ئاققان (سەل شەرققە قاراپ) ئىزىنى

ھازىرمۇ كۆرگىلى بولىدۇ.

مارجان

رىۋايەت قىلىنىشىچە، خوتەن بۇددىستلىرى بىلەن ئىسلام ئەسكەرلىرى قاراقاش دەرياسى بويىدا دەھشەتلىك ئۇرۇش قىپتۇ. بۇ ئۇرۇشتا ئىسلام ئەسكەرلىرى زور تالاپەتكە ئۇچراپ، قىرىلىپ ئاز بىر قىسىملا قاپتۇ. ئىسلام ئەسكەرلىرى ناھايىتى ئۈمىدسىزلىك ئىچىدە تۇرۇۋاتقان مۇشۇنداق بىر پەيتتە، بۇددىستلار ئىچىدىن ئىسلام دىنىغا مايىلراق ماجام ئىسىملىك بىر ئەسكەر كېچە تەڭدىن ئاشقاندا ئىسلام ئەسكەرلىرىگە ئاخبارات يەتكۈزۈپ مۇنداق دەپتۇ:

— ھازىر بىز تەرەپتىكىلەر غەلبە خۇشاللىقىدىن ئۆلگۈدەك ئىچىشىپ ياتماقتا. ھەتتا قاراۋۇللارمۇ بىر - بىرىنى تونۇيالمىغۇدەك مەست بولۇپ كەتتى. ناۋادا سىلەر غەلبە قىلىمىز دەيدىكەنسىلەر، ھازىرلا قوزغالساڭلار ئۇلارنى چوقۇم مەغلۇپ قىلالايسىلەر، — ماجام مۇشۇ سۆزنى دەپ قويۇپلا قايتىپ كېتىپتۇ.

ئىسلام ئەسكەرلىرى تېزدىن يۈرۈش قىلىپ، بىر نەچچە سائەت ئىچىدىلا بۇددىستلارنىڭ قېنىدىن دەريا ئاققۇزۇپتۇ. ماجامنىڭ ئاخباراتى سەۋەبىدىن ئىسلام قوشۇنىدىكىلەر غەلبە تۇغىغا ئېرىشىپتۇ. ئەمما، بىر قىسىم بۇددىستلار ماجامنىڭ خەۋەر يەتكۈزگەنلىكىنى سېزىپ قېلىپ، ئۇنى ئۆلتۈرۈپ قىيما - چىيما قىلىۋېتىپ قېچىپتۇ.

ئىسلام قوشۇنىدىكىلەر ماجامغا چوڭقۇر ماتەم بىلدۈرۈپ، مۇسەبەتكە چۈشۈپتۇ. ئۇنىڭ جەسىتىنى ئىسلام قائىدىسى بويىچە مۇشۇ قۇملۇققا كۆمۈپ بۇ يەرنى «ماجام» دەپ ئاتايتۇ. كېيىن بۇ ئىسىم «مارجان» غا ئۆزگىرىپ قاپتۇ.

كالا ئاستى

1910 - يىللىرى، ئەتىياز. ئۈچ ئېشەككە شايبى - ئەتلەسلەرنى

يۈكلەپ خوتەندىن يولغا چىققان ئىككى سودىگەر قاراقاش دەرياسى ئېقىنىنى بويلاپ قۇملۇق دۆڭلەر ئارىسىدىكى چىغىر يول بىلەن ئاقسۇغا كېتىۋاتتى. 60 ياشلاردىكى ئايال ئۇلارنىڭ ئالدىغا كەلدى ۋە:

— ئىككى غوجامدىن ئىككى نان سەدىقە تىلەيمەن، — دېدى. ئىككى سودىگەر ئادەمزات ياشىمىغان بۇ قۇملۇقتا بىر تىلەمچى ئايالنىڭ بارلىقىغا ھەيران قېلىپ، ئۇنىڭ تىلىگىنىنى بەردى. ئانىسىنىڭ «ئىككى غوجامدىن...» دېگەن ئاۋازىنى ئاڭلاپ ئىككى ئادەم كەلگەنلىكىنى پەملىگەن ئۈچ ئوغۇل ئاللىقاچان بىلەپ قويۇلغان خەنجەرلىرىنى ئېلىپ گەمىدىن يۈگۈرۈپ چىقتى. دە، ئىككى يولۇچىنى بوغۇزلاپ ئۆلتۈرگەندىن كېيىن، جەسەتلەرنى دۆڭنىڭ دالدىسىدىكى كاتەككە تاشلىدى. ئولجىغا چۈشكەن تەڭگىلەرنى ئانىسىغا بېرىپ، شايى - ئەتلەسلەرنى گەمىگە يوشۇردى. بىر ھەپتىدىن كېيىن ئانىسىنىڭ:

— ئالتە غوجام، ئالتە نان سەدىقە بەرگەيلا، — دېگەن ئاۋازىنى ئاڭلىغان ئۈچ ئوغۇل ئالتە يولۇچىغا كۈچى يەتمەسلىكىنى پەملىپ گەمىدە يوشۇرۇنۇپ ئولتۇرۇۋەردى. بىر نەچچە ئايدىن كېيىن خوتەندە «تۆتتىن ئاز سەپەرچىنى ئېيىق يەپ كېتىدىكەن»، «يولدا قاراقچى بار ئىكەن» دېگەن گەپلەر پەيدا بولدى. «تىلەمچى ئايال» ۋە ئۇنىڭ ئوغۇللىرى ئادەم ئۆلتۈرۈشنى داۋاملاشتۇرۇۋەردى. 20 دىن ئارتۇق جەسەت كۆمۈلگەن كاتەكتىن ئۈچ تۈپ يانتاق ئۈنۈپ چىقتى. ئوتتۇراڭچى ئوغۇل توختىنەزەر ئۈچ تۈپ يانتاققا تاۋۇز ئۇلىدى. ھەيھات، تاۋۇز دېگەن شۇنداقمۇ يوغان چۈشەمدۇ؟! بىر تاۋۇزنى بىر ئادەم تەسلىكتە كۆتۈرەلەيتتى. ئۇلارنىڭ ئاقسۇدىن خوتەنگە كېلىۋاتقان كارۋانلاردىن ئولجا ئالغان ئات ۋە تۆگىلىرى بار ئىدى، ئۈچ ئوغۇل ئىككى تاۋۇزنى بىر تۆگىگە جايلاشتۇرۇپ بىردىن ئاتقا مىنىپ يولغا چىقتى. ئۇلار تاۋۇزلارنى خوتەننىڭ ئامبىلىغا سوۋغات قىلىپ كۆپ ئىنىئام ئالماقچى ئىدى. ئامبال بۇ سوۋغاتنى قىزغىنلىق بىلەن قوبۇل قىلدى ھەم:

— مەن ئۆمرۈمدە بۇنداق يوغان تاۋۇزلارنى كۆرمىگەنتىم. قانداق

قىلىپ بۇنچە يوغىناتتىڭلار؟ — دەپ سورىدى. توختىنەزەر:
— يانتاققا ئۇلىغان تاۋۇز مۇشۇنداق چوڭ ھەم تاتلىق
پىشىدۇ، — دېدى. ئامبال ئۇلارنى بىر نەچچە كۈن مېھمان بولۇشقا
دالەت قىلىپ ئايرىم ئۆيگە ئورۇنلاشتۇردى. ئامبال قول ئۈستىدىكى
ئەمەلدارلارنى تاۋۇز بىلەن مېھمان قىلىش ئۈچۈن بىر ئۆيگە جەم
قىلدى. ياساۋۇلنىڭ قولىدىكى خەنجەرنى ئېلىپ تاۋۇزنى تىلدى.
تاۋۇزنىڭ سۈيى قىپقىزىل قاندەك تامدى، بىر ئەمەلدار تاۋۇزنى تېتىپ
بېقىپ:

— ھەزرەتلىرى، ئۆتكەن ئايدا قىزىمنى يىلان چېقىۋالغاندا
جاراھەت ئورنىنى كېسىپ قېنىنى شوراپ تۈكۈرۈۋەتكەتتىم. بۇ
تاۋۇزنىڭ تەمى ئۆز ئەينى ئادەم قېنىدەك تېتىدىكەن، — دېدى.
ئامبال بۇ تاۋۇزلار قانداقتۇ بىر شۇملۇق بىلەن باغلىنىشلىق
ئىكەنلىكىنى پەملەپ ئۈچ ئوغۇلنى ئالدىغا چاقىرغۇزۇپ:
— سىلەرگە بىر ئادىمىنى قوشۇپ قويىمەن. پۇلنى جىق
بېرىلى، ئۆيۈڭلاردىكى تاۋۇزلارنى سېتىپ بېرىڭلار. يانتاققا تاۋۇز
ئۇلاشنىمۇ ئۆگىتىپ قويۇڭلار. ئاناڭلارنى ئېلىپ شەھەرگە كۆچۈپ
كېلىڭلار. مەن سىلەرگە ئۆي - زېمىن، مەنسەپ بېرىمەن، — دېدى.
ئۈچ ئوغۇل خۇشال بولۇشۇپ ئەمەلدار بىلەن يولغا چىقتى. بىر نەچچە
كۈندىن كېيىن مەنزىلگە يېتىپ كەلدى. ئاخشىمى ئۈچ ئوغۇل ئۇيقۇغا
كەتكەندە ئەمەلدار شەپە چىقارماي ئورنىدىن تۇرۇپ گەمىدىن سىرتقا
چىقتى. ئامبال «ئۇلارنى كۆزۈڭلاردىن يوقىتىپ قويماڭلار،
ئاشكارىلىنىپمۇ قالماڭلار» دەپ تاپىلىغان ياساۋۇللار بىلەن
ئۇچراشتى. ئەمەلدار ياساۋۇللارنى تاۋۇز ئۇلانغان يانتاقنىڭ تۈۋىنى
كولاشقا بۇيرۇدى. ئىككى غېرىچچە كولانغاندىن كېيىن جەسەتلەر
ئاشكارا بولۇشقا باشلىدى. «تىلەمچى ئايال» بىر نەچچە ئادەمنىڭ
يانتاقنىڭ تۈۋىنى كولاۋاتقانلىقىنى كۆرۈپلا ئوغۇللىرىنى
قاچۇرۇۋەتكەنىدى. ئەمەلدار «تىلەمچى ئايال» نى باغلىتىپ، بۇلانغان
زالڭ ماللارنى ئېلىپ خوتەنگە قايتىپ كەلدى ھەم كۆرگەن -
بىلگەنلىرىنى ئامبالغا دوكلات قىلدى. «تىلەمچى ئايال» پاكىتلارنى
رەت قىلىشقا ئامالسىز قېلىپ ھەممىنى ئىنقىرار قىلدى. ئامبال

قاراقچىلارنى تۇتۇش توغرىسىدا دوقمۇش - دوقمۇشلارغا ئېلان چاپلىدى. شەھەر - شەھەرلەرگە ئالاقە ئەۋەتتى. تۇتۇپ بەرگۈچىلەرگە كۆپ مۇكاپات بېرىدىغانلىقىنى جاكار قىلدى. توختىنەزەر قۇمۇلدا نەق مەيداندا بويىنى چېپىلىپ كالىسى قۇمۇل دەرۋازىسىغا ئېسىلدى. روزىنەزەر تۇرپاندا تۇتۇلۇپ كالىسى تۇرپان دەرۋازىسىغا ئېسىلدى. باينەزەر ئايالچە ياسىنىپ يۈزىنى يۆگەپ يوشۇرۇنۇپ يۈردى. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئاشخاننىڭ بۇلۇڭىدا ئاش يەپ ئولتۇرغاندا باشقىلار ئۇنىڭ ساقال - بۇرۇتىنى كۆرۈپ قالدى. «ئايال كىشىنىڭ ساقال - بۇرۇتى بولسا ... بۇزادى قانداق ئىش؟» دەپ گۇمان قىلىپ ئۇنى تۇتۇپ ئامبالغا تاپشۇرۇپ بەردى. ئامبال باينەزەرنىڭ بويىنىنى كېسىپ كالىسىنى خوتەندە بىر نەچچە كۈن سازايى قىلغاندىن كېيىن، ئۈچ قاراقچى جەسەت كۆمگەن جايغا ئېگىز خادا ئورنىتىپ باينەزەرنىڭ كالىسىنى خادىغا ئېسىپ قويدى. كارۋانلار بۇ يولدىن خاتىرجەم ماڭىدىغان بولدى. شۇ چاغلاردىن باشلاپ بۇ جاي «كالا ئاستى» دەپ ئاتالدى.

مەمتىمىن قۇرباننىڭ «قاراقاشنى چۈشىنىش» ناملىق كىتابىدىن ئاللاپ ئېلىندى.

كېرىيە رىۋايەتلىرى

1

بۇرۇنقى زاماندا كېرىيەگە قەشقەردىن نۇرغۇن ئاھالىنى كۆچۈرۈپ كېلىپ ئولتۇراقلاشتۇرغان ئىكەن. قەشقەردىن كېرىيەگە ساق - سالامەت يېتىپ كەلگەنلەر توپ - توغرا ئۈچ مىڭ ئائىلىلىك ئىكەن. كېرىيەلىكلەر بەكمۇ مېھماندوست بولغاچقا، ئۇلارنى «كەل يار» دەپ قىزغىن قارشى ئاپتۇ. بۇنىڭ بىلەن بۇ يۇرت «ئۈچ مىڭ كەل يار» دەپ ئاتىلىپ كېيىنچە «كېيا» بولۇپ قالغان ئىكەن. شۇڭا كۈنلەر كېرىيىنى «ئۈچ مىڭ كېيا» دەيدىكەن.

2

كېرىيە قاراقۇرۇم تېغىنىڭ شىمالىي ئېتىكىگە جايلاشقان

بولغاچقا، دەريا تاغدىن باشلىنىپ، بۇ بوستانلىققا كەلگەندە چوڭقۇر يار ھاسىل قىلىپ ئاقىدىكەن. «تاغ» سۆزى بۇرۇنقى تىلدا «قىر» دەپ ئاتىلىدىكەن. ھازىرمۇ يەرلىك شېۋىدە شۇنداق ئاتىلىدۇ. شۇڭا «تاغ قېشىدىكى يار» دېگەن مەنىدە «قىريا» دەپ ئاتىلىپ، كېيىنچە «كېيا» بولۇپ قالغان ئىكەن.

3

ئەڭ دەسلەپ كېرىيە بوستانلىقىدا ئولتۇراقلاشقانلار دەريانىڭ ئەتراپىنى ئېچىپ تېرىغان ئىكەن. كېرىيە دەرياسى چوڭقۇر ئويۇلۇپ كەتكەن يار بولغاچقا، ئېتىزلار يار ئەتراپىغا مەركەزلەشكەن ئىكەن. يەرلىك تىلدا ئېتىز «قىر» دېيىلگەچكە، «ئېتىز قېشىدىكى يار» دېگەن مەنىدە «قىريا» دەپ ئاتىلىپ، كېيىنچە «كېيا» بولۇپ قالغان ئىكەن.

4

كېرىيە شېۋىسىدە ئېتىز «قىر» دەپ، دەريا «يا» دەپ ئاتىلىدۇ. بۇرۇنقى زاماندا دېھقانچىلىق ئېتىزلىرى دەريا لېۋىگە جايلاشقان بولغاچقا، «دەريا بويىدىكى ئېتىز» دېگەن مەنىدە «قىريا» دەپ ئاتىلىپ، كېيىنچە «كېيا» بولۇپ قالغان ئىكەن.

5

كېرىيەنىڭ تارىخى ئۇزۇن، بۇ يۇرتقا كېيىن كېلىپ ئولتۇراقلاشقانلار بۇ يۇرتنى «قەدىمىي يەر» دېگەن مەنىدە «قىرى يەر» دەپ ئاتايدىغان، كېيىنچە «كېرىيە» بولۇپ قالغان ئىكەن.

6

كېرىيەدە دېھقانچىلىق بۇرۇنلا تەرەققىي قىلغان ئىكەن. پايدىلانغىلى بولىدىغانلىقى بوستانلىقلارنىڭ ھەممىسى ئېتىز ئىكەن. كېرىيەنىڭ يەر شەكلى تەكشى بولمىغاچقا، سوغىرىشقا قۇلاي بولسۇن ئۈچۈن ئېتىز قىرلىرىنى كۆپىك سالىدىكەن. شۇڭا قەيەرگە قارىسا

ئېتىز قىرلىرىنى كۆرگىلى بولىدىكەن. شۇڭا كىشىلەر «قىر كۆپ يەر» دېگەن مەنىدە «قىرىەر» دەپ ئاتاپ، كېيىنچە «كېرىيە» بولۇپ قالغان ئىكەن.

7

كېرىيە دەرياسىنىڭ بۇرۇنقى ئېقىنى ھازىرقى كېرىيە كونا شەھەر رايونىنىڭ داۋان بېشىدىن باشلاپ، بەش توغراقتىكى غادىراڭنىڭ قۇمىغىچە بولغان 20 نەچچە كىلومېتىر دائىرىدە ئاقىدىكەن. كېيىنچە دەريا تېگى ئويۇلۇپ، ھازىرقى ئىزغا چۈشكەن ئىكەن. بۇرۇنقى تىلىمىزدا دەريا «يا» دەپ ئاتىلىدىكەن. بۇنداق كەڭ ئېقىن كەمدىن كەم ئۇچرايدىغان بولغاچقا، كىشىلەر بۇ دەريانى «كەڭ يا» دەپ ئاتىغان ئىكەن. كېيىنچە دەريانىڭ ئىسمى بۇ يۇرتنىڭ نامى بولۇپ «كەڭيا» دەپ ئاتىلىپ كېيىنچە، «كېيا» بولۇپ قالغان ئىكەن.

چوقلا

بۇرۇنقى زاماندا، سىرتتىن كەلگەن بىر تۈركۈم كۆچمەن كېرىيە شەنبە بازارىنىڭ ئاياغ تەرىپىدىكى تېخى ئېچىلمىغان يەرنى ماكان تۇتۇپ ئولتۇراقلىشىپ قاپتۇ. ئۇلارنىڭ ئىشلەپچىقىرىش قوراللىرى بولمىغاچقا، جەڭدە ئىشلىتىدىغان نەيزە بىلەن يەرنى چوقۇلاپ ئېرىق ئېلىپ سۇ باشلاپ كېلىپ، يەنە نەيزە بىلەن يەرنى چوقۇلاپ بوز يەر ئېچىپ دېھقانچىلىق قىلغان ئىكەن. شۇنىڭ بىلەن بۇ كىشىلەر «چوقلاش» دەپ ئاتىلىپتۇ. چوقلاش جەمەتىدىكىلەر شۇلارنىڭ ئەۋلادى ئىكەن. بۇ كەنتىمۇ «چوقۇلاش» مەنىسىدە «چوقلا» دەپ ئاتالغان ئىكەن.

قاراتۇرۇن

بۇرۇنقى زاماندا كېرىيە شەنبە بازىرىنىڭ شەرقىي تەرىپىدىكى

سازلىققا يېقىن جايدا بىر قانچە كۆنچى ماكانلىشىپتۇ. يەنە بىر نەچچە خۇمدانچى بۇ يەردە خۇمدان ماڭغۇزۇپتۇ. كۆنچىلەرنىڭ كۆن ئىسلىغاندا كۆن خۇمدىنىدىن چىققان ئىس ۋە خۇمدانچىلار كېسەك پىشۇرغاندا خۇمداندىن چىققان ئىسلار بىلەن بۇ يەرنىڭ ھاۋاسىدا ھەمىشە قارا ئىس لەيلەپ يۈرىدىغان ھالەت شەكىللىنىپتۇ. شۇڭا كىشىلەر بۇ كەنتنى «قارا تۈتۈن» دەپ ئاتاىپ كېيىنچە «قاراتۈرۈن» بولۇپ قالغان ئىكەن.

داشمان

بۇرۇنقى زاماندا كېرىيە ناھىيىسىنىڭ ھازىرقى شەنبە بازار تەۋەسىدە تۆت دانىشمەن ئۆتكەن ئىكەن. بۇ دانىشمەنلەر ئىلىم - ھېكمەتتە كامالەتكە يەتكەن، ئالدىن كۆرەرلىكى يۇقىرى كىشىلەر بولسىمۇ، زاھىتلىق يولىنى تۇتقان ئىكەن. شۇڭا ئۇلار ئۆز نامىنىڭ چىقىپ قېلىشىدىن ئېھتىيات قىلىپ، ئىسمى - شەرىپىنى ھېچكىمگە ئاشكارىلىمىغان ئىكەن. ئۇلارنىڭ ئولتۇرىقى بىر - بىرىدىن يىراق ئىكەن. ئۇلار ھەمىشە كىشىلەردىن ئۆزىنى قاقۇرۇپ، كەنت ئايىغىدىكى شىۋاقلىقنىڭ ئوتتۇرىسىغا جايلاشقان بىر دۆڭدە جەم بولۇپ، ئۆز ئارا مۇتائىلە قىلىشىدىكەن. شۇڭا بۇ دۆڭ «دانىشمەننىڭ دۆڭى» دەپ ئاتىلىپ، كېيىنچە «داشمان دۆڭى» بولۇپ قالغان ئىكەن. كىشىلەر بۇ دانىشمەنلەرنى ئاتاشتا ئۇلارنىڭ ئۆزگىچە ئادەتلىرى بىلەن ئاتايدىكەن. بۇ دانىشمەنلەرنىڭ بىرى ياشتا ۋە ئىلىم - بىلىمدە پېشۋا بولغاچقا، ئۇنى كىشىلەر «تادەك دانىشمەن» دېگەن مەنىدە «تاغدانىشمەن» دەپ ئاتايدىكەن. بۇ ئىسىم كېيىنچە ئۇ ماكان تۇتقان كەنتنىڭ نامى بولۇپ، «تاغداشمان» دەپ ئاتىلىپتۇ. يەنە بىر دانىشمەن ھەمىشە ھويلىسىدا ئولتۇرىدىكەن. ياز كۈنلىرى ھويلىدا ئۇخلايدىكەن. يەرلىك تىلدا ھويلا «ھال» دەپ ئاتالغاچقا، كىشىلەر ئۇنى «ھويلا دانىشمەن» دېگەن مەنىدە «ھالداشمان» دەپ ئاتايدىكەن. كېيىنچە بۇ نام ئۇ كىشى ئولتۇراقلاشقان مەھەللىنىڭ نامى بولۇپ، «ھالداشمان» دەپ ئاتالغان ئىكەن. يەنە بىرى ھەمىشە

ئىشىكى ئالدىدىكى سۇپىدا ئولتۇرىدىكەن. يەرلىك تىلدا سۇپا «سۈكە» دەپ ئاتالغاچقا، كىشىلەر ئۇنى «سۇپا دانىشمەن» دېگەن مەنىدە «سۈكە دانىشمەن» دەپ ئاتايدىكەن. كېيىنچە بۇ نام ئۇ كىشى ئولتۇراقلاشقان مەھەللىنىڭ نامى بولۇپ، «سۈكە داشمان» دەپ ئاتىلىپ، كېيىنچە «سىكە داشمان» بولۇپ قالغان ئىكەن. يەنە بىر دانىشمەننىڭ ئالاھىدە خۇسۇسىيىتى بولمىغاچقا، كىشىلەر ئۇنى «دانىشمەن» دەپلا ئاتايدىكەن. كېيىنچە بۇ نام ئۇ كىشى ئولتۇراقلاشقان مەھەللىنىڭ نامى بولۇپ، «داشمان» دەپ ئاتالغان ئىكەن.

قارىمان

قارىمان كېرىيە مۇغاللا بازىرىنىڭ بىر كەنتى بولۇپ، ئېيتىشلارغا قارىغاندا، بۇرۇنقى زاماندا بۇ كەنتتە باشقىلارنى خەۋىپتىن قۇتقۇزۇشتا داڭ چىقارغان بىر كىشى ئۆتكەن بولۇپ، يەرلىك ھاكىمبەگ ئۇنىڭغا «قەرىمان» دەپ نام بەرگەن ئىكەن. بۇ كەنت «قەرىماننىڭ مەھەللىسى» دېگەن مەنىدە «قەرىمان مەللىسى» دەپ ئاتىلىپ، كېيىنچە «قارىمان» بولۇپ قالغان ئىكەن.

چۆپچىلە

كېرىيە ناھىيە جاي يېزىسىنىڭ چۆپچىلە كەنتى كېرىيە دەرياسىنىڭ بويىغا جايلاشقان بولغاچقا، ھەمىشە كەلكۈن ئاپىتىگە ئۇچراپ تۇرىدىكەن. بۇرۇنقى زاماندا ھەر يىلى ئۇدا كەلكۈن ئاپىتى يۈز بېرىپ، دېھقانچىلىقتىن زادى ھوسۇل ئالالماي، يامۇلغا تاپشۇرىدىغان باجنى تۆلەشكە ئامالسىز قاپتۇ. لېكىن بەگ - دورغىلار ھەدپەسە باج تۆلەشكە قىستاپ، يەرلىك دېھقانلارنى زادى ئارامدا قويماپتۇ. ئۇلار ئاخىر بولالماي، يامۇلغا كىرىپ، ئامبالغا داد ئېيتىپتۇ. ئامبال ئۇلارنىڭ ئەرزىنى تەكشۈرۈپ كۆرۈپ، ئەھۋالنىڭ راستتىنلا شۇنداق ئىكەنلىكىنى بىلگەندىن كېيىن، ئۇلارنى ئاشلىق

ئورنىغا يامۇلىنىڭ ئات - ئۇلاغلىرى ئۈچۈن ئوت - چۆپ تاپشۇرۇشقا بۇيرۇپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇ كەنتتىكىلەر يامۇلغا ئوت - چۆپ تاپشۇرۇپ، ئاشلىق ئالۋىنىدىن قۇتۇلۇپتۇ. بۇ يەرلىك دېھقانلار «ئوت - چۆپ تاپشۇرغۇچىلار» دېگەن مەنىدە «چۆپچىلەر» دەپ ئاتىلىپتۇ ۋە بۇ نام بۇ كەنتنىڭ نامى بولۇپ، «چۆپچىلە» دەپ ئاتىلىپتۇ.

ئەگلە

بۇرۇنقى زاماندا، كېرىينىڭ كۆكيار يېزىسىدا «كەمەك ھەييار» دەپ ئاتالغان تولىمۇ ھەييار، گەپدان، قىزىقچى، ھىيلە - مىكىرگە ماھىر بىر كىشى ئۆتكەن ئىكەن. ئۇ ھەمىشە بەگ - غوجاملارنى گەپتە سوقۇپ، ئىش - ھەرىكەتتە چۈشۈرۈپ، يۈزىنى لەت قىلىدىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇ ناھىيە ئامبىلىنى ئەل - جامائەت ئارىسىدا لەت قىلىپ، يۈزىنى قاتتىق چۈشۈرۈپتۇ. غەزەپلەنگەن ئامبال بۇ ئۆچمەنلىكنى كۆڭلىدە ساقلاپ، كەمەك ھەييار ئۈستىدە جىنايەت توقۇپ، ئۇنى تۇتۇپ، دارغا ئېسىپ ئۆلتۈرۈشكە پەرمان قىپتۇ. چېرىكلەر كەمەك ھەييارنى ئېتىزدا ئىش قىلىۋاتقان يېرىدىن تۇتۇۋېلىپ، يولغا ئېلىپ چىقىپتۇ. ئۇ چاغدا مەخسۇس دار بولمىغاچقا، ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنغانلارنى دەرەخكە ئېسىپ ئۆلتۈرىدىكەن. چېرىكلەر كەمەك ھەييارنى بىر دەرەخكە ئاسقان ئىكەن، دەرەخ ئېگىلىپ، كەمەك ھەييارنىڭ پۈتى يەرگە تېگىپ قاپتۇ. ئۇلار يولنىڭ ئىككى چېتىدىكى يوغان ئىككى تۈپ دەرەخكە دار باغلاپ، كەمەك ھەييارنى يولنىڭ ئوتتۇرىسىدا تۇرغۇزۇپ دارغا ئاسقان ئىكەن. بۇ دەرەخلەرمۇ ئېگىلىپ، ئىككى دەرەخنىڭ ئۈچى بىر - بىرىگە تېگىپ قاپتۇ. كەمەك ھەييارنىڭ پۈتى يەنە يەرگە تېگىپ قاپتۇ. بۇ ئىشتىن چۆچۈگەن چېرىكلەر كەمەك ھەييارنى ئۆلتۈرۈشتىن يالنىيىپ بەدەر تىكىۋېتىپتۇ. كەمەك ھەييار ئۆلۈمدىن قۇتۇلۇپ قاپتۇ. لېكىن كەمەك ھەييارنى دار قىلىپ ئاسقان دەرەخلەر ئېگىلىگەن يېتى قېتىپ قاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇ جاي «ئېگىلە» دېگەن مەنىدە يەرلىك شېۋە

بويىچە «ئەگىلە» دەپ ئاتىلىپ، كېيىنچە «ئەگىلە» بولۇپ قالغان ئىكەن.

كېرىيە «يەتتە قىزلىرىم مازىرى» توغرىسىدا ئۈچ رىۋايەت

«يەتتە قىزلىرىم» مازىرى كېرىيە ناھىيە ئارال يېزا يەتتە قىزىل كەنتىگە جايلاشقان بولۇپ، ئومۇمىي كۆلىمى تەخمىنەن 90 مو. مازارنىڭ ئەتراپىنى يول، دېھقانلارنىڭ ئۆي-ئېغىللىرى، توغراقلىق ۋە تېرىلغۇ يەرلەر ئوراپ تۇرىدۇ. «يەتتە قىزلىرىم» مازىرىنىڭ شەرقىي شىمال بۇرجىكىدىكى توغراقلىقتا قەدىمىي سۈمە بار.

1

رىۋايەت قىلىنىشىچە، بۇنىڭدىن ناھايىتى ئۇزۇن يىللار ئىلگىرى كېرىيەدە بىر باي كىشى ئۆتكەن بولۇپ، بۇنىڭ ياش جەھەتتە بىر-بىرىدىن كۆپ پەرقلەنمەيدىغان يەتتە قىزى بار ئىكەن. باينىڭ قورۇ-جايلىرى شەھەر سىرتىدا بولۇپ، نۇرغۇن يەرلىرى ۋە مال-چارۋىلىرى بار ئىكەن. باي زادى ئوغۇل پەرزەنت كۆرمىگەچكە، قىزلىرىنىڭ يىگىتلەردەك چوڭ بولۇشىنى ئۈمىد قىلىپ، ئۇلارنى ئۆز رايىغا قويۇپ بېرىدىكەن. قىزلار كىچىكىدىن باشلاپلا جانبازلىققا قىزىقىپ، كۈندە دېگۈدەك چېلىشىپ، مۇشتلىشىپ ئوينىدايدىكەن. باي قىزلىرىنىڭ قىزىقىشىغا ھۆرمەت قىلىپ، تۆت نەپەر ماھىر جانباز تەكلىپ قىلىپ، قىزلىرىغا جانبازلىق ماھارىتى ئۆگىتىپتۇ. قىزلار يۇقىرى ماھارەتلىك چەۋانداز ۋە جەڭگە ماھىر سەرۋازلاردىن بولۇپ يېتىشىپ چىقىپتۇ. قىزلارنىڭ چوڭى كامالەتكە يەتكەن كامانداز بولۇپ يېتىشىپ چىقىپتۇ. ئۇنىڭ ماھارىتى شۇ قەدەر ئۈستۈنكى، يۈز ماڭدام نېرىغا يارماق ئېسىپ قويۇپ، يا ئوقنى يارماقنىڭ تۆشۈكىدىن ئۆتكۈزەلەيدىكەن. يا ئوقنى ھاۋادا ئۇچۇپ كېتىۋاتقان قۇشنىڭ كۆزىگە دەل تەككۈزەلەيدىكەن. قىزلارنىڭ يەنە بىرى ئۈستىنە نەيزىۋاز بولۇپ يېتىشىپ چىقىپتۇ. ئۇ ياۋا توڭگۇزلار بىلەن ئېلىشىدىغان

بولسا، كۆزنى يۈمۈپ ئاچقۇچە بىر توپ ياۋا توڭگۇزنى يەر چىشلىتىدىكەن. قىزلارنىڭ ئۈچىنچىسى ماھىر شەمشەرۋاز بولۇپ يېتىشىپ چىقىپتۇ. ئۇ شەمشىرىنى ئوينىتىدىغان بولسا، ھەش-پەش دېگۈچە بىر توپ دەرەخنىڭ يوپۇرماقلىرىنى بىر-بىرلەپ كېسىپ چۈشۈرۈۋېتىدىكەن. دەرەخنىڭ بىر تال شېخىمۇ تىغ يارىسى بولمايدىكەن. قىزلارنىڭ تۆتىنچىسى ماھىر پىچاقۋاز بولۇپ يېتىشىپ چىقىپتۇ، ھەمىشە بېلىگە قاتار-قاتار پىچاق ئېسىپ يۈرۈپتىكەن. يۈز ماڭدام نېرىدا تۇرۇپ، دەرەخكە قونغان چىۋىنىڭ پىچاق ئېتىپ تەككۈزلەيدىكەن. قىزلارنىڭ بەشىنچىسى ئۇستا چېلىشۋاز بولۇپ يېتىشىپ چىقىپتۇ. ئۇ ھەمىشە بۇقا-ئۆكۈزلەر بىلەن چېلىشىپ، ئىنتايىن يارام بوقىلارنىمۇ يېقىتىپ، ئاستىغا باسالايدىكەن. قىزلارنىڭ ئالتىنچىسى ئۇستا سالماۋاز بولۇپ يېتىشىپ چىقىپتۇ. ئۇ ئارغامچىدا تەييارلانغان سالمىسىنى يېنىدىن ئايرىمايدىكەن. ھاۋادا ئۇچۇپ كېتىۋاتقان قۇشلارغىمۇ سالما سېلىپ تۇتۇۋالالايدىكەن. ھەمىشە چۆللەرگە بېرىپ، ياۋا ئات، ياۋا تۆگە تۇتۇپ كىلىدىكەن. قىزلارنىڭ يەتتىنچىسى ماھىر قامچىۋاز بولۇپ يېتىشىپ چىقىپتۇ. ئۇنىڭ قامچىسى شۇ قەدەر تىگىدىكەنكى، ئۇچۇپ كېتىۋاتقان پاشا-كۈمۈتلارنىمۇ قامچىسى بىلەن ئۇرۇپ ئۆلتۈرەلەيدىكەن.

بۇ قىزلار يۇقىرى ماھارەتلىك بولۇپلا قالماي، بىر-بىرىدىن لاتاپەتلىك، بىر-بىرىدىن ئەخلاقلىق ۋە غۇرۇرلۇق، گۈزەللىكتە ۋە ئەقىل-پاراسەتتە تەڭداشسىز ئىكەن. بۇ يۇرتتىكى يىگىتلەرنىڭ ھەممىسى ئۇلارغا ئاشىق بىقارار ئىكەن. ئۇلار بالاغەتكە يەتكەندىن كېيىن، تەرەپ - تەرەپتىن ئەلچىلەر كېلىشكە باشلاپتۇ. لېكىن قىزلار «كىمكى مېنى ماھارەتتە يېڭەلمەسە شۇنىڭغا تېگىمەن» دېگەننى شەرت قىلغان ئىكەن، ئانىسىمۇ قىزلارنىڭ رايىغا بېقىپ، بۇنى قىزلىرىنى ياتلىق قىلىشنىڭ ئالدىنقى شەرتى قىلىپتۇ. شۇڭا ھەر ھەپتىسى بۇ كەنتتە بىر كۈن كاتتا مۇسابىقە ئېلىپ بېرىلىدىكەن. مۇسابىقە بىر ئىككى يىل داۋاملاشقان بولسىمۇ، بۇ قىزلارنىڭ بىرەرنى يېڭەلگۈدەك يىگىت چىقماپتۇ. بۇ خەۋەر يەتتە ئىقلىمغا پۇر كېتىپ، يەتتە ئىقلىمدىكى داڭدار جانباز، چەۋەندازلار مۇسابىقىلىشىش ئۈچۈن

بۇ يۇرتقا كىلىشكە باشلاپتۇ.

بۇ خەۋەر چىن ماچىن^① دۆلىتىنىڭ «تەڭداشسىز پالۋان» دەپ نام ئالغان، 18 خىل جەڭ قورالىنى ئىشلىتىشكە ماھىر كەنجى شاھزادىسىنىڭ قۇلىقىغا يېتىپتۇ. ئۇ دەرھال شاھ ئاتىسىدىن ئىجازەت سوراپ، يەتتە قىزنىڭ ھەممىسىنى يېڭىپ ئوردىغا ئېلىپ كېلىدىغانلىقىنى ئېيتىپ، كېرىيىگە سەپەرگە ئاتلىنىپتۇ. كەنجى شاھزادە پۇقراچە ياسىنىپ، مەھەللىگە كەلگەندە، مۇسابىقە ئۆتكۈزۈلۈۋاتقان ئىكەن. ئۇ ئاۋۋال قىزلارنىڭ ماھارىتىنى كۆرۈپ بېقىش ئۈچۈن تاماشا كۆرۈپ تۇرۇپتۇ.

بۇ چاغدا چوڭ قىز قالماقلار ئېلىدىن كەلگەن بىر كامانداز بىلەن مۇسابىقىگە چۈشۈپتۇ. ئۇلار ئارىدا يۈز ماڭدام ئارىلىق قويۇپ، بىر-بىرىگە ئوقيا ئاتىدىكەن. قالماق كامانداز قىزغا قارىتىپ ئوق ئۈزۈپتۇ. قىز دەرھال قارشى ئوق ئۈزگەن ئىكەن، ئۇنىڭ ئاتقان ئوقى ئۇچۇپ كېلىۋاتقان ئوققا تېگىپ، قالماق كاماندازنىڭ ئوقىنى تۆت تىلىم قىلىپ تاشلاپ، قالماق كاماندازنىڭ قولىدىكى كامانغا تېگىپ، كاماننى ئىككى پارچە قىلىپ تاشلاپتۇ. قالماق كامانداز دەرھال يەرگە تىزلىنىپ، قىزغا سەجدە قىلىپ، يېڭىلىگەنلىكىگە تەن بېرىپتۇ. ئىككىنچى قىز تابغاچ^② ئېلىدىن كەلگەن بىر نەيزىۋاز بىلەن مۇسابىقىگە چۈشۈپتۇ. ئۇلار بىرنەچچە مەرتەم ئېلىشقاندىن كېيىن، قىز يىگىتنىڭ چاترىقىغا نەيزە ئۇرۇپتۇ. يىگىت نەيزىنى چاترىقىغا قىسىۋاپتۇ، قىز نەيزىنى كۈچەپ بىر كۆتۈرگەننىكەن، يىگىت يەل توپىدەك ئۇچۇپ بېرىپ، مەيدان سىرتىدىكى بىر تۈپ قېرى دەرەخنىڭ ئۇچىغا ئىلىنىپ قاپتۇ. يىگىت دەرەختىن چۈشۈپ، تىزلىنىپ قىزغا سەجدە قىلىپ، يېڭىلىگەنلىكىگە تەن بېرىپتۇ. ئۈچىنچى قىز بىر تاپرىغا چەۋەنداز بىلەن مۇسابىقىلىشىپتۇ. ئۇلار بىر نەچچە مەرتەم ئېلىشقاندىن كېيىن، قىز

① جىن ماچىن - خوتەننىڭ قەدىمىي نامى بولۇپ، بۇ نامغا ئاساسەن يەزىلەر شۇ قېتىمقى ئۇرۇشنى «بۇددىستلارغا قارشى ئىسلام ئۇرۇشى» دەپ قارايدۇ. لېكىن بۇددىستلارغا قارشى ئۇرۇش ئىسلام ئىستىلاسى دەۋرىدە يۈز بەرگەن بولۇپ، بۇددىستلار «يات تاڭىيە» ئەمەس، يەرلىك بۇددىستلار ئىدى. بۇ رىۋايەتتە دېيىلگەن «يات تاڭىيە» تۈپۈنلەر بولسا كېرەك. چۈنكى تۈپۈنلەرنىڭ چەرچەن، نىيە، كېرىيە رايونلىرىغا سالغان پاراكەندىچىلىكى ئىسلامىيەتتىن كېيىنمۇ كۆپ قېتىم يۈز بەرگەن. لېكىن بۇ رىۋايەتتىكى ئۇرۇشنىڭ قايسى دەۋرە يۈز بەرگەنلىكى توغرىسىدا ئېنىق مەلۇمات يوق.
② تابغاچ - تۇۋالارنى كۆرسىتىدۇ. تۇۋالار مىلادىيە 386-يىلىدىن مىلادىيە 471-يىلىغىچە پۈتكۈل جۇڭگو زېمىنىنى بىرلىككە كەلتۈرۈپ شىمالىي ۋېي خانلىقىنى قۇرغان.

قىلىچىنى چاقپىلەكتەك پىرقىرىتىپ، يىگىتنىڭ ئەتراپىنى ئۈچ قېتىم ئايلىنىپ چىققان ئىكەن. ھېلىقى تاپىرىقنىڭ كىيىملىرى تىتما-تىتما بولۇپ سېلىنىپ كېتىپتۇ. لېكىن بەدىنى قىلچىلىكمۇ تىخ يارىسى بولماپتۇ. تاپىرىقا دەرھال يەرگە تىزلىنىپ، قىزغا سەجدە قىلىپ، يېڭىلىگەنلىكىگە تەن بېرىپتۇ. تۆتىنچى قىز ئىراندىن كەلگەن بىر پىچاقۋاز بىلەن مۇسابىقىگە چۈشۈپتۇ. ئۇلار بىردىن ئانقا مىنىپتۇ، قىز قېچىپتۇ، يىگىت قىزنى قوغلاپ كەينىدىن پىچاق ئېتىپتۇ. قىز ئوڭ تەرەپكە بۇرۇلۇپلا يىگىت ئاتقان پىچاقنى تۇتۇۋاپتۇ ۋە سول تەرەپكە ئۇرۇلۇپلا يىگىتنىڭ پىچىقىنى قايتۇرۇپ ئېتىپتۇ. پىچاق يىگىتنىڭ بېشىدىكى دۇبۇلغىنىڭ پۆپىكىنى كېسىپ تاشلاپ يەرگە چۈشۈپتۇ. يىگىت ئاتتىن سەكرەپ چۈشۈپلا تىزلىنىپ، «جېنىمنى ئامان قويغانلىرىغا تەشەككۈر» دەپ قىزغا تەزىم قىلىپ، يېڭىلىگەنلىكىگە تەن بېرىپتۇ. بەشىنچى قىز تۇبۇت^① ئېلىدىن كەلگەن بىر چېلىشۋاز بىلەن مۇسابىقىلىشىپتۇ. ئۇلار بىرنەچچە مەرتەم ئېلىشقاندىن كېيىن، قىز تۇبۇتلۇك يىگىتنى يانپاشقا ئېلىپ بىر كۈچىگەن ئىكەن، ئون غۇلاچ نېرىدىكى قۇم دۇۋىسىگە تىك موللاق چۈشۈپ، بىلىگىچە قۇمغا پېتىپ قاپتۇ. ھەمراھلىرى دەرھال بېرىپ، ئۇنى قۇم ئارىسىدىن كولاپ چىقىرىۋاپتۇ. ئۇ يەردە دۈم يېتىپ قىزغا سەجدە قىلىپ، يېڭىلىگەنلىكىگە تەن بېرىپتۇ. ئالتىنچى قىز قازاق ئېلىدىن كەلگەن بىر قازاق ماھىر بىلەن مۇسابىقىگە چۈشۈپتۇ. ئۇلار بىردىن ئانقا مىنىپ، قوللىرىغا سالمىلىرىنى ئېلىپ مۇسابىقىنى باشلاپتۇ. قىز قېچىپتۇ. يىگىت قوغلاپ كېتىۋېتىپ، قىزغا سالما تاشلاپتۇ. قىز بىر ئىرغىپلا ئاتنىڭ ئاستىغا چۈشۈپ، ئاتنىڭ قورسىقىغا چاپلىشىپ تۇرۇۋالغان ئىكەن. سالما ئاتنىڭ ئۈستىگە چۈشۈپ، يىگىت ئولجىسىز قاپتۇ. يىگىت ئىككىنچى قېتىم سالما تاشلىغانىكەن، قىز ئات ئۈستىدە بىرلا موللاق ساپتۇ. سالما يەنىلا بىكارغا كېتىپتۇ. يىگىت ئۈچىنچى قېتىم سالما تاشلىغان ئىكەن، قىز ئات ئۈستىدە كەينىگە يېتىۋېلىپ، يىگىتنىڭ سالمىسىنى

① تۇبۇت — ھازىرقى شىزاڭ ۋە زاخۇ مىللىتىنى كۆرسىتىدۇ.

تۇنۇۋاپتۇ-دە، بىرلا كۈچەپ ئورنىدىن تۇرغان ئىكەن، يىگىت ئاتتىن تىك موللاق ئېتىپ، يەرگە يېقىلىپتۇ. يىگىت ئورنىدىن تۇرۇپ يەنە ئاتقا مىنىپتۇ. قازاقنىڭ قايىل بولمىغانلىقىنى بىلگەن قىز ئېنىنى كەينىگە بۇراپ، قازاقنى قوغلاپتۇ، قازاق قېچىپتۇ. قىز ئۆزىنىڭ سالمىسىنى ئوڭ قولىغا، قازاقتىن تارتىۋالغان سالمىنى سول قولىغا كېلىپ، قازاققا قارىتىپ ئاتقان ئىكەن، بىر سالما قازاق يىگىتنىڭ بويىغا، يەنە بىر سالما قازاق مىنىۋالغان ئاتنىڭ بويىغا چۈشۈپتۇ، قىز سالمىنى ئېتىننىڭ تىزگىنى بىلەن قوشۇپ بىر تارتقان ئىكەن، قازاقمۇ، ئاتمۇ تىك موللاق ئېتىپ يەرگە يېقىلىپتۇ. قازاقمۇ قىزغا سەجدە قىلىپ، يىڭىلگەنلىكىگە تەن بېرىپتۇ. يەتتىنچى قىزغا رەقىب يوق بولغاچقا كەنجى شاھزادە ئۇنىڭ بىلەن مۇسابىقىگە چۈشۈپتۇ. ئۇلار بىردىن ئاتقا مىنىشىپتۇ. يىگىت قولىغا قوش شەمشەر ئېلىپ، قىزغا ئېتىلىپتۇ. قىز ئۇنىڭغا قامچىسى بىلەن تاقابىل تۇرۇپتۇ. ئۇلار بىرنەچچە مەرتەم ئېلىشقاندىن كېيىن، قىز قامچىسىنى ئوينىتىپ، يىگىتكە شۇنداق سالغان ئىكەن، يىگىتنىڭ ئوڭ قولىدىكى شەمشەرگە تېگىپ، شەمشەرنى نەلەرگىدۇ ئۇچۇرۇۋېتىپتۇ. يىگىت دەرھال قولىغا يالمان ئاپتۇ. قىز يالماننىمۇ قامچىسى بىلەن ئۇرۇپ چۈشۈرۈۋېتىپتۇ. مۇسابىقە ئۇزۇن داۋاملىشىپتۇ. يىگىت ئۆزى ماھىر بولغان 18 خىل جەڭ قوراللىرىنىڭ ھەممىسىنى بىر-بىرلەپ ئىشقا سالغان بولسىمۇ، ئاقىۋەت ھەممىسى قىزنىڭ قولىدىكى قامچىنىڭ زەربىسىگە بەرداشلىق بېرەلمەي يەرگە ئۇچۇپ چۈشۈپتۇ. ھەتتا يىگىت ئاتقان يا ئوقلىرىمۇ قامچىنىڭ زەربىسىدىن نەچچە پارچە بولۇپ يەرگە چۈشۈپتۇ. قىز ئاخىر قايتۇرما ھۇجۇمغا ئۆتۈپتۇ، يىگىت قېچىپتۇ. قىز-يىگىتكە يېقىنلاپ كېلىپ، قامچىنى شۇنداق ئۈستىلىق بىلەن ئوينىتىپتۇكى، قامچىسىنىڭ قارسىلىدىغان ئاۋازلىرى قولقلارنى ۋاڭ ئايلاندۇرۇۋېتىپتۇ. قىز كەينى كەينىدىن نەچچە ئون قامچا ئۇرۇپ، ئېتىنى توختىتىپتۇ، خالايق قارىغۇدەك بولسا، كەنجى شاھزادىنىڭ كىيىملىرى تىتما-تىتما بولۇپ، بەدەنلىرى ئېچىلىپ قاپتۇ. يۇ، تېنىگە زادى قامچا ئىزى چۈشمەپتۇ. قىز كەنجى شاھزادىنىڭ ئېتىدىن چۈشمەيۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭ قايىل بولمىغانلىقىنى

پەملەپتۇ-دە، يەردە تۇرغان بىر قۇچاق كەلگۈدەك قورام تاشقا زەربە بىلەن قامچا ئۇرۇپتۇ. كەنجى شاھزادە قارىغۇدەك بولسا، قورام تاش قاق ئوتتۇرىسىدىكى ئىككى پارچە بولۇپ يېرىلىپ كېتىپتۇ. شاھزادە درھال ئاتتىن چۈشۈپ، قىزغا چۆكۈپ تەزىم قىلىپ، يىڭىلگىنىگە تەن بېرىپتۇ.

مۇسابىقە ئاخىرلىشىپتۇ. يۇرت كاتتىلىرى قىزلارغا زەرباب تون يېيىپ، بىردىن ئارغىماق ھەدىيە قىلىشىپتۇ. بايلار ئۆزلىرى ئاتىغان تاۋار-دۈردۈن، تىللا-تەڭگىلىرىنى ھەدىيە قىلىشىپتۇ. كەنجى شاھزادە ئۆزىنىڭ سالاھىيىتىنى ئاشكارىلاشقا پىتىنالمى، مىنىپ كەلگەن ئارغىمىقىنى كەنجى قىزغا، بۇرادەرلىرىنىڭ ئاتلىرىنى باشقا قىزلارغا، خىراجەت ئۈچۈن ئېلىپ كەلگەن ئالتۇن-كۈمۈش، تىللالىرىنى قىزلارنىڭ ئاتىسىغا ھەدىيە قىلىپ، شەھەرگە قايتىپ بىر سارايغا چۈشۈپتۇ ۋە كېچىسى «ئاغزىدىن ئانىسىنىڭ سۈتى پۇراپ تۇرىدىغان بىر قىزغا يېڭىلىپ قالدىم، دەپ قايتسام، بۇ مەن ئۈچۈن نە ئار، نە نومۇس، مەملىكىتىم ئۈچۈن نە ئار، نە نومۇس» دەپ، كېچىدە ئېسىلىپ ئۆلۈۋاپتۇ. كەنجى شاھزادىنىڭ ھەمراھلىرى جەسەتنى ئېلىپ كېتىشكە ئامالسىز قېلىپ، شاھزادىنىڭ جەستىنى «پەلۋاننىم»^① دېگەن مازارغا دەپنە قىلىپ قويۇپ، قايتىشىپتۇ.

شۇ كۈنلەرنىڭ بىرىدە شەرق تەرەپتىن غەيرى بىر قوۋم لەشكەر تارتىپ، كېرىمگە باستۇرۇپ كېلىپتۇ ۋە كېرىمنى ئىشغال قىلىپ، پۇقرالارنى بولاپ-تالاپ، ئوت قويۇپ، ئادەم ئۆلتۈرۈپ، خوتۇن-قىزلارنىڭ نومۇسىغا تېگىپ، قىلمىغان ئەسكىلىكلىرى قالماپتۇ. دەر غەزەپ بولغان يەتتە قىز ئاتىسىدىن ئىجازەت ئېلىپ، لەشكەر توپلاپ، «ئۆلسەك شېھىت، قالساق غازى» دەپ، جەڭگە ئاتلىنىپتۇ. جەڭگە ئۇلارنىڭ تۆت نەپەر ئۇستازمۇ قاتنىشىپتۇ، ئۇلار دۈشمەنلەر بىلەن ھاسا^② دا ئۇچرىشىپ، دۈشمەنگە قارشى سەپ تۈزۈپتۇ. دۈشمەنلەرنىڭ سەركەردىلىرى ئارقا-ئارقىدىن جەڭگە چىققان

① پەلۋاننىم - مازارنىڭ نامى. ئورنى كېرىيە ناھىيە بازىرى ئىچىدە بولۇپ، پوقتىۋېتىلگەن. بىزىلەر بۇ مازارنىڭ نامى كەنجى شاھزادىنىڭ «پەلۋان» ئاتىقى بىلەن ئاتالغان دەپ قارايدۇ.
② ھاسا - پىر نامى. ناھىيە بازىرىنىڭ غەربى، كېرىيە دەرياسىنىڭ شەرقى قىرغىقىدىكى تەبىئىي يايلاق. ھازىر شاللىق.

بولسىمۇ، بىرىمۇ ئامان قالماپتۇ. بۇنى كۆرگەن دۈشمەنلەر قىزىلارنىڭ قوشۇنىغا ھۇجۇم باشلاپتۇ. ئۇلار يەتتە كېچە-كۈندۈز جەڭ قىلىپ، ئۆزلىرىدىن نەچچە ھەسسە كۆپ بولغان باسمىچىلارنى تېرە-پېرەڭ قىلىپ، لەشكەرلەرنىڭ تەڭدىن تولىسىنى يەر بىلەن يەكسان قىلىپ، كەلگەن يولغا چېكىندۈرۈپتۇ. ئۇلار قاچاقلارنى قوغلاپ ئويتوغراق^① يېزىسىغا كەلگەندە، باسمىچىلارنىڭ ئاساسىي قوشۇنى يېتىپ كېلىپ، يەتتە قىزلار قوشۇنىغا قايتارما ھۇجۇمغا ئۆتۈپتۇ. باسمىچىلارنىڭ قوشۇنى كۆپ بولغاچقا، قوشۇن جەڭدە يېڭىلىپ، ئەسكەرلەرنىڭ تەڭدىن تولىسى قۇربان بولۇپ، چېكىنىشكە مەجبۇر بوپتۇ. قوشۇن چېكىنىپ، كېرىيە دەرياسى بويىدىكى بەشتوغراق كەنتىگە كەلگەندە، ئۇلۇغ كەلكۈن كېلىپ، دەريادىن ئۆتۈشكە مۇمكىن بولماي، دەريا بويىدىكى توغراقلىققا چۈشكۈن قىلىپتۇ. لېكىن تۈن كېچىدە باسمىچىلار ئۇن-تېۋىشسىز يېتىپ كېلىپ، ئۇلار چۈشكۈن قىلغان توغراقلىقنى قورشىۋاپتۇ. ئۇلار ئۈچ كېچە-كۈندۈز جەڭ قىلىپمۇ مۇھاسىرىنى بۆسۈپ چىقالماپتۇ. ئاخىر لەشكەرلەر ۋە تۆت نەپەر ئۇستازنىڭ ھەممىسى شېھىت بولۇپ، يەتتە نەپەر قىزلا ھايات قاپتۇ. لېكىن ئۇلارنىڭ سۈبى ۋە ئوزۇقى تۈگەپ كەتكەچكە قىزلار قاتتىق ھالسىراپتۇ. تۆتىنچى كۈنى جۈمە ئىكەن. جۈمە نامىزى ۋاقتىدا دۈشمەنلەر تۆت تەرەپتىن قورشاپ «ئۇلارنى تىرىك تۇتۇپ، ئۆزىمىزگە خوتۇن قىلايلى» دەپ ۋارقىرىشىپ، قىزلارنى قىستاپ كەپتۇ. نەچچە كۈن قانلىق جەڭ قىلىپ چارچىغان، ئاچلىق ۋە ئۇسسۇزلۇقتىن پۇت قولىدا ماغدۇر قالمىغان قىزلار غەلىبىگە كۆزى يەتمەي، «نىجىسلىرىنىڭ قولىغا تىرىك چۈشۈپ قالمايلى» دېيىشىپ، ئۆزلىرىنى ئۆلتۈرۈۋاپتۇ. جەڭ ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، كىشىلەر بۇ جايغا خۇپىيانە كېلىپ، يەتتە قىزنى ئۆزىنىڭ جەستى ياتقان يەردىن يەرلىك قېزىپ دەپنە قىلىشىپتۇ. تۆت نەپەر ئۇستازنىمۇ ياتقان يېرىگە دەپنە قىلىشىپتۇ (يەنە بىر رىۋايەتتە، دۈشمەنلەر قىستاپ يېقىن كەلگەندە، تۇيۇقسىز بوران چىقىپ، قىزلار غايىب بولۇپ كېتىپتۇ، دېيىلىدۇ.

① ئويتوغراق - كېرىيە ناھىيىسىنىڭ شەرقىدىن 32 كىلومېتىر يىراقلىقتىكى بىر يېزىنىڭ نامى.

يەنە بىر رىۋايەتتە، دۈشمەنلەر قىستاپ يېقىن كەلگەندە، قىزلار تۇيۇقسىز يەتتە دانە ئاق كەپتەرگە ئايلىنىپ ئۇچۇپ كېتىپتۇ، دېيىلىدۇ. كېيىنكى رىۋايەتلەرنىڭ ھەممىسىدە: كېيىن كىشىلەر يەتتە قىز غايىب بولغان جايغا ئۇلارنىڭ قەبرىسىنى ياساپتۇ. تۆت نەپەر ئۇستازنىمۇ ياتقان يېرىگە دەپنە قىلىپتۇ، دېيىلىدۇ).

شۇ كۈنلەردە، چىن ماچىن پادىشاھى كەنجى شاھزادىنىڭ نومۇستىن ئۆلۈۋالغانلىقىنى ئاڭلاپ، بىر تەرەپتىن بۇ يەتتە نەپەر قىزغا قىزىقىپ قاپتۇ. يەنە بىر تەرەپتىن ئۆزىنىڭ ئەڭ ئامراق ئوغلىغا قاتتىق ئىچى ئاغرىپتۇ. شۇڭا قالغان ئۈچ ئوغلىنى زور قوشۇنغا باش قىلىپ، ئۇلارغا شۇنداق پەرمان قىلىپتۇ: "سىلەر كېرىيىگە بېرىپ، ئۇ قىزلارنى ئوردىغا تەكلىپ قىلىڭلار. ئىززىتىنى بىلىپ، سىلەر بىلەن كەلسە چوڭقۇر ئىززەت ھۆرمەت بىلەن ئېلىپ كېلىڭلار، ئەگەر تەكلىپنى رەت قىلسا، ئۇلار بىلەن جەڭ قىلىپ، تىرىك تۇتۇپ كېلىڭلار". ئوغۇللار پەرماننى ئېلىپ، قەلبى قىساس ئوتىدا ئۆرتەنگەن ھالدا يولغا چىقىپ، يەتتە كۈندە كېرىيىگە يېتىپ كەپتۇ. قارىسا، بۇ يۇرتنى يات بىر تەبىقىدىكى تائىپىلەر ئىگىلىۋاپتۇ. ئۇلار پۇقرالاردىن يەتتە قىزنىڭ بۇ تائىپىلەرگە قارشى ئۇرۇش قىلغان قەھرىمانلىق ئىش ئىزلىرىنى ئاڭلاپ، ئۇ قىزلارنىڭ ھەقىقىي يۇرتىسى ھەم شىرىلەر ئىكەنلىكىنى چۈشىنىپ، ئىنسى ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى يەتتە قىز ئۈچۈن ئىنتىقام ئېلىشنىڭ توغرىلىقىنى تونۇپ يېتىپ، يات تائىپىلەرگە قارشى جەڭگە ئاتلىنىپتۇ. ئۇلار نەچچە كۈن جەڭ قىلىپ، تائىپىلەرنى چەرچەننىڭ شەرقىي تەرىپىگىچە سۈر-توقاي قىلىپ، كېرىيىگە قايتىپ كەپتۇ. شاھزادىلەر يەتتە قىز قۇربان بولغان يەرگە كېلىپ، ئۇلارنىڭ روھىغا ئاتا يەتتە كېچە-كۈندۈز نەزىر-چىراغ ئۆتكۈزۈپتۇ ۋە قىزلارنىڭ قەبرىسىنى قاتۇرۇپ سۈمە سېلىپتۇ. مازارنىڭ يېنىغا بىر مەسچىت ۋە بىرقانچە يۈرۈش ئۆي سالدۇرۇپ، قەبرى چۆرىكتىن بىر قانچىنى بۇ مازارغا شەيخلىققا قالدۇرۇپتۇ. مازارنىڭ ۋەخپەسى ئۈچۈن كەڭ كەتكەن بىر پارچە يايلاقنى بەخشەندە قىلىپ بېرىپتۇ.

بۇ مازار كارۋان يولىنىڭ بويىدىكى بۈك-باراقسان توغراقلىققا

جايلاشقان ۋە دەم ئېلىشقا ياخشى جاي بولغاچقا، كېيىن كىشىلەر بۇ جايغا كۆچۈپ كېلىشىپ، ئايۋان-ساراي سېلىپ، لەڭگەر شەكىللىنىپتۇ. تۇغمىغان ئاياللار، بولۇپمۇ قىز پەرزەنت كۆرۈش ئارزۇسى بار ئاياللار، بېشىغا كۈن چۈشكەن، قىيىنچىلىقتا قالغان ياكى باشقىلاردىن ئازار يېگەنلەر بۇ مازارنى تاۋاپ قىلىپ، سۈمە تېمىنى سىلاپ ئايلىنىپ، ئۆز تىلىكىنى تىلىسە، تىلىكى ئىجابەت بولۇپ، بۇ مازار «ئۇلۇغ مازار» بولۇپ قاپتۇ. بۇ يەرگە كېلىپ ئولتۇراقلاشقانلارنىڭ كۆپىنچىسىگە ئەگىشىپ، بۇ يەردە بوز يەر ئېچىلىپ، دېھقانچىلىق يولغا قويۇلۇپتۇ. ئۆلگەنلەر يەتتە قىز دەپنە قىلىنغان مازارغا قويۇلۇپ مازارنىڭ كۆلىمى يىلدىن-يىلغا كېڭىيىپتۇ. بۇ مازار «يەتتە قىزلىرىم مازىرى» دەپ ئاتىلىپ، بۇ يەردە پەيدا بولغان كەنتمۇ شۇ نام بىلەن «يەتتە قىزلىرىم كەنتى» دەپ ئاتىلىپتۇ (بۇ نام 20-ئەسىرنىڭ 80-يىللىرىدىن باشلاپ «يەتتە قىزىل كەنتى» دەپ ئاتىلىشقا باشلىغان).

ئېيتىپ بەرگۈچىلەر: مەتتۇرسۇن قارىم، ئابلىز قاراجىم، مەمتىمىن ئوسمان، قۇربان ئاخۇن.
 نۆپلۈمچىلەر: ئابدۇرىشات مۇساجان، ئابدۇخالىق مەتتۇرسۇن، ئابدۇرىشات قۇربان، بەيدۇللا روزى.

2

بۇرۇنقى زاماندا كېرىيە ناھىيىسى ئارال يېزىسىنىڭ بەشتوغراق كەنتىدە بىر يۇرت كاتتىسىنىڭ يەتتە قىزى بار ئىكەن. ئۇلار ئىلىم - بىلىمدە كامالەتكە يەتكەن، لاتاپەتلىك ۋە دىيانەتلىك چوڭ بولغان ئىكەن. ئۇلار يەنە ئاتىسىدىن جەڭ ماھارەتلىرىنى ئۆگىنىپ، ياراملىق، قەيسەر بولۇپ يېتىشكەن ئىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە كېرىيىگە بۇددىستلار باستۇرۇپ كېلىپ، بۇلاڭ - تالاڭ ۋە قىرغىن قىلىپ، ئاۋام پۇقراغا زور بالايىئاپەت ئېلىپ كەپتۇ. ھۆكۈمەت چېرىكلىرى يۇرتىنى تاشلاپ جېنىنى ئېلىپ قېچىپتۇ. ئاۋام پۇقرانىڭ بېشىغا كەلگەن بۇ بالايىئاپەتكە چىدىمىغان يەتتە قىز كەنتتىكى جەڭگە يارايدىغانلارنى قوراللىاندۇرۇپ، ئۆزلىرىمۇ قوللىرىغا قورال ئېلىپ،

ئارغىماقلىرىغا مىنىپ، بۇددىستلار بىلەن قان كېچىپ جەڭ قىپتۇ. يەتتە كېچە - كۈندۈزلۈك جەڭدە بۇددىستلار زور تالاپەت تارتىپتۇ. ئاخىرى بۇددىستلار پۈتۈن ئەسكىرى كۈچىنى مەركەزلەشتۈرۈپ، بەشتوغراق كەنتىنى مۇھاسىرىگە ئېلىپ، بۇ يەتتە قىزنى تۇتۇۋاپتۇ ۋە ھەممىسىنى شېھىت قىپتۇ. كىشىلەر يەتتە قىز قۇربان بولغان جايىنى مازار قىلىپ، يەتتە قىزنىڭ جەسىتىنى دەپنە قىپتۇ ۋە ئۇلارغا ئاتاپ گۈمبەز بىنا قىپتۇ. بۇنىڭ بىلەن بۇ مازار «يەتتە قىزلىرىم مازىرى» دەپ ئاتىلىپتۇ (بۇ مازار ھازىرمۇ شۇنداق ئاتىلىدۇ). بۇ مازار جايلاشقان يەردە كېيىنچە كىشىلەر ئولتۇراقلىشىپ، يۇرت بەرپا قىپتۇ. بۇ مەھەللىمۇ بۇ مازارنىڭ نامى بىلەن، «يەتتە قىزلىرىم» دەپ ئاتىلىپتۇ (بۇ كەنت 90 - يىللاردىن كېيىن «يەتتە قىزىل» دەپ ئاتىلىپ قالدى).

3

كۈنلەرنىڭ بىرىدە ياباس دېگەن بىر ئەۋلىيا كېرىيە دەرياسىنىڭ بېشىغا بىر ئاندىن بولغان يەتتە قىزنى تاشلاپ كىمەك ئەييارغا: «ھەي كىمەك ئەييار، سېنى خالايدۇ: ئەييارلىقتا ئەلگە تونۇلدى، ئۇنىڭغا يېتىدىغان ئادەم يوق، ئۇ، پىرىلارنىڭ پىرى، كامىللارنىڭ كامىلى، دەقىيانوسمۇ ئۇنىڭ ئالدىدا يىپ ئېشەلمەيدۇ، دېيىشىدۇ، مەن سېنىڭ كارامىتىڭنى بىر سىناپ كۆرەي، يۇرتىڭغا قىزنى تاشلىدىم، ئۇ، گاھ تاشقا ئايلىنىدۇ، گاھ ئادەمگە. سەن ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى ئىزدەپ تاپالساڭ سېنى مۇشۇ يۇرتقا باش قىلىپ كاشارلارنى (كەشمىرنى) ساڭا قۇل قىلىپ بېرىمەن دەپتۇ. كىمەك ئەييار كېرىيە دەرياسىنى بويلاپ ئىزلەشكە باشلاپتۇ. دەريا بېشىدىكى دۆڭلەرنى ساناپ يەتتە دۆڭنى بەلگە قىلىپ ياباسقا ئىشارە قىلغان ئىكەن، ياباس بېشىنى چايقاپتۇ. يەتتە دۆڭ شۇ پېتىچە قاپتۇ. «قارا باش» دېگەن جايغا كەلگەندە يىراقتا يەتتە تاش تۇرغىدەك، كىمەك ئەييار ناھايىتى خۇشال بولۇپ ئالمان - تالمان يۈگۈرۈپ بېرىپ قارىغۇدەك بولسا يەتتە قىز چىقماپتۇ. دەريانىڭ ئايىغىغا نەزەر سالغۇدەك بولسا يەتتە توغراق بىر يېنىپ بىر ئۆچۈپ تۇرغۇدەك. كىمەك ئەييار، ئېھتىمال بۇمۇ

ياباسنىڭ ھىيلىسى بولسا كېرەك دەپ ئويلاپ دالپىغىنى (قالپىقىنى) ئاتقان ئىكەن، قۇم دۆۋىسى پەيدا بوپتۇ. كىمەك ئەييار يەنە ياباسقا ئىشقا قىلغانىكەن، ياباس بېشىنى لىغىشتىپتۇ. كىمەك ئەييار شاتلىققا چۆمۈپ ئەمدىلا ئۇ جايغا بېرىشىغا يەتتە قىز تورغاي بولۇپ ئاسماننىڭ قەھرىگە كۆتۈرۈلۈپتۇ. بۇ ھالىنى كۆرگەن كىمەك ئەييار ياقىلىرىنى يىرتىپ كۆپ يىغا - زار قىپتۇ. يەتتە قىزغا نىشانە بولسۇن ئۈچۈن قۇمدىن دۆۋە قاتۇرۇپتۇ. پەرىشان ھالدا چەكمەن چاپىنىنى غېرىبچە ئارتىپ كىيان دەرياسى بويلاپ مۇز تاغقا كېتىپتۇ. شۇندىن كېيىن ياباس ئۇنىڭغا ئىچ ئاغرىتىپ كۆپ ئىزدەپتۇ. ھەممىلا جايغا يەتتە قىزنى چۈشۈرۈپتۇ. بۇنىڭ بىلەن كۆپ جايلاردا، جىلغىلاردا، دەريا غوللىرىدا «يەتتە قىزلىرىم» دېگەن ئات قاپتۇ. ياباس قاتتىق پۇشايمان قىلىپ كىمەك ئەييارنى ئىزدەپمۇ تاپالماپتۇ. شۇنىڭ بىلەن كىمەك ئەييار ئىسمى بار جىسمى يوق غارايىپ كىشىگە ئايلىنىپتۇ.

«قىز ئۆلدى تېرەك» ھەققىدە ئىككى رىۋايەت

1

بۇرۇنقى زاماندا كېرىيىنىڭ سىيەك يېزىسىدا سېلىمەم ئىسىملىك بىر قىز بولۇپ، تولىمۇ لاتاپەتلىك، ھۆسن - جامالى تەڭداشسىز گۈزەل ئىكەن. بۇ يۇرتنىڭ ئوغۇللىرى بۇ قىزنىڭ ئىشى پىراقىدا كۆيۈك ئىكەن. بايلارنىڭ ئوغۇللىرى بۇ قىزنى تالىشىپ، بىر - بىرىگە پىچاق سېلىشىپ، ئۆلۈم ھادىسىسى كېلىپ چىققاچقا، يامۇل ئۇلارنىڭ ئۆلۈمىنى سەلىمەم كەلتۈرۈپ چىقارغان دەپ قاراپ، سەلىمەمنى دارغا ئېسىپ ئۆلتۈرۈشكە بۇيرۇپتۇ. ئۇ چاغلاردا مەخسۇس دار بولمىغاچقا، ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنغانلار دەرەخكە ئېسىپ ئۆلتۈرۈلىدىكەن. بۇ قىزنىمۇ بىر تۈپ دەرەخكە ئېسىپ ئۆلتۈرۈپتۇ. سەلىمەمنىڭ ئانىسى قىزىنىڭ ئىچ ئاغرىقىدا نۇرغۇن ھازا قوشاقلىرى توقۇپ ئوقۇپتۇ. بۇ قوشاقلارنىڭ بىر قىسمى ھازىرمۇ خەلق ئارىسىدا ساقلىنىپ كېلىۋاتىدۇ. سەلىمەم ئۆلتۈرۈلگەندىن كېيىن، دار قىلىپ

ئېسىلغان تېرەك «قىز ئۆلدى تېرەك» دەپ ئاتىلىپتۇ ۋە بۇ تېرەك جايلاشقان كەنتمۇ شۇ تېرەكنىڭ نامى بىلەن «قىز ئۆلدى تېرەك» دەپ ئاتىلىپتۇ.

2

بۇرۇنقى زاماندا سىيەك يېزىسى تەۋەسىدە بىر قىز بولۇپ، ئۇ تولىمۇ ئۇياتچان، يۈزى تۆۋەن قىز ئىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئانىسى ئۇنى بىر يەرگە ئىشقا بۇيرۇپتۇ. قارىسا يولدا ھېچكىم يوق، شۇڭا ئۇ ئۆزىنى قويۇۋېتىپ، غىشىپ ناخشا ئوقۇپ مېڭىپتۇ. يېرىم يولغا كەلگەندە بىر ئەر كىشى چىقىپ، ئۇنىڭ كەينىدىن مېڭىپتۇ. لېكىن قىز بۇ ئەر كىشىنى سەزمەپتۇ. شۇڭا كېتىۋېتىپ «جەرت» قىلىپ بىرنى ئوسۇرۇۋېتىپتۇ. دە، «ئاخشامقى پولۇنىڭ يېلى» دەپ قويۇپتۇ. يەنە بىر دەمدىن كېيىن «جەرت» قىلىپ بىرنى ئوسۇرۇۋېتىپتۇ، «ئەتىگەنكى ئۇماچنىڭ يېلى» دەپتۇ. بىر دەم مېڭىپ كەينىگە قارىغۇدەك بولسا، كەينىدىن بىر ئەر كىشى كېلىۋاتقۇدەك. قىز هولۇقۇپ كېتىپ: «قاچان يولغا چىققانتىلە؟» دەپ سوراپتۇ. بۇ ئەر كىشىمۇ قىلچە يۈز - خاتىر قىلماي: «ئاخشامقى پولۇنىڭ يېلى چىققاندا» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. بۇ ئىزاغا چىدىمىغان قىز بىر تۈپ دەرەخكە ئېسىلىپ ئۆلۈۋاپتۇ. بۇنىڭ بىلەن بۇ تېرەك «قىز ئۆلدى تېرەك» دەپ ئاتىلىپتۇ ۋە بۇ تېرەك جايلاشقان كەنتمۇ شۇ تېرەكنىڭ نامى بىلەن «قىز ئۆلدى تېرەك» دەپ ئاتىلىپتۇ.

ئايىدىڭكۆل

كېرىيە شەنبە بازارنىڭ شىمالىغا جايلاشقان ئايىدىڭكۆل ناھايىتى چوڭقۇر بولۇپ، كۆل تېگىدە سۇ ئاتلىرى ياشايدىكەن. كېچىسى ئايىدىڭكۆل ئەتراپىدا قونماقچى بولسا، ئادەم بېشىنى يەرگە قويسىلا ئاتلارنىڭ كىشىنىگەن، دۈپۈرلەپ چاپقان ئاۋازىنى ئاڭلايدىكەن. بېشىنى كۆتۈرسە بۇ ئاۋاز يوقايدىكەن. شۇڭا كۆل ئەتراپىدا بىر كىم

ئۇخلىيالمىدىكەن. تازا ئايدىڭ بولغان كېچىلىرى سۇ ئاتلىرى قىرغاققا چىقىپ ئوتلاپ، يەنە كۆلگە كىرىپ كېتىدىكەن، شۇڭا بۇ كۆل «ئايدىڭ كۆل» دەپ ئاتالغان ئىكەن.

مۇغاللا ھەققىدە ئىككى رىۋايەت

1

بۇرۇنقى زاماندا كېرىيە بازىرىغا يېقىن جايدا بىر باي ئولتۇراقلاشقان ئىكەن. ئۇ تولىمۇ ئاچ كۆز، تويۇمسىز، زومىگەر ئادەم بولۇپ، پۇقرالارنى بوزەك قىلىپ، يەرلىرىنى ئىگىلىۋالىدىكەن. ئۇ ھازىرقى مۇغاللا تەۋەسىدىكى مۇنبەت بىر پارچە يەرنى ئىگىلىۋاپتۇ. بۇ يەرنى ئېچىپ بىنا قىلغان دېھقانلار يامۇلغا ئەرز قىپتۇ. يامۇلدىن بۇ ئىشنى سۈرۈشتۈرگەن بولسىمۇ، ھېچكىمنىڭ قولىدا يەر خېتى بولمىغاچقا، يەر ئىگىسىنىڭ زادى كىملىكىنى بېكىتەلمەپتۇ. باي كۆڭلىگە بىر شۇملۇقنى پۈكۈپ، ئامبالغا يەر ئۈستىگە بېرىپ، يەرنىڭ ئۆزىدىن سوراپ بېقىشنى تەلەپ قىپتۇ. ئامبال ماقۇل بولۇپ، ئەتىسى يەر ئۈستىگە چىقماقچى بولۇپتۇ. باي كېچىدە بۇ يەرگە بىر ئورەك كولىتىپ، بالاغەتكە يەتكەن ئارزۇلۇق قىزىنى بۇ ئورەككە سولاپ، ئۈستىنى يېپىپ، قىزىغا بىرى كېلىپ: «بۇ يەر كىمنىڭ؟» دەپ ۋارقىرىسا، «باي غوجامنىڭ» دەپ جاۋاب بېرىشنى چېكىلەپتۇ. ئەتىسى چاشكا ۋاقتىدا ئامبال دورغىلىرىنى ئېلىپ بۇ يەرگە يېتىپ كەپتۇ. ئامبالنىڭ دەۋا سورايدىغانلىقىنى ئاڭلىغان ئەل - جامائەتمۇ بۇ يەرگە يىغىلىپتۇ. ئامبال «بۇ يەر كىمنىڭ؟» دەپ ۋارقىرىغان ئىكەن، يەر تېگىدىن «باي غوجامنىڭ» دېگەن سادا ئاڭلىنىپتۇ. بۇ سوئال - جاۋاب ئۈچ قېتىم تەكرارلانغاندىن كېيىن، ئامبال يەرنى بايغا بۇيرۇپ بېرىپ كېتىپتۇ. كىشىلەر بۇ يەردىن كەتكەندىن كېيىن، باي مالايلىرىغا ئورەكنى ئاچقۇزۇپ قارسا، ئارزۇلۇق قىزى مۇغىغا ئايلىنىپ قاپتۇ. قىز يالغان گۇۋاھلىق بەرگەنلىكى ئۈچۈن سۈرىتى مۇبەددەل بولۇپ، مۇغا بولۇپ قالغان ئىكەن. شۇ ئىشتىن كېيىن باي ۋە ئۇنىڭ جەددى - جەمەتى ۋە كېيىنكى ئەۋلادلىرىغا «مۇغا»

سۆزى لەقەم بولۇپ، ئۇلار توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان جاي «مۇغا جەمەتتىكىلەر» دېگەن مەنىدە «مۇغلا» دەپ ئاتىلىپ، كېيىنچە «مۇغاللا» بولۇپ قالغان ئىكەن.

2

بۇرۇنقى زاماندا موڭغۇللار بۇ يۇرتنى ئىستىلاھ قىلىپ، ھاكىمىيەت يۈرگۈزگەن ئىكەن. موڭغۇل چېرىكلىرى كېرىيە بازىرىنىڭ شەرقىي شىمالىدا ئولتۇراقلىشىپ، دېھقانچىلىق قىلغان ئىكەن. موڭغۇل ھاكىمىيىتى يىمىرىلگەندە، كېرىيەگە كېلىپ ئولتۇراقلاشقان موڭغۇللار ئاللىقاچان يەرلىكىلىشىپ كەتكەن ئىكەن. شۇڭا بۇ كەنت «موڭغۇللا» دەپ ئاتىلىپ كېيىنچە «مۇغاللا» بولۇپ قالغان ئىكەن.

توقچاقلىق

بۇرۇنقى زاماندا كېرىيىدىكى ھازىرقى يېڭىباغ يېزىسىنىڭ باش قىسمى — كېرىيە دەرياسىنىڭ بويى ياخشى يايلاق بولۇپ، كىشىلەر مال - چارۋا باقىدىكەن. بۇ يەردىكى بۈك - باراقسان توغراقلىقتا توقچاق — «تۆمۈر تۇمشۇق» ئىنتايىن كۆپ ئىكەن. شۇڭا بۇ يەر «توقچاق — كۆپ جاي» دېگەن مەنىدە «توقچاقلىق» دەپ ئاتالغان. كېيىن چارۋىچىلار بۇ يەردىن يەر ئېچىپ دېھقانچىلىق قىپتۇ. 1958 - يىلى بۇ يەردە كەڭ كۆلەمدە بوز يەر ئېچىلىپ، ئاھالە كۆچۈرۈلۈپ، يېزا بەرپا قىلىنغاندىن كېيىن «يېڭىباغ» دەپ نام بېرىلگەن.

ئېيتىپ بەرگۈچىلەر: مۇساجان توغرىل، مايمۇنخان سۇلايمان، مەمتىمىن ئوسمان توپلاپ رەتلەنگۈچى: ئابدۇرىشات مۇساجان توغرىل

«گۇما» نامى توغرىسىدا رىۋايەت

ھازىر گۇما دەپ ئاتىلىۋاتقان بۇ جاينىڭ ئەسلىي ئىسمى «پىشا» ئىكەن. تارىخىي ماتېرىياللاردا كۆرسىتىلىشىچە، قەدىمكى «پىشا» دۆلىتىنىڭ ئورنى زاڭگۇينىڭ تەخمىنەن 10 يول شىمالىدىكى قەدىمكى

خارابىلىق بولۇپ، پېشقەدەملەرنىڭ ئېيتىشىچە، بۇ جايدا ئۆرۈك ياخشى پىشمايدىكەن. ئەجدادلىرىمىز بۇ جايىنى ئۆزلەشتۈرۈش مەقسىتىدە ھەر خىل ئۆرۈك سورتلىرىنى ئۆستۈرۈپ كۆرۈپتۇ. بۇ جەرياندا كىشىلەر بىر - بىرىدىن دائىم بۇ جايدا ئۆرۈك پىشارمۇ دەپ سوراپىدىكەن. ئۆرۈك ئۆستۈرگۈچىلەر «پىشا» دەپ جاۋاب بېرىدىكەن. شۇنىڭ بىلەن بۇ جايىنىڭ نامى «پىشا» بولۇپ قاپتۇ. يىللار، ئەسىرلەر داۋامىدا پىشا، پىشايۋان دېگەن ناملارغا ئۆزگىرىپتۇ. خەنزۇچە «پىشەن» دېگەن نام ئەنە شۇ «پىشا» دىن ئۆزلەشكەن، كېيىنچە بۇ جايدىكى كىشىلەر بارا - بارا ھازىرقى گۇمىغا كۆچۈپتۇ. گۇمىنىڭ ئەينى زاماندىكى نامى «قۇما»^① ئىكەن. چۈنكى، ئۆيلىرى قۇمغا ئوخشاش ياسىلىدىكەن (ھازىرمۇ بۇنداق ئۆيلەر كۆپ). كېيىنچە قاراخانىيلار ئىسلام ئاچقىلى كەلگەندە، بۇ يەردىكى كىشىلەر ئۇلاردىن گۇمان قىلىپ دەسلەپتە ئىسلامغا كىرمىگەنكەن، ئۇلۇغلار: «گۇمىدا گۇمان قالدى، ئىككى تاغ ئارىسىدا (سانجۇنى دېمەكچى) بى. ئىمان جوھۇت قالدى» دەپ قارغاپ كەتكەنكەن. شۇنىڭ بىلەن، بۇ جايىنىڭ نامى «گۇمان» دەپ ئاتىلىپتۇ. يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن «ن» ھەرىپى چۈشۈپ قېلىپ، «گۇما» بولۇپ قاپتۇ.

رەتلەنگۈچى: نىياز كېرىمى

سانجار

1

بۇنىڭدىن ئون نەچچە ئەسىر ئىلگىرى، ھىندىستانلىق بىر بۆلۈك بۇددا دىن تارقاتقۇچىلىرى ھازىرقى گۇما ناھىيىسى سانجۇ يېزىسى ئارقىلىق ھىندىستانغا قايتىش سەپىرىدە، ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى سانجارى ئىسىملىك بىر دىن تارقاتقۇچى ئەۋلىيا ئېغىر كېسەل بولۇپ قاپتۇ، مۇخلىسلار ئۈچ كۈن تۇرۇپ، ھەمراھىنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئالغان بولسىمۇ، لېكىن ھەمراھى كېسەلدىن ياخشىلانماپتۇ. ئۇلارنىڭ ئوزۇقلۇق ۋە يېمەك - ئىچمەكلىرىمۇ كۈندىن - كۈنگە ئاز قاپتۇ. ئۇلار

① قۇما — كەپتەر، توخۇ بېقىش ئۈچۈن يەرلىك كىشىلەر ئالاھىدە ھۈنەر - سەنئەت بىلەن ياسايدىغان چوڭ قەپەس.

ئادەم زاتىسىز بۇ جايدا ئۇزۇن تۇرۇشنىڭ ئۆزلىرىنىڭ ھاياتى ئۈچۈن خەتەرلىك ئىكەنلىكىنى ئويلاپ، ئۆز ئارا كېڭىشىپ، گۈلجارى ئىسىملىك ئايالنى ئۇنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىشقا قالدۇرۇپ قويۇپ يولىنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ.

بۇ يەرنىڭ شەرقىي شىمال تەرىپى يارلىق، قالغان تەرەپلىرى قومۇش ۋە يۇلغۇنلار ئۆسۈپ كەتكەن قۇملۇق ئىكەن، گۈلجارىنىڭ كۆزىگە قومۇشلۇقنىڭ ئىچكىرىسىدە ئېچىلغان خوخا گۈللىرى كۆرۈنۈپتۇ. بېرىپ قارىسا، كىچىك بىر بۇلاقتىن ئۈزلۈكسىز ئېتىلىپ چىقىپ، شىلىدىرلاپ ئېقىۋاتقان بىر ئېرىق سۈنى كۆرۈپ جېنى يايىراپ كېتىپتۇ. ئېرىق بويىغا يۇلغۇن ۋە قومۇش شاخلىرىدىن كەپە ياساپ ماكانلىشىپ، يارلىقنىڭ كامارلىرىدىن قۇشقاچ تۇخۇملىرىنى ئېلىپ، سانجارىغا پىشۇرۇپ بېرىپ ئۈچ ئاي بېقىپتۇ. سانجارىنىڭ كېسىلى ساقىيىپتۇ. سانجارى بىلەن گۈلجارى ھەمراھلىرى قالدۇرۇپ كەتكەن سۆكسۆك، تېرىق ئۇرۇقلىرىنى تېرىپ، ئېرىق بويلىرىغا جىگدە، ئۆرۈك، ياڭاق تىكىپ باغ بىنا قىپتۇ. يىللارنىڭ ئۆتۈشىگە ئەگىشىپ بۇلاق بويىدىكى مېۋىلەر مەي باغلاپ، گۈللەر ئېچىلىپ، قۇشلار سايىرىشىپ تۇرىدىغان گۈزەل باغقا ئايلىنىپ، سانجارى بىلەن گۈلجارى ئىناق ئەر - خوتۇنلاردىن بولۇپ ئىككى ئوغۇل، بىر قىز پەرزەنت كۆرۈپتۇ.

قومۇشلۇقنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى بۇ گۈزەل ماكانغا كىشىلەر ئارقا - ئارقىدىن كېلىپ ئولتۇراقلىشىپ، بىنام ئېچىپ زىرائەت تېرىپتۇ ۋە باغ بىنا قىپتۇ. بۇ يەرنىڭ ئادەملىرى ئىناق - ئىچىل بولۇپ، خاتىرجەم ۋە باياشاتلىققا چۆمگەن كۈنلەرنىڭ بىرىدە سانجارى ئالەمدىن ئۆتۈپتۇ. كىشىلەر سانجارىنى ئۆزى گۈللەندۈرگەن بۇ زېمىندىكى قېرى بىر تۈپ توغراقنىڭ تۈۋىگە دەپنە قىلىپ، سانجارى بىلەن شەرقىي شىمال تەرەپتىكى يارلىقنى قوشۇپ بۇ ماكانغا «سانجىيار» دەپ ئىسىم قويۇپتۇ. زامانلارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن «سانجار» دېگەن ئىسىم ئۆزلىشىپ قاپتۇ.

ئېتىپ بەرگۈچى: مۇھەممەت باھاۋىدىن
خاتىرىلىگۈچى: غالىپجان تۇرسۇن

2

سانجۇ دەرياسى قەدىمدىن تارتىپ سۇ مەنبەسى تولۇق، يىل بويى ئۈزۈلمەي ئېقىپ تۇرىدىغان چوڭ دەريا بولۇپ، بەش پارچە چوڭ بوستانلىقنىڭ ھاياتلىق مەنبەسى ئىكەن. ئىلگىرى دەريانىڭ ئىككى قىرغىقىدا ماكانلىشىپ ياشىغان كىشىلەر تولىمۇ ئاز بولۇپ، كېيىنچە سۇ ۋە ئوتلاق قوغلىشىپ ئارقا - ئارقىدىن سانجۇ دەرياسىنىڭ بويىغا كېلىپ ئولتۇراقلىشىپ، بىر قىسىم كىشىلەر يەر ئېچىپ تېرىقچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىپ، يەنە بىر قىسىمى چارۋىچىلىق قىلىش جەريانىدا ئادەم كۆپىيىپ، سانجۇ دەرياسىنىڭ ئىككى تەرىپىدىكى جايلار چوڭ بىر بوستانلىقنى ھاسىل قىلغان ئىكەن. بۇ بوستانلىق ئىككى تاغنىڭ ئارىسىغا جايلاشقان بولغاچقا، تاغلىرىدا بۆك - باراقسان ئوتلار ئۆسۈپ، گۈللەر ئېچىلىپ، جەرەن، كېپىكلەر ئەركىن ئوتلىشىپ، ئۇلار ۋە كەكلىكلەر سايىرىشىپ تۇرىدىكەن. كىشىلەر بۇ تاغلاردا بىر قانچە ئەۋلاد چارۋىچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىش جەريانىدا، سانجۇ تاغلىرى ئارقىلىق تىبەت ۋە ئەردانلاردىن ئۆتۈپ دۇنيانىڭ باشقا جايلىرىغا بارغىلى بولىدىغانلىقىنى بىلگەن ئىكەن. نەتىجىدە كېيىنكى ۋاقىتلاردا بۇ يوللاردا سودا كارۋانلىرى پەيدا بولۇپ، تىبەت، ئەردان، بۇخارا، كەشمىر ۋە باشقا ئەللەر بىلەن سودا - سېتىق، ئىلىم تەھسىل قىلىش، ھۈنەر ئۆگىنىش قاتارلىق پائالىيەتلەر بىلەن كەڭ تۈردە مەشغۇل بولغان ئىكەن. سودا - سېتىق ئىشلىرىنىڭ روناق تېپىشىغا ئەگىشىپ يەركەندىن تارتىپ خوتەنگىچە بولغان ئارىلىقتا ياشىغان كىشىلەر سانجۇ ئارقىلىق قوشنا ئەللەرگە چىقىدىغان بوپتۇ. نەتىجىدە، سانجۇ سودا كارۋانلىرى ئارام ئېلىپ ئۆتىدىغان مۇھىم ئۆتەڭگە ئايلىنىپ قاپتۇ. كېيىنكى ۋاقىتلارغا كەلگەندە، يۇرتنىڭ خان ۋە بەگلىرى بۇ يەردىن ئۆتكەن كارۋانلارنى ساناپ ئۇلاردىن ئۆتەڭ ھەققى ئالىدىغان بوپتۇ. شۇ سەۋەبتىن بۇ بوستانلىق شۇ ۋاقىتتىكى كىشىلەر تەرىپىدىن «ساناغۇ» دەپ ئاتىلىپ، يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن «سانجۇ» غا ئۆزگىرىپ، شۇ بويىچە ئاتاش ئاتا - بوۋىلىرىمىزدىن تا بىزگىچە داۋاملىشىپ كەپتۇ.

دۇۋا

قەدىمكى زاماندا گۇما ناھىيىسىنىڭ ئۈزۈك بوستانلىقلىرىدىن بىرى بولغان ھازىرقى دۇۋا بازىرىغا ئىسلام تەرىقىەتلىرىنى تەرغىب قىلىش ئۈچۈن خوجا مەلىكشاھ ئىسىملىك بىر كىشى كەلگەن ئىكەن. ئۇ زاماندا بۇ يۇرتنىڭ ئادەملىرى دېگۈدەك بۇددادىنغا ئېتىقاد قىلىدىكەن. خوجا مەلىكشاھ كىشىلەرگە دۇنيانىڭ پەيدا بولۇشى، ئىنساننىڭ يارىلىشى، خۇدانىڭ يەككىلىكى ۋە قۇدرەتلىكلىكى، قۇرئاننىڭ ئۇلۇغلىقى، پەيغەمبەرلەرنىڭ تارىخى ۋە ئىسلام دىنىنىڭ ئەركاملىرىنى كۆپ قېتىم تەرغىب قىلىش ئارقىلىق، بۇ يۇرتتىكى كىشىلەرنى ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىشقا دەۋەت قىپتۇ. نەتىجىدە كىشىلەر ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلىپ، بايلار كەمبەغەللەرنى يۆلەيدىغان، ئۆشەرە - زاكات بېرىدىغان، كۈچلۈكلەر ئاجىزلارنى يۆلەيدىغان، يول ياساپ كۆۋرۈك سالىدىغان، سۇ باشلاپ ئورمان بىنا قىلىپ، يۇرتنى گۈللەندۈرىدىغان خەير - ساخاۋەتلىك ياخشى ئىش يۇرتنى قاپلاپتۇ. خوجا مەلىكشاھنىڭ ئىززەت - ھۆرمىتى، ئىناۋىتى ئۆسۈپ نامى قوشنا بوستانلىقلارغا تارىلىپتۇ.

يۇرت خەلقى ئىناق - ئىجىل ياشاۋاتقان شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە خوجا مەلىكشاھ كېسەل بولۇپ، ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قاپتۇ. كىشىلەر ھەر كۈنى سەھەر تۇرۇپ، يۇرتقا ئاسايىشلىق ئېلىپ كەلگەن بۇ ئۇلۇغ زاتنىڭ كېسىلىنىڭ تېزراق ساقىيىشىنى ئالادىن تىلەپ دۇئا قىپتۇ. لېكىن، خوجا مەلىكشاھ ساقىيالمى يەتتە يىل ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قاپتۇ. كىشىلەرمۇ يەتتە يىلغىچە توختىماي دۇئا قىپتۇ. قوشنا بوستانلىقلاردىن بۇ بوستانلىققا كەلگەن كىشىلەر بۇ يەردىكى كىشىلەرنىڭ داۋاملىق دۇئا قىلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇلارنى «دۇئاچىلار» دەپ ئاتايتۇ. كىشىلەر بۇ يەرگە كەلگەن كىشىلەردىن قەيەرگە بارغانلىقىنى سورىسا، ئۇلار: «دۇئاچىلارنىڭ قېشىغا باردۇق» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇ بوستانلىق «دۇئاچى» دەپ ئاتىلىپتۇ. يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن «چى» قوشۇمچىسى چۈشۈپ قېلىپ «دۇئا» دەپ ئاتاش ئادەتكە ئايلىنىپتۇ. كېيىنكى ۋاقىتلاردا

«ئا»، «ۋا» دەپ تەلەپپۇز قىلىنىۋېرىپ، ھازىرقى نام بىزگە مىراس قالغانىكەن.

ئېيتىپ بەرگۈچى: گۇما ناھىيە دۇۋا بازىرىدىن يۈسۈپ پاسار

مۇجى

بۇنىڭدىن بىر قانچە يۈز يىل ئىلگىرى دىن ۋە ئىلىم تارقاقچۇچى ئىماملاردىن ھەممەل شېرىپ ۋە ئوبۇل يۈسۈپ ھەمەدانى قاتارلىق كىشىلەر باشقا جايلاردىكى دىن تارقىتىش پائالىيەتلىرىنى تۈگىتىپ، بىر قانچە تالىپنى ئۆزىگە ھەمراھ قىلىپ، بىر قانچە كۈن يول يۈرۈپ گۇمىنىڭ ھازىرقى مۇجى يېزىسىغا يېتىپ كەپتۇ. بۇ دەل تومۇز ۋاقتى بولۇپ، كىشىلەر ئاچلىق ۋە ئۇسسۇزلۇق ئازابىدىن زارلىنىۋاتقان ئىكەن. بىر توپ ئاتلىقنى كۆرگەن كىشىلەر يۈگۈرۈپ كېلىپ، ئۇلارنىڭ خالتا - خۇرجۇنلىرىنى مۇجۇشقا باشلاپتۇ. ھەممەل شېرىپ ۋە ئوبۇل يۈسۈپ ھەمەدانى قاتارلىقلارنىڭ رەھىمى كېلىپ، بارلىق ئوزۇق - تۈلۈكنى ئۇلارغا بۆلۈپ بېرىپتۇ. كىشىلەر يەنە ئۇلارنىڭ خۇرجۇن - خالتىلىرىنى مۇجۇپتۇ. ھەممەل شېرىپ ۋە ئوبۇل يۈسۈپ ھەمەدانى بۇ يەردىكى كىشىلەرنى «مۇجىغاقلار» دەپ ئاتايتۇ. كېيىنكى ۋاقىتلاردا «مۇجىلىقلار» دەپ ئاتىلىپ «مۇجى» دېگەن سۆز بۇ يۇرتقا ئىسىم بولۇپ سىڭىپ قاپتۇ.

ئېيتىپ بەرگۈچى: ئوبۇلقاسم مەتشېرىپ ھاجم

قوشتاغ

بۇنىڭدىن نەچچە ئون مىڭ يىللار ئىلگىرى كىشىلەر توپلىشىپ ئولتۇراقلىشىپ، تۇرمۇش ۋە ئىشلەپچىقىرىش پائالىيەتلىرىگە كۆلىپكىتىپ ھالدا قاتناشقان ئىكەن. بۇ يەردە كېيىن ئىسلام ئاچقۇچى ئىماملاردىن ھەممەل شېرىپ ۋە ئوبۇل يۈسۈپ ھەمەدانى قاتارلىق كىشىلەر بۇ يەرگە كېلىپ دىن تارقىتىش پائالىيەتلىرى بىلەن كەڭ تۈردە شۇغۇللانغان ئىكەن. كىشىلەر ئۇ ئىماملارنى قىزغىن كۈتۈۋېلىپ، ياخشى تااملار بىلەن مېھمان قىلىپ، بىر قانچە يىلغىچە

ھالىدىن ئوبدان خەۋەر ئالغان ئىكەن. ئىماملار بۇ يەرنىڭ ئىككى تەرىپىنىڭ تاغ، ئوتتۇرىسى بوستانلىق بولۇپ، 5 - ئايدىن 11 - ئاينىڭ ئوتتۇرىلىرىغىچە تۈرلۈك مېۋىلەر مەي باغلاپ پىششىپ، گۈللەر خۇش پۇراق چېچىپ، قۇشلار سايرىشىپ، دەريا - ئۆستەڭلەردە سۈزۈك ھەم سوغۇق زىلال سۇلارنىڭ تاشتىن - تاشقا ئۇرۇلۇپ شارقىراپ ئېقىشىغا، ھاۋاسىنىڭ جانغا ھۇزۇر بېغىشلايدىغانلىقىغا، ئادەملىرىنىڭ ئاق كۆڭۈل، سەمىمىي، مېھماندوست ئىكەنلىكىگە ئاساسەن بۇ يۇرتنى «خۇش ئۇتاغ ماكان» دەپ زوقلىنىپ تەرىپلىگەن ئىكەن. كىشىلەر ئۇلارنىڭ بۇ سۆزىنى مۇقەددەس بىلىپ، بۇ يەرگە نام قىلىۋاپتۇ. شۇنىڭدىن بۇيان بۇ يەرنىڭ ئىسمى «خۇش ئۇتاغ» دەپ ئاتىلىپ، كېيىنچە بۇ سۆز «قوشتاغ» قا ئۆزگىرىپ ھازىرغىچە شۇنداق ئاتاش داۋاملىشىپ كەلگەن ئىكەن.

ئېيتىپ بەرگۈچى: ئابىلەت ئالىم

ئىسىمىسالاه ۋە سۇپرىسالاخان مازىرى

ئىسىمىسالاه — گۇما ناھىيىسى قوشتاغ يېزىسىنىڭ غەربىگە جايلاشقان بىر كەنت. ناھىيە مەركىزى بىلەن بولغان ئارىلىقى 70 كىلومېتىر. ئۇنىڭ دائىرىسى قىشلاق، ئۇلباغ، تېرەكتالىدى، تۈگمەنبويى ۋە بومۇغا قاتارلىق 15 تەبىئىي كەنتنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. يېشىقەدەملەرنىڭ ئېيتىشىچە، ئىسىمىسالاهنىڭ ئەسلى ئىسمى توختى ۋىجىك ئىكەن. بۇ توغرىسىدا مۇنداق بىر رىۋايەت تارقالغان:

بۇنىڭدىن مۇنداق يىللار مۇقەددەم، سۇتۇق بۇغراخان زامانىسىدا ئۇنىڭ يۈسۈپ قىدىرخان ۋە ئىسپەر سالاخان ئىسىملىك لەشكەر باشلىقلىرى بولۇپ، ئۇلار خوتەننى ئىسلام دىنىغا كىرگۈزۈش ئۈچۈن قاراقۇرۇم تەرەپكە لەشكەر تارتىپ سەپەر قىلىپتۇ. لەشكەرلەر گۇمىنىڭ قۇمات پاشىشىم دېگەن يېرىدە خوتەن تەرەپتىن چىققانلار بىلەن قاتتىق سوقۇش قىلغان بولسىمۇ، لېكىن خوتەننى ئىشغال قىلالماپتۇ. كېيىنكى بىر قېتىملىق سوقۇشتا ئىسپەر سالاخان ئېغىر يارىلىنىپ، قوشتاغنىڭ غەربىي قىسمىدىكى توختى ۋىجىك دېگەن جايغا كەلگەندە

قازا قىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ جەستى توختى ۋىجىك (ئىسمىسالاھ) كەتنىڭ جاي دېگەن مەھەللىسىگە دەپنە قىلىنىپتۇ. ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي بۇ خەۋەر قەشقەرگە يېتىپ كەپتۇ، ئوردىدىكىلەر قاتتىق قايغۇغا چۆكۈپتۇ.

ئىسپەر سالاخاننىڭ ئوغلى سۇپرىسالاخان بۇ قايغۇلۇق خەۋەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئىنتىقام ئېلىش ئۈچۈن 10 مىڭ لەشكەرنى باشلاپ، خوتەن تەرەپكە يۈرۈش قىلىپتۇ ھەمدە بۇ قېتىم خوتەنگە بارغۇچە تەڭ يولدا دادىسىنىڭ قەبرىسىنى يوقلاپ ئۆتۈش ئۈچۈن يەكەن، قاغىلىق، زوڭلاڭ، باشلەڭگەرنى بېسىپ ئۆتۈپ، توختى ۋىجىك كەتنىگە كەپتۇ ھەم چېدىر-بارىگاھلارنى تىكىپتۇ. شۇ چاغدا يۈسۈپ قىدىرخان باشچىلىقىدىكى ئىسلام لەشكەرلىرىنىڭ خوتەن پادىشاھىنىڭ سەركەردىلىرى جوق تەرەشىدە ۋە نوقتە رەشىدەرنى مەغلۇپ قىلىپ، ئىسلام دىنىنى غەلبىگە ئېرىشتۈرگەنلىك خەۋىرى يېتىپ كەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن سۇپرىسالاخان بۇ يەردە قېلىپ، مىڭ مو يەر سېتىۋېلىپ، توختى ۋىجىك كەتنىدە ماكانلىشىپ قاپتۇ. ئەتراپتىكى كىشىلەر سۇپرىسالاخاننىڭ دەۋەت قىلىشى بىلەن سەپ - سەپ بولۇپ ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلىپتۇ. سۇپرىسالاخان ئىنتايىن مەمنۇن بولۇپ، بۇ كەتنىڭ ئەسلىي ئىسمىنى ئۆزگەرتىپ «ئىسمە سالاھ» (ناماز ئوقۇيدىغان جاي) دەپ نام قويۇپ قوبۇلپتۇ. سۇپرىسالاخاننىڭ قول ئاستىدىكىلەر بولسا بۇ جايغا «ئىسلام سالىھ» (راستلىق بىلەن ئىسلامنى قوبۇل قىلغۇچىلار) دەپ نام بەرسەكمۇ بولغۇدەك دەپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ توختى ۋىجىك كەتنىڭ ئىسمى ئىسمەسەلاھ ياكى ئىسلام سالىھ دەپ ئاتىلىپتۇ. سۇپرىسالاخان ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە مۇشۇ يەردە ياشاپ ۋاپات بولۇپتۇ. ئۇنىڭ جەستى ئىسپەرسالاخان قەبرىسىنىڭ يېنىغا دەپنە قىلىنىپتۇ. كېيىنكى چاغلاردا كىشىلەر سۇپرىسالاخاننىڭ مازىرىغا چېدىر تىكلەپتۇ. ئارىدىن ئۇزۇن يىللار ئۆتۈپ، بىر قېتىملىق كەلكۈن ئاپىتىدە بۇ زارائىگاھلىققا قىردىن (تاغدىن) سەل كېلىپ، چېدىرلارنى سۇ ئېقىتىپ كېتىپتۇ.

شەيخىم مىلادىيە 1884 - يىلى بۇ مازارنىڭ تەزكىرىسىنى يېزىپ چىققان. بۇ تەزكىرە كېيىنكى چاغلاردا مەشھۇر شائىر ئىسمائىل ھاجىمنىڭ قېشىدا ساقلانغان بولسىمۇ، «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» دا كۆيدۈرۈۋېتىلگەن. ئىسمىسالاھ كەنتى قەدىمكى يىپەك يولىدىكى مۇھىم بىر ئۆتەڭ بولۇپ، تارىختا گۇما بازىرىنىڭ ئورنى ئالتە قېتىم يۆتكەلگەن بولۇپ، گۇما بازىرىنىڭ 5 - ئورنى ئىسمىسالاھ ئىكەن. سۇپرىسالاھنىڭ مازىرى ھازىرمۇ بار، بۇ يەردىن ئۆتكەنلەر دۇئا - تىلاۋەت قىلىپ ماڭىدۇ.

ئىسمىسالاھنىڭ كونا بازار مەھەللىسىدە ئېگىزلىكى 50 مېتىر، ئايلانمىسى بەش مېتىر كەلگۈدەك بىر چوڭ تېرەك بولۇپ، بۇ تېرەكنى سۇپرىسالاھخان بۇ يەردىكىلەرنىڭ ئىسلام دىنىغا كىرگەنلىكىنى خاتىرىلەش ئۈچۈن سالدۇرغان ئىكەن. بۇ تېرەك 1967 - يىلى كېسىۋېتىلگەن.

ئېيتىپ بەرگۈچى: گۇما ناھىيە ئىسمىسالاھ كەنتى قىشلاق مەھەللىسىدىن مۇھەممەت ئەيسا ئاخۇنۇم

① ھاڭگىيا رىۋايىتى

رۇستەمى داستان يىراققا سەپەر قىلغان ۋاقىتتا، ئايالى ۋە ئوغلىنى خوتەندە قالدۇرۇپ قويۇپتۇ. بىر قانچە يىللار ئۆتكەندىن كېيىن ئوغلى چوڭ بولۇپ ئاپىسى بىلەن قوغۇن تېرىپ تېرىكچىلىك قىلىپتۇ. رۇستەمى داستان جەڭدىن قايتىپ كېلىپ ئوغلى ۋە ئايالىنى تاپالماپتۇ. بىر كۈنى ئۇ ھاڭگىيدا (ھازىرقى لوپ ناھىيىسىنىڭ بىر يېزىسى) بىر ياش بىلەن ئۇچرىشىپ قاپتۇ. ئۇنىڭ بىلەن نېمىدۇر تالىشىپ جەدەللىشىپ قالغان رۇستەمى داستان ئاخىرىدا ئۇ ياش يىگىتنى يەرگە بېسىۋېلىپ ئۆلتۈرمەكچى بولپتۇ. ياش يىگىت بار كۈچى بىلەن «رۇستەمى داستاننىڭ ئوغلى ئۆلىدىغان بولدى» دەپ ۋارقىراپتۇ. رۇستەمى داستان بۇ گەپنى ئاڭلىغاندىن كېيىن دەرھال قولىنى بوشىتىپتۇ. ئۇ بۇ ياش يىگىتنىڭ ئۆزىنىڭ ئوغلى ئىكەنلىكىنى بىلىپ ئىنتايىن خۇشال بولۇپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ھازىرقى ھاڭگىيدا تۇرۇپ قاپتۇ. كېيىن ئۇلارنىڭ ئەۋلادلىرى بۇ يەردە ئۈزلۈكسىز كۆپىيىپتۇ. بۇ كەنت ئەسلىدە «ماكان» دەپ

① بۇ رىۋايەت پېرژىئالسىكىنىڭ «لوپنۇرغا سەپەر» ناملىق كىتابىدىن ئېلىندى.

ئاتالغان بولۇپ كېيىن، «ھاڭگىيا» دەپ ئۆزگەرتىلىپتۇ.

① پولو رىۋايىتى

ئۇزاق زامانلار ئىلگىرى، تىبەتنىڭ غەربىدە بىر خىل ئادەت ھۆكۈم سۈرگەن بولۇپ، پادىشاھ تەختكە چىققاندىن كېيىن، مەيلى ئۇنىڭ دۆلەتنى باشقۇرۇش نەتىجىسىنىڭ قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئون يىل توشسىلا ئۆلتۈرۈلىدىكەن. ھاتەم ئىسىملىك بىر پادىشاھ تەختكە چىقىپ ئون يىل توشاي دېگەندە، يەنى ئۆلتۈرۈلۈش ۋاقتى يېقىنلاپ كەلگەندە، ئۇ ئۆزىگە سادىق 300 دىن ئارتۇق ئادەمنى باشلاپ يۇرتىدىن قېچىپ چىقىپتۇ ۋە كېرىيە دەرياسىنىڭ يۇقىرى ئېقىنى بويىغا كېلىپ ئولتۇراقلىشىپ قاپتۇ. بىراق ئۇزاق ئۆتمەي موڭغۇللار يېتىپ كېلىپ ئۇلارنىڭ مال - مۈلكىنى تارتىۋاپتۇ. ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى نۇرغۇن كىشىلەرنى ئۆلتۈرۈپتۇ. ھاتەم خوتونى، ئوغلى ۋە ئىككى قىزىنى ئېلىپ قېچىپ ئاپەتتىن قۇتۇلۇپتۇ. ئۇلار ۋە قېچىپ چىققان باشقا تىبەتلىكلەر بىلەن بىرلىكتە كېرىيە دەرياسىنى بويلاپ تۆۋەنلەپ، تىبەتتىن بەك يىراقلاپ كېتىپتۇ. بۇ يەرگە كەلگەندە يەرلىك كىشىلەر بىلەن تويلىشىپ، كېرىيە ناھىيىسىنىڭ ھازىرقى پولو كەنتىنى بەرپا قىپتۇ. ھازىرقى كەنت ئاھالىلىرى ئەنە شۇ ھاتەمنىڭ 12 - ئەۋلاد نەۋرە - چەۋرىلىرى ئىكەن.

ئوقچى مازار رىۋايىتى

ئوقچى مازار، خوتەن ناھىيە خان ئېرىق يېزىسى تاسىمىچى كەنتىگە جايلاشقان. ئىسلام دىنى تۇسىنى ئالغان تاۋاپگاھ. بۇ جاي بەزىدە «ئىلاھىي مازار»، «شەرتلىك مازار» دەپمۇ ئاتىلىدۇ. رىۋايەتلەردە ئېيتىلىشىچە، ئىسلام لەشكەرلىرى خوتەندە بۇددىست لەشكەرلىرى بىلەن قاتتىق جەڭ قىلىپتۇ. جەڭ ئىنتايىن قاتتىق بولغاچقا، ھەر ئىككى تەرەپ چوڭ تالاپەت كۆرۈپتۇ. جەڭ جىددىي

① بۇ رىۋايەت پېرزىۋالسىكىنىڭ «لوپنۇرغا سەپەر» ناملىق كىتابىدىن ئېلىندى.

كېتىۋاتقاندا لەشكېرى ئىسلامنىڭ ئوقيا قىيغۇچىسى ئابدۇل ئىساققا ئوق تېگىپ شېھىت بولۇپتۇ. ئىسلام لەشكەرلىرى كۆپ يىغا - زار قىلىپ جەسىدىنى بەلخى دېگەن شەھەرگە ماڭغۇزۇپتۇ. ئەمما ئوقيا قىيغۇچىسى جان ئۈزگەن بۇ جايغا ئۇنىڭ قەبرىسىنى قاتۇرۇپتۇ. شۇندىن ئېتىبارەن بۇ جاينىڭ نامى «ئوقچى مازار» دەپ ئاتىلىپ تاۋاپگاھقا ئايلىنىپتۇ.

بالماس نامى توغرىسىدا ئۈچ رىۋايەت

«بالماس» ھازىرقى خوتەن ناھىيىسىنىڭ خان ئېرىق يېزىسى بىلەن خوتەن شەھىرى لاسكۆي بازىرى ئارىلىقىدىكى بىر جاينىڭ نامى. بالماسنىڭ شىمالىدا قۇم بارخانلىرى ۋە خارابە ئىزلىرى بار. بالماسنىڭ سېغىزى ناھايىتى داڭلىق. نېمە ئۈچۈن كىشىلەر بۇ جاينى «بالماس» دەپ ئاتايدۇ كەلگەن؟ «بالماس» سۆزىنىڭ كېلىپ چىقىشى ھەققىدە خەلق ئارىسىدا مۇنداق ئۈچ خىل رىۋايەت بار.

1

قەدىمدە تەكلىماكاندا قاتتىق بوران چىقىپتۇ. قۇملار كۆچۈپ كەتلىرىنى خانىۋەيران قىلىشقا باشلاپتۇ. ئارىدىن ئۇزۇن ۋاقىت ئۆتمەي كەتلىرىنىڭ كۆپ قىسمى قۇم ئاستىدا قاپتۇ. بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان قەستان ① شاھزادىسى قارا تاغدىن ئۈچۈپ كېلىپ بۇ يەردىن سېغىز ئېقىتىپتۇ. شۇنداق قىلىپ يېقىن ئەتراپتىكى قۇمنىڭ كۆچىشىنى توساپتۇ. ئەمما قۇم كۆپ، ھەرم قاتمۇقات بولغاچقا، سېغىز ئېقىنى قۇم ئىچكىرىسىگە بارالماپتۇ. ئاپەت رايوندىكى خەلقلەر بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ ھەممىسى كېلىپ شاھزادىدىن مەدەت تىلەپتۇ. شاھزادە ئات مېنىپ قۇملۇقلارنى بىر كۈن ئايلىنىپ چىقىپتۇ. قۇملارنى سېغىز ئېقىتىش ئارقىلىق توسۇپلىشىنىڭ مۇمكىن ئەمەسلىكىگە كۆزى يېتىپتۇ ۋە خالاپىققا قاراپ: «سېغىز ئېقىن ئەمدى بارالماس» دەپتۇ. ئاپەتكە ئۇچرىغانلارنى ئەتراپقا ئورۇنلاشتۇرۇپ قويۇپ

① قەستان - «قۇستان»، «كەھۇستان» نامىنىڭ تەلەپپۇز ئۆزگىرىشى. ھازىرقى خوتەننىڭ قەدىمى ناملىرىنىڭ بىرى.

قەستانغا كېتىپتۇ.

2

مەلۇماتلارغا قارىغاندا 1833 - يىلى خوتەندە قاتتىق يەر تەۋەپ 300 دىن ئارتۇق كىشى جېنىدىن ئايرىلىپتۇ. شۇ چاغدا بىر قىسىم بوز يەر ئاچقۇچى كىشىلەرنىڭ بالا - چاقىلىرى ۋە قېرى - چۈرىلەرنى بۇ يەردە گەمە بېسىۋېلىپ ئۆلگەچكە، كىشىلەر بۇ جاينى «بالا باسقان» دەپ ئاتىلىپتۇ، كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن «بالا باسقان» سۆزى «بالاماس» قا ئۆزگىرىپتۇ.

3

ياقۇپ بەگ قوشۇنلىرى خوتەنگە باستۇرۇپ كېلىۋاتقان مەزگىلدە، شۇ چاغدىكى خوتەننىڭ ھاكىم بېگى ھەزىتا جىم بۇزۇكۋار خالايقىنى دۈشمەنگە قارشى پىدائىيلىققا چاقىرىپتۇ. بۇ جايدا بەگلىك تەرىپىدىن چېدىر - بارىگاھلار قۇرۇلۇپ، ئەسكەرلىككە ئېلىش باشلىنىپ، پىدائىي بولۇپ كەلگەنلەر ناھايىتى كۆپ بولۇپ كېتىپتۇ. پىدائىيلىققا بالىلار كۆپ كېلىۋالغاندىن كېيىن، بەگلىك يولىنىڭ بەندەرلىرىگە «بالا ئالماس» لىق توغرىسىدا ئۇقتۇرۇش چىقىرىپتۇ. كېيىن «بالا ئالماس» دېگەن بۇ سۆز تەلەپپۇزدا قىسقىراپ «بالماس» بولۇپ قالغانىكەن.

«گۈلخان ئايا» رىۋايىتى

ناھايىتى قەدىمىي زامانلارنىڭ بىرىدە ھازىر «گۈلاخما» دەپ ئاتىلىدىغان بۇ يۇرتتا ئۇششۇمتۇت توپان بالاسى بولۇپ، كەنت - كەنتلەرنى قۇم باسقۇلى تۇرۇپتۇ. ئادەملەر تەرەپ - تەرەپكە قېچىشقا باشلاپتۇ. قۇم خۇددى كەلكۈندەك كىشىلەرنى يەر تېگىگە يۇتۇپتۇ. توپان بالاسى توختىغاندا، گۈلخان ئاتلىق بىر ئايال ۋە تۇغۇلغىلى ئۇزۇن بولمىغان يەتتە قىز ساق قاپتۇ. گۈلخان بۇلارنى تەرەپ - تەرەپتىن ئىزدەپ تېپىپ يۇلغۇندىن قوشام قىلىپ ئۆي سېلىپ

بېقىپتۇ. سۈت يېتىشمەپتۇ. گۈلخان خۇداغا نالە قىلىپ بۇ نارسىدە يەتتە قىزنى قۇتۇلدۇرۇۋېلىشنى تەلەپ قىلىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئىلاھ ئۇنىڭغا ئىككى ئۇچار ئات بېرىپتۇ. گۈلخان ئاپا ھەر كۈنى ئىككى قېتىم بۇ يەتتە قىزنى كېرىيە دەرياسى ۋە خوتەن دەرياسىنىڭ بېشىغا ئاپىرىپ قويلار سۈتىگە قاندۇرۇپ ئەكىلىدىغان بولۇپتۇ. شۇنداق قىلىپ گۈلخان ئاپا كېيىنكى كۈنلەردە يەتتە قىزدىن 70 نەۋرە كۆرۈپ، بارا-بارا ئادەم كۆپىيىپتۇ، بۇ جاي قايتىدىن گۈللىنىپ. ئىلىگىرىكىدىنمۇ ئاۋاتلىشىپتۇ. كېيىن كىشىلەر گۈلخان ئاپىنى ئۇلۇغلاپ بۇ جاينى ئۇنىڭ نامىدا ئاتاشقا باشلاپتۇ.

مەنبەلەرگە ئاساسەن رەتلىگۈچى: شېرىپجان قاسىم

تەكلىماكاندىكى «تىلىسىملىق شەھەر» رىۋايەتلىرى

كېرىيە ناھىيىسى بازىرىغا 270 كىلومېتىردىن ئارتۇق كېلىدىغان دەريا بويى يېزىسىنىڭ «تەكلىماكان ئوتتۇرىسىدىكى يېشىل مەرۋايىت» دېگەن نامى بار. بۇ يېزىنىڭ ئەتراپلىرىدا «يۇمۇلۇقتۇم»، «قارادۆڭ» قاتارلىق قەدىمىي شەھەر خارابىلىرى بايقالغان. يەرلىك ئاھالىلەر ئارىسىدا تەكلىماكاندىكى «تىلىسىملىق شەھەر» توغرىسىدا تۆۋەندىكىدەك رىۋايەتلەر ساقلانغان.

1

ئاتا - بالا ئىككى قويچى يوقاپ كەتكەن قويلارنى ئىزدەپ قۇملۇقتا كېتىپ بارسا، بىر شەھەر ئۇچراپتۇ. ئۇلار شەھەرگە كىرىپ قارىسا، ئۆيلىرىدە ئۇخلاپ قالغاندەك يېتىشىپ كەتكەن جەسەتلەر، تۇرمۇش بۇيۇملىرى... شۇ يېتى تۇرغۇدەك. قويچىنىڭ بالىسى كۆزىگە چىرايلىق كۆرۈنگەن بىر نەرسىنى يانچۇقىغا سېلىۋاپتۇ. ئۇلار شەھەرنى بىر قۇر ئايلىنىپ بولۇپ، قايتايلى دەپ قارىسا، ھېلىلا ئوچۇق تۇرغان شەھەر قوۋۇقى چىڭ ئېتىلىپ قاپتۇ. تۆت ئەتراپ ئېگىز سېپىل. دادىسى بىر نەرسىنى پەملەپ، بالىسىنىڭ بىرەر نەرسە ئالغان - ئالمىغانلىقىنى سۈرۈشتۈرۈپ، شۇ نەرسىنى ئۆز جايىغا قويۇپ كېلىپ قارىسا قوۋۇق بۇرۇنقىدەكلا ئوچۇق تۇرارمىش. ئەسلىي بۇ تىلىسىم

قىلىۋېتىلگەن شەھەر ئىكەن. ئۇلار بۇ يەردىن ئامان قايتىپ چىقىپتۇ.

2

بىر قېتىم ئۈچ يىگىت «توشقانزەدىكى كولايمىز» دەپ ئەڭ يىراق قۇملۇققا بېرىپ، بىر يەردىن بىر قەبرە بايقاپتۇ. ئېچىپ قارىسا بۇزۇلمىغان جەسەت بار ئىكەن. بۇرنىدىن قان سىرغىغان پېتى تۇرۇپتۇ. قارىسا بوينىغا تىزىق - تىزىق مارجان ئېسىلغان، قوللىرىدا ئالتۇن ئۇزۇك، ئۇلار جەسەتنىڭ مارجان، ئۇزۇكلىرىنى ئېلىۋېلىپ، قايتىشقا تەمىشلىۋاتقاندا، تۇيۇقسىز قاراڭغۇ چۈشۈپ، يۇلتۇزلار چاقناپ، كېچە بولۇپ قاپتۇ. ئۇلار بۇ ئىشتىن قورقۇپ كېتىپ، دەرھال ئالغان نەرسىلىرىنى جەسەتنىڭ قولىغا بۇرۇنقىدەك سېلىپ قويغانىكەن، ئالەم ئاستا - ئاستا سۈزۈلۈپ، تاڭ ئېتىپ قۇياش يېڭىۋاشتىن چىققانىمىش.

3

بىر قېتىم ئىككى قويچى يوقاپ كەتكەن قويلارنى ئىزدەپ قۇملۇقتا كېتىپ بېرىپ، بوراندا قېلىپ يولدىن ئېزىپ بىر قەدىمى شەھەرگە كېلىپ قاپتۇ. ئۇلار كېچىنى مۇشۇ يەردە تاڭ ئاتقۇزۇشنى پىلانلاپ، بىر كونا ئۆيگە كىرىپ يېتىشقانىكەن. بېشىنى يەرگە قويسىلا ئەتراپتىن نەغمە - ناۋا، تىجارەتچىلەرنىڭ ئۆز ماللىرىنى ماختاپ ۋارقىراشلىرى، خېرىدارلارنىڭ باھا تالىشىشلىرى، ئېشەكلەرنىڭ ھاڭرىغان، توخۇلارنىڭ قاقلىداشقان ۋە چىللىغان، ئاتلارنىڭ كىشەشكەن، قويلارنىڭ مەرىگەن... ئارىلاشما ئاۋازلىرى ئاڭلىنىپتۇ. بېشىنى كۆتۈرسىلا بۇ ئاۋاز يوقايدىكەن، بېشىنى قويسىلا يەنە بۇ ئاۋاز ئاڭلىنىدىكەن. ئۇلار بىر كېچىنى تەستە تاڭ ئاتقۇزۇپ، ئەتىسى ئويغىنىپ قارىسا ئۇ شەھەر يوق، ئۆزلىرى قۇم دۆڭىنىڭ يېنىدا ياتقان ئىمىش.

4

ئىككى قويچى بايلىق تېپىش ئۈچۈن، بىر قەدىمىي شەھەر خارابىسىگە بېرىپ، بىر يەرنى كولىغانكەن، بىر تۇڭلۇك ئېچىلىپتۇ. ئۇلارنىڭ بىرى ئارغامچا بىلەن ئۆينىڭ ئىچىگە چۈشۈپ، قاراڭغۇدا سىلاشتۇرۇپ ئاخشۇرۇپ، بىر كۆن ھەميان تېپىۋاپتۇ. ھەمراھى ئۇنى تارتىپ چىقىرىۋاپتۇ. ئۇلار ھەمياننى ئاخشۇرۇپ كۆرسە ئىچىدىن تۆت تال بۆرە ئوشۇقى چىقىپتۇ.

ھاراق ئەپسانىسى

نۇھ ئەلەيھىسسالام توپان بالاسىدىن كېيىن قۇرۇقلۇقنى تېپىپ، كېمىدىكى نەرسىلەرنى قۇرۇقلۇققا چۈشۈرۈش جەريانىدا، مەلئۇن ئۈزۈمنىڭ ئۇرۇقىنى ئوغرىلىۋاپتۇ. ئۆسۈملۈكلەرنى تېرىش جەريانىدا، ئۈزۈم ئۇرۇقىنىڭ يوقالغانلىقى بايقىلىپتۇ. نۇھ ئەلەيھىسسالام ئۈزۈم ئۇرۇقىنى كىمنىڭ ئوغرىلىغانلىقىنى سۈرۈشتۈرگەن ئىكەن، مەلئۇن: «ئۈزۈمنىڭ ئۇرۇقى مەندە، بىر شەرتىمگە كۆنسەڭ ئۇرۇقنى بېرىمەن» دەپ تۇرۇۋاپتۇ. نۇھ ئەلەيھىسسالام: «قانداق شەرت؟» دەپ سورىغان ئىكەن، مەلئۇن: «ئۈزۈمنى تېرىغاندىن كېيىن، ئۈزۈم تېلىنىڭ ئۈچ قېتىملىق سۈيىنى مەن سۇغىرىمەن» دەپتۇ. نۇھ ئەلەيھىسسالام مەلئۇننىڭ شەرتىگە كۆنۈپتۇ. مەلئۇن ئۈزۈم تېلىنى بىرىنچى قېتىم تۈلكىنىڭ قېنىدا، ئىككىنچى قېتىم يولۋاسنىڭ قېنىدا، ئۈچىنچى قېتىم چوشقىنىڭ قېنىدا سۇغىرىپتۇ. ئۈزۈم تېلى ئۇدا ئۈچ قېتىم قاندا سۇغىرىلغاچقا، مېۋىسى قاننىڭ رەڭگىدە قىزىل پىشىدىغان، شەرىتىمۇ قاننىڭ رەڭگىدە قىزىل چىقىدىغان بولۇپ قاپتۇ. ئۈزۈم تېلىغا مەلئۇن پەرۋىش قىلغاچقا، كېيىن ئۈزۈمدىن ھاراق ئىشلەش پەيدا بولۇپتۇ. شۇڭا ھاراق ئىچكەنلەرنىڭ كەيپى قېنىدا سۇغىرىلغان ھايۋانلارنىڭ مەجەزىگە تارتىدىكەن. ئۈزۈم تېلى دەسلەپ تۈلكىنىڭ قېنىدا سۇغىرىلغاچقا، كەيپىنىڭ دەسلەپكى باسقۇچىدا ئىچكەنلەر تۈلكىدەك ھېلىگەرىلىشىپ، باشقىلارغا كۆڭلىنى

ئىزھار قىلىپ، دوست بولۇپ كېتىدىكەن. ئىككىنچى قېتىم يولۋاسنىڭ قېنىدا سۇغىرىلغاچقا، كەيىپ ئىككىنچى باسقۇچقا يەتكەندە ئىچكەنلەر يولۋاستەك مەردلىشىپ، چاپىنىنى گۆرەگە قويۇپ ھاراق ئالدىغان بولۇپ كېتىدىكەن. ئۈچىنچى قېتىم چوشقىنىڭ قېنىدا سۇغىرىلغاچقا، كەيىپ ئۈچىنچى باسقۇچقا يەتكەندە، ئىچكەنلەر چوشقىدەك مەينەتلىشىپ، قۇسۇپ، قۇسۇقغا مىلىنىپ رەسۋا بولىدىكەن.

دۇنيادا ئەر كۆپمۇ، ئايالمۇ؟

بىر كۈنى سۇلايمان ئەلەيھىسسالامنىڭ ئايالى دەريا بويىغا كىرىپ يۈيۈشكە بارماقچى بولۇپ، سۇلايمان ئەلەيھىسسالامغا: «مەن كىرىپ يۈيۈپ بارمىمەن. لېكىن سىرتتا ئاپتاپ بەك كۈچلۈك ئىكەن. ئاپتاپتا كۆيۈپ كېتىشىمدىن ئەنسىرەيمەن. سىز جىمى جانلىقلارنىڭ ئۇلۇغ پادىشاھى بولغاندىكىن، جىمى قۇشلارغا پەرمان قىلىشىڭىز، مەن كىرىپ يۈيۈپ بولغىچە قۇشلار ھاۋادا تۇرۇپ، ماڭا سايىۋەن بولۇپ، ئاپتاپنى توسۇپ بەرسە» دەپتۇ، سۇلايمان ئەلەيھىسسالام ئايالىنىڭ تەلپىگە قوشۇلۇپ، جىمى قۇشلارغا ئاپتاپنى توسۇش توغرىسىدا پەرمان قىپتۇ. ھەممە قۇشلار تولۇق كەپتۇ، لېكىن بىر سۇندۇكلا كەلمەپتۇ. سۇلايمان ئەلەيھىسسالام سۇندۇكنىڭ ئۆز پەرمانىغا قۇلاق سالمىغانلىقىدىن قاتتىق خاپا بولۇپتۇ. كىرىپ يۈيۈش ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، سۇلايمان ئەلەيھىسسالام باشقا قۇشلارنى بۇيرۇپ، سۇندۇكنى چاقىرتىپ كەپتۇ ۋە سوراق قىپتۇ. سۇلايمان ئەلەيھىسسالام «سەن نېمىشقا پەرمانىمغا خىلاپلىق قىلىپ، سايا چۈشۈرۈشكە كەلمەيسەن؟» دەپ سوراپتۇ. سۇندۇك: «مەن پەرماننى ئاڭلاپلا يولغا چىققان، لېكىن يول بويى دۇنيادا ئەرلەر كۆپمۇ، ئاياللارمۇ؟ دېگەننى ئايرىمەن دەپ، ئادەم ساناپ يۈرۈپ، كېچىكىپ قاپتىمەن» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. سۇلايمان ئەلەيھىسسالام سۇندۇكنىڭ گېپىگە قىزىقىپ: «ئەيىتە، ئاياللار كۆپمىكەن، ئەرلەرمۇ؟» دەپ سوراپتۇ.

سۇندۇك قىلچە ئىككىلەنمەي: «سان جەھەتتە تەڭلىشىپ قالدىكەن، لېكىن ئەمەلدە ئاياللار كۆپ ئىكەن» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. سۇلايمان ئەلەيھىسسالام ھەيران بولۇپ: «نېمىشقا؟» دەپ سوراپتۇ. سۇندۇك: «چۈنكى ئاياللارمۇ ئايال، ئايالنىڭ كەينىگە كىرگەن ئەرلەرمۇ ئايال» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. سۇلايمان ئەلەيھىسسالام سۇندۇكنىڭ مەقسىتىنى چۈشىنىپ: «سەن نېمە دەپ ماڭا ھاقارەت قىلىسەن؟» دەپ سوراپتۇ. سۇندۇك: «ئويلاپ كۆرسىلە شاھىم، سىلنىڭ پەرمانلىرى بىلەن ئاياللىرىنىڭ ئۈستىگە سايە چۈشۈرگىلى كەلگەن قۇشلارنىڭ نۇرغۇنلىرىنىڭ ئۇۋىسىدا تۇخۇملىرى بار. تۇخۇملار قۇشلارنىڭ بېسىشىغا، باشقا ھايۋانلارنىڭ يەپ كېتىشىدىن ساقلىنىشىغا موھتاج. نۇرغۇن قۇشلارنىڭ ئۇۋىسىدا ئۇچۇم بولمىغان بالىلىرى بار. ئۇلار ئاتا - ئانىسىنىڭ دان تېپىپ بېرىشىگە، باشقا ھايۋانلارنىڭ يەپ كېتىشىدىن ساقلىنىشىغا موھتاج. شۇنداق تۇرۇپ، سىلى ئاياللىرىنىڭ كىرىيۈشىدەك كىچىك ئىشى ئۈچۈن ئۇۋىلاردىكى چۈجىلەرنى ئاچ قويۇشقا، توخۇملارنى خەۋىپتە قويۇشقا ماقۇل بولسىلا، ئېيتسىلا، سىلى ئەرمىكەنلا ياكى ئايالمۇ؟» دەپتۇ. سۇلايمان ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ خاتا قىلغانلىقىنى بىلىپ، جىمى قۇشلاردىن ئەپۇ سوراپتۇ.

ئېيتىپ بەرگۈچىلەر: مۇساجان توغرىل، مايمۇنخان سۇلايمان، مەمتىمىن ئوسمان توپلاپ رەتلەنگۈچى: ئابدۇرىشات مۇساجان توغرىل

تۆھپە ھەققىدە رىۋايەت

ئادەم جەننەتتە ئاجايىپ نازۇ نېمەت، شېرىن - شەربەتلەردىن بەھرىمەن بولۇپ يۈرگەن كۈنلەردە، لەنەتكەردى شەيتاننىڭ ئالدام خالىتىشىغا چۈشۈپ «چەكلەنگەن مېۋە» نى يەپ قويۇپ جەننەتتىن قوغلاندى قىلىنىپ يەر يۈزىگە چۈشۈرۈلۈپتۇ. يەر يۈزىدە جەننەتتىكىدەك ئۇنداق تەبىئىي نازۇ نېمەتلەر بولمىغاچقا، تېرىقچىلىق قىلىشقا توغرا كەپتۇ. ئەمما ئۇ ئالدىغا قارىسا قاقاس تاغ، كەينىگە قارىسا پايانسىز قۇم كۆرۈنۈپتۇ. تېرىقچىلىق قىلىش ئۈچۈن سۇ

بولمىسا بولمايدىكەن. سۇ بولسا قاقاس تاغنىڭ ئۇ تەرىپىدە بولۇپ، ئادەمنىڭ سۇنى باشلاپ كېلىشكە كۆزى يەتمەي تازا بېشى قېتىپ تۇرغاندا، چاشقان ئۆزىنى مەلۇم قىلىپ سۇ باشلاپ كېلىشىنى ئۆزىگە تاپشۇرۇشنى، ئەمما تېرىقچىلىقتىن ئالغان ھوسۇلدىن ئۆزىگە ئازراق بۆلۈپ بېرىشنى ئېيتىپتۇ. ئادەم ئامالسىز چاشقاننىڭ تەلىپىگە ماقۇل بوپتۇ. شۇنىڭ بىلەن چاشقان ئاغىنە - بۇرادەرلىرى بىلەن قول - پۇتىنى تەڭ ئىشقا سېلىپ تاغنى تېشىشكە باشلاپتۇ. تېشە - تېشە ئەتىسى چاشقا ۋاقتىدا چاشقانلار تەشكەن تۆشۈكتىن سۇ بۆلدۈقلاپ ئېقىپ چۈشۈشكە باشلاپتۇ. ئادەم چاشقانلار ئەكەلگەن سۇ بىلەن تېرىقچىلىق قىپتۇ ۋە مول ھوسۇل ئېلىپتۇ. ئادەم خامانى سۈرۈپ دانلارنى خالتا - خۇلتىلارغا قاچىلاپ تۇرۇشىغا، چاشقان يېتىپ كەپتۇ ۋە ئۆزىنىڭ ھەققىنى بېرىشنى ئېيتىپتۇ. ئادەم چاشقانغا خالتىلارنى كۆرسىتىپ «خالىغىنىڭنى ئال» دەپتۇ. ئەقىللىق چاشقان ئويلىنىپ كۆرۈپ، «ئەي ئادەم، مېنىڭ بۇنداق چوڭ تاغارنى توشۇيدىغان ھارۋام، ساقلايدىغان ئامبىرىم يوق. شۇڭا سەن ماڭا تۇرار جايىڭنىڭ بۇلۇڭ - پۇچقاڭلىرىدىن، تام - تورۇسلىرىدىن ماكان بەرسەڭ، مەن خالىغاندا ئۆزۈمگە ئۇشلۇق يېسەم، قانداق؟» دەپتۇ. ئادەم چاشقاننىڭ بۇ تەلىپىگە ماقۇل بوپتۇ. شۇنىڭ بىلەن چاشقانلار ئەلىمىساقىتىن تارتىپ ئۆي - ئۆيلەردە ماكان تۇتۇپ تاملارنى تېشىپ، تورۇسلارغا يامىشىپ، قازان - قومۇچلارنى يالاپ، ئامبارلارنى كولاپ خالىغانچە تۇرمۇش كۆچۈرىدىكەن.

ئېيتىپ بەرگۈچى: قاراقاش ناھىيە جاھانباغ يېزا دۇختارش كەنتىدىن سادىر باھاۋۇدۇن
ئويلىغۇچى: ئوبۇلقاسىم تۇرسۇن

چىرا چۆل، كېرىيە كۆل

رەۋايەت قىلىنىشىچە، قەدىمكى زامانلاردا، بىر ئەۋلىيا بىر قاپاق سۇ بىلەن بىر خۇرجۇن نان ئېلىپ، تاغۇمۇ تاغلاردىن ئېشىپ، نۇرغۇن دەريالارنى كېچىپ، چىرا تاغلىرىغا كېلىپ قاپتۇ. ئەۋلىيا قارىغۇدەك

بولسا، خورجۇندىكى نانلىرى تۈگەپ، قاپقىدىكى سۈيى يېرىلمىشىپتۇ. ئەۋلىيا تاغلىقلارغا:

— ماڭا سۇ بەرسەڭلار، — دەپ ئىلتىجا قىپتۇ. چىراللىقلار:
— ساڭا بىكارلىققا بېرىدىغان سۇ نەدە تۇرۇپتۇ، — دەپ سۇ بەرگىلى ئۇنماپتۇ. ئەۋلىيا كۆپ يالۋۇرغان بولسىمۇ بىر تامچە سۇغا ئېرىشەلمەپتۇ. خاپا بولغان ئەۋلىيا:

— سۈيۈڭ كەم بولغاي، يەرلىرىڭ قۇرۇغاي، — دەپ دۇئا قىلىۋېتىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن چىرادا قۇرغاقچىلىق ھۆكۈم سۈرۈپتۇ. ئىچكۈدەك سۇمۇ تەس تېپىلىپتۇ.

ئەۋلىيا ماڭا - ماڭا كېرىيە تاغلىرىغا كەلگەندىن كېيىن كېرىيىلىكلەر ئەۋلىيانىڭ ئالدىغا چىقىپ، چاي - مەزە قويۇپ ئۆزىنىڭ مېھماندوستلۇقىنى كۆرسىتىپتۇ ۋە ئەۋلىيا كېتىدىغان چاغدا سوۋغا - سالام بىلەن ئۆزىنى قويۇپتۇ. ئەۋلىيا قارىسا كىچىك بىر دەريا ئېقىۋاتقانكەن. ئەۋلىيا قاپقىنى ئېلىپ دەريا بويىغا كەپتۇ - دە:

— سۈيۈڭ مول، يېرىڭ باغۇ بوستان، خەلقىڭ كەڭ داستىخان بولغاي، — دەپ دۇئا قىلىپ قاپقىدىكى سۇنى كېرىيە دەرياسىغا تامغۇزۇپتۇ. دېگەندەك كېرىيە دەرياسىنىڭ سۈيى ئەزەلدىن تولۇپ تاشقانمىش. بۇ دەريا بۇرۇندا «كۇراپ دەرياسى» دەپ ئاتالغانكەن. كېرىيەدە تاغلىق كىشىلەر ئەۋلىيانى بىر ئۆيگە تەكلىپ قىلىپ، پولۇ بىلەن مېھمان قىپتۇ. ئەۋلىيا پولۇ يېگەن جاي «پولۇ» دەپ ئاتىلىپتۇ. ئەۋلىيا كۇراپ دەرياسىنى بويلاپ تۆۋەنگە ماڭماقنى ئىختىيار قىپتۇ. ھېلىقى كىشىلەر دەرھال بىر خۇرجۇن نان، بىر قاپاق سۇ ۋە بىر ئات تەييارلاپ ئەۋلىياغا يوللۇق تۇتۇپتۇ. ئەۋلىيا ئاتقا مىنىپ تاغدىن تۆۋەنگە چۈشۈپتۇ. ئەۋلىيا شۇ چاغدا تاغ ئېتىغا مىنگەچكە، كېرىيەدە تاغ ئېتى ئەتىۋار ھەم يارام ئىكەن. ئەۋلىيا ئاتقا مىنىپ نۇرغۇن يول يۈرۈپ بىر بوستانلىققا كېلىپ قاپتۇ. ئەۋلىيا بۇ يۇرتقا كەلگۈچە ئۇنىڭ نام - شەرىپى كېلىپ بولغانكەن. شۇنىڭ بىلەن نۇرغۇن كىشىلەر ئەۋلىيانىڭ ئالدىغا چىقىپ، ئۇنىڭدىن:

— بۇ يەرگە قانداق كەلدىڭىز؟ — دەپ سوراپتۇ. ئەۋلىيا ئاستىدىكى ئاتنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ:
 — ئاتچان كەلدىم، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. شۇ ۋەجىدىن كېرىيە تاغلىرى «ئاتچان» دەپ ئاتىلىپتۇ.

ئېيتىپ بەرگۈچى: كېرىيە ناھىيە توغرىغا يېزىسىدىن قاسىم ئاخۇن
 توپلىغۇچى: ئېزىز قاسىم

كېرىيە ئاياللىرىنىڭ تەلپىكى ۋە پەرىجىسى ھەققىدە رىۋايەت

بۇرۇن كېرىيەدە كۆكچى ئەييارى دەيدىغان بىر پادىشاھ بولغان ئىكەن. بۇ پادىشاھنىڭ ئاي يۈزلۈك، بۇلاق كۆزلۈك، سەرۋى قامەتلىك، خۇلقى نازاكەتلىك، پەم - پاراسەتلىك بىر قىزى بار ئىكەن. پادىشاھ بەزىبىر قىيىن مەسىلىلەرگە دۇچ كەلگەندە شۇ قىزنى ئەقىل كۆرسىتىشكە تەكلىپ قىلىدىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە قوشنا مەملىكەت پادىشاھى دەققىيانۇس قىزغا ئەلچى ئەۋەتىپتۇ. كۆكچى ئەييارى «قىزىم كىچىك ئىدى» دەپ ئەلچىلەرنى ياندۇرۇپتۇ. چۈنكى دەققىيانۇس پادىشاھ زالىملىقى بىلەن داڭ چىقارغان، ئاجىز پادىشاھلىقلارنى بۇلاش بەدىلىگە دەريا بويىدا يەتتە تاش ئالتۇن تۈگمەن ماڭدۇرغان ئىكەن.

شۇنىڭ بىلەن ياۋۇز دەققىيانۇس قاتتىق غەزەپلىنىپ، كۆكچى ئەييارغا لەشكەر تارتىپ كەپتۇ. ئىككى پادىشاھلىق «مارجانلىق» دېگەن جايدا شۇنداق قاتتىق جەڭ قىپتۇكى، ئايپاي! قىلىچ - نەيزىلەرنىڭ ئۇرۇلغان، ئاتلارنىڭ كىشىنىگەن، غالىب لەشكەرلەرنىڭ «ئۇر - چاپ!» دېگەن ئاۋازلىرى جاھانغا بىر كەپتۇ. دەققىيانۇس غەلىبە قىلىپ كۆكچى ئەييارى چېكىنىشكە مەجبۇر بوپتۇ. دەققىيانۇس كۆكچى ئەييارى پادىشاھلىقىنىڭ ئىچكىرىسىگىچە بېسىپ كىرىپتۇ ۋە يەنە ئەلچى ئەۋەتىپتۇ. كۆكچى ئەييارى: «قىزىمنى قەتئىي بەرمەيمەن، قولۇڭدىن كەلگىنىنى قىل» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

مەقسىتىگە يېتەلمىگەن دەققىيانۇس: «بۇ مەملىكەتتىكى پۈتۈن ئەرلەرنى قىرىپ تۈگىتىمەن» دەپ قەسەم ئىچىپتۇ ۋە ئون ئىككى ياشتىن يەتمىش ئىككى ياشقىچە بولغان بارلىق ئەرلەرنى ئۆلتۈرۈشكە باشلاپتۇ. يۇرتۇمۇ يۇرت كېزىپ ئۇچرىغانلىكى ئەرلەرنى قىلىچتىن ئۆتكۈزۈپتۇ. دەققىيانۇس پادىشاھنىڭ كۆزىگە قان تولۇپتۇ. ئەرلەرنى چېپىۋېرىپ زېرىككەن زالىم شاھ، ئەرلەرنى ئادەمنىڭ بېلىدەك توملۇقتىكى تاغ سەگۈسى سېلىنغان كەڭرى بىر مەيدانغا يىغىپ ئەكىلىپ، مەيداننىڭ ئوڭ تەرىپىدىكى سەگۈدىن بىرنى، سول تەرىپىدىكى سەگۈدىن بىرنى باغلاپ يادەك ئەگدۈرۈپتۇ. ئېگىلىگەن سەگۈلەرنىڭ بىرىگە تۇتقۇنلارنىڭ ئوڭ پۇتىنى، يەنە بىرىگە سول پۇتىنى باغلاپ، ئېگىلىگەن سەگۈلەرنى قويۇپ بېرىپتۇ، سەگۈلەر تۈزلەنگەندە تۇتقۇنلار قاق ئوتتۇرىسىدىن ئىككى پارچە بولۇپ جان بېرىپتۇ. پۇقرالار قان - قان يىغلاپ جەسەتلەرنى يەرلىكىدە قويۇپتۇ. دەققىيانۇس سەگۈنى ئېگىپ ئادەم ئۆلتۈرگەن يەر «ئەگىلە» دەپ ئاتىلىپتۇ (بۇ ھازىرقى كۆكيار يېزىسىنىڭ ئەگىلە كەنتى ئىمىش). بۇ چاغدا شاھنىڭ تەدبىرلىك مەلىكىسى مەملىكەتتىكى ئېرىدىن ئايرىلغان تۇل ئاياللارنى يىغىپ، ئۇلارغا جەڭ ماھارەتلىرىنى ئۆگىتىپتۇ ۋە بىر قوشۇن تەييارلاپتۇ. مەلىكە جەڭ مەيدانىدا كىيىش ئۈچۈن بارلىق ئاياللارغا بىردىن ئون تارقىتىپ بېرىپتۇ. بۇ توننىڭ رەڭگى قارا بولۇپ، ياقىسىدىن تاكى ئېتىكىگىچە چىلتەك تۇنۇلغان، ئوڭ - سول مەيدىسىگە توققۇز تالدىن، جەمئىي ئون سەككىز دانە تارغاق شەكىللىك كەشتە چىقىرىلغان ئىكەن. بۇ توننىڭ رەڭگىنىڭ قارا بولۇشى ئاياللارنىڭ ئۆلۈپ كەتكەن ئەرلىرىگە تۇتقان قارىلىقى ئىكەن. ياقىسىدىن ئېتىكىگىچە تۇتۇلغان چىلتەك — «ئادەمدە جان بىر» دېگەنلىك ئىكەن. مەيدىسىدىكى ئون سەككىز دانە تارغاق بولسا «ئادەمنىڭ قوۋۇرغىسى ئون سەككىز تال» دېگەن مەنىدە ئىكەن. مەلىكە باشچىلىقىدىكى ئاياللار قوشۇنى ھېلىقى توننى كىيىپ، «جان بىر، قوۋۇرغا ئون سەككىز» دەپ توۋلىغىنىچە جەڭگە ئاتلىنىپتۇ. نەتىجىدە، دەققىيانۇسنى مەغلۇپ قىلىپ شېھىت بولغان ئەرلىرىنىڭ

قىساسىنى ئايتتۇ. جەڭدىن كېيىن مەلىكە دادىسىنىڭ ئورنىغا پادىشاھ بوپتۇ. مەلىكە پادىشاھ بولغاندىن كېيىن شاھلىق تاجىنى خۇددى كىچىك پىيالىگە ئوخشاش ياستىپ كىيىپتۇ ۋە پۈتۈن مەلىكەتتىكى ئاياللارغا ئۆزىگە ئوخشاش تاج كىيىش، جەڭدە كىيگەن توننى ھەر دائىم كىيىپ تۇرۇش توغرىسىدا يارلىق چۈشۈرۈپتۇ.

مەلىكە كىيگەن ھېلىقى تاج ھازىرقى كېرىيە ئاياللىرىنىڭ بېشىدىكى كىچىك تەلپىكى ئىكەن. جەڭدە كىيگەن تون بولسا، ھازىرقى مەيدىسىدە ئون سەككىز تال تارغىقى بار كېرىيە پەرىجىسى ئىكەن (بۇ خىل پەرىجە ۋە كىچىك تەلپەكنى قەدىمدىن بۇيان، كېرىيە، چىرا، چەرچەن قاتارلىق جايلاردىكى ئاياللارمۇ كىيىدۇ. مارالبېشىنىڭ تۇمشۇق قاتارلىق جايلرىدىمۇ بۇ خىل پەرىجە ئۇچرايدۇ - ت). كېرىيىلىكلەردىكى «جان بىر، قوۋۇرغا ئون سەككىز» دېگەن سۆز ئەنە شۇنىڭدىن قالغان ئىكەن.

ئېيتىپ بەرگۈچى: ھەنىپخان ياغ

تۈپلىمگۈچى: ئېمىز قاسىم

چىرا نېمە ئۈچۈن قۇرغاق؟

بۇرۇن بىر خىزىر سۈپەت بوۋاي كېرىيە ئارقىلىق ھازىرقى چىرا ناھىيىسىنىڭ دامكۇ يېزىسىغا كەپتۇ. ئۇ بىر قاپاق سۇ ئېلىپ كەلگەنكىن، بوۋاي بازار ئىچىنى بىر ئايلانغاندىن كېيىن بازارنىڭ راسا قىزىغان يېرىگە كېلىپ:

— مەن سۇ ساتمەن، قايسىڭلار سۇ ئالىسىلەر، — دەپ ۋارقىراشقا باشلاپتۇ. كىشىلەر تەرەپ - تەرەپتىن كېلىپ سۇ ئايتتۇ، بىراق بازارنىڭ ئايغىدىكى كىشىلەر:

— بىز سۇ ئالمايمىز، — دەپ سۇ سېتىۋالماپتۇ. بوۋاي بىر ھازا سۇ ساتقاندىن كېيىن قاپاقلىرىنى يىغىشتۇرۇپ «يەرلىرىڭ قۇرغاقچىلىقتىن خالىي بولغاي، ئايغىڭ چۆللەشكەي، باش تەرىپىڭ گۈللەنگەي»، دەپ دۇئا قىلىپ گۇلاخماغا قاراپ يول ئايتتۇ.

گۇلاخماغا كەلگەندىن كېيىن بىر - ئىككى كۈن چۆرگىلەپتۇ - دە، ئەتىسى بازارنىڭ ئاۋات يېرىگە بېرىپ:

— مەن سۇ ساتمەن، قايسىڭلار سۇ ئالسىلەر، — دەپ ۋارقىراشقا باشلاپتۇ. كىشىلەر سۇ ئېلىپ قانغۇچە ئىچىپتۇ ۋە ئىچىپ بولۇپ بوۋايىنى زاڭلىق قىلىپ: «سۈيۈڭ تۈزلۈك ئىكەن» دېيىشىپتۇ. ئەسلىدە بوۋايىنىڭ سۈيى ناھايىتى تاتلىق ئىكەن. بوۋاي بىر ئاز تۇرغاندىن كېيىن: «يەرلىرىڭ شورلىشىپ كەتكەي» دەپ دۇئا قىلىپلا چىراغا قاراپ مېڭىپتۇ. ئۇ چىراغا كەلگەندىن كېيىن بازارنىڭ ئاۋات يېرىگە كېلىپ:

— سۇ ساتمەن، قايسىڭلار سۇ ئالسىلەر، — دەپ ۋارقىراپتۇ. بىراق كىشىلەر سۇ ئالماستىن: «سەن نەدىن كەلگەن دىۋانە؟ بۇ يەردە سۇ قىس بولسىمۇ سۇ ساتمايدۇ» دەپ، قاپاقتىكى سۇنى تارتىۋېلىپ ئىچىپ تۈگىتىپتۇ. بوۋاي خاپا بولۇپ: «سۈيۈڭ قىس بولغاي» دەپ دۇئا قىپتۇ. شۇنىڭدىن بېرى چىرا قۇرغاق بولۇپ قالغانمىش.

ئېيتىپ بەرگۈچى: چىرا ناھىيە چىرا يېزا ئاراش كەنتىدىن ساۋۇر مەتربېھىم توپلىغۇچى: مەتىياسىن مەتساۋۇر

【تۈزگۈچىنىڭ ئىلاۋىسى】 كەڭ ئوقۇرمەنلەرنىڭ ئەپسانە-رىۋايەت توغرىسىدىكى چۈشەنچە-قاراشلىرىنىڭ يەنىمۇ چوڭقۇرلىشىغا ياردىمى بۇلار دېگەن مەقسەتتە، تۆۋەندىكى نەقىل ئالاھىدە تەۋسىيە قىلىندى.

ئەپسانە ۋە رىۋايەت توغرىسىدا

«سىز ئەپسانە ۋە رىۋايەتكە قانداق قارايسىز؟ ئۇ بەزىلەرنىڭ دېگىنىدەك يالغان ياكى ئاجايىپ-غارايىپ ئويدۇرمىمۇ ياكى ئاساسى بار ئوقۇمۇ؟ شۇنداقتىمۇ كىشىلەر ئۇنى نېمە ئۈچۈن قالدۇرماي داۋاملاشتۇرىدۇ؟ ئۇ نېمىنى ئېھتىياج قىلىدۇ ۋە نېمىنى چۈشەندۈرىدۇ؟ ئەپسانە ۋە رىۋايەتلەر توغرىسىدا ئۇزۇندىن بېرى كىشىلەرنىڭ چۈشەنچىسىدە بىتەرەپلىمە، خاتا ئۇقۇم ھۆكۈم سۈرگەچكە، ئۇنى ھەقىقەت ئاساسى بار نەرسە ياكى ھېچبولمىغاندا يېرىم ھەقىقەت دەپ ئىتىراپ قىلالىمىدى.

ئەپسانە ۋە رىۋايەتنىڭ قەدىر-قىممىتىگە چۈشىنىپ يەتكەن بىر رۇس شائىرى ئۇنى «ھەقىقەتنىڭ سۇنۇق پارچىلىرىدۇر» دەپ يازدى. ئەگەر ئەپسانە سۆزىگە ئىزاھ بېرىش دېسەلەر، مەن مانا شۇ سۆزنى تەستىقلايمەن. چۈنكى، ھەرقانداق خىيالىي ياكى توقۇلما ئەپسانىمۇ ئەسلىدە سادىر بولغانلىقى ئېنىق بولغان مەلۇم بىر تارىخىي ۋەقە ياكى ياشاپ ئۆتكەن تارىخىي شەخسنىڭ ھاياتى بىلەن تەبىئىي ھالدا باغلىنىشلىق بولىدۇ. بايىل مۇنارىسىنىڭ قۇرۇلۇشى، نوھنىڭ توپانى ياكى سەمەرقەند شاھى زىندە مازىرى بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئەپسانە بولسۇن، ئۇلارنىڭ ھەربىرىنىڭ ئاساسىدا تارىخىي دەلىل-ھەقىقەت ياتقان بولىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ناھايىتى كۆپ قەدىمى يازمىلىرىمىز مۇنداق جۈملە بىلەن باشلانغان: «بۇ ھېكايەت گەرچە ئەپسانە تۈسىدە بولسىمۇ، ئۇلى ھەقىقەتتىن يىراق ئەمەستۇر.»

ئىنگىلىز ئەدىب چېسترتوننىڭ يازغىنىدەك: «ئەپسانە — ھەرقانداق دەلىللەردىنمۇ تارىخىراقدۇر. دەلىل يالغۇز بىر ئادەم ھەققىدە سۆز ماڭدۇرسا ياكى ئۇ ئادەملەر قاتناشقان ۋەقە ھەققىدە مەلۇمات بەرسە، ئەپسانە يۈزلىگەن-مىڭلىغان ئادەملەرنىڭ تەقدىرى ھەققىدىكى ۋەقەلەرنى مەيدانغا چىقارتقان ئادەملەر توغرىسىدا ھېكايە قىلىدۇ. دەلىللەر بەزى چاغلاردا زامانلارنىڭ ئالمىشىشى بىلەن ئۆز ماھىيەتلىرىنى ۋە ئۆز رەڭگىنى ئۆزگەرتىپ بېرىشى مۇمكىن. ئەمما ئەپسانە ئەبەدى ئۆزگەرمەس ھەقىقەت بويىچە تۇرىدۇ. تارىخ پەقەت خەلق خاتىرىلىرىنىڭ بەلگىسى بولغان ئەسسلەر (ئەپسانە ۋە رىۋايەتلەر) نىڭ ياردىمىدىكى ئۆتكەن ماھىيىتىنى، يەنى ئۇنىڭ يۈرىكىنى كەشىپ ئېتىۋالىدۇ. خاتىرىسىز ئىنسان يۈرىكى بولسا قۇرۇق ھۆججەتلەر يىغىندىسىدىن پەرق قىلمايدۇ. تارىخ — ۋاقىت ھەققىدە ئەمەس، بەلكى ۋاقىت مابەينىدە ياشىغان ئىنسانلار ھەققىدە ھېكايە قىلىشى زۆرۈر. دېمەك، ئۇ ۋاقىت ھۆججەتلىرىگە ئەمەس، ئىنسان خاتىرىسىگە سۆيۈنگەندىلا ھەقىقەتنى ئاچىدۇ. ئىنسان خاتىرىسى ئەپسانىلارغا ھەمىنەپەس بولالمىغاندىلا تىرىك قالالايدۇ. پەقەت ئاشۇنداق تارىخىي دەلىللەرلا ھەم تىرىك قالىدۇ، ھەم تىرىلەيدۇ. ئەپسانە بىلەن ھۆججەت (دەلىل) نىڭ ئۆزئارا باغلىنىشى ئەسلىدە ئىنسان بىلەن ۋاقىتنىڭ باغلىنىشىدۇر.»

(خۇرشىد دەۋراننىڭ «ساھىبقىران نەبىرىسى» ناملىق ئەسىرىدىن

(نەقىل)

مەنقاسىم ئەكرەم تەييارلىغان

چۆچەكلەر

قەھرىمانى قاتىل

يورۇڭقاش دەرياسى بىلەن كېرىيە دەرياسى ئارىلىقىدا شۇنداق بىر ۋەقە ئى مۆجىزات بولغانكى، بۇنى سۆز ئۈستىلىرى بۇنداق ھېكايەت قىلىدۇ: بۇرۇندىن نەچچە يۈز يىل ئىلگىرى، بۇ زېمىن ۋە ئۇنىڭدىكى بارلىق مۆجىزاتلارنىڭ شاھىنشاھى ھۇشانشاھ ئىكەن. شاھىنشاھ ھۇشان ۋەزىر - ئەمىر، ئاكابىر - ئەشرەپلىرى بىلەن قارچىغا - لاچىنلىرىنى ئېلىپ، تۈلكە - توشقان، ئەسرى سۈلەيسۇن ئوۋلاش ھەۋسى بىلەن شىكارغا چىقىپتۇ.

ئۇلار ئىككى كۈن ئوۋ ئوۋلاپ ئۈچىنچى كۈنى بىر چۆل - جەزىرگە كېلىپ يىراقتىن بىر ئوغۇل بىلەن بىر قىزنىڭ قۇچاقلىشىپ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ قاپتۇ. يېقىن بېرىپ قارىسا، خوتەن قاشتېشىدىن ئويۇلغان ھەيكەل ئىكەن، بۇنى كۆرگەن شاھىنشاھ:

— بۇ نېمە ئىش؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ماۋۇ بولسا، شەرىستانى زەررىنىڭ پادىشاھى زەپەر پىرىنىڭ ئوغلى بەھرام دىلاۋەر، ئاۋۇ قىز ئۇنىڭ ئاشىقى ئىدى. بۇنىڭغا جاھاندىكى جادۇلارنىڭ پىر ئۈستازى ئاردۇق جارۇ ئاشىق بولغانىكەن، قىز ئۇنىڭغا كۆڭۈل بەرمەپتۇ. ئاردۇق جارۇ ھېچ ئامال قىلالماپتۇ، بۇنىڭ بىلەن ھەمراھلىرىدىن «قانداق قىلىمىز؟» دەپ سوراپتۇ. يېقىنلىرى: «بۇ قىز بىلەن بەھرام دېگەن يىگىت بىر - بىرىنى بەكمۇ ياخشى كۆرۈشىدۇ. ئەگەر ئۇ بولسا، قىز ھەرگىزمۇ گېپىڭىزگە كۆنمەيدۇ» دەپ ئېيتىشىپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان ئاردۇق جارۇ ئۇلارنى

بىر - بىرىدىن ئايرىيالماسلىققا كۆزى يېتىپ، «دۇرۇل قىيامەتكىچە بۇ دۇنيانىڭ لەززىتىدىن مەھرۇم بولغىن» دەپ ئۇلارنى تاشقا ئايلاندۇرۇۋەتكەن، — دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان شاھىنشاھ ھۇشان ئۆز كۆڭلىدە: مەن پۈتۈن زېمىننىڭ شاھىنشاھى تۇرسام، مۇشۇنداق دەردمەننىڭ دەردىگە يېتىپ، ئۆز ئەسلىگە ئەكەلمەسم، قانداقمۇ شاھىنشاھ بولالايمەن؟ دەپ ئويلاپ:

— بۇلارنى قانداق قىلىپ ئۆز ئەسلىگە ئەكىلىش مۇمكىن؟ — دەپ سوراپتۇ.

— بۇنىڭ بىرلا ئامالى بار، ئۇ بولسىمۇ ھېلىقى ئاردۇق جارۇنى ھەر نېمە قىلىپ تۇتۇپ ئەكىلىپ ئىككى نىمەتە قىلىپ، ئۇنىڭ قېنىنى بۇ قاشتېشى ھەيكەلگە سۇۋساق، ئاندىن ئادەم ئەسلىگە كېلىدۇ. بۇلارنىڭ مۇشۇ ھالەتتە تۇرغىنىغا يىگىرمە يىل بولدى، — دەپ ئېيتىپتۇ دانىشمەنلەر. بۇنى ئاڭلىغان شاھىنشاھ:

— بارىمىدۇ بىر شىرى مەردان، شىجائىتىڭلار قىلامدۇ پەرۋاز، ئابى ئاتەش، بارى ئاخىر، بىر مەرد پالۋان بولسا، ئاردۇق جارۇنى مۇشۇ يەرگە تۇتۇپ ئېلىپ كەلسۇن! — دەپ ئارقىمۇ ئارقا ئۈچ مەرتەم ئېيتىپتۇ، لېكىن ھېچكىم زۇۋان سۈرمەپتۇ. تۆتىنچى قېتىم يەنە ئېيتىپتۇ، شۇ چاغدا ئورنىدىن بىر كىشى تۇرۇپ دەپتۇكى:

— مەنكى غۇلاملىرى گەردان كاشانغا نىيەتلىرى ماپىل بولسا، شۇ خىزمەتكە مەن بارسام دەيمەن. بۇنداق دېيىشىمدىكى مۇددىئايىم شۇكى: ئاردۇق جارۇ مېنى جەگرەن سۈرىتىگە ئايلاندۇرۇپ بىر نەچچە يىل سەرسان قىلغان. مەن چۆل - جەزىرىلەردە يۈرۈپ ئاخىرى ئاردۇق جادۇنىڭ قېشىغا بارغانىدىم. مېنىڭ ھالىمنى كۆرۈپ، ئاردۇق جادۇ دېدىكى: «سەن كۆپ جەبر تارتىپسەن، ئاردۇق جارۇنىڭ نىيىتى يامان، ئەمما مەن سېنى بۇ ئىشتىن خالاس قىلىپ قويماي» دەپ بىر نەچچە كۈن سېھرى - ھۈنەرلىرىنى ئىشقا سېلىپ، ئۆز ئەسلىمگە كەلتۈرۈپ قويدى. مەن شۇ جاپالارنى ئاردۇق جارۇدىن كۆرگەن. بۇ مۇشكۈل ئىشقا باراي، ئاردۇق جارۇ يا مېنى يوق قىلسۇن ياكى مەن ئۇنى تۇتۇپ ئەكىلىپ ئۆچۈمنى ئالاي، — دەپتۇ. بۇنىڭغا شاھىنشاھ

ماقۇل بوپتۇ.

بۇنىڭ بىلەن شاھىنشاھنىڭ ئۇستا ئەييارى گەردان كاشان ئۈچ مۇئەللىق بىلەن ئاردۇق جادۇنىڭ قېشىغا بېرىپ يېتىپتۇ، بۇنى كۆرگەن ئاردۇق جادۇ:

— سەن نېمىشقا كەلدىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ، ئۇنىڭغا جاۋابەن گەردان كاشان ئېيتىپتۇكى:

— مېنى جەگرەن سۈرىتىدىن ئۆز ئەسلىمگە كەلتۈرگەن سىز، شۇڭا مەن بۇيرۇغان ئىشىڭىزنى بەخت - دۆلەت بىلىپ غۇلام بولاي، دەپ كەلدىم، — دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان ئاردۇق جادۇ:

— راستىڭنى ماڭا ئېيت، نېمە مەقسەتتە كەلدىڭ؟ — دەپ يەنە سوراپتۇ.

— مەن ئاردۇق جادۇنى ئەكەلگىلى كەلدىم، — دەپتۇ گەردان كاشان. بۇنى ئاڭلىغان ئاردۇق جادۇ:

— سەن بۇ پەيلىڭدىن يانغىن، ئاردۇق جادۇنىڭ قولىدىن ھەر ئىش كېلىدۇ. مەنمۇ ئۇنىڭدىن قورقمەن، — دەپ نەسەت قىپتۇ. لېكىن گەردان كاشان ھېچ قىلىپ ئۇنىماپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئاردۇق جادۇ ئاردۇق جادۇنى تۇتۇپ ئەكىلىشكە قوشۇلۇپ، بىر ئىسمى ئەزەم ئوقۇپتۇ، گەردان كاشان شۇ ئان بىر قارا قاغا، ئاردۇق جادۇ بىر قارا قاغا بولۇپ پەرۋاز قىلىپ ئۇچۇپتۇ. ئۇلار ئۇچۇپ بىر يەرگە چۈشكەندە ئاردۇق جادۇ دەپتۇكى:

— مۇشۇ يەردىن يەنە ئازراق ماڭساڭ ئاردۇق جادۇنىڭ قېشىغا بارىسەن، ئاردۇق جادۇ بىر ئۇخلىسا قىرىق كېچە - كۈندۈز ئۇخلايدۇ. ئەگەر پېشانە - پەلىكىڭ ئوڭدىن كەلسە، ئۇخلىغان ۋاقتىدا بارىسەن، پەلىكىڭ تەتۈر بولسا ئويغاق ۋاقتىدا بارىسەن، مەن ساڭا بىر ئايەت ئۆگىتەي، ئەگەر ئۇ ئۇخلىغان بولسا شۇ ئايەتنى ئوقۇپ، ئۆزۈڭگە ھەم ئۇنىڭغا ھۈرسەڭ ئۇ ھېچنېمىنى تۇيمايدۇ، — دەپ ئايەتنى ئۆگىتىپ يولغا ساپتۇ.

گەردان كاشان دەككە - دۈككىدە بىر بېسىپ، ئىككى بېسىپ ئاردۇق جادۇنىڭ قېشىغا مېڭىپتۇ. ئۇ بىر دۆڭدىن ئۆتۈپ شۇنداق

قارايدىغان بولسا، بېشى توڭگۇزنىڭ بېشىدەك، يۇتلىرى پىلىنىڭ پۈتدەك، بەدىنى يولۇۋاستەك بىر مەخلۇقنىڭ ئۇخلاپ ياتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ. بۇنىڭ بىلەن گەردان كاشانغا كۈچ - قوۋۋەت كىرىپ شۇئان ئاردۇق جادۇ ئۆگىتىپ قويغان ئىسمى ئايەتنى ئوقۇپتۇ. ئاندىن ئېغىز - بۇرۇنلىرىغا لاتا كەپلەپ، گىلىمى ئەييارغا يۆگەپ يەنە بىر ئىسمى ئايەت بىلەن مۇئەللەق، دەر مۇئەللەق تاشلاپ ئاردۇق جادۇنىڭ قېشىغا ئېلىپ كەپتۇ. ئاردۇق جادۇ:

— ئەگەر ئۇ بوشانغىلى قوپسا، ماۋۇ ئىسمى ئايەتنى ئوقۇغىن، — دەپ بىر ئىسمى ئايەتنى ئۆگىتىپتۇ. گەردان كاشان شۇ ماڭغانچە بىر ئاي يول مېڭىپتۇ ۋە بىر يەرگە كەلگەندە، ماڭا ئۇخلىمىغىلى بىر ئاي بولدى، دەپ ئويلاپ، ئاردۇق جادۇنى زەنجىر بىلەن باغلاپ بىر جىگىدگە تېڭىپ قويۇپ، ئۆزى ئۇخلاپتۇ. بۇ چاغ دەل ئاردۇق جادۇنىڭ ئويغىنىدىغان ۋاقتى ئىكەن. بىر زورۇقۇپ ھېلىقى باغلاپ تېڭىپ قويغان بىر تۈپ جىگىدىنى قومۇرۇپ ئېلىپ قېچىپتۇ. ئۇخلاپ ياتقان گەردان كاشان چۈشىدىن چۆچۈپ ئويغىنىپتۇ، قارىسا، ئاردۇق جادۇ قېچىپ كېتىۋاتقۇدەك، بۇنى كۆرگەن گەردان كاشان مۇئەللەق - دەر مۇئەللەق ئوقۇپ ئاردۇق جادۇنى بەنت قىلىپ گىلىمى ئەييارغا يۆگەپ ئېلىپ مېڭىپتۇ.

بۇ ۋاقىتتا شاھنشاھ ئىككى قاشتېشى ھەيكەلگە قاراپ تۇرغانىكەن. ئۇلارنىڭ كۆزىگە ئاسمان قەھرىدە پىلىدىرلاپ ئۇچۇپ كەلگەن بىر نەرسە كۆرۈنۈپتۇ، پۇرسەتتىن كېيىن مۇئەللەق تاشلاپ گەردان كاشان ئۇلارنىڭ ئالدىغا چۈشۈپتۇ. گەردان كاشاننىڭ ئاردۇق جادۇنى تۇتۇپ كەلگەنلىكىنى كۆرگەن شاھنشاھ گەردان كاشاننىڭ ئۈستۈبېشىنى زەرباب تونلار بىلەن يېڭىلاپ، بېشىغا ئالتۇن تاج كىيىدۈرۈپ ئۆز بويىغا تەڭ ئالتۇن ئىنئام قىپتۇ. ئارقىدىن ئاردۇق جادۇغا تاشقا ئايلاندۇرۇۋەتكەنلەرنى ئۆز ئەسلىگە كەلتۈرۈشكە دەۋەت قىلىپ كۆپ نەسەپتەلەرنى قىپتۇ. لېكىن ئاردۇق جادۇ ماقۇل بولماقتا يوق ئاغزىنى بۇزۇپ شاھنشاھقا تىل ياندۇرۇپتۇ. بۇنىڭدىن دەر غەزەپ بولغان شاھنشاھ ئىشارەت قىلغانىكەن، گەردان كاشان مىسران

قىلىچى بىلەن ئۇنى بىر چاپقىنىكەن، ئاردۇق جارۇ ئىككى نىمىتە بوپتۇ. باشقىلار ئۇنىڭ قېنىنى قاشتېشى ھەيكەلگە سۈركەپتۇ. بۇنىڭ بىلەن ئىككى ھەيكەلدىن ئاستا - ئاستا يىغا ئاۋازى چىقىپ بارا - بارا ئەسلىگە كېلىپ:

— بىز نېمە بولدۇق؟ — دېيىشىپتۇ.

— ئاردۇق جارۇ سىلەرنى نەچچە يىلدىن بېرى تاش ھەيكەلگە ئايلاندۇرۇۋەتكەنكەن. شاھنشاھ گەردان كاشانى بۇيرۇپ ئاردۇق جارۇنى تۇتۇپ ئەكەلدى، ئۇنى ئىككى نىمىتە قىلىپ، قېنىنى سىلىگە سۈركىگەندى شۇنىڭ بىلەن ئۆز ئەسلىڭىگە كەلدىڭلار، — دەپتۇ ۋەزىرلەر. بۇنى ئاڭلىغان ئىككىيلەن شاھنشاھنىڭ ئالدىغا ئۆزلىرىنى ئېتىپ قۇچاقلاپ يىغلاپ:

— ئۆزلىرىنىڭ بىزگە قىلغان ياخشىلىقلىرىنى ياندۇرالمىمىز، خۇدا ۋەندە كېرىم ئۆزلىرىگە ئېرىشى ئەزىم بېرەر، — دەپ دۇئا قىلىشىپتۇ.

ئۇلار شۇنداق تۇرۇشقاندا، ئەتراپتىن «قاچ - قاچ» دېگەن ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ، شۇنداق قارايدىغان بولسا، بىر بالا شاھنشاھنىڭ ئادەملىرىنى قوغلاپ سۈرۈپ كېلىۋاتقۇدەك، شاھنشاھنىڭ قەدران دېگەن بىر پالۋىنى بولۇپ، قەدران دېسە پۈتۈن دۇنيادىكى مازان - دوزان بىلەن كۈھىقاپنىڭ دېۋىلىرى غازاڭدەك تىترەيدىكەن، شۇڭمۇ شاھنشاھ قەدران دېگەن پالۋاننى ئۇنىڭغا ئەۋەتكەنتى. قەدران ھېلىقى بالغا ئارقىمۇ ئارقا ئۈچ نۆۋەت ئۈمۈت ئوردى، لېكىن ھېلىقى بالا ئۈچىلى ئۈمۈتنى ياندۇرۇپ بىر ئۈمۈت ئۇرغاندى. قەدراننى تىزغىچە يەرگە پاتۇرۇۋەتتى. قەدران ئۇنىنى چىقارماي چىشىنى چىشىغا چىشلەپ ئوردى. لېكىن دەردىنى ئۆزى بىلدى. شۇڭا قەدران ئۈمۈتنى يەردە قويۇپ:

— ئى پالۋان، سىزمۇ ئارام ئالسىڭىز، مەنمۇ ئارام ئالسام، ئاندىن مەيداندارلىق قىلساق، — دەدى. ھېلىقى بالا ماقۇل بولۇپ تۇردى. شۇ چاغدا قەدران شاھنشاھنىڭ يېنىغا بېرىپ:

— ئى ئۇلۇغ شاھىم، بۇ بالغا كۈچ بىلەن تەڭ كېلىپ بولماس،

پەقەت ياخشى سۆز، ئەدەپ - ئىكرام بىلەن ئۆزىمىزگە كۆندۈرسەك، بولمىسا ئۇنىڭغا پۈتۈن دۇنيادا ھېچكىم ئەڭ كېلەلمەيدىكەن. ماڭا بىر ئۇمۇت ئۇرغانىدى. يەنە بىرنى ئۇرغان بولسا مەن يوق بولاتتىم، — دېدى. بۇنى ئاڭلىغان شاھنشاھ ۋەزىر - ئەمىرلىرىنى ھېلىقى بالىنىڭ قېشىغا داغدۇغا بىلەن يولغا سالدى. ئۇلار ھېلىقى بالىنىڭ قېشىغا كەلدى. قارىسا بالا قىلىچىنى ئېرىقتىكى سۇدا يۇيۇپ ئولتۇرغانىكەن. بۇنى كۆرۈپ كەلگەنلەر تىترىشىپ كەتتى ۋە قەدراننىڭ دېگىنى بويىچە ئاتلىرىدىن چۈشۈپ، نەچچە قەدەم يىراقتىن تەزىم قىلىپ كەلدى. بۇنى كۆرۈپ ھېلىقى بالا ئورنىدىن تۇردى، قەدران ۋەزىرلەرگە سۆز قىلىشقا ئىشارەت قىلدى. لېكىن ئۇلار بېشىنى يەردىن كۆتۈرمەي جىم ئولتۇرۇشتى، ئۇلاردىن زۇۋان چىقىمىغاندىن كېيىن قەدران:

— ئى ئۇلۇغ پالۋان، مەن بولسام شاھنشاھ ھۇشان شاھنىڭ پالۋانى قەدران، ماۋۇ ئوڭ قول ۋەزىرى، ماۋۇ بولسا سول قول ۋەزىرى، — دېدى كەلگەنلەرنى تونۇشتۇرۇپ، — مەن ئۆزلىرىدىن بىر ئېغىز گەپ سورىسام، گۇناھىمدىن ئۆتسىلە، — دېدى. ھېلىقى بالا ماقۇللۇق بەردى.

— ئى پالۋان، ئۆزلىرى قايسى دىيارنىڭ گۆھىرى، قايسى باغنىڭ گۈل - غۇنچىسى، قەيەرلەردىن ئېزىپ، قەيەرلەرنى كېزىپ بۇ يەرلەرگە يېتىپ كەلگەن زېرەك قۇشدۇرلەر، — دەپ ئېيتتى قەدران، ھېلىقى بالا ئېيتتىكى:

— مەن شاھ نەسلىدىندۇرمەن، دادام تەخمىرات. مەن ئۈچ ياشقا كىرگەن ۋاقتىمدا، دادامنىڭ پېيىغا چۈشكەن دېۋىلەر: «بۇ بالا ئەگەر بۇ يەردە چوڭ بولسا خەتەرلىك، دادىسىغۇ بىر يولۋاس، ئۆزىمۇ بىر يولۋاس بولۇپ بىزگە ئارام بەرمەيدۇ» دەپ مېنى دېۋىلەرنىڭ ماكانى روى مەسئۇنغا ئېلىپ چىقىپ كەتكەنىكەن. مەن ئۇ يەردە بەش ياشقا كىردىم، شۇ جەرياندا نەيزىۋازلىق، چەۋەندازلىق، تىرەنبازلىق، چېلىشۋازلىق، ئوقيا بازلىقتەك جىمى ئىشلارنى ئۆگەندىم. روى مەسئۇندا مېنىڭ بېلىمنى تۇتقىلى بىرەرمۇ چىقىمىدى. بۇنىڭ بىلەن

ئۇلار مېنى «قاتىل» دېيىشتى، ئەسلىي ئىسمىم قەھرىمان ئىدى. كېيىن قاتىل دېگەن ئىسىم قوشۇلۇپ، «قەھرىمانى قاتىل» دەپ ئاتاشتى، كېيىن دىئۆلەرنىڭ ماكانىدىن چىقىپ ئالتە ئاي يول يۈردۈم، يول يۈرۈپ بۇ يەرگە كەلسەم لاۋۇ لەشكەرلەرنى كۆردۈم، نەچچە ئاي مابەينىدە ئۇرۇش خۇمارى بولۇپ قالغاچقا، ئالدىمغا كەلگەنلىكى لەشكەرلەرنى ئۆلتۈردۈم، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا سىز كۆزۈمگە ئىسسىق كۆرۈنۈۋاتسىز، — دېدى. بۇنى ئاڭلىغان قەدران ۋارقىراپ يىغلىدى.

— نېمىشقا يىغلايسىز؟ — دەپ سورىدى قەھرىمانى قاتىل. قەدران تۇرۇپ ئېيتتىكى:

— مېنىڭ دادام بىلەن دادىڭىز تەخمىرات بىر تۇغقان، سىز مېنىڭ ئۇكام ئىكەنسىز، — دەپ قۇچاقلىشىپ كۆرۈشتى ۋە شاھىنشاھنىڭ قېشىغا ۋەزىر - ئەمىرلەر بىلەن قوشۇلۇپ باردى. شاھىنشاھ قەھرىمانى قاتىلنى كاتتا داستىخان راسلاپ كۈتۈۋالدى. ئۇلار شۇنداق ئولتۇرۇشقاندا كۆز ئالدىدىكى دەريا يېنىدىن ئۆزى قاپقارا، تېنى يۇڭلۇق، بىر مۇڭگۈزى پېشانىسىدە، بىر كۆزى بار، پۇتلىرى ئادەم پۈتدەك ھايۋان چىقىپ قاچتى، لاۋۇ لەشكەرلەرنىڭ ھەممىسى كىرمەن تاشلىدى. كىرمەن ھېلىقى مەخلۇقنىڭ بويىغا چۈشتى، لېكىن ئۇ لەشكەرلەرنى قوڭغۇراق سۆرىگەندەك سۆرەپ يەنە قاچتى، بۇنى كۆرگەن قەھرىمانى قاتىل يۈگۈرۈپ بېرىپ ئۇنىڭ ئوڭ قۇلقىدىن تۇتۇپ بىر سىلكىدى، ھېلىقى ھايۋان تىترەپ جىم تۇردى. قەھرىمانى قاتىل ئۇنىڭغا يۈگەن سېلىپ مېنىپ كېلىپ بىر دەرەخكە باغلاپ قويۇپ، شاھىنشاھنىڭ يېنىغا كېلىپ ئولتۇردى. ئۇ بەھرام دىلاۋەرگە قاراپ تۇرۇپ:

— ماۋۇ كىم بولىدۇ ئەجەبمۇ نۇرلۇق ئىكەن، — دەپ سورىدى. — بۇ شەرستانى پىرىنىڭ پادىشاھى زەپەر پىرىنىڭ بالىسى بەھرام دىلاۋەر دېگەن مۇشۇ، بۇلارنى ئاردۇق جازۇ سېھىر قىلىپ تاشقا ئايلاندۇرۇۋەتكەن، گەردان كاشان ئاردۇق جازۇنى تۇتۇپ ئەكەلدى، بىز ئۇنى ئىككى نىمە قىلىپ ئۇنىڭ قېنىنى سۇۋاپ ئۆز ئەسلىگە

ئەكەلدۈردۇق، — دېدى شاھنشاھ. بۇنى ئاڭلىغان قەھرىمانى قاتىل:

— بىز ئىككىمىز بىر تۇغقان بولايلى، — دەپ قول بېرىشتى. شۇ زامانلاردا ئۆزى ياخشى كۆرگەن كىشىلەر بىلەن قول بېرىشىپ بىر تۇغقان بولىدىغان ئادەت بار ئىكەن. شۇ چاغنىڭ ئۆزىدە ئاسمان سەھنىسىدىن ئالتە پەرىزات ئوچۇپ چۈشتى ۋە بىر نامىنى شاھنشاھقا تۇتتى. بۇ نامە: «مەنكى شەرستانى پىرىنىڭ پادىشاھى زەپەر پىرىدۇرمەن، كەيۋانى دىۋىنىڭ ئۆزى كۇھىقاپتىن دىۋىلەرنى باشلاپ شەھىرىمىزگە بېسىپ كەلدى. ئادەملەرنى ئۆلتۈرۈپ ئارام بەرمىدى. بىز مۇسۇلمانلارنىڭ ھالىمىز خاراب بولدى. ئۆزلىرىدەك شاھى سۇلتان شاھنشاھقا ئەھۋالىمىز مەلۇم بولغاي، بىزگە يۆلەك بولسىلا دېيىشكە تىلىمىز يوق ۋە لېكىن ئۆزلىرىگە خەۋەر بەردۇق، ئۆزلىرى مۇسۇلمان تۇرۇپ، بىزلەرنىڭ ئەھۋالىمىزغا قاراپ تۇرسىلا ھازىرچە گەپ - سۆزىمىز يوق، خۇدا قازى بولۇپ، رۇسۇلىلا شاپائەت تەختىگە چىققاندا ئاندىن سۆز قىلىمىز، نامە تامام ۋەسسالام» دەپ يېزىلغانىكەن. نامىنى ئوقۇغان شاھنشاھ دېدىكى:

— بارمىدۇ بىر شىر مەردان، شىجائىتىڭلار قىلامدۇ پەرۋاز، ئابى ئاتەش، بارى خاكتىن پەرۋا قىلمايدىغان مەرد پالۋان بولسا، بېرىپ زەپەر پىرىنى كەيۋانى دىۋىنىڭ قولىدىن ئاجرىتىپ كەلسۇن! — دەپ جاكارلىدى. بۇنى ئاڭلاپ بەھرام دىلاۋەر دېگەن يىگىت بۇقۇلداپ يىغلىدى. بۇنى كۆرگەن قەھرىمانى قاتىل:

— ئى يىگىت، نېمە ئۈچۈن يىغلايسىز؟ — دەپ سورىدى.
— زەپەر پىرىم دېگەن مېنىڭ دادام بولمىدۇ، — دېدى بەھرام دىلاۋەر. بۇنى ئاڭلىغان قەھرىمانى قاتىل:

— مەن سىز بىلەن قىيامەتلىك بىر تۇغقان، سىزنىڭ دادىڭىز مېنىڭ دادام، سىزنىڭ ئانىڭىز مېنىڭ ئانام، دادىڭىزنى ئەكىلىشكە مەن باراي، — دەپ ئورنىدىن تۇرۇپ، — ئى پادىشاھى ئالەم، غۇلاملىرى قەھرىمانى قاتىل دىللىرىدا بولۇپ، تىللىرىغا ئايان بولسام، شۇ خىزمەتكە مەن بارسام، — دېدى. بۇنى كۆرگەن شاھنشاھ:

— قېنى يەنە كىم بارىدۇ؟ — دېگەندى، شۇ ھامان قەدران ئورنىدىن تۇردى. «يەنە كىم بارىدۇ» دېگەندى، بەھرام دىلاۋەر ئورنىدىن تۇردى. «يەنە كىم بارىدۇ» دېگەندى، گەردان كاشان ئورنىدىن تۇردى، تۆت پالۋان تەييار بولدى. بۇلارنى ئالتە پەرىزات تەختىراۋانغا سېلىپ، پەرۋاز قىلىپ ئۇچتى.

ئۇلار ئۇچۇپ شەرىستانى زەررىگە يېقىنلاشتى. شۇ چاغدا بىر پەرىزات:

— مەن زەپەر پىرىگە خۇش خەۋەر يەتكۈزەي، — دەپ ئالدىدا ئۇچۇپ كۆز يۇمۇپ ئاچقۇچە شەرىستانى زەررىگە يېتىپ، زەپەر پىرىنىڭ ئالدىغا چۈشتى. ئەس - ھوشىنى يوقاتقان زەپەر پىرىم:

— سەن كىم؟ — دەپ سورىدى، ھېلىقى پەرىزات:

— مەن ئۆزلىرىنىڭ پەرىزاتلىرىمەن. مەن شاھىنشاهنىڭ ئالدىغا نامە ئېلىپ بارغانىدىم. شاھىنشاھ ياردەم ئۈچۈن ئادەم ئەۋەتتى، — دېدى. بۇنى ئاڭلىغان زەپەر پىرىم:

— قانچىلىك لەشكەر كەلدى؟ — دەپ سورىدى.

— تۆت پالۋان، — دېدى ھېلىقى پەرىزات. بۇنى ئاڭلىغان زەپەر پىرىم قاتتىق ئاچچىقلاپ:

— قوي ئۇ گېپىڭنى، شۇ تۆت كىشى دىۋىلەرنى يوق قىلالامدۇ؟ — دېدى. بۇنى ئاڭلىغان پەرىزات:

— بۇ تۆت پالۋاننىڭ بىرى نەچچە يۈز مىڭ لەشكەرگە تېتىيدىغان پالۋانلار، كەلگەندە كۆرەرلا، — دېدى. پۇرسەتتىن كېيىن تۆت پالۋان يېتىپ كەلدى. قەھرىمانى قاتىل دېدىكى:

— ئى شاھ، دىۋىلەرنىڭ يامىنىنى كۆرسەت.

ھايال قىلماي زەپەر پىرىم قەھرىمانى قاتىلغا بىر دىۋىنى يىراقتىن كۆرسەتتى، كۆرسەتكەن ھېلىقى دىۋە كەيۋانە دىۋىنىڭ ئىملاق دېگەن پالۋىنى بولۇپ، قورسىقى بېلىقنىڭ قورسىقىدەك، بېشى پىلىنىڭ بېشىدەك بەتەشەرە ئىدى. بۇنى كۆرگەن قەھرىمانى قاتىل يۈگۈرۈپ بېرىپ بىر قىلىچ ئۇرۇپ، ئۇنى ئىككى نىمە قىلىۋەتتى ۋە ئارتوس شەھەر سېپىلىگە چىقىپ بىر نەرە تارتتى. ئۇنىڭ بۇ نەرسى بىلەن

زەپەر پىرىمىدىكى تاغلار تىترەپ، دەل - دەرخلەر يىلتىزىدىن قومۇرۇلۇپ، ئېغىر ئاياغ ئاياللارنىڭ بالىلىرى قورسىقىدىن چۈشۈپ كەتتى. بەزى ئاجىز دىۋىلەرنىڭ يۈرەكلىرى قېپىدىن چىقىپ كەتتى. بۇنىڭ بىلەن ھېلىقى تۆت پالۋان دىۋىلەرگە ئېتىلىپ، قىلىچ ۋە گۈمۈت ئۇرۇپ ئۇلارنىڭ باشلىرىنى سايىنىڭ تېشىدەك تىزىۋەتتى. قەھرىمانى قاتىل كەيۋانى دىۋىنى بىر گۈمۈت بىلەن يەرگە تىزىغىچە پاتۇرۇۋەتتى، قەھرىمانى قاتىلنىڭ كۈچ - قۇدرىتىنى كۆرگەن كەيۋانى دىۋە ئالدى - كەينىگە قارىماي بەدەر قاچتى.

شۇ چاغدا شەرىستانى پىرىنىڭ پادىشاھى زەپەر پىرىم قەھرىمانى قاتىلنىڭ پۇتلىرىغا كۆزلىرىنى سۈرتتى. قەھرىمانى قاتىل تۇرۇپ ئېيتتىكى:

— ئى دادا، كۆزلىرىنى پۈتۈمغا سۈرتۈشلىرى لازىم ئەمەس. مېنىڭ پۈتۈن كۈچ - قۇۋۋىتىم سىلنىڭ دۆلەت ئىقبالىدىن، سىلە بەھرام دىلاۋەرنىڭمۇ دادىسى، مېنىڭمۇ دادام، مېنىڭ بۇ يەرگە كېلىشىم بەھرام دىلاۋەر ئۈچۈن، — دېدى. شۇ پۇرسەتتە بەھرام دىلاۋەر ئۇلارنىڭ يېنىغا كەلدى. بۇنى كۆرگەن زەپەر پىرىم بىھوش بولدى. ئۇ ھوشىغا كەلگەندىن كېيىن بەھرام دىلاۋەر:

— ئى دادا، ئانام قىمىرۇق قېنى؟ ئۇنىڭ بىلەن مېنى كۆرۈشتۈرۈڭ، — دېدى. بۇنى ئاڭلاپ زەپەر پىرىم كۆزلىرىگە ياش ئېلىپ:

— سەن بۇنى سورىما، ئەگەر سورىساڭ يۈرەكلىرىڭ قان بىلەن زەرداب بولۇپ ئاقىدۇ، — دەپ ئېيتتى.

— ئى دادا، ئانام بارمۇ، يوقمۇ؟ ماڭا جاۋاب بېرىڭ، — دېدى بەھرام دىلاۋەر.

— ئۇنى ئېيتسام، ئاننىڭ قىمىرۇقىنى، دادام جىبىلىنى، چوڭ دادام جىبرى كىبىلىنى كەيۋانى دىۋە زىبۇ مەسئۇنغا ئەپچىقىپ كەتكەن، — دېدى زەپەر پىرىم. بۇ گەپنى ئاڭلاپ، بەھرام دىلاۋەر ئاھ ئۇرۇپ بۇقۇلداپ يىغلاپ كەتتى. بۇنى كۆرگەن قەھرىمانى قاتىل:

— ئى ئۇكام كۆز يېشى قىلمىسىلا، مەن ئانام قىمىرۇقىنى زىبۇ

مەسئۇندىن ئېلىپ كېلۈرمەن، — دەپ تەييار بولدى.
— ئى ئوغلۇم، ئۇ يەرگە بېرىش ئاسان ئەمەس، كۇھىقاپتىن
ئۆتۈپ بارغىلى بولىدۇ. ئادەمزاڭنىڭ قەدىمى يەتمىگەن، بېرىش
خەتەرلىك، — دەپ ئۇنىڭ ئالدىنى زەپەر پىرىم توستى. ئەمما
قەھرىمانى قاتىل ھېچ قىلىپ ئۈنمىدى، بۇنىڭ بىلەن زەپەر پىرىم:
— ئەمەس مەيلى، مېنىڭ ئىككى ۋەزىرىم بار، بىرىنىڭ ئىسمى
سىيامەت، بىرىنىڭ ئىسمى روشنەك، شۇلاردىن سوراپ كۆرەيلى، —
دەپ ۋەزىرلەردىن سورىدى. ئۇلار ئېيتتىكى:

— ئۇ يەرگە بېرىش تۈگۈل مۇشۇ كەمگىچە بىرەر كىشى
چۈشىدىمۇ باراي دەپ باققان ئەمەس. ئۇ يەرگە بېرىشتا ئوت دەرياسى،
سىماب دەرياسى، نىل دەرياسى، بوران دەرياسى، سۇ
دەرياسىدەك بىر - بىرىدىن خەتەرلىك ئون ئىككى دەريا بار، شۇ
دەريادىن ئۆتمەسە بولمايدۇ. ئەگەر بارار بولسا شۇ دەريالارنىڭ بېشىدا
كويىپكەر دېگەن بىر تۈپ دەرەخ بار، ئۇنىڭدا شاھىنئورغان دېگەن بىر
قۇش بار. ئەگەر شۇ قۇشنى ئىندەككە كەلتۈرگىلى بولسا شۇ قۇشقا
مىنىپ ئاندىن بېرىش مۇمكىن. بولمىسا مۇمكىن ئەمەس، —
دېيىشتى. بۇنى ئاڭلىغان قەھرىمانى قاتىل:

— ھەر قانچە چوڭ بالا بولسىمۇ چوقۇم بارىمەن، — دەپ زادى
ئۈنمىدى. بۇنىڭ بىلەن ئالتە پەرىزات تۆت پالۋاننى تەختىراۋانغا
ئېلىپ زىبۇ مەسئۇنغا قاراپ غارقىراپ ئۇچتى. ئۇلار ئۇچۇپ بىر نەچچە
كۈندىن كېيىن بىر دەرەخ تۈۋىگە كېلىپ چۈشتى. شۇ چاغدا
پەرىزاتلار:

— مۇشۇ يەردىن ئازراق ماڭسىڭىز كۇھىقاپنىڭ دەرۋازىسى ئالدىغا
بارسىز. بىز مۇشۇ چىنار دەرىخى تۈۋىدە سىزنى ساقلاپ تۇرايلى، —
دەپ كۇھىقاپنىڭ يولىنى كۆرسەتتى. قەھرىمانى قاتىل «قېنى مېڭىپ
باقاي» دەپ بىر بېسىپ، ئىككى بېسىپ كۇھىقاپنىڭ دەرۋازىسى
ئالدىغا كېلىپ قالدى ۋە ئۆزىنى رۇسلاپ، ئىچكىرىگە قەدەم باستى.
ئۇ كۇھىقاپقا كىرىشى بىلەن تۆت ئەتراپتىن چىرقىراپ دىۋىلەر
كېلىشكە باشلىدى. قەھرىمانى قاتىل ئۇلار بىلەن ئېلىشتى،

ئېلىشا - ئېلىشا، ئاخىرى دىۋىنلەرنى قاچۇرۇپ كۆھىنقايتىن چىقىپ كويىپكەر دېگەن دەرەخنىڭ قېشىغا كەلدى. ئالدى تەرەپتە ئون ئىككى دەريا بار ئىكەن، ئون ئىككى دەريانىڭ بېشىدا دەريائى بەھرىن دەيدىغان دەريا بار ئىكەن. بۇنىڭدىن باشقا دەريالاردا سۇ ئېقىپ تۇرىدىكەن، ئون بىر دەريانىڭ ئەڭ ئاخىرىدىكى دەريائى مۇجمىئىل بەھرىن ئىكەن. كويىپكەر دېگەن بۇ دەرەخنىڭ ئون ئىككى شېخى بولۇپ، ئون ئىككى شەھەرگە سايە بېرىدىكەن. زىبۇ مەسئۇندا قىش كۈنلىرى قاتتىق سوغۇق، ياز كۈنلىرى قاتتىق ئىسسىق بولىدىكەن، شۇڭا بۇ دەريائى بەھرىننىڭ سۈيىمۇ بەك ئىسسىق كېتىدىكەن. قەھرىمانى قاتىل ئىسسىققا بەرداشلىق بېرەلمەي، سۇغا كىرىپ ياتتى. يېتىپ تۇرۇشىغا بىر ئەجدىھا دەرەخكە ياماشتى، دەرەخكە يامىشىشى بىلەن قۇش بالىلىرىنىڭ «قىيا - چىيا» قىلغان ئاۋازى ئاڭلاندى. ئەسلىدە ئەجدىھا قۇشنىڭ بالىلىرىغا خىرىس قىلغانىكەن. قەھرىمانى قاتىل قاراپ تۇرسا، ئەجدىھا قۇش بالىلىرىنى يېيىشكە ھەملە قىلدى. شۇ چاغدا قەھرىمانى قاتىل ئوقيانى چىللە كامانغا سېلىپ، ئەجدىھانىڭ ئوڭ كۆزىگە ئوق ئۇزدى. ئوقنىڭ بېشى ئەجدىھانىڭ گەجگىسىدىن ئىككى غېرىچ باش تارتىپ چىقتى. بۇنىڭ بىلەن جان - پېنى چىقىپ كەتكەن ئەجدىھا قەھرىمانى قاتىلنى دەم قۇلالايدىغان تارتىپ ئېتىلىپ كەلدى. ئاگاھ تۇرغان قەھرىمانى قاتىل يەنە بىر ئوق ئۇزدى. ئوق ئەجدىھانىڭ چېپ كۆزىدىن كىرىپ يەنە گەجگىسىدىن بىر غېرىچ باش تارتىپ چىقتى. بويىغا قىلىچ بىلەن بىرنى ئۇردى، كاللىسى ئۈزۈلۈپ يەرگە چۈشتى. بۇنىڭ بىلەن ئەجدىھانىڭ گۆشلىرىنى چاناپ، نەچچە پارچە قىلىپ شاھنۇرغان دېگەن قۇشنىڭ ئۇۋىسىغا ئاتقىلى تۇردى. ئۇنى قۇش بالىلىرى تۇتۇپ يېگىلى تۇردى. قەھرىمانى قاتىل يەنە سۇغا كىرىپ ياتتى. ئەمدى سۆزنى ئاڭلايمىز شاھنۇرغان دېگەن قۇشتىن: شاھنۇرغان دېگەن قۇش ئوزۇق ئىزدەپ نەچچە ئايلىق يىراقلىقتىكى جاڭگىلى مەيدان دېگەن يەرگە كەتكەنىكەن. بۇ قۇش يىگىرمە كۈنلۈك يولدا تۇرۇپ بالىلىرىنىڭ چىرقىراشقان ئاۋازىنى ئاڭلايتتى. بۇ قۇش ئۇۋىسىغا يىگىرمە كۈنلۈك يول قالغاندا بالىلىرىنىڭ ئاۋازىنى

ئاڭلىمىدى. بۇنىڭ بىلەن: «ئاه، بالىلىرىمنى بى رەھىم ئەجدىھا يەنە يەپ كېتىپتۇ» دەپ ئىچ ئاغرىتىپ ئۇچۇپ كەلدى. كېلىپ كۆرسە، بالىلىرىنىڭ قورسىقى قوغۇنچىنىڭ بالىسى قوغۇنغا تويغاندەك تويۇپ، پوكىنى ئىسكەندەر زولقەرنەينىنىڭ ناغرىسىدەك چىقىپتۇ. بۇنى كۆرگەن قۇش:

— بالىلىرىم، سىلگە نېمە بولدى. قورساقلىرىڭلار ئەجەب تويۇپتۇ، — دەپ سورىدى. بالىلىرى ئۇنىڭغا:

— ئەجدىھا بىزنى يېمەككە ھەملە قىلغانىدى، ئەجدىھانى ئاشۇ ئادەمزات كېلىپ ئۆلتۈردى، گۆشلىرىنى بىزگە تاشلاپ بەردى. بىز ئۇنى يېدۇق، ئۇ بىزگە ۋاپا قىلدى، — دەپ قەھرىمانى قاتىلىنى كۆرسەتتى. قۇش بالىلىرىنىڭ ئانىسى بىلەن دادىسى قەھرىمانى قاتىلىنىڭ ئوڭ، سول تەرەپلىرىگە كېلىپ شۇنداق ئولتۇرغانىدى. شۇنداق كاتتا پالۋان بۇ قۇشنىڭ ھەيۋىتىدىن كۆزىنى يۇمدى. بۇنى كۆرۈپ شاھىنۇرغان دېگەن قۇش دېدىكى:

— ئەي پالۋان، سىز بالىلىرىمىزغا ۋاپا قىپسىز، ئەمدى ماكانىمىزغا قەدەم ئېلىپ كېلىڭ دەپ، — قەھرىمانى قاتىلىنى ئۇۋىسىغا ئېلىپ چىقىپ ئولتۇرغۇزۇپ: — سىز بىردەم ئارام ئېلىڭ، بىز سىزگە يېمەكلىك ئېلىپ كېلەيلى، — دەپ يەنە ئۇچتى. قۇش بالىلىرى قەھرىمانى قاتىلىنى قاناتلىرىغا ئېلىپ ئولتۇردى. شاھىنۇرغان دېگەن قۇش جاڭگىلى مەيداندىن ئادەمزات يەيدىغان يېمىشلەرنى ئېلىپ كېلىپ، قەھرىمانى قاتىلىنىڭ ئالدىغا تۆكتى. بۇنداق تاتلىق ھەم سۇلۇق يېمىشلەرنى ئادەمزات تېخى ئاغزىغا سېلىپ باقمىغانىدى. قەھرىمانى قاتىل ئىشتىھاسى بىلەن يېپىشكە باشلىدى. ئۇ يېمىشلەردىن قول ئۈزگەندىن كېيىن، قۇش سورىدىكى:

— ئى پالۋان سىز بۇ يەرگە نېمە ئىش بىلەن كېلىپ قالدىڭىز؟ — مەن ئۆزلىرىنى جەمئىي قۇشلارنىڭ پادىشاھى شاھىنۇرغان دەپ ئاڭلىدىم، ئۆزلىرىنىڭ خىزمىتى ماڭا تاجۇ دۆلەت، شۇڭا مەن خىزمەتلىرىدە بولاي دەپ كەلدىم، — دەپ قەھرىمانى قاتىل.
 — ياق، سىز بىر مەقسەتتە كېلىپسىز، ئىشىڭىز بولسا ماڭا

دەڭ، — دەپ يەنە سورىدى، شۇ چاغدا قەھرىمانى قاتىل سۆز ئېلىپ مۇنداق دېدى:

— مېنىڭ ئانام قىمروۋقنى كەيۋانى دىۋە زىبۇمەسئۇنغا ئەپچىقىپ كەتكەنكەن. ئانامنى ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن شەرىستانى زەررىدىن كەلدىم، شەپقەت قىلسىلا ماڭا ئىلتىپات قىلالا، غەزەپ قىلسىلا غازات قىلالا، — دەپ ئەدەپ بىلەن تۇردى. بۇنى ئاڭلىغان شاھىنۇرغان دېگەن قۇش دېدىكى:

— ئۇ يەرگە بېرىش مۇمكىن ئەمەس، ئۇ يەردە ئون ئىككى دەريا بار، ئۇ يەردىن ئۇچار قۇشمۇ ئۆتەلمەيدۇ، — دېدى. لېكىن قەھرىمانى قاتىل قۇشقا قاتتىق يالۋۇرۇپ تۇرۇۋالدى، بۇنىڭ بىلەن شاھىنۇرغان دېگەن قۇش:

— بولىدۇ، سىز بالىلىرىمنى ئەجدىھادىن قۇتقۇزۇپسىز، بۇ چاققىچە بالىلىرىمنى ئەجدىھا يەپ كېتەتتى. سىز بىزگە ۋاپا قىلىپسىز، قىلغان ۋاپانى ۋاپا بىلەن ياندۇراي، — دەپ زىبۇمەسئۇنغا جابدۇق قىلدى. ئۇزۇن ئۆتمەي، سەكسەن قوتازنى ئېلىپ كەلدى. قوتازنى ئەكىلىپ قەھرىمانى قاتىلغا:

— ماۋۇ قىرىق قوتازنى تىخ تەگكۈزۈپ سالماي تۇلۇمچە سويۇڭ، — دەپ بۇيرۇدى، قەھرىمانى قاتىل شۇ بويىچە سويىدى. سويۇپ بولۇپ ئۇنىڭغا سۇ قاچىلىدى. قالغان قىرىق قوتاز بىلەن تولۇمچە قىلىپ سويغان قوتازلارنىڭ گۆشىنى قەھرىمانى قاتىل بىلەن بىللە دۈمبىسىگە ئېلىپ، ئاسمان سەھنىسىگە پەرۋاز قىلىپ ئۇچتى. شاھىنۇرغان دېگەن قۇش ئۇزۇن ئۆتمەي سۇ دەرياسىغا كەلدى. بۇ دەريادا ئاققان سۇ، تاغدىن - تاغقا ئۇرۇلۇپ، ئۆيدەك تاشلارنى يۇمىلىتىپ «گۈلدۈر - گۈلدۈر» قىلىپ تۇرىدىكەن. دەريادىكى لەھەڭلەر ھېلىقى قۇشنى يېيىش ئۈچۈن ئۆزلىرىنى ئاسمانغا ئېتىپ، قۇشقا يېتەلمەي، دەرياغا يەنە شاققاڭلاپ چۈشىدىكەن. بۇ تاماشالارنى قەھرىمانى قاتىل كۆرۈپ ماڭدى. يەنە بىر كۈن ئۇچقاندىن كېيىن ئوت دەرياسىغا كەلدى. ئوت دەرياسىغا كەلگەندە بۇ قۇشنىڭ ئۈستىۋېشى چىلىق - چىلىق سۇ بولۇپ كەتتى ۋە ئۆزىنى ئون سەككىز

مىڭ ئالەمنى كۆتۈرۈپ ماڭغاندەك سەزدى. شۇ چاغدا ئوڭ تەرەپكە قارىدى. قەھرىمانى قاتىل شۇ ھامان بىر قوتاز نېرىسىدىكى سۇنى ئاغزىغا قۇيدى. سول تەرەپكە قارىدى، بىر قوتازنىڭ گۆشىنى ئاغزىغا پۈتۈن سېلىپ قويدى، بۇنىڭ بىلەن قۇش «شاپ - شاپ» قىلىپ، تېخىمۇ ئېگىز ئۇچقىلى تۇردى. ئۇچۇپ - ئۇچۇپ ئۈچ كېچە - كۈندۈزدىن كېيىن پەسلەپ «زىبۇ مەسئۇنغا كەلدۇق» دەپ ئاستا - ئاستا يەرگە چۈشتى. پۇرسەت ئۆتمەي، بۇ يەردىكى دېۋىلەر چۈمۈلىدەك كېلىپ بۇلارغا ياماشتى. قەھرىمانى قاتىل مېسىران قىلىچىنى ئېلىپ دىۋىلەرنى چاپتى. ئۇرۇشۇپ، ئۇرۇشۇپ بىردەمدىن كېيىن بىر تىلىسىمنى كۆردى. بۇ تىلىسىم تونۇرغا ئوخشايدىكەن، قەھرىمانى قاتىل ئۇنىڭ ئىچىگە چۈشتى. بۇ يەردە ئون ئىككى دىۋە سېھىر بىلەن بەند قىلىنىپ باغلاپ قويۇلغانىكەن. بۇلارنى شەھىر ئادەم دېگەن كىشى بەند قىلغانىكەن، بۇلار زىبۇ مەسئۇندىكى دېۋىلەرنىڭ يامانلىرى ئىكەن. بۇلارنىڭ بىرسىنىڭ ئېتى سەمەنسا، بىرسىنىڭ ئېتى پىلى پەيكەر، بىرسىنىڭ ئېتى پىلى روخسەر، بىرسىنىڭ ئېتى پىلى بەھرى، بىرسىنىڭ ئېتى سەھمان ئادەمزا ئىكەن. بۇلارنى بىر ئىسمى ئاپەت ئوقۇپ تىلىسىمدىن ئاجراتتى. ئاجرىتىپ تۇرۇشىغا بۇ يەرگە بىر قىز يېتىپ كەلدى كۆردىكى، بۇ قىزنىڭ ئايىمكى دېسە ئاغزى، كۈنىمكى دېسە كۆزى بار، گۈلمىكى دېسە گۈلدەك ھۆسنى بار. قاشلىرى قارلىغاچ قانتىدەك، ئاھۇ كۆزلۈك، ناچى بۇرۇن، چىشلىرى ئاق دەن - دەن مەرۋايىتتەك، ھەر كۈلۈشىدىن نۇر يېغىپ تۇرىدىغان، قەددى بىر دەستە گۈلدەك، بەللىرى ئەۋرىشىم، چاچلىرى بوستان تالدەك ئىدى. بۇنى كۆرگەن قەھرىمانى قاتىل ئەس - ھوشىنى يوقاتتى ۋە پۇرسەتتىن كېيىن:

— ئەي قىز، سىز كىم بولىسىز؟ — دەپ سورىدى. قىز:
 — مەن ئەسلىي مۇسۇلمان بولغان كەيۋانى دىۋىننىڭ قىزى يىپ پەيكەردۇرمەن. سىز بۇنداق بىھۈدە كۈچىمەڭ، بۇ يەرنىڭ نۇسرىتى كۇلاسى جادۇنىڭ قولىدىكى خىسلەتلىك ئۈزۈكتە، مەن شۇ ئۈزۈكنى ئوغرىلاپ ئېلىپ كېلەي، شۇ ئۈزۈك بىلەن بۇ يەرنى پەتمە قىلىپ

بارلىق تىلىسماتلارنى يوق قىلىسىز، بولمىسا بۇ يەردىن چىقىپ كېتىشىڭىز مۇمكىن ئەمەس، — دەپ سىرتقا ماڭدى. مېڭىپ ئۇزۇن ئۆتمەي، كۈلاسى جادۇنىڭ ئۈزۈكىنى ئەكىلىپ قەھرىمانى قاتىلغا بەردى. قەھرىمانى قاتىل ئۇنى قولغا سالغانىدى. غايىبىتىن تاجى - تون كىيىلىپ گۆھەردىن كۆز قويۇلغان ئومۇت بىلەن خەنجەر قوللىرىغا تۇتقۇزۇلۇپ قالدى. بۇلار تىلىسىمدىن چىقىپ تۇرۇشىغا بىر مىس گۈمبەز، مىس گۈمبەزنىڭ ئىچىدە ئىككى ئەر، ئىككى ئايالنى كۆردى. بۇ ئايالنىڭ بىرى بەھرام دىلاۋەرنىڭ ئانىسى قىمروۇق، يەنە بىرى ھىندىستان پادىشاھىنىڭ قىزى سەرروخ خرامان، يەنە بىرى بەھرام دىلاۋەرنىڭ دادىسى جىبلى، يەنە بىرى چوڭ دادىسى جىبىر كىبىل ئىكەن. شۇ ھالەتتە تۇرغاندا، كەيۋانى دېۋە زور ھەيۋە بىلەن ئومۇت ئويىنىتىپ كېلىپ، قەھرىمانى قاتىلغا ئومۇت ئۇردى. ئومۇتنى قەھرىمانى قاتىل قايتۇردى. بۇلارنى كۆرۈپ تۇرغان بەھرام دىلاۋەرنىڭ ئانىسى قىمروۇق: «ۋايجان! ئاۋۋ يىگىت بۇ يەرگە نېمىشقا كەلگەندۇ، ياش جېنى مۇشۇ دېۋىنىڭ قولىدا قالدىغان بولدى!» دەپ توۋلىغىلى تۇردى. كەيۋانى دېۋىنىڭ ھېچ قىلىپ ئارقىسىغا يانمايدىغانلىقىنى كۆرگەن قەھرىمانى قاتىل دەرغەزەپ بولۇپ، ئومۇتلىرىنى شۇنداق ئۇردىكى، كەيۋانى دېۋىنىڭ ئىككى نىمەتە بولغانلىقىنى كۆردى. شۇ چاغدا قەھرىمانى قاتىل يىپ پەيكەر دېگەن قىزغا:

— ئەي قىز، مەن ئاشۇ ئانام بىلەن دادامنى بۇ يەردىن ئېلىپ كېتىش ئۈچۈن كەلگەن، سىز بېرىپ ئۇلارغا ئېيتىڭ، بۇ يەردىن كېتىش ئۈچۈن تەييارلىق قىلسۇن، — دېدى. قىز بېرىپ ئۇلارغا ئېيتتى. بۇلار خۇشاللىقىدىن بۇ قىزنىڭ پۇتلىرىنى قۇچاقلاپ يىغلىدى. قىز ئۇلارنى مىس گۈمبەزنىڭ ئىچىدىن چىقىرىپ، قەھرىمانى قاتىلنىڭ يېنىغا ئېلىپ كەلدى. بۇلار قۇچاقلىشىپ كۆرۈشتى. قەھرىمانى قاتىل ئۇلارغا ئېيتتى:

— ئى ئانا، دادا كۆز ياشلىرىنى تۆكمىسىلە، مېنى بەھرام دىلاۋەر ئۆزلىرىنى بۇ يەردىن ئېلىپ كېتىشكە ئەۋەتكەن، بۇندىن كېيىنكى كۈنلىرى دائىم راھەت - پاراغەتتە ئۆتىدۇ، — دېدى. بۇنى ئاڭلىغان

قىمىرۇق:

— ئى پالۋان، سىلە ئوغلۇم بەھرام دىلاۋەرنىڭ گېپىنى قىلىدىلا،
ئۇنى يىگىرمە يىل بۇرۇن ئاردۇق چارۇ تاشقا ئايلاندۇرۇۋەتكەن، —
دېدى.

— ئانا، ئۇ دېگەنلىرى راست. شاھنشاھ ھۇشان شاھ گەردان
كاشاننى بۇيرۇپ، ئاردۇق چارۇنى تۇتۇپ كېلىپ، ئىككى نىمەتە
قىلىپ قېنىنى تاش ھەيكەلگە سۇۋاپ، بەھرام دىلاۋەرنى ھەم ئۇنىڭ
ئاشىقىنى ئۆز ئەسلىگە كەلتۈردى. بەھرام دىلاۋەر مەن بىلەن بىرگە
كەلگەن، ئۇ كۆھنچاققا يېقىن يەردە قالغان، مەن ئۆزلىرىنى بۇ يەردىن
ئېلىپ كەتكىلى كەلدىم، — دەپ بەھرام دىلاۋەرنىڭ خەۋىرىنى
قەھرىماننى قاتىل يەتكۈزدى. شۇنىڭ بىلەن بۇلار يېغىۋاشتىن
قۇچاقلىشىپ كۆرۈشتى. ئۇلار شۇنداق تۇرغاندا، تىلىسىمدىن قۇتۇلغان
ئون ئىككى دانە دىۋە بۇ يەرگە يۈگۈرۈشۈپ كەلدى. بۇنى كۆرۈپ
قىمىرۇق تىترەپ كەتتى. قەھرىماننى قاتىل كەلگەن دىۋىلەرگە مۇنداق
دېدى:

— بۇ مېنىڭ ئانام قىمىرۇق، دىۋىلەردىن يۈرەك ئالدۇرغانىكەن.
دىۋىلەر گېپىتىكى:

— بىزدىن قورقمىسىلا، بۇ پالۋان بىزنىمۇ قۇتقۇزدى. يورۇق
دۇنياغا چىقتۇق، — دەپ قىمىرۇقنىڭ قوللىرىغا سۆيۈشتى. شۇ
پۇرسەتتە، يەنە تەرەپ - تەرەپتىن دىۋىلەر ۋارقىرىشىپ كېلىشتى. بۇنى
كۆرۈپ قەھرىماننى قاتىل مەيدانغا چۈشكىلى تەييار بولدى. سەگمان
ئادەمىزات دېدىكى:

— ئۆزلىرىدەك كاتتا پالۋان بۇلار بىلەن تۇتۇشمىسىلا، يىپ
پەيكەر دېگەن بۇ قىز بىلەن ئىككىمىز مەيدانغا چۈشۈپ، ئۆزىمىزنى
تونۇتۇپ قويايلى، — دېدى - دە، مەيدانغا چۈشتى. شۇ چاغدا
قەھرىماننى قاتىلدىن ئەنسىرەپ تۇرغان شاھنۇرغان دېگەن قۇش، قانات
قېقىپ مەيدانغا چۈشتى. ئۇ دىۋىلەرنى شۇنداق قاماللاپ، ئاسمان
قەھرىگە ئەپچىقىپ تاشلىدىكى دىۋىلەر تېرىقتەك چېچىلىپ چۈشتى.
سەگمان ئادەمىزات بىلەن يىپ پەيكەر ئۇمۇت، قىلىچلىرىنى ئويىنىتىپ،

خىرىس قىلىپ كەلگەن دىۋىلەرنى يوق قىلدى. شۇنىڭ بىلەن شەرىستانى زەررىگە مېڭىشقا تەييار بولۇپ زىبۇ مەسئۇنغا قاراشقا ئانا بوس دېگەن دىۋىنى قويدى. ئانا بوس دېگەن دىۋە ئېيتتىكى:

— بۇ يەردىكى خەزىنىلەرنى قانداق قىلىمىز؟

— بىزگە ئالتۇن، گۆھەر لازىم ئەمەس، مۇشۇ يەردە قالسۇن، — دېدى قەھرىمانى قاتىل. بۇنى ئاڭلىغان ئانا بوس ئاتلىق دىۋە يۈز مىڭ دىۋىدىن ئون ئىككى مىڭ دىۋىنى تاللاپ، ئۇلارغا گۆھەردىن كۆز قويۇپ ئەبجۈشتىن ياسالغان ئۇمۇتلارنى ئۇتقۇزۇپ، ئىككى مىڭ ساندۇققا گۆھەر قاچىلاپ كۆتۈرۈپ مېڭىشقا تەييار قىلدى. قەھرىمانى قاتىل بۇ يەردىكىلەر بىلەن خوشلىشىپ يولغا چىققاچى بولدى. شۇ چاغدا قەھرىمانى قاتىل شۇنداق دېدى:

— ئى سەگمان ئادەمزات سەن كۇھىقاچقا بېرىپ، بەھرام دىلاۋەر، گەردان كاشان، قەدرانلارغا مەندىن خۇش خەۋەر يەتكۈز. مانا ماۋۇ ئەنگۈشتەر ئۈزۈكنى قولۇڭغا سال، بۇ مېنىڭ نىشانەم، — دەپ سەگمان ئادەمزاتنى يولغا سالدى. ئۇلار ئۆزلىرى ئارقىدىن مېڭىش ئۈچۈن بىر تەختىراۋان تەييار قىلدى. تەختىنىڭ بىر تەرىپىدە جىبلى، يەنە بىر تەرىپىدە جىبرى كىبىل، بىر تەرىپىدە قىمىرۇق، يەنە بىر تەرىپىدە سەررۇخ خىرامان ئولتۇردى. شۇ چاغدا قەھرىمانى قاتىل:

— يېقىنراق يولنى كىم بىلىدۇ؟ بۇ يەرگە بەك تەستە

كەلدۇق، — دېدى. ئارىدىن بىر دىۋە تۇرۇپ:

— بۇ يەرنىڭ يوللىرى ماڭا تونۇش، سۇ يولى بىلەن ماڭساق قىرىق كۈنلۈك، ئەمما خەتەرلىك، قۇرۇقلۇق بىلەن ماڭساق خەتەرسىز، لېكىن ئالتە ئايلىق بولىدۇ، — دېدى. بۇنى ئاڭلىغان قەھرىمانى قاتىل «قىيىن يول بىلەن ماڭايلى» دەپ سۇ يولى بىلەن مېڭىشنى لايىق تاپتى. شۇنىڭ بىلەن ھېلىقى تەختىراۋاننى ئون ئىككى دىۋە كۆتۈرۈپ ئۇچتى. قەھرىمانى قاتىلنىڭ ئۆزى شاھىنۇرغان دېگەن قۇشقا مىنىپ ئۇچتى.

ئەمدى سۆزنى گەردان كاشان، قەدران، بەھرام دىلاۋەردىن ئاڭلايلى. چىنار تۈۋىدە ئۇخلاپ ياتقانلار ئويغىنىپ قارىسا، قەھرىمانى

قاتىل يوق، بىر كۈن ساقلىدى. ئون كۈن ساقلىدى. شۇنداق ساقلىغانچە يىگىرمە توققۇز كۈننى ئۆتكۈزدى. شۇ چاغلاردا بۇلار: — بۈگۈن يىگىرمە توققۇز كۈن بولدى. قەھرىمانى قاتىلدىن ھېچبىر خەۋەر يوق، شۇنچە كاتتا پالۋان مۇشۇ چاققىچە بولمىسا، بۇ يامانلىقتىن بېشارەت، ئەمدى بىز ئۇنىڭ ئۆلۈم خەۋىرىنى ئېلىپ، شاھىنشاھنىڭ قېشىغا بارايلى، — دېيىشتى. شۇ چاغدا بۇلارنىڭ ئىچىدىن گەردان كاشان دېدىكى:

— توختاپ تۇرۇڭلار، بۈگۈن مەن بىر چۈش كۆردۈم، چۈشۈم بەكمۇ ياخشى، يەنە بىر كۈن ساقلاپ تۇرايلى، ئەگەر ئەتىمۇ كەلمىسە ئاندىن كەتسەك، مەن يېقىن - يىراقنى بىر ئارىلاپ كۆرەي، — دەپ دەرەخ تۈۋىدىن بىر ئاز يىراقلاپ بىر دەرەخنىڭ تۆپىسىدە تۇرقى سەگكە ئوخشايدىغان بىر ھايۋاننى كۆردى. بۇ ھايۋان گەردان كاشاننى كۆرۈش بىلەن ئۇنىڭغا ئېتىلىشقا ھەملە قىلدى. بۇنى كېلىۋاتقان سەگمان ئادەمزات كۆردى، گەردان كاشان دەرەخنىڭ تۆپىسىدىكى ھايۋانغا خەنجىرىنى ئېلىپ چەنلەپ بىر ئېتىش بىلەن ئۇنىڭ بوينىنى ئۈزۈپ تاشلىدى، بۇنى كۆرۈپ تۇرغان سەگمان ئادەمزات ئۆز كۆڭلىدە: «ھە، گەردان كاشان دېگەن مۇشۇ ئىكەن» دەپ بىلدى. گەردان كاشان خەنجىرىنى يەردىن ئېلىپ غىلىپىغا سالاي دەپ تۇرۇشىغا كۆزىگە بە ھەيۋەت، پۈتمىغان شاخى چىناردەك بىر مەخلۇق كۆرۈندى. بۇنى كۆرگەن گەردان كاشان:

— ئورنۇڭدىن مىدىرلىما، ئەگەر بىر قەدەم ئالساڭ، جېنىڭدىن جۇدا قىلۇرمەن، — دەپ ئۇمۇت - خەنجەرلىرىنى ئېلىپ تۇردى. — مەن سىزگە خەۋەر ئېلىپ كەلدىم، سىزگە دوست - ئاشىنادۇرمەن، — دېدى سەگمان ئادەمزات. — ھىلىگەرلىك قىلما، — دېدى گەردان كاشان. — ياق مەن خۇش خەۋەر ئېلىپ كەلدىم، — دېدى سەگمان ئادەمزات.

— خۇشخەۋەرنى كىمىدىن ئېلىپ كەلدىڭ؟ نېمە بەلگەڭ بار؟ — دەپ سورىدى گەردان كاشان.

— مانا بەلگە، — دەپ چەپ قولىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ قولدىكى ئۈزۈكنى كۆرسەتتى. بۇنىڭ بىلەن بۇلار قۇچاقلىشىپ كۆرۈشۈپ بىرىنىڭ بويىغا بىرى قول سېلىپ، پىيى پىكەر دېگەن دەرەخنىڭ قېشىغا ماخدى. بۇلارنىڭ كەلگىنىنى كۆرگەن ئالتە پەرىزات بىر - بىرىدىن رازىلىق ئېلىشىپ:

— ئاۋۇ كەلگەن سەگمان ئادەمزات دېگەن چوڭ دىۋە، بۇنى بىر زاماندا، زىبۇ مەسئۇندىكى ئون بىر دىۋە بىلەن بەند قىلىۋەتكەن، تىلىسىمدىن بوشىنىپ چىقىپتۇ، ئەمدى بىرسىمىزنىمۇ ساق قويمايدۇ، — دەپ غازاڭدەك تىترەپ، — بىز دېگەنغۇ، ئەنە ئاۋۇ گەردان كاشاننىمۇ ئالداپ بىللە ئېلىپ كەلگىنىنى، — دېيىشتى. بۇ گەپنى ئاڭلىغان قەدران:

— ئورنۇڭدىن قىمىرلىما، ئەگەر قىمىرلىساڭ جېنىڭنى تېنىڭدىن جۇدا قىلۇرمەن، — دېدى. گەردان كاشان دېدىكى:

— بۇ بىزگە دوست، ئاشىنا ئىكەن، بىزگە خۇش خەۋەر ئېلىپ كەپتۇ.

— ياق ھىلىگەرلىك قىلىۋاتىدۇ، — دېيىشتى ھېلىقى پەرىزاتلار.

— ياق ئۇنداق ئەمەس، قەھرىمانى قاتىلدىن خۇش خەۋەر ئېلىپ كەپتۇ، — دېدى گەردان كاشان.

— بەلگىسى بارمىكىن؟

— باركەن.

— قېنى كۆرسەت، — دېدى قەدران. سەگمان ئادەمزات چەپ قولىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ، ئۈزۈكنى قەدرانغا كۆرسەتتى. بۇنىڭ بىلەن ھەممىسى بېرىپ قۇچاقلىشىپ كۆرۈشتى، قەھرىمانى قاتىلنىڭ ساق - سالامەت ئىكەنلىكىدىن خەۋەر تېپىشتى.

— ئۇ ھازىر قەيەردە قالدى، — دېدى قەدران.

— بوستانى جەننەت دېگەن يەردە ئارام ئالماقچى ئىدى. شۇ يەردە تۇرغاندۇر، — دېدى سەگمان ئادەمزات.

— ئۇنداق بولسا بۇ يەرگە كەلمەي تۇرسۇن، كۆپ مۇشەققەت

چېكىپتۇ، بىز ئالدىغا بېرىپ ئىززەت بىلەن ئېلىپ كېلۈرمىز، دېيىشتى ۋە بوستانى جەننەت تەرەپكە يول ئالدى.

ئۇلار ئاشۇ ئۇچۇشتا، بوستانى جەننەت دېگەن يەرگە يېقىنلىشىپ كۆردىكى، ئاپئاق چېدىر - بارىگاھلار تىكلەنگەن، ئالتە مىڭ دانە دىۋە بىر تەرەپتە، يەنە ئالتە مىڭى ئۇ تەرەپتە، قوللىرىدا گۆھەردىن كۆزلەر قويغان ئەبجۇشتىن ياسالغان ئۇمۇتلارنى تۇتۇپ، سەپراس بولۇپ تۇرۇشۇپتۇ، بۇ كىملىرىدۇر؟ سەگمان ئادەمزات ئېيتتىكى:

— بۇلار، بىر قىلىچ بىلەن دىۋىلەرنى ئۆزىگە ئەل قىلغان قەھرىمانى قاتىلنىڭ ھازىرىي لەشكەرلىرىدۇر.

ئۇلار تەختىراۋاندىن چۈشۈپ سەگمان ئادەمزاتنىڭ يول باشلىشى بىلەن قەھرىمانى قاتىل بىلەن كۆرۈشتى، قەھرىمانى قاتىل بەھرام دىلاۋەرنىڭ قولىدىن تۇتۇپ، قىمرۇقنىڭ قېشىغا ئەكىردى. ئۇلار كىرىش بىلەن قىمرۇقنىڭ ئىككى ئەمچىكىدىن ئانا سۈتى «جىرىلداپ» چىقىپ بەھرام دىلاۋەرنىڭ يۈز - كۆزلىرىگە چېچىلدى. شۇ چاغدا قەھرىمانى قاتىل:

— ئانا، مەن ئوغلىڭىز بەھرام دىلاۋەر، — دېدى. قىمرۇق «ئەھ بالام» دەپ بەھرام دىلاۋەرگە ئۆزىنى ئاتتى. بۇلار كۆز ياشلىرىنى دەريادەك تۆكۈپ قۇچاقلاشتى، بىر پەستىن كېيىن بەھرام دىلاۋەر ئېيتتىكى:

— ئى ئانا، ئۆزلىرىنى پاتراق دادام بىلەن كۆرۈشتۈرەي دەيمەن.
— ئى كۆز چىراغىم بالام، ھەممە ئىلتىپات ئۆزلىرىدىن، — دېدى قىمرۇق. شۇنىڭ بىلەن بۇلار ئاسمان سەھنىسىدە ئۇچتى، بۇلارنىڭ ئالدىدا گەردان كاشان مېڭىپ خەۋەر يەتكۈزدى. زەپەر پىرىم: «قەھرىمانى قاتىل كۆپ مۇشەققەت تارتىپتۇ، شۇڭا بىز ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىپ، ئىززەت - ھۆرمەت بىلەن ئەكىلۈرمىز» دەپ پەرىزاتلارغا تەختىراۋاننى كۆتۈرگۈزۈپ، قەھرىمانى قاتىلنىڭ ئالدىغا بېرىپ شەرىستانى زەررىگە ئېلىپ كەلدى. زەپەر پىرىم خوتۇنى قىمرۇق بىلەن كۆرۈشتى، ئۇلار بىر كۈن ئارام ئالغاندىن كېيىن گەردان كاشاننى شاھىنشاھ ھۇشاننىڭ قېشىغا خەۋەر يەتكۈزگىلى ئەۋەتتى.

شاھىنشاھ ۋەزىر - ۋۇززالىرى بىلەن بىخەۋەر تۇرغان پەيتتە
ئاسمان سەھنىسىدىن مۇگەللەق تاشلاپ گەردان كاشان چۈشۈپ،
قەھرىمانى قاتىلنىڭ خەۋىرىنى بەردى. شاھىنشاھ ئېيتتىكى:

— زەپەر پىرىمنى گەكەلدىمۇ؟

— زەپەر پىرىمنى، زىبۇ مەسئۇنغا بېرىپ خوتۇنى قىمرۇقنىمۇ
بىللە گەكەلدى، — دەپ ئېيتتى گەردان كاشان. بۇنىڭ بىلەن
شاھىنشاھ پۈتۈن لەشكەر، پۇقرالارنى باشلاپ، قەھرىمانى قاتىلنىڭ
ئالدىغا چىقىپ، چوڭ داغدۇغا بىلەن ئۇلارنى شەھەرگە باشلاپ ئېلىپ
كەلدى. ئۇلارنى كاتتا كۈتۈۋالدى ۋە قەھرىمانى قاتىل بىلەن
ھىندىستان پادىشاھىنىڭ قىزى سەررۇخ خراماننىڭ، بەھرام دىلاۋەر
بىلەن ئاشىقنىڭ تويىنى قىلىپ، مۇراد - مەقسەتلىرىگە يەتكۈزدى.

ئېيتىپ بەرگۈچى: كېرىيە ناھىيە موغاللا بازىرىدىن مەتتۇرسۇن ئاخۇن ھوزى
رەتلىگۈچى: ئەھمەت ئوبۇلقاسىم

ئالتۇن مۇڭگۈزلۈك كېيەك

بۇرۇنقى زاماندا ئۇزۇنئات شەھىرىدە ناھايىتى زالىم بىر پادىشاھ بار ئىكەن. ئۇنىڭ ۋەزىرى پادىشاھتىن ئۆتە ياۋۇز، مەككەر ئىكەن. شۇ شەھەردە بىر تۇل خوتۇننىڭ ئەلى دەيدىغان بىر ئوغلى بار ئىكەن. ئەلى ھەر كۈنى ئۆزلىرىنىڭ بار مۈلكى بولغان ئالتە ئۆچكىسىنى تاغ - باياۋانغا ئاپىرىپ باقىدىكەن. كەچتە ئۆچكىلىرىنى سېغىپ، سۈتىنى سېتىپ موھتاجلىقتا ئاران جان باقىدىكەن. بىر كۈنى ئۇنىڭ ئۆچكىلىرىگە ئالتۇن مۇڭگۈزلۈك بىر كېيەك قوشۇلۇپتۇ. ئەلى ئۆچكىلىرىنى ھەيدەپ قايتىپ كېلىپ بولغان ئەھۋالنى ئانىسىغا مەلۇم قىپتۇ:

— ئانا، بۈگۈن مالغا بىر ئاجايىپ چىرايلىق ئالتۇن مۇڭگۈزلۈك كېيەك قوشۇلدى. بىز بۇنى پادىشاھقا سوۋغات قىلىپ ئاپىرىلى. پادىشاھ ئاز - تولا ئىنئام بەرسە نۇرمۇشمىزنى قەدىر - ئەھۋال ياخشىلاپ ئالساقمۇ ئەجەب ئەمەس، — دەپتۇ. ئەتىسى ئەلى ئوردىغا كەلسە پادىشاھ كەيپى چاغ ئولتۇرغانىكەن. ئەلىنى كۆرۈپ نېمە ئۈچۈن كەلگەنلىكىنى سوراپتۇ.

— ئۇلۇغ پادىشاھىئالەم، — دەپتۇ ئەلى ئېگىلىپ تەزىم قىلغاندىن كېيىن، — ئۆچكىلىرىمىزگە بىر ئالتۇن مۇڭگۈزلۈك كېيەك قوشۇلغانىدى. ئۇنى ئۆزىمىز ئىشلىتىشكە قىيماي، جانابىي ئالىيلىرىغا سوۋغات قىلىش ئۈچۈن ھۇزۇرلىرىغا كېلىۋىدىم، — دەپتۇ. پادىشاھقا بۇ كېيەك بەكمۇ يېقىپتۇ. شۇڭا «بۇ بالىغا مىڭ تەڭگە ئىنئام بەر» دەپ خەزىنىچىگە بۇيرۇپتۇ. بۇنىڭغا ئىچى تارلىقى تۇتقان ۋەزىر شۇ ئان بىر ھىيلە ئويلاپ تېپىپ ئورنىدىن تۇرۇپ پادىشاھقا داد ئېيتىپتۇ. پادىشاھ نېمە ئىش ئىكەنلىكىنى سورىغانىكەن. ۋەزىر:

— پادىشاھىئالەم، بىز بىر كېيەككە مىڭ تەڭگىدىن ئىنئام

بەرسەك ئاز كۈنلەردە خەزىنە قۇرۇقىدىلىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئالتۇن مۇڭگۈزلۈك كېيىك دېگەن ئالتۇن - كۈمۈشلۈك قەپەستە نۇرۇشى كېرەك. شۇڭا بۇ بالا قەپەس تېپىپ كەلسۇن. ئاندىن مىڭ تەڭگىنى ئېلىپ كەتسۇن، — دەپتىكەن، بۇ گەپ پادىشاھقىمۇ خوپ كېلىپ شۇنداق قىلىشقا بۇيرۇپتۇ.

ئەلى ئۆيگە كېلىپ ئوردىدا كۆرگەن - ئاڭلىغانلىرىنى ئانىسىغا سۆزلەپ بېرىپتۇ. ئانىسى ئەلگە بىر مۇنچە تاپا - تەنە قىلىپ، ئالتە ئۆچكىسىنى سېتىپ ئوغلىنى يولغا سېلىپ قويۇپتۇ. ئەلى يول يۈرۈپتۇ، يول يۈرسىمۇ مول يۈرۈپتۇ. چۆل كېزىپ دەريا كېچىپ، ئازگال ئاتلاپ، تاغ ئېشىپتۇ. مىڭ جاپادا بىر شەھەردىن بىر ياغاچچى ئۈستامنى تېپىپتۇ. ئۇ، ئۈستام مىڭ تەڭگىنى ئېلىپ بىر قەپەس ياساپ بېرىپتۇ. بىراق ئۇ ياغاچ قەپەس ئىكەن. شۇڭا ئەلى غەم بىلەن قايتىپ كېتىۋاتسا ئالدىغا بىر چىمەنزار ئۇچراپتۇ. بۇ يەردە بىرى ئالتۇن، يەنە بىر كۈمۈش ئىككى بۇلاق بار ئىكەن. ئۇ قەپەسنى قويۇپ ئەمدىلا سۇغا ئېگىشىپ تۇرۇشىغا، قەپەس ئوڭ قانىتىنى ئالتۇن بۇلاققا، سول قانىتىنى كۈمۈش بۇلاققا چۆكۈرۈپتۇ ۋە شۇ ئالتۇن ۋە كۈمۈش قەپەسكە ئايلىنىپ قاپتۇ. بالا بۇنى كۆرۈپ ھەيران بوپتۇ. يەنە بىر تەرەپتىن بەكمۇ خۇشال بولۇپ دەرھال يولغا راۋان بوپتۇ. ئۆيىگە كېلىپ ئانىسىنىڭ رازىلىقىنى ئېلىپ ئوردىغا كەپتۇ. ئەمما پادىشاھ ئەمدىلا خەزىنىچىگە مىڭ تەڭگە بېرىشنى بۇيرۇماقچى بولۇپ تۇرۇشىغا، ئەلى كەتكەندىن كېيىن، بىر ھىيلە ئويلاپ تاپقان مەككەر ۋەزىر ئورنىدىن تۇرۇپ پادىشاھقا تەزىم قىلىپ:

— پادىشاھىئالەم، ئالتۇن مۇڭگۈزلۈك كېيىك ئالتۇن - كۈمۈش قەپەستە تۇرغاندىن كېيىن، ئۇنىڭغا ئالتۇن غوللۇق، كۈمۈش شاخلىق، تەڭگە يوپۇرماقلىق بىر دەرەخ سايە چۈشۈرۈپ تۇرۇشى كېرەك، دەرھال ئاشۇ دەرەخنى تېپىپ كېلىپ ئاندىن مىڭ تەڭگىنى ئالسۇن، — دەپتۇ. پادىشاھمۇ ھېچ ئىككىلەنمەي ئەلگە شۇنداق قىلىشنى بۇيرۇپتۇ. بۇ نۆۋەت ئۆيدە ھېچ نەرسە بولمىغاچقا، ئانىسى ئۇنى ئالتە ئارپا نېنى بىلەن يولغا ساپتۇ.

ئەلى مېڭىپتۇ - مېڭىپتۇ، جاپا چېكىپ كۆپ يول يۈرۈپتۇ. بىر

دەشت - باياۋان چۆلدە كېتىۋاتسا، ئورەككە چۈشۈپ كېلىپ چىقالمايۋاتقان بىر سالمىنى كۆرۈپتۇ. ئەلىنىڭ رەھىمى كېلىپ سالمىنى ئورەكتىن چىقىرىپ قويغانىكەن، سالما:

— ئەي ئادەمزات، بېشىڭغا ئېغىر كۈنلەر كېلىپ ماڭا ھاجىتىڭ چۈشسە كۆيدۈرسەڭ مەن ھازىر بولۇپ، مۈشكۈلىڭنى ئاسان قىلغاي مەن، — دەپ قۇيرۇقىنى بېرىپتۇ. ئەلى يەنە ماڭغاندىن كېيىن، ھاسا تاپانغان، ئايئاق ساقاللىق بىر بوۋاي ئۇچراپ، ئۇنىڭدىن ئەھۋال سورايتۇ. ئەلى بېشىدىن ئۆتكەن ئىشلارنى بىر - بىرلەپ سۆزلەپ بەرگەندىن كېيىن بوۋاي ئۇنىڭغا:

— ھەي ئوغلۇم، مانا ماۋۇ كۆرۈنگەن دۆڭدىن ئاشساڭ ئالدىڭغا بىر ئاق توشقان يولۇقىدۇ. سەن ئارقىسىدىن ماڭ، ئۇ بىر ئۆڭكۈرگە كىرىپ كېتىدۇ. سەنمۇ ئارقىسىدىن تەڭ كىرگىن. ئۇ، سول تەرەپتىكى ئىشىك بىلەن كىرىپ كېتىدۇ. سەن ئوڭ تەرەپتىكى ئىشىك بىلەن كىر. بۇ قاراقچىلارنىڭ ئۆيى، پەخەس بول، ھودۇقما، كەچتە قاراقچىلار كېلىپ سېنى ئۆلتۈرمەكچى بولىدۇ. سەن ئۇلارغا كۆز يۇمۇپ ئاچقۇچىلىك ئارىلىقتا بىر قازان غىزا تەييار قىلالايدىغانلىقىڭنى ئېيتقىن. ئۇلار سېنى شۇنداق قىلىشقا بۇيرۇيدۇ. سەن، ئۇنداق بولسا كۆزۈڭلارنى يۇمۇڭلار، دېگىن، ئۇلار كۆزىنى يۇمدۇ. سەن مۇنۇ ھاسىنى يەرگە «توك» قىلىپ چوقۇساڭ شۇ ھامان بىر قازان غىزا پىشىدۇ. بىراق بۇ سىرىڭنى ھېچ كىشىگە ئېيتما. شۇنىڭ بىلەن بىر مەزگىل قاراقچىلارنىڭ ئاش - تامىقىنى ئېتىپ تۇرسەن، پەيتى كەلگەندە ئۇچۇقتۇرسەن، ئەمما ئۇلارنىڭ جېنى ئۆز تېنىدە ئەمەس، بەلكى تۆردە ئاق ساندۇق بار، ئۇنىڭ ئىچىدە كۆك ساندۇق بار. ئۇنىڭدا قەغەزگە ئورالغان بىر بولاق تۇز بار. مانا بۇ قاراقچىلارنىڭ جېنى، سەن ئاش ئەتكەندە ئۇنى سېلىپ بەرسەڭ ھەممىسى تىن تارتىماي ئۆلىدۇ، ئۇنىڭدىن كېيىن ئۆڭكۈر ئالدىغا چىقساڭ ئۇ دەرەخ شۇ يەردە بار. سەن ئۇنى قۇچاقلاپ «بىسىمىلا ھىررە ھىمانىررە ھىم» دەپ كۆزۈڭنى يۇم، سۈرە پاتىھەنى ئوقۇپ ئامىن دەپ كۆزۈڭنى ئاچساڭ ئۆزۈڭنى ئوردىدا كۆرسەن. ئاللا سېنى مۇرادىڭغا يەتكۈزگەي، — دەپ ھاسىنى بېرىپ كۆزدىن غايىب بوپتۇ.

ئەلى ھاسنى ئېلىپ دۆڭدىن ئاشقاندىن كېيىن، راستتىنلا توشقانغا ئۇچراپتۇ. ئۇ توشقان ئۇنى كۆرۈشى بىلەن سەكرەپ - سەكرەپ يۈگۈرۈپ ئالدىدا قېچىپتۇ. ئۇمۇ قېلىشماي ئىز بېسىپ مېڭىپتۇ. بىردەم ماڭغاندىن كېيىن توشقان بىر ئۆڭكۈرگە كىرىپ كېتىپتۇ. ئەلىمۇ ئارقىسىدىن كىرىپتۇ. توشقان يۈگۈرۈپ مېڭىپ سول تەرەپتىكى ئىشىك بىلەن بىر ئۆيگە كىرىپ كېتىپتۇ. ئەلى ئوڭ تەرەپتىكى ئىشىك بىلەن بىر ئۆيگە كىرسە دەرۋەقە بۇ قاراقچىلارنىڭ ئۆيى ئىكەن. كەچكە يېقىن قاراقچىلار كېلىپ:

— سەن نېمە ئادەمسەن؟ بۇ يەردە نېمىش قىلىسەن؟ — دەپ ۋارقىرىشىپ ئۇنى ئۆلتۈرمەكچى بوپتۇ. ئەلى:

— ئاكىلار، مېنى ئۆلتۈرمەڭلار! مەن كۆزنى يۇمۇپ ئاچقۇچە ھەر قانداق غىزانى بۇيرۇساڭلار تەييار قىلالايمەن. خالىساڭلار سىلەرنىڭ ئاشپىزىڭلار بولاي، — دەپتۇ. ئۇلار ئەلنى سىنىماقچى بولۇپ، شۇنداق قىلىشقا بۇيرۇپتۇ. ئەلى:

— كۆزۈڭلارنى يۇمۇڭلار! — دەپ ھاسنى يەرگە «توك» قىلىپ چوقۇغانىكەن، شۇئان بىر قازان ئاش تەييار بوپتۇ. قاراقچىلار بۇنى كۆرۈپ ئۇنى ئاشپەز قىلىۋاپتۇ، شۇڭا ئەلى بۇ يەردە غەم - قايغۇسىز ياشىغاچقا، ئانىسىنىمۇ ئەستىن چىقىرىپ قويۇشقا تاس قايتۇ. شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىر كېچىسى ھېلىقى ئاق ساقال بوۋاي چۈشىگە كىرىپ قاپتۇ. ئۇ: «ئەي ئوغلۇم تۇر ئورنۇڭدىن، سېنىڭ ۋەزىپەڭ نېمە ئىدى؟ ئاناڭ سېنىڭ دەردىڭدە ياش تۆكۈپ، قان يىغلاپ بىناقەت بولۇپ كەتتى» دەپلا كۆزدىن غايىب بوپتۇ. ئەلى چۆچۈپ ئويغىنىپ ۋەزىپىسىنى ئەسكە ئېلىپ، ناشتىلىق تاماققا پەم بىلەن ھېلىقى تۇزنى ساپتۇ. قاراقچىلار ئاشنى ئىچىپلا ۋابا تەگكەندەك يىقىلىپ ئۇن - تىنىسىز ئۆلۈپتۇ. ئۇ قاراقچىلارنىڭ ئىشىنى تۈگىتىپ ئۆڭكۈر ئاغزىغا چىقسا ئالتۇن غول، كۈمۈش شاخ، تەڭگە يوپۇرماق دەرەخ تورغۇدەك. دەرەخنى قۇچاقلاپ «بىسىمىلا» دەپ «سۈرە پاتىھە» نى ئوقۇپ «ئامىن» دېگەندە كۆزىنى ئېچىپ ئەتراپقا قارىسا، ھېلىقى ئالتۇن مۇڭگۈزلۈك كېيەك ئالتۇن - كۈمۈش قەپەس ئىچىدە، ئالتۇن غوللۇق، كۈمۈش شاخلىق، تەڭگە يوپۇرماقلىق دەرەخنىڭ سايىسىدا

تۇرغان بولۇپ، پادىشاھ ۋەزىر، ياساۋۇللار بىلەن تاماشا قىلىۋاتقۇدەك.

ئەلى، ئالتۇن دەرەخنى تېپىشقا كەتكەندە ۋەزىر كۆپ ئويلىنىپ ئاخىرى بىر ھەپتە - چارە تاپقانمىكەن. ۋەزىر پادىشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپ:

— پادىشاھنىڭمۇ، مۇشۇنداق ئالتۇن مۇڭگۈزلۈك كېيىك، ئالتۇن - كۈمۈش قەپەس، ئالتۇن غوللۇق، كۈمۈش شاخلىق، تەڭگە يوپۇرماقلىق دەرەخنى ئۆزلىرى بىلەن بىرگە تاماشا قىلىشقا يانلىرىدا چىرايلىق مەلىكە ھەمراھ بولۇشى كېرەك، بۇ يەردىن بىر يىللىق يىراقلىقتىكى پادىشاھنىڭ بىر ساھىبجامال قىزى بار. شۇنى ئۆزلىرىگە ئەكىلىپ بەرسۇن، — دەپتۇ.

بۈگۈن ھاۋايى - ھەۋەس پادىشاھنىڭ نەپسىنى تاقىلىدىتىۋەتكەچكە، ئەلىگە دەرھال شۇ قىزنى كەلتۈرۈشكە بۇيرۇپتۇ. بۇ نۆۋەت ئۆيىدە ھېچنەرسە قالمىغان ئانىسى ئۇنى يىغلاپ تۇرۇپ قۇرۇق قول يولغا ساپتۇ.

ئەلى ئاز يول يۈردىمۇ ياكى كۆپ يول يۈردىمۇ ئۇ بىزگە نامەلۇم، ئىشقىلىپ بىر جايغا كەلگەندە ئالدىغا بىر كۆل ئۇچراپتۇ، كۆل بويىدا بىر ئادەم يولغا قاراپ ئولتۇرغانىكەن. ئۇ ئەلنى كۆرۈپ بارلىق سۈنى ئىچىپ كۆلنى قۇرۇقداپ قويۇپتۇ. بۇنى كۆرگەن ئەلى دەرھال قېشىغا بېرىپ سوراپتۇ:

— كىم سەن؟

— مەن كۆل باتۇرى، — دەپتۇ ھېلىقى ئادەم.

— بۇ يەردە نېمە ئىش قىلىسەن؟ — دەپ يەنە سوراپتۇ ئەلى.

— ئاللا مېنى بۇ يەرگە ئەلى دەيدىغان بىر بەندەم كېلىدۇ،

شۇنىڭغا ياردەملەشكىن دەپ قويغان، — دەپتۇ كۆل باتۇرى.

— ئۇنداقتا نېمىش قىلالايسەن؟ — دەپتۇ ئەلى.

— بايا كۆردۈڭغۇ، — دەپتۇ كۆل باتۇرى، — مەن مۇشۇنداق

بىر كۆلنىڭ سۈيىنى بىر قوۋۇزۇمدا ساقلاپ، ۋاقتى كەلگەندە چىقىرىپ بېرەلەيمەن.

— ئەمىسە ماڭغىن، — دەپتۇ ئەلى.

ئىككىيلەن بىر ئاز ماڭغاندىن كېيىن ئالدىغا بىرى ئۇچراپتۇ.
 ئۇ ھېلى ئوڭ قۇلىقىنى، ھېلى سول قۇلىقىنى يەرگە يېقىپ
 نېمىنىدۇر تىڭشاپ تۇرغانىكەن. ئەلى ئۇنىڭدىن ھال سوراپ:
 — سەن كىم؟ بۇ يەردە نېمىش قىلىسەن؟ — دەپ سوراپتۇ.
 — مەن تىڭتىڭلىغۇچ باتۇر. بىر يىللىق ئارىلىقتىكى ھەر قانداق
 نەرسىنىڭ ئاۋاز تۇشىنى تېڭشىيالايمەن. ھازىر ئاللاننىڭ بۇيرۇقى
 بويىچە ئەلى دەيدىغان بىرىگە ياردەم بېرىش ئۈچۈن ساقلاپ
 تۇرۇۋاتىمەن، — دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇمۇ قوشۇلۇپتۇ. بۇ
 ئۈچەيلەن كۆپ ماڭمايلا ئالدىغا بىرى يولۇقۇپتۇ. ئۇ جاھاننەما ئەينىكى
 بىلەن ھەر نەرىپكە قاراپ كۆزىتىۋېتىپتۇ. ئۇلار ئۇنىڭ يېنىغا بېرىپ
 سورايتىمەن:

— مەن جاھان كۆز باتۇر، بىر يىللىق يىراقلىقتىكى ھەر قانداق
 نەرسىنى ئېنىق كۆرەلەيمەن. ئاللاننىڭ پەرمانى بىلەن ئەلى دېگەن
 بىرىنى كۈتمەكتىمەن، — دەپتۇ ۋە ئۇمۇ قوشۇلۇپ تۆتەيلەن بىر
 بەلدىن ئاشقاندىن كېيىن ئالدىغا يەنە بىر كىشى ئۇچراپتۇ. ئۇ ئىككى
 پۇتىغا بىردىن قورام تاشنى باغلاپ تۇرغانىكەن. ئۇلار:
 — سەن نېمە ئادەم؟ — دەپ سوراپتۇ.

— مەن شامال ئاياغ باتۇر، ناھايىتى تېز يۈگۈرگەچكە، ئۆزۈمنى
 تۇتالماي پەللىدىن ئېشىپ كېتىمەن، شۇڭا پۇتۇمغا يوغان تاش
 باغلىۋالدىم، ھازىر ئاللاننىڭ بۇيرۇقىغا بىنائەن ئەلىنى
 كۈتۈۋاتىمەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ۋە ئۇلارغا قوشۇلۇپ مېڭىپتۇ.
 بۇ بەش كىشى ئازراق ماڭغاندىن كېيىن ئالدىغا يەنە بىر كىشى
 ئۇچراپتۇ، ئۇ ئوڭ قولىدا بىر تاغنى، سول قولىدا بىر تاغنى كۆتۈرۈپ
 ھەيۋەت بىلەن تۇرغۇدەك. يېنىغا بېرىپ سورايتىمەن:

— مەن تاغ باتۇر، ھەر قانداق چوڭ تاغنىمۇ يۈلۈپ ئالالايمەن،
 ھازىر ياراتقان ئىگەم — ئاللاننىڭ تەقدىرى بويىچە ئەلى دېگەن بىرىگە
 ياردەم بېرىش ئۈچۈن ساقلاپ تۇرۇۋاتىمەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ
 ھەم ئۇلار بىلەن يولغا راۋان بوپتۇ. ھېلىقى پادىشاھنىڭ يۇرتىغا
 كىرگىلى بىر كۈن قالغاندا، بىر سېرىق ئىت كېلىپ ئالدىنى
 توسۇپتۇ. بۇنى كۆرگەن تاغ باتۇرى بۇ ئىتنى بىر تاغنىڭ ئاستىغا

باسۇرۇپ قويۇپتۇ - دە، شەھەرگە راۋان بوپتۇ.
ئەمدى ھېلىقى مەلىكىنىڭ ئاتىسى پادىشاھتىن بىر كەلىمە سۆز
ئاڭلايلى: ئۇ مەلىكىگە بۇرۇنمۇ ناھايىتى كۆپ ئەلچىلەر كەلگەن
بولۇپ، شۇڭا داڭقى ئالەمگە پۇر كەتكەنكەن. بىراق پادىشاھ ئۇلارنىڭ
ھەممىسىنى قۇرۇق قول ياندۇرۇپتۇ. لېكىن سەل بۇرۇن كەلگەن
قوشنا پادىشاھنىڭ ئەلچىلىرىنىڭ تەلىپىگە ماقۇل بولۇپ، توي
تەرەددۇتغا چۈشكەنكەن، ئەسلىدە بۇ پادىشاھنىڭ بىر سېرىق ئىتى
بولۇپ، ھەر قانداق بالا - قازا كېلىپ، شەھەرگە بىر كۈنلۈك قالغاندا
قاۋايدىكەن. بۇ چاغدا پادىشاھ ئىتنى دەرھال قويۇپ بېرىدىكەن، ئىت
ھەر قانداق بالا - قازانى تىنچىتىپ قايتىپ كېلىدىكەن، شۇ ئەسنادا
ئەلى ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى يېتىپ كەپتۇ. بۇنى كۆرگەن پادىشاھنىڭ
ئەرۋاھى ئۇچۇپ:

— ھەي، مېنىڭ يوغان بىر تايغان ئىتىم كەتكەندى،
كۆرمىدىڭلارمۇ؟ — دەپ غەزەپ بىلەن سوراپتۇ. ئەلى:

— ھە، بىر چوڭ كۈچۈك ئۇچراپتى، مۇنۇ جاھان تاغ باتۇرى
بىر چالما ئېتىۋىدى ئاستىدا بېسىلىپ قالدى، — دەپتۇ.
شۇنىڭ بىلەن پادىشاھ مۇسابىقە ئۆتكۈزىدىغانلىقىنى، كىم ئۆتۈپ
چىقسا قىزىنى شۇنىڭغا بېرىدىغانلىقىنى قارار قىپتۇ.

ئەتىسى تۇنجى مەيدان مۇسابىقە باشلىنىپتۇ. بۇ مۇسابىقە
چېلىشىش ئىكەن، شۇڭا جاھان تاغ باتۇرى مەيدانغا چۈشۈپ زوڭزىيىپ
ئولتۇرۇپتۇ، قارشى تەرەپتىن «كۆك مۇڭگۈز» دەيدىغان بىر بۇقا
سورۇنغا چۈشۈپ، چاڭ تۈزۈتۈپ كەپتىكەن، جاھان تاغ باتۇرى
ئورنىدىنمۇ تۇرماستىن، بۇقىنىڭ كۆك مۇڭگۈزىدىن تۇتۇپ چۆرۈپ
تاشلاپ توپا سورۇپتۇ. بىرىنچى غەلبە ئەلنىڭ بوپتۇ.

ئىككىنچى مەيدان مۇسابىقە يۈگۈرۈش بولۇپ، كىم بالدۇر كەلسە
شۇ غەلبە قىلىدىكەن. بۇنىڭ ئۈچۈن بىر كۈنلۈك يىراققا بېرىپ
يۈگۈرۈپ كېلىشى شەرت ئىكەن. بۇ تەرەپتىن شامال ئاياغ باتۇر
مەيدانغا چۈشۈپتۇ. قارشى تەرەپتىن يەل تاپان شەيتان مەيدانغا چۈشۈپ
ئىككىيلەن قول تۇتۇشۇپ، مەنزىلگە يۈرۈپ كېتىپتۇ. كەچتە يەل
تاپان شامال ئاياغ باتۇرنى ئالداپ شاراب ئىچۈرۈپ مەست قىلىپ

قويۇپ، ئۆزى شەھەرگە قاراپ يۈگۈرۈپ كېتىپتۇ. ئەتىسى تاڭ سەھەردە ئەلى ئورنىدىن تۇرۇپ: «تېڭىڭلغۇچ باتۇر، تىڭشاپ باق، جاھان كۆز باتۇر يولغا قاراپ باق، شامال-ئايغ باتۇر قەيەردە كېلىۋاتىدىكىن» دەپتۇ. تېڭىڭلغۇچ باتۇر ئۇنىڭ خورەك تارتىپ ئۇخلاۋاتقانلىقىنى، يەل تاپان شەيتاننىڭ يۈگۈرۈپ كېلىۋاتقانلىقىنى خەۋەر قىپتۇ. جاھان كۆز باتۇر ئۇنىڭ بارغان يېرىدىلا بەخىرامان ياتقانلىقىنى، يەل تاپان شەيتاننىڭ مەنزىلگە يېتىپ كېلىشىگە ئاز قالغانلىقىنى مەلۇم قىپتۇ. بۇنى ئاڭلاپ ئۇلار قاتتىق تەشۋىشكە چۈشۈپتۇ. شۇ چاغدا ئەلى ھاسسىنى يەرگە «تاڭ» قىلىپ چوقۇغانىكەن، شامال ئايغ باتۇر چۆچۈپ ئويغىنىپتۇ ھەم يەل تاپاننىڭ يوقلۇقىنى كۆرۈپ چاچراپ ئورنىدىن تۇرۇپ، ئىككى قولىغا بىر سىقىمدىن ئىككى چاڭگال توپىنى ئېلىپ شەھەر تەرەپكە قاراپ يۈگۈرۈپتۇ. ئۇ يۈگۈرۈپ يەل تاپاننىڭ ئارقىسىدىن يېتىپ، قولىدىكى توپىنى يەل تاپاننىڭ كۆزىگە چېچىپتۇ. يەل تاپان كۆزىنى ئۇۋۇلاپ قاپتۇ. شامال ئايغ باتۇر مەنزىلگە بىرىنچى بولۇپ يېتىپ كەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئىككىنچى غەلبىمۇ ئەللىەرگە مەنسۇپ بوپتۇ.

ئۈچىنچى مەيدان مۇسابىقە ئوخشاش قىرىق قىز ئىچىدىن مەلىكىنى تونۇپ ئايرىپ چىقىش ئىكەن. قايسى تەرەپ توغرا تاپالمىسا قىز شۇ تەرەپنىڭ بولۇپ، ئەگەر تاپالمىسا قايتىپ كېتىش شەرت ئىكەن. شۇڭا بۇ نۆۋەت پادىشاھ پۈتۈن ئەقلىنى ئىشقا سېلىپ، ئۆز قىزىنى رەڭگى - رۇخسارى، بوي - تۇرقى تامامەن ئوخشاش قىرىق قىز بىلەن ئوخشاش كىيىم - كېچەك كىيگۈزۈپ، بىر خىل زىبۇ زىننەت تاقىمغۇزۇپتۇ. دە، ئۇزۇن ئورۇندۇقتا قاتارى ئولتۇرغۇزۇپ قويۇپتۇ. بۇ قىزلاردىن پادىشاھنىڭ قىزىنى ئايرىش ئۇياقتا تۇرسۇن، بۇلارغا بىر قارىغان ئادەمنىڭ ئەقلى لال بولىدىكەن. شۇ ئەسنادا ئەلى سالمىنىڭ قۇيرۇقىنى ئېسىگە ئاپتۇ. دە، كۆيدۈرۈپتۇ. شۇ ھامان ھېلىقى سالما پەيدا بوپتۇ. ئەلى ھاجىتىنى ئېيتقاندىن، سالما «مەن قايسى قىزنىڭ ئالدىدا توختىسام شۇنى تۇتقىن» دەپ يۈرۈپ كېتىپتۇ. سالما بىر قىزنىڭ ئالدىدا توختىشىغا ئەلى چاققان بېرىپ شۇ قىزنى تارتقاندىن، دەرۋەقە مەلىكە بولۇپ چىقىپتۇ. ئۈچىنچى غەلبىمۇ

ئەللىلەرگە مەنسۇپ بوپتۇ.

ئاڭغىچە پادىشاھ تۆمۈردىن بىر ئۆي ياساتقاندىن، ئاخشىمى قاراڭغۇدا ئەلگە: «كېچىچە مۇشۇ ئۆيدە ئۇخلاپ، ئەتە قىزىمنى ئېلىپ كېتىڭلار» دەپ ئەكسرىپ ياتقۇزۇپ قويۇپ، پەم بىلەن ئىشىككە سىرتىدىن قۇلۇپ سېلىۋاپتۇ. ئالدىن يىغدۇرۇپ تەييارلاپ قويغان ئوتۇننى ئۆينىڭ تۆت ئەتراپى ۋە ئۆگزىسىگە دۆۋىلىتىپ، ئوت يېقىۋېتىپتۇ. ئالاھەزەل يېرىم كېچە بولغاندا ئۆي ئىچى قىزىپ كېتىپتۇ. بۇ ئالتە بۇرادەر زادى چىدىيالىماي قاپتۇ. جاھان تاغ باتۇرى ئىشىكنى زەرب بىلەن تەپكەنكەن، قىڭغىيىپ ئۆرۈلۈپ چۈشۈپتۇ. جاھان كۆل باتۇرى چىقىپ ھېلىقى كۆلدىن سۈمۈرۈۋېلىپ، شۇنىڭدىن بېرى سىڭا قوۋۇزىدا ساقلاپ كېلىۋاتقان بىر كۆل سۇنىڭ يېرىمىنى پۈركۈگەنكەن، ئوت شۇ ھامان ئۆچۈپ قاپتۇ. ئۇلار ئۆيگە كىرىپ كېچىچە ئارام خۇدا ئۇخلاپ ئەتىسى سەھەردە ئوردىغا كىرىپ كەپتۇ. بۇنى كۆرگەن پادىشاھنىڭ قۇيغا چېچى تىك تۇرۇپتۇ - دە:

— ھەي، مېنىڭ تۆمۈر قاپقىنىم بىلەن ئوت توسقىم ئىچىدىن قانداق ساق چىقىشتىڭ؟ — دەپ تىنرەپ تۇرۇپ سوراپتۇ.

— ھە، ماۋۇ، جاھان تاغ باتۇرى بىرلا چېكىپ قويۇۋىدى، ئىشىك ئۆرۈلۈپ كەتتى. جاھان كۆل باتۇرى بىرنى تۈكۈرۈۋىدى، ئوت ئۆچۈپ قالدى. بوۋاق بالدەك ئەجەب شېرىن ئۇخلايتىمىز، — دېيىشىپتۇ ئۇلار. بۇنى ئاڭلىغان پادىشاھنىڭ ئىككىنچى نۆۋەت دېمى ئىچىگە چۈشۈپ كېتىپتۇ. ئەتىسى قىزىنى ئېلىپ كېتىشكە قوشۇلۇپ، كەچتە ئۇلارنى باشقا بىر ئۆيگە سولاپ قويۇپ، ئۆزى كېچىچە ئىككى كۈنلۈك يىراقلىقتىكى بىر گەمىگە ئوردا ئەھلى بىلەن بىرگە كۆچۈپ كېتىپتۇ.

تاڭ سەھەردە ئۇلار ئويغىنىپ ئىشىكنى قومۇرۇپ سىرتقا چىقىپ ھەيران قاپتۇ. تىڭتىڭلىغۇچ باتۇر قۇلقىنى يەرگە يېقىپ تىڭشاپ كۆرۈپ «بۇنىڭدىن ئىككى كۈنلۈك يىراقلىقتا، يەر تېگىدىن ئۇلارنىڭ پارىڭى كېلىۋاتىدۇ» دەپتۇ، جاھان كۆز باتۇر «ھە، دەل شۇنداق، ئۇلار بۇنىڭدىن ئىككى كۈنلۈك يىراقلىقتىكى ئۈچ قەۋەتلىك گەمىدە ئىكەن، ئۈستۈنكى بىرىنچى قەۋەتتە ھېلىقى ئەلچى مېھمانلار ئۆزئارا

سۆزلىشىپ ئولتۇرىدۇ. ئىككىنچى قەۋەتتە پادىشاھ ۋەزىر - ۋۇزرا، يېقىنلىرى بىلەن مەسلىھەتلىشىۋېتىپتۇ. ئۈچىنچى قەۋەتتە مەلىكە يىپ ئېگىرىپ ئولتۇرىدۇ، — دەپتۇ. بۇ ئالتەيلەن شۇ تەرەپكە قاراپ يولغا چىقىپتۇ. بۇلارنى كۆرگەن پادىشاھنىڭ جان - پېنى چىقىپ كېتىپتۇ ۋە:

— ھەي، شۇنچە ئۇزاق يەرنى قانداق تېپىپ كەلدىڭلار؟ — دەپ ھۆركىرەپ تۇرۇپ سوراپتۇ. بۇلار:

— ھە ماۋۇ تىڭتىڭلىغۇچ باتۇر قۇلاق سېلىۋىدى، ئاۋازىڭلارنى تىڭشاپتۇ. جاھان كۆز باتۇر قاراپ بېقىۋىدى، ئېش - ھەرىكىتىڭلارنى كۆرۈپتۇ. شۇڭا شامال ئاياغ باتۇرغا ئەگىشىپ ھېلىلا يولغا چۈشۈۋىدۇق، ھازىر يېتىپ كەلدۇق، خۇداغا شۈكۈر، — دېيىشىپتۇ. بۇنى ئاڭلاپ پادىشاھنىڭ چىرايى سارغىيىپ كېتىپتۇ. ئىچىدە، بۇلارغا تاقابىل تۇرغىلى بولمايدىكەن، ئۇنىڭدىن كۆرە يۇرتۇمغا قايتىپ، قىزىمنى قوشۇپ بېرىپ، پادىشاھلىق تەختىمدە خاتىرجەم كۈن ئالغىنىم تۈزۈك ئوخشايدۇ... دەپ ئويلاپتۇ. دە، ۋەزىر - ۋۇزرا بىلەن يۇرتىغا قايتىپ كېلىپ توي مۇراسىمى ئۆتكۈزۈپ، قىزىنى ئۇلار بىلەن بىرگە ئەلىنىڭ يۇرتىغا يولغا ساپتۇ.

بۇ يەتتەيلەن ئاز يول يۈردىمۇ، كۆپمۇ بۇنىسى بىزگە نامەلۇم، ئىشقىلىپ ئەلىنىڭ جان دوستلىرى بولغان جاھان تاغ باتۇرى، شامال ئاياغ باتۇر، جاھان كۆز باتۇر، تىڭتىڭلىغۇچ باتۇر، جاھان كۆل باتۇر قاتارلىقلار ئاۋۋالقى ئورۇنلىرىغا كەلگەندە توختاپ «خۇداغا ئامانەت، ساق - سالامەت بولۇڭلار، بىزگە بۇنىڭدىن نېرى ئۆتۈشكە ئىجازەت يوقتۇر» دەپ ئۇلارغا بەخت تىلەپ، خوشلىشىپ قاپتۇ. شۇ چاغدا مەلىكە ئەلىگە قاراپ:

— شەھەرگە كىرگىلى بىر كۈنلۈك يول قالغاندا ماڭا ئېيتقىن، — دەپتۇ ۋە يولغا راۋان بوپتۇ. ئەسلىدە بۇ چىرايلىق مەلىكە نىكاھ ئىشىدىكى پۇل سودىسىدىن بەكمۇ بىزار بولغاچقا، بۇرۇنمۇ دادىسىنىڭ شۇ توغرىدىكى تالاي نەسەھەتلىرىنى ھەر خىل يوللار ئارىلىق رەت قىلغانىكەن، بۇ نۆۋەتمۇ يەنىلا ھېلىقى زالىم پادىشاھقا ياتلىق بولۇش ئۈچۈن كېتىۋاتقان ناتىۋان قىزىنىڭ

ئىختىيارسىز ئەلىگە كۆڭلى چۈشۈپ قالغاچقا، دىلىغا بىر ئوينى پۈكۈپ بايقى سۆزنى قىلغانىكەن. ئەلىمۇ دائىم جىمغۇر يۈرگەن بىلەن مەلىكىنى كۆرگەن چاغدىلا ئاشق بولۇپ قالغانىكەن. بىراق بۇ ئىككىسى كۆڭۈل سىرلىرىنى زادى ئېيتىشالماي مېڭىپتۇ. ئۇلار شۇ يوسۇندا مېڭىپ، بىر چاغدا ئەلىنىڭ يۇرتىغا كىرگىلى پەقەت بىر كۈنلۈك مۇساپە قالغانلىقىنى مەلىكىگە ئېيتىپتۇ، مەلىكە:

— ئۇنداق بولسا مەن مۇشۇ يەردە ساقلاپ تۇراي، سەن بېرىپ پادىشاھقا ئېيتقىن، پۈتۈن يۇرت ئەھلى ۋە ئوردا ئەھكاملىرىنى يىغىپ مېنى كۈتۈۋالغىلى چىقسۇن، لېكىن ھەممىسى توپلىشىپ چىقماي ئاۋۋال پادىشاھ، ئۇنىڭدىن كېيىن ۋەزىر، ئاخىرىدا ئەل - جامائەت كەلسۇن. قالدى گەپنى كەلگەندە دەيمەن، — دەپتۇ. كۆپ ئۆتمەي ئەلى خەۋەر يەتكۈزۈپ بولۇپ قايتىپ كەپتۇ. دەل شۇ چاغدا ئۇنىڭ ئارقىسىدىن يېتىپ كەلگەن پادىشاھنى كۆرگەن مەلىكە:

— سېنى ھەقسىز ئېغىر ئىشلارغا بۇيرۇپ ھالاكىتىڭنى كۆزلىگەن، پۇقرالارنىڭ مۇڭ - زارى بىلەن ئەسلا كارى بولمىغان، ئۈجمە كۆڭۈل زالىم پادىشاھ مۇشۇمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. ئەلى:

— ھەئە، — دەپ باش لىڭشىتىپتۇ.

— ئۇنداق بولسا كالىسىنى كەسكىن، — دەپتۇ مەلىكە. ئەلى شۇئان قىلىچىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ بۇ قانخور پادىشاھنىڭ كالىسىنى ئاپتۇ. ئۇنىڭ بېشى يەرگە دومىلاپ چۈشكەندىن كېيىن، ئەلىنىڭ ھاردۇقى چىققانداك بولۇپ، بارلىق يېتىم - يېسىرلارنىڭ كۆز ياشلىرى توختىغانداك تۇيۇلۇپتۇ. شۇ ئارىدا ۋەزىر مۇ كېلىپ قاپتۇ. مەلىكە:

— سېنى ئېغىر ئىشلارغا بۇيرۇشقا سەۋەبكار بولغان، يۇرتىنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەرسىز مەككەر ۋەزىر شۇمۇ؟ — دەپتۇ مەلىكە.

— ھەئە دەل ئۆزى، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەلى.

— ئۇنداقتا بېشىنى تېنىدىن جۇدا قىلغىن، — دەپ بۇيرۇپتۇ مەلىكە. ئەلى شۇئان نەچچە ۋاقىتتىن بېرى ئەلنى زار قاقشىتىپ، يوقسۇللارنى ياش ئورنىدا قان يىغلاتقان بۇ ئىككى يۈزلىمە مەككەر ۋەزىرنىڭ بوينىغا قىلىچ سايپتۇ. ئۇنىڭ بېشى يەرگە چۈشۈشگە ئەلى بارلىق تارتقان چاپلىرىنى ئۇنۇتقانداك، تەڭسىزلىك ۋە ئادالەتسىزلىك

يوقالغاندەك بىلىنىپتۇ. ئاڭغىچە ئەل - جامائەتمۇ يېتىپ كەپتۇ. — بۈگۈن سىلەرنى زار قاقشاتقان ئادالەتسىز زالىم پادىشاھ بىلەن خۇشامەتچى مەككار ۋەزىر ئۆلدى. ئورنىغا ئەلى پادىشاھ بولىدۇ. مەن ئۇنىڭ خوتۇنى ۋە ۋەزىرى، — دەپتۇ مەلىكە.

بۇنى ئاڭلىغان يۇرت ئەھلى ئۇلارنى مۇبارەكلەپتۇ. راۋاب، دۇتار، كاناي، سۇناي، ناغرا، داپلارنى چېلىپ، ھەممە كىشى خۇشال - خۇرام ئوردىغا قاراپ راۋان بويۇپتۇ. ئەلى ئانىسىنى ئېلىپ ئوردىغا كىرىپ كەپتۇ. ئۇ قىرىق كېچە - كۈندۈز توي مۇراسىمى ئۆتكۈزۈپ مەلىكىنى نىكاھىغا ئاپتۇ. ئۇلار تەختتە ئولتۇرغاندىن كېيىن ئاۋۋالقى پادىشاھنىڭ ۋاقتىدىكى خۇشامەتچى، مەككار، پارخور ئەمەلدارلارنى ۋەزىپىسىدىن ئېلىپ تاشلاپ، ئورنىغا ئىلىم ئەھلىلىرىنى قويۇپتۇ، يەرلەرنى قايتىدىن تەڭشەپتۇ. بۇنىڭ بىلەن يۇرتقا ئادالەت ئورناپ، ئىلىم - مەرىپەت گۈللەپتۇ. زىنداندىن گۇناھسىز سولانغانلارنى قويۇۋېتىپتۇ.

ئەلى ھېلىقى ئالتۇن قەپەسنى چېقىپ تاشلاپ، ئالتۇن مۇڭگۈزلۈك كېيىكنى ئەركىن قويۇۋېتىپتۇ. ئالتۇن غوللۇق، كۈمۈش شاخلىق، تەڭگە يوپۇرماقلىق دەرەخنى يېتىم - يېسىر، ياشانغان مويىسىپىتلەرگە بېرىپتىكەن، سايىسى شۇلارنىڭ بېشىغا چۈشۈپ، تەڭگىسى قويىنغا تۆكۈلۈپتۇ، خەلق ئەلى بىلەن مەلىكىگە «ئادىل پادىشاھ»، «دانا مەلىكە» دېگەن نامنى ئىنىئام قىپتۇ.

ئېيتىپ بەرگۈچى: چىرا ناھىيە بوستان يېزا نەزەرباغ كەنتىدىن مىرزەخەت ئاخۇن رەتلىگۈچىلەر: تۇرسۇن مىرزەخەت، مەتقۇربان ئىسمائىل، مەمتىمىن توختى

خاسىيەتلىك تاش

بۇرۇنقى زاماندا يورۇڭقاش دەرياسىنىڭ بويىدىكى بىر چەت مەھەللىدە بەختى ئىسمىلىك بىر يىگىت ئۆتكەن ئىكەن، ئۇنىڭ ئانىسى كىچىكىدىلا قازا قىلىپ كەتكەچكە، دادىسىنىڭ تەربىيىسىدە ئۆسۈپتۇ. كۈنلەر ئۆتۈپتۇ، بەختىنىڭ دادىسىغا ئەجەل يۈزلىنىپتۇ. سەكراتقا چۈشكەن دادا بەختىنى ئالدىغا چاقىرىپ: «ئوغلۇم، مەن ئۆلۈپ كېتىدىغان بولدۇم، كۈنىمىز غۇربەتچىلىكتە ئۆتكەچكە، ساڭا ھېچ نەرسە مىراس قالدۇرالمىدىم. ئەمما، سەن ماۋۇ تاشنى ئېھتىيات بىلەن ساقلا، ھاجىتىڭگە ياراپ قالسا ئەجەب ئەمەس» دەپتۇ. دە، تاش يانچۇقىدىن ياڭاقچىلىق بىر دانە تاشنى ئېلىپ بېرىپتۇ. بۇ ئەسلىدە ئاق رەڭلىك، يان تەرىپىدە كىچىككىنە چاپىنى بار ناھايىتىمۇ سۈزۈك قاشتېشى ئىكەن

— دادا، — دەپتۇ بەختى، — بۇ، ئادەتتىكىچە بىر تاش ئىكەن، ئۇنىڭدا ھېچ خىسەلت كۆرۈنمەيدىغۇ؟

— خاسىيەتلىك تاش، ئوغلۇم، — دەپتۇ دادىسى بەختىگە، — بۇ بەكمۇ خاسىيەتلىك تاش. مەن باينىڭ ئېتىزلىقىدا ئىشلەپ يۈرگەن كۈنلىرىمنىڭ بىرىدە، ئۇسساپ كېتىپ سۇ ئىچكىلى بۇلاق بېشىغا باردىم. قارىسام بۇلاقتا بىر نىمجان بېلىق لەيلەپ يۈرۈپتەكەن، ئىچىم ئاغرىپ نان ئۇۋاقلرى بىلەن ئۇزۇقلاندۇردۇم. بېلىق ئاچارچىلىقتىن قۇتۇلدى، بۇ تاشنى ئاشۇ بېلىق بۇلاقنىڭ تېگىدىن ئېلىپ چىقىپ بەرگەن. تاشنى بېرىۋېتىپ: «ئەي ئادەم، سەن مېنى ئۆلۈم دەھشىتىدىن قۇتۇلدۇردۇڭ، قورسىقىمنى تويغازدىڭ، سېنىڭ مۇشۇ ياخشىلىقىڭغا مېنىڭمۇ بىر ياخشىلىق قىلغۇم كەلدى، بۇ تاش دۇنيادىكى 72 خىل ئەتىۋار دورىلارنىڭ زەررىلىرى، جېنى تېنىدىن چىقىمىغان ھەر قانداق ئېغىر كېسەلگە مۇشۇ تاشنى چايقاپ ئىچكۈزسە سەللىمازا ساقىيىپ كېتىدۇ» دېگەنتى. نېمە ئۈچۈندۇر بۇ تاش مېنىڭ ئېسىمدىن كۆتۈرۈلۈپ كېتىپتەكەن، ھازىر ساڭا قالدۇردۇم. مەن بۇ

خاسىيەتلىك تاشنىڭ شىپاسىدىن بەھرىمەن بولۇشنى خالىمايمەن. چۈنكى ساقىيىپ يەنە باي - بەگلەرنىڭ زۇلمىنى، يوقسۇزلۇقنىڭ دەردىنى تارتىپ يۈرۈشكە رايىم يوق...

بەختىنىڭ دادىسى شۇ سۆزلەرنى دەپلا جان ئۈزۈپتۇ... بەختى كەمبەغەل - يوقسۇللارغا جان كۆيەر يىگىت بولۇپ ئۆسۈپتۇ، قاپسى بىر كەمبەغەل ئاغرىق - سىلاق بولۇپ قالغۇدەك بولسا، ئۇلاردىن ھېچقانداق ھەق ئالمايلا ھېلىقى خاسىيەتلىك تاشنى چايقاپ، سۈيىدە داۋالاپ ساقايتىپ قويىدىكەن. بۇ ئىش يېقىن - يىراقلارغا داڭ كېتىپتۇ، يۇرت بېگى بۇ ئىشتىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن تاشنى تارتىۋالماقنىڭ كويىغا چۈشۈپتۇ. بەختى ئەھلى - مەھەللىنىڭ ياردىمى بىلەن بىر كېچىدىلا ياقا يۇرتلارغا بېشىنى ئېلىپ چىقىپ كېتىپتۇ.

ئۇ نەچچە كۈن يول يۈرۈپتۇ، يۈرگەندىمۇ مول يۈرۈپتۇ. نەچچە تاغدىن ئېشىپ، ئالاي چۆل - جەزىرلەرنى بېسىپ، چوڭقۇر دەريالارنى كېچىپ ئالغا قاراپ كېتىۋېرىپتۇ. سەپەر قىلىۋېتىپ، يولدا يېرىم جان بولۇپ ياتقان بىر چاشقاننى كۆرۈپتۇ ۋە «بۇمۇ خۇدا ياراتقان مەخلۇق، ساقايتىپ قويماي» دەپ ئويلاپ، خاسىيەتلىك تاشنى چايقاپ سۈيىنى چاشقاننىڭ ئاغزىغا تېمىتىپتۇ. ئۆلەر ھالەتتە ياتقان چاشقان شۇ ھامان بىر سىلكىنىپ ماغدۇرىغا كىرىپتۇ ۋە زۇۋانغا كىرىپ:

— ئەي ياخشى ئادەم، رەھمەت ساڭا، مەن ئوزۇق ئىزدەپ يۈرەر ئىدىم. بىخەستىلىك قىلىپ ھارۋا چاقىنىڭ ئاستىدا قالىدىم. ئۆلەر ھالەتتە تۇرغىنىمدا مېنى قۇتقۇزۇۋالدىڭ، مېنىڭمۇ شەپقەتكە جاۋاب ياندۇرغۇم بار، نېمە قىلىپ بېرەي؟ — دەپتۇ.

— ماڭا ھېچنەرسە كېرەك ئەمەس، — دەپتۇ بەختى، — ئېشىڭنى يەپ، يېشىڭنى ياشاپ يۈرۈۋەرگىن.

— ئۇنداق بولسا، — دەپتۇ چاشقان، — مەن ساڭا بىر ئال تۈكۈمنى يۇلۇپ بېرەي، قاچانكىم ماڭا ھاجىتىڭ چۈشسە كۆيدۈر، مەن قېشىڭغا ھازىر بولىمەن.

بەختى يولىغا راۋان بولۇپتۇ. كېتىپ بارغۇدەك بولسا، ئۆلەر ھالەتكە يەتكەن بىر يىلان ئۇچراپتۇ.

بۇ يىلانغىمۇ ھېلىقى خاسىيەتلىك تاشنى چايقاپ ئىچكۈزگەن ئىكەن، سەللىمازا ساقىيىپتۇ - دە، بېشىنى كۈتۈرۈپ مۇنداق دەپتۇ:

— ئەي شەپقەتلىك ئادەم، رەھمەت ساڭا، مەن يولدا كېتىۋاتقانتىم، بېلىمگە ئات دەسسەۋەتتى. ئاغرىق جېنىمدىن ئۆتكەندە، ماڭا سېنى ئاللا ئۆزى يەتكۈزدى، ساقايدىم. ئەگەر خالىساڭ مەنمۇ ساڭا ياردەم قىلسام؟

— ئەي يىلان، — دەپتۇ بەختى جاۋابەن، — ماڭا ھازىرچە ھېچنەرسە كېرەك ئەمەس، ئويناپ، ياشاپ يۈرۈۋەرگىن. بەختى يىلان بىلەن خوشلىشىپ ماڭاي دېيىشىگە، يىلان دەپتۇكى:

— ئەي ئادەم، بوپتۇ، ئۇنداق بولسا مېنىڭ پوستۇمدىن ئېلىۋال! قاچان خىزمىتىم كېرەك بولسا ئۇنى ئوتقا ياق، مەن قېشىڭغا ھازىر بولىمەن.

بەختى مەنزىلەرنى بېسىپ خېلى يول يۈرۈپتۇ. بىر چاغدا كۆزى يول ياقىسىدا ئۇچالماي قىيىنلىۋاتقان ھەرىگە چۈشۈپتۇ. ئۇ بۇ ھەرىگىمۇ خاسىيەتلىك تاشنىڭ سۈيىنى ئىچكۈزگەن ئىكەن، ھەرە شۇ زامان قانات قېقىپ ئۇچۇپتۇ ۋە مۇنداق دەپتۇ:

— ئەي دىلى يۇمشاق ئادەم، رەھمەت ساڭا. مەن ھارۋىكەشنىڭ قامچىسىنىڭ زەخمىدىن بىر قاناتتىن ئايرىلىپ ئۇچالماي قالغانىم. سەن ماڭا رەھىم قىلىپ ئەسلىي ھالىتىمگە قايتۇردۇڭ. مەن ساڭا قانداق جاۋاب قايتۇراي؟

— ئەي جانىۋار، — دەپتۇ بەختى، — سەن گۈل تېرىپ يەپ، ئەلگە ھەسەل بېرىپ يۈرۈۋەرگىن، ماڭا ھازىرچە ھېچقانداق خىزمەت لازىم ئەمەس.

ئەمما ھەرە بەختىنىڭ بېشىدا نەچچە ئايلىنىپتۇ ۋە بۇرۇتتىن بىر تالنى يولۇپ بەختىگە بېرىپ، دەپتۇ:

— بۇ بىر تال بۇرۇتۇمنى ساقلاپ قوي، ناۋادا خىزمىتىمگە ھاجىتىڭ چۈشسە ئوتقا ياققىن، مەن ھازىر بولىمەن.

بەختى ئۆز يولىغا راۋان بوپتۇ. بىر جەزىرىدە كېتىپ بارغۇدەك بولسا، ئۆزى بىلەن تەڭتۇش قۇراملىق بىر ياش يىگىتنىڭ لەۋلىرى گەز باغلاپ، ساماندەك سارغىيىپ بېھوش ياتقىنىنى كۆرۈپتۇ. بۇ ھالدىن بەختىنىڭ يۈرىكى ئېچىشىپتۇ، ئۇ دەرھال خاسىيەتلىك تاشنى چايقاپ، سۈيىنى ھېلىقى يىگىتنىڭ لېۋىگە قۇيۇپتۇ، ئۇ يىگىت دەرھال

مادارىغا كېلىپ ئورنىدىن تۇرۇپتۇ.

— مېنى ئۆلۈمدىن قۇتۇلدۇردۇڭ، رەھمەت ساڭا، — دەپتۇ ئۇ، — بۇ ياخشىلىقنىڭ ئۈچۈن ئۆمۈر بويى ساڭا قۇل بولاي!
— ئاتا - ئانىسىز بىر يېتىمەن، — دەپتۇ بەختى، — باشقىلارنى قۇل قىلىشنى خالىمايمەن، ئەگەر خالىساڭ ئىككىمىز ئۆمۈرلۈك دوست بولايلى.

بەختىنىڭ تەكلىپىنى يىگىتمۇ ماقۇل كۆرۈپتۇ. ئىككىسى ئۆمۈرلۈك دوستلۇققا ۋەدىلىشىپ بىللە يولغا چۈشۈپتۇ. ئۇلار سەپەر رىيازىتىنى تەڭ تارتىپ تاپقىنىنى تەڭ يەپ، ئۇزاق يوللارنى باسقاندىن كېيىن بىر شەھەرگە ئولتۇرۇپتۇ. بۇ باشقا بىر مەملىكەت شاھىنىڭ پايتەختى ئىكەن، شاھنىڭ بىر قىزى بولۇپ، ئون يىلدىن بۇيان كېسەل دەردىدە يېتىپ قالغان ئىكەن، پادىشاھ قىزىنى بەكمۇ ياخشى كۆرگەچكە، قىزىنى كۆرسەتمىگەن تېۋىپ، يېگۈزمىگەن دورا، قىلمىغان سەۋەب قالمىغان بولسىمۇ، ئۇنىڭ كېسىلى ساقايىمىغان ئىكەن. پادىشاھ ئاخىرى بولماي تەرەپ - تەرەپكە ئېلان چىقارغان ۋە كىمكى قىزىمنىڭ كېسىلىنى ساقايتسا، ئۇنى كۈيئوغۇل قىلىمەن ھەم شاھلىق تەختىمنى بېرىمەن، دەپ جاكارلىغان ئىكەن.

بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان بەختى ۋە ئۇنىڭ دوستى نۇرغۇن كېڭىشىپ ئەتىسلا ئوردىغا بارماقچى بولۇشۇپتۇ. ئەمما، ھېلىقى يىگىتنىڭ نىيىتى بۇزۇلۇپ، كېچىسى خاسىيەتلىك تاشنى ئوغرىلىۋاپتۇ. دە، ئوردىغا بېرىپتۇ. پادىشاھ قىزىنى ساقايتىشقا ئادەم كەلگەنلىكىدىن ۋاقىپ بولۇپ، تەخىرىسىز قىزى ئالدىغا باشلاپ كىرىپتۇ. قىز خاسىيەتلىك تاشنىڭ ھېكمىتى بىلەن دەرھال ساقىيىپتۇ. پادىشاھ ناھايىتى خۇشال بولۇپتۇ ۋە باشتىكى ۋەدىسىگە بىنائەن توي تەييارلىقىغا تۇتۇش قىلىپتۇ. بۇ ئىشتىن خەۋەر تاپقان بەختى دوستىنىڭ ۋاپاسىزلىقىدىن بەكمۇ غەزەپلىنىپتۇ، ئەمما، شاھقا كۈيئوغۇل بولۇش ئالدىدا تۇرغان ۋاپاسىزغا قانداق تەڭ كېلىشنىڭ چارىسىنى تاپالماي بېشى نازا قېتىپتۇ. توسانتىن ئۇنىڭ ئېسىگە چاشقان، يىلان، ھەرىلەرنىڭ ۋەدىسى چۈشۈپ قاپتۇ. ئۇ چاشقاننىڭ تۈكىنى كۆيدۈرۈپتەن، ھايال ئۆتمەي پەيدا بولۇپتۇ. بەختى ئەھۋالنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. چاشقان «خاتىرجەم بول، ئەتە سەھەردىلا

خاسىيەتلىك تېشىڭ قولوڭغا تېگىدۇ» دەپ چىقىپ كېتىپتۇ. راست دېگەندەك ئەتىسى سەھەردە چاشقان بەختىنى ئويغىتىپ ھېلىقى تاشنى تاپشۇرۇپتۇ، بەختى خاسىيەتلىك تاشنى قولغا ئالغاندىن كېيىن يىلاننىڭ پوستىنى ئونقا يېقىپتۇ. ھايال ئۆتمەي يىلان پەيدا بولۇپتۇ ۋە بەختىدىن ئەھۋالنى ئۇقۇپ، بىر ئاز ئويلانغاندىن كېيىن، «قايغۇرما، مەن ھازىر بېرىپ ھېلىقى ۋاپاسىزنى چىقىپ ئۆلتۈرمەن، ئاندىن كېيىن شاھنىڭ قىزىنى چاقمەن، قىزىنى قولۇڭدىكى تاشنىڭ خاسىيىتى بىلەن ساقايتىۋالسەن، شۇنداق قىلىپ شاھمۇ بولسەن، قىزىنىمۇ ئالسەن...» دەپ چىقىپ كېتىپتۇ. بىر ئاش پىشىم ئۆتمەيلا شاھقا كۈيئوغۇل بولغۇچى كىشى ئۆلۈپتۇ، شاھ قىزى يەنە بۇرۇنقى كېسەل ھالىغا كېلىپ قاپتۇ.

ئەتىسىدىن باشلاپ جاكارچىلار كوچىغا چىقىپ پادىشاھنىڭ پەرمانىنى جاكارلاشقا باشلاپتۇ.

بەختى ئارىدىن بىر كۈننى ئۆتكۈزۈۋېتىپ ئوردىغا بېرىپتۇ. ئۇ قىزىنى ساقايتالايدىغانلىقىنى ئېيتىپتىمكەن. دەرھال قېشىغا باشلاپ كىرىپتۇ. بەختى خاسىيەتلىك تاشنىڭ ياردىمى بىلەن قىزىنى سەللىمازا ساقايتىپتۇ. پادىشاھنىڭ قىزى كېسەلدىن ساقىيىپ بولۇپ قارىغۇدەك بولسا، قېشىدا ناھايىتى كېلىشكەن بىر يىگىت تۇرغۇدەك، ئۇنى - بۇنى دېيىشىپ كۆڭلى چۈشۈپ قاپتۇ ۋە بەختىنىڭ قولىدىن يېنىلىگىنىچە دادىسىنىڭ ئالدىغا باشلاپ كىرىپتۇ...

پادىشاھنىڭ ھەسەتخور ئەمەلدارلىرىدىن بىرى بەختىنىڭ كەمبەغەللىكىنى باھانە قىلىپ، پادىشاھنى ۋەدىسىدىن قايتۇرماقچى بولغان ئىكەن، شاھ ئارىسالدى بولۇپ قاپتۇ. ئەمما قىز دادىسىغا: — دادا، ئادەمنىڭ لەۋزى ھالال بولمىقى كېرەك. شاھلار تېخىمۇ شۇنداق. بۇ يىگىت مېنى كېسەلدىن ساقايتتى، شۇڭا ۋەدىڭىزدە تۇرۇڭ، — دەپتۇ.

شاھ ئەمەلدارلىرى بىلەن مەسلىھەتلەشكەندىن كېيىن بەختىنىڭ تېبابەتچىلىكتە تەڭدىشى يوق بولسىمۇ، ئەقىل - ئىدراك جەھەتتە قانداقلىقىنى سىناپ كۆرگەندىن كېيىن بىر نەرسە دېمەكچى بولغانلىقىنى جاكارلاپتۇ.

شۇنداق قىلىپ ئات ۋە جابدۇقلىرى بىر - بىرىدىن

پەرقلىنمەيدىغان قىرىق مەپە ھازىرلاپتۇ. مەپلەرنى بەختىنىڭ ئالدىدىن ئۆتكۈزۈدىغان بوپتۇ. ناۋادا مۇشۇ مەپلەرنىڭ قايسىسىدا مەلىكىنىڭ بار ئىكەنلىكىنى تاپالسا، ئاندىن بەختى بىلەن قىزىنى تويلاپ قويىدىغان بوپتۇ.

بەختى ئۇيان ئويلاپ، بۇيان ئويلاپ ئاخىرى ھەرنى ئېسىگە چۈشۈرۈپتۇ - دە ئۇنىڭ بۇرۇتىنى ئوتقا تاشلاپتۇ. ھايال ئۆتمەي ھەرە غۇڭۇلداپ ئۇچقىنىچە بەختىنىڭ ئالدىدا ھازىر بولۇپتۇ. ئەھۋالدىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن:

— ئىمى شەپقەتچىم، بۇنىڭدىن ئاسان ئىش يوق، مەپلەرنى ئالدىڭدىن ئۆتكۈزگەندە، مەن قايسى ئاتنىڭ بېشىدا ئۇچۇپ يۈرگەن بولسام، سەن ئىككىلەنمەيلا شۇ مەپىگە چىققىن، — دەپ ئۇچۇپ كېتىپتۇ. كۆپ ئۆتمەپتۇ، جاراڭ - جورۇڭ قىلىشىپ، ئوپمۇ ئوخشاش جابدۇلغان قىرىق مەپە كېلىپتۇ، بەختى كۆزىنى ئۇۋۇلاپ مەپلەرگە زەن سېلىپ قاراپتۇ. بىر مەپە ئۆتۈپتۇ. ئىككى، ئۈچ، تۆتىنچى مەپە ئۆتۈپتۇ. ئون، يىگىرمە، ئوتتۇزىنچى مەپىمۇ ئۆتۈپ كېتىپتۇ. بەختى بولسا جىم تۇرغۇدەك. مەيدانغا يىغىلغان خالايقىلار ھايانغا چۈشۈپ پىچىرلاشقىلى تۇرۇپتۇ. 38 - مەپىمۇ ئۆتۈپ كېتىپتۇ. بۇ چاغدا بەختى ئەندىشە قىلىشقا باشلاپتۇ، چۈنكى ئۆتۈپ كەتكەن مەپلەرنىڭ ھېچقايسىسىدا ھەرە كۆرۈنمەپتۇ، 39 - مەپە يېتىپ كەپتۇ، قارىغۇدەك بولسا، ھەرە ئاتنىڭ بېشىدا غۇڭۇلداپ ئۇچۇپ يۈرگۈدەك، بەختى يۈگۈرۈپ بارغىنىچە مەپىگە چىقىپتۇ. راست دېگەندەك شاھ قىزى مۇشۇ مەپىدە ئىكەن. بەختى مەپىنىڭ پەردىسىنى قايرىپ ئېچىۋېتىپتۇ، يىغىلغان خالايق بارىكالا ئوقۇپتۇ. مەپە ئۇدۇل ئوردىغا ھەيدىلىپتۇ. خالايق مەپىنىڭ كەينىدىن ئوردىغا بىللە بېرىپتۇ، پادىشاھ شەھەر خەلقىنىڭ ئالدىدا لەۋزىدىن تېنىۋالماپتۇ - دە، بەختىنى پادىشاھلىق تەختىگە تەكلىپ قىلىپتۇ. قىرىق كېچە - كۈندۈز توپىدىن كېيىن قىز - يىگىت مۇرادىغا يېتىپتۇ. بەختى ئادالەت بىلەن يۇرت سوراپ ئالەمدىن ئۆتۈپتۇ.

ئېيتىپ بەرگۈچى: نىياز ئاخۇن
خاتىرىلىگۈچى: ئابىت ئاخۇن

مەلىكە گۈلسۈرۈخ ۋە پەرىزات رىنات

قەدىمكى ئۇدۇن پادىشاھىنىڭ مەلىكە گۈلسۈرۈخ ئىسمىلىك چىرايلىق بىر مەلىكىسى بولۇپ، ئۇنىڭ ھۆنىنى جامالىدىن ئامۇ خىجىل ئىكەن. گۈزەللىكتە تەڭدىشى يوق ئىكەن. پادىشاھ قىزىغا تولمىمۇ ئامراق ئىكەن، قىزىنى ھەر جەھەتتىن كامالەتكە يەتكۈزۈش ئۈچۈن ھەيۋەتلىك بىر چارىباغ بىنا قىلدۇرۇپ، قىزىنى چارىباغقا ئورۇنلاشتۇرۇپتۇ، قىزىغا قىرىق نەپەر ساھىبجامال كېنىزەك ھەمراھ ئىكەن. مەلىكە ئويۇن - تاماشا، نەغمە - ناۋا ۋە ئىلمى ھېكمەت بىلەن يىللارنى ئۆتكۈزۈپ بويىغا يېتىپتۇ. مەلىكىنىڭ سەرۋىدەك قامىتى، گۈزەل ھۆسنىنىڭ داڭقى قوشنا ئەللەرگە پۇر كېتىپتۇ.

مەلىكە گۈلسۈرۈخ سازەندىلەر ئارىسىدىكى چېۋەر، چاققان، خوزۇرگە دېگەن يىگىتكە ئاشىق بولۇپ قاپتۇ. كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن يىگىتنىڭ ئىشىقى پىراقىدا ئۆرتىنىشكە باشلاپتۇ. مەلىكە گۈلسۈرۈخ ئۆز مەقسىتىنى خوزۇرگىگە ئېيتىش ئۈچۈن بىر كېنىزىكىنى ئەۋەتىپ، ئۇنى چاقىرتىپ كەپتۇ ۋە ئۆز مەقسىتىنى ئېيتىپتۇ، ئارىدىن بىر قانچە زامانلار ئۆتۈپتۇ. ئۇلارنىڭ بۇ ئىشى پادىشاھنىڭ قولىغا يېتىپتۇ. پادىشاھنىڭ ئاچچىقى كېلىپ خوزۇرگەنى ئۆلتۈرۈشكە پەرمان قىپتۇ. ئاتىسىنىڭ پەرمانىنى ئاڭلىغان مەلىكە خوزۇرگىگە يۇرتىنى تاشلاپ باشقا يۇرتلارغا قېچىپ كېتىش تەلىپىنى قويۇپتۇ. خوزۇرگەمۇ مەلىكىنىڭ سۆزىگە قوشۇلۇپتۇ. مەلىكە تۈن نىسپىي بولغاندا ئىككى ئاتنى ئېلىپ، ئوردىنىڭ ئارقا تېمىغا كېلىپ ساقلاپ تۇرۇشنى خوزۇرگىگە ئېيتىپتۇ. خوزۇرگە مەلىكە گۈلسۈرۈخدىن خۇرسەن بولۇپ، قېچىشنىڭ تەييارلىقىغا كىرىشىپ كېتىپتۇ.

پادىشاھنىڭ ماللىرىنى باقىدىغان تاقىم ئىسمىلىك بىر پادىچى بار ئىكەن، پادىچى كېچىسى ئۇخلاپ بىر چۈش كۆرۈپتۇ. چۈشىدە ئاينى

بويىندا، كۈنى قوينىدا كۆرۈپتۇ. ئويغىنىپ چۈشىنى ئويلاپتۇ. ئۇنىڭغىچە ماللارنى باقىدىغان ۋاقىت ئۆتۈپ كېتىپتۇ. پادىچىنىڭ ئىشقا كېچىكىپ قالغانلىقىنى كۆرگەن پادىشاھ:

— ئى تاز، نېمە ئۈچۈن كېچىكىپ قالدىڭ؟ — دەپ سورايتۇ.
— ئەي پادىشاھىئالەم، قۇللىرىنى كەچۈرگەيلا، كېچىدە بىر چۈش كۆرگەن ئىدىم، ئاشۇ چۈشۈمنى ئويلاپ. شەرھى قىلىمەن دەپ كېچىكىپ قالدىم.

— كۆرگەن چۈشۈڭنى ئېيت، مەن ئاڭلاپ باقاي.
— ئاينى بويىنۇمدا، كۈنى قوينۇمدا چۈشەپتىمەن شاھىم، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ مالچى. پادىشاھ مالچىنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ كۆرگەن چۈشۈشنىڭ تېگىگە يېتىپتۇ ۋە بۇ خاسىيەتلىك چۈشۈشنى سېتىۋالماقچى بولۇپ:

— چۈشۈڭنى ساتامسەن؟ — دەپ سورايتۇ مالچىدىن.
— چۈشۈشنى ئالدىغان ئىشلىرى بولسا ئەلۋەتتە ساتاي.
— قانچە تەڭگىگە ساتىسەن؟
— ئۆزلىرى نېمە دېسەلە شۇ بولسۇن، پادىشاھىم.
— قوتاندىكى بارلىق مال - ۋارانلىرىمغا سېتىۋالسام رازى بولامسەن؟

— جېنىم بىلەن رازى بولمەن پادىشاھىئالەم، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ مالچى خۇرسەنلىك بىلەن. پادىشاھ مالچىنىڭ چۈشۈشنى سېتىۋاپتۇ.

مالچى خۇشال بولۇپ پادىشاھنىڭ ماللىرىنى ھەيدەپ يايلاققا ئېلىپ كېتىپتۇ. بىراق، ماللار پەقەت ئوت يېگىلى ئۇنىماپتۇ. مالچى ماللارغا ئوت يېگۈزۈشنىڭ ئامالنى قىلالماپتۇ. كۆرگەن خاسىيەتلىك چۈشۈشنى پادىشاھقا سېتىپ بېرىۋەتكەنلىكىگە پۇشايماقچى ئىدى ۋە چۈشۈشنى قايتۇرۇۋېلىش ئۈچۈن ماللارنى ھەيدەپ پادىشاھنىڭ ئوردىسىغا كەپتۇ. مالچىنى كۆرگەن پادىشاھ:

— سېنى رازى قىلىپ يولغا سالغان ئىدىم، ماللارنى ئالدىڭغا سېلىپ كەپسەنغۇ؟ — دەپ سورايتۇ.

— سىلىگە ساتقان خىسەتلىك چۈشۈمنى قايتۇرۇۋالغىلى

كەلدەم، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ مالچى. پادىشاھ چۈشىنى قايتۇرۇپ بېرىشكە كۆزى قىيماي مالچىنى ئوردىدىن قوغلاپ چىقىرىپتۇ. بىر كەلىمە سۆزنى مەلىكە گۈلسۈرۈختىن ئاڭلايدى:

مەلىكە گۈلسۈرۈخ سازەندە خوزۇرگىگە قىلغان ۋەدىسىگە بىنائەن ئىككى بوغجۇمغا قىممەت باھالىق ماللارنى، زىبۇ زىننەت، كىيىم - كېچەكلەرنى قاچىلاپ تۈن نىسپىي بولغاندا دېيىشىپ قويغان جايغا بېرىپ، بوغجۇمنى يەرگە تاشلاپتۇ. دەل شۇ ۋاقىتتا مالچى ئوردىنىڭ كەينىدىكى يولدىن ئۆتۈپ كېتىپ بارغان ئىكەن، ئوردا تېمى ئۈستىدىن ئىككى بوغجۇما يەرگە چۈشۈپتۇ. بېرىپ قارىسا، بىر كىشى ئىككى ئاتنىڭ تىزگىنىنى پۇتغا باغلاپ قويۇپ ئۇخلاپ ياتقان ئىكەن. مەلىكە گۈلسۈرۈخ مالچىنى خوزۇرگە ئوخشايدۇ دەپ ئويلاپ، «مېنى يەرگە چۈشۈرۈڭ!» دەپتۇ. مالچى مەلىكە گۈلسۈرۈخنى تامدىن چۈشۈرۈپ بىر ئاتقا مىندۈرۈپتۇ ۋە مەلىكىنىڭ ئىككى بوغجۇما كىيىم - كېچەك، گۆھەر - تەڭگىلىرىنى، گۆھەر تۇغىدىغان سۇلايمان تۇخۇسىنى بىر ئاتقا يۈكلەپتۇ.

— ئاتقا مىنىڭ، تاڭ ئاتقۇچە شەھەردىن چىقىپ كېتەيلى، — دەپتۇ مەلىكە گۈلسۈرۈخ تاقىم تازغا. ھەيران بولغان تاقىم تاز مەلىكە مىنگەن ئاتقا مىنىپ، ئاتقا قامچا ساپتۇ. شۇ ماڭغانچە توققۇز كۈنلۈك يولنى بىر كېچىدە بېسىپ، تاڭ ئېتىش بىلەن تەڭ كەڭرى كەتكەن بىر ئورمانلىققا يېتىپ كەپتۇ. مەلىكە ئاتتىن چۈشۈپ، ئاتنى بىر تۈپ چىنارغا باغلاپ قويۇپ قارىغۇدەك بولسا ئۆزى بىللە ئېلىپ كەلگەن كىشى سۆيگەن يىگىتى — خوزۇرگە بولماستىن، ئۆز ئۆيىدە مال باقىدىغان يىرتىق ئىشتان، شىرە چورۇق مالچى تاز ئىكەن. ھەيران بولغان گۈلسۈرۈخ: — ھەي تاز، قانداق بولۇپ مەن بىلەن بىللە بۇ يەرگە كېلىپ قالدىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ. تاقىم مالچى كۆرگەن چۈشى ۋە مەلىكە بىلەن بىللە بۇ يەرگە كەلگەنلىكىنىڭ سەۋەبىنى ئېيتىپتۇ. مالچىنىڭ چۈشىنى ئاڭلىغان مەلىكە بۇ تاز ئامەتلىك تاز ئىكەن، ئاللا مېنى بۇ تازغا قوشۇپتۇ، پېشانەمگە پۈتۈلگەن ئىرادە شۇ ئوخشايدۇ، دەپ ئويلاپ

ئىلگىرى كۆيگەن يىگىتى خوزۇرىگەنىڭ ئورنىغا بۇ مالچىنى ئۆزىگە ھەمراھ قىلىش نىيىتىگە كەپتۇ.

ئەسلىدە مالچى كەيمە تاز ئىكەن. مەلىكە مالچىنىڭ بېشىنى ئىسسىق سۇدا يۇيۇپ، شاپتۇل ئۈچكىسىدە ياغلاپ، قىرىق كۈن پەرۋىش قىلىپتۇ. مالچىنىڭ بېشىغا قۇندۇزنىڭ تۈكىدەك قاپقارا چاچ ئۈنۈپ چىقىپتۇ. تازنىڭ بېشىدىكى تۈككە قاراپ مەلىكىمۇ ھەيران قاپتۇ. مەلىكە ئەسلىدە خوزۇرىگىگە ئاتاپ بىر قۇر ئەرچە كىيىم - كېچەك ئېلىۋالغان ئىكەن، كىيىم - كېچەكلەرنى مالچىغا كىدۈرۈپتۇ، مالچى ئادەمنىڭ زوقى كەلگۈدەك قامەتلىك بىر يىگىت سىياقىغا كىرىپتۇ. مەلىكە مالچىنىڭ ئىسمىنى يۈسۈپ خوزۇرىگىگە ئۆزگەرتىپتۇ.

مەلىكە گۈلسۈرۈخ يۈسۈپ خوزۇرىگە بىلەن ئورمانلىقتىن چىقىپ بىر قانچە كۈن يول يۈرگەندىن كېيىن، ئىسپاھان شەھىرىگە يېتىپ كەپتۇ.

مەلىكە گۈلسۈرۈخ شەھەرگە يېتىپ كەلگەندىن كېيىن:

— سىز شەھەرگە كىرىپ ئاخۇنۇمدىن بىرنى چاقىرىپ چىقىڭ، بىز نىكاھلىنىپ ئەر - خوتۇن بولايلى، — دەپتۇ يۈسۈپ خوزۇرىگىگە. يۈسۈپ خوزۇرىگە شەھەرگە كىرىپ ئاخۇنۇمدىن بىرنى چاقىرىپ چىقىپتۇ. ئاخۇنۇم ئۇلارغا نىكاھ ئوقۇپ قويۇپتۇ. ئۇلار شۇ كۈندىن باشلاپ نىكاھلىق ئەر - خوتۇن بولدى.

— سىز شەھەرگە كىرىپ گۆھەر تۇغىدىغان تۇخۇغا دان، ئانقا يەم، بىزگە يېمەكلىك ئېلىپ چىقىڭ، — دەپ مەلىكە گۈلسۈرۈخ يۈسۈپ خوزۇرىگىگە ئىككى نانلىق پۇل بېرىپتۇ. يۈسۈپ خوزۇرىگە پۇلنى ئېلىپ شەھەرگە كىرىپتۇ. مەلىكە بەرگەن پۇلغا يېمەكلىك ئالسا ئۆزلىرى يېيىشكە ئىككى نان كېلىدىكەن، توخۇ بىلەن ئاتنىڭ يەم - خەشكىگە كەملەيدىكەن؛ توخۇ ئۈچۈن دان ئالسا، بىر ئۈگۈچ قوناق كېلىدىكەن، ئات بىلەن ئۆزلىرى ئاچ قالىدىكەن؛ ئات ئۈچۈن سەرپ قىلسا بىر باغ پىچان كېلىدىكەن، ئۆزلىرى بىلەن توخۇ ئاچ قالىدىكەن. بېشى قاتقان يۈسۈپ خوزۇرىگە شەھەر كوچىلىرىنى

ئايلىنىپ، قوغۇنچىنىڭ ئالدىغا بېرىپ قاپتۇ. ئويلاپ باقسا قوغۇننىڭ گۆشىنى ئۆزلىرى يېسە، ئۇرۇقى توخۇغا دان، شاپىقى ئاتقا يېمەكلىك بولغۇدەك. يۈسۈپ خوزۇرگە ئىككى ناننىڭ پۇلىغا بىر قوغۇن سېتىۋېلىپ مەلىكىنىڭ قېشىغا كەپتۇ. مەلىكە گۈلسۈرۈخ يۈسۈپ خوزۇرگەنىڭ ئەقلىنىڭ زىيادە ئىكەنلىكىگە ئاپىرىن ئېيتىپتۇ.

— سىز مۇنۇ ئىككى گۆھەرنى شەھەرگە ئەكىرىپ سېتىپ، ئۆي سېتىۋالسىڭىز بىز ماكانلىق بولساق! — دەپ مەلىكە گۈلسۈرۈخ ئېرى يۈسۈپ خوزۇرگىگە گۆھەرنى بېرىپتۇ. يۈسۈپ خوزۇرگە گۆھەرنى سېتىش ئۈچۈن شەھەرگە قاراپ يول ساپتۇ.

يۈسۈپ خوزۇرگە مەلىكىنىڭ بۇيرۇقىغا بىنائەن ئىسپاھان شەھىرى ئىچىگە كىرىپ، كوچا - رەستىلەرنى ئايلىنىپ ھەشەمەتلىك بىر ئىمارەتنى كۆرۈپتۇ. بۇ بىر جوھۇتنىڭ قورۇ - جايى بولۇپ، تاملىرى ئۈنچە - مەرۋايىتتىن، ئۇلى مەرمەردىن ياسالغان ئىكەن، بىر قانچە يۈز چاكار، قىرىق - ئەللىك كېنىزەك خىزمىتىنى قىلار ئىكەن. ئۆزى بولسا قىرىق دۇكاننىڭ گۆھەر، ئۈنچە - مەرۋايىت، قىممەت باھا ماللىرىنى سېتىپ دۇكاندارچىلىق قىلىدىكەن. يۈسۈپ خوزۇرگە دۇكان ئىچىگە كىرىپ قارىسا، بىر دانە ياماق سېلىنغان گۆھەر ئېسىقلىق تۇرغۇدەك، ئۇ، قوينىدىكى گۆھەرگە بىر قارايتۇ، ئېسىقلىق تۇرغان گۆھەرگە بىر قارايتۇ، يۈسۈپ خوزۇرگەنىڭ بۇ ھەرىكىتىگە ئاچچىقى كەلگەن جوھۇت:

— بۇ ئوغرىنى تۇتۇپ ئەدەپلەپ قوي، — دەپ بىر مىراقۇلغا بۇيرۇق قىپتۇ. مىراقۇل يۈسۈپ خوزۇرگەنى تۇتۇپ مۇشت بىلەن ئىككىنى قويۇپتۇ.

— نېمە ئۈچۈن مېنى بىكارغا ئۇرسەن؟ — دەپ سوراپتۇ يۈسۈپ خوزۇرگە مىراقۇلدىن.

— بۇنداق گۆھەردىن ئىسپاھان شەھىرىدە پەقەت مۇشۇ بىرسىلا بار، سەن ئوغرى ئىكەنسەن، سەن گۆھىرىمنى تىقىۋېلىشنى ئويلاپ خۇپىيانە ھەرىكەت قىلدىڭ؟ — دەپتۇ ئاچچىقلىنىپ جوھۇت.

— ياماق سالغان گۆھىرىڭگە قارىغىنىمغا نېمە بوپتۇ؟ مەندە

گۆھەرنىڭ سەر خىلىدىن ئىككىسى بار، بۇنىڭغا نېمە دەيسەن؟ — دەپ يۈسۈپ خوزۇرىگە قوينىدىن ئىككى گۆھەرنى ئالغان ئىكەن، دۇكاننىڭ ئىچى يورۇپ كېتىپتۇ. گۆھەرنى كۆرۈپ جوھۇتنىڭ قەلبى ھەسرەتتە ئۆرتىنىشكە باشلاپتۇ ۋە ئۇنى قولغا چۈشۈرۈشنىڭ كويىغا چۈشۈپتۇ.

جوھوت دەرھال دۇكانلىرىنى تاقاپ، يۈسۈپ خوزۇرىگەنى ئۆيگە مېھماندارچىلىققا چىلاپتۇ. كاتتا بېزەلگەن ياسىداق مېھمانخانىغا باشلاپ ئېسىل تائاملار بىلەن مېھمان قىپتۇ. ئۆز ئارا سىردىشىپتۇ، ئۇسۇلچى قىزلار ئۇسۇل ئويناپ بەزمىنى قىزىتىپتۇ. ئاخىرىدا جوھۇت گۆھەرنىڭ نەرخى ئۈستىدە توختىلىپ:

— گۆھەرنى قانچە پۇلغا ساتىسىز؟ — دەپ سوراپتۇ يۈسۈپ خوزۇرىگەدىن.

— گۆھەرنى مەن ئۈچۈن سېتىۋېلىپ، ئۆزلىرى ئۈچۈن ساتسىلا قانداق، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ يۈسۈپ خوزۇرىگە.

— بارلىق مال - دۇنيا، چارۋا - ماللىرىمنى سىزگە بېرىپ گۆھرىڭىزنى سېتىۋالسام رازى بولامسىز؟ — دەپ سوراپتۇ جوھۇت.

— بارلىق مال - دۇنيا، چارۋا - ماللىرىڭىزنى پۇلغا سۇندۇرۇپ كۆرۈپ بېقىڭ، ئۇنىڭدىن كېيىن بىر نەرسە دېيىشەيلى، — دەپتۇ يۈسۈپ خوزۇرىگە.

جوھۇت ھېساباتچىلارنى چاقىرتىپ، قىرىق دۇكاندىكى پۇل - پۈچەك ماللىرى، 500 تۆگە، 3000 ئات، 9000 تۇياق قوي - ئۆچكىلىرىنى نەق پۇلغا سۇندۇرۇپ كۆرگەن ئىكەن، يۈسۈپ خوزۇرىگەنىڭ ئىككى دانە گۆھىرىنىڭ نەرخىگە يەتمەپتۇ. جوھۇت گۆھەرنى قولغا چۈشۈرمەي كۆڭلى ئىمىن تاپماپتۇ. جوھۇت ئۆيۈقى، يەر - زېمىن، بارلىق مال - مۈلۈكلىرىنى، چاكار ۋە كېنىزەكلىرىنى يۈسۈپ خوزۇرىگە بېرىپ، ئۇنىڭ گۆھىرىنى سېتىۋاپتۇ ۋە ئالتە خوتۇننى ئېلىپ شەھەردىن چىقىپ كېتىپتۇ.

يۈسۈپ خوزۇرىگە جوھۇتتىن سېتىۋالغان ئۆيۈقلىرىغا بارغان ئىكەن، چاكار - كېنىزەكلەر ئۇنى قارشى ئېلىپ ئېسىل

تائام، نازۇنمەتلەر بىلەن مېھمان قىپتۇ. يۈسۈپ خوزۇرگە مەلىكە گۈلسۈرۇخنى سېغىنىپ، ئۇنىڭغىمۇ ئېسىل تاڭاملاردىن ئېلىپ، قىرىق نەپەر كېنىزەكنى ئەگەشتۈرۈپ ئايالنىڭ قېشىغا مېڭىپتۇ. يۈسۈپ خوزۇرگە گۈلسۈرۇخ بىلەن كۆرۈشكەندىن كېيىن، گۆھەر سودىسىنىڭ جەريانىنى بايان قىپتۇ. مەلىكە گۈلسۈرۇخ سودىدىن ئۆزىنىڭ خۇرسەن ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈپ، گۆھەر تۇغىدىغان تۇخۇسىنى ئېلىپ 40 نەپەر كېنىزەكنىڭ ھەمراھلىقىدا شەھەرگە يېنىپ كىرىپ، جوھۇتتىن سېتىۋالغان يەر - زېمىنغا ماكانلىشىپتۇ ۋە بىر قانچە ئايغىچە خۇشال - خۇرام تۇرمۇش كۆچۈرۈپتۇ. مەلىكە گۈلسۈرۇخ يۈسۈپ خوزۇرگىگە باشقىلار بىلەن باردى - كەلدى قىلماسلىقىنى تاپىلاپتۇ.

ئىسپاھان شەھىرى پادىشاھىنىڭ ئەيلان ئەسقىلانى ئىسىملىك بىر ۋەزىرى بار ئىكەن. ۋەزىر پات - پاتلا يۈسۈپ خوزۇرگەنىڭ دۇكىنىغا كېلىپ سودا قىلىپ تۇرىدىكەن. ۋاقىتنىڭ ئۆزىرىشىغا ئەگىشىپ، يۈسۈپ خوزۇرگە بىلەن ۋەزىر يېقىن سىرداشلاردىن بولۇپ قاپتۇ. بىر قانچە قېتىم ۋەزىر يۈسۈپ خوزۇرگەنى ئۆيىگە چىلىپتۇ، يۈسۈپ خوزۇرگەمۇ ۋەزىرنى ئۆيىگە چىلىپ تۇرۇپتۇ. ۋەزىر ھەر قېتىم يۈسۈپ خوزۇرگەنىڭ ئۆيىگە كەلسە ئۇنىڭ ئايالى كۆزگە كۆرۈنمەيدىكەن. ۋەزىر ھەيران بولۇپ يۈسۈپ خوزۇرگەنىڭ ئايالىنى كۆرۈشنى نىيەت قىپتۇ. لېكىن پۇرسەت تاپالماپتۇ.

بىر كۈنى ۋەزىر ئەيلان ئەسقىلانى يۈسۈپ خوزۇرگەنىڭ دۇكاندا ئولتۇرغان ۋاقىتىدىن پايدىلىنىپ، ئايالىنى كۆرۈش ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۆيىگە بېرىپتۇ. ۋەزىرنىڭ ئۆيىگە كىرىشى، مەلىكە گۈلسۈرۇخنىڭ سىرتقا چىقىشىغا توغرا كەپتۇ. ئۇلار ئىشىكىنىڭ تۈۋىدە ئۇچرىشىپ قاپتۇ. ۋەزىرنىڭ كۆزى مەلىكىگە چۈشۈش بىلەن تەڭ مەلىكىنىڭ ۋۇجۇدىدىن بىر ئوت چىقىپ ۋەزىرگە تۇتىشىپتۇ، ۋەزىر مەلىكىنىڭ جامالىغا قاراپ تۇرۇپ تاقەت قىلالماي ھوشىدىن كېتىپ يىقىلىپتۇ. يۈسۈپ خوزۇرگەنىڭ چاكارلىرى ۋەزىرنى ئۆيىگە ئاپىرىپ قويۇپتۇ. شۇ كۈندىن ئېتىبارەن ۋەزىر ئەيلان ئەسقىلانى مەلىكە گۈلسۈرۇخنىڭ

ئىشقى پىراقىدا چوغقا چۈشكەن قىلدەك كۆيۈپ تولغىنىشقا باشلاپتۇ. پادىشاھنىڭ ئالدىغا كىرگەندىمۇ پەقەت زۇۋان سۈرمەپتۇ. ۋەزىر پادىشاھنىڭ ئۆتكۈر پىكىرلىك سەردارى بولۇپ، ئۇنىڭسىز ئوردىنىڭ ھېچ قانداق ئىشلىرى يۈرۈشمەيدىكەن. ۋەزىرنىڭ كۈندىن - كۈنگە زەپىرەڭدەك سارغىيىپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن پادىشاھ بىر كۈنى ئۇنىڭدىن نېمە سەۋەبتىن مۇشۇ ھالغا چۈشۈپ قالغانلىقىنى سوراپتۇ. — ئېيتىشقا تىلىم بارمايدۇ، پادىشاھىئالەم، — دەپتۇ ۋەزىر. — قانداق ئىش بولسا ئېيتقىن، قولىمدىن كېلىشىچە ياردەمدە بولىمەن، — دەپتۇ پادىشاھ.

— بۇ شەھەرگە يۈسۈپ خوزۇرگە ئىسىملىك بىر يىگىت كېلىپ، سودىگەر جوھۇتىنىڭ دۇكان ۋە زېمىنلىرىنى سېتىۋېلىپ ئولتۇراقلاشقان ئىدى. ئۇنىڭ مەلىكە گۈلسۈرۈخ ئىسىملىك ساھىبجامال، گۈزەللىكتە تەڭدىشى يوق ئايالى بار ئىكەن، ئۇ مەلىكىنى كۆرگەن كۈندىن ئېتىبارەن مۇشۇ ئاشقىلىق سەۋداسىغا مۇپتىلا بولدۇم، — دەپ ۋەزىر ئۆزىنىڭ قىيىن كۈنگە قالغانلىقىنى پادىشاھقا بايان قىپتۇ. پادىشاھ ۋەزىرنىڭ بايانىنى ئاڭلاپ: — سەن دېگەن ئۇ مەلىكە ھەقىقەتەن شۇنداق چىرايلىقمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— جاھاندا گۈزەل مەلىكىدىن ئىككىسى بولسا بىرى شۇ، بىرى بولسا ئۆزى شۇ، ئۇنىڭ گۈزەللىكىنى تەرىپلەشكە ئىنساننىڭ تىلى ئاجىزلىق قىلىدۇ پادىشاھىئالەم، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ۋەزىر. — ئۇنداق بولسا ئۇ مەلىكىنى ئوردىغا ھازىر قىل، ئۇنىڭ گۈزەل جامالىنى مەن كۆرۈپ باقاي، — دەپتۇ پادىشاھ ۋەزىرگە. «ئۆزۈم تاپقان بالاغا نەگە باراي دەۋاغا» دېگەندەك ۋەزىر يېڭى بىر باش ئاغرىقىغا قاپتۇ.

— ھېچ نەرسىدىن ھېچ نەرسە يوق، پۇقرالارنىڭ ئايالىنى بۇلاپ ئوردىغا ئەكەلسەك ئۆزىمىز ئۈچۈن ياخشى بولماسمىكەن، — دەپتۇ ۋەزىر پادىشاھقا. — سېنىڭچە قانداق قىلىش كېرەك؟ — دەپ سوراپتۇ پادىشاھ.

ۋەزىر بىر ھازا ئويغا پاتقاندىن كېيىن:

— مەلىكىنى ئوردىغا ئەكىلىش ئۈچۈن ئۇنىڭ ئېرىنى كۆزدىن يوقىتىش لازىمدۇر، بۇنىڭ ئۈچۈن: پادىشاھىمىز ئېغىر كېسەلگە گىرىپتار بولدى، پادىشاھنىڭ كېسىلىگە دىۋىلەر ماكاندىكى «دۆرە قەھرە» دېگەن گىياھ شىپاھ قىلىدىكەن، شۇ گىياھنى ئەكىلىش ۋەزىپىسىنى پادىشاھ سىزگە تاپشۇردى دەپ يۈسۈپ خوزۇرىگەنى دىۋىلەر ماكانىغا يولغا سالايلى. ئۇ جەزمەن يېرىم يولدا جېنىدىن جۇدا بولىدۇ، ئۇنىڭدىن كېيىن مەلىكىنى ئوردىغا ئەكىلىمەك ئاسان، — دەپ مەسلىھەت بېرىپتۇ پادىشاھقا. پادىشاھ ۋەزىرنىڭ كۆرسەتمىسىگە قوشۇلۇپتۇ.

ئەتىسىدىن باشلاپ ئىسپاھان شەھىرىنىڭ پادىشاھى يالغاندىن كېسەل بولۇپ يېتىۋاپتۇ. ئىسپاھان شەھىرى ئىچى ۋە سىرتىدىكى بارلىق داڭلىق تېۋىپلارمۇ پادىشاھنىڭ ساختا كېسىلىنى داۋالاپ ساقايتالماپتۇ. ۋەزىر ئىسپاھان شەھىرىدىكى يەتتە ياشتىن يەتمىش ياشقا قەدەر بولغان بارلىق خەلقنى مەيدانغا يىغىپ، پادىشاھنىڭ ئېغىر كېسەلگە گىرىپتار بولغانلىقى، پادىشاھنىڭ كېسىلىگە پەقەت دىۋىلەر ماكانىدىكى «دۆرە قەھرى» ئىسسىملىك گىياھنىڭ شىپا بولىدىغانلىقىنى ئېيتىپ، كىمكى شۇ گىياھنى ئېلىپ كېلىسە زور ئىنئام بېرىدىغانلىقىنى جاكارلاپتۇ. بىراق ھېچ قانداق كىشى ئۇ گىياھنى ئەكىلىش ئۈچۈن مەيدانغا چىقالماپتۇ. ئوردا ئەھلى كېلىشىۋالغان بويىچە پەقەت يۈسۈپ خوزۇرىگەنىگلا دىۋىلەر ماكانىدىن «دۆرە قەھرە» نى ئېلىپ كېلەلەيدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. يۈسۈپ خوزۇرىگە يىغىلغان شەھەر خەلقى ئالدىدا ۋەزىپىنى ئورۇنداشتىن باش تارتالماپتۇ ۋە ئۆيگە بېرىپ بولغان ئەھۋالنى مەلىكە گۈلسۈرۇخقا ئېيتىپتۇ. ئەر - خوتۇن ئىككىيلەن يىغلاپتۇ - قاقشاپتۇ. مەلىكە گۈلسۈرۇخ يۈسۈپ خوزۇرىگەنى بۇ خەتەرلىك سەپەردىن توسۇپتۇ، بىراق يۈسۈپ خوزۇرىگە خەلقىئالەم ئالدىدا قىلغان ئەھدىسىدىن يانالمايدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ: مەلىكە يۈسۈپ خوزۇرىگەنىڭ سەپەر تەييارلىقىنى تەقلەپ بېرىپ، كۆز يېشى بىلەن ئۇنى دىۋىلەر ماكانىغا

ئۈزىتىپتۇ.

يۈسۈپ خوزۇرگە سەپەرگە چىققاندىن كېيىن، ۋەزىر ئەپلان ئەسقلانى ھەر كۈنلۈكى دېگۈدەك مەلىكە گۈلسۈرۈخنى ئوردىغا چىلاپ كېلىشكە باشلاپتۇ. مەلىكە گۈلسۈرۈخ بولسا بۈگۈن باراي، ئەتە باراي، مەن بەربىر سىلەرنىڭ قولۇڭلاردىكى ئادەم دەپ ۋاقىتنى كەينىگە سۈرۈشكە باشلاپتۇ.

بىر كەلىمە سۆزنى يۈسۈپ خوزۇرگەدىن ئاڭلايلى:

يۈسۈپ خوزۇرگە دەشت - باياۋان، تاغۇ دەريالارنى كېزىپ ئىككى ئاي يول يۈرۈپتۇ. يول يۈرگەندىمۇ مول يۈرۈپتۇ. ئوزۇق - تۈلۈكلىرى تۈگەپ، ئاچلىق ئۇنى ئۆز ئىسكەنجىسىگە ئېلىشقا باشلاپتۇ. يولنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. يامغۇر سۈيىنى ئۈسسۈزلۈك، دەرەخ، ئۆسۈملۈكلەرنىڭ يىلتىزىنى ئوزۇقلۇق قىلىپ يەپ كۆز يەتكۈسىز بىر قۇملۇققا يېتىپ كەپتۇ، قەدەملىرىنى يۆتكەشكە ماغدۇرى قالماپتۇ. يېنىپ كېتەي دېسە ئىمكانىيەت يوق، ئالغا قاراپ ماڭاي دېسە قۇربى يەتمەپتۇ. ياراتقان خۇداغا ئىلتىجا قىلماقتىن باشقا چارە قالماپتۇ. يۈسۈپ خوزۇرگە مۇشۇ دەشتى باياۋاندا ئۆلىدىغان ئوخشاشمەن، پېشانەمگە پۈتۈلگەن قىسمەت شۇ ئوخشايدۇ، دەپ ئويلاپ كەچ كىرىش بىلەنلا يېتىپ ھاردۇقتا قاتتىق ئۇيقۇغا كېتىپتۇ. تاڭ ئېتىشقا يېقىن بىر چۈش كۆرۈپتۇ. چۈشىدە قارا ئاتلىق، ئاق ساقاللىق، سەللىلىك بىر بوۋايىنى كۆرۈپتۇ. بوۋاي يۈسۈپ خوزۇرگەگە: ئەي ئوغلۇم، ئورنۇڭدىن تۇر، سەپەردىن ئۈمىدىڭنى ئۈزمە، سەندىن باشقا ئىنسان نەسلىنىڭ بۇ باياۋانغا قەدىمى يەتكەن ئەمەس، نەسەبىتىمنى قۇلىقىڭدا چىڭ ساقلا. يەنە ئون تۆت كېچە - كۈندۈز يول يۈرسەڭ بىر باغۇ بوستانلىققا يېتىپ بارىسەن، باغقا كىرسەڭ باغنىڭ ئوتتۇرىسىدا كۆككە بوي تالاشقان بىر تۈپ چىنار بار، چىنارنىڭ تۈۋىدە بىر كۆلچەك بار، كۆلچەكنىڭ ئىچىدە خىسلەتلىك بىر ئۆزۈك بار، ئۆزۈكنى ئېلىپ قولىڭغا سېلىۋال، يولدا ساڭا ياۋايى ھايۋانلار خىرىس قىلسا ئۆزۈكنى كۆرسە يول بېرىدۇ. سەن شۇ ئۆزۈكنىڭ خىسلىتى بىلەن خېيىمخەتەردىن خالاس بولغايىسەن. قىرىق كېچە - كۈندۈز يول

يۈرگەندىن كېيىن قىرىق بىرىنچى كۈنى سەھەردە بىر يېشىللىققا يېتىپ بارىمەن. يېشىللىقنىڭ قاپ ئوتتۇرىسىدا بىر كۆل بار، كۆلنىڭ بويىدا بىر تۈپ چىنار بار بولۇپ، چىنارنىڭ ئۈستىدە سۇمۇرغ قۇشنىڭ ئۇۋىسى بار. بۇ سۇمۇرغ قۇش يەتتە يىلدا بىر ئۇۋا چىقىرىدۇ، بىراق بالىلىرى چوڭ بولۇپ كەلگەندە، كۆلدىن بىر ئەجدىھا چىقىپ قۇش بالىلىرىنى يەپ كېتىدۇ. سەن ئەجدىھانى ئۆلتۈرۈپ، قۇشنىڭ بالىلىرىنى ساقلاپ قالساڭ سۇمۇرغ قۇش سېنى دېۋىلەر ماكانىغا يەتكۈزىدۇ. سەن دېۋىلەر ماكانىغا بارغاندىن كېيىن، سېپىل سىرتىدا بۈك - باراقسان ئورمانلىق بار بولۇپ، ئورمانلىقنىڭ ئوتتۇرىسىدا زۈمرەت سۇلۇق بىر كۆل بار. كۆلگە بىر قانچە كۆك كەپتەر ئۇچۇپ چۈشۈپ، بىرلا موللاق ئېتىپ پەرىزاتقا ئايلىنىدۇ، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى ئاق كىيىملىك پەرىزاتنىڭ سۇغا چۆمۈلۈۋاتقان پەيتىدىن پايدىلىنىپ ئۇنىڭ كىيىم - كېچەكلىرىنى ئېلىۋال، ئۇ بولسا پەرىزاتلار پادىشاھى سەرنادىنىڭ مەلىكىسى رىناتتۇر، شۇ پەرىزاتنى ئاللا سېنىڭ نىكاھىڭغا قانقاي. خەير، خۇداغا ئامانەت، مۇراد - مەقسەتنىڭ ھاسىل بولغاي، — دەپ بوۋاي يۈسۈپ خوزۇرگەنىڭ چۈشىدىن غايىب بوپتۇ.

يۈسۈپ خوزۇرگە ئويغىنىپ ئورنىدىن تۇرۇپتۇ، ۋۇجۇدىدا قايتىدىن كۈچ - قۇۋۋەت ھاسىل بوپتۇ. ئۇ يولىنى داۋملاشتۇرۇپ كۈندۈزى تىنماي، كېچىسى ئۇخلىماي ئون تۆت كېچە - كۈندۈز يول يۈرۈپ، بىر چىمەنزىرلىققا يېتىپ كەپتۇ. چىمەنزىرلىقنىڭ ئوتتۇرىسىدا بىر باغ بار ئىكەن، باغقا كىرىپتۇ. قارىغۇدەك بولسا باغ ئىچىدە تۈرلۈك تۈمەن مېۋىلەر مەي باغلاپ يەرگە قىمغدەك تۆكۈلگەن، نۇرغۇنلىغان قېرىسال كىشىلەر يەردە يېتىشقان ئىكەن. يۈسۈپ خوزۇرگە ئۇلارغا سالام بېرىپتۇ. ئۇلارمۇ يۈسۈپ خوزۇرگەنىڭ سالىمغا جاۋاب قايتۇرۇپتۇ.

— ئالەم بىنا قىلىنغاندىن بۇيان بۇ يەرگە ئادەمزاتنىڭ ئايىغى يەتكەن ئەمەس، بۇ يەرگە كېلىشىڭدىكى مەقسەت نېمە؟ — دەپ سوراپتۇ قېرىساللار يۈسۈپ خوزۇرگەدىن. يۈسۈپ خوزۇرگە بۇ يەرگە

كېلىشىنىڭ سەۋەبىنى، باسقان مۇساپىسىنى، تارتقان جاپا - مۇشەققەتلىرىنى ئۇلارغا ئېيتىپ، باغدكى مېۋىلەردىن يېيىشكە رۇخسەت قىلىشنى سورايتۇ.

— مېۋىلەر تۆكۈلۈپ ئالدىڭدا قىغدەك يېتىپتۇ. ئۆزۈڭ خالاپ يەۋەرگىن، — دەپتۇ قېرىسالار. يۈسۈپ خوزۇرگە يەردىكى مېۋىلەردىن بىر قانچە تال ئېلىپ يېگەن ئىكەن، زەھەردىنمۇ ئاچچىق تېتىپتۇ.

— بۇ مېۋىلەر نېمە ئۈچۈن بۇنچە ئاچچىق؟ — دەپ سورايتۇ يۈسۈپ خوزۇرگە ئاق ساقاللاردىن.

— بۇ زېمىننىڭ تۇپرىقى ئاچچىقتۇر، يەرگە چۈشكەن مېۋىلەرگە يەرنىڭ ئاچچىقى ئۆتۈپ كەتكەچكە، مېۋىلەر شۇڭا ئاچچىق. مېۋىلەرنىڭ تاتلىقىنى يېمەكچى بولساڭ شېخىدىن ئۇزۇپ يېگىن. بىراق بىز قېرىلىقىمىزدىن يول يۈرەلمەيمىز، تاتلىق مېۋىلەرنى يېيىشىمۇ ھەم بىزگە نېسىپ بولمايدۇ، سەن بىزنى يۈدۈپ مېۋىلىك دەرەخ ئۈستىگە ئاچقىساڭ، سەن بىلەن بىللە مېۋىلەرنىڭ تەمىنى تېتىساق، — دەپتۇ ئاقساقاللار يۈسۈپ خوزۇرگەنىڭ سوئالىغا جاۋابەن. يۈسۈپ خوزۇرگە ماقۇل بوپتۇ. ئەسلىدە ئۇلار پۈت - قولىنىڭ سۆڭىكى يوق رودىپايلا ئىكەن. بۇلار يۈسۈپ خوزۇرگە چىڭ يېپىشىۋاپتۇ، ھەر قانچە قىلىسىمۇ ئۇلاردىن قۇتۇلۇپ كېتەلمەپتۇ.

— يىگىت سەن رودىپاي دەپ ئاڭلىغانمۇ؟ — دەپ سورايتۇ رودىپايلا يۈسۈپ خوزۇرگەدىن.

— ئاڭلىغان، — دەپتۇ يۈسۈپ خوزۇرگە.

— سەن ئاڭلىغان رودىپايلا دەل بىز شۇ، سەن ئەمدى بىزنىڭ قۇلىمىز بولۇپ قالدىڭ، قۇتۇلمەن دەپ خام خىيال قىلما، — دەپ ئۇنىڭغا تېخىمۇ مەھكەم يېپىشىۋاپتۇ. يۈسۈپ خوزۇرگە يول يۈرسە تەڭ يول يۈرۈپتۇ. تائام يېسە بىللە يەپتۇ، ئارام ئالسا ھەم بىللە ئارام ئاپتۇ. يۈسۈپ خوزۇرگە ئۇلاردىن قۇتۇلالماپتۇ. يۈسۈپ خوزۇرگە رودىپايدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن ئۆزىنى دەرەختىن يەرگە تاشلىغان

ئىكەن، رودىپاي ئۈستىگە، ئۆزى ئاستىغا چۈشۈپتۇ، چاتقالارغا ئۆزىنى ئاتقان ئىكەن تېنى ئاغرىپتۇ. رودىپاي يۈسۈپ خوزۇرگەنى ئۇلاخ ئورنىدا مېنىپ قەيەرنى كۆڭلى تارتسا شۇ يەرگە بېرىپتۇ. نېمىنى خالىسا شۇنى قىپتۇ، يۈسۈپ خوزۇرگە چۈشىدە كۆرگەن بوۋاينىڭ سۆزىنى ئېسىگە ئاپتۇ. ئەتراپقا قارىغۇدەك بولسا بوۋاي ئېيتقان چىنار دەرىخى يىراق جايدا كۆزگە زاھىر بوپتۇ. يۈسۈپ خوزۇرگە رودىپاينى يۈدۈپ شۇ ياققا قاراپ مېڭىپتۇ. مەنزىلگە يېتىپ بېرىپ قارىغۇدەك بولسا، چىنار دەرىخىنىڭ ئاستىدىكى كۆلچەكتە زۇمرەتتەك تىنىق سۇ تۇرغۇدەك، ئىچىپ كۆرسە بىر كۆلچەكنىڭ سۈيى كۈچلۈك مەست قىلغۇچ شاراب ئىكەن.

— ھەي رودىپاي، بۇ كۆلچەكنىڭ سۈيى تولىمۇ تاتلىق ئىكەن، قانغۇچە ئىچىۋال، — دەپتۇ. رودىپاي كۆلچەكنىڭ سۈيىدىن قانغۇچە ئىچىپ، بېھوش بولۇپ يىقىلىپتۇ. يۈسۈپ خوزۇرگە رودىپايلاردىن قۇتۇلۇپتۇ. چىنارنىڭ تۈۋىدىكى كۆلچەككە قولىنى تىققان ئىكەن، بوۋاي چۈشىدە ئېيتقان خىسلەتلىك ئۈزۈك قولىغا چىقىپتۇ. ئۈزۈكنى قولىغا سېلىپ سەپەرنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. سەپەر ئۈستىدە يۈسۈپ خوزۇرگەنىڭ ئالدىغا ئېيىق، بۆرە، شىر، يولۋاس قاتارلىق يىرتقۇچ ھايۋانلار قەدەمدە بىر ئۇچراپ خىرىس قىپتۇ، يۈسۈپ خوزۇرگەنىڭ قولىدىكى خاسىيەتلىك ئۈزۈكنى كۆرۈپ ئۇنىڭغا چىقىلماپتۇ. ئۇ گىياھلارنىڭ يىلتىزىنى يەپ، يامغۇر سۈيىنى ئىچىپ قىرىق كېچە - كۈندۈز يول يۈرۈپتۇ.

قىرىق بىرىنچى كۈنى تاڭ سەھەردە، كۆز ئالدىدا كەڭرى كەتكەن بۈك - باراقسان ئورمانلىق نامايان بوپتۇ. ئورمانلىق ئىچىدە بۇلاق سۈيى ئىچىپ، ياۋا مېۋىلەرنى ئۈزۈپ يەپ، توشقان ئوۋلاپ كاۋاپ قىلىپ يەپ، ئۈچ كۈن ئارام ئېلىپ ماغدۇرىغا كەپتۇ. ئېگىز بىر دەرخ ئۈستىگە چىقىپ قارىغۇدەك بولسا، ئاق ساقاللىق بوۋاي چۈشىدە ئېيتقان چىنار دەرىخى كۆزگە كۆرۈنۈپتۇ. يۈسۈپ خوزۇرگە شۇ چىنارنى كۆزلەپ مېڭىپتۇ. چىنارنىڭ قېشىغا بېرىپ قارىغۇدەك بولسا، چىنار ئۈستىدە سۇمۇرغىنىڭ ئۈچ بالىسى ئېچىنىشلىق نالە

قىلىۋاتقان، بىر ئەجدىھا چىنارنىڭ ئۈستىگە يامىشىپ چىقىۋاتقان ئىكەن. سۇمۇرغ قۇش يەتتە يىلدا بىر قېتىم ئوۋا چىقىرىدىكەن، ھەر قېتىم بالىلىرى ئۇچۇرما بولغاندا ئەجدىھا كۆلدىن چىقىپ سۇمۇرغ قۇشىنىڭ بالىلىرىنى يەپ كېتىدىكەن.

يۈسۈپ خوزۇرگە يوغان قورام تاشتىن بىرنى قولغا ئېلىپ، ئەجدىھاننىڭ بېشىنى چەنلەپ تاشنى بېشىدىن ئاشۇرۇپ بىرنى قويغان ئىكەن، ئەجدىھارنىڭ بېشى يانجىلىپ ئۆلۈپتۇ. خەتەردىن قۇتۇلغان سۇمۇرغ قۇشىنىڭ بالىلىرى يۈسۈپ خوزۇرگىگە ياش تۆكۈپ رەھمەت ئېيتىپتۇ ۋە ئۇنى قاناتلىرى ئاستىغا يوشۇرۇپتۇ. دەل شۇ ۋاقىتتا سۇمۇرغ قۇش كۆكنى لەرزىگە سېلىپ ئۇچۇپ كېلىپ چىنارغا قونۇپتۇ.

— بالىلىرىم، ئادەم ھىدى پۇرايدىغۇ؟ — دەپ سوراپتۇ سۇمۇرغ قۇش بالىلىرىدىن.

— ياخشىلىققا ياخشىلىق قىلىش كېرەكمۇ ياكى ياخشىلىققا يامانلىق قىلىش كېرەكمۇ؟ — سوراپتۇ سۇمۇرغ بالىلىرى ئانىسىدىن. — ئەلۋەتتە ياخشىلىققا ياخشىلىق قىلىش كېرەك. سىلەر بۇنى سوراپ قالدىڭلارغۇ؟

— كۆلدىن بىر ئەجدىھا چىقىپ بىزنى يېيىش ئۈچۈن چىنارغا يامىشىۋاتقاندا بىر ئادەم بالىسى ئەجدىھانى ئۆلتۈرۈپ بىزنى قۇتقۇزۇپ قالدى، ئۇنىڭغا قانداق جاۋاب قايتۇرىسىز؟

— ئاۋۋال مەن ئۇ ئادەم بالىسىنى كۆرۈپ باقاي، — دەپتۇ سۇمۇرغ بالىلىرىغا. سۇمۇرغ بالىلىرى يۈسۈپ خوزۇرگىنى قاننى ئاستىدىن چىقىرىپتۇ.

— ئەي ئادەم بالىسى قانداق بولۇپ، بۇ يەرگە قەدىمىڭ يەتتى؟ — دەپ سوراپتۇ سۇمۇرغ يۈسۈپ خوزۇرگەدىن. يۈسۈپ خوزۇرگە بېشىدىن كەچۈرگەن كەچۈرمىشلىرىنى سۇمۇرغ قۇشقا سۆزلەپ بېرىپ، ئۆزىنى دىۋىلەر ماكانىغا ئاپىرىپ قويۇشنى ئۆتۈنۈپتۇ.

— ئەي يىگىت، سەپىرىڭ تولىمۇ خەتەرلىك ئىكەن، قىلغان

ياخشىلىقىمىزغا ياخشىلىق بىلەن جاۋاب قايتۇرمىسام بولماس. سەن دېگەن مەنزىلگە يېتىش ئۈچۈن يەتتە خەتەرلىك دەريا ۋە يەتتە قات ئاسماندىن ئۇچۇپ ئۆتۈشكە توغرا كېلىدۇ. سەن قاننىمنىڭ ئۈستىگە مىنىپ كۆزۈڭنى مەھكەم يۇمغىن، كۆزۈڭنى ئاچ دېمىگۈچە كۆزۈڭنى ئاچقۇچى بولما. مەن يەتمىش كۈنلۈك مۇساپىنى ئۈچ كۈندە بېسىپ، سېنى دىۋىلەر ماكانىغا يەتكۈزۈپ قوياي، ئۇ يەر تولىمۇ خەتەرلىك، ئېھتىيات قىلارسەن، — دەپتۇ سۇمۇرغ قۇش يۈسۈپ خوزۇرگىگە. يۈسۈپ خوزۇرگىگە سۇمۇرغ قۇشنىڭ قاننىمىغا مىنىپ كۆزۈنى مەھكەم يۇمۇپتۇ. سۇمۇرغ ئاسمانغا كۆتۈرۈلۈپتۇ. تاغۇ دەريالارنى، تۈتەك - تۇمانلارنى كەينىدە قالدۇرۇپ دىۋىلەر ماكانىغا يېتىپ كەپتۇ. — كۆزۈڭنى ئاچ، — دەپتۇ سۇمۇرغ قۇش يۈسۈپ خوزۇرگىگە، يۈسۈپ خوزۇرگىگە كۆزۈنى ئاچقان ئىكەن، ئۆزىنى بۇلبۇللار سايراپ تۇرغان، گۈللەر ئېچىلىپ تۇرغان، كېيىك - بۇغىلار ئويناقتىپ تۇرغان گۈزەل بىر زېمىندا كۆرۈپتۇ.

— سەن دېگەن دىۋىلەر ماكانى مۇشۇ يەرگە يېقىن، قالدى مۇساپىنى ئۆزۈڭ باسارسەن، — دەپ سۇمۇرغ قۇش يۈسۈپ خوزۇرگى بىلەن خوشلىشىپ بالىلىرىنىڭ يېنىغا ئۇچۇپ كېتىپتۇ.

يۈسۈپ خوزۇرگىگە گۈلزارلىقنى ئايلىنىپ بىر كۆلنىڭ يېنىغا بېرىپ قاپتۇ. دەل شۇ ۋاقىتتا كۆكتىن بىر توپ كۆك كەپتەر يەرگە ئۇچۇپ چۈشۈپ، بىرلا يۈمىلىنىپ پەرىزاتقا ئايلىنىپتۇ. بۇلارنىڭ ئارىسىدا بوۋاي چۈشىدە ئېيتقان ئاق كىيىملىك پەرىزاتمۇ بار ئىكەن. يۈسۈپ خوزۇرگىگە دەرھال ئۆزىنى گۈللۈك ئارىسىغا ئاپتۇ. پەرىزاتلار يېشىلىنىپ سۇغا چۆمۈلۈشكە باشلاپتۇ. پەرىزاتلار ھەر ھەپتىنىڭ دۈشەنبە كۈنى مۇشۇ كۆلگە سۇغا چۆمۈلۈشكە كېلىدىكەن. ۋاقىت توشقاندا بارلىق پەرىزاتلار كۆلدىن چىقىپ كىيىملىرىنى كىيىپتۇ. دە، بىرلا يۈمىلىنىپ كۆك كەپتەرگە ئايلىنىپ ئۇچۇپ كېتىپتۇ. ھېلىقى پەرىزات بولسا كۆلدىن چىقىپ كىيىملىرىنى ئىزدەشكە باشلاپتۇ. يۈسۈپ خوزۇرگىگە ئۆزىنى ئاشكارا قىپتۇ، پەرىزات ئۆزىنىڭ كىيىملىرىنى يۈسۈپ خوزۇرگىنىڭ قولىدا كۆرۈپتۇ ۋە ئۆمرىدە ئادەم

سىياقى كۆرۈپ باقمىغاچقا، يۈسۈپ خوزۇرگەنىنىڭ كېلىشكەن قەددى - قامىتى پەرزاتنى ئۆزىگە مەپتۇن قىپتۇ. پەرزات خىجالەت ئىچىدە بەدىنىنى گۈللۈك ئىچىگە يوشۇرۇپ تۇرۇپ: — ئەي ئادەم بالىسى، مېنى ئۇياتچىلىق ئىچىدە قويماي كىيىملىرىمنى قايتۇرۇپ بەرسىڭىز، — دەپتۇ. يۈسۈپ خوزۇرگە پەرزاتنىڭ كىيىملىرىنى بېرىپتۇ ۋە پەرزاتقا ئاشىق - بىقارار بوپتۇ. ئۇلار سىردىشىپتۇ، مۇڭدشىپتۇ، پەرزات يۈسۈپ خوزۇرگەدىن ئادەمزات قەدىمى يەتمىگەن بۇ زېمىنغا كېلىشىنىڭ سەۋەبىنى سوراپتۇ. يۈسۈپ خوزۇرگە كەچۈرمىشلىرىنى پەرزاتقا سۆزلەپ بېرىپتۇ. پەرزات يۈسۈپ خوزۇرگىگە ئىچ ئاغرىتىپ ئۇنىڭغا ياردەمدە بولىدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ.

— تەقدىر ئىككىمىزنى بۇ يەردە ئۇچراشتۇردى، بىز مەڭگۈلۈك ئەر - خوتۇن بولۇپ ياشىساق قانداق دەيسىز؟ — دەپ سوراپتۇ يۈسۈپ خوزۇرگە پەرزاتتىن.

— ئاللاھ ئىككىمىزنىڭ رىزقىنى قوشقان بولسا، سىز ئېيتقان لەۋزىڭىزدە تۇرالسىڭىز دېگىنىڭىزدەك بولسۇن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ پەرزات. پەرزات بېشىدىن كۈمۈش يىڭىنى ئېلىپ ئاللىقىنىغا سانجىغان ئىكەن، قان ئېقىشقا باشلاپتۇ. ئاققان قاننى يەنە بىر ئاللىقىغا ئاپتۇ - دە، يىڭىنى يۈسۈپ خوزۇرگىگە بېرىپتۇ. يۈسۈپ خوزۇرگەمۇ يىڭىنى قولىغا سانجىپ مەلىكىنىڭ قولىغا قان ئاققۇزۇپتۇ، قان بىر - بىرىگە ئارىلىشىپ كېتىپتۇ. يۈسۈپ خوزۇرگە بىلەن پەرزات قانلىق قەسەم ئىچىشىپ مەڭگۈلۈك ئەر - خوتۇن بوپتۇ. — بىز دەرھال قايتىپ كېتەيلى، ئاتام مېنىڭ باشقا پەرزاتلاردىن ئايرىلىپ قالغانلىقىمنى بىلسە، ئىزدەپ كېلىپ جېنىڭىزغا زامىن بولىدۇ، — دەپتۇ يۈسۈپ خوزۇرگىگە. يۈسۈپ خوزۇرگە ماقۇل بوپتۇ.

پەرزات يۈسۈپ خوزۇرگىنى ئېلىپ شەھىرىستانغا قاراپ ئۇچۇپتۇ. بىر ۋاقىتتىن كېيىن يۈسۈپ خوزۇرگە ئىسسىققا چىدىيالماي بەدىنى كۆيۈشكە باشلاپتۇ.

— ئەي پەرىزات، بىز قەيەردىن ئۆتۈۋاتىمىز، بەدەنلىرىم كۆيۈۋاتىدىغۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— بىز ھازىر ئوت دەرياسىنىڭ ئۈستىدىن ئۇچۇپ ئۆتۈۋاتىمىز، شۇڭا بەدىنىڭىز قىزىۋاتسا كېرەك، ئوت دەرياسىدىن كېيىن مۇز دەرياسىدىن ئۆتىمىز. ئۇنىڭدىن كېيىن زۇلمەت دەرياسىدىن ئۆتىمىز، ئەڭ ئاخىرىدا يەتتىنچى دەريا ھېسابلانغان بوران دەرياسىدىن ئۆتۈپ يۇرتۇم شەھىرىستانغا يېتىپ بارىمىز، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ پەرىزات. پەرىزات يۈسۈپ خوزۇرگەنى ئېلىپ ئۇچۇشنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. ئوت دەرياسىدىن ئۆتكەندىن كېيىن، يۈسۈپ خوزۇرگەنىڭ بەدەنلىرى مۇزلاشقا باشلاپتۇ، ئۆزىنىڭ مۇز دەرياسىدىن ئۆتۈۋاتقانلىقىنى ھېس قىپتۇ. بۇ پەرىزاتنىڭ ئاتىسى دىۋىلەر پادىشاھى ئەسلاتون، ئانىسى پەرىزات پادىشاھىنىڭ مەلىكىسى فەرناد ئىكەن. ئەسلاتون قىزىنى پەرىزاتلار ئارىسىدا كۆرمىگەنلىكى ئۈچۈن، دىۋىلەرنى قىزىنى تېپىپ كېلىشكە ئەۋەتىپتۇ. پەرىزات بىلەن دىۋىلەر زۇلمەت دەرياسىنىڭ ئۈستىدە ئۇچرىشىپ، دىۋىلەر پەرىزات بىلەن يۈسۈپ خوزۇرگەنى ئەسلاتوننىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىپتۇ. ئەسلاتون قىزىدىن يوقىلىپ كېتىشىنىڭ سەۋەبىنى سوراپتۇ. پەرىزات بولغان ئەھۋالنى ئاتىسىغا ئېيتىپتۇ. ئەسلاتون يۈسۈپ خوزۇرگەنى ئۆلتۈرمەكچى بوپتۇ.

— مەن بەرگەن ۋەدەمگە ۋاپا قىلمىسام بولمايدۇ، يۈسۈپنى ئۆلتۈرسىڭىز مېنىمۇ قوشۇپ بىللە ئۆلتۈرۈۋېتىڭ، — دەپتۇ پەرىزات. پادىشاھ ئەسلاتون يۈسۈپ خوزۇرگەنى زىندانغا تاشلاپتۇ، پەرىزاتنى خانىش فەرنادنىڭ باشقۇرۇشىدىكى رىگە دىۋىلەر زىنداندا ئۈچ ئاي يانقۇزۇپتۇ. بۇ ئۈچ ئاي جەرياندا پەرىزاتنىڭ چىرايى ئېچىلماپتۇ. گېلىدىن غىزا ئۆتمەپتۇ. فەرناد قىزىنىڭ بۇ ھالىنى كۆرۈپ چىداپ تۇرالمىپتۇ. بىر كۈنى قىزىغا:

— قىزىم، بۇنداق كېتىۋەرسەڭ ئۆزۈڭگىمۇ ياخشى ئەمەس، بىز سەن ياخشى كۆرگەن يىگىتنى زىنداندىن قۇتۇلدۇرۇپ، ئۆز شەھىرىگە يولغا سېلىپ قويمايلى، — دەپتۇ.

— ئانا، مەن ئۇ يىگىتتىن ئايرىلالمايمەن، ئۇ يىگىتمۇ ھەم

مەندىن ئايرىلالمايدۇ. بىز مەڭگۈ بىللە ئۆتۈشكە قەسەم قىلىشقان. ئۇ يىگىت ئادەم زات دۇنياسىدىن بۇ يەرگە «دۆرى قەھرى» دەپ ئاتىلىدىغان خىسلەتلىك گۈلنى ئېلىش ئۈچۈن كەلگەن ئىكەن، گۈلنى ئالماي ھەم قايتالمايدۇ، — دەپ يىغلاپتۇ.

— كۆڭلۈڭنى بۇزما قىزىم رىنات، «دۆرە قەھرى» ئىسمىلىك گۈل ئاتاڭنىڭ بەغىدا بار، ئۇ گۈلنى قىرىق نەپەر دىۋە نۆۋەتلىشىپ ساقلايدۇ. ئۇ گۈلنىڭ خىسلىتى شۇ يەردىكى، كۆزگە سۈرتسە ئەمالارنىڭ كۆزى ئېچىلىدۇ، ھەر قانداق ئېغىر كېسەل كىشى پۇرىقىنى پۇرسا كېسەلدىن شىپا تاپىدۇ، قاينىتىپ سۈيىنى ئىچسە ئۆمرى ئۇزۇن بولىدۇ. سىلەر ئۇ گۈلنى ئېلىپ، ئانامنىڭ شەھىرىگە بېرىپ پەرىزاتلار دۇنياسىدا ھايات كەچۈرۈڭلار.

مەلىكە رىنات ئانىسىدىن تولىمۇ خۇرسەن بوپتۇ ۋە پەرىزاتلار بىلەن بىرلىشىپ يۈسۈپ خوزۇرىگەنى زىنداندىن قۇتقۇزۇپتۇ. شۇ كېچىسى «دۆرى قەھرى» نى ساقلايدىغان دىۋىلەر ئالمىشىدىكەن. ئۇلار پۇرسەتنى غەنىيمەت بىلىپ گۈلنى پەم بىلەن قولغا چۈشۈرۈپتۇ. بۇ گۈل شۇنداق گۈل ئىكەنكى، پۇرىقى ئادەمنى مەست قىلىدىكەن، سولاشمايدىكەن ۋە تۈزۈپ كەتمەيدىكەن.

فەرىناد قىزى رىنات بىلەن يۈسۈپ خوزۇرىگەنى پەرىزاتلار دۇنياسىغا يولغا سېلىپ قويۇپتۇ. رىنات قىرىق پەرىزاتنىڭ ھەمراھلىقىدا يۈسۈپ خوزۇرىگەنى ئېلىپ يەتتە كېچە ئۇچقاندىن كېيىن پەرىزاتلار دۇنياسىغا يېتىپ كەپتۇ، رىناتنىڭ چوڭ ئانىسى سەرىناد ئۇلارنى قىزغىن كۈتۈۋاپتۇ ۋە بارلىق پەرىزاتلارنى يىغىپ قىرىق كېچە - كۈندۈز توي قىلىپ، رىناتنى يۈسۈپ خوزۇرىگە نىكاھلاپ بېرىپتۇ. پەرىزاتلار دۇنياسىدا ئەركەك زات مەۋجۇت بولمىغاچقا، پەرىزاتلار پادىشاھى سەرىناد يۈسۈپ خوزۇرىگەنى پەرىزاتلار دۇنياسىغا پادىشاھ قىلماقچى بولۇپ ۋەزىر - ۋۇزرا، ئەمىر - ئەشرىپلارغا مەسلىھەت ساپتۇ، ئۇلار پادىشاھ سەرىنادنىڭ پىكىرىگە قوشۇلىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپتۇ. پادىشاھ سەرىناد شاھلىق تون، شاھى لىباس، مۆھۈرنى يۈسۈپ خوزۇرىگە تۇتقۇزۇپ شاھلىق تەختتە ئولتۇرغۇزۇپتۇ.

يۈسۈپ خۇزۇرگە پادىشاھ بولغاندىن كېيىن، شاھلىق ھۆكۈمىنى يۈرگۈزۈپ پەرىزاتلار دۇنياسىدا ئالتە ئاي تۇرۇپ قاپتۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئېسىگە ۋاپادار ئايالى گۈلسۈرۈخ كەپتۇ، ئايالىنى سېغىنىپتۇ. يۇرتغا كېتىش مەقسىتىدە سەرنادتىن ئىجازەت سورايتۇ، سەرناد پەرىزاتلارغا مەسلىھەت ساپتۇ، پەرىزاتلار يۈسۈپ خۇزۇرگەنىڭ قايتىپ كېتىشىگە قوشۇلماپتۇ. يۈسۈپ خۇزۇرگە قايتىپ كېتىش تەلىپىدە چىڭ تۇرغاچقا، سەرناد يۈسۈپ خۇزۇرگەنىڭ ئالتە ئاي پەرىزاتلار دۇنياسىدا پادىشاھلىق قىلىدىغانغا، ئالتە ئاي ئۆز يۇرتىدا تۇرىدىغانلىقىغا كېلىشىپتۇ ۋە نەۋرىسى پەرىزات رىناتقا يەنە ئىككى پەرىزاتنى قوشۇپ داغدۇغا بىلەن ئىسپاھان شەھىرىگە ئۆزىتىپ قويۇپتۇ.

بىر كەلىمە سۆزنى ئىسپان شەھىرىدە قالغان مەلىكە گۈلسۈرۈختىن ئاڭلاپتۇ. يۈسۈپ خۇزۇرگە «دۆرى قەھرى» نى ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن دېۋىلەر ماكانغا كەتكەندىن كېيىن، پۇرسەتنى غەنىمەت بىلگەن ۋەزىر ئەبلان ئەسقىلاننىڭ ئايىغى مەلىكە گۈلسۈرۈخنىڭ ئۆيىدىن ئۈزۈلمەپتۇ. مەلىكە تۈرلۈك باھانە - سەۋەبلەر بىلەن ئوردىغا بېرىشتىن باش تارتىپتۇ. ۋەزىر مەلىكىنى ئوردىغا چىلاپ ئۇنىڭ ئۆيىگە بېرىۋېرىپتۇ. غەزەپلەنگەن مەلىكە گۈلسۈرۈخ ۋەزىرنىڭ ئەدەپ جازايىنى بېرىشنى كۆڭلىگە پۈكۈپتۇ. دەل شۇ كۈنى تاڭ سەھەردە ۋەزىر بىر قانچە نۆكەرلىرىنى ئەگەشتۈرۈپ مەلىكە گۈلسۈرۈخنى ئوردىغا ئېلىپ كېتىش ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۆيىگە كەپتۇ. ۋەزىرنىڭ كەلگەنلىكىنى كۆرگەن مەلىكە گۈلسۈرۈخ:

— ئېرىم سەپەرگە كەتكەندىن بۇيان، ھەر كۈنلۈكى كېلىپ مېنى يوقلاپ كۆپ جاپا تارتىشتىلا، بۈگۈن كەچتە قىلغان ياخشىلىقلىرىغا جاۋاب قايتۇراي، ئەتە پادىشاھنىڭ قېشىغا بىللە بارايلى، — دەپتۇ. ۋەزىر مەلىكە گۈلسۈرۈخنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ تولىمۇ خۇرسەن بوپتۇ ۋە كەچتە ئەلنىڭ كۆزى باغلانغاندا كېلىدىغانلىقىنى ئېيتىپ قايتىپ كېتىپتۇ.

ئۆزى كۈتكەن ۋاقىتنىڭ يېتىپ كەلگەنلىكىنى پەملىگەن مەلىكە

گۈلسۈرۈخ قىرىق نەپەر چاكىرىنى چاقىرىتىپ، ئۇلارغا: — بۈگۈن كەچتە مېنى ئىزدەپ بىر ئادەم كېلىدۇ، مەن قازناق ئۆيىنىڭ 40 - سىدە ئۇنى كۈتۈپ ئولتۇرىمەن، ئۇ مەن بار ئۆيگە كىرگۈچە سىلەر بىردىن كالتەكنى تەييار قىلىپ ئىشىك تۈۋىدە كۈتۈپ تۇرۇڭلار، ئۇ قىرىقنچى بوسۇغىدىن ئۆتكەندىن كېيىن، ھەر بىرىڭلار قىرىق كالتەك ئۇرۇپ قوغلاپ چىقىرىڭلار، — دەپتۇ. چاكارلار مەلىكە گۈلسۈرۈخنىڭ بۇيرۇقىغا بىنائەن ھەر بىرى بىردىن كالتەك تەييارلاپتۇ. كەچ كىرىپ كۆز باغلانغاندا ۋەزىر ئەيلان ئەسقىلانى مەلىكە گۈلسۈرۈخنىڭ ھۇزۇرىغا كىرىپ كەپتۇ. ئۇ قىرىقنچى بوسۇغىدىن ئۆتكەندىن كېيىن ئىشىكنىڭ كەينىگە يوشۇرۇنۇپ تۇرغان چاكار: — سەن نېمە دەپ ئېرى يوق مەزلۇمنىڭ ھۇجرىسىغا كىرسەن؟ — دەپ ۋەزىرنى زۇۋان سۈرگۈزمەستىن قىرىق كالتەك ئۇرۇپ، 39 - بوسۇغىغا ھەيدەپ چىقىرىپتۇ. شۇ تەرىقىدە قىرىق چاكارنىڭ ھەر بىرى ۋەزىرنى قىرىقتىن 1600 نى كالتەكلەپ، نىمجان ھالەتتە كوچىغا ئەچىقىپ تاشلىۋېتىپتۇ. ۋەزىر كېچىدە پادىشاھنىڭ كوچا چارلاۋاتقان لەشكەرلەرگە ئۇچراپ قاپتۇ. لەشكەرلەر ۋەزىرنى ئۆيگە ئاپىرىپ قويۇپتۇ. ۋەزىر ئەيلان ئەسقىلانى بىر يىل داۋاللىنىش ئارقىلىق ئەسلىگە كەپتۇ. بولغان ئەھۋالنى بىرىگە تىنالماپتۇ، يېگەن تاپىقى ئۆزىگە بوپتۇ.

ۋەزىر ساقايغاندىن كېيىن، مەلىكە گۈلسۈرۈخنىڭ ئۆيىدىن قەدىمى يەنە ئۈزۈلمەپتۇ. شۇ ئەسنادا يۈسۈپ خوزۇرىگە بىلەن رىناتنىڭ قەدىمى ئىسپاھان شەھىرىگە يېتىپتۇ. ئىشىك ئالدىغا كەلگەندە يۈسۈپ خوزۇرىگە ئوڭايىسىزلىنىپ تۇرۇپ قاپتۇ. بۇنى كۆرگەن پەرىزات رىنات:

— سىز خاتىرجەم بولۇڭ، بولغان ئەھۋالنى مەن ئايالىڭىز مەلىكە گۈلسۈرۈخقا ئېيتاي، ئىككىمىزنىڭ ئارىسىدا قىلمۇ ئۈزۈلمىگەي، — دەپتۇ.

يۈسۈپ خوزۇرىگە بىلەن پەرىزات رىناتنى مەلىكە گۈلسۈرۈخ ئېسىل تاغام، نازۇ نېمەتلەر بىلەن قىزغىن كۈتۈۋاپتۇ. يۈسۈپ

خوزۇرگە سەپەر ئۈستىدە كۆرگەن - ئاڭلىغانلىرىنى مەلىكە گۈلسۈرۇخقا ئېيتىپ بېرىپتۇ. پەرىزات بىلەن مەلىكە ئاچا - سىڭىللاردەك ئىناق - ئىجىل چىقىشىپ كېتىپتۇ.

— سەن مەلىكە گۈلسۈرۇخنى ئوردىغا ئەكىلىمەن دەپ ۋەدە قىلىپ ۋەدەڭنى ئەمەلگە ئاشۇرالمىدىڭ، سەندەك يالغان سۆزلۈك ۋەزىرى شەھەردىن يوقاتمىسام ئوردىنى يالغانچىلار بېسىپ كېتىدۇ، — دەپ پادىشاھ ۋەزىرىنى ئۆلۈمگە بۇرۇپتۇ.

— پادىشاھمئالەم، — دەپتۇ ۋەزىر، — مېنىڭ بىر ئېغىز سۆزۈمنى ئاڭلاپ ئۆلۈمگە بۇيرۇسلا ئارمىنىم يوق ئىدى.

— سۆزۈڭنى ئېيت!

— مېنى ئۆلۈمگە بۇيرۇسلا مەن غەمدىن خالاس بولۇرمەن، ئۆزلىرى مەلىكىنىڭ ئىشىدا مېڭ قېتىم ئۆلۈپ، مېڭ قېتىم تىرىلىشلىرى مۇمكىن. يۈسۈپ خوزۇرگە بىز ئېيتقان شىپالىق ئۆسۈملۈكنى ئۈچ نەپەر پەرىزات بىلەن قوشۇپ، دىۋىلەر ماكانىدىن ئېلىپ كەپتۇ. ئىلگىرى ئىككىمىز بىرنى تالاشقان بولساق، ئەمدى ئاللا بىزگە بىردىن ئاتا قىپتۇ. ماڭا ئۈچ كۈنلۈك مۆھلەت بەرسىلە، مەن سىلىگە پەرىزاتلار شاھىنىڭ مەلىكىسى رىئائىتى ئەكىلىپ بېرىشنىڭ ئامالىنى ئىزدەسەم، — دەپتۇ ۋەزىر.

— ئەگەر ئامالىنى تاپالمىساڭچۇ؟ — دەپ سوراپتۇ پادىشاھ.

— جېنىم ئىختىيارلىرىدا بولغاي، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ۋەزىر. پادىشاھ ۋەزىرگە ئۈچ كۈنلۈك مۆھلەت بېرىپتۇ. ۋەزىر ئويلىنىپ يامان غەرىزىنى ئىشقا ئاشۇرۇشنىڭ ئامالىنى تېپىپتۇ ۋە پادىشاھنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ.

— ئامالىنى تاپتىڭمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ پادىشاھ.

— ئامالىنى تاپتىم شاھىم.

— قېنى ئېيت، ئاڭلاپ باقاي.

— بىز شەھەردىن 3000 ئادەمنى يىغىپ، ئۇلارنىڭ توققۇزىنى تەل قىلىپ 40 كېچە - كۈندۈز ئويۇن - تاماشا، نەغمە - ناۋا قىلىپ بەرسەك، بۇنىڭغا يۈسۈپ خوزۇرگەنىمۇ قاناتاشتۇرساق، 40 كۈندىن

كېيىن 3000 كىشىلىك زىياپەت ئۆتكۈزۈشنى يۈسۈپ خوزۇرىگىگە تاپشۇرساق، ئۇ ئەل رازى بولغۇدەك ئۆتكۈزەلمىسە، جېنىنى تېنىدىن جۇدا قىلىش يولى ئارقىلىق مەقسىتىمىزگە يەتسەك، — دەپ مەسلىھەت بېرىپتۇ ۋەزىر پادىشاھقا. پادىشاھ ۋەزىرنىڭ مەسلىھەتى بويىچە يەتتە كۈن تەييارلىق قىلىپ 3000 كىشىلىك مەشرەپ تەييارلاپتۇ. ھەر بىر ئادەمگە ئۈچ ۋاخ تاماق، قونالغۇ، ئات - ئۇلاغلىرىغا يەم - خەشەك ھازىرلاپ، كۈنلۈكى 3000 قوينىڭ بېشىنى كېسىپ، شەھەردىكى نەغمىچى - ئۇسسۇلچى، قىزىقچىلارنى يىغىپ 40 كېچە - كۈندۈزگىچە مەشرەپنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. شەھەر خەلقى پادىشاھنىڭ ساخاۋىتىگە ھەيران قاپتۇ. 41 - كۈنى پادىشاھ مەشرەپ ئەھلىگە خۇددى ئۆزى ئۆتكۈزگەنگە ئوخشاش 40 كۈنلۈك، 3000 كىشىلىك مەشرەپ ئۆتكۈزۈشنى يۈسۈپ خوزۇرىگىگە تاپشۇرغانلىقىنى، ئەگەر ئەل - جامائەت مەشرەپتىن رازى بولمىسا، يۈسۈپ خوزۇرىگەنىڭ جېنىنى ئالدىغانلىقىنى جاكارلاپتۇ. نېمە قىلارنى بىلمىگەن يۈسۈپ خوزۇرىگەنىڭ غەم - ئەندىشە بىلەن قايتىپ كەلگەنلىكىنى كۆرگەن ئايالى رىنات بىلەن گۈلسۈرۈخ ئۇنىڭ سەۋەبىنى سوراپتۇ. يۈسۈپ خوزۇرىگە غەم ئىچىدە ئۆيگە قايتىپ كەپتۇ، مەشرەپتىن خۇشال قايتماي، پادىشاھنىڭ تاپشۇرمىسىنى ئاياللىرىغا ئېيتىپتۇ.

— خاتىرجەم بولۇڭ، بىز ئۈچ كۈن ئىچىدە بارلىق تەييارلىقلارنى تۈگىتىپ، پادىشاھ 3000 كىشىلىك مەشرەپ تەييارلىغان بولسا، بىز 7000 كىشىلىك مەشرەپ تەييارلايلى، پادىشاھ ھەر كۈنلۈكى 3000 قوينىڭ بېشىنى كەسكەن بولسا، بىز 7000 قوينىڭ بېشىنى كېسىپ، ھەر بىر ئادەمگە بىردىن ئالتۇن كۇرسا تەييارلاپ، بىز قۇردىن قىممەت باھالىق كىيىم - كېچەك ھەدىيە قىلايلى، — دەپتۇ. پەرىزات رىنات ئۆزى بىللە ئېلىپ كەلگەن ئىككى پەرىزاتنى چوڭ ئانىسى سەرنادنىڭ قېشىغا ئەۋەتىپتۇ.

ئۈچ كۈندىن كېيىن 7000 كىشىلىك چوڭ مەشرەپ داغدۇغىلىق باشلىنىپتۇ. سەرناد شۇ كۈنلۈك تەييارلىق ئۈچۈن كېچىسى 700 مىڭ پارچە گىلەم، 3000 دانە ئالتۇن كۇرسا، 4000 دانە كۈمۈش كۇرسا

ئەۋەتىپ مەيداننى بېزەپتۇ. 1000 نەپەر سازەندە، ئۇسسۇلچى قىزلارنى ئەۋەتىپتۇ. ئۇلارنىڭ كىيىملىرى زەر - دۇخاۋىدىن، چالغۇ ئەسۋابىلار ئالتۇندىن، تارىلىرى كۈمۈشتىن، زىننەتلىرى جاۋاھىردىن ئىكەن. يۈسۈپ خوزۇرگە مەشرەپ ئەھلىگە ئۆزلىرىنىڭ مەرتىۋىسىگە لايىق ھەر كۈنلۈكى يېڭىدىن بىر قۇر كىيىم ھەدىيە قىپتۇ. ئوردا ئەھلىنى، يۇرت كاتتىلىرى ۋە مۆتىۋەرلەرنى ئالتۇن كۇرسىدا ئولتۇرغۇزۇپتۇ. شەھەر پۇقرالىرىنى كۈمۈش كۇرسىغا تەكلىپ قىپتۇ. ھەر كۈنلۈكى 7000 قوينىڭ بېشى كېسىلىپ، 3000 دانە ئالتۇن قازاندا يۇرت ئەھلى ئۆمرىدە يەپ باقمىغان ئېسىل تاڭمىلار پىشۇرۇلۇپتۇ. داستىخانچى، باقاۋۇللار زەر يىپتىن داستىخان سېلىپ، ئالتۇن تاۋاقتا تاڭام كەلتۈرۈپتۇ، مەشرەپ ئەھلى تاڭامدىن ئۆز ئىختىيارى بويىچە يەپ تويۇشۇپتۇ. كىمنىڭ ئالدىغا قانداق تاڭام كەلگەن بولسا، ئالتۇن تاۋاق بىلەن قوشۇپ ئۆزىنىڭ بوپتۇ. سازەندە، ئۇسسۇلچى، قىزىقچىلار مەشرەپنى تېخىمۇ ئەۋجىگە كۆتۈرۈپتۇ. ئۇسسۇلچىلارنىڭ كىيىنىشى بىر خىل، سازەندە، قىزىقچى، باقاۋۇل، مىراقۇللارنىڭ كىيىنىشى ھەم بىر خىل بولۇپ، بىر - بىرىگە ئوخشىمايدىكەن. سەرناد مەيدانغا سېلىنغان زىلچا - گىلەملىرىنى، كۈتكۈچى، ئۇسسۇلچى، قىزىقچىلارنى، ئالتۇن ۋە كۈمۈش كۇرسىلارنى كۈنلۈكى بىر ئالماشتۇرۇپتۇ. بۈگۈنكىسى ئەتىكىگە ئوخشىماپتۇ. مەشرەپ ئەھلى بۇنداق پۇختا تەييارلىق قىلىنغان مەشرەپكە، كىيىنىشى، بوي تۇرقى باراۋەر ئوخشاش قامەتلىك، چېۋەر - چاققان كۈتكۈچى، ئۇسسۇلچى، سازەندە، قىزىقچىلارغا ھەيران بولۇشۇپتۇ. كۈننىڭ قەيەردىن چىقىپ قاياقتا ئولتۇرغانلىقىنىمۇ بىلمەپتۇ. مەشرەپ تولۇق 20 كۈن داۋاملىشىپتۇ. مەشرەپ ئاخىرلاشقاندا ھەر بىر ئادەم قىرىق قۇردىن يېڭى كىيىم - كېچەككە، 40 دانە ئالتۇن تاۋاقتا ئىگە بوپتۇ. كىشىلەر بۇنداق مەشرەپنىڭ يەنە بىر قانچە يىل داۋاملىشىشىنى ئۈمىد قىلىشىپتۇ. ئىسپاھان شەھىرىنىڭ پادىشاھى ۋە ئوردا ئەھلى مەشرەپكە زور قىزىقىش بىلەن قارايتۇ ۋە بۇنداق كاتتا مەشرەپنى يۈسۈپ خوزۇرگەنىڭ ئۆتكۈزەلگەنلىكىنىڭ تېگىگە يېتەلمەپتۇ. يۈسۈپ

خوزۇرىگە ئۆتكۈزگەن مەشرەپ بىلەن پادىشاھ ئۆتكۈزگەن مەشرەپ روشەن سېلىشتۇرما بولۇپ، شەھەر خەلقى ئوتتۇرىسىدا كۈچلۈك غۇلغۇلا پەيدا قىپتۇ.

— ھۇ شەرمەندە ئالدامچى ۋەزىر، سەن مېنى خەلقىئالەم ئالدىدا ئىككى قېتىم ئالداپ يەرگە قاراتتىڭ، سەندەك ۋەزىرنى ئوردىدىن تازىلاپ، پادىشاھلارغا ئىبرەت قىلمىسام ئىسپاھان شەھىرىنىڭ پادىشاھى بولماي كېتەي،— دەپ پادىشاھ ۋەزىر ئەيلان ئەسقىلاننى ئۆلۈمگە بۇيرۇپتۇ.

— پادىشاھئالەم، يەنە بىر قېتىم پۇرسەت بەرسىلە، مەن بۇ قېتىم چوقۇم يۈسۈپ خوزۇرىگەنى باقىي ئالەمگە ئۈزىتىپ، پەرىزاتنى ئۆزلىرىگە ئەكىلىپ بېرەلمىسەم جېنىم قوللىرىدا بولسۇن، — دەپتۇ ۋەزىر. پادىشاھ:

— مەرتەم - مەرتەم ئۈچ مەرتەم دەپتىكەن، بوپتۇ يەنە بىر قېتىم پۇرسەت بېرەي، بۇ قېتىم يۈسۈپ خوزۇرىگەنى باقىي ئالەمگە ئۈزىتىشىنىڭ قانداق ئۇسۇلىنى ئويلىدىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ پادىشاھ ۋەزىردىن.

— سىلە يۈسۈپ خوزۇرىگەنى چاقىرىپ، مېنىڭ ئانام بىلەن دادام ئاسماندا ئىدى، بىزنىڭ كۆرۈشمىگىنىمىزگە ئۇزۇن يىل بولدى، ئۇلارنىڭ ھال - ئەھۋالى قانداقراقكى، ئاسمانغا چىقىپ ئۇلار بىلەن كۆرۈشۈپ كىرگىن دەپ بۇيرۇسىلا. بىز ئاسمانغا تاقاشقىدەك ئوتۇن دۆۋىلىمىسەك، يۈسۈپ خوزۇرىگەنى ئوتۇننىڭ ئۈستىگە چىقىپ ئولتۇرساڭ، بىز ئوتۇنغا ئوت ياقساق، تۈتۈن سېنى كۆتۈرۈپ ئاسمانغا ئېلىپ چىقىدۇ، ئاسماندىكى ئاتا - ئانامنىڭ خەۋىرىنى ئالغىچ كىر دەپسىلە، ئۇ ئوتۇننىڭ ئۈستىگە چىققاندا ئوت يېقىۋەتسەك كۆيۈپ كۈل بولىدۇ، مەلىكە بىلەن پەرىزات ئىككىمىزگە قالىدۇ،— دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ۋەزىر پادىشاھقا.

پادىشاھ ۋەزىرنىڭ بۇ مەسلىھەتىنى توغرا تېپىپتۇ ۋە يۈسۈپ خوزۇرىگەنى چاقىرىپ، ۋەزىر ئويلاپ تاپقان ھىيلە - مەكرلىك ۋەزىپىنى ئورۇنداشنى تاپشۇرۇپتۇ. يۈسۈپ خوزۇرىگە بېشى قاتقان

ھالدا ئۆيگە قايتىپ كېلىپ پادشاھنىڭ تاپشۇرمىسىنى ئايالى مەلىكە گۈلسۈرۈخ بىلەن پەرىزات رىئانقا ئېيتىپتۇ.

— خاتىرجەم بولۇپ ۋەزىپىنى ئورۇندىيالايدىغانلىقىڭىزنى پادشاھقا ئېيتىڭ، ئامالنى مەن قىلغاي مەن، — دەپتۇ مەلىكە رىئات يۈسۈپ خوزۇرىگىگە. يۈسۈپ خوزۇرىگە پادشاھنىڭ ۋەزىپىسىنى ئورۇندايدىغانلىقىنى ئوردىغا خەۋەر قىپتۇ. پادشاھ شەھەرنىڭ پۈتكۈل خەلقىگە ئوتۇن سېلىقى ساپتۇ. ئۈچ ئايدىن كېيىن شەھەر مەيدانىدا بۇلۇتقا تاقاشقۇدەك ئوتۇن دۆۋىلىنىپتۇ. يۈسۈپ خوزۇرىگە ئوتۇننىڭ ئۈستىگە چىقىپ ئولتۇرۇپتۇ. شەھەرنىڭ پۈتكۈل خەلقى مەيدانغا يىغىلىپ بۇ ئاق كۆڭۈل يىگىتكە دۇئا قىلىپ يىغىلىشىپ، قارا نىيەت پادشاھ بىلەن ۋەزىرنى قارغاپتۇ.

ئوتۇنغا ئوت يېقىلىپتۇ. پەرىزات رىئات كۆك كەپتەر سىياقىدا ئۇچۇپ كېلىپ يۈسۈپ خوزۇرىگەنى ئۆيگە ئېلىپ كېتىپتۇ. ئوتنىڭ تەپتى ئۈچ ئايلىق يەرگە يېتىپتۇ. ئوت ئۈچ ئاي كۆيۈپتۇ. باشقا ئەل خەلقى زېمىنغا ئوت كەتكەن ئوخشايدۇ دېيىشىپتۇ.

يۈسۈپ خوزۇرىگە ئۆيىدە ئۈچ ئاي يېتىپ ئۇخلاپ، باشقىلارغا كۆرۈنمەي ئارام ئاپتۇ. ئۈچ ئايدىن كېيىنكى بىر كېچىسى مەلىكە رىئات بىر خالىغا پەرىزاتلار دۇنياسىنىڭ يېمەكلىكلىرىنى قاچىلاپ يۈسۈپ خوزۇرىگە بىلەن قوشۇپ پادشاھ يانتان ئۆيىنىڭ ئۆگزىسىگە تاشلاپتۇ. پادشاھ «گۈپ» قىلغان ئاۋازدىن چۆچۈپ ئويغىنىپ ئاللا - توۋا قىچقىرىپتۇ. پادشاھنىڭ ئىشكىباقار قاراۋۇللىرى يۈگۈرۈپ كىرگەن ئىكەن:

— ئۆگزىدە ئوغرى بار، ئوغرىنى تۇتۇپ ئەكىرىڭلار! — دەپتۇ پادشاھ ياساۋۇللارغا قورقۇش ئىچىدە.

ياساۋۇللار ئۆگزىگە شوتا قويۇپ، يۈسۈپ خوزۇرىگەنى پادشاھنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كىرىپتۇ. يۈسۈپ خوزۇرىگەنى كۆرگەن پادشاھ ئۆز كۆزىگە ئىشەنمەي، جان - پېنى چىقىپ كەتكىلى تاسلا قايتۇ.

— پادشاھىئالەم، ئاتا - ئانىلىرى تولىمۇ مېھماندوست ئىكەن،

تۈتۈن مېنى كۆتۈرۈپ ئاسمانغا ئېلىپ چىققاندىن كېيىن، ئاسماندىكى ئاتا - ئانىلىرى ئۈچ ئايغىچە مېنى قىزغىن كۈتۈۋالدى، سىلىنىڭ گەھۋاللىرىنى سورىدى. مەن يېنىپ چۈشەر ۋاقتىمدا ئاسماندىكى ئاتا - ئانىلىرى سىلىنى ۋەزىرى بىلەن بىزنىڭ يېنىمىزغا چىقىپ بىز بىلەن كۆرۈشۈپ كەتسە، دەپ مۇنۇخالتىنى ئەۋەتتى، — دەپ خالتىنى پادىشاھقا بېرىپتۇ. پادىشاھ خالتىدىكى نازۇ نېمەتلەرنى يەپ ھەيران بوپتۇ ۋە ئۆزىنىڭمۇ ۋەزىرى بىلەن ئاسمانغا چىقىپ ئاسماندىكى ئاتا - ئانىسىنى كۆرۈپ كېلىش ئىستىكى قوزغىلىپتۇ.

پادىشاھ ئاسمانغا چىقىش ئۈچۈن شەھەرنىڭ پۈتكۈل خەلقىگە ئوتۇن سېلىقى ساپتۇ. ئۈچ ئايغىچە شەھەر خەلقى ئوتۇن يىغىپتۇ. يىغىلغان ئوتۇن كۆككە تاقىشىپتۇ. پادىشاھ بىلەن ۋەزىر ئاسمانغا چىقماقچى بولۇپ، ئوتۇننىڭ ئۈستىگە چىقىپ ئولتۇرۇپتۇ. يۈسۈپ خوزۇرىگە ئوتۇنغا ياغ چېچىپ ئوت قويۇۋېتىپتۇ. قارا نىيەت پادىشاھ بىلەن ۋەزىر ئوتتا كۆيۈپ ئۆلۈپتۇ. ئىسپاھان شەھىرىدىكى پۈتكۈل خەلق قارا نىيەت پادىشاھ بىلەن ۋەزىردىن قۇتۇلغىنىغا خۇش بولۇپ، تەنتەنە قىلىشىپ يۈسۈپ خوزۇرىگە ئىسپاھان شەھىرىنىڭ پادىشاھلىقىغا سايلاپتۇ. يۈسۈپ خوزۇرىگە ئالتە ئاي پەرىزاتلار دۇنياسىدا پادىشاھلىق قىلسا، ئالتە ئاي ئىسپاھان شەھىرىدە پادىشاھلىق قىلىپ، مەلىكە گۈلسۈرۈخ ۋە پەرىزات رىنات بىلەن خۇشال - خۇرام ياشاپ، پانىي ئالەمدىن باقىي ئالەمگە سەپەر قىپتۇ. يۈسۈپ خوزۇرىگە چۈشىدە كۆرگەن ئاي — مەلىكە گۈلسۈرۈخ، قۇياش — پەرىزات رىنات ئىكەن. قارانىيەت پادىشاھ بىلەن ۋەزىرنىڭ رەزىل ئىش - ئىزلىرىدىن «نىيىتى بۇزۇقنىڭ قازىنى تۆشۈك» دېگەن ماقال - تەمسىل قالغان ئىكەن.

ئېيتىپ بەرگۈچى: گۇما ناھىيە سانجۇ يېزا ساي مەھەللىدىن مەخسۇت ھېيت رەتلگۈچى: غالىپجان تۇرسۇن

قىزىل ئەۋلىيا

ئۆتكەنكى زاماندا كەڭز دەرياسى (بۇ دەريا گۇما ناھىيىسى تەۋەلىكىدە - ت) بويىدىكى قەدىمكى يۇرتتا «قىزىل ئەۋلىيا» لەقەملىك بىر ئەۋلىيا ئۆتكەن ئىكەن. ئىلىم - ھېكمەتتە يەتتە ئىقلىمدا ئۇنىڭغا يېتىدىغان كىشى يوق ئىكەن، دۇنيانىڭ ئۆتمۈشى ۋە كەلگۈسى ئۈستىدە توغرا ھۆكۈم چىقىرالايدىكەن. شۇڭا كىشىلەر ئۇنى ئەۋلىيا دەپ ئاتىشىدىكەن. قىزىل ئەۋلىيا ئاتىشى يىللىق ئۆمرىنى تالىپ تەربىيەلەش، كىشىلەرنىڭ چۈشى ۋە كەلگۈسى تەقدىرىگە قۇرئە سېلىش بىلەن ئۆتكۈزۈپتۇ. قىزىل ئەۋلىيا بىر كۈنى كېچىسى بىر چۈش كۆرۈپتۇ، چۈشىدە ساھىبجامال بىر قىزنى كۆرۈپتۇ. ئويغىنىپ: بىر پۈتۈم گۆرگە ساڭگىلىغاندا خۇدا ماڭا بىر ساھىبجامالنى ئاتا قىلغان ئوخشايدۇ، ئۇ ساھىبجامال مېنىڭ نىكاھىمغا چۈشتىمۇ - يوق، قۇرئە سېلىپ باقاي دەپ، كىتابىنى ئېچىپ شۇنداق قارىغان ئىكەن، چۈشىدە كۆرگەن ئۇ ساھىبجامال قىزنىڭ نىكاھىغا چۈشكەنلىكى، پادىشاھنىڭ ئوردىسىدىكى بىر باقاۋۇلنىڭ قىزى ئىكەنلىكى مەلۇم بوپتۇ. قىزىل ئەۋلىيانىڭ قىرىق نەپەر تالىپى بار ئىكەن. ئەۋلىيا تالىپلىرىنى چاقىرىپ:

— ئەي تالىپلىرىم، ئۆمرۈمنىڭ ئاخىرىدا ئاللا ماڭا بىر جورا ئاتا قىپتۇ. ئۇ پادىشاھ ئوردىسىدىكى بىر باقاۋۇلنىڭ قىزى ئىكەن، قىزىنىڭ ئاتا - ئانىسى رازى بولامدىكىن؟ قىز ئۆزىنى ماڭا راۋا كۆرەمدىكىن - يوق؟ سۆزلىشىپ كېلىڭلار، — دەپ تاپلاپتۇ. قىزىل ئەۋلىيانىڭ تالىپلىرى باقاۋۇل بىلەن كۆرۈشكەن ئىكەن، باقاۋۇل ئۆز زامانىسىنىڭ بۇ ئۆلىماسىغا بىر قىزى ئەمەس، ئون قىزى بولسىمۇ بېرىشكە رازى ئىكەنلىكىنى ئېيتىپتۇ. باقاۋۇلنىڭ قىزىمۇ ئاتىسىنىڭ سۆزىگە قوشۇلىدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ.

قىزىل ئەۋلىيا يەتتە كېچە - كۈندۈز توي قىلىپ باقاۋۇلنىڭ قىزىنى نىكاھىغا ئاپتۇ. ئارىدىن ئۈچ ئاي ۋاقىت ئۆتۈپتۇ، بىر كۈنى

قىزىل ئەۋلىيا ئۆزىنىڭ يەنە قانچىلىك ھۆما (ئۆمۈر) كۆرىدىغانلىقى، باقاۋۇلنىڭ قىزىدىن بالا كۆرىدىغان - كۆرمەيدىغانلىقى توغرىسىدا قۇرئە ئاچقان ئىكەن، ئۆزىنىڭ يەنە بىرىپىل ھۆما كۆرۈپ باقىي ئالەمگە سەپەر قىلىدىغانلىقى، ئايالى بىر ئوغۇل پەرزەنت تۇغدىغانلىقى، ئۆزىگە ئوغلىنىڭ يۈزىنى كۆرۈش نېسىپ بولمايدىغانلىقى مەلۇم بوپتۇ. قىزىل ئەۋلىيا ئۆزىنىڭ تەلەپسىزلىكىدىن قايغۇرۇپتۇ. ئاخىرى تەقدىرگە تەن بېرىپ، ئوغلىغا بىرەر بۈيۈك تەۋەررۈك قالدۇرۇش نىيىتىگە كەپتۇ.

قىزىل ئەۋلىيا كەلگۈسىدە دۇنياغا كېلىدىغان ئوغلىغا تەۋەررۈك قالدۇرۇش نىيىتىدە مىسكەرچى، تۆمۈرچى، ماشىنىچى چاقىرىپ، بىر دانە كىستىكاسا، بىر كاناي سوقتۇرۇپتۇ ۋە بىر دانە يەككە تىككۈزۈپتۇ. كىستىكاسىنى ئايەت سۈيىدە سۇغىرىپتۇ. ئۇ كىستىكاسىنىڭ ئىچىگە بىر تەڭگە سالسا، بىر تەڭگە ئىككى تەڭگە بولۇپ چىقىدىكەن، ئىككى تەڭگە سالسا تۆت تەڭگە بولۇپ چىقىدىكەن. قىزىل ئەۋلىيا كاناينىڭ ئىچىگە 10 مىڭ دۈنى بەنت قىپتۇ. كىمكى كاناينى قولغا ئېلىپ بىر قېتىم پۈۋلىسە، كاناينىڭ ئىچىدىن شۇ زامان يۈز دۆ چىقىپ مۈشكۈلنى ئاسان قىلىدىكەن، ئىككى قېتىم پۈۋلىسە ئىككى يۈز دانە دۆ چىقىدىكەن. ئون قېتىم پۈۋلىسە مىڭ دانە دۆ چىقىدىكەن، كاناينى قول بىلەن بىرنى ئورسا بارلىق دۆ يەنە كاناي ئىچىگە بەند بولىدىكەن، قىزىل ئەۋلىيا تىككۈزگەن يەكتەكنى كىمكى ئۇچىسىغا كىيسە، كىشىلەرنىڭ كۆز ئالدىدىن غايىب بولۇپ كېتىدىكەن، ئۇ ئادەمنى باشقىلار كۆرەلمەيدىكەن، ئۇ ئادەم يەر يۈزىدىكى بارلىق نەرسىلەرنى كۆرەلەيدىكەن.

— خوتۇن، مەن كەلگۈسىدىكى پەرزەنتىم ئۈچۈن ئۈچ تۈرلۈك خىسلەتلىك نەرسىنى قالدۇردۇم، ئوغلۇم چوڭ بولغاندا بېرەرسىز، — دەپ كىستىكاسا، كاناي ۋە يەكتەكنى ئايالىغا بېرىپتۇ قىزىل ئەۋلىيا. ئارىدىن ئۈچ ئاي ئۆتكەندىن كېيىن، ئۇنىڭ ۋاقت - سائىتى توشۇپ باقىي ئالەمگە سەپەر قىپتۇ. يۇرت - مەھەللە، قوۋم - قېرىنداشلار يۇيۇپ تاراپ، نامىزىنى

چۈشۈرۈپ دەپنە قىپتۇ.

قىزىل ئەۋلىيا ئالەمدىن ئۆتۈپ ئالتە ئايدىن كېيىن، ئۇنىڭ ئايالى پاقلىدەك بىر ئوغۇل تۇغۇپتۇ. ئوغلىنى ياخشى بېقىپتۇ، ئىسمىنى مەڭجىل قويۇپتۇ. مەڭجىل يەتتە ياشقا كىرگەندە مەكتەپتە ئوقۇتۇپتۇ، ئون سەككىز ياشقا كىرگۈچە ئىلمى ئىمان، ئىلمى ئىمكاننى ۋايىغا يەتكۈزۈپ ئوقۇپ، ئىلىمدە كامالەتكە يېتىپتۇ.

قىزىل ئەۋلىيانىڭ ئوغلى مەڭجىل ئوقۇشنى تاماملىغاندىن كېيىن دوست - يارەنلىرى بىلەن ئويۇن - تاماشا، ئەپش - ئىشرەتكە بېرىلىپ كېتىپتۇ. «ئەخمەقنىڭ دوستى تولا، پىيازنىڭ پوستى» دېگەندەك، ئۇنىڭ ئەل - ئاغىنىلىرى قىرىق، ئەللىككە يېتىپتۇ. ئاغىنىلىرى نېمىنى يەيمەن دېسە شۇنى يېگۈزۈپ، نېمىنى كىيگۈسى كەلسە شۇنى كىيگۈزۈپ ئىككى يىلنىڭ ئىچىدە ئاتىسىدىن قالغان بارلىق مال - مۈلۈك، دۇنيادەپنىلەرنى يەپ - ئىچىپ تامامەن تۈگىتىپتۇ، بارا - بارا ئاغىنىلىرىمۇ تېزىپ كېتىپتۇ. مەڭجىل بىلەن ئانىسى يەي دېسە يوق، ئىچەي دېسە يوق، ئېغىر كۈنگە قاپتۇ. ئاغىنىلىرىنىڭ قېشىغا بارغان ئىكەن، ئاغىنىلىرى ئۇنىڭغا قاراپمۇ قويماپتۇ. ئانىسى باشقىلارنىڭ كىر - قاتلىرىنى يۇيۇپتۇ، ئۆزى مەدىكارچىلىق قىپتۇ، تۇرمۇشى يەنە ياخشىلانماپتۇ.

— ئوغلۇم، ئاتاڭ ساڭا بىر كىستىكاسىنى مىراس قالدۇرۇپ كەتكەن ئىدى، ئۇنى بازارغا ئاپىرىپ سېتىپ ئۇنىڭ پۇلىغا گۆش، ياغ، گۈرۈچ ئېلىپ چىققىن، توپغۇدەك تاماق ئېتىپ يەيلى، — دەپ مەڭجىلگە كىستىكاسىنى بېرىپتۇ. مەڭجىل كىستىكاسىنى سېتىش ئۈچۈن بازارغا ئېلىپ مېڭىپتۇ.

قىزىل ئەۋلىيانىڭ قولىدا بىلىم ئېلىپ كامالەتكە يەتكەن بىر تالىپى بار ئىكەن، ئۇ تالىپ بىر مازاردا قۇرئان تىلاۋەت قىلىۋېتىپ مەڭجىلنى كۆرۈپ قاپتۇ. مەڭجىلنىڭ قېشىغا بېرىپ:

— ئەي ئۇستازىمنىڭ ئوغلى، قەيەرگە ماڭدىڭىز؟ — دەپ

سورايتۇ.

— ئاتامدىن ماڭا بىر دانە كىستىكاسا مىراس قالغان ئىكەن،

ئۇنى سېتىش ئۈچۈن بازارغا ئېلىپ ماڭدىم، — دەپتۇ مەڭجىل تالىپقا.

— «ئىگىسىنى سېغىنىساڭ ئىتىغا سۆڭەك سال» دېگەن گەپ بار. مەن سىزگە بىر يول كۆرسىتەي، قولىڭىزدىكى بۇ كىستىكاسىنى ھەرگىز قولىدىن چىقارماڭ، ئۇنىڭ خىسلىتى شۇ يەردىكى، ئىچىگە بىر دانە تەڭگە سالىسىڭىز ئۇ بىر تەڭگە كىستىكاسىدىن ئىككى تەڭگە بولۇپ چىقىدۇ، ئىككى تەڭگە سالىسىڭىز تۆت تەڭگە بولۇپ چىقىدۇ. تەڭگە ھەسسىلەپ كۆپىيىدۇ. تۇرمۇشىڭىز گۈلدەك ئۆتىدۇ، — دەپ كىستىكاسىغا تۆت تەڭگە سېلىپ يەرگە تۈكەن ئىكەن، سەككىز تەڭگە چۈشۈپتۇ، — بۇ سەككىز تەڭگىنىڭ ئالتىسىگە گۆش، ياغ سېتىۋېلىپ، ئانىڭىزنىڭ ھالىدىن ئوبدان خەۋەر ئېلىڭ، قالغان ئىككى تەڭگىنى كۆپەيتىش ئۈچۈن ساقلاڭ، — دەپتۇ تالىپ ۋە مەڭجىلنىڭ كۆز ئالدىدىن غايىب بوپتۇ. تالىپنىڭ سۆزىگە ھەيران بولغان مەڭجىل كىستىكاسىنىڭ ئىچىگە قولىدىكى تەڭگىلەرنى سېلىپ ھەسسىلىتىپتۇ ۋە بۇ كارامەتكە بولغان ھەيرانلىقى تېخىمۇ ئېشىپ گۆش، ياغ، گۈرۈچ سېتىۋېلىش ئۈچۈن شەھەر بازىرىغا قاراپ مېڭىپتۇ.

مەڭجىل شەھەرگە كىرىپ 30 قاپاق ياغ، 70 تۇلۇمدا ئۇن ۋە گۈرۈچ سېتىۋېلىپ ئۆيىگە كېلىپ ئانىسىغا:

— ئانا، بىز بۈگۈندىن باشلاپ ئۇماچمۇ ئىچمەيمىز، توقاچمۇ يېمەيمىز، يوقنى مەن تاپقىلى تۇرمىەن، تاماقنى ئوخشىتىپ ئېتەرسىز، — دەپتۇ. شۇ كۈندىن ئېتىبارەن مەڭجىلنىڭ تۇرمۇشى پەۋقۇلئاددە ياخشىلىنىپ كېتىپتۇ، يەنە بىر بازار كۈنى يېتىپ كەلگۈچە مەڭجىل تەڭگە كۆپەيتىپ، ئىككى تاغار كۈمۈش تەڭگىگە ئىگە بوپتۇ. بازار كۈنىمۇ يېتىپ كەپتۇ. مەڭجىل شەھەرگە كىرىپ كەچ كىرگىچە ئىككى تاغار كۈمۈش تەڭگە خەجلىپ 3000 تۇياق ئات - قېچىر، 3000 تايلىق تاۋار - دۇردۇن، ئەتلەس - شايى سېتىۋاپتۇ. ھەتتا ئالمىغان يىپ، يىڭنە، سۈزگۈچ، تاغاقمۇ قالماپتۇ. بىر ھەپتە ئىچىدىلا شەھەردىكى ئەڭ كاتتا بايغا ئايلىنىپ، بىر قانچە ئايغىچە راھەت - پاراغەت ئىچىدە بەختلىك تۇرمۇش كۆچۈرۈپتۇ. كۈننىڭ ئۆتۈشى بىلەن بۇنداق تەييار راھەت - پاراغەتلىك تۇرمۇشتىن زېرىكىشكە باشلاپتۇ ۋە شەھەردىن سېتىۋالغان 3000

تايلىق تاۋار - دۇردۇن، شايى - ئەتلەس، سۈزگۈچ، تاغاق، گەزمال، چەرچىنمىماللارنى ئېلىپ شەھەر ئايلانچاق سودىگەرچىلىك قىلىش خىيالىغا كەپتۇ. شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە مەڭجىل بىر چۈش كۆرۈپتۇ، چۈشىدە رۇم شەھىرى پادىشاھىنىڭ قىزىنى كۆرۈپتۇ. 18 مىڭ ئالەم مىقياسىدا ئۇنداق لاتاپەتلىك گۈزەل قىز تېخى ئايرىدە بولمىغان ئىكەن. دۇنيادا چىرايلىق قىزدىن ئىككىسى بولسا بىرى شۇ، بىرى بولسا ئۆزى شۇ ئىكەن. شۇ كۈندىن ئېتىبارەن مەڭجىل رۇم شەھىرىنىڭ مەلىكىسىگە ئاشىقى بىقارار بوپتۇ. ئانىسىدىن رۇخسەت ئېلىپ ھەر بەش تاي مالغا بىردىن چاكارنى مەسئۇل قىلىپ يولغا چىقىپ، تاغ - داۋانلارنى ئېشىپ ئالتە ئاي يول يۈرۈپ رۇم شەھىرىگە يېتىپ كەپتۇ. شەھەر ئىچىگە كىرگەندىن كېيىن مەڭجىل چاكارلىرىغا ماللارنى چۈشۈرۈپ، ھەر بىر چاكار ئۆزى ئېلىپ كەلگەن بەش تاي مالنى ئۆزى سېتىشنى بۇيرۇپتۇ. چاكارلار 3000 تاي مالنى شەھەرنىڭ ئىچىگە چۈشۈرۈپتۇ. شەھەرنىڭ پۈتكۈل كوچىلىرىنى مال بېسىپ كېتىپتۇ. رۇم خەلقى: بىز ئۆمىرىمىزدە بۇنداق كاتتا بايىنى كۆرۈپ باققان ئەمەس، دەپ ھەيران بولۇشۇپتۇ. خېرىدارلار مال سېتىۋېلىش ئۈچۈن چاكارلاردىن مال باھاسىنى سورايتۇ.

— بۇ ماللار بىزنىڭ ئەمەس، مەڭجىل بايىنىڭ، سىلەر مالنىڭ باھاسىنى بايدىن سوراڭلار، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ خېرىدارلارغا.
 — ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم باي غوجام، بۇ ماللارنى قانداق ساتىدىنلا؟ — سورايتۇ خېرىدارلار مەڭجىلدىن.

— رۇم شەھىرىدىكى ئىشلىرىمنىڭ ئوڭۇشلۇق بولۇشى ئۈچۈن، بۇ خېرىدارلارنىڭ ھاردۇق سورىغانلىقىنىڭ شەرىپىگە بىر قۇردىن ئېسىل كىيىم تارتۇق قىلىڭلار، — دەپتۇ مەڭجىل چاكارلىرىغا. چاكارلار مەڭجىل بايدىن ھاردۇق سوراپ كىرگەن خېرىدارلارغا بىر قۇردىن ئېسىل كىيىم بىرىپ يولغا ساپتۇ. خېرىدارلار خۇشال بولۇپ قايتىشىپتۇ. ئۇلارغا ئۇچرىغان باشقا خېرىدارلار:

— بۇ مال، كىيىم - كېچەكلەرنى قانچە پۇلغا سېتىۋالدىڭلار؟ — دەپ سورايتۇ.

— شەھىرىمىزگە ھاتەم سۈپەت بىر سودىگەر كەپتۇ، ھاردۇق

سوراپ كىرگەن ئىمدۇق، بىكارغا بېرىۋەتتى، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ، بۇنى ئاڭلىغان باشقا خېرىدارلارمۇ مەڭجىلىنىڭ قېشىغا ھاردۇق سوراپ كىرگەن ئىكەن، مەڭجىل ئۇلارغىمۇ ئېسىل رەختلەردىن سوۋغا قىپتۇ. خېرىدارلار ئارقا - ئارقىدىن كېلىشكە باشلاپتۇ. مەڭجىل ئۇلارغا مال سېتىپ ئۆلگۈرتۈپ بولالماپتۇ.

— ئەي خالايق ماللارنى ئۆزۈڭ خالاپ ئېلىۋال، — دەپ ئېلىپ كەلگەن بارلىق ماللىرىنى تۆكمە قىلىۋېتىپتۇ. ھەر بىر كىشىنىڭ قولىدا بىر قۇچاقتىن مال، ئادەمگە ئادەم سوقۇلۇپ شەھەر كوچىلىرى ئادەم دېڭىزىغا ئايلىنىپتۇ. مەڭجىل دۇكان ئاچقان كوچىلارغا كىشىلەر سەلدەك ئېقىشقا باشلاپتۇ.

مەڭجىلىنىڭ ھارمىسىغا مال سېتىۋاتقانلىق خەۋىرى پادىشاھنىڭ ئوردىسىغا يېتىپتۇ. پادىشاھ ۋەزىرىنى ئۇ ئەھۋاللارنى كۆرۈپ كىرىش ئۈچۈن چىقارتىپتۇ. ۋەزىر چىقىپ قارىغۇدەك بولسا شەھەر كوچىلىرىدا مال بىلەن ئادەمنىڭ توللىقىدىن پۇت قويغۇدەك يەر كۆرۈنمەپتۇ. ھەر بىر ئادەمنىڭ قولىدا بىر توپتىن مالنىڭ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ، ئۆزىنىڭ مال - دۇنيالىرىنى خەقكە بىكارغا بېرىپمۇ تۈگىتىپ بولالمايدىغان قانداق كاتتا باي بولغىنىنى بۇ، دەپ ئويلاپ مەڭجىلىنىڭ قېشىغا كىرىپتۇ. مەڭجىل پادىشاھنىڭ ۋەزىرىنىڭمۇ ئۆزىنىڭ قېشىغا كىرگەنلىكىدىن چەكسىز خۇشاللىنىپتۇ ۋە ئېسىل نازۇ نېمەتلەر بىلەن قىزغىن قارشى ئېلىپ كۈتۈۋاپتۇ. ئۆز ئارا قىزغىن پاراڭلىشىپتۇ. ۋەزىر قايتماقچى بوپتۇ. مەڭجىل چاكارلىرىغا ئېسىل مالدىن بىر تاي مالنى تەييارلاشنى بۇيرۇپتۇ. چاكارلار ئۆزلىرى ئېلىپ كەلگەن ماللار ئىچىدىكى ئېسىل مالدىن بىر تاي مالنى تەييارلاپتۇ.

— ئەي ۋەزىر، ئۆزىڭىز بىر دۆلەتنىڭ بېشى ۋە سەلتەنىتى تۇرۇپ مەندەك بىر ئاددىي سودىگەردىن ئەھۋال سوراپ كەپسىز، ئاز بولسىمۇ بۇ بىر تاي مالدا خوتۇن - بالىلىرىڭىزغا كىيىم - كېچەك تىككۈزۈپ بېرەرسىز، — دەپتۇ مەڭجىل. ۋەزىر بىر تاي مالنى ئۇدۇل ئوردىغا ئېلىپ بېرىپ، بولغان ئەھۋالنى ۋە كۆرگەنلىرىنى پادىشاھقا ئېيتىپتۇ، رۇم شەھىرىنىڭ پادىشاھى مەڭجىل سوۋغا قىلغان، كۆزىنى قاماشتۇرىدىغان ئېسىل ۋە ھەر خىل بۇ ماللارنى كۆرۈپ

ھەيران بوپتۇ ۋە:

— ھازىرنىڭ ئۆزىدە قول ئاستىمدىكى ۋەزىر، ئەمىر، ئەركانلار تېزلىك بىلەن يىغىلسۇن! — دەپ ئەمىر قىپتۇ ۋەزىرگە. ۋەزىر ئوردىدىكى بارلىق ۋۇزرا، ئەركان - ئەمرالارغا پادىشاھنىڭ ئەمرىنى يەتكۈزۈپتۇ. ئۇلار ئوردىغا يىغىلىپ پادىشاھنىڭ ئالدىدا باش ئېگىپ، قول باغلاپ تۇرۇپتۇ.

— ئەي ئوردا ئەھلى، بۈگۈن ئالتە ئايلىق يىراقلىقتىن شەھرىمىزگە كاتتا بىر سودىگەر كېلىپ ھەشقاللىغا مال سېتىپ، خەلققە ساخاۋەتچىلىك قىلىپ ئۇلارنىڭ رەھىمىتىگە ئېرىشىپتۇ، ھەتتا ۋەزىرگىمۇ ھەر خىل ماللاردىن بىر تاي مال سوۋغا قىپتۇ. بۈگۈن كەچتە بىز ئۇ سودىگەرنى ئوردىغا تەكلىپ قىلىپ، ئۇنىڭ شەھەر خەلقىگە كۆرسەتكەن ھىممىتىگە رەھمەت ئېيتىشىمىز كېرەك. شۇڭا سىلەر ھازىردىن ئېتىبارەن ئوردا ئىچىنى جابدۇپ، ئېسىل تائاملاردىن 72 تۈرلۈك تائامنى تەييارلىتىڭلار، ھاراق - شاراب، مانتا - كاۋاپ ئۇلارنىڭ ئالدىدىن ئېشىپ تۇرسۇن، — دەپتۇ.

ئوردا ئەھلى پادىشاھنىڭ تاپشۇرمىسىنى جان پىدالىق بىلەن بەجا كەلتۈرىدىغانلىقىنى ئېيتىشىپ، ھەر قايسى ئۆز ئىشىغا كىرىشىپ كېتىپتۇ. پادىشاھ مەڭجىل باينى چاكارلىرى بىلەن قوشۇپ ئوردىنىڭ كەچلىك زىياپىتىگە تەكلىپ قىلىپ ئەكىلىش ۋەزىپىسىنى ۋەزىرگە تاپشۇرۇپتۇ. بۇ ۋاقىتتا كەچ كىرىپ خېرىدارلار ئۆيلىرىگە تارقاپ كەتكەچكە، مەڭجىلنىڭ چاكارلىرىمۇ ھارمىسلىغا مال سېتىشنى توختاتقان ئىكەن، ۋەزىر:

— ئەي ھۆرمەتكە سازاۋەر ساخاۋەتچى باي، بۈگۈن پادىشاھ ئۆزلىرىنى كەچلىك بەزمىگە تەكلىپ قىلدى. پادىشاھىمىزنىڭ تەكلىپىنى قوبۇل قىلغايلا، — دەپتۇ. مەڭجىل:

— پادىشاھنىڭ ھاجىتى ماڭا چۈشۈپتىمۇ ياكى مېنىڭ ھاجىتىم پادىشاھقا چۈشۈپتىمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ ۋەزىردىن.

— بۇنىسى ماڭا نامەلۇم، مەن پەقەت پادىشاھنىڭ تەكلىپىنى ئېيتىپ قويۇش ئۈچۈن ئۆزلىرىنىڭ ھۇزۇرلىرىغا قەدەم باستىم، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ۋە مەڭجىلنىڭ سورىغان سوئالىغا ھەيران بولۇپ

تۇرۇپ قاپتۇ.

— مەن پادىشاھنىڭ شەھىرىگە يىراق يەردىن كۆپ جاپا - مۇشەققەتلەرنى تارتىپ كەلگەنلىكىم ئۈچۈن پادىشاھ قائىدە - يوسۇن بويىچە ئاۋۋال مېنىڭ ھۇزۇرۇمغا كېلىپ ھال - ئەھۋال سورىغاندىن كېيىن ئاندىن ئوردىغا تەكلىپ قىلسا، ئاندىن كېيىن مەن ئوردىغا بېرىشىم كېرەك، — دەپتۇ مەڭجىل. ۋەزىر مەڭجىلنىڭ قەسىرىسىدىن چىقىپ، پادىشاھنىڭ ھۇزۇرىغا كىرىپتۇ ۋە پادىشاھقا بولغان ئەھۋالنى ئېيتىپتۇ.

— ئەلىمىساقىتىن تارتىپ شەھىرىمىزگە باشقا شەھەرلەردىن سودىگەر كەلسە، شەھەر پادىشاھى ئۇنىڭ ئالدىغا چىقىپ ھال - ئەھۋال سورىيدىغان ئىش مەۋجۇت ئەمەس، بۇنداق قىلىشىمۇ پادىشاھلىق سۈپەتكە مۇخالىپتۇر. بىراق بۇ سودىگەر شەھىرىمىزگە ئىلگىرى كەلگەن سودىگەرلەرگە ئوخشىمايدىكەن، ئۇ سودىگەر شەھىرىمىزگە كېلىپ خەلقكە كۆپ ياخشىلىق قىپتۇ، مەن ئۇنىڭدىن ھال - ئەھۋال سوراپ، ئۇنىڭدىن كېيىن ئوردىغا تەكلىپ قىلسام ھەرگىز زايى كەتمىگۈدەك، — دەپتۇ پادىشاھ ۋە ئۆزىنىڭ مەڭجىلدىن ھاردۇق سورىغىلى بارىدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. پادىشاھنىڭ مۇلازىملىرى ئالتۇن مەپنىنى جابدۇپ تەييار قىپتۇ. پادىشاھ ئالتۇن مەپىدە ئولتۇرۇپ مەڭجىلنىڭ تۇرالغۇسىغا يېتىپ كەپتۇ. مەڭجىل پادىشاھنى ئىززەت - ئىكرام بىلەن قىزغىن قارشى ئېلىپ، 72 خىل نازۇ نېمەتلەر بىلەن مېھمان قىپتۇ. ئاتامدىن كېيىن پادىشاھ ئۆزىنىڭ كېلىشتىكى مەقسىتىنى ئېيتىپتۇ. مەڭجىل بارلىق چاكارلىرىغا پادىشاھنىڭ ئوردىسىغا بېرىش توغرىلىق پەرمان چۈشۈرۈپتۇ ۋە يۈز تاي سەر خىل مال تەييارلىتىپ، پادىشاھنىڭ ئۆزىنى يوقلاپ كەلگەنلىك شەرىپىگە ھەدىيە قىپتۇ. پادىشاھ ئوردىغا كەلگەندىن كېيىن مەڭجىلنىڭ ئۆزىگە كۆرسەتكەن ئىلتىپاتىدىن خۇرسەن بوپتۇ ۋە ۋەزىرگە:

— ئىي ۋەزىر، ئۇ سودىگەرنىڭ قېشىغا قۇرۇق قول بېرىپ قالغانلىقىمغا تولمۇ خىجىل بولدۇم، سىز مېنىڭ ئالتۇن مەپىمنى ئېلىپ بېرىپ ئۇ سودىگەرنى ئېلىپ كېلىڭ، — دەپتۇ. ۋەزىر

مەڭجىلىنى ئالتۇن مەپىگە ئولتۇرغۇزۇپ، چاكارلىرىنى ئات - ئۇلاغلىرى بىلەن قوشۇپ ئوردىغا ئېلىپ كەپتۇ. پادىشاھنىڭ ئىككى مىڭ نەپەر نۆكرى مەڭجىلىنىڭ ماللىرىنى چارباغقا چۈشۈرۈپتۇ.

— ئات، تايلىرىنى پىچان ۋە بوغۇز بىلەن توپغۇزۇپ ياخشى بېقىڭلار، — دەپ، ئۈچ مىڭ تايىنى پادىشاھنىڭ ئاتباقارلىرىغا تاپشۇرۇپتۇ ۋە مال - مۈلۈك، ئۇلاغلارنىڭ بىخەتەرلىكىنى قوغداش ئۈچۈن مىڭ نەپەر ياساۋۇلنى ئورۇنلاشتۇرۇپتۇ ۋەزىر.

پادىشاھنىڭ ئوردىسىدا كاتتا زىياپەت باشلىنىپتۇ. تاغام تارتىلىپ، ھاراق - شارابلارمۇ ئىچىلىپ، ئويۇن - تاماشا، نەغمە - ناۋا يۇقىرى پەللىگە كۆتۈرۈلۈپتۇ. پادىشاھ ۋە ئۇنىڭ ۋەزىر - ۋۇززالىرى مېھماننىڭ ھۆرمىتى ئۈچۈن شارابلارنى تاۋاقلار بىلەن مەڭجىلىگە تۇتۇشقا باشلاپتۇ. ئەۋلىيانىڭ ئوغلى ئۆزىگە تۇتۇلغان شارابلارنى ياندۇرماي ئىچىۋېرىپتۇ، ئۇ بەئەينى ئېشىنىدى شاراب كۈيىنىڭ ئۆزىگىلا ئوخشاپ قاپتۇ. تۈن نىسپىگە بارغاندا مەڭجىل بىھوش بولۇپ يىقىلىپتۇ. پادىشاھ كەچكى زىياپەتنىڭ تاماملانغانلىقىنى، زىياپەت قاتناشچىلىرىنىڭ قايتىپ ئارام ئېلىشىنى بۇيرۇپتۇ. مەڭجىلىنىڭ چاكارلىرىمۇ ئۆزلىرى ئۈچۈن ھازىرلانغان قونالغۇ - تۇرالغۇلارغا ئورۇنلىشىپتۇ. پادىشاھ مەڭجىل بىلەن يالغۇز قاپتۇ. «رۇم شەھىرىنىڭ پۈتكۈل خەلقىگە بىكارغا بېرىپمۇ تۈگىنىپ بولالمايدىغان بۇنداق كۆپ مال - دۇنيانى بۇ قەيەردىن تاپقاندۇ؟» دەپ ئويلاپ، پادىشاھنىڭ قورسىقىغا بىر جىن كىرىپتۇ - دە، ئۆز ئويىنىڭ تېگىگە يېتىش مەقسىتىدە مەڭجىلىنىڭ يېنىنى ئاقتۇرغان ئىكەن، ئۇنىڭ يېنىدىن بىر كىستىكاسا چىقىپتۇ. «ھە، بۇنى سەكرەتكەن ۋەج - دۇنيا مۇشۇنىڭ كارامىتى بولسا كېرەك» دەپ ئويلىغان پادىشاھ مەڭجىلىنى يانقۇزۇپ، ئوبدان يۆگەپ قويۇپ چىقىپ كېتىپتۇ.

ئەتىسى تاڭ ئاتقاندىن كېيىن پادىشاھ تەختكە چىقىپ ئۆزىنىڭ ئەمرىنى يۈرگۈزۈشنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. مەڭجىل بولسا يول ئازابى ۋە مەي كۈچىدىن ئۆز خۇددىنى بىلمەي ئۇخلاپ كۈن چۈش بولغاندا ئويغىنىپتۇ. ئويغىنىپ ئاخشام زىياپەت ئۆتكۈزۈلگەن ئۆيدە ئۆزىنىڭ

يالغۇز يېتىپ ئۇخلىغانلىقىنى بىلىپتۇ. دەرھال يانپېشىنى تۇتقان ئىكەن، كىستىكاساسى قولغا ئۇرۇنماپتۇ، ئۆينىڭ ئىچىنى ئىزدەپمۇ تاپالماپتۇ. ھەيران بولغان مەڭجىل رۇم شەھىرى پادىشاھنىڭ ئالدىغا كېلىپ:

— ئەي ئۇلۇغ پادىشاھئالەم، ئاتامدىن ماڭا دۇنيالىقتا مىراس قالغان بىرلا كىستىكاسا بار ئىدى، بۈگۈن ئورنۇمدىن تۇرۇپ قارىسام كۆرۈنمىدى، ئىزدەپمۇ تاپالمىدىم، ئوغرىنى تۇتۇپ جازالاپ مېلىمنى قايتۇرۇپ بېرىشلىرىنى ئۈمىد قىلىمەن، — دەپتۇ.

— ھۇ ئۇششۇق، مۇتتەھەم ئوغرى، سېنى چاقىرتىپ ئەكىلىپ ئىززىتىڭنى قىلىپ بىر ئاخشام زىياپەت بەرسەم قورسىقىڭنى ئېسىپ، ئالتۇنغىمۇ كۆز قىرىنى سالمايدىغان ۋەزىر - ۋۇزرا، لاۋۇ لەشكەرلىرىمنى ھاقارەتلەپ، ئۇلارنى ئوغرى تۇتۇۋاتىسەن! جاللاتلار، بۇ قارا يۈز، ياخشىلىقنى بىلمەيدىغان بەتنامىچىنى ئوردىدىن قوغلاپ چىقىرىڭلار! — دەپتۇ. قىرىق نەپەر جاللات مەڭجىلنىڭ پۇت - قولىنى يەرگە تەگكۈزمەستىن كۆتۈرگە تۇققۇزنى، ساغرىسىغا ئوتتۇزنى تېپىپ ئېلىپ مېڭىپتۇ. پادىشاھنىڭ ۋەزىرىنىڭ قورسىقى كۆپۈپتۇ ۋە پادىشاھقا:

— ئەي پادىشاھئالەم، بۇ سودىگەر ئالتە ئايلىق يىراقلىقتىن شەھىرىمىزگە كېلىپ سىلىگە، ماڭا، شۇنداقلا شەھەرنىڭ پۈتكۈل خەلقىگە ئۆزىنىڭ ھىممىتىنى كۆرسىتىپ، ساخاۋەتچى ئىكەنلىكىنى نامايان قىلدى، بىز بۇ سودىگەرنى ئوردىغا چاقىرىپ مېھمان قىلدۇق. ئەمدى بارلىق مال - مۈلۈكلىرىنى تارتىۋېلىپ، يوپىتاق ئېشەكتەك ئوردىدىن قوغلاپ چىقارساق نامەردلىك، ئىنساپسىزلىق بولۇپ قالارمىكەن، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇنداق قىلىش يۇرتىمىزنىڭ ئەنئەنىسىگە، ئۆزلىرىنىڭ نام - شەرىپلىرىگە مۇۋاپىق كەلمەسمىكەن، — دەپتۇ.

— ئۇنداق بولسا قانداق قىلىش كېرەك؟ — دەپتۇ پادىشاھ. ۋەزىر:

— ئۇ سودىگەرنىڭ ئېلىپ كەلگەن ماللىرىدىن بىر ئاز بېرىپ، ئۇنىڭدىن كېيىن يولغا سالىساق، سودىگەرچىلىك قىلغۇچ جېنىنى جان

ئېتىپ ئۆز يۇرتىغا بېرىۋالسا، — دەپ مەسلىھەت بېرىپتۇ.
— بوپتۇ، ئۇنىڭغا ئون تاي مال بېرىپ، چاكارلىرى بىلەن قوشۇپ ئوردىدىن قوغلاپ چىقىرىڭلار، — دەپتۇ پادىشاھ جاللاتلارغا. جاللاتلار پادىشاھنىڭ بۇيرۇقىغا بىنائەن مەڭجىلگە ئون تاي مال بېرىپ، چاكارلىرى بىلەن قوشۇپ ئوردىدىن قوغلاپ چىقىرىپتۇ. مەڭجىل پادىشاھنىڭ مەلىكىسىنى دەپ تۇغۇلۇپ ئۆسكەن يۇرتى، مېھرىبان ئانىسىنى تاشلاپ بۇ يەرگە كېلىپ، پادىشاھنىڭ ياغلىما سۆزلىرىگە ئالدىنىپ كىستىكاسا ۋە مال - دۇنيالىرىدىن ئايرىلىپ سەرسان بولغانلىقىغا قايغۇرۇپتۇ. چاكارلارمۇ مەڭجىل بىلەن تەڭ قايغۇرۇپ يىغلاپتۇ.

— ئەي مېنىڭ سادىق چاكارلىرىم، رۇم شەھىرىگە كېلىشتىن ئىلگىرى قولۇڭلارغا ئۈچ يىللىق ئىش ھەققىڭلارنى بېرىپ بولغان ئىدىم، ئەمدى مەن ئات - ئۇلاغ ۋە مال - دۇنيالىرىمدىن ئايرىلىپ قالدىم، سىلەرنىڭ ھالىڭلاردىن داۋاملىق خەۋەر ئېلىشقا مېنىڭ قۇربىم يەتمەيدۇ، سىلەرنى ئىشىمغا سالمايمەن، ئېشىپ قالغان ئىش ھەققىنى ھەم قايتۇرۇپ ئالمايمەن، بۈگۈندىن ئېتىبارەن ھەر قايسىڭلار ئۆز كۈنۈڭلارنى ئۆزۈڭلار ئېلىڭلار، — دەپ ئۇلارنى چاكارلىقتىن ئازاد قىپتۇ. چاكارلار مەڭجىل بىلەن خوشلىشىپ ھەر قايسىسى ھەر تەرەپكە يول ئاپتۇ.

مەڭجىل چاكارلىرى بىلەن خوشلاشقاندىن كېيىن، شەھەرنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى بىر دەڭگە چۈشۈپتۇ. ئون تايدىكى ماللارنى چۈشۈرۈپ، ئاتلارنى ئېغىلغا باغلاپ دەڭنىڭ ئالدىغا چىقىپ، يولدىن ئۆتكەن - كەچكەنلەرگە قاراپ بېشى قېتىپ ئولتۇرۇپتۇ. بۇنداق ئولتۇرۇۋېرىشتىن نەتىجە چىقمايدىغانلىقىنى ئويلاپ يەتكەن مەڭجىل يولدىن ئۆتكەنلەردىن ياردەم سوراپ كۆرمەكچى بوپتۇ. شۇ خىيال بىلەن ئولتۇرغاندا يولدىن بىر موماي ئۆتۈپتۇ. مەڭجىل ئۇ موماينى توختىتىپ:

— موما، مەن رۇم شەھىرى پادىشاھنىڭ قىزىغا ئاشىق - بىقارار بولۇپ، ئالتە ئايلىق يىراقلىقتىن بۇ شەھەرگە كەلگەندىم، پادىشاھنىڭ قىزى بىلەن دىدارلىشىشنىڭ بىرەر ئامالىنى قىلغىلى

بولارمۇ؟ — دەپ سورىغانىكەن، موماي مەڭجىلىنىڭ كۆڭلىنى ياساپ: — خاتىرجەم بولۇڭ ئوغلۇم، مەن كەچكىچە بىرەر ئامالنى ئىزدەپ، سىزنى پادىشاھنىڭ مەلىكىسى بىلەن ئۇچراشتۇراي، — دەپتۇ.

مەڭجىل موماينىڭ سۆزىدىن خۇرسەن بولۇپ، ئۇنىڭغا بىر كىيىم مالنى سوۋغا قىپتۇ. موماي رەھمەت ئېيتىپ قايتىپ كېتىپتۇ. مەڭجىل بىر كېچە - كۈندۈز موماينىڭ يولىغا قاراپ دەڭنىڭ ئىشىكى تۈۋىدە ئولتۇرۇپتۇ، بىراق موماي شۇ كەتكىنچە ئىككىنچىلەپ مەڭجىلنىڭ ئالدىغا كەلمەپتۇ. شۇنداق قىلىپ مەڭجىل ئۆزىنىڭ مال - دۇنيالىرىدىن تامامەن ئايرىلىپ، يەي دېسە يوق، ئىچەي دېسە يوق شۇنداق بىر كۈنگە قاپتۇ. ياشاش ئىستىكى ئۇنى ئاشپۇرۇلنىڭ كولىنى تارتىپ، ئوچىقىغا ئوت قالاپ، سۈيىنى توشۇپ، يۈندىسىنى تۆكۈشكە مەجبۇر قىپتۇ. مەڭجىل ئاشپۇرۇلدا بىر ئاي ئىشلەپ ئالتە تەڭگىگە ئېرىشىپتۇ. بۇ ئالتە تەڭگىگە خام سېتىۋېلىپ بىر دانە يۈنجى كولۋا تىككۈزۈپ، قولىغا جىگدىنىڭ ئەگرى تايىقىدىن بىرىنى ئېلىپ تىلەمچىلىك كوچىسىغا كىرىپتۇ. كىشىلەر بەرگەن بىرەر نوغرام نانغا شۈكۈر قىلىپ، قورسىقىنى تويغۇزۇپ شەھەرمۇ شەھەر تىلەمچىلىك قىلىپ، ئالتە ئايلىق مۇساپىنى ئون ئىككى ئايدا بېسىپ ئۆز ئۆيىگە يېتىپ كەپتۇ، ئۆي ئىچىگە كىرىپ قارىسا ئانىسى يەي دېسە يوق، ئىچەي دېسە ھالەتتە ئولتۇرغۇدەك.

— ئانا، ئۆيدە قورساق تويغۇدەك بىرەر نەرسە بارمۇ؟ — دەپ سورايتۇ مەڭجىل.

— ئوغلۇم، سەن كەتكەندىن بېرى بارلىق ۋەج - ئوقەتلەر تۈگىدى، ئېغىزىمغا بىر نەرسە سالمىغىلى بۈگۈن ئىككى كۈن بولدى، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئانىسى.

بۇنى ئاڭلىغان مەڭجىل ئۆز شەھىرىدە تىلەمچىلىك قىلىپ ئانىسىنى بېقىپتۇ. رۇم شەھىرى مەلىكىسىنىڭ ئىشىقى پىراقى بىلەن تۇرمۇش يوقسۇزلۇقى بىر بولۇپ ئۇنى ئازابلاشقا باشلاپتۇ. موھتاجلىق مەڭجىلنى پۇتلىرى چۈگمەچتەك، بوپۇنلىرى يۈگمەچتەك ھالغا

كەلتۈرۈپ قويۇپتۇ.

— ئانا، بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە بىز يەي دېسەك يوق، ئىچەي دېسەك يوق مۇشۇنداق قىيىن كۈنگە قالدۇق، دادامدىن بىر دانە كىستىكاسادىن باشقا نەرسە قالمىغانمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. ئانىسى ئىپرى قىزىل ئەۋلىيانىڭ ئۆز ئوغلىغا بىر دانە كانىيىنىمۇ مىراس قالدۇرغانلىقىنى ئويلاپ، ئۆي ئىچىنى ئاخشۇرغان ئىكەن، قولغا ئىچىگە ئون مىڭ نەپەر دۆ بەنت قىلىنغان كاناي چىقىپتۇ.

— ئوغلۇم، دادىڭىزدىن سىزگە بىر دانە كانايلا مىراس قالغانىدى، سىز بۇ كانايىنى شەھەرگە ئەكىرىپ سېتىپ گۈرۈچ، گۆش ۋە ياغ ئېلىپ چىقىڭ، تويغۇدەك بىر تاماق ئېتىپ يەيلى، — دەپتۇ ئانىسى كانايىنى مەڭجىلگە بېرىپ.

مەڭجىل كانايىنى سېتىش ئۈچۈن شەھەرگە ئېلىپ مېڭىپتۇ. ئۆز ۋاقتىدا قىزىل ئەۋلىيادىن پۈتكۈل ئىلىم - ھېكمەتلەرنى ئۆگىنىپ، قىزىل ئەۋلىيا ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن تاغنىڭ دەريانىغا چىقىپ كەتكەن بىر تالىپ بار ئىكەن. ئۇ تالىپ ئۈستازىنىڭ ئوغلىنىڭ كانايىنى سېتىش ئۈچۈن شەھەرگە ئېلىپ ماڭغانلىقىنى بىلىپ تاغنىڭ دەريانىدىن چۈشۈپتۇ ۋە:

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم ئوغلۇم، قەيەرگە ماڭدىڭىز؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام ئاخۇنۇم. دادامدىن ماڭا بىر دانە كاناي مىراس قالغانىكەن، تۇرمۇش موھتاجلىقى سەۋەبىدىن كانايىنى سېتىش ئۈچۈن ئېلىپ مېڭىۋاتىمەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ مەڭجىل. — ئوغلۇم، بۇ كاناي ئادەتتىكى كانايدىن ئەمەس، چۈنكى ئۇنىڭ ئىچىگە ئون مىڭ دۆ بەند قىلىنغان، كىمكى كانايىنى قولغا ئېلىپ، قانچىكى كۆپ پۇۋلىسە ئۇنىڭ ئىچىدىن شۇنچە كۆپ دۆ چىقىپ ھەر قانداق مۇشكۈلاتى بولسا ئاسان قىلىدۇ. كانايىنى بىرلا ئۇرۇپ قويسا بارلىق دۆ كاناينىڭ ئىچىگە بەند بولىدۇ. كانايىنى قوللىغىزدىن ھەرگىز چىقىرىپ قويماس، ئانىڭىزنىڭ ھالىدىن ئوبدانراق خەۋەر ئېلىڭ، — دەپتۇ تالىپ ۋە مەڭجىلنىڭ كۆز ئالدىدىن غايىب بولپتۇ. مەڭجىل قوللىدىكى كىچىككىنە كاناينىڭ ئىچىگە ئون مىڭ دۆنىڭ سېغىشىغا

ئىشەنگۈسى كەلمەپتۇ ۋە شەھەر سىرتىدىكى قۇملۇققا چىقىپ، تالىپنىڭ سۆزىنى سىناپ بېقىش نىيىتىدە كانايىنى شۇنداق بىر پۈۋلىگەن ئىكەن، شۇ زامان كانايىدىن تولۇق قوراللانغان يۈز نەپەر دۆ چىقىپ بۇيرۇق كۈتۈپ سەپكە تىزىلىپ تۇرۇپتۇ. كانايىنىڭ كارامىتىگە ھەيران بولغان مەڭجىل پۈۋلەۋەرگەن ئىكەن، سان - ساناقسىز دۆ چىقىپ سەپكە تىزىلىپتۇ، پۈتكۈل قۇملۇقنى قارا دۆ بېسىپ كېتىپتۇ. بۇ دۆلەر شۇنداق بەتبەشىرە ئىكەنكى، كۆرگەن ئادەمنىڭ قورققۇسى كېلىدىكەن، بويىنىڭ ئېگىزلىكى كۆك ئاسمانغا تاقشىدىكەن. مەڭجىل كانايىنى قولى بىلەن بىرنى ئۇرغانكەن، بارلىق دۆ بەند بوپتۇ. كانايىنىڭ كارامىتى بىلەن مېنىڭ ئون مىڭ نەپەر دۆ لەشكەرلىرىم بوپتۇ، ئەمدى رۇم شەھىرىگە بارسام پادىشاھنىڭ ئوردىسىنى ۋەيران قىلىپ، كۈلىنى كۆككە سورۇيمەن، مەلىكىسىنى قولۇمغا چۈشۈرۈپ مۇراد - مەقسىتىمگە يېتىمەن دەپ ئويلاپ، كانايىنى قوينىغا سېلىپ شەھەر ئىچىگە قاراپ مېڭىپتۇ. شەھەر ئىچىگە كىرىپلا كاتتا بىر باغۇ بوستانلىق ئىمارەتكە كۆزى چۈشۈپتۇ. مەڭجىل قوينىدىن كانايىنى ئېلىپ، ئوچ قېتىم پۈۋلىگەنكەن، كانايىنىڭ ئىچىدىن ئوچ يۈز دۆ چىقىپ سەپ تۈزۈپ:

— غوجام، كىم ئۆزلىرىگە مالا مەت يەتكۈزدى، قانداق بۇيرۇقلىرى بار؟ — دەپ سورىشىپتۇ.

— مۇنۇ كۆرۈنگەن باغۇ بوستان، ئۆي - ئىمارەتنى ۋەيران قىلىپ، مال - مۈلكىنى ئۈيۈمگە توشۇمىساڭ تېرەڭنى نەتۈر سويۇپ، بوستانۇڭغا سامان تىقمەن، — دەپ بۇيرۇق قىپتۇ مەڭجىل دېۋىلەرگە. دېۋىلەر قورققىنىدىن لاغىلداپ تىترەپ كېتىپتۇ ۋە دەرھال ئىشقا كىرىشىپتۇ. بىر دەمنىڭ ئىچىدە بارلىق مال - مۈلۈك، پۇل - پۇچەك ۋە چارۋا ماللارنى مەڭجىلنىڭ ئۆيىگە ئېلىپ مېڭىپتۇ. ئۆي - ئىمارەت، باغۇ بوستانلىقتىن ئەسەرمۇ قالماپتۇ.

دۆلەر مەڭجىلنىڭ ئۆيىگە يېتىپ كەلگەندىن كېيىن، ئېلىپ كەلگەن نەرسىلەرنى تېگىشلىك ئورۇنلارغا قويۇپ جايلاشتۇرۇپ قورققىنىدىن تىترىگىنىچە سەپ ھاسىل قىلىپ تۇرۇشۇپتۇ. مەڭجىل كانايىنى بىرنى ئۇرغانكەن، دۆلەر كانايىنىڭ ئىچىگە بەند بوپتۇ. شۇ

كۈندىن باشلاپ راھەتلىك تۇرمۇش كۆچۈرۈشكە باشلاپتۇ. ئانىسى بىلەن ئۆزى بىر تىيىنلىق ئىش قىلماپتۇ، بارلىق ئىشلارنى دۆلەر قىلىپ تۈگىتىپ، توققۇزىنى تەل قىپتۇ. مەڭجىل قۇۋۋەتلىك يەپ - ئىچىپ دەرىمانغا كەپتۇ. ۋاقىتنىڭ ئۆزىدىن ئىشقا ئەگىشىپ، رۇم شەھىرى مەلىكىسىنىڭ غايىۋانە ئىشقا ئوتى ۋۇجۇدىنى ئۆرتەشكە باشلاپتۇ. رۇم شەھىرىگە سەپەر قىلىدىغانلىقى توغرىسىدا ئانىسىدىن ئىجازەت سوراپتۇ. ئانىسى ئاق يول تىلەپ ئوغلىنى ئۇزىتىپ قويۇپتۇ.

مەڭجىل ئانىسى بىلەن خوشلىشىپ، بىر ئاتنى ئېگەرلەپ ئۆزى مىنىپ، يەنە بىر ئاتقا يېتەرلىك ئوزۇق - تۈلۈك ئارتىپ، كانايىنى قوينغا سېلىپ، تاغ - دەريالاردىن ئېشىپ، يىرتقۇچ ھايۋانلاردىن قېچىپ، سازلىقلارنى كېچىپ، مىڭ بىر جاپا - مۇشەققەتتە رۇم شەھىرىگە يېتىپ كەپتۇ. ئوردا دەۋازىسى ئالدىدا بەش يۈز نەپەر جاللات قىلىچىلىرىنى يالغۇنچاچلاپ تۇرغانىكەن، مەڭجىلنى ئوردا ئىچىگە كىرگۈزمەپتۇ.

— مېنىڭ پادىشاھقا ئەرزىم بار، كىرىشكە رۇخسەت قىلغايىسىلەر، — دەپتىكەن كىرگۈزۈپتۇ. مەڭجىل پادىشاھنىڭ ھۇزۇرىغا كىرىپ قارىسا، پادىشاھنىڭ ئوڭ - سولدا قىرىقتىن سەكسەن نەپەر جاللات قىلىچىلىرىنى پارقىرىتىپ تۇرغۇدەك.

— ھۇ بۇلاڭچى پادىشاھ، مېنىڭ كىستىكاسام، مال - دۇنيا، ئات - ئۇلاغلىرىم قېنى؟ ئېتىشىڭنىڭ ئېتىشىڭنى كەلدىم، چېپىشىڭنىڭ چېپىشىڭنى كەلدىم، سۆزۈڭ بولسا ئېيتىمامسەن؟ — دەپ ھەيۋە قىپتۇ مەڭجىل پادىشاھقا.

پادىشاھ مەڭجىلنىڭ ھەيۋىنى ئاڭلاپ ئاچچىقى كەلگەنلىكىدىن قۇيىقى چاچلىرى تىك تۇرۇپ، بۇرۇتلىرى ئوغرى مۇشۇكنىڭ بۇرۇتلىرىدەك تۇرۇپتۇ. پادىشاھ ئورنىدىن دەس تۇرۇپ:

جاللات! — دەپ توۋلىغانىكەن، رەھىمسىز جاللاتلار:

— لەببەي سۇلتانى باكىرەم، كىمنىڭ بېشى ئۆلۈمگە يەتتى، — دېيىشىپتۇ.

— يولۋاسقا مۇشت تەڭلەيدىغان مۇنۇ بۇرگىنى ئەچىقىپ،

پۈتكۈل شەھەر خەلقىنى يىغىپ دارغا ئېسىپ ئۆلتۈرۈڭلار، — دەپ ئەمىر قىپتۇ پادىشاھ. جاللاتلار مەڭجىلىنى تۇتقىلى كەپتۇ. مەڭجىل قوينىدىن كانايىنى ئېلىپ چېلىشقا باشلاپتۇ. پادىشاھنىڭ ئوردىسىنى پۈتۈنلەي قارا دۆ بېسىپ كېتىپتۇ. مەڭجىل دۆلەرگە شەھەرنى ۋەيران قىلىپ، لەشكەرلىرىنىڭ كۈلىنى كۆككە سورۇشنى بۇيرۇپتۇ. بۇنىڭ بىلەن ئوردا ئىچىدە قانلىق ئېلىشىش، شەھەر ئىچىدە قالايمىقانچىلىق باشلىنىپ كېتىپتۇ. پادىشاھنىڭ لەشكەرلىرى بەتتەيۋەت دۆلەردىن قورقۇپ ئوردىنى تاشلاپ قاچسا، شەھەر خەلقى شەھەر سىرتىغا قېچىشقا باشلاپتۇ. پادىشاھ ساماندىك سارغىيىپ، غازاغدىك تىترەپ:

— كېرەملىك پالۋان، ئۆزلىرىنىڭ بۇنداق كارامەتلىرىنىڭ بارلىقىنى بىلمەپتىمەن، ئات - ئۇلاغلىرى ئېغىلدا بار، مال - دۇنيالىرى خەزىنىدە بار، ئالتۇن تەخت دېسىلە ئالدىلىرىدا تۇرۇپتۇ، رۇم شەھىرىنىڭ پادىشاھلىقىنى ئۆزلىرىدەك باتۇرغا تاپشۇرسام، بۇ قورقۇنچلۇق مەخلۇقلارنى كۆزدىن نېرى قىلغان بولسىلا، — دەپ مەڭجىلنىڭ ئايىغىغا سەجدە قىلىشقا باشلاپتۇ. مەڭجىلنىڭ رەھىمى كېلىپ كانايىنى ئۇرغانىكەن، بارلىق دۆ كانايىنىڭ ئىچىگە كىرىپ كېتىپتۇ. «سىزنى سەكرەتكەن نەرسە ئاشۇ كاناي ئىكەن، ئۇنىمۇ قولغا چۈشۈرمىگۈچە ئىمىن تاپماسمەن» دەپ ئويلاپتۇ پادىشاھ ۋە:

— ئەي ۋەزىر - ۋۇزىرالار، قېنى سىلەر؟ تېزدىن كېلىپ مۇنۇ پالۋانغا داستىخان تەييارلاپ قىزغىن كۈتۈۋېلىڭلار، — دەپ ۋەزىر - ۋۇزىرا، ياساۋۇل - پاساۋۇللىرىغا ئەمىر قىپتۇ. ئوردا ئەھلى قورقۇنچ ئىچىدە بىر - بىردىن ئوردا ئىچىگە يىغىلىپتۇ ۋە يۈرىكى سېلىپ پادىشاھنىڭ ئەمرىنى بىجا كەلتۈرۈشكە كىرىشىپ كېتىپتۇ. ئۇلار تېزلىك بىلەن مول داستىخان تەييارلاپتۇ. مەڭجىلمۇ ئالتە ئايلىق مۇساپىنى بېسىپ ھېرىپ - ئېچىپ كەتكەنىكەن، پادىشاھنىڭ يالغان سۆزلىرىگە ئىشىنىپ «ئەمدى مەن پادىشاھ بولىدىغان بولدۇم، رۇم خەلقى ۋە ئوردا ئەھلى ماڭا باش ئېگىدىغان بولدى» دەپ ئويلاپ، داستىخانغا قول ئۇزىتىشى بىلەن تەڭ پادىشاھنىڭ كۆز ئىشارىتى بىلەن لەشكەرلەر مەڭجىلنى چەمبەرچاس باغلىۋاپتۇ. پادىشاھ تەختتىن چۈشۈپ ئۇنىڭ يېنىدىكى كانايىنى ئېلىۋاپتۇ ۋە:

— جالات! بۇ بالاخور مەلتۇننى دارغا ئېسىپ ئۆلتۈرۈڭلار! —
 دەپ مەڭجىلنى ئۆلۈمگە ئەمر قىپتۇ.

— «يولۋاسنى يەڭگەن باتۇر ئەمەس، ئاچچىقنى يەڭگەن باتۇر»
 دېگەن گەپ بار پادىشاھئالەم، ئاچچىقلىرىغا ھاي بەرگەيلا. بۇ ئوغۇل
 بىرىنچى قېتىمدا بىزگە دۇنيالىق ئۈچۈن كىستىكاسا بىلەن
 تۈگەتكۈسىز دۇنيانى ئېلىپ كەلدى. ئىككىنچى قېتىمدا بولسا
 ئىچىدىن 10 مىڭ دۆ چىقىدىغان كانايىنى ئېلىپ كېلىپ، بىزنى
 قۇدرەتلىك قوشۇنغا ئىگە قىلدى. بىز بىر دانە كانايىنىڭ كارامىتى
 بىلەن پۈتۈن ئىقلىمنى ئۆزىمىزگە بويسۇندۇرالايمىز. مېنىڭچە بۇ
 يىگىتنىڭ كارامەت كۆرسىتىدىغان نەرسىلىرى يەنە بولسا كېرەك،
 ئۆلتۈرمەي قويۇپ بېرىلى، قولىدىن يەنە قانچىلىك ئىش كېلىدۇ
 كۆرۈپ باقايلى، — دەپ ئەقىل كۆرسىتىپتۇ ۋەزىر پادىشاھقا. پادىشاھ
 ۋەزىرنىڭ سۆزىنىڭ ئورۇنلۇق ئىكەنلىكىنى بىلىپ، مەڭجىلنى قويۇپ
 بېرىشنى بۇيرۇپتۇ. جالاتلار مەڭجىلنى ئوردىدىن قوغلاپ چىقىرىپتۇ.
 ئۆزۈمنىڭ رەھىمدىل، نادانلىقىم سەۋەبىدىن كىستىكاسا ۋە كانايىدىن
 ئايرىلىدىم دەپ ئويلىغان مەڭجىل مەلىكىنى دەپ ئالتە ئايلىق
 يىراقلىقتىن كېلىپ ئۇنىڭ جامالىنىمۇ كۆرەلمەي،
 ئۆزىنىڭ سەرسان - سەرگەردان بولغانلىقىغا ئۆكۈنۈپتۇ ۋە ئوردا
 دەرۋازىسى ئالدىدا مەلىكىنىڭ ئىشىقىدا يىغلاپ ئۈچ كۈننى
 ئۆتكۈزۈپتۇ. ئۇنىڭغا ھېچكىشىنىڭ رەھىمى كەلمەپتۇ. مەڭجىل
 ھاياتىنى كاپالەتكە ئىگە قىلىش ئۈچۈن، ناۋايىنىڭ تونۇرىغا ئوت قالاپ،
 كۈلىنى تارتىپ، سۈيىنى توشۇپ يەتتە كۈن ئىشلەپ، ئالتە دانە ئاق
 تەڭگىگە ئىگە بوپتۇ. ئۇچىسىغا خامدا تىكىلگەن يۈنجى كولۋانى
 كىيىپ، ئەسكى تۈلۈمدىن بىرنى دولمىسىغا سېلىپ، تىلەمچىلىك
 قىلىپ جېنىنى جان ئېتىپ ئالتە ئايلىق يولنى ئون تۆت ئايدا بېسىپ
 ئۆيگە يېتىپ كەپتۇ. ئۆي ئىچىگە قارىغۇدەك بولسا يەي دەپسە يوق،
 ئىچەي دەپسە يوق، ئانىسى ئۆيىنىڭ بىر بۇلۇڭىدا تۈگۈلۈپ
 ئولتۇرغۇدەك.

— ئانا، مەن سىزگە نۇرغۇن دۇنيانى دۆۋىلەپ بېرىپ
 كەتكەندىمىغۇ؟ — دەپ سورىغانىكەن، ئانىسى:

— ئىشلىمەي يېتىپ بېسە تاغمۇ تۈگەيدىكەن ئوغلۇم، بۈگۈن ئەيغىزىمغا بىر تال جىگدىمۇ سالمىغىلى توپتوغرا ئىككى كۈن بولدى، — دەپتۇ مەڭجىلگە.

مەڭجىل شەھەرگە كىرىپ نان تىلەپ تۆت ئايغىچە ئانىسىنى بېقىپتۇ. «بۇرۇتتىكى ئاشقا قورساق توپماپتۇ» دېگەندەك مەڭجىل بۇ خىل تۇرمۇشتىن بىزار بولۇشقا باشلاپتۇ.

— ئانا، ئاتامدىن ماڭا كىستىكاسا ۋە كانايدىن باشقا نەرسىمۇ مىراس قالغانمۇ؟ — دەپ سورايتۇ ئانىسىدىن. ئانىسىنىڭ ئېسىگە غايىب بولىدىغان يەكتەك كەپتۇ.

— ئوغلۇم، ئاتاڭدىن ساڭا مىراس قالغان ئەڭ ئاخىرقى نەرسە مۇشۇ يەكتەك ئىدى، — دەپ ئانىسى يەكتەكنى ئېلىپ چىقىپ ئوغلغا بېرىپتۇ. مەڭجىل يەكتەكنى سېتىش ئۈچۈن بازارغا ئېلىپ مېڭىپتۇ. تاغنىڭ دەرىزىدا قۇرئان تىلاۋەت قىلىپ ئولتۇرغان تالىپ ئۈستازىنىڭ ئوغلنىڭ ئاتىسىدىن مىراس قالغان خىسلەتلىك يەكتەكنى سېتىش ئۈچۈن ئېلىپ ماڭغانلىقىنى كۆرۈپ تاغنىڭ دەرىزىدىن چۈشۈپ:

— ئوغلۇم قەيەرگە ماڭدىڭىز؟ — دەپ سورايتۇ.

— ئاتام رەھمەتلىكتىن بىر دانە يەكتەك مىراس قالغانىكەن، سېتىش ئۈچۈن شەھەرگە ئېلىپ ماڭدىم، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

— بۇ يەكتەكنى ھەرگىز قولىڭىزدىن چىقارماڭ، چۈنكى بۇ ئادەتتىكى يەكتەكتىن ئەمەس، كىمكى يەكتەكنى كىيسە، ئەل كۆزىدىن غايىب بولىدۇ، باشقىلار ئۇ ئادەمنى ئەسلا كۆرەلمەيدۇ، ئۇ ئادەم دۇنيادىكى بارلىق مەۋجۇداتنى كۆرەلەيدۇ. ئەگەر سىز بۇ يەكتەكنى ئوبدان ساقلىسىڭىز، ئارزۇ قىلغان نەرسىگە مۇيەسسەر بولالايسىز، — دەپ تالىپ يەكتەكنىڭ خىسلىتىنى ئېيتىپ، مەڭجىلگە يول كۆرسىتىپتۇ. دە، غايىب بوپتۇ. مەڭجىل يەكتەكنى كىيىپ باققانىكەن، يەر يۈزىدىكى بارلىق نەرسىلەر ئاۋۋالقىدەك كۆرۈنۈپتۇ، ئۆزىدە ھېچقانداق ئۆزگىرىش بولماپتۇ. تالىپنىڭ ئېيتقانلىرىنى سىناپ كۆرەكچى بولۇپ، شەھەر كوچىسىدا كېتىپ بارغۇدەك بولسا بىر ئاۋاينىڭ پەشخۇنىغا سامسا، گۆشگىردىنى دۆۋنلەپ

قويۇپ:

— چاققانغا بار، لايپاسقا يوق، پۇلنىڭ دۆلىتىنى كۆرەي دېسەڭ گۆشگىردە يە ئوغۇل بالىلار — ... دەپ جېنىنىڭ بارچە توۋلاۋاتقانلىقى ئۇنىڭ دىققىتىنى تارتىپتۇ. ئاشۇ گۆشگىردىن تۆتنى يەپ ئورنومدىن تۇرۇپ مېڭىپ باقاي، پۇلنى سورىسا پۇلۇم بولمىغاندىكىن، ناۋاينىڭ ئىشىنى قىلارمەن، گەپ - سۆز قىلمىسا يەكتەكنىڭ خىسلىتىنى شۇ يەردىن بىلەرمەن دەپ ئويلاپ، پەشخۇننىڭ بىر ئۇچىدا ئولتۇرۇپ بىردەمنىڭ ئىچىدە تۆت گۆشگىردىنى يەپ تۈگىتىپتۇ. پەشخۇندىن چۈشۈپ، ناۋايغا ئۈندىمەستىن ئون قەدەم مېڭىپ ئارقىسىغا قارىسا، ناۋاي بەخىرامان خېرىدار چاقىرىپ تونۇرغا سامسا چاپلاۋاتقۇدەك. بۇنى كۆرگەن مەڭجىل يەكتەكنىڭ خىسلىتىگە ھەقىقىي تۈردە ئىشىنىپتۇ، بىر قانچە ئايدىن بېرى ئاچ قالغان قورسىقىنى تۈزۈك بىر تويغۇزماقچى بولۇپ، تونۇر بېشىغا چىقىپ ئولتۇرۇپ، بىر ئولتۇرۇشتا ئەللىك دانە گۆشگىردىنى يەپ بىرنى كېكىرىپ ئورنىدىن تۇرۇپ مېڭىپتۇ. ناۋاي يەنە گەپ - سۆز قىلماي ئۆز ئىشى بىلەن مەشغۇل بوپتۇ. مەڭجىل ئۆزىنىڭ قورسىقىنىڭ تويغانلىقىنى كۆرۈپ، ئۆيىدە ئاچ قورساق قالغان ئانىسىنى ئويلاپتۇ. قارىسا شەھەرنىڭ ئوتتۇرىسىدا بىر كىشى بىر دۆۋە چىگە تاغارنى سېتىپ ئولتۇرغۇدەك. تاغاردىن بىرنى كۆتۈرۈپ ماڭغانىكەن، تاغارچىنىڭ كارى بولماپتۇ. مەڭجىل يەنە ناۋاينىڭ ئالدىغا كەپتۇ. ناۋاي تونۇردىن ئاندىن ئوننى قومۇرسا تاغارغا بەشنى ساپتۇ. شۇنداق قىلىپ بىر چىگە تاغارنى گۆشگىردە، سامسا بىلەن توشقۇزۇپتۇ. تاغارنى يۈدۈپ ماڭغان ئىكەن، ئۇنىڭ بىلەن ھېچكىشىنىڭ كارى بولماپتۇ. شەھەرنىڭ يەنە بىر كوچىسىغا كىرىپ، ئۈچىسىدىكى خىسەتلىك يەكتەكنى سېلىۋېتىپ، تاغارنى يۈدۈپ كېتىپ بارسا ئېشىكىنى يېتىلەپ شەھەردىن چىقىۋاتقان بىر قوشنىسى ئۇچراپتۇ. قوشنىسىنى چاقىرىپ:

— ئاكا، ماۋۇ بىر تاغار ناننى بىزنىڭ ئۆيىگە ئەكىرىپ ئانامغا تاشلاپ بېرىڭ، ماۋۇ ئون گۆشگىردىنى يېگەچ مېڭىڭ، — دەپ تاغارنى ئېشىكىگە ئارتىپ قويۇپتۇ. قوشنىسى ماقۇللۇق بىلدۈرۈپ كېتىپ قاپتۇ. مەڭجىل يەنە گۆش، ياغ، گۈرۈچ، رەخت، پۇل -

پۇجەك ئېلىش ئۈچۈن يەكتەكنى كىيىپ ئىلگىرىكىگە ئوخشاش ئۇسۇل بىلەن بىر تاغار گۈرۈچ، يۈز جىڭ زاغۇن يېغى، بىر توپ مال ۋە بىر نۆلۈم ئاقچىغا ئېرىشىپتۇ. ئۇ نەرسىلەرنى ئۆيىگە ئېلىپ كېتىر ۋاقتىدا بازارنى ئۆلگۈچە غەلۋە - غوۋغا، كىشىلەرنىڭ بىر - بىرىنى ئوغرى تۇتۇشلىرى، ئاپا - تەنىلىرى قاپلاپ كېتىپتۇ. مەڭجىل ئۆزىنىڭ قىلغان بۇ ئىشىدىن كۈلكۈسى كېلىپ كېتىپتۇ. بىر ئاي ئىچىدە ئۇنىڭ توققۇزى تەل بوپتۇ، راھەت - پاراھەت ئىچىدە تۇرمۇش كۆچۈرگەن بولسىمۇ، بىراق رۇم شەھىرى پادىشاھىنىڭ مەلىكىسىنىڭ ئىشقى پىراقى كۈندىن - كۈنگە قىيناشقا باشلاپتۇ.

— ئانا، ئىجازەت بەرگەيسىز، مەن رۇم شەھىرىگە بېرىپ، مەلىكە بىلەن ئاتامدىن مىراس قالغان كىستىكاسا ۋە كانايىنى قولۇمغا كەلتۈرمىگىچە قايتىپ كەلمىگەيمەن، — دەپتۇ مەڭجىل بىر كۈنى ئانىسىغا.

— غەيرىتىڭگە بارىكالا ئوغلۇم، خۇدا ئىشلىرىڭنى ئوڭۇشلۇق قىلغاي، ئاق يول بولسۇن، — دەپ ئانىسى دۇئا قىلىپ ئوغلنى ئۈزىتىپ قويۇپتۇ.

مەڭجىل يارام بايتالدىن ئىككىنى ئېگەرلەپ، بىرسىگە ئوزۇق - تۈلۈكنى ئارتىپ، يەنە بىرسىگە ئۆزى مىنىپ رۇم شەھىرىگە قاراپ يولغا چىقىپتۇ. دەشتى باياۋانلاردىن، تاغۇ دەريالاردىن ئۆتۈپ، ئالتە ئايلىق مۇساپىنى تۆت ئايدا بېسىپ رۇم شەھىرىگە يېتىپ كەپتۇ. ئاۋۋال مەلىكىنىڭ رۇخسارىنى كۆرۈش نىيىتىگە كەپتۇ.

مەڭجىل نەچچە ۋاقىتتىن بېرى ئىشقى ئوتىدا ئۆرتىنىپ قىلدەك تولغانغان مەھبۇبىسىنىڭ جامالىنى كۆرۈش ئىستىكىدە چارباغنىڭ ئىشىكىگە كەپتۇ. قارىسا چارباغنىڭ بىرىنچى دەۋرۋازىسىنى بەش يۈز نەپەر كېنىزەك ساقلاۋاتقۇدەك، دەۋرۋازىدىن ئادەمزاتنىڭ ئۆتۈشى مۇمكىن ئەمەس ئىكەن، يەكتەكنى كىيىپ ماڭغان ئىكەن كېنىزەكلەرنىڭ چاتىقى بولماپتۇ. چارباغنىڭ ئىككىنچى دەۋرۋازىسىنىمۇ بەش يۈز نەپەر كېنىزەك قوغداۋاتقانكەن، ئۇ يەردىنمۇ پەرۋاسىزلا ئۆتۈپ كېتىپتۇ. شۇنداق قىلىپ چارباغنىڭ قىرىق دەۋرۋازىسىدىكى 20 مىڭ نەپەر قوغدىغۇچى كېنىزەكلەرنىڭ ئالدىدىن

دەخلى - تەرۇزسىز ئۆتۈپ، چارباغقا كىرىپتۇ. بۇ يەر ئېرىقلاردا زۇمرەتتەك سۈزۈك زىلال سۇلار شىلدىرلاپ ئېقىپ تۇرغان، بۇلبۇللار شاختىن - شاخقا ئۇچۇپ خەندىن ئۇرۇپ سايىراپ تۇرغان، رەڭگا رەڭ گۈللەر ئېچىلىپ تۇرغان جەننەتتەك گۈزەل باغ ئىكەن، مەڭجىل چاھار باغنى سەيلى قىلىپ باغنىڭ ئوتتۇرىسىغا كەلگەندە، قىرىق بالداق ئالتۇن شوتا ئارقىلىق ئۈستىگە چىقىدىغان ئالتۇن راۋاق كۆرۈنۈپتۇ. ئالتۇن بالداقلىق شوتا ئارقىلىق راۋاقتىڭ ئۈستىگە چىقىپتۇ. راۋاق ئۈستىدىكى تۆت تېمى ئالتۇن، جاۋاھىرلاردىن قوپۇرۇلغان، تام - تورۇسلارغا ئالتۇن - كۈمۈش، ئۈنچە - مەرۋايىتىلاردىن زىننەت بۇيۇملىرى ئېسىلغان، يەرگە زىلچا - گىلەملەر سېلىنغان كەڭ - كۈشادە بىر ساراينغا كىرىپتۇ. ساراينىڭ ئىچىدە نەغمىچى قىزلار نەغمە قىلىۋاتقان، ئۇسسۇلچى قىزلار ئۇسسۇل ئوينىۋاتقان، ئۈستىگە نازۇ نېمەتلەر قويۇلغان مەرمەر جوزا، ئىككى كۈمۈش ئورۇندۇقتا ئولتۇرغان كېنىزەكنىڭ ھەمراھلىقىدا ئوتتۇرىدىكى ئالتۇن ئورۇندۇقتا ئولتۇرغان، ئۆزى چۈشىدە كۆرۈپ غايىۋانە ئاشىق بولغان مەلىكىنى كۆرگەن مەڭجىل بىھوش بولۇپ يىقىلغىلى تاسلا قاپتۇ. ئۇ مەلىكە شۇنداق چىرايلىق ئىكەنكى، ئايمىكىن دېسە ئېغىزى بار، كۈنىمىكىن دېسە كۆزى بار، سۇ ئىچسە گېلىدىن، تاڭام يېسە قورسىقىدىن كۆرۈنۈپ تۇرىدىغان، دۇنيادىكى بارلىق گۈزەل مەدەھىيە سۆزلىرىنى يىغىسىمۇ سۈپىتىنى تەرىپلەشكە ئاجىزلىق قىلىدىغان دەرىجىدە گۈزەل ئىكەن، مەلىكە نەغمىچى، ئۇسسۇلچى قىزلارنىڭ ئۇسسۇل، نەغمە - ناۋاسىنى كۆرۈپ ئولتۇرغانىكەن. مەڭجىل بىر بېسىپ، ئىككى بېسىپ مەلىكىنىڭ ئالدىغا كەپتۇ ۋە مەلىكىنىڭ گۈزەل جامالىنى تاماشا قىلىشقا باشلاپتۇ. مەلىكىنىڭ رۇخسارىغا قارىغانسېرى تاقتە قىلىپ تۇرالمى قولىنى تۇتقانىكەن، مەلىكە قولىنى سىلكىۋېتىپتۇ. مەلىكىنىڭ ئىككى يېنىدا ئولتۇرغان كېنىزەكلەر ھەيران بوپتۇ. مەڭجىل مەلىكىنىڭ قولىنى يەنە تۇتۇپتۇ. مەلىكە ئۆزىنىڭ قولىنى بىرىنىڭ تۇتۇۋاتقانلىقىنى سېزىپ ئەتراپقا قارىسا كۆزىگە يات ئادەم كۆرۈنمەپتۇ، قولىنىڭ ئۈستىدە باشقىلارنىڭ قولى ھەم كۆرۈنمەپتۇ. قولىنى بىرىنىڭ تۇتۇۋاتقانلىق سېزىمى ئۆزىگە مەلۇم بوپتۇ. قولىنى

يەنە سىلكىشلىۋەتكەن ئىكەن، يېنىدىكى كېنىزەكلەر:
— مەلىكەم، مەجەزلىرى يوقمۇ قانداق؟ — دەپ سورىغان
ئىكەن، مەلىكە:

— قولۇمنى بىرى ئۈزلۈكسىز تۇتۇۋاتىدۇ، بىراق كۆزۈمگە ئۇ
قول كۆرۈنمەيۋاتىدۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.
كېنىزەكلەر مەلىكىنىڭ جاۋابىغا ھەيران بولۇپ قارىسا،
مەلىكىنىڭ قولىنىڭ ئۈستىدە باشقا قول كۆرۈنمەپتۇ. مەڭجىل
مەلىكىنىڭ قولىنى تۇتۇپ، جامالىغا قاراپ ئولتۇرۇشقا تاقەت
قىلالماي، مەلىكىنىڭ بويىنى قاپرىپ ئۇنىڭ گىلاستەك لېۋىگە بىرنى
سۆيۈپتۇ. مەلىكە توۋلىغان پىتى ئورنىدىن تۇرۇپ كېتىپتۇ. قىزلار
نەغمە، ئۈسسۈلنى توختىتىپتۇ.

— مەلىكەم نېمە بولىدىڭىز؟ — دەپ سوراپتۇ كېنىزەكلەر
مەلىكىدىن. مەلىكە بولغان ئەھۋالنى ئېيتىشتىن ئويلىپتۇ، ئېيتاي
دېسە كۆزىگە يات ئادەم كۆرۈنمىگەچكە، يالغانچى ۋە ساراڭ ئاتىلىپ
قىلىشتىن قورقۇپتۇ. ئورنىغا كېلىپ ئولتۇرۇپ، نەغمە - ناۋانى
باشلاشنى بۇيرۇپتۇ. مەلىكە پۈتكۈل دىققىتى بىلەن ئۈسسۈل
كۆرۈۋاتقاندا مەڭجىل يەنە مەلىكىنىڭ بويىنى قاپرىپ بىرنى
سۆيۈۋاپتۇ. مەلىكە توۋلاپ يەنە ئورنىدىن تۇرۇپ كېتىپتۇ. نەغمە -
ناۋا توختاپتۇ. كېنىزەكلەر نېمە ئىش بولغانلىقىنى سورىغان ئىكەن،
مەلىكە ئۇلارغا ئېيتىپ بېرەلمەپتۇ ۋە ئۆزىنىڭ ئارام ئالدىغانلىقىنى
ئېيتىپتۇ. ئۇنىڭغىچە كەچ كىرىپ، گۈگۈم ئەتراپقا ئۆزىنىڭ قارا
پەردىسىنى يېپىشقا باشلاپتۇ. مەلىكە ئارام ئېلىش ئۈچۈن ئۆزىنىڭ
ھۇجرىغا كىرىپتۇ، مەڭجىلمۇ مەلىكە بىلەن بىرگە ھۇجرىسىغا
كىرىپتۇ. كېنىزەكلەر مەلىكىنىڭ ئالدىغا كەچلىك غىزا ئەكىرىپتۇ.
يۈرتىدىن چىقىپ تۆت ئاي گاھى ئاچ، گاھى توق يول يۈرگەن مەڭجىل
غىزالارنى كۆرۈپ ئۆزىنىڭمۇ قورسىقىنىڭ ئاچقانلىقىنى ھېس قىپتۇ.
مەلىكە ئالتۇن لېگەندىكى مانتىدىن بىرنى يەپ بولغىچە مەڭجىل
لېگەننى قۇرۇقداپ قويۇپتۇ. مەلىكە لېگەنگە يەنە قول ئۇزاتقان
ئىكەن، لېگەننىڭ قۇرۇقلىنىپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ ھەيران قاپتۇ.
كاۋاپقا قول ئۇزىتىپ، بىر زىخ كاۋاپنى يەپ بولۇپ زىخنى قويۇپ

قويۇش ئۈچۈن قارسا، بىر لېگەن كاۋاب زىخقا ئايلىنىپ كېتىپتۇ. مەلىكە ئويلاپمۇ بۇنىڭ نېمە ئىش ئىكەنلىكىنى بىلەلمەپتۇ. بىردەمنىڭ ئىچىدە بارلىق تائاملار تۈگەپ ئالتۇن تاۋاقلار قۇرۇق قىلىپتۇ. كېنىمىزەكلەر مەلىكىنىڭ ئۈچ كۈنلۈك تائامنى بىر ۋاقىتتا يەپ تۈگەتكىنىگە ھەيران قاپتۇ. بىراق مەلىكىنىڭ قورسىقى ئاچ قاپتۇ، يەنە غىزا كەلتۈرۈڭلار دېيىشكە مەلىكىنىڭ تىلى بارماپتۇ. ئەلياتقۇ ۋاقتى بوپتۇ، مەلىكە يېشىنىپ يېتىپتۇ. مەلىكە ئۆزىنىڭ قوينىدا بىرسىنىڭ ياتقانلىقىنى ھېس قىلىپ چاچراپ ئورنىدىن تۇرۇپ، يوقىنىنى ئۇرۇپ قارىغان ئىكەن، كۆزىگە ھېچكىشى كۆرۈنمەپتۇ. قايتىدىن ئورنىغا كىرىپ ياتقان ئىكەن، ئىككى قول مەلىكىنى مەھكەم قۇچاقلاپ گەپ قىپتۇ. قورقۇپ كەتكەن مەلىكە:

— سەن جىن - شەيتانمۇ ياكى دۆ - پەرىمۇ؟ — دەپ سورىغاندىن كېيىن، مەڭجىل:

— مەلىكەم، مەن ئادەمىزات، سىزنىڭ ئاشىقىڭىز، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

— ئۇنداقتا سىز نېمە ئۈچۈن مېنىڭ كۆزۈمگە كۆرۈنمەيسىز؟ — دەپ مەلىكە يەنە سورىغان ئىكەن، مەڭجىل ئۆزىنىڭ پۈتكۈل ھايات سەرگۈزەشتىلىرىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. مەلىكە مەڭجىلنىڭ ئۆزىنىڭ ئىشقىدا كۆيۈپ - پىشىپ، يۇرتىنى تەرك ئېتىپ كەلگەن ھەقىقىي ئاشىق ئىكەنلىكىنى بىلىپ، ئۆزىنىڭ بارلىقىنى مەڭجىلگە بېغىشلايدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن قىزىل ئەۋلىيانىڭ ئوغلى مەڭجىل چارىباغنىڭ ئىچىدە ئالتە ئايغىچە ئالتۇن راۋاقتا پادىشاھنىڭ قىزىغا مۇلاقەت بولۇپ، دۇنيانىڭ جاپا - مۇشەققەتلىرىنى ئۆتۈپ، كۆڭۈللۈك مىنۇتلارنى ئۆتكۈزۈپتۇ. مەلىكىنىڭ شوخلۇقىمۇ كۈندىن - كۈنگە ئېشىپتۇ. كۈنلەرنىڭ ئۆزىرىشىغا ئەگىشىپ، مەلىكىنىڭ مەڭجىلنىڭ چىرايىنى كۆرۈش ئىستىكى كۈچىيىشكە باشلاپتۇ. مەلىكە ئۇنىڭغا ئۆزىنى ئاشكارا قىلىشنى ئۇتۇنۇپ ئېيتقان بولسىمۇ، مەڭجىل مەلىكىنىڭ سۆزىنى ئىلىك ئالماپتۇ. ئالتە ئاي ئۆزىنىڭ بارلىقىنى بېغىشلىسىمۇ، بىرەر قېتىم سۆزىنى ئىلىك ئالمىغانلىقى مەلىكىگە ھار كېلىپ يىغلاشقا باشلاپتۇ.

— نېمە ئۈچۈن كۆڭلىڭىزنى يېرىم قىلىپ يىغلايسىز؟ — دەپ سورايتۇ مەڭجىل مەلىكىدىن.

— سىز بىلەن پىنھان يۈرۈۋاتقىنىمغا ئالتە ئاي بوپتۇ، سىزنىڭ ئادەم ياكى ئالۋاستى ئىكەنلىكىڭىزنى بىلمەيمەن. ئەگەر سىز ئادەم بولسىڭىز، نېمە ئۈچۈن كېنىزەكلەر يوق ۋاقىتلاردا كۆرۈمگە كۆرۈنۈپ ئادەمدەك يۈرمەيسىز؟ مەن بۇنداق يۈرۈشتىن بىزار بولدۇم، ئەگەر سىز مەن بىلەن بىللە ئۆتۈشكە رازى بولسىڭىز، چىرايىڭىزنى ماڭا زاھىر قىلىشىڭىز كېرەك، — دەپتۇ مەلىكە.

مەڭجىل ئۆزىنى ئاشكارا قىلىشنىڭ ھازىر تېخى ۋاقتى ئەمەسلىكىنى مەلىكىگە ھەر قانچە چۈشەندۈرگەن بولسىمۇ، مەلىكە پەقەتلا چۈشەنگىلى ئۈنماپتۇ ۋە ئۆز سۆزىدە چىڭ تۇرۇپ يىغىسىنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. مەلىكىنى گېيىگە كىرگۈزەلمىگەن مەڭجىل ئۈچىسىدىكى ئاتىسىدىن مىراس قالغان يەكتەكنى شۇنداق سېلىۋەتكەن ئىكەن، مەلىكىنىڭ كۆز ئالدىدا قەددى - قامەتلىك، كېلىشكەن بىر يىگىت پەيدا بوپتۇ. ئۆمرىدە ئەركەك زاتى كۆرۈپ باقمىغان مەلىكە مەڭجىلنى كۆرۈشى بىلەنلا يېڭىۋاشتىن ئاشقى بىقارار بوپتۇ، مەلىكىنىڭ تۇرمۇشىغا يېڭى بىر مەنە قوشۇلۇپتۇ. مەڭجىل مەلىكە بىلەن كېنىزەكلەردىن خالىي قالغان ۋاقىتلىرىدا ئەل كۆزىدىن غايىب بولىدىغان يەكتەكنى سېلىۋېتىپ، مەلىكىنىڭ كۆزىگە كۆرۈنۈپ يۈرىدىغان بوپتۇ. بىر قانچە قېتىم مەلىكىنىڭ كۆزىگە كۆرۈنۈپ ئولتۇرغان ۋاقىتلاردا كېنىزەكلەر كىرىپ قاپتۇ، مەڭجىل تېزىدىن يەكتەكنى كىيىپ ئۇلارنىڭ كۆزىدىن غايىب بوپتۇ. ئۇلار بۇ ئىشقا ھەيران بوپتۇ. «مەلىكىنىڭ خانىسىدا ئادەمنى كۆرسە غايىب بولۇپ كېتىدىغان بىر يىگىت پەيدا بوپتۇ» دېگەن خەۋەر پۈتكۈل چارباغقا پۇر كېتىپتۇ. شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە، مەلىكىنىڭ يۈزىگە داغ چۈشۈپ، ھامىلىدار بولۇپ قالغانلىقى مەلۇم بوپتۇ. بۇ ئەھۋاللارنى خانىشقا مەلۇم قىلمىسا، ئۆزلىرىنىڭ ياخشى ئاقىۋەت كۆرمەيدىغانلىقىنى ئويلاپ يەتكەن ئىككى نەپەر كېنىزەك خانىشنىڭ ھۇزۇرىغا يېتىپ كەپتۇ.

— نېمە ئىش بىلەن كەلدىڭلار؟ — دەپ سورايتۇ خانىش

كېنىزەكتىن.

— بېشىمىزدىن قورقىمىز، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ كېنىزەكلەر.
 — ھەر قانچە ئېغىر گۇناھىڭلار بولسا ئۆتتۈم، قېنى تېزدىن بولغان ئەھۋالنى ئېيتىڭلار، — دەپ خانىش كېنىزەكلەرنى قىستاپتۇ.
 — خانىش ئايىم، بىر قانچە يىلدىن بېرى بىز مەلىكىگە ئەركەك چىۋىنىمۇ قوندۇرماي قوغداپ كەلگەن ئىدۇق، بىر قانچە ئاي بولدى، مەلىكىنىڭ خانىسىغا بىر يىگىت پەيدا بولۇپ قالدى. بىز مەلىكىنىڭ خانىسىدا بولمىساق، ئۇ يىگىت مەلىكە بىلەن ھەمسۆھبەت بولىدۇ. ئۇ يىگىتنىڭ بىر خىسلەتلىك يەكتىكى بار ئىكەن، بىزنى كۆرگەن ھامان يەكتەكنى كىيىپ كۆزىمىزدىن غايىب بولىدۇ، بىز ئۇ يىگىتنى كۆرەلمەيمىز. ھالا بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە مەلىكىنىڭ يۈزىگە داغ چۈشۈپ بويىدا قالغانلىقى مەلۇم بولدى، ئېيتمايلى دېسەك بېشىمىزدىن قورقتۇق، — دەپتۇ كېنىزەكلەر. بۇنى ئاڭلىغان خانىشنىڭ كۆزىگە ئالەم قاراڭغۇلۇق كۆرۈنۈپ، مېڭىسىدىن تۈتۈن چىقىپ كېتىپتۇ. مەلىكىمىزنى قوشنا ئەلنىڭ شاھزادىسىگە ياتلىق قىلىش كويىدا بولۇۋاتساق، بۇ بىزگە نېمە كۆرگۈلۈكتۇ، دەپ خانىش ئۆزىنىڭ ئېڭەكلىرىگە شاپاللاپ، چاچلىرىنى يۇلۇپ يىغلاپتۇ. بۇنداق يىغلاشتىن بىر ئىش ھاسىل بولمايدىغانلىقىنى پەملەپ، ۋەزىرىنى چاقىرتىپ ئۇنىڭغا كېنىزەكلەردىن ئاڭلىغىنىنى ئېيتىپتۇ. ۋەزىر خانىشنىڭ سۆزىگە ھەيران بولۇپ، نۇرغان يېرىدە تۇرۇپ قاپتۇ. راست ياكى يالغان ئىكەنلىكىنى تەكشۈرۈپ باقماقچى بولۇپ راۋاققا چىققان ئىكەن، مەلىكە بىلەن مەڭجىلىنىڭ ئىشقىۋازلىشىپ ئولتۇرغان يېرىگە كىرىپ قاپتۇ، مەڭجىل ئاسقۇغا ئېسىقلىق تۇرغان يەكتىكىنى كىيىۋېلىشقا ئۈلگۈرەلمەپتۇ. ۋەزىر چاققانلىق بىلەن يەكتەكنى ئېلىۋېلىپ چىقىپ كېتىپتۇ. ۋەزىرمۇ بۇ ئەھۋالنى پادىشاھقا مەلۇم قىلمىسا، ئۇ ئىشلار ئاشكارىلىنىپ قالغاندىن كېيىن ئۆزىنىڭ بېشى كېتىشىدىن قورقۇپتۇ، ۋەزىر ئالتۇن شوتلىق راۋاقتىن چۈشۈپ كەتكەندىن كېيىن، مەلىكە بىلەن مەڭجىل ئۆزلىرىنى قانداق قىسمەتنىڭ كۈتۈپ تۇرغانلىقىدىن ئەندىشە قىلىپ يىغلىشىپتۇ. مەڭجىل مەلىكىگە ئۆزىنى ئاشكارا قىلغىنىغا مىڭ بىر پۇشايما

قىپتۇ. ھەر قانچە قىلىپمۇ قاتمۇ قات مۇھاسىرە ئىچىدىكى چاھارباغدىن چىقىپ كېتەلمەپتۇ. «جاندىن كەچمىگۈچە جانانغا يەتكىلى بولماس» دەپتىكەن، بېشىمغا كەلگەننى كۆرەرمەن، دەپ تەقدىرگە تەن بېرىپ ئولتۇرۇپتۇ.

ۋەزىر چارباغدىن چىقىپ پادىشاھنىڭ ھۇزۇرىغا كىرىپتۇ ۋە ئەپلىك پۇرسەتنى تېپىپ پادىشاھقا:

— ھۆرمەتلىك پادىشاھئالەم، ئۆزلىرىگە ئېيتىش زۆرۈر بولغان ئىككى ئېغىز سۆزۈم بار ئىدى، ئېيتاي دېسەم بېشىمنىڭ كېتىشىدىن قورقىمەن، ئېيتماي دېسەم ھەم بېشىمنىڭ كېتىشىدىن قورقىمەن، — دەپتۇ.

— ئەي ۋەزىر، سىز ۋەزىر، مەن پادىشاھ بولغان بىر قانچە يىلدىن بېرى ھەر قانداق ئىش، گەپ - سۆز بولسا سىز ماڭا ئېيتماي قالمايتتىڭىز، ھەر قانداق سۆزىڭىز بولسا ئېيتىۋېرىڭ، سىزنىڭ بېشىڭىز كېتىدىغان ئۆلۈم بولسا مېنىڭ بېشىم كەتسۇن، — دەپتۇ پادىشاھ.

— ئۆتكەنكى كۈنلەردە ئالتە ئايلىق يىراقلىقتىن شەھىرىمىزگە بىر سودىگەر يىگىت كەلگەن ئىدى، بىرىنچى قېتىمدا ئۇنىڭ كىستىكاسى بىلەن 3000 تاي ۋە نۇرغۇن مال - دۇنياسىنى تارتىۋالغان ئىدۇق، ئىككىنچى قېتىمدا ئۇ يىگىت ئېلىپ كەلگەن كانايىنى تارتىۋېلىپ، ئون مىڭ دۆگە ئىگە بولۇپ، يەنە قانداق كارامىتى بار ئىكەن كۆرۈپ باقايلى، دەپ قۇيۇپ بەرگەن ئىدۇق. مانا ئەمدى ئۇ يىگىت ئادەم ئۈچىسىغا كىيىۋالسا ئەلنىڭ كۆزىدىن غايىب بولۇپ كېتىدىغان بىر يەكتەكنى كۆتۈرۈپ كېلىپ، چارباغدا مەلىكىمىز بىلەن ئالتە ئاي ۋاقىت ھەمسۆھبەت بوپتۇ. مەلىكىنىڭ يېنىدا كېيىنەكلەر بولسا، ئۇ يىگىت يەكتەكنى كىيىۋېلىپ كېيىنەكلەرنىڭ كۆزىگە كۆرۈنمەپتۇ، كېيىنەكلەر يوق ۋاقىتتا يەكتەكنى سېلىۋېتىپ مەلىكىنىڭ كۆزىگە كۆرۈنۈپ يۈرۈپتۇ. بۇ جەرياندا مەلىكىنىڭ بويىدا قاپتۇ.

ۋەزىر پادىشاھقا ئەل كۆزىدىن غايىب بولىدىغان يەكتەكنى كۆرسەتكەن ئىكەن، ئاچچىقى كەلگەن پادىشاھ تەخت ئۈستىدىن چاچراپ يەرگە چۈشۈپتۇ.

— جالات! — دەپ توۋلىغان ئىكەن، 500 نەپەر جالات قىلىچلىرىنى پارقىرىتىپ:

— ئۇلۇغ پادىشاھىئالەم، كىمىنىڭ ئەجىلى توشتىكىن؟ — دەپ بۇيرۇق كۈتۈپ تۇرۇشۇپتۇ.

— چاھارباغدىكى بارلىق كېنىزەكلەرنى مەلىكە بىلەن قوشۇپ دارغا ئېسىپ، زىناخور ھارامزادىنىڭ بېشىنى ئالدىمغا ئېلىپ كېلىڭلار! — دەپ پەرمان چۈشۈرۈپتۇ پادىشاھ. جالاتلار 23 مىڭ كېنىزەكنى مەلىكە ۋە مەڭجىل بىلەن قوشۇپ باغلاپ دارنىڭ ئالدىغا ئېلىپ مېڭىپتۇ. شەھەر ئىچىدە ئەزرائىلنىڭ بازىرى چىقىپ، قىيامەت قايم بويۇپتۇ. بۇنى كۆرگەن ۋەزىر تاقەت قىلىپ تۇرالماي پادىشاھتىن ئۇلارنىڭ جېنىنى تىلىۋالماقچى بويۇپتۇ ۋە پادىشاھنىڭ ئالدىغا كېلىپ:

— دۆلەتنىڭ بېشى ئۇلۇغ پادىشاھىئالەم، ئۇلارنى ئۆلۈمگە مەھكۇم قىلىش «پىتنىڭ ئاچچىقىدا چاپاننى ئوچاققا سېلىش» قا باراۋەردۇر، بولىدىغان ئىش بويۇپتۇ. «قول سۇنسا يەڭ ئىچىدە، باش يېرىلسا بۆك ئىچىدە» دېگەن گەپ بار. نەچچە مىڭ كىشىنى بىرلا ۋاقىتتا ئۆلۈمگە مەھكۇم قىلساق، بۇ شاھىمىزنىڭ ئابروۋى ۋە سەلتەنتى ئۈچۈن پايدىسىز بولغان، ئاللا كەچۈرمەيدىغان ئېغىر گۇناھتۇر. كېنىزەكلەردە ھېچقانداق گۇناھ يوق، ياشلىق كىشىنى ھەر كويغا سالىدۇ، بۇ ئۇلارنىڭ ياشلىقى ۋە نادانلىقىنىڭ ئاقىۋىتى. مەلىكەم بولسا سىلىنىڭ يۈرەك پارىلىرىنى يېرىپ چىققان تىكەندەك يالغۇز پەرزەنتلىرى. ياشلىرىمۇ بىر يەرگە بېرىپ قالدى، ئاچچىقلىرىدىن يانسلا، ئۇ بەندىلەرنىڭ بۇ دۇنيادا كۆرىدىغان كۈنى، يەيدىغان رېزىقىنىڭ ھەققى - ھۆرمىتى ئۈچۈن ئۇلارنى قويۇپ بەرسەك ئۆزىنىڭ كۈنىنى ئۆزى ئالسا، — دەپ تىزلىنىپتۇ. ئوردا ئەھلىمۇ ئۇلارنىڭ جېنىنى تىلەپ پادىشاھقا يېلىنىپ تىزلىنىپتۇ. پادىشاھ سەل ئۆزىنى تۇتۇۋېلىپ ئويلىنىپ ئۆز پەيلىدىن يېنىپتۇ ۋە:

— بىرى ئاشقىلىقتا، يەنە بىرى ئاچچىقلىقتا كىشىنىڭ كۆزىگە ھېچنەرسە كۆرۈنمەيدىكەن، كېنىزەكلەرنى قويۇپ بېرىڭلار. ئۆزىنىڭ كۈنىنى ئۆزى ئالسۇن. بالاخور ھارامزادىنى ئىنسان ئايىغى يەتمەيدىغان دەشتى باياۋانغا پالىۋېتىڭلار، قاغا - قۇزغۇنلارغا يەم بولسۇن، — دەپتۇ. ئوردا ئەھلى چەكسىز شادلىنىپ پادىشاھقا ئۇزۇن

ئۆمۈر، چەكسىز كۈچ - قۇدرەت تىلەپ دۇئا قىپتۇ. چارىباغدىكى پۈتكۈل كېنىزەكلەرنى مەلىكە بىلەن قوشۇپ ئۆلۈمدىن ئازاد قىپتۇ. مەڭجىلىنى بولسا شەھەردىن ئالتە كۈنلۈك يىراقلىقتىكى قۇملۇققا ئاپىرىپ تاشلىۋېتىپتۇ.

مەڭجىل قۇملۇققا تاشلىۋېتىلگەن كۈنىسى قاتتىق قارا بوران چىقىپ كېتىپتۇ. ئارقىغا يانالماپتۇ ياكى ئالدىغا ماڭالماپتۇ، قارا بوران ئۇدا ئۈچ كېچە - كۈندۈز چىقىپتۇ. مەڭجىل قۇمغا كۆمۈلۈپ ئۈچ كېچە - كۈندۈز يېتىپتۇ. ئېغىزىغا تېرىق چاغلىق نەرسە سالماپتۇ، بىر يۈتۈم سۇمۇ ئىچمەپتۇ. ئورنىدىن تۇرغان ئىكەن، ماغدۇرسىزلىنىپ يىقىلىپ چۈشۈپتۇ. يا ئالدىغا، يا كەينىگە يانالماپتۇ. ئاشىقىم مەلىكىنى دەپ كۆپ جەبىر - جاپا تارتىپتىمەن، راھەت - پاراغەتمۇ كۆرۈپتىمەن، مەلىكىنى كۆرۈپ ۋىسالغىمۇ يېتىپتىمەن، پادىشاھ دارغا ئېسىپ ئۆلتۈرگەن بولسىمۇ ئۆلۈكۈم خارلىققا قالماس ئىدى، ئادەمزاڭسىز بۇ قۇملۇقتا بىناماز كېتەر بولدۇم. ماڭا ئۆلۈمدىن ئۆزگە يول يوق ئوخشايدۇ، دەپ ئويلاپ، ئۆلۈمنى كۈتۈپ يېتىپ ئۇخلاپ قاپتۇ ۋە بىر چۈش كۆرۈپتۇ. چۈشىدە ئاق سەللىلىك، ئاق ساقال، ئاق لىباسلىق خىزىر ئەلەيھىسسالامنى كۆرۈپتۇ. خىزىر ئەلەيھىسسالام مەڭجىلگە: «ئوغلۇم، جاننى قىيناش گۇناھتۇر، ئورنوڭدىن تۇر، يەنە مەغرىبكە قاراپ ئۈچ كۈن يول يۈرسەڭ ئالدىڭغا پۈتۈنلەي يېشىللىق بىلەن قاپلانغان بىر تاغ ئۇچرايدۇ، تاغنىڭ مەشرىق تەرىپىدە بىر غار بار، غاردىن ئىچكىرىلەپ كىرسەڭ بىر تاش ئىشىككە يولۇقسەن، ئىشىكتىن كىرگەندىن كېيىن بەخت گۈلۈك ئېچىلغاي» دەپتۇ - دە، غايىب بويپتۇ. مەڭجىل ئويغىنىپ قارىسا يېنىدا بىر قاپاقتا سۇ، بىر تۇلۇمدا توشقان كاۋىپى بىلەن نان تۇرغۇدەك. مەڭجىل نان بىلەن كاۋاپتىن تويغۇچە يەپ، قاپاقتىڭ سۈيىدىن قانغۇچە ئىچىپ ماغدۇرىغا كەپتۇ. ئورنىدىن تۇرۇپ قاپاق بىلەن تۇلۇمنى يۈدۈپ مەغرىبكە قاراپ يول ساپتۇ. قورسىقى ئاچسا تۇلۇمدىكى كاۋاپ بىلەن ئاندىن يەپ، ئۇسسۇسا قاپاقتىڭ سۈيىدىن ئىچىپ ئۈمىد بىلەن ئۈچ كۈن يول يۈرگەندىن كېيىن، خىزىر ئەلەيھىسسالام چۈشىدە ئېيتقان ئۈستى پۈتۈنلەي بۈك - باراقسان ئورمانلىق بىلەن قاپلانغان بىر تاغقا يېتىپ كەپتۇ. تاغنىڭ مەشرىق

تەرىپىگە قاراپ ماڭغاندىن كېيىن، ئالدىغا چوڭ بىر غار ئۇچراپتۇ. غارنىڭ ئىچىگە كىرىپ بىر ھازاغچە ماڭغاندىن كېيىن بىر تاش ئىشىككە دۇچ كېلىپتۇ، ئىشىك ئۆزلۈكىدىن ئېچىلىپتۇ. مەڭجىل ئىشىكتىن ئوڭ پۇتىنى ئېلىپ كىرگەن ئىكەن، گۈزەل بىر باغقا چىقىپتۇ. بۇ باغ زۇمرەتتەك سۈزۈك سۇلار ئېرىق - ئېرىقلاردا ئېقىپ تۇرغان، يەتتە ئىقلىمدىكى جىمى ئۇچار قۇش، گۈل - گىياھ، مېۋىلەر مۇجەسسەملەشكەن گۈزەل باغ ئىكەن. مەڭجىل باغنىڭ مېۋىلىرىدىن يەپ، سۈيىدىن قېنىپ ئىچىپ بىر قانچە كۈن باغنى ئايلىنىپتۇ. باغ ئىچىدە بىرەر ئادەمنىمۇ ئۇچراتماپتۇ. شۇنچە گۈزەل، چوڭ باغنىڭ ئايلىنىپ بىر بۇرجىكىگە كەلگەندە پىشىپ تۈۋىگە تۆكۈلۈپ كەتكەن ئەنجۈرلەرگە كۆزى چۈشۈپتۇ. ئەنجۈرلەرنىڭ بىر شېخىدىكى مېۋىسىنىڭ ياغدىك سېرىق، يەنە بىر شېخىدىكى مېۋىسىنىڭ كۆمۈردەك قارا پىشىقىغا ھەيران قاپتۇ. مەڭجىل قارا ئەنجۈردىن بىرنى ئۈزۈپ يېگەن ئىكەن، قاتتىق ئۇيقۇسى كېلىپ قاپتۇ. ئەنجۈرنىڭ تۈۋىدە ئۇخلاپتۇ. ئويغىنىپ ئورنىدىن تۇرۇشقا تەمەشلىگەن ئىكەن، ئۈستىدىن ئېغىر نەرسە بېسىپ تۇرغاندەك زادىلا ئورنىدىن تۇرالماپتۇ. بېشىدىن سەگۈ تېرەكتەك ئېگىز ۋە يوغان بىر جۈپ مۇڭگۈزنىڭ ئۆسۈپ چىققانلىقىنى كۆرۈپتۇ ۋە بۇنىڭ قارا ئەنجۈرنى يېگەنلىك سەۋەبىدىن بولغانلىقىنى بىلىپتۇ. مەڭجىل بېشىدىكى مۇڭگۈزدىن قانداق قۇتۇلۇش ئۈستىدە باش قاتۇرۇپ يانتقان ۋاقىتتا، ئەنجۈرنىڭ شېخىدىكى سېرىق ئەنجۈردىن بىرسى ئالدىغا چۈشۈپتۇ. ئۇ ئەنجۈرنى يېگەن ئىكەن، ئۇيقۇسى كەپتۇ. يېتىپ قانغۇچە ئۇخلاپ ئويغىنىپ توسالغۇسىزلا ئورنىدىن تۇرۇپ كېتىپتۇ. قارىسا بىر جۈپ مۇڭگۈز يەردە تۇرغۇدەك. مەڭجىل بۇ ئەنجۈرنىڭ قارىسىنى يېسە بېشىغا مۇڭگۈز چىقىدىغانلىقىنى، ئەگەر سېرىقنى يېسە مۇڭگۈزدىن قۇتۇلىدىغان خىسەلتلىك ئەنجۈر ئىكەنلىكىنى بىلىپتۇ ۋە كۆڭلىگە بىر ئوينى پۈكۈپتۇ.

مەڭجىل باغدىكى مەجنۇتلىقنىڭ چىۋىقىدا ئۈچ كۈن ئىچىدە

ئىككى دانە كاڭكا ① توقۇپ، بىر كاڭكىغا قارا ئەنجۈر، بىر كاڭكىغا سېرىق ئەنجۈرنى تەڭ نىسبەتتە قاچىلاپ ئۆزى باغقا كىرگەن تاش ئىشىكتىن غارغا چىقىپتۇ. مەڭجىل باغدىن غارغا چىقىشى بىلەن تەڭ، تاش ئىشىك كۆز ئالدىدىن غايىب بوپتۇ. ئەسلىدە بۇ بىر تىلسىملىق جاي ئىكەن.

مەڭجىل ئىككى كاڭكا ئەنجۈرنى يۈدۈپ بىر ھەپتە يول يۈرۈپ، رۇم شەھىرىگە يېتىپ كەپتۇ. سېرىق ئەنجۈر قاچىلانغان كاڭكىنى بىر ساراياۋەنگە ساقلاشقا بېرىپ، يەنە بىر كاڭكىدىكى قارا ئەنجۈرنى ساتماقچى بولۇپ پادىشاھنىڭ ئوردىسىنىڭ ئالدىغا ئاپىرىپ تۇتۇپ ئولتۇرۇپتۇ. دەل شۇ ۋاقىتتا ئوردا دەرۋازىسىدىن ۋەزىر ئىككى نەپەر ياساۋۇلنى ئەگەشتۈرۈپ چىقىپتۇ - دە، مەڭجىل تۇتۇپ ئولتۇرغان قارا ئەنجۈرگە كۆزى چۈشۈپتۇ. مەڭجىلنىڭ ئالدىغا كېلىپ:

— بۇ قانداق مېۋە؟ — دەپ سوراپتۇ. مەڭجىلنىڭ چاچ - ساقاللىرى ئۆسۈپ ئاشىقنىڭ ئۆزىگىلا ئوخشاپ قالغاچقا ۋەزىر ئۇنى تونۇيالماپتۇ.

— بۇ قارا ئەنجۈر، باشنى سەگىتىپ، يۈرەكنى ياخشىلاپ، بەدەننى چىڭىتىدۇ.

— ساتامسەن؟

— شۇنداق، سېتىش ئۈچۈن ئېلىپ كەلدىم، ھەقىقەتەنمۇ ئوردا ئەھلىگە لايىق مېۋە.

— قانچە تەڭگىگە ساتىسەن؟

— ئون تەڭگە بەرسىلە، — دەپتۇ مەڭجىل ۋەزىرگە. ۋەزىر ئون تەڭگە بېرىپ، كاڭكىنى ياساۋۇللىرىغا كۆتۈرتۈپ ئوردا ئىچىگە كىرىپ كېتىپتۇ. ئەنجۈرنى پادىشاھنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىپتۇ. پادىشاھ بۇ ئاجايىپ مېۋىنى كۆرۈپ ھەيران بوپتۇ ۋە بۇ قارا ئەنجۈرگە پۈتكۈل ئوردا ئەھلىنىڭ ئېغىز تېگىشىنى ۋەزىرگە تاپىلاپ ئۆزى بىرنى يەپتۇ. ۋەزىر قارا ئەنجۈرنى قاتتەك، تىرناق تەك، ئۇششاقلاپ، پۈتكۈل ئوردا ئەھلىگە يەتكۈزۈپتۇ، لېكىن ئۆزىگە يەتمەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن پۈتكۈل ئوردا ئەھلىنى ئۇيقۇ بالاسى قاپلاپتۇ، ئۇيقۇدىن ئويغىنىپ ھەممىسى

① كاڭكا — بېغى يوق چوڭ سېۋەت.

مۇڭگۈزلۈك ئادەمگە ئايلىنىپتۇ. ۋەزىردىن باشقا ھېچكىشى ئۆرە يۈرەلمەپتۇ. «ئوردا ئەھلىگە مۇڭگۈز ئۈنۈپ چىقىپتۇ» دېگەن خەۋەر تېزلىك بىلەن پۈتكۈل شەھەرنىڭ بۇلۇڭ - پۇچقاقلرىغىچە تارلىپتۇ. ۋەزىر سەگۈتپەرەكتەك ئېگىز ۋە يوغان مۇڭگۈزلەرنى كۆرۈپ ھەيران قاپتۇ. ۋەزىر پادىشاھنىڭ ھۇزۇرىغا كىرسە، پادىشاھ يەردە كالىدەك ياتقۇدەك. ۋەزىرنىڭ بېشىدا مۇڭگۈزنىڭ يوقلۇقىنى كۆرگەن پادىشاھ: — نېمە ئۈچۈن سىزنىڭ بېشىڭىزغا مۇڭگۈز ئۈنمىدى؟ — دەپ سوراپتۇ.

— قارا ئەنجۈرنى باشقىلارغا تەقسىملەپ بېرىپ ئۆزۈمگە يەتمىگەن ئىدى، مەن بۇ پېشكەللىكتىن خالاس بوپتىمەن، — جاۋاب بېرىپتۇ ۋەزىر پادىشاھقا.

— تېزىدىن ئەنجۈر ئالغان كىشىنىڭ قېشىغا بېرىپ ئوردا ئەھلىدىن مۇڭگۈز بالاسىنى يوقىتىشنىڭ ئامالنى قىلغايسىز، — دەپ يېلىنىپتۇ پادىشاھ ۋەزىرگە. ۋەزىر ماقۇللۇق بىلدۈرۈپ سىرتقا قاراپ مېڭىپتۇ. مەڭجىل ئوردا دەرۋازىسى ئالدىدا ئولتۇرغان ئىكەن، ۋەزىر مەڭجىلنى كۆرۈپ:

— ھەي ئاشىق، سەندىن سېتىۋالغان ئەنجۈرنى يەپ ئوردا ئەھلى مۇڭگۈزلۈك بولۇپ قالدى، ئۇلارنىڭ بېشىدىن مۇڭگۈزنى يوق قىلىشنىڭ ئامالى بارمۇ؟ — دەپ سورىغان ئىكەن، مەڭجىل:

— جاھاندا سەۋەبسىز ئىش مەۋجۇت ئەمەس، ئەنجۈرنى يەپ مۇڭگۈزلۈك بولۇپ قالغان ئىكەن يەنە ئەنجۈر ئارقىلىق مۇڭگۈزدىن قۇتۇلۇش تامامەن مۇمكىن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ۋەزىرگە.

— تېزىدىن ئېيتقىن، ئۇ ئەنجۈر قەيەردە؟
 — بۇنى پەقەت پادىشاھنىڭ ئۆزىگلا ئېيتىمەن.

ۋەزىر مەڭجىلنى پادىشاھنىڭ ئالدىغا باشلاپ كىرىپتۇ.
 — ئەي ئاشىق، بىزنى بۇ پېشكەللىكتىن قۇتۇلدۇرغىن، نېمىنى خالىساڭ شۇنى بېرەي، — دەپتۇ پادىشاھ مەڭجىلگە.

— ئۇنداق بولسا سىلى مېنىڭ ئۈچ تۈرلۈك شەرتىمنى ئورۇنداشقا ۋەدە قىلىشىمى كېرەك، — دەپتۇ مەڭجىل.

— بىز بۇ پېشكەللىكتىن قۇتۇلىدىغانلا بولساق ئۈچ تۈرلۈك ئەمەس، ئوتتۇز تۈرلۈك شەرتنىڭ بولسىمۇ ئورۇندايمەن، — دەپ ۋەدە بېرىپتۇ پادىشاھ.

— مەن ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ ئاشقىلىق سەۋەبىدىن بۇ شەھەرگە ئۈچ قېتىم كەلگەن. بىرىنچى قېتىم كەلگەندە سىلى پۇل تۇغىدىغان كىستىكاسام بىلەن مال - دۇنيالىرىمنى تارتىۋالغان، ئىككىنچى قېتىم كەلگىنىمدە ئىچىدىن دۆ چىقىدىغان كانايىنى تارتىۋالغان، ئۈچىنچى قېتىم كەلگىنىمدە ئەلنىڭ كۆزىدىن غايىب بولۇپ كېتىدىغان يەكتەكنى تارتىۋېلىپ مېنى چۆلگە پالمۇۋەتتىلە، بىرىنچى شەرتىم، شۇ نەرسىلىرىمنى قايتۇرۇپ بېرىشلىرى كېرەك. ئىككىنچى شەرتىم، پۈتكۈل شەھەر خەلقىنى يىغىپ، ئۇلارنىڭ ئالدىدا قىزلىرى مەلىكىنى ماڭا نىكاھلاپ بېرىشلىرى كېرەك. ئۈچىنچى شەرتىم، رۇم شەھىرىنىڭ پادىشاھلىقىنى ماڭا ئۆتكۈزۈپ بېرىشلىرى لازىم، — دەپ مەڭجىل ئۆزىنىڭ شەرتلىرىنى ئوتتۇرىغا قويۇپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان پادىشاھ بىلەن ۋەزىر مەڭجىلنىڭ كارامەتلىرىگە ھەيران بوپتۇ. پادىشاھ ئۇنىڭ بىلەن ئېيتىشىشنىڭ ئەھمىيەتسىز ئىكەنلىكىنى بىلىپ ئۇنىڭ شەرتلىرىگە تولۇق قوشۇلىدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. ۋەزىر خەزىنىدىن مەڭجىلنىڭ كىستىكاسى بىلەن كانايى ۋە يەكتەكنى ئەپچىقىپ بېرىپتۇ ۋە پۈتكۈل شەھەر خەلقىنى يىغىپ، ئۇلارنىڭ ئالدىدا مەلىكىنى مەڭجىلگە نىكاھلاپ قويۇپتۇ. پادىشاھ ئۆزىنىڭ پادىشاھلىق مۆھىرى بىلەن خەزىنىنىڭ ئاچقۇچىنى مەڭجىلگە بېرىپ، ئۇنىڭ بۈگۈندىن ئېتىبارەن رۇم شەھىرىنىڭ پادىشاھى ئىكەنلىكىنى پۈتكۈل خەلق ئالدىدا جاكارلاپتۇ. مەڭجىل ساراۋەننىڭ قېشىدىن سېرىق ئەنجۈرنى ئەكىلىپ ئۇنى يېسە مۇڭگۈزدىن قۇتۇلىدىغانلىقىنى ئېيتىپ ۋەزىرگە بېرىپتۇ. ۋەزىر سېرىق ئەنجۈرنى ئوردىدىكىلەرگە تارقىتىپ بېرىپتۇ. ئوردىدىكىلەر سېرىق ئەنجۈرنى يەپ ئۇخلاپ ئويغانغاندىن كېيىن مۇڭگۈزدىن قۇتۇلۇپتۇ. مەڭجىل رۇم شەھىرىگە پادىشاھ بولغاندىن كېيىن شەھەر خەلقىگە قىرىق كېچە - كۈندۈز توي قىلىپ بېرىپ، ئۈچ خىسەلتلىك نەرسىگە تايىنىپ پۈتكۈل شەھەرلەرنى ئۆزىگە ئەل قىپتۇ. ئۆز يۇرتىدىن ئانىسىنى ئەكىلىپ ھالىدىن ياخشى خەۋەر ئېلىپ، مەلىكە بىلەن خۇشال - خۇرام، بەختلىك ياشاپ ئالەمدىن ئۆتۈپتۇ.

ئېيتىپ بەرگۈچى: گۇما ناھىيە سانجۇ يېزا ساي مەھەللىسىدىن مەخسۇت ھېيت رەتلىگۈچى: غالىپجان تۇرسۇن

بىر نان

بار ئىكەن، يوق ئىكەن، ئاچ ئىكەن، توق ئىكەن، ئېشەك ئۆگزە تاتىلغان، خوراز جىرىم غاجىلىغان، قۇشقاچلار مەشرەپ ئوينىغان بىر زامانلاردا، قاراقاشنىڭ كاۋاك دېگەن يېرىدە بىر ئوتۇنچى ياشىغانىكەن، ئۇ ھەر كۈنى بىر قېتىم بازارغا ئوتۇن ئاپىرىپ سېتىپ تاپقان پۇلىغا تۆت نان ئالىدىكەن. بىر كۈندە تۆت ناننى تۈگىتىپ يەپ تىرىكچىلىك قىلىدىكەن، ئۇ نامراتلىقتىن قۇتۇلالماي ئۆي - ئوچاقلىق، بالا - چاقىلىق بولالماپتۇ. ئۇنىڭ تىرىكچىلىكى شۇ يوسۇندا داۋاملىشىۋېرىپتۇ.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئوتۇنچى دەريا بويىدا ئوتۇن كولاۋاتسا، دەريا بويلاپ كېلىۋاتقان بىر يولۇچى ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ سالاملىشىپتۇ ھەم ئۇنىڭ ھال - ئەھۋالىنى سوراپتۇ، ئوتۇنچى ئۆزىنىڭ يوقسۇل تۇرمۇشىدىن قاقشىغاندىن كېيىن:

— خۇدايىم بەرگەن مۇشۇ كۈنلىرىمگەمۇ شۈكۈر قىلىۋاتىمەن، — دەپتۇ. يولۇچى:

— بۇزساڭ بۇزۇلارسەن، تېجىسەڭ تۈزىلەرسەن، — دەپتۇ - دە، يولىغا راۋان بولۇپ كېتىپ قاپتۇ.

ئوتۇنچى يولۇچىنىڭ بۇ گېپىگە دەسلەپتە ھەيران قاپتۇ، كېيىن ئويلىنىپ - ئويلىنىپ، ئۇ گەپنىڭ تېگىگە يېتىپتۇ. «مەن ھەر كۈنى تاپقان نانلىرىمنى شۇ كۈنى يەپ تۈگىتىۋەتسەم بولمايدىكەن، ھەر كۈنى بىر ناننى يېمەي يىغىپ قوياي» دېگەن نىيەتكە كەپتۇ ۋە بۇ نىيەتنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشقا باشلاپتۇ.

كۈنلەر، ئايلار ئۆتۈۋېرىپتۇ. ئوتۇنچىنىڭ ئۆيىدە نانلار دۆۋىلىشىپ كېتىپتۇ. شۇنداق بولسىمۇ ئوتۇنچى ھەر كۈنى بىر نان ئاشۇرۇپ قويۇشنى ئۇنتۇماپتۇ.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە، ئوتۇنچى دەريا بويىدا ئوتۇن كولاۋاتقانىكەن، دەريانىڭ باش ئېقىنى تەرەپتىن ئون نەچچە ئادەم ئىككى كېمىگە ئولتۇرۇپ كەپتۇ، كېمىنى قىرغاققا توختىتىپ قويۇپ، ئوتۇنچىنىڭ يېنىغا كېلىپ ئۇنىڭ بىلەن سالاملىشىپتۇ. ئۇلاردىن بىر كىشى

ئوتۇنچىدىن:

— بۇ يەر بىلەن شەھەرنىڭ ئارىلىقى يىراقمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

ئوتۇنچى:

— يىراق، ئېشەك بىلەن بىر كۈنلۈك يول، دەريا تاغ ئايلىنىپ ئاققانلىقتىن، كېمە بىلەن ئىككى كۈندە بارالايسىلەر. شەھەردە نېمە زۆرۈرىيەتلىرىڭلار بار ئىدى؟ — دەپتۇ.

— مەن «قاراچىن شەھىرى» نىڭ يېڭى بولمەن، بۇلار مېنىڭ ئۇرۇق - تۇغقان ھەمچەمەتلىرىم بولىدۇ، بىز يۇرت كېزىپ ساياھەت قىلغىلى سەپەر قىلغاندۇق، ئېزىپ كېتىپ بۇ يەرگە كېلىپ قالدۇق. ئاش - ئوزۇقلىرىمىز تۈگەپ قالغىلى بىر نەچچە كۈن بولدى، شەھەرگە بېرىپ قورسىقىمىزنى تويغۇزۇۋالساق بولاتتى. ئالدىمىزدا يەنە ئىككى كۈنلۈك يول بولسا، ئىشىمىز تېخىمۇ تەسكەن، — دەپتۇ سەپەرچىلەرنىڭ باشلىقى. ئوتۇنچى ئىچ ئاغرىتىپ ئۇلارنى ئۆيىگە باشلاپ بېرىپتۇ. يىغىپ قويغان نانلارنى داستىخانغا تۆكۈپتۇ. ئادەتتە ئېسىل غىزالار بىلەن ئادەتلىنىپ قالغان بۇ ئېسىل زادىلەرگە قاتتىق - قۇرۇق نانلار بەتتە پولىدىمۇ مەزىلىك تېتىپ كېتىپتۇ. ئۇلار قورساقلىرىنىڭ تويغىنىغا خۇش بولۇشۇپ، ئوتۇنچىغا بىر خورجۇننىڭ ئىككى پېيدا لىقمۇ لىق ئالتۇن قاچىلاپ بېرىپ سەپىرىگە راۋان بولۇپتۇ.

ئوتۇنچى ياڭاقچىلىك ئالتۇننى بازارغا ئاپىرىپ زەرگەرگە ساتقانكەن، نۇرغۇن پۇلغا ياراپتۇ. بازاردىن كەتمەن سېتىۋېلىپ كېلىپ، ئېرىق چېپىپ دەريادىن سۇ باشلاپ كەپتۇ. ئېگىز - پەس يەرلەرنى تۈزلەپ ئېتىز بىنا قىلىپتۇ. ئالما، ئانار، ئۈزۈم، ياڭاق قاتارلىق ھەر خىل مېۋە كۆچەتلىرىنى تېپىپ كېلىپ تىكىپتۇ. يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بۇ جاي بىپايان باغۇ بوستانلىققا ئايلىنىپ كېتىپتۇ، ئوتۇنچىمۇ ئۆي - ئوچاقلىق، بالا - چاقىلىق بولۇپ، پاراۋان تۇرمۇش كۆچۈرۈپ ئالەمدىن ئۆتۈپتۇ. ھازىرقى دەريا بويلىرىدىكى باغ - ئېتىزلىقلار ئاشۇ ئوتۇنچى بەرپا قىلغان باغ - ئېتىزلارنىڭ نۇسخىلىرى ئىمىش.

«بۇزساڭ بۇزۇلارسەن، تېجىسەڭ تۈزىلەرسەن» دېگەن تەمسىل ئەنە شۇنىڭدىن قالغانكەن.

ئېيتىپ بەرگۈچى: قاراقاش بازىرىدىن نۇرۇمۇھەممەت روزى رەتلىگۈچى: مەمتىسەن قۇربان

ئارغىماق ماجىراسى

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا، تەكلىماكاننى قۇم باسمىغان، تۆگىنىڭ بويىغا قوڭغۇراق ئاسمىغان چاغلاردا، ھازىر تەكلىماكان قۇملۇقىنىڭ ئاستىدا قېلىپ، ئىسمى ئۇنتۇلۇپ كەتكەن كاتتا شەھەرلەرنىڭ بىرسىگە شاھلىق قىلىدىغان بىر پادىشاھ بولغان ئىكەن. بۇ پادىشاھ يۇرتىنى ئادالەت بىلەن سوريغاچقا، شەھەر ئەتراپىنى مۇستەھكەم سېپىل - قەلئەلەر بىلەن ئورنىغاچقا، چېگرا تەۋەلىكىنى ھەر قانداق باسقۇنچى، ئوغرى - يالغاننىڭ قەستىدىن تورىغاچقا، خەلقىئالەم پاراۋانلىقتا، مال - ۋارانلىرى كەڭ كەتكەن يايلاق ۋە ئورمانلىقتا، قۇش - قاناتلىرى ياپىپىشىل خىيابانلىقتا خاتىرجەم ياشايدىكەن.

بۇ پادىشاھنىڭ زېمىنى شۇنچىلىك كەڭ ئىكەنكى، ئۇ پايتەختنى ئىككى ئورۇندا قۇرۇپ، يازلىقى بىرسىدە، قىشلىقى يەنە بىرسىدە تۇرۇپ ئايلىنىپ يۈرۈپ يۇرت سورايدىكەن.

بىر يىلى كۈزدە شاھ يازلىق پايتەختىدىن قىشلىق پايتەختىگە يۆتكىلىپتۇ. يول بويى ئوۋ - شىكار قىلىپ، ئۆزىگە نۇرغۇن مۇلازىملارنى ھەمراھ - يار قىلىپ، مەھەللە - ئايماقلارنى كۆزدىن كەچۈرۈپ، ياخشىلارنى مۇكاپاتلاپ، يامانلارنىڭ ھاياتلىق شامىنى ئۆچۈرۈپ مېڭىپتۇ.

شاھ تۇلپار، ئارغىماقلارغا ھەۋەسمەن كىشىكەن، بەيگە قىلىش ئۇنىڭ ياخشى كۆرىدىغان بىر ئىشىكەن. شۇڭا ئۇنىڭ بەگ - سىپاھلىرى ئىچىدە بەيگەخۇمار چەۋەندازلار تولىكەن. ئاشۇ بەگ - سىپاھلارنىڭ ئارىسىدا كېرىم ئىسىملىك بىرى بولۇپ، ئۇنىڭ ئارغىقىمى باشقىلارنىڭكىدىن نوچى، رەڭگى قۇلىكەن. كېرىم ھاجىنىڭ قۇلا ئارغىمىنى چېپىشقا چۈشسە، ھەتتا قاناتلىق قۇشۇمۇ كەينىدە قالىدىكەن. بۇ ئات ھەر دائىم بىرىنچىلىكنى ئالىدىكەن. شۇڭا ئارغىماقنىڭ ئىگىسى ئۆزىنى ھېچكىمگە تەڭ قىلماي، شاھنىڭ قېشىدىلا ماڭىدىكەن.

شاھ ئۆز قول ئاستىدىكىلەردە ئاشۇنداق بىر ئارغىماقنىڭ بولغانلىقىدىن سۆيۈنىدىكەن، كېرىم ھاجىغا ئىلتىپات كۆرسىتىدىكەن ۋە كۆيۈنىدىكەن، ئەمما كېرىم ھاجى دېگەن بۇ كىشى قىزىل كۆز، ئىچى يامان، نەپسانىيەتچى ئادەم بولۇپ، ئۇنىڭ بۇنداق ئىللەتلىرىنى پادىشاھ بىلمەيدىكەن. شۇڭا ئۇنىڭ گەپلىرىگە، تىل ياغلىما سۆھبەتلىرىگە بىگۇمان ئىشىنىدىكەن.

كېرىم ھاجى ئارغىمىقىنى چاپتۇرۇپ، پادىشاھنى ئۆزىگە باقتۇرۇپ، ئالدامچىلىقىنى بىر مەزگىل ئاقتۇرۇپ تۇرسۇن. ئەمدىكى گەپنى شاھنىڭ قىشلىق پايتەختكە كۆچۈش سەپىرىدىن ئاڭلايلى:

شاھ بەگ - سىپاھلىرىنى ئەگەشتۈرۈپ بىر نەچچە كۈن يول يۈرۈپتۇ، ئۇلار بىر مەنزىلگە يەتكەندە، ۋاقىت پېشىندىن ھالقىپ ئۆتكەندە، كېرىم ھاجىنىڭ مەسلىھىتى بىلەن دەم ئېلىشقا توختايدىغان، كېچىسى مۇشۇ يەردە ئۇخلايدىغان بولۇپ قونالغۇ راسلاپتۇ.

شاھنىڭ يېتىپ كەلگەنلىكىنى ئاڭلىغان يۇرت كاتتىلىرى دەرھال پەش - كەش قىلىپ ھاردۇق سوراشقا كېلىشىپتۇ، يولدا كەلگۈچە تون - يەكتەكلىرىنىڭ پېشىگە پۈتلىشىپ نەچچە يەردە پېلىشىپتۇ، ئاتلىقلار ئۇزاق كېتىپتۇ - يۇ، پىيادىلىكلەر ئارقىدا قېلىشىپتۇ. شۇنداق قىلىپ شاھ ھۇزۇرىغا نۇرغۇن خالايق جەم بولۇپتۇ.

شاھ ئالدىغا چىققانلار توپى ئىچىدە، داۋۇت قارىي ئىسىملىك كاتتا بىر بايمۇ بار ئىكەن. داۋۇت قارىي بۇ يۇرتنىڭ ئالدىنقى قاتارىدىكى مۆتىۋەرلىرىدىن ھېسابلىنىدىكەن. ئۇنىڭ ساۋاتى تولۇق، نام شەرىپى ئۇلۇغ، ئالىقىنى كەڭ، ئۆيى ھەر قانداق قونالغۇچىغا دەڭ، بايلىقى پادىشاھقا يېتەلمىسىمۇ، ۋەزىر ئەزەمگە تەڭ كېلىدىكەن. داۋۇت قارىينىڭ كەڭرى كەتكەن تېرىلغۇ يېرى، يايلىقى، قوي - قوزا، ئات - چارۋىسى بولۇپ، تېخى يېقىندىلا يايلاقتىكى بىر بايىنىلى قۇلۇنلاپتىكەن. يېڭى تۇغۇلغان تاي شۇنچىلىك گۈزەل ئىكەنكى، رەڭگى ئوتقاشتەك، تۈكلىرى سۈزۈك قاشتاشتەك، بوينى ئىنچىكە، پۈتلىرى مەزمۇت، كۆزلىرى چاقناققەن. تاي ھەپتىلەپ ئەمەس، كۈنلەپ بوي تارتىپ ئۆسكىلى باشلاپ، كونا موي - تۈكلىرىنى تاشلاپ، قەد - قامىتىنى تۈزەپ شاشلاپ، ئۆزىنىڭ ئارغىماق

ئىكەنلىكىنى نامايان قىلىۋاتقان مەزگىلدە شاھ بۇ يەرگە يېتىپ كەلگەن ئىكەن.

داۋۇت قارىي شاھ بىلەن سالام - سائەت قىلىشىپ، كۆرۈشۈش رەسمىيەتلىرىنى تاماملىغاندىن كېيىن، ناھايىتى تۆۋەنلىك بىلەن ئىلتىماس قىلىپ، شاھ پايى - قەدىمىنىڭ ئۆز خانىسىغا تەشرىپ قىلىشىنى سوراپ تۇرۇۋاپتۇ ۋە بۇ بەختكە مۇبەسسەر بولۇپتۇ. داۋۇت قارىي قويدىن پاققان، ئۆچكىدىن ئوغلاقلارنى ئۆلتۈرۈپ تونۇرغا تىقىپتۇ، توخۇدىن چۈجە، كەپتەردىن باچكىلارنى زىخلارغا ئۆتكۈزۈپتۇ. ئاتتىن تاي، تۆگىدىن بوتلاقلارنى داش قازاندا پۈتۈن پىشۇرۇپتۇ. قىسقىسى كاتتا زىياپەت بېرىپتۇ.

زىياپەتتىن كېيىن، ئۆزىنىڭ ئەڭ سەر خىل، سەر خىل بولغاندىمۇ ھەر خىل ئەتنىۋا نەرسىلىرىنى پادىشاھىئالەمنىڭ كۆرۈپ تاماشا قىلىشى، ھۇزۇر ئېلىشى ئۈچۈن سورۇنغا ئېلىپ كېلىپتۇ. ئېلىپ كېلىنگەن نەرسىلەر ئىچىدە ھېلىقى ئارغىماق بالىسىمۇ بار ئىكەن. ئۇ ئۆزىنىڭ ئاجايىپ قامەت - سۈلىتى بىلەن ھەممە كىشىنىڭ دىققىتىنى جەلپ قىلىۋاپتۇ. ھەتتا پادىشاھىئالەمنىڭ ئۈستۈن نەزىرىمۇ ھەيرانلىق يىپىلىرى ئارقىلىق ئارغىماق بالىسىغا باغلىنىپتۇ. شاھنىڭ كەم سۆزلەۋلىرى ئېچىلىپتۇ، ماختاش دۇردانىلىرى چېچىلىپتۇ. بۇ ھالىتى، بولۇپمۇ ئارغىماق بالىسىنىڭ تەسۋىرىدىن تاشقىرى قىياپىتىنى كۆرگەن كېرىم ھاجىنىڭ قىزىل كۆزلۈك كېسىلى قوزغىلىپ يۈرىكى ھەسەت قوقاسلىرىدا پۇچىلىنىپتۇ. ئۇ نەپسانىيەتچىلىك خىياللىرىنى كۈلكىسىگە يوشۇرۇپ، ئەمما مۇددىئاسىنى ئارزۇ ئوتلىرىغا كۆمۈپ پىشۇرۇپ، لەۋلىرى كۈلگەندەك قىلغىنى بىلەن قاپاقلىرىنى ئۇشۇرۇپ تۇرۇپ داۋۇت قارىيدىن سوراپتۇ:

- بۇ ئارغىماق بالىسى ئۆزلىرىنىڭمۇ؟
- خوش، شۇنداق. ئۆز يىلقىمىدىكى بايتالدىن تۇغۇلغان.
- سىلىنىڭ يىلقىلىرىدا ئارغىماق نەسلى بارمىدى؟
- يوقسۇ، بۇ ئاللاننىڭ قۇدرىتى بىلەن ئادەتتىكى ئاتتىن تۇغۇلدى ۋە ئارغىماق بولۇپ يېتىشتى.
- كېرىم ھاجىنىڭ كۈتكىنىمۇ دەل مۇشۇنداق جاۋاب ئىكەن. شۇڭا

ئۇ داۋۇت قارىيىنىڭ «ئادەتتىكى ئاتتىن تۇغۇلدى» دېگەن سۆزىنى ئاڭلاپلا پادىشاھنىڭ ئايىغىغا يېقىلىپ، ئۇنىڭ ئېنەكلىرىنى سۆيۈپ تۇرۇپ پەرياد كۆتۈرۈپتۇ.

— داد پادىشاھئالەم، مال ئىگىسىگە قايتۇرۇلسا، بۇ ئارغىماق بالىسى ماڭا بۇيرۇلسا! چۈنكى ئۇ مېنىڭ ئارغىمىقىمنىڭ پۇشتى. ئۇ مېنىڭ بولۇشقا تېگىشلىك...

كېرىم ھاجى سەۋەبسىز ھېچقانداق مۆجىزىنىڭ بولمايدىغانلىقىنى، ئادەتتىكى ئاتتىن ئارغىماق تۇغۇلمايدىغانلىقى، ناۋادا ئۆزىنىڭ ئارغىمىقى مەشرىقتە كىشىنىمگەن بولسا، مەغرەبىتىكى بايتالنىڭ تۇتۇلمايدىغانلىقى، شۇڭا داۋۇت قارىيىنىڭ ئۇ ئارغىماق بالىسىنى ئۆزىگە قايتۇرۇپ بەرمەي قۇتۇلمايدىغانلىقى... ھەققىدە ھەدەپ داۋراڭ سېلىپ پادىشاھنى قايىل ۋە كۆڭلىنى ئۆز پىكرىگە مايىل قىلىشقا ئۇرۇنۇپتۇ.

پادىشاھمۇ ئادەتتىكى بايتالنىڭ بىكاردىن بىكار ئارغىماق تايلىشى ئەقىلغە سىغمايدىغاندەك ھېس قىپتۇ. مەشرىقتىكى ئارغىماقنىڭ كىشىنىشى، مەغرەبىتىكى بايتالنىڭ تۇغۇلۇشىغا سەۋەب بولغان بولسا، گەجەب ئەمەس، دەپ ئويلاپتۇ. مۇھىمى پادىشاھ كېرىم ھاجىغا يېقىن، بىرى قولىتۇق بولسا، بىرى يېقىن بولۇپ ئۆتۈشكەچكە، ئۆز يېقىنىنىڭ كۆڭلىنى ئاغرىتىشىنى خالىماي، داۋۇت قارىيىنىڭ ئارغىمىقىنى كېرىم ھاجىغا بۇيرۇپ بېرىپتۇ.

شاھ ھۆكۈمىگە بىنائەن، كېرىم ھاجى ئارغىماق بالىسىنى ئېلىپ كېتىپتۇ. داۋۇت قارىيى بۇ ھۆكۈمگە غىنا قىلالمىغان بولسىمۇ، ئامراق نەرسىسىدىن ئايرىلىپ قالغاچقا، ئۇنىڭ يېڭىنى زەھەر، كىيىگىنى كېپەن، دەسسىگىنى خۇئا - تىكەنگە ئايلىنىپتۇ. نە ئامال، داۋۇت قارىيى تەقدىرگە پۈتۈپتۇ، كۆڭۈل ئارامى يىتىپتۇ. ئارىدىن ئالتە - يەتتە ئاي ئۆتۈپتۇ.

داۋۇت قارىيىنىڭ نىياز ئىسىملىك ئەقىللىق، باتۇر بىر خىزمەتكارى بار ئىكەن. ئۇ ئۆز خوجايىنىنىڭ يۈرىكى زەردابقا تولۇپ، چىرايى ئازاب ئىچىدە سولۇپ، كۈندىن - كۈنگە كەمسۈز بولۇپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا ياردەملىشىش قارارىغا كېلىپتۇ ۋە: «سىلە ماڭا بىر دانە كۈمۈش نەيزە، بىر دانە قومۇش نەيزە ياستىپ

بەرسىلە، مەن ھېلىقى ئارغىماق بالىسىنى قوللىرىغا قايتۇرغۇزۇپ بېرىشنىڭ ئامالنى قىلاتتىم، نەيزىلەرنىڭ ئۇزۇنلۇقى ئۈچ غۇلاچتىن كەم بولمىسا...» دەپتۇ.

داۋۇت قارىي نىياز باتۇرغا ئىشىنىدىكەن، شۇڭا دەرھال ئۇنىڭ دېگىنى بويىچە ھەر بىرى ئۈچ غۇلاچتىن كېلىدىغان ئىككى نەيزە تەييار قىلىپ بېرىپ، ئاق يول تىلەپ ئۆزىتىپ قويۇپتۇ.

نىياز باتۇر ئون نەچچە كۈن يول يۈرۈپ پايئەختكە — كېرىم ھاجى ياشايدىغان شەھەرگە يېتىپ كەپتۇ. ئۇ بۇ يەرگە كېلىپلا ئۆزى ئويلىغان پىلان بويىچە دەرھال ئىشقا كىرىشىپتۇ. ئۇنىڭ ئىشى پايئەختتىكى ئىمتلارنى نەيزىلەپ ئۆلتۈرۈشتىن باشلىنىپتۇ. نىياز باتۇر كوچىمۇ كوچا، ھويلىمۇ ھويلا ئارىلاپ يۈرۈپ نەدە ئىت كۆرسە، مەيلى ئۇ ئىگىسىز لالما ئىت بولسۇن، مەيلى كىشىلەرنىڭ زەنجىرلەپ باققان تايغانلىرى بولسۇن، ئىتلىكى بولسا ھېچقاندېغىنى ئاياپ ئولتۇرماپتۇ. مەشرىق ئەھلى بۇ ئەھۋالنى دەرھال پادىشاھقا مەلۇم قىلىپ ئەر ز سۇنۇپتۇ. پادىشاھ ياساۋۇللىرىنى چىقىرىپ، نىياز باتۇرنى تۇتۇپ كېلىپ سوراققا تارتىپتۇ:

— خەقنىڭ ئىتلىرىنى نېمىشقا ئۆلتۈردۈڭ؟

نىياز باتۇر قىلچە ھودۇقماي، پادىشاھنىڭ سوئاللىرىغا تەمكىنلىك بىلەن جاۋاب بېرىپتۇ:

— ئەي كېرەملىك شاھىم، جانغا ئەسقاتمايدىغان بۇنداق لالما ئىتلارنى باققاننىڭ نېمە پايدىسى؟ پايدىسى تەگمەيدىغان بۇ كالامپايلارنى ئۆلتۈرۈپ تۈگەتكەن ياخشى ئەمەسمۇ؟

— سەن بۇ ئىتلارنىڭ جانغا ئەسقاتمايدىغانلىقىنى نەدىن بىلىسەن؟ — دەپتۇ شاھ.

— پادىشاھسىئالەم، — دەپتۇ نىياز باتۇر، — ئۆزلىرىگە مەلۇمكى، بىزنىڭ مەغرب نەرەپلەردە توڭغۇز ئاپىتى بەكمۇ ئېغىر. توڭغۇزلار قوناقلارنى چەيلەپ، ئېتىزلىقلاردا لەيلەپ، زىرائەتلەرنى بەربات قىلىدۇ، ئىل - يۇرت بۇ بىر نېمىلەرنىڭ دەستىدىن ھەممىشە پەرياد قىلىدۇ. بۇ يىل توڭغۇزلار بەكمۇ ئەدەپ كەتتى. ئۇلار مەغرب ئېتىزلىرىدا خالىغىنىچە ئايناقتىسا، مەشرىقنىڭ ئىتلىرى بۇ يەردە بەخىرامان ئويناقتىسا كىممۇ چىداپ تۇرالايدۇ؟ مەن شۇ سەۋەبتىن

بۇ يەرنىڭ ئىتىلىرىنى جانغا ئەسقاتمايدىكەن دېگەن خۇلاسىگە كېلىپ
ئۆلتۈرۈشنى لايىق كۆردۈم...

— ھۇ ساراڭ، — دەپتۇ پادىشاھ. بىر تەرىپىدە خۇشامەت قىلىپ
تۇرغان كېرىم ھاجى دەپتۇ:

— مەغرىبتىكى توڭغۇزلارنىڭ خارتىلىدىشىنى مەشرىقتىكى ئىتلار
قانداقمۇ ئاڭلايدۇ؟ ئەقلىڭ جايدىمۇ سېنىڭ؟

— ئۇلۇغ شاھىم، — دەپتۇ نىياز باتۇر دەرھال، — كېرىم

ھاجىنىڭ دېگەنلىرىنى ئاڭلىدىلا، ئەگەر ئۇنىڭ دېگىنى بويىچە
بولمىدىغان بولسا، ئەجەبا مەشرىقتىكى ئارغىماق كىشىنىسە،

مەغرىبتىكى بايتال ئاڭلىيالمۇ؟ بۇ كىشىنىڭ ئارغىقىمى مەشرىقتە
كىشىنەپ مەغرىبتىكى بايتالنى بوغاز قىلىدىكەنۇ، نېمىشقا بىزنىڭ

يۇرتتىكى توڭغۇزلار خارتىلىدىسا، بۇ يەردىكى ئىتلار ئاڭلىيالمىدىكەن؟
شاھ ئالىيلىرىنىڭ ئوبدانراق ئويلاپ كۆرۈشلىرىنى سورايمەن!

نىياز باتۇرنىڭ سۆزى كېرىم ھاجىنىڭ ئاغزىنى تۇۋاقلاپتۇ.
پادىشاھنىڭ كۆز ئالدىغا ئالتە ئاي بۇرۇنقى ئارغىماق ماجىراسى كەپتۇ

ۋە شۇ چاغدا ئۆزىنىڭ چوڭ خاتاغا يول قويغانلىقىنى چۈشىنىپتۇ.
پادىشاھ ئادالەتلىك ۋە مېھرى - شەپقەتلىك بولغاچقا، ھېلىقى خاتا

ھۆكۈمنى ئەمەلدىن قالدۇرۇپ، ئارغىماق بالىسىنى كېرىم ھاجىدىن
ئالدۇرۇپ، نىياز باتۇرغا تاپشۇرۇپتۇ. داۋۇت قارىغا ئۆزى خاھلىق

بىلەن تولغان بىر پارچە خەت ۋە نۇرغۇن سوۋغا - سالاملارنى
ئەۋەتىپتۇ.

داۋۇت قارى ئارغىماق بالىسىنى كۆرۈپ غەم - قايغۇسى
تۈگەپتۇ، بۆلەكتىن ياشارغاندەك روھلىنىپتۇ. ئۇ نىياز باتۇرغا

ئاپىرىپ ئوقۇپ نۇرغۇن ئىنتام بېرىپتۇ ۋە ئەل ئارىسىدا ئارغىمىقىنى
چاپتۇرۇپ، كېيىنكى ئۆمرىنى ئەل بىلەن بىرگە بەختلىك

ئۆتكۈزۈپتۇ.

ئېيتىپ بەرگۈچى: خوتەن شەھىرى ئىلچى يېزىسىدىن: تۈردى توختى

ئەمەت سۇچى بىلەن مېھرىبانۇ

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىدا، چىنماچىن شەھىرىدە خەقلەرنىڭ سۇيىنى توشۇپ بېرىپ جان باقىدىغان ئەمەت سۇچى ئىسىملىك بىر يىگىت ئۆتۈپتىكەن. ئۇ ئەپكىشىنى دولىسىغا سېلىپ، كوچىمۇ كوچا ئايلىنىپ يۈرۈپ سۇ سېتىپ، تاپقان ئازغىنا پۇلى بىلەن ئانىسىنى باقىدىكەن. ئۇ يىگىرمە ياشلارغا كىرىپ قالغان بولسىمۇ، تۇرمۇشىنىڭ قاتتىقلىقىدىن ئۆيلەنمىگەن ئىكەن. شۇڭا ئەمەت سۇچىنىڭ بېشى قېتىپ، ئۇيان ئويلاپ - بۇيان ئويلاپ، ئانىسى بىلەن مەسلىھەتلىشىپتۇ - دە، يۇرت ئارىلاپ تەلىپىنى سىناپ كۆرمەك ئۈچۈن، يۇرتى چىنماچىندىن ئايرىلىپتۇ. ئۇ دادىسىدىن قالغان ئەپكەش بىلەن ياغاچ ماقالىنى دولىسىغا سېلىپ، ئۇزاق يوللارنى بېسىپ باشقا بىر شەھەرگە بېرىپتۇ. بۇ شەھەردە ئۇنىڭ سۇچىلىق كەسپى ناھايىتى روناق تېپىپتۇ، ئۇ ھەر كۈنى سۇ توشۇپ سېتىپ تاپقان پۇلنىڭ بىر قىسمىنى خەج - خىراجەت قىلىپ، يەنە بىر قىسمىنى كوزىغا تاشلاپ قويىدىغان بوپتۇ... «تامام - تامام كۆل تولار» دېگەندەك كۈن، ئايلارنىڭ ئۆتۈشىگە ئەگىشىپ كوزىدىكى پۇللارمۇ ئاۋۇشقا باشلاپتۇ.

ئەمەت ئۆزىنىڭ سۇچىلىقىنى قىلغاچ تۇرسۇن، ئەمدى گەپنى باشقا ياقىتىن ئاڭلايمىز.

بۇ شەھەرنىڭ كېچە - كۈندۈز خەلقىنىڭ غېمىنى يەپ، ئۇلارنىڭ ھالىغا - ھال، مۇڭىغا - مۇڭ بولۇپ، يۇرتىنى ئادىللىق بىلەن سورايدىغان بىر شاھى بولۇپ، «چىپەر شاھ» دېسە بىلمەيدىغان ئادەم يوق ئىكەن. پۇقرالار پادىشاھنى بەك ھۆرمەتلەيدىكەن. چىپەر شاھ شۇنچە سەلتەنەتلىك شاھ بولسىمۇ، ئاشۇ كۈنلەرگىچە بىرەر پەرزەنتى يوق ئىكەن. پادىشاھ ئۆزى ئۆلۈپ - تارتىپ قالسا ئورنىغا ۋارىسلىق قىلىدىغان بىرەر پەرزەنتىنىڭ يوقلۇقىدىن ناھايىتى ئاھ ئۇرىدىكەن.

چىپەر شاھ كۈنلەرنىڭ بىرىدە بىر چۈش كۆرۈپتۇ، چۈشىدە ئايئاق ساقال نۇرانە بىر كىشى پادىشاھتىن:

— ئى شاھ، نېمە ھاجىتىڭ باردۇر؟ — دەپ سوراپتۇ.

— مەن پەقەت بىرەر پەرزەنت يۈزى كۆرسەم دەيمەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ شاھ.

— ئۇنداق بولسا سەن ئاۋۋال قىرىق كۈن روزا تۇتقىن، قىرىق بىرىنچى كۈنى چوڭ تاھارەت ئېلىپ ئىككى رەكەت ناماز ئوقۇغاندىن كېيىن جايىنامازدا ئولتۇرۇپ ئالادىن پەرزەنت تىلىگىن، ئىنشائاللا، تەڭرى تەلىپىڭنى ئىجابەت قىلىپ ساڭا پەرزەنت ئاتا قىلغاي، — دەپلا كۆزىدىن غايىب بولۇپتۇ.

چىپەر شاھ شېرىن چۈشىدىن ئويغىنىپ كۆپ خۇرسەن بوپتۇ ۋە ئاجىز، يېتىم - يېسىرلارغا ساخاۋەت قىپتۇ. چۈشىدە كۆرگەن ئاقساقال بوۋاينىڭ ئۆگەتكىنى بويىچە، خوتۇنى بىلەن قىرىق كۈن روزا تۇتقاندىن كېيىن غۇسلى تاھارەت ئېلىپ، جايىنامازدا ئولتۇرۇپ، ئاللاغا سېغىنىپ پەرزەنت تىلەپ دۇئا قىپتۇ. ئاللا ئۇنىڭ دۇئاسىنى ئىجابەت قىلىپ پەرزاتتەك بىر قىز نېسىپ قىپتۇ. بۇنىڭ شەرىپىگە پادىشاھ قىرىق كېچە - كۈندۈز توي - تاماشا قىلىپ، شەھەر خەلقىگە ئاش تارتىپ، تىللادىن چاقچۇ چېچىپتۇ ۋە قىزغا مېھرىبانۇ دەپ ئات قويۇپتۇ.

مېھرىبانۇ يەتتە ياشقا كىرگەندە، پادىشاھ كامالەتكە يەتكەن ئۇستاز تەكلىپ قىلىپ قىزنى ئىلىم تەھسىل قىلدۇرۇشقا باشلاپتۇ. قىز ئۇستازنىڭ تەربىيىسىگە ئۆتكەندىن كېيىن، ھەر خىل ئىلىملەرنى كۆڭۈل قويۇپ ئىگىلەپتۇ. ئون سەككىز ياشقا كىرگەندە ھەر جەھەتتىن يېتىشكەن كاتتا بىلىم ئىگىسىگە ئايلىنىپتۇ.

شۇ كۈنلەردە پادىشاھ ناھايىتى قورقۇنۇچلۇق بىر چۈش كۆرۈپتۇ. ئۇ پۈتۈن شەھەردىكى مۇنەججىملەرنى يىغىپ چۈشكە تەبىر سوراپتۇ. مۇنەججىملەر پادىشاھنىڭ بايانىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن:

— ئى پادىشاھنىڭ، چۈشلىرىنىڭ ئاخىرى خەيرلىك بولغاي، بۇ چۈشنىڭ كاپارىتى ئۈچۈن ئۆزلىرى تەر تۆكۈپ ئىشلەپ تاپقان ماللىرىدىن مىڭ تەڭگە سەدىقە بەرسىلە چۈشلىرى ئوڭغا تارتقاي، —

دەپ تەبىر بېرىپتىمۇ.

چىپەر شاھ بارلىق مال - دۇنياسىنى تەكشۈرۈپ كۆرگەن ئىكەن، ئۆز قولى بىلەن ئىشلەپ تاپقان پۇل تېپىلماپتۇ. چۈنكى شاھلىق ئۇنىڭغا ئاتا مىراس بولغاچقا، كىچىكىدىن باشلاپ ئوردىدا تۇرغاچقا ئۆزى پۇل تاپالمىغان ئىكەن. پۈتۈن بىساتىدىن بىرەر ھالال پۇل تاپالمىغان پادىشاھنىڭ بېشى ناھايىتى قېتىپتۇ ۋە خوتۇنى بىلەن مەسلىھەتلىشىپ ئۆز پۇشتىدىن بولغان قىزى مېھرىبانۇنى سېتىش قارارىغا كەپتۇ. شاھ بۇ ئىشنى قىزى مېھرىبانۇغا مەسلىھەت سالغان ئىكەن. ئەقىللىق قىز دادىسىنى تەڭلىكتىن خالاس قىلىش ئۈچۈن «ئاتا رازى — خودا رازى» دەپ بۇ مەسلىھەتكە ماقۇل بولۇپتۇ. شاھ قىزىنى قانداق يوسۇندا سېتىش توغرىلىق ئوردا ئەھلىگە مەسلىھەت سالغان ئىكەن. ئۇلار ئاشكارا ساتسا شاھنىڭ ئابرويىغا نۇقسان يېتىدىغانلىقى، شۇڭا بۇ ئىشنى مەخپىي ئېلىپ بېرىش لازىملىقىنى ئېيتىپ مەسلىھەت بېرىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ناھايىتى نەپىس ئىككى ساندۇق ياسىتىپتۇ. ئۇنىڭ بىرىگە مېھرىبانۇ، يەنە بىرىگە لىق ئالتۇن - كۈمۈش قاچىلاپ، ئىككى تۈگىگە ئارتىلىپتۇ. ھەر بىر تۈگىنىڭ نەرخى مىڭ تەڭگە قىلىپ بەلگىلىنىپتۇ. ئىككى مۇلازىم ئىككى تۈگىنى يېتىلەپ بازارغا ئېلىپ بېرىپتۇ. بۇنى كۆرگەن نۇرغۇن كىشىلەر ساندۇقنىڭ ئەتراپىغا ئولچىپتۇ ۋە مۇلازىمدىن ساندۇقنىڭ ئىچىدە نېمە بارلىقىنى سوراپتۇ، خىزمەتچىلەر بىلمەيدىغانلىقىنى ئېيتىشقان ئىكەن، توپلىشىۋالغان كىشىلەر بىردىن، ئىككىدىن تارقىشىپ كېتىپتۇ. كۈن چۈش بويىتۇ. ئەمما بۇ ئىككى ساندۇققا خېرىدار چىقماپتۇ.

ئەمەت سۇچى ئادىتى بويىچە ئەپكەشنى دولىسىغا سېلىپ بازارغا چىقىپتۇ. ئايلىنىپ كېتىپ بارسا، قۇلىقىغا «بىر ساندۇقنىڭ باھاسى مىڭ تەڭگە» دەپ توۋىلغان ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ. ئۇ ئادەملەر توپىنى ئارىلاپ كېلىپ قارىسا، ئىككى تۈگىگە ناھايىتى چىرايلىق ياسالغان ئىككى ساندۇق ئارتىقلىق تۇرغۇدەك. ئەمەت سۇچى ساندۇق ئىچىدە نېمە بارلىقىنى سوراپتۇ. مۇلازىملار «بىلمەيمىز» دەپ جاۋاب بېرىشىپتۇ. ئەمەت سۇچى بىر دەم دېلىغۇل بولۇپ تۇرغاندىن كېيىن،

تەلىينى سىناپ باقماقچى بولۇپ ساندۇقلارنى سېتىۋېلىش ئۈچۈن ئۆيىگە پۇلغا مېڭىپتۇ. ئۆيىگە بېرىپ پۇل سالغان كوزىسىنى ئاقتۇرغان ئىكەن. نەق ئىككى مىڭ تەڭگە پۇل چىقىپتۇ. ئەمەت سۇجى پۇلنى ئېلىپ بازارغا بېرىپتۇ ۋە ساندۇق بىلەن تۆگىلەرنى ئۆيىگە ئېلىپ كەپتۇ. ئەمما ھەر قانچە ھەپىلىشىپمۇ ساندۇقنى ئاچالماپتۇ. جىلە بولغىنىدىن «ئالتە ئاي ئىشلەپ تاپقان ھالال مېھنىتىمنى مۇشۇ ساندۇققا تېگىشىپتىمەن» دەپ داد - پەرياد كۆتۈرۈشكە باشلاپتۇ. مەلىكە ساندۇق ئىچىدە تۇرۇپ ئۇنىڭ ھەممە سۆزلىرىنى ئاڭلاپتۇ ۋە ئۆزىنى ئاشكارىلاپ:

— يىگىت، پۇشايمان قىلما! سەن ھەرگىز زىيان تارتىدىڭ، ماۋۇ ئاچقۇچ بىلەن ساندۇقنى ئاچقىن، شۇ چاغدا ھەممە ئەھۋالنى چۈشىنىسەن، — دەپ بىر ئاچقۇچنى ساندۇقنىڭ يوقۇقىدىن چىقىرىپتۇ. ئەمەت سۇجى ئاچقۇچنى ئېلىپ ساندۇقنى شۇنداق ئاچقان ئىكەن، بىر گۈزەل رۇخسارنى كۆرۈپ ئەقلى لال بولۇپتۇ، ۋە:

— ئەي گۈزەل قىز، ئۆزىڭىز كىم بولىسىز؟ قانداق بولۇپ بۇ ساندۇققا كىرىپ قالدىڭىز؟ — دەپ سوراپتۇ.

— مەن مۇشۇ شەھەر پادىشاھىنىڭ قىزى بولىمەن، — دەپ سۆز باشلاپتۇ مەلىكە ۋە بېشىدىن ئۆتكەن كۈنلەرنى سۆزلىگەندىن كېيىن، — سەن ھالال ئىشلىگەنلىكىڭ ئۈچۈن ماڭا ئېرىشتىڭ، ئەمدى سەن مېنى ئۆز نىكاھىڭغا ئېلىپ مېنى رازى قىلغىن، — دەپ ئەمەت سۇجىنىڭ غەمكىن كۆڭلىنى شادلاندىرۇپتۇ ۋە يەنە بىر ساندۇقنىمۇ ئېچىپ ئەمەت سۇجىغا كۆرسىتىپتۇ. ئەمەت سۇجى ۋالىداپ تۇرغان ئالتۇن - كۈمۈش، ئۈنچە - مەرۋايىتلارنى كۆرۈپ كۆزلىرى قامىشىپ كېتىپتۇ. مەلىكە «ئەمدى بىز بۇ مال - دۇنيالار بىلەن ئۆمرىمىزنىڭ ئاخىرىغىچە باياشات تۇرمۇش كۆچۈرەلەيمىز، ئارىمىزغا بىرەر دۈشمەن چۈشۈپ قالماسلىقى ئۈچۈن بۇ شەھەردىن كېتەيلى» دەپ مەسلىھەت بەرگەن ئىكەن، ئەمەت سۇجى:

— مەن بۇ شەھەردە بىر يىل تۇرۇشنى نىيەت قىلىپ كەلگەن ئىدىم، تېخى ئالتە ئاي بولدى. يەنە ئالتە ئاي مۇشۇ شەھەردە تۇرۇشۇم كېرەك. بولمىسا ئۆز قەسىمىگە ئەمەل قىلمىغان بولۇپ

قالمەن، — دەپ تۇرۇۋاپتۇ. بۇنى ئاڭلاپ مەلىكىنىڭ كۆڭلى يېرىم بوپتۇ.

— ئۇنداق بولسا، دەپتۇ مەلىكە، — بىر يىل توشۇپ بولغۇچە مەن ئاۋۋال بېرىپ ئانىڭىزدىن خەۋەر ئېلىپ تۇرسام، — دەپتۇ. — بوپتۇ، ئاۋۋال كەتكەچ تۇرسىڭىزمۇ مەيلى، ئەمما قانداق كېتىسىز؟ — دەپتۇ. ئەمەت سۇچى ئەندىشە بىلەن. بۇ ئىشتا يەنىلا مەلىكىنىڭ ئەقلى غالىب كەپتۇ:

— مېنى ئەرلەرگە ئوخشاش ياساندۇرۇپ، يۇرتىڭىزدىن كەلگەن ياخشى نىيەتلىك سودىگەرلەردىن بىرىگە قوشۇپ قويسىڭىز بولىدۇ، — دەپتۇ.

ئەمەت سۇچى مېھرىبانۇنىڭ دېگىنى بويىچە بازاردىن ئەرەنچە كىيىملىرىنى ئېلىپ كېلىپ، مەلىكىنى سودىگەرگە ئوخشاش كىيىندۈرۈپتۇ. ساندۇقلارغا ئالتۇن - كۈمۈش، زىبۇ زىننەتلەرنى، ئۈستىگە ئۆز يۇرتىدا پۇلغا يازايدىغان ئادەتتىكى نەرسىلەرنى قاچىلاپتۇ. تەييارلىقلار پۈتكەندىن كېيىن كارۋان سارىيىغا بېرىپ ئاق كۆڭۈل بىر سودىگەر بىلەن ئۇچرىشىپتۇ ۋە ئۆزىنىڭ بۇ شەھەردە تونۇشقان ئەڭ يېقىن ئاغىنىسىنىڭ سودىگەرچىلىك بىلەن تۇنجى قېتىم چىن ماچىن شەھىرىگە بارماقچى ئىكەنلىكىنى، ھەمراھ بولۇپ بىللە كېتىشىنى ئۆتۈنۈپتۇ. بۇ سودىگەرمۇ سودا ئىشلىرىنى تۈگىتىپ، يۇرتىغا قايتماقچى بولۇۋاتقان ئىكەن. ھەمراھ تېپىلغانلىقىغا خۇش بولۇپتۇ. شۇنداق قىلىپ مېھرىبانۇ ساندۇقلار ئارتىلغان ئىككى تۈگىنى ھەيدەپ، ئەمەت سۇچى بىلەن خوشلىشىپ يولغا چىقىپتۇ. ئەمەت سۇچى بولسا شەھەرگە كېلىپ سۇچىلىق كەسپى بىلەن مەشغۇل بوپتۇ. ئۇ ئەمدى ئالتە ئاينىڭ تېزراق كېلىشىنى تەقەززالىق بىلەن كۈتۈپ، كۆزى تۆت بولغان ھالدا كۈن ساناپ سۇچىلىق قىلغاچ تۇرسۇن. بىز گەپنى مېھرىبانۇدىن ئاڭلايلى:

مېھرىبانۇ تۈگىنى يېتىلەپ قىرىق كۈن يول يۈرگەندىن كېيىن ئۆز يۇرتىغا يېتىپ كەپتۇ. مېھرىبانۇ سودىگەر بىلەن خوشلىشىپ ئىزدەپ - سوراپ ئەمەت سۇچىنىڭ ئانىسىنى تېپىپتۇ - دە، تۈگىنى موماينىڭ ئۆيىگە يېتىلەپ كىرىپ تىنچ - ئامانلىق سوراشقاندىن

كېيىن، ئۆزىنى تونۇشتۇرۇپ ئەھۋالنى بايان قىپتۇ ۋە ئەرەنچە كىيىملەرنى سېلىۋېتىپ، ساندۇقتىن ئۆزىنىڭ كىيىمىنى ئېلىپ كىيىپتۇ. ئون تۆت كۈنلۈك تولۇن ئايدەك گۈزەك قىزنى كۆرۈپ موماي ھەيرانۇ ھەس قاپتۇ. مېھرىبانۇ:

— ئى ئانا، مەن ئوغۇللىرى ئەمەتنىڭ ھالال جۈپتى بولمەن، ئۇ يەنە ئالتە ئايدىن كېيىن كېلىدۇ. ئۇ سىلىگە مانا بۇ نەرسىلەرنى ئەۋەتتى، — دەپ ساندۇقلارنى ئاچقان ئىكەن، موماينىڭ كۆزلىرى قامىشىپ كېتىپتۇ. مەلىكىنى ئۆز كېلىنى بىلىپ ئۇنى ئۆز باغرىغا بېسىپ كۆز يېشى قىپتۇ. مېھرىبانۇ شۇ كۈندىن باشلاپ قېينانسىنىڭ باش - كۆزىنى تاراپ، ۋاقتىدا غىزالاندۇرۇپ ئۆز قىزىدىنمۇ ئارتۇق ھالدىن خەۋەر ئاپتۇ. بىر كۈنى مېھرىبانۇ ساندۇقتىن بىر گۆھەرنى ئېلىپ مومايغا تۇتقۇزۇپ:

— بۇنى ئالغىنىغا سېتىپ تۇرمۇشىمىزغا كېرەكلىك نەرسىلەرنى ئېلىپ كەلسە، — دەپ بازارغا يولغا ساپتۇ. موماي كۆڭلىدە: كېلىنىم مېنى سىناۋاتقان ئوخشايدۇ، بۇ تۇخۇمچىلىك تاشنى بىرەرسى ئالارمۇ؟ دەپ ئويلاپ بازارغا بېرىپتۇ. بىر دۇكاننىڭ ئالدىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ يىغىلىپ تۇخۇمغا ئوخشاش تاشقا قاراۋاتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ. موماي بېرىپ قارىسا ئۆزىنىڭ قوينىدىكىگە ئوخشاش بىر نەرسە ئېسىقلىق تۇرغۇدەك، دەل شۇ چاغدا دۇكاندارنىڭ بىر قوينىغا، بىر ئېسىقلىق تۇرغان گۆھەرگە قاراۋاتقان مومايغا كۆزى چۈشۈپتۇ ۋە موماينىڭ يېنىغا كېلىپ:

— ساراڭ بولۇپ قالدىلمۇ؟ نېمە ئۇنداق بىر قويۇنلىرىغا، بىر ئېسىقلىق گۆھەرگە قاراپ كېتىلا؟ — دەپتۇ.

— ياق، مەن ساراڭ بولۇپ قالمدىم، دۇكانلىرىدىكى ئاۋۇ نەرسە مېنىڭدىكى ماۋۇ نەرسىگە ئوخشايدىكەن، شۇڭا قاراۋاتمەن، — دەپتۇ موماي ۋە قوينىدىكى گۆھەرنى شۇنداق ئالغان ئىكەن. دۇكاننىڭ ئىچى ئەسلىدىكىدىن نەچچە ھەسسە يورۇپ كېتىپتۇ. دۇكاندار دەرھال خىزمەتچىسىنى چاقىرتىپ:

— سەن دەرھال ئۆيگە بېرىپ خەۋەر قىل! مەن ناھايىتى كاتتا بىر مېھمان باشلاپ بارمەن، ياخشى تەييارلىق قىلسۇن! — دەپ

تاپلاپتۇ ۋە مومايغا قاراپ:

— ئانىكا، بۇنى ماڭا سېتىپ بەرسىلە، — دەپتۇ.

ئەسلىدىمۇ شۇ نىيەت بىلەن كەلگەن موماي دەرھال رازى بوپتۇ. دۇكاندار دۇكاننى تاقاپ موماينى ئۆيىگە تەكلىپ قىپتۇ. موماي دۇكاندارغا ئەگىشىپ ئۇنىڭ ئۆيىگە كەپتۇ. دۇكاندارنىڭ ئۆيىدىكىلىرى ھەشەمەتلىك تەبىئىيلىقلارنى قىلىپ «قانداق ئېسىل مېھمان كېلىدىكەن» دەپ دەرۋازا ئالدىدا كۈتۈپ تۇرۇشقان ئىكەن. موماينى ئەڭ ئېسىل مېھمانخانغا باشلاپتۇ. ئاستىغا تاۋار كۆرپىلەرنى سېلىپ، ئالدىغا نەچچە تۈرلۈك ئالىي تائاملارنى كەلتۈرۈپتۇ. موماي غىزالىنىپ بولغاندىن كېيىن، ئىچكىرى باشلاپ كىرىپ:

— ئى ئانىكا، گۆھەرلىرىگە قانچە پۇل بەرسەم بولار؟ — دەپ سوراپتۇ دۇكاندار. موماي ئەگەر مەن ئاز دېسەم ھېلى ماڭا يەتكۈزگەن ئېسىل تائاملارغا چىقىشماي قالار، كۆپ دېسەم دۇكاندارنىڭ ئاچچىقى كېلىپ قالار دەپ ئويلاپ:

— مەن بۇ تاشقا نېمە دەپ باھا قويالايمەن، ئۆزلىرى چاڭلاپ بىر نېمە بەرسىلە، تۇرمۇشۇمغا لازىملىق نەرسىلەرنى ئالساملا بولىدۇ، — دەپتۇ. دۇكاندار بۇنى ئاڭلاپ:

— ئانىكا، ئۇنداق بولسا ئۆزلىرى ھېلى كۆرگەن دۇكان بىلەن ئۇنىڭ ئىچىدىكى مال - دۇنيانى ۋە قىرىق خىزمەتچىمنى قوشۇپ سىلىگە بېرەي، — دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان موماينىڭ ھەيرانلىقىدىن زۇۋانى تۇتۇلۇپ بىر ئېغىزمۇ گەپ قىلالماي قاپتۇ. موماينىڭ ئۈندىمەي تۇرغىنىنى كۆرگەن دۇكاندار كۆڭلىدە: مەن گۆھەرنىڭ نەرخىنى ئاز دەپ قويغان ئوخشايەن، دەپ ئويلاپ:

— سىلى بۇنىڭغا ئۈنمىسىلا، يايلاقتىكى ماڭ ئات بىلەن ئون مىڭ تۇياق قويىنمۇ قوشۇپ بېرەي، — دېگەن ئىكەن، موماي دەرھاللا:

— مەن قوشۇلمەن، — دەپ رازىلىق بىلدۈرۈپتۇ. دۇكاندار موماينى مەپە بىلەن دۇكانغا باشلاپ بېرىپ، ئەل - جامائەتنىڭ كۆزىدە تىلىدىن ھۆججەت بېرىپ، دۇكاننى مومايغا ئۆتكۈزۈپ بېرىپ گۆھەرنى ئاپتۇ - دە، ئۆيىگە راۋان بوپتۇ. موماي «بۇ نېمە كارامەت؟» دەپ

تۇرغىنىدا، خىزمەتچىلەر دۇكاننى تاقاپ ئاچقۇچنى ئۇنىڭغا بېرىپتۇ ۋە موماينى ئاۋايلاپ مەپىگە ئولتۇرغۇزۇپ ئۆيىگە ئېلىپ كەپتۇ. مېھرىبانۇ ئۇلارنىڭ ئالدىغا چىقىپ كۈتۈۋاپتۇ. موماي بازاردا بولغان ئەھۋاللارنى بىر - بىرلەپ قىزىغا سۆزلەپ بېرىپ، يانچۇقىدىن دۇكاندار قىلىپ بەرگەن ھۆججەتنى چىقىرىپ ئۇزاتقان ئىكەن، مەلىكە:

— ئى ئانا، گۆھەرنى يېرىم باھاسىغىمۇ ساتالمايلا، شۇنداقتىمۇ ئۆزلىرى ساق - سالامەت قايتىپ كەپلا، — دەپتۇ. ئەتىسى ئانا - بالا ئىككىسىلەن دۇكانغا كۆچۈپ بېرىپ، دۇكاننى ياخشى بىر خىزمەتچىسىگە ئىجارىگە بېرىپ، ئۆزلىرى دۇكاننىڭ مېھمانخانىسىغا ئورۇنلىشىپتۇ. ئۇلار ئەمەت سۇجىنىڭ قايتىپ كېلىشىنى كۈتۈپ تۇرسۇن. ئەمدى گەپنى باشقا ياقىتىن ئاڭلايلى:

بۇ شەھەر پادىشاھىنىڭ بىر ئوغلى بولۇپ، مېھرىبانۇنىڭ ھۆسن - جامالى بىلەن ئەقىل - پاراستى ئەل ئارىسىدا تارىلىپ بۇ شاھزادىنىڭ قولىغا يەتكەن ئىكەن. شۇ سەۋەبلىك شاھزادە مېھرىبانۇغا غايىبانە ئاشىق بولۇپ، گېلىدىن تاماق ئۆتمەيدىغان، كېچىسى ئۇيقۇسى كەلمەيدىغان بولۇپ قاپتۇ. ئۇنىڭدىكى بۇ ئىش ئوتى بارغانسېرى كۈچىيىپ ئاخىرى ئەلچىلەر ئارقىلىق مەلىكىگە ئۆزىنىڭ ئۆيلىنىش نىيىتىنى ئىزھار قىلىپ نامە ئەۋەتىپتۇ. مەلىكە بۇ نامىنى كۆرۈپ قاتتىق غەزەپلىنىپتۇ ۋە «ئەي يىگىت، شۇنى بىلىپ قېلىڭكى، مەن بىر ئېرى بار ئايال، سىزگە ياتلىق بولالمايمەن. ئەڭ ياخشىسى مەندىن ئۈمىدىڭىزنى ئۈزۈڭ» دەپ جاۋابنامە ئەۋەتىپتۇ. شاھزادە مەلىكىنىڭ خېتىنى ئالغاندىن كېيىن يەنە خەت يېزىپ «ئەگەر سىز ماڭا ئۆز ئىختىيارىڭىز بىلەن ياتلىق بولۇشنى راۋا كۆرمىسىڭىز، مەن لەشكەر تارتىپ بېرىپ، بارلىق مال - مۈلكىڭىز بىلەن قوشۇپ ئۆزىڭىزنى بۇلاپ كېتىمەن» دەپتۇ. مەلىكە نامىنى كۆرۈپ بىر چارە تېپىپ شاھزادىنى بايلاش نىيىتىگە كەپتۇ ۋە قول ئاستىدىكى قىرىق خىزمەتچىنى يىغىپ:

— مەن بۈگۈن تەڭ كېچە بىلەن بىر ئادەمنى باشلاپ كېلىمەن، سىلەر ئۇنى نوۋەت بىلەن ئۇرۇپ - دەسسەپ ئۆيدىن قوغلاپ چىقىرىڭلار، — دەپ تاپىلاپتۇ. شاھزادىگە بولسا، — مەن سىزنىڭ

پىكىرىڭىزگە قوشۇلدۇم، تەڭ كېچە بولغاندا دۇكان ئالدىغا كېلىڭ، مەن سىزنى شۇ يەردە كۈتمەن، — دەپ نامە ئەۋەتتىتۇ. شاھزادە مەلىكىنىڭ خېتىنى كۆرۈپ خۇشاللىقىدىن ساراڭ بولاي دەپ قاپتۇ ۋە ئاران دېگەندە كۈننى كەچ قىلىپ مېھرىبانۇنىڭ دۇكىنىنىڭ ئالدىغا كېلىپتۇ. مەلىكە ئۇنىڭ ئالدىغا چىقىپ، يالغان ناز - كەرەشمە بىلەن ئۇنى يېتىلەپ ئايۋاننىڭ ئوتتۇرىسىغا ئېلىپ كىرىپتۇ. شاھزادە مەلىكىنىڭ بۇ ئىلتىپاتىدىن مەست بولۇپ خۇددى بىلىمى تۇرغاندا مەلىكە بىرلا چاۋاك چالغان ئىكەن، تەبىئىي تۇرغان قىرىق نەپەر خىزمەتچى ئېتىلىپ كېلىپ شاھزادىنى ساۋاشقا باشلاپتۇ. شاھزادە ئادەم بولغىنىغا پۇشايمان قىلىپ، ئۆلەر ھالەتتە ئاران ئوردىغا قېچىپ بېرىۋاپتۇ.

بۇ ئەلەمگە چىدىمىغان شاھزادە مەلىكىدىن ئىنتىقام ئېلىش نىيىتىگە كەپتۇ ۋە ئەمەت سۇچىنىڭ ئانىسىنىڭ نامىدىن ئەمەت سۇچىغا مۇنداق دەپ خەت يېزىپتۇ: «سىز ماڭا ئەۋەتكەن بۇ خوتۇن كېلىپلا قىرىق خىزمەتچىسى بار بىر دۇكاننى سېتىۋېلىپ پۇل تاپمەن دەپ قىمار ئويناپ، ئاشايان ئىشلارنى قىلىپ، مېنىڭ بۇ شەھەردە تۇرغۇدەك يۈزۈمنى قويمىدى. تېزراق كېلىپ بۇ بۇزۇق خوتۇننى كۆزۈمدىن يوقاتمىسىڭىز بەرگەن سۈتۈمگە رازى ئەمەس».

بۇ خەت دەل ئەمەت سۇچىغا ئۆيىگە قايتىش تەييارلىقىنى قىلىۋاتقان چاغدا تېگىپتۇ. ئانىسىنىڭ خېتىنى ئوقۇپ ئەمەت سۇچىنىڭ ئەرۋاھى قىرىق گەز ئۆرلەپتۇ ۋە ئۆيىگە يېتىپ بارغان زامان خوتۇننى ئۆلتۈرمەك بولۇپ قەسەم ئىچىپ يولىغا راۋان بويۇپتۇ.

موماي بىلەن مېھرىبانۇ ئەمەت سۇچىنى كۈتۈۋېلىش ئۈچۈن، خىزمەتچىلىرىدىن كىيىم - كېچەك ۋە سوۋغا - سالاملارنى ئەۋەتتىتۇ. ئەمەت سۇچى ئۆيىگە بىر كۈنلۈك يول قالغاندا خىزمەتچىلىرىگە ئۇچراپتۇ. خىزمەتچىلەر ئۆزلىرىنى مېھرىبانۇنىڭ ئەۋەتكەنلىكىنى ئېيتىپ سوۋغا - سالاملارنى ئۇنىڭغا ئۇراتقان ئىكەن، ئەمەت سۇچى: — مەن ئۇنداق بۇزۇق خوتۇننىڭ نەرسىسىنى ئالمايمەن! — دەپ

ۋارقىراپتۇ غەزەپ بىلەن.

خىزمەتچىلەر بۇنى ئاڭلاپ ھەيران قېلىشىپتۇ، ئەمەت سۇچى

كېيىنمۇ كىيىمەي، خىزمەتچىلىرىگە بىرەر ئېغىزمۇ سۆز قىلماي، ئۆيىگە كېلىپ تاماقمۇ يېمەي بېشىنى تۆۋەن سېلىپ ئولتۇرۇپتۇ. ئانىسى بىلەن خوتۇنى ئۇنى «بەك ھېرىپ كەتكەن بولسا كېرەك، ھازىرچە دەم ئېلىۋالسۇن، ھاردۇقى چىققاندا ئاندىن ئەھۋاللىشىرىمىز» دەپ ئويلاپ ئۆز مەيلىگە قويۇپتۇ.

كەچ بولغاندا مەلىكە مەخسۇس تەييارلانغان ھۇجرىغا كىرىپ ئۇنى كۈتۈپتۇ. ئەمما ئېرى كىرمەپتۇ. كۈتە - كۈتە مەلىكىنىڭ كۆزى ئۇيقۇغا كېتىپتۇ. خوتۇننىڭ ئۇخلاپ قالغانلىقىنى جەزم قىلغان ئەمەت سۇچى قولىغا پىچاقنى ئېلىپ، مەلىكە ياتقان ھۇجرىغا كىرىپ، ئۇخلاپ ياتقان مەلىكىنىڭ ئۇدۇل كەلگەن يېرىگە پىچاق سايپتۇ. مەلىكە «ۋايجان» دېيىشكە ئۈلگۈرەلمەي ھوشىدىن كېتىپتۇ. ئەمەت سۇچى ئۇنى ئۆلدى دەپ ئويلاپ، مەلىكىنىڭ قانغا بويالغان تېنىنى كونا كىمگىزگە ئوراپ ساندۇققا سايپتۇ ۋە دەرياغا ئاپىرىپ تاشلىۋېتىپتۇ. ئاندىن ھۇجرىسىغا قايتىپ كەپتۇ ۋە ئۇخلاپ - جۆپلۈپ دېگەندەك كېچىنى تاڭ ئاتقۇزۇپتۇ.

ئەتىسى ئەتىگەن موماي تاماق كۆتۈرۈپ ھۇجرىغا كىرىپتۇ، قانغا بويالغان ئورۇن - كۆرىپلەرنى كۆرۈپ قورققىنىدىن لاغىلداپ تىترەپ كېتىپتۇ ۋە ئوغلىدىن نېمە ئىش يۈز بەرگەنلىكىنى سورايتۇ.

— ئانا، سىز بۇ خەتنى ئەۋەتكەن ئىكەنسىز، مەن سىزنىڭ ئەمىرىڭىز بويىچە بۇ بوزۇق خوتۇننى ئۆلتۈرۈپ دەرياغا تاشلىۋەتتىم، — دەپتۇ ۋە خەتنى ئېلىپ ئانىسىغا ئوقۇپ بېرىپتۇ. ئەمەت خەتنى ئوقۇپ بولۇپ قارىسا ئانىسى ئاللىقاچان ھوشىدىن كەتكەن، ئۇ دەرھال سۇ چېچىپ ئانىسىنى ھوشىغا كەلتۈرۈپتۇ. ئانىسى كۆزىنى ئېچىپلا ئۇنىڭ ياقىسىغا ئېسىلىپ يىغلاشقا باشلاپتۇ ۋە:

— ئىست، بىچارە قىزىم، سېنىڭ قولۇڭدا ناھەق ئۆلۈپتۇ، مەن ئۆمرۈمدە ئۇنىڭدەك ئەقىللىق ۋە زېرەك قىزنى كۆرمىگەن ئىدىم، ئۆز قىزىم بولسىمۇ مېنى ئۇنىڭدەك كۈتمەس ئىدى. ئۇ مېنىڭ خىزمىتىمنى قىلغاندىن باشقا كېچە - كۈندۈز تاغەت - ئىبادەت بىلەن مەشغۇل بولاتتى، ئاللاغا سېغىنىپ دۇئا قىلىپ سېنىڭ تىنىچ - ئامان

قايتىپ كېلىشىڭنى تىلەيتتى .. — دەپ نالە - پەرياد قىلىشقا باشلاپتۇ. ئەمەت سۇچى بۇنى ئاڭلاپ قاتتىق پۇشايماق قىلىپتۇ ۋە مەلىكىنىڭ دەردىدە ئۆز يۇرتىنى تاشلاپ تەركىدۇنيا بولۇپ چىقىپ كېتىپتۇ. ئەمەت سۇچى جاھان كېزىپ تۇرسۇن، ئەمدى گەپنى باشقا ياقىتىن ئاڭلايلى:

بۇ شەھەردە بىر بېلىقچى بولۇپ، ئۆيى دەريا بويىدا ئىكەن. ھەر كۈنى سەھەردە دەريا سۈيىدە تاھارەت ئېلىپ ناماز ئوقۇيدىكەن. بىر كۈنى ئۇ دەريا لېۋىدە تاھارەت ئېلىپ ئولتۇرسا ئالدىغا بىر ساندۇق ئېقىپ كەپتۇ. بېلىقچى دەرھال ساندۇقنى سۈزۈپتۇ - دە، ئۆيىگە ئەكىلىپ ئېچىپ قارىغۇدەك بولسا پەرىزاتتەك ساھىبجامال بىر قىز قانغا بويالغان ھالدا ياتقۇدەك. قىزنىڭ تېخى تىرىك ئىكەنلىكىنى بىلىپ، داڭلىق بىر تېۋىپنى چاقىرىپ كېلىپ:

— ئەي تېۋىپ، سەن بۇ قىزنى بىر ئامال قىلىپ ساقايتقىن، بۇنىڭ ئۈچۈن پۈتۈن مال - دۇنيارىم كەتسىمۇ مەيلى، — دەپ يېلىنىپتۇ. قىزنى كۆرۈپ تېۋىپنىڭ قورسىقىغا جىن كىرىپتۇ - دە: — مەن قىزنى داۋالاپ ساقايتاي، ئەمما قىزنىڭ تېزراق ساقىيىشى ئۈچۈن ئۆيۈمگە ئاپىرىپ داۋالاشم كېرەك، — دەپتۇ. بېلىقچى ئىچىدە بۇنىڭغا نارازى بولسىمۇ، قىزنىڭ تېزراق ساقىيىشىنى ئويلاپ ئامالسىز ماقۇل بوپتۇ. شۇنىڭ بىلەن تېۋىپ مېھرىبانۇنى قىرىق كۈن داۋالاش شەرتى بىلەن ئۆيىگە ئېلىپ كېتىپتۇ. بېلىقچى ھەر كۈنى كېلىپ مەلىكىنى يوقلاپ تۇرۇپتۇ. ئوتتۇز توققۇز كۈن بولغاندا مېھرىبانۇ ساقىيىپ ئەسلىدىكى ھالىتىگە قايتىپتۇ. بۇنى كۆرۈپ تېۋىپنىڭ مەلىكىگە بولغان مايلىلىقى ھەسسىلەپ ئېشىپتۇ - دە، قىزنى ئېلىپ قېچىش نىيىتىگە كېلىپ دەرھال بىر مەپە تەييارلاپ يولغا راۋان بوپتۇ. قىرىقىنچى كۈنى بېلىقچى تېۋىپنىڭ ئۆيىگە كەلسە تېۋىپمۇ، مەلىكىمۇ كۆرۈنمەپتۇ. بېلىقچى قىزنى تېۋىپنىڭ ئېلىپ قاچقانلىقىنى بىلىپ قاتتىق ئاھ ئۇرۇپتۇ. مەلىكىنىڭ دەردىدە كۇلاھ - جەندە كىيىپ دەرۋىشلىك يولغا مېڭىپتۇ.

تېۋىپ شۇ ماڭغانچە باشقا بىر شەھەرنىڭ يېنىغا كەلگەندە، مېھرىبانۇ مەپىدە ئولتۇرۇپ «ئەمدى تېۋىپ مېنى ئۆز نىكاھىغا

ئالماقچى، ئۇنىڭغا رازىلىق بەرمەي دېسەم ئۇ مېنى ئۆلۈمدىن قۇتقۇزدى. ئۇنىڭغا يۈز كېلەلمەيمەن، رازىلىق بېرەي دېسەم مەن باشقا ئەرنىڭ ئەمرىدىكى ئايال» دېگەنلەرنى ئويلاپ ئۆزىنى مەپىدىن تاشلاپتۇ. تېۋىپ بۇنى سەزمەي شەھەرگە كىرىپ كاتتا بىر مېھمانخانىغا ئورۇنلىشىپتۇ ۋە مەلىكىنى باشلاپ كىرىش ئۈچۈن مەپىنىڭ ئىشىكىنى ئېچىپتۇ. قارىغۇدەك بولسا مەلىكە يوق نۇرغۇدەك. تېۋىپ: «ئاھا!» دېگىنىچە داد - پەرياد كۆتۈرۈپ يىغلاپتۇ ۋە مەلىكىسىز بۇ دۇنيا ماڭا ھارام دەپ، قەلەندەر سىياقىغا كىرىپ جاھان كېزىپ مەلىكىنى ئىزدەشكە باشلاپتۇ.

مەلىكە مەپىدىن چۈشۈپ يەتتە كېچە - كۈندۈز يول يۈرگەندىن كېيىن چوڭ بىر دەريانىڭ لېۋىگە كەپتۇ. دەريادىن ئۆتۈشكە كۆزى يەتمەي دەريانى ياقىلاپ مېڭىپ بىر كېمىچىگە ئۇچراپتۇ. مەلىكە كېمىچىگە:

— مېنى بۇ دەريادىن ئۆتكۈزۈپ قويسىڭىز، — دېگەن ئىكەن،

مەلىكىنى كۆرۈپلا ئاشىق بولغان كېمىچى:

— ماڭا تەگسىڭىز ئۆتكۈزۈپ قويمەن — دەپتۇ.

— ماقۇل، مېنى دەريادىن ئۆتكۈزۈپ قويسىڭىزلا سىزگە

تېگىمەن، — دەپتۇ مەلىكە دەريادىن ئۆتۈۋېلىش ئۈچۈن. كېمىچى

مەلىكىنى دەريادىن ئۆتكۈزۈپ ئۆيىگە باشلاپ كەپتۇ. كېمىچىنىڭ

ئايالى ئۆلۈپ كەتكەن بولۇپ، تۆت بالىسى بىلەن بويناق قالغان

ئىكەن. ئۇ بۇ چىرايلىق ئايالغا ئىگە بولغىنىغا ناھايىتى خۇشال

بولۇپ، تېزراق ئوي قىلىش نىيىتىگە كەپتۇ. بالىلىرىغا مەلىكىنى

ئوبدان كۈتۈشنى ئورۇنلاشتۇرۇپ قويۇپ، ئۆزى تويۇق نەرسىلەرنى

سېتىۋېلىش ئۈچۈن شەھەرگە كېتىپتۇ. بۇلارنىڭ ئويى شەھەرگە يىراق

بولغاچقا، ئۈچ كۈن يول يۈرۈشكە توغرا كېلىدىكەن. كېمىچى

شەھەردىكى سودا ئىشلىرىنى تېز تۈگىتىپ ئۈچ كۈنلۈك يولنى بىر

يېرىم كۈندە بېسىپ ئۆيىگە كەلسە مەلىكە يوق، «قىز نەگە

كەتتى؟» دېگىنىچە بالىلىرىنى ئۇرۇپ - تىللاپ نالە قىلىپتۇ. ئۇمۇ

«مەلىكىسىز بۇ دۇنيا ماڭا ھارام» دەپ قەلەندەر سىياقىغا كىرىپ،

بالىلىرىنى تاشلاپ، مېھرىبانۇنى ئىزدەپ جاھان كېزىشكە باشلاپتۇ.

مەلىكە شۇ قاچقانچە ئادەم ئايىغى يەتمىگەن چۆل - جەزىرىگە بېرىپ قايتۇ. غەربىسىنى يىغلاپتۇ. ئاخىرى تەقدىر شۇنداق ئوخشايدۇ، ئاۋات شەھەرلەردە ياشىسام ئۆزۈمگە دۈشمەن تېپىۋالدىم. ئەمدى مۇشۇنداق ئادەمسىز چۆلدە ياشاي، دەپ ئويلاپ، قورسىقى ئاچسا ياۋا گىياھلارنى يەپ، ئۇسسۇس يامغۇز سۈيى ئىچىپ تۇرمۇش كۆچۈرۈشكە باشلاپتۇ.

بىر شەھەرنىڭ ئادىلشاھ ئىسىملىك پادىشاھى بولۇپ، دائىم شىكار قىلىشنى ياخشى كۆرىدىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئادىلشاھ بىر نەچچە ياشاۋۇللىرىنى ئەگەشتۈرۈپ شىكارغا چىقىپتۇ. خېلى كۆپ جاڭگال - تاغلارنى ئاشقان بولسىمۇ بىرەر نەرسە ئوۋلىيالماي ناھايىتى ئىچى پۇشۇپتۇ. شۇنداقتىمۇ يەنە يولدىن قالماي مېڭىپتۇ. مېڭىپ - مېڭىپ ئاخىرى مېھرىبانۇ ياشاۋاتقان جاڭگالغا كېلىپ قايتۇ. ئادىلشاھ ئات ئۈستىدە كېتىۋاتسا قوللىدىكى قارچىغا ئۇچۇشقا تەمىشلىپتۇ. پادىشاھ قارچىغىنى قۇيۇپ بەرگەن ئىكەن. قۇش ئۇچۇپ بېرىپ ئورمانلىققا كىرىپ كېتىپتۇ. پادىشاھ بېرىپ قارىغۇدەك بولسا، مۇشۇ ياشقىچە كۆرۈپ باقمىغان غەلىتە سىياقتىكى بىر قىز تۇرغۇدەك. شاھ مەلىكىنى ئاتقا مىندۈرۈپ ئوردىغا ئېلىپ كەپتۇ ۋە ئېسىل كىيىم - كېچەكلىرىنى كىيگۈزۈپ، ياخشى تاڭاملار بىلەن كۈتۈپتۇ. بىر نەچچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن، مەلىكىنىڭ ھۆسنىگە ھۆسن قوشۇلۇپ تېخىمۇ چىرايلىقلىشىپ كېتىپتۇ. بۇنى كۆرگەن شاھ مەلىكىگە ئاشىق بولۇپ قايتۇ ۋە ئۇنى قىرىق بىرىنچى خوتۇنلۇققا ئالماقچى بولۇپ:

— ئەي گۈزەل قىز، ماڭا ياتلىق بولۇشنى خالامسىز؟ — دەپ سوراپتۇ. مەلىكە بۇنى ئاڭلاپ:

— ھۆرمەتلىك شاھىم، ئۆزلىرى مېنى مۇشۇ ئادەم ئايىغى يەتمىگەن چۆل - جەزىرىدىن قۇتقۇزۇپ كېلىپ يېڭى ھاياتقا ئېرىشتۈردىلە، مەن سىلنىڭ تەلەپلىرىنى قوبۇل قىلىشقا ھەر جەھەتتىن تەييار. ئەمما مەن ئۇزۇن زامان جاڭگالدا تۇرغانلىقىم ئۈچۈن تېنىم زەئىپلىشىپ كەتتى. مەن بۇ ھالىم بىلەن سىلنىڭ خىزمەتلىرىنى ياخشى قىلالماسلىقىمدىن ئەنسىرەيمەن. شۇڭا ماڭا قىرىق كۈنلۈك مۆھلەت بەرسىلە، مەن ئەسلىمگە كېلىۋالسام، ئاندىن

نىكاھلىرىغا ئۆتسەم، — دەپتۇ. شاھ ئۇنىڭ تەلىپىگە قوشۇلۇپتۇ ۋە ئەڭ گۈزەل چارىباغا ئورۇنلاشتۇرۇپ، قىرىق خوتۇننى مەلىكىنىڭ خىزمىتىنى قىلىشقا بۇيرۇپتۇ. ئىككى كۈندىن كېيىن ئادىلشاھ يەنە شىكارغا چىقىپ كېتىپتۇ. مېھرىبانۇ شاھنىڭ باشقا خوتۇنلىرى بىلەن ئوبدان تونۇشۇپ چىقىپ، ياخشى سىردىشىپ ئاچا - سىڭىللاردەك بولۇپ كېتىپتۇ. بىر كۈنى مېھرىبانۇ:

— ئاچىلار، پادىشاھىمىزنىڭ قول ئاستىدا قانچە شەھەر بار؟ شاھىمىزنىڭ قانچە دوستى، قانچە دۈشمىنى بار؟ — دەپ سوراپتۇ. — پادىشاھىمىزنىڭ قول ئاستىدا يەتتە شەھەر بار، دوستى ناھايىتى كۆپ، ئەمما تاغدىكى قىرىق قاراقچىلار ئۇنىڭ ئەشەددىي دۈشمىنى، بۇ قاراقچىلار ھەر يىلى بىر قېتىم تاغدىن چىقىپ پۇقرالارنىڭ چىرايلىق قىزلىرىنى، مال - مۈلۈكلىرىنى بۇلاپ كېتىدۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. خوتۇنلاردىن بىرى. مەلىكە بۇنى ئاڭلاپ بىر ئامال قىلىپ قاراقچىلارنى يوقىتىشقا بەل باغلاپتۇ ۋە خوتۇنلار بىلەن مەسلىھەتلىشىپ قاراقچىلارغا مۇنداق دەپ خەت يېزىپتۇ:

«ئى قاراقچىلار، بىز پادىشاھنىڭ قىرىق خوتۇنى، شاھ شىكارغا كەتكەن پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ سىلەرنىڭ ھۇزۇرۇڭلارغا بېرىپ بىر كېچە مېھمان بولۇپ كېلىشنى ئويلىدۇق. ئارىمىزدا شاھىمىز يېقىندا گەمىرىگە ئالماقچى بولغان ئاي يۈزلۈك پەرىدىن بىرى بار، ئۇنى سىلەرنىڭ باشلىقىڭلارغا تەقدىم قىلىمىز، ئەگەر خالىساڭلار تەييارلىق قىلىپ قويۇڭلار». قاراقچىلار بۇ خۇش خەۋەردىن ناھايىتى سۆيۈنۈپتۇ ۋە خەت ئەكەلگەن ئەلچىدىن مەلىكىلەرنى قىزغىن قارشى ئالىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپ نامە ئەۋەتىپتۇ. پادىشاھنىڭ خوتۇنلىرى مېھرىبانۇنىڭ يېتەكچىلىكىدە بىر كوزا مەي تەييارلاپ قاراقچىلارنىڭ ھۇزۇرىغا يېتىپ كەپتۇ. قاراقچىلار مېھمانلارنى ناھايىتى قىزغىن قارشى ئاپتۇ ۋە دەرھال بەزمىنى باشلاپتۇ. سورۇندا مېھرىبانۇ ساقىي بولۇپ مىڭ خىل ناز - كەرەشمە بىلەن قاراقچىلارغا مەي تۇتۇشقا باشلاپتۇ. مەي ناھايىتى كۈچلۈك بولغاچقا، كوزىدىكى مەي تۈگىمەي تۇرۇپلا قاراقچىلار بىر - ئىككىدىن مەست بولۇشقا باشلاپتۇ. مېھرىبانۇ ھەر خىل ئاماللار بىلەن كوزىدىكى مەينىڭ ھەممىسىنى قاراقچىلارغا

ئىچۈرۈپتۇ. شۇنىڭ بىلەن قىرىق قاراقچى مەستلىكتىن بېھوش بولۇپ ئۆلۈكتەك يېتىپ كېتىپتۇ. خوتۇنلار تەييارلاپ كەلگەن پىچاقلىرى بىلەن قاراقچىلارنى بىر - بىرلەپ ئۆلتۈرۈپتۇ. قاراقچىلارنىڭ باشلىرىنى كېسىۋېلىپ بىر ساندۇققا قاچىلاپتۇ ۋە بارلىق مال - دۇنيالىرى بىلەن قوشۇپ ئوردىغا ئېلىپ كەپتۇ. مەلىكە خوتۇنلارغا: — مەن ئەمدى بۇ شەھەردىن كەتمەسم بولمايدۇ. پادىشاھ قايتىپ كەلگەندە ساندۇقتىكى قىرىق قاراقچىنىڭ بېشىنى تاپشۇرۇپ بەرگەيسىلەر، — دەپتۇ. پادىشاھنىڭ ئۆزلىرىنى تاشلىۋېتىشىدىن ئەنسىرىگەن خوتۇنلار ئۇنى دەرھال يولغا سېلىپ قويۇپتۇ.

پادىشاھ شىكاردىن كېلىپ قارىغۇدەك بولسا، خوتۇنلار يىغلىشىپ ئولتۇرغۇدەك. ئەسلىدە ئۇلار پادىشاھتىن قورقۇپ يالغاندىن يىغلىغان ئىكەن، پادىشاھ «نېمىشقا يىغلايسىلەر» دەپ سورىغان ئىكەن. خوتۇنلار بولغان ئەھۋاللارنى باشتىن - ئاخىر سۆزلەپ بولغاندىن كېيىن، «بىز شۇنداق ئەقىللىق بىر قىزنىڭ شەھىرىمىزدىن كەتكىنىگە يىغلايمىز» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ۋە قاراقچىلارنىڭ باشلىرى بىلەن مال - مۈلۈكلەرنى شاھنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ. ئەمما مەلىكىنى تېز يولغا سېلىۋەتكەنلىرىنى يوشۇرۇپتۇ. ئادىلشاھ قاراقچىلاردىن قۇتۇلغىنىغا خۇش بولۇپ، مېھرىبانۇغا تەشەككۈر ئېيتىپتۇ ۋە بۇنىڭ ئەقىل - پاراستىگە ئاپىرىن ئوقۇپ، ئۇنىڭغا تېخىمۇ ئاشىق - بىقارار بولۇپ، مەلىكىنىڭ كېتىپ قالغانلىقىدىن ھەسرەت چېكىپ، مېھرىبانۇنى تېپىپ كېلىش ئۈچۈن شەھەرنى تاشلاپ دەۋرىشلەرچە جاھان كېزىشكە باشلاپتۇ.

مېھرىبانۇ خوتۇنلار بىلەن خوشلىشىپ، بۇرۇنقىدەك سودىگەر قىياپىتىدە ياسىنىپ، توپتوغرا بىر ئاي يول يۈرۈپ، باشقا بىر شەھەرگە كېلىپ ئېسىل سارايلاردىن بىرىگە ئورۇنلىشىپتۇ. بىر كۈنى مېھرىبانۇ شەھەر ئايلىنىپ كېتىۋاتسا، پۈتۈن شەھەر خەلقى چىرايلىق ياسىنىپ بىر تەرەپكە ئالدىراپ كېتىۋاتقۇدەك، مېھرىبانۇ مويىسىپت بىر كىشىدىن «بۇ كىشىلەر نەگە كېتىۋاتىدۇ؟» دەپ سورىغان ئىكەن. ھېلىقى كىشى:

— بۇ شەھەرنىڭ پادىشاھى ئۆلۈپ كەتكىلى بىر ئاي بولدى، دۆلەت قۇشى قويۇپ بېرىلگىلى ئالتە كۈن بولغان بولسىمۇ تېخى

ھېچكىمنىڭ بېشىغا قونمىدى. قائىدە بويىچە قۇش يەتتە كۈن قويۇپ بېرىلەتتى، بۈگۈنمۇ بۇ قۇش بىرەر ئادەمنىڭ بېشىغا قونمىسا پادىشاھ سايلاش كېيىنكى يىلغا قالدۇ. شۇڭا كىشىلەر تەلىپنى سىناش ئۈچۈن دۆلەت قۇشىنىڭ ئۆز بېشىغا قونۇشىنى تەمە قىلىپ شەھەر مەيدانىغا كېتىۋاتىدۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. مېھرىبانۇ بۇنى ئاڭلاپ قىزىقىپ قاپتۇ ۋە كىشىلەر توپىغا ئەگىشىپ مېڭىپ مەيداننىڭ بىر چېتىگە كېلىپ تاماشا قىلىشقا باشلاپتۇ.

كۈن چۈش بولغاندا دۆلەت قۇشى قويۇپ بېرىلىپتۇ. قۇش بىر ھازا ئۇچقاندىن كېيىن، پەسلەپ كېلىپ بىر چەتتە تۇرغان مېھرىبانۇنىڭ بېشىغا قونۇپتۇ. كىشىلەر دەرھال يۈگۈرۈشۈپ كېلىپ مەلىكىنى ھۆرمەت - ئىكراملار بىلەن ئوردىغا ئېلىپ كىرىپ تەختكە ئولتۇرغۇزۇپتۇ. شۇ كۈندىن باشلاپ مېھرىبانۇ بۇ شەھەرنىڭ پادىشاھى بولۇپتۇ ۋە شەھەرنى ئادىل سوراڭقا باشلاپتۇ.

بىر كۈنى مېھرىبانۇ ئوردىغا ئۈستۈن رەسسامدىن بىرنى چاقىرىپ كېلىپ، ئۆزىنىڭ ئەسلىدىكى ئايالچە سۈرىتىنى سىزدۇرۇپتۇ. ئاندىن رەسسامغا مەخپىيەتلىكنى قاتتىق ساقلاشنى ئېيتىپ نۇرغۇن ئالتۇن - كۈمۈشلەر بىلەن يولغا ساپتۇ. ئەتىسى مېھرىبانۇ رەسسىمىنى ئوردا ئالدىغا ئاستۇرۇپ ئىككى ياساۋۇل قويۇپتۇ ۋە: «كىمكى بۇ رەسسىمنى كۆرۈپ ھوشىدىن كەتسە، شۇ كىشىنى دەرھال ئوردىغا ئېلىپ كىرىڭلار!» دەپ پەرمان قىپتۇ. ئۈچ كۈن ئۆتكەندىن كېيىن ئوردا ئالدىغا ئىككى كىشى كەپتۇ ۋە رەسسىمنى كۆرۈپ ئارقا - ئارقىدىن ھوشىدىن كېتىپتۇ. ياساۋۇللار دەرھال ئۇلارنى مەلىكىنىڭ ئالدىغا ئەكىرىپتۇ. بۇلارنىڭ ئاۋۋال كەلگىنى ئەمەت سۇچى ئىكەن، كېيىنكىسى ئەمەت سۇچىغا ئانىسىنىڭ نامىدىن خەت يېزىپ مېھرىبانۇنى شۇنچە كۆپ ۋەيرانچىلىقلارغا سالغان قارا نىيەت شاھزادە ئىكەن. مېھرىبانۇ ئەمەت سۇچىنى چارباغقا سەيلە قىلىشقا، ھېلىقى شاھزادىنى بولسا زىنداندا يېتىشقا بۇيرۇپتۇ. ئەمما مېھرىبانۇ ئەنچە ياسىنىۋالغانچاقا، ئۇلار تونۇيالماپتۇ. شۇ تەرىقىدە بىر نەچچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن، مېھرىبانۇنى دەريادىن سۈزۈۋالغان بېلىقچى ۋە ئۇنى داۋالاپ ساقايتقان تېۋىپ، دەريادىن ئۆتكۈزۈپ قويغان كېمىچى ۋە جاڭگالدىن قوتقۇزۇپ ئەكەلگەن پادىشاھ قاتارلىق قەلەندەر

قىياپىتىدىكى ئاشىقلار بىر - بىرلەپ كېلىپ، ئوردا ئالدىدىكى رەسىمنى كۆرۈپ، بېھوش بولۇپ يىقىلىپتۇ. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئەمەت سۇچى بار چارباغقا ئورۇنلاشتۇرۇلۇپ ياخشى كۈتۈلۈپتۇ. بىر كۈنى مېھرىبانۇ پۈتۈن ئوردا ئەھلىنى يىغىپتۇ ۋە ئۆزى تەختتىن ئورۇن ئالغاندىن كېيىن:

— ھازىر مەن گۇناھكارلارغا ھۆكۈم ئېلان قىلىمەن، گۇناھكارلار ئېلىپ كېلىنسۇن! — دەپ بۇيرۇق قىپتۇ. ياساۋۇللار شۇ زامان مەلىكىنىڭ رەسىمىنى كۆرۈپ ھوشىدىن كەتكەن ئالتە كىشىنى مەلىكىنىڭ ئالدىغا ھازىر قىپتۇ.

مېھرىبانۇ بۇلارنىڭ گۇناھىنى بىر - بىرلەپ سۆزلەپ بولغاندىن كېيىن:

— ئەمدى سىلەرگە قانداق جازا بەرسەم بولار؟ — دەپ سورىغان ئىكەن، ئۇلار:

— بىز راستتىنلا گۇناھكار شاھىم، ھەر قانداق جازاغا لايىق قىمىز، — دېيىشىپتۇ. كۆڭۈللىرىدە بولسا بۇ پادىشاھنىڭ ئۆزلىرىنىڭ ئىشلىرىدىن خەۋەردار ئىكەنلىكىنى ئويلىشىپ ھيران قىلىشىپتۇ.

— ماقۇل، — دەپتۇ مېھرىبانۇ، — ئۇنداق بولسا ھۆكۈمنى ئەتە ئېلان قىلىمەن، سىلەر بىر كۈن بولسىمۇ يورۇق دۇنيانى كۆرۈۋېلىڭلار!

مېھرىبانۇ بۇ ئالتەيلەننى چاھارباغقا ئاپىرىپ ياخشى كۈتۈشنى ئورۇنلاشتۇرۇپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئوردا ئەھلى تارقىلىپتۇ. كەچ كىرگەندە مەلىكە يوشۇرۇن ھالدا ئەمەت سۇچىنى ھۇجرىسىغا ئەكەلدۈرۈپتۇ. ئەمەت سۇچى «ئەمدى پادىشاھنىڭ قانداق غەزىپىگە دۇچ كېلەرمەن؟» دەپ يۈرىكى پوك - پوك ئولتۇرغاندا، پادىشاھ مېھرىبانۇ كىرىپ كەپتۇ ۋە ئەمەت سۇچىغا قاراپ:

— سەن گۇناھسىز بىر قىزنى ئۆلتۈرۈپ دەرياغا تاشلىۋەتتىڭ، بۇنىڭ ئۈچۈن سەن ئۆلۈمگە ھەقىقىسەن. ئۆلۈشتىن بۇرۇن سېنىڭ دەيدىغان قانداق گەپلىرىڭ بار؟! — دەپ سوراپتۇ.

— راست، مەن بىر قىزنىڭ جېنىغا زامىن بولدۇم، بۇنىڭ ئۈچۈن مەن ئۆلۈمگە رازىمەن، ئەمما ئۆز ئانىمىڭ نامىدا يېزىلغان

بىر پارچە خەت بۇنىڭغا سەۋەبچى بولغان، — دەپ خەتنى مېھرىبانۇغا كۆرسىتىپتۇ. مېھرىبانۇ خەتنى كۆرگەندىن كېيىن، ئۆزىنىڭ شۇنچە دەردلەرنى تارتىشىغا سەۋەبچى بولغان ئىشنىڭ ھېلىقى بەتنىيەت شاھزادە ئىكەنلىكىنى چۈشىنىپ يېتىپ، ئەمەت سۇچىنى ئەپۈ قىپتۇ. مەلىكە ئۈستىدىكى شاھلىق لىباسىنى سېلىپ تاشلىغان ئىكەن. ئەمەت سۇچى كۆزلىرىگە ئىشەنمەي قاپتۇ ۋە يۈگۈرگەن پېتى مەلىكىنىڭ ئايىغىغا يىقىلىپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئۇلار بېشىدىن ئۆتكەنلىرىنى سۆزلىشىپ، يىغلىشىپ - كۈلۈشۈپ كېچىنى خۇشال ئۆتكۈزۈپتۇ.

ئەتىسى ئەمەت سۇچىنى چاھارباغقا ئەۋەتىۋېتىپ، ئۆزى ئوردىغا كەپتۇ. بۇ چاغدا پۈتۈن ئوردا ئەھلى يىغىلىپ مەلىكىنى كۈتۈپ ئولتۇرغان ئىكەن. مەلىكە تەختتە ئولتۇرغاندىن كېيىن، گۇناھكارلارنى ئەكىرىشكە بۇيرۇق قىپتۇ. ھايال ئۆتمەي گۇناھكارلار ھازىر بوپتۇ. مەلىكە پۈتۈن خالايق ئالدىدا ئۆز سەرگۈزەشتىسىنى سۆزلەپ بولۇپ ئۈستىدىكى شاھانە تون - سەرىپايىلارنى سالغان ئىكەن، پۈتۈن ئوردا ئەھلى ھاڭ - تاڭ بولۇشۇپ، مەلىكىنىڭ ئەقىل - پاراسىتىگە قايىل بولۇشۇپتۇ. ھېلىقى بەتنىيەت شاھزادىگە لەنەتلەر ئوقۇشۇپتۇ ۋە شۇ مەيداندىلا شاھزادىنىڭ كالىسىنى ئېلىشىنى مەلىكىدىن ئۆتۈنۈپتۇ. مەلىكە شۇ يەردىلا شاھزادىنى ئۆلۈمگە بۇيرۇپتۇ. بېلىقچى، تېۋىپ، كېمىچى، پادىشاھلارغا نۇرغۇن ئالتۇن - كۈمۈش بېرىپ يولغا ساپتۇ. ئەمەت سۇچىغا ئۆزىنىڭ شاھلىقىنى ئۆتۈنۈپ بېرىپتۇ. بۇ ئادىل ھۆكۈمدىن پۈتكۈل خالايق تولمۇ رازى بوپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ ئەمەت سۇچى پادىشاھ، مەلىكە ئوڭ قول ۋەزىر بولۇپ يۇرتىنى ئادىل سوراشقا باشلاپتۇ. ئەمەت سۇچى پادىشاھلىق تەختكە چىققاندىن كېيىن، ئاۋۋال ئانىسىنى ئېلىپ كەپتۇ. ئاندىن مېھرىبانۇنىڭ ئاتىسىنىڭ شەھىرىگە بېرىپ چېپەر شاھ بىلەن دىدارلىشىپتۇ. چېپەر شاھ ئالەمدىن ئۆتۈپ، يەر - زېمىنلىرى ئۇلارنىڭ تەۋەلىكىگە ئۆتۈپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە بەختلىك ياشاپتۇ.

ئېيتىپ بەرگۈچى: ئابدۇس ياقۇپ
رەتلەنگۈچى: پاتىگۈل ئەخمەت

ئالما

خېلى زامانلار بۇرۇن، تەكلىماكاننىڭ كۈنچىقىش تەرىپىدە «يۇمىلاققۇم» دېگەن بىر شەھەر بولغان ئىكەن. ئۇ يەردە يۇرتتىن مەمۇرچىلىق، ئەلدىن ئامان - ئېسەنچىلىك قاچقان، بەگزادە - ئەمەلدارلار ھەددىدىن ئاشقان، ئىشلىمەسلەر بىكار يەپ - ئىچىپ بۇزۇپ قاچقان، پۇقرالار ئاچ - ھارغىنلىق دەستىدىن غەزىپى قايىناپ تاشقان ئىكەن.

شۇ چاغدا ھېلىقى شەھەرنىڭ يىراق بىر چېتىدە سايىم ئىسىملىك بىر نامرات دېھقان ياشايدىكەن. ئۇ ئەتىدىن - كەچكىچە باينىڭ يېرىدە ئىشلىەپ، كېچىلىرى چارۋىلىرىنى باقىدىكەن، لېكىن قورسىقى تويغۇدەكمۇ غىزاغا ئېرىشەلمەيدىكەن.

ئۇ شۇ تەرىقىدە كۈن ئۆتكۈزۈپ ئوتتۇز ياشلاردىن ئاشقان بولسىمۇ، لېكىن قولىدا ۋەجى بولمىغانلىقتىن، ئۆيلىنىش تەرەددۇتىنى قىلالماپتۇ، چۈنكى سايىم تۈز كۆڭۈل، سەمىمى، ئىنسانىيلىق كىشى بولۇپ، ئۇ ساختىلىق بىلەن پۇل تېپىپ توي قىلغۇچە، بۇ دۇنيادىن بويتاق ھالىمچە ئۆتۈپ كېتىمەن، دېگەننى ئويلايدىكەن. ئۇ يازنىڭ تازا ئىسسىق بىر كۈنى ئېتىزدا ئىشلەۋېتىپ ئۇسساپ قاپتۇ - دە، ئېرىق بېشىغا سۇ ئىچىشكە كەپتۇ. سۇ ئىچىۋېتىپ قارىسا، سۇدا بىر تال قىزىل ئالما ئېقىپ كېلىۋاتقۇدەك، ئۇ ئالمنى سۇزۇۋېلىپ بىر چىشلەپ يېرىمنى قويۇپتۇ. لېكىن كۆڭلىگە بىردىن: توختا! بۇ ئالما يا مېنىڭ بولمىسا، ئۇنى ئىگىسىنىڭ رازىلىقىسىز يېسەم ئۇ دۇنياغا بارغاندا نېمە دەپ جاۋاب بېرىمەن؟ ئەمدى ئالمنىڭ ئىگىسىنى نەدىن بولمىسۇن تېپىپ ھەقىياتىنى تۆلەپ، ئۇنى رازى قىلىشىم كېرەك، دېگەن ئوي كەپتۇ ۋە ئالمنى پوتىسىغا تۈگۈپ، ئېرىقنى بويلاپ باش تەرەپكە مېڭىپتۇ.

سايىم مېڭىپتۇ، مېڭىپتۇ. ساي - كەنتلەرنى ئاتلاپتۇ. نامازشام بولاي دېگەندە ھېلىقى ئېرىقنىڭ ئەتراپى قويۇق مېۋىلىك باغ بىلەن ئورالغان بىر ئۆينىڭ كەينىدىن ئېقىپ چىققۇتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ. سايىم ئوبدان سەپسىلىپ قارىغاندىن كېيىن، «ھە! بۇ ئالما دېسەم - دېمىسەم مۇشۇ باغ ئىگىسىنىڭ بولۇشى چوقۇم» دەپ جەزملەپتۇ - دە، ئىشىكىنى ئاستا قېقىپتۇ، ھايال بولماي ئۆيدىن ساقاللىرى خىزىرىنىڭكىدەك ئاۋازغا، ئىللىق چىراي بىر بوۋاي چىقىپتۇ. سايىم ئۇنىڭ بىلەن سالام - سائەت قىلىشقاندىن كېيىن، ئۆزىنىڭ بۇ يەرگە بىر «ھەقىيات» ئىشى بىلەن كەلگەنلىكىنى ئېيتىپتۇ.

سايىمنىڭ سۆزىدىن: مېنىڭدە نېمە ھەقىياتى بولغىدى بۇنىڭ؟ دەپ ئەگەچچۈپلەنگەن بوۋاي مېھماننى ئۆيىگە باشلاپتۇ - دە: — قېنى ئېيتسىلا، مېنىڭدە ھەقىياتلىرى بارلىقىغا ئىسپاتلىرى بولسا مەن ھازىر... — دەپ سۆز باشلىشىغا، سايىم سۆزنى بۆلۈپ: — يوقسۇ! ئۇ مەن ئۆزلىرىگە تۆلەيدىغان ھەق... — دەپ بولغان ئىشنى باشتىن - ئاياغ بايان قىلىپتۇ ۋە مانا ئالمنىڭ ھەقىقى ئۈچۈن پۇل، بولمىسا مەن ئۆزلىرىگە ئەبەدىي قۇل، — دەپ بىر نەچچە تەڭگىنى داستىخانغا قويۇپ قول باغلاپ تۇرۇپتۇ.

ئۆي ئىگىسى بوۋاي سايىمنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ، «بۇ پەزىلەتتە ھاتەمدىن قېلىشمايدىغان ئاق دىل، ساپ نىيەت كىشى ئىكەن. ئانچىكى ئۆزۈم كۆرمىگەن بىر ئالمنىڭ ھەقىقىنى تۆلەيمەن دەپ شۇنچە يىراق يەردىن رىيازەت چېكىپ كېلىپ، بىرىنچىدىن خۇدانىڭ غەزىپىدىن، ئىككىنچىدىن سىلنىڭ ھەقىياتلىرىدىن قورقۇم دەيدۇ. بۇ كىشىنىڭ دىل ئەسرارىنى يەنە بىر قېتىم سىناپ كۆرەي، ئەگەر دېگەن يەردىن چىقسا ئۇنىڭ بىلەن تۇغقان بولۇشنىڭ يولىنى تۇتاي» دېگەننى خىيالىدىن ئۆتكۈزۈپتۇ ۋە سايىمغا قاراپ:

— گەي ياخشى كىشى، سىز بۇ ئالمنى ئىگىسىدىن ئىجازەت ئالمايلا يەپسىز، مەن بۇنىڭدىن ئۆتمەيمەن، — دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان سايىم قاتتىق غەمگە چۆكۈپ ئازابلىنىپتۇ. ئۇ بوۋايغا يېلىنىپ

تۇرۇپ:

— بۇ گۇناھىم ئۈچۈن ئۆمۈر بويى ئۆزلىرىگە قۇل بولاي،
 ئاخىرەتكە قەرز بىلەن كەتمەي، — دەپ يېلىنىپتۇ.

— بىر شەرتىم بار، شۇنى ئورۇندىسىڭىز ئالمنىڭ ھەققىدىن
 ئۆتمەن — دەپتۇ بوۋاي.

— جېنىم بىلەن، — دەپتۇ سايىم.

— مېنىڭ بىر قىزىم بار، بىرىنچىدىن قۇلقى پاك،
 ئىككىنچىدىن قارىغۇ، ئۈچىنچىدىن گاچا، تۆتىنچىدىن قولى
 تۇتمايدۇ، بەشىنچىدىن پۇتى باسمايدۇ. ئۇنىڭ مۇشۇ ئەيىبلىرى
 تۈپەيلىدىن ھېچ يەردىن ئەلچى كەلمىدى. شۇڭا مۇشۇ قىزىمنى
 نىكاھىڭىزغا ئېلىپ مېنى تەڭلىكتىن چىقىرىڭ، — دەپتۇ ئۆي
 ئىگىسى.

سايىم «قانداق قىلاي، ئىشلەپ ئۆزۈمنىڭ قورسىقىمنى
 باقالمايدىغان ئادەممەن، شۇنداق تۇرۇقلۇق بۇ ناكقا قىزنى قانداق
 باقمەن» دەپ ئۇنىڭ كۆزى نەمگە، كۆڭلى غەمگە توشۇپتۇ. ئەمما،
 كىشى ھەققىنى يەپ ئۆزۈمنى ناپاك قىلماي دېگەن نىيەت غالىب
 كېلىپ بوۋايغا:

— ئالمنىڭ ھەققىدىن كەچسە، قىزلىرىنى خوتۇنلۇققا قوبۇل
 قىلاي، — دەپتۇ.

نائىلاج توي بولۇپتۇ. قولىم - قوشنا، مەھەللە - جامائەت
 داغدۇغا بىلەن قىزنى كۆچۈرۈپ كەپتۇ. لېكىن، سايىمنىڭ كۆڭلى
 «ناكا قىز بىلەن توي قىلدىم» دەپ ھەمىشە پەرىشان ئىكەن.

ئاز ئۆتمەي يەڭگىلەر قىزنىڭ يۈزىنى ئېچىپتۇ. سايىم ۋە باشقا
 مېھمانلار قىزنىڭ جامالىنى كۆرۈپ ئەقلى - ھوشىدىن ئازغۇدەك
 بولۇپتۇ. چۈنكى قىز دادىسى ئېيتقاندەك قارىغۇ، گاس، گاچا، قولى
 تۇتماس، پۇتى باسما بولماستىن، كۈن دېسە كۈن ئەمەس، ئاي
 دېسە ئاي ئەمەس، كۆرگەن كىشىنىڭ ئەقلى لال بولغۇدەك گۈزەل
 ئىكەن.

سايىم قىزنىڭ ئايدەك جامالىنى كۆرۈپ كۆڭلى غەم - غۇسسەدىن

خالاس بولغان بولسىمۇ، بىردىن چىرايى تۇتۇلۇپ، قىزنىڭ قېشىدىن چىقىپ كېتىپتۇ.

مېھمانلارمۇ بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ، ساراسىمىگە چۈشۈپ «بۇ نېمە گەپ ئۆزى» دېيىشىپ سايىمدىن سورايتۇ. ئۇ دەپتۇ:

— ۋەدە بويىچە مەن ئالماقچى بولغان قىزنىڭ بەش ئەزاسى مېيىپ ئىدى، قېيناتام ماڭا باشقا قىزنى قوشۇپ بېرىپتۇ. مەن يالغانچىنىڭ قىزىنى ئالمايمەن، ئۇنى ئېلىپ كەتسۇن، — دەپ شۇئان قىز ئىگىسىگە ئەلچى يوللاپتۇ.

بارغانلاردىن مۇددىئاسىنى ئۇققان بوۋاي سايىمنىڭ ئۆيىگە كېلىپ كۈيئوغلغا ئۆزى بىلەن مۇنۇلارنى دەپتۇ:

— مېنىڭ قىزىمنىڭ قولىنى ئاڭلىمايدۇ دېگىنىم، غەيۋەت - شىكايەت ئاڭلىمايدۇ دېگىنىم، كۆزى كۆرمەيدۇ دېگىنىم، غەيرىيىگە كۆز سېلىپ نامەھرەم ئىشلارنى قىلمايدۇ دېگىنىم، تىلى گاچا دېگىنىم، كىشىنىڭ كەينىدىن غەيۋەت قىلمايدۇ دېگىنىم، قولى تۇتمايدۇ دېگىنىم، كىشىنىڭ ھەققىگە قول سۇنمايدۇ دېگىنىم؛ پۇتى باسمايدۇ دېگىنىم، يامان يولغا يۈرمەيدۇ دېگىنىم... دەپ قىزىنىڭ سۈپەتلىرىنى بىرمۇ بىر تەرىپلەپتۇ.

سايىم بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ كۆڭلى ئارامغا چۈشۈپ قىز بىلەن بىر ئۆيدە بولۇشقا چىن كۆڭلىدىن رازى بولۇپتۇ ۋە بۇ ھالال جۈپ بىلەن ئۆمۈرۋايەت بەختلىك بولۇپ ئالەمدىن ئۆتۈپتۇ.

ئەشەرگە تەييارلىغۇچى: ئەيسا ھەسەن

ئېگەرچى

بۇرۇندىنىمۇ بۇرۇندا، يا بۆلەك جايدا ياكى مۇشۇ جايدا، تەكلىماكاننىڭ بېشىدا، ھېلىم ئاتامنىڭ^① يېنىدا، ئىلچىنىڭ سەل قېشىدا بىر مەھەللە بولۇپتىكەن. بۇ مەھەللىنىڭ قوينى باغ، مېۋىلىرى ياغ، سۈيى تاتلىق، ئادەملىرى پىيادە، گاهىسى ئاتلىق ئىكەن.

شۇ ئادەملەر ئارىسىدا داۋۇت ئاخۇن ئىسىملىك 80 ياشقا كىرگەن بىر ئېگەرچى ئۇستام بولۇپ، ئۇ ھۈنەردە كامالەتكە يەتكەن، داڭقى نە - نەلىگە كەتكەن كىشى ئىكەن. ئۇنىڭ ئىككى خوتۇنى بولۇپ، چوڭ خوتۇنىدىن توققۇز، كىچىك خوتۇنىدىن بىر ئوغۇل پەرزەنتى بار ئىكەن.

ئېگەرچى بوۋاي 10 ئوغلىغا تەڭ كۆز بىلەن، خوتۇنلىرىغا بولسا كەڭ كۆز بىلەن قاراپ، بالىلىرىنى غەشلىككە، خوتۇنلىرىنى كۈنداشلىققا قويماي تىرىكچىلىك قىلىدىكەن. شۇغىنىسى چوڭ خوتۇنىدىن بولغان توققۇز ئوغلى ھۇرۇن، تىرىككەك، يېڭىلى ئامراق، ئىش دېسە بېشى ئاغرىيدىغان زېرىككەك؛ كىچىك خوتۇنىدىن بولغان كەنجى ئوغۇل زېرىك ھەم ئىشچان، كۆڭلى تۈز، ئوچۇق يۈز بولۇپ ئۆسكەن ئىكەن.

شۇڭا، بوۋاي 10 ئوغلىغا ھۈنرىنى تەڭ ئۆگىتىپ، ھالال ياشاپ، باياشات تۇرمۇش كۆچۈرۈشنى تەۋسىيە قىلغان بولسىمۇ، توققۇز چوڭ ئوغلى ئېگەرچىلىك ھۈنرىگە بوش قىزىقىدىكەن، ھېلى قىلغان ئىشتىن ھېلى ئېزىقىدىكەن، باشقىلارنىڭ ياخشى كۈن كۆرگىنىگە چىدىماي كۆز قىزارتىدىكەن، تەييارتاپ مەجەز بىلەن

① ھېلىم ئاتام — خوتەن شەھىرى ئەتراپىدىكى قەدىمىي بازارلارنىڭ بىرى.

باشقىلارنىڭ ھالال رىزىقىغا قول ئۇزارتىدىكەن.

ئەمما، كىچىك ئوغۇل دادىسىنىڭ كەسپىگە ۋارىس، ھۈنەرگە - ھالالىققا ھېرىس ئىكەن. شۇنداق بولغاچقا دادىسى بۇ بالغا بەكمۇ ئامراق ئىكەن. كۈنلەر ئۆتۈپتۇ، ھەپتىلەر كېتىپتۇ. داۋۇت ئاخۇن ئېگەرچى قېرىپتۇ. ئۆمۈر ئېتى ھېرىپتۇ...

بوۋاي ئۆلگەن كۈننىڭ ئەتىسى چوڭ خوتۇن بىلەن ئۇنىڭ توققۇز بالىسى ئۆي - بىساتلىرىنى پۈككىنىغا بېسىپ، كىچىك خوتۇن بىلەن كەنجى ئوغلىنى ھەر تەرەپتىن قىسىپ خارلاپتۇ، كۆپ ئۆتمەي بۆلەك ئۆي ئايرىپ بىر كاتەككە پالاپتۇ.

چوڭ خوتۇن ۋە توققۇز ئوغۇل ئوڭچە قالغاندىن كېيىن، ئىش قىلماي يېتىپ يەپ، يەر - زېمىنلىرىنى ئالغىنىغا سېتىپ يەپ، يىلغا قالماي ئۆزى ئاق يەردە، پەللىكى داق يەردە قاپتۇ.

كىچىك ئوغۇل ئاتىسىدىن ئىخلاس بىلەن ئۆگەنگەن ئېگەرچىلىك ھۈنرىگە تايىنىپ جان بېقىپتۇ. توققۇز ھۇرۇن ھەپتىسىگە ئاران بىر دانە ئېگەر ياسىسا، ئۇ يالغۇز ئۆزى توققۇز ئېگەر ياساپتۇ، شۇڭا ئىش كۈندىن - كۈنگە ئېقىش تېپىپ تۇرمۇشى تەدرىجىي ياخشىلىنىپتۇ. كىچىك ئوغۇلنىڭ توققۇز ئېگىرى بازاردىن ئېشىپ قالماپتۇ. ئەمما، چوڭ ئوغۇللىرىنىڭ قول ئۇچىدىلا ياسىغان بىر تالدىن ئېگىرىنى ھېچكىم ئالماپتۇ. بۇنىڭغا چىدىمىغان توققۇز ھۇرۇن بار يامانلىقنى ئىنىسىدىن كۆرۈپ، نېمە قىلىش ھەققىدە يوشۇرۇن مەسلىھەت قىلىشىپتۇ. خۇدايىمدىن ئۆزلىرىگە ئامەت، ئىنىسىگە پالاكەت تىلىشىپتۇ. ئاخىرى بولماي يامان نىيەت بىلەن چىشلىرىنى بىلىشىپتۇ. ئەتە بازار دېگەن كۈنى تۈن نىسپى بىلەن ئىنىسى ياتقان ھويلىغا ئوغرىلىقچە كىرىپتۇ، تام تۈۋىگە قاتار تىزىپ قويۇلغان بىر - بىرىدىن چىرايلىق توققۇز ئېگەرنى بىر يەرگە يىغىپ ئوت يېقىپتۇ، «ئەمدى بىز ئېگىرىمىزنى ساتالايمىز» دەپ ئويلاپ خۇشلۇقتىن شۆلگەيلىرى بېقىپتۇ.

ئەتىسى ئىنىسى قارىغۇدەك بولسا ئېگەرلىرى يوقمىش. «بۇنى

قىلغان چوقۇم ئاكىلىرىم» دەپ گۇمانلانغان بولسىمۇ، لېۋىنى چىشلەپ گەپ - سۆز قىلماپتۇ. ئېگەرلەرنىڭ كۆپىگەن كۆمۈرىنى تاغارغا قاچىلاپ، ئېشەككە ئارتىپ، ئۈستىدىن ئارغامچە بىلەن چىڭ تارتىپ، بازارغا راۋان بولۇپتۇ.

شۇ شەھەردە پۇل دېسە ئىمىلەكلەيدىغان، بىر پۇلنى «ئانام»، يەنە بىر پۇلنى «دادام» دەيدىغان ئاچ كۆز بىر باي بار ئىكەن. كەنجى ئوغۇل ئاشۇ باينىڭ ئىشىك ئالدىغا كەپتۇ، ئاۋازىنى بولۇشىغا قويۇۋېتىپ «كۆرسە كۆمۈر، كۆرمىسە ئالتۇن، ئەرزان ساتىمەن، نەق ساتىمەن، پۇلغا ئامراقلار بۇنى دەرھال سېتىۋالسۇن!» دەپ توۋلاپتۇ.

كەم ئەقىل، ئاچ كۆز باي بۇ گەپنى ئاڭلاپ، ئۆيىدىن سىرتىغا چىققۇچە نەچچە يىقىلىپ - قويۇپ، «سۇبھاناللا» نى تالاي قېتىم ئوقۇپ، كەنجى ئوغۇلنىڭ يېنىغا كەپتۇ - دە، ئاستا پىچىرلاپ سورايتۇ:

— تاغرىڭدىكى نېمە؟

— دېدىمغۇ، كۆرسە كۆمۈر، كۆرمىسە ئالتۇن، بۇ تاغارغا قاچىلانغىنى ئەسلىي ئوتۇن، ھازىر كۆمۈردەك كۆرۈنىدۇ، ئەل ئۇيۇغۇغا كەتكەندە ئاغزىنى ئاچساڭ بۇ كۆمۈر ئالتۇنغا ئايلىنىدۇ. ئالاي دېسەڭ ساڭا مىڭ تىللاغا ساتىمەن، بولمىسا ئېشىكىمنى ھەيدەپ قايتىمەن، — دەپتۇ بالا.

بۇ گەپ كالتە پەم باينى قىزىقتۇرۇپتۇ، «ئالتۇن» ۋە سۈۋەسىسى ئۇنى ئەقىلدىن يەنىمۇ ئازدۇرۇپتۇ. «باشقا بىر كىم ئېلىۋالمىغىدى» دەپ ئەنسىرەپ تۆت تامغا بېقىپتۇ، ئاندىن كەنجى ئوغۇلنى ئىززەتلەپ دولىسىغا قېقىپتۇ. ھەر قانچە پىخسىق، ئاچ كۆز بولسىمۇ بىر تاغار «ئالتۇن» نىڭ ئالدىدا مىڭ تىللا ھېچ نېمە كۆرۈنمەپتۇ، شۇڭا باھاسىنى تالاشماي دېگىنىگە ئېلىپتۇ، كۆمۈر بايغا قېلىپتۇ، مىڭ تىللا كەنجى ئوغۇل يانچۇقىغا سېلىپتۇ، مال بازىرىدىن يارام ئىككى قېچىر سېتىۋاپتۇ. ئاشلىق بازىرىدىن ئىككى تاغار بۇغداي، گۆش

بازىرىدىن بىر سان گۆش ئاپتۇ. سودىلىقى تۈگىگەندىن كېيىن ناخشىسىنى دولق قوپۇرۇپ مەھەللىسىگە قايتىپتۇ. چوڭ خوتۇنىدىن بولغان توققۇز ئوغۇل قارىغۇدەك بولسا، ئىنىسى ئىككى قېچىرغا مال يۈكلەپ، ناخشىسىنى بولۇشىغا ئوقۇپ كېلىۋاتقۇدەك، بۇ ھالدىن گاڭگىرىغان پېتى بىر - بىرىگە كۆز قىسىپتۇ، ھەيرانلىقنى مىڭ تەسلىكتە بېسىپتۇ. ئارىدىن بىرى، ئارقىسىدىن ھەممىسى چىقىپ يولنى توسۇپتۇ، يالغاندىن ئەھۋال سورايتۇ ۋە بۇنچە نەرسىنى نەدىن تاپتىڭ؟ دەپ قىستايتۇ. كەنجى ئوغۇل بولغان ئەھۋالنى، قىلغان ئامالنى، تاپقان پۇل - مالنى ئاڭلىرىغا جايى - جايى بىلەن سۆزلەپ بېرىپتۇ. بۇ گەپنى ئاڭلاپ ئۇلارنىڭ قورسىقىغا جىن كىرىپتۇ. ئۇلار ئۆيىگە چىقىپ بىر ھەپتىدىن بۇيان ياسىغان توققۇز ئېگىرىنى يىغىپ ئوت قويۇپتۇ، كۆيۈپ لاخىسى بولغاندا ئۈستىگە بىر قانچە ماتال سۇ قويۇپتۇ، چوغ كۆمۈرگە ئايلىنىپتۇ، كۆمۈر تاغارغا جايلىنىپتۇ. توققۇز ھۇرۇن بازارغا قاراپ يولغا چىقىپتۇ. ئۇلار بازارنى چۆرگىلەپ ۋارقىراپ - جارقىراپ ھالدىن كېتىپتۇ. بىر چاغدا قەدىمى ھېلىقى كۆمۈرنى «ئالتۇن» دەپ سېتىۋالغان كەم ئەقىل، ئاچ كۆز باينىڭ دەرۋازىسى ئالدىغا يېتىپتۇ.

بۇ چاغدا باي ئالدىغانلىقىدىن غەمگە چۆكۈپ، مىڭ تىللاننىڭ دەردىگە تىنماي ياش تۆكۈپ، پۇتى كۆيگەن توخۇدەك پىرقىراپ، پىچاق تەگكەن توپاقتەك باقىراپ يۈرگەن ئىكەن. «كۆرسە كۆمۈر، كۆرمىسە ئالتۇن، ئەرزان ساتمەن، نەق ساتمەن» دەپ ۋارقىراشقان ئاۋازنى ئاڭلىغان باي ئۆيىدىن يۈگۈرۈپ چىقىپ، بۇلارنى ئۇرۇپ - سۆرەپ قازىنىڭ ئالدىغا ئاپىرىپتۇ. قازى ئەھۋالنى ئۇقۇپ، توققۇز ئوغۇلنى قىرىقتىن دەررە ئۇرغۇزۇپتۇ. ئاندىن يانچۇقلىرىنى ئوڭ - تەتۈر قىلىپ بار - يوقىنى بايغا تاپشۇرتۇپتۇ. ھەتتا مىنىپ بارغان ئېشەكلەرنىمۇ ئېلىۋاپتۇ.

تاياق دەستىدىن ئۈستىخانلىرى ئۆزىنىڭ ئەمەستەك، مال -

بىساندىن ئايرىلغاننىڭ ئىچ پۇشۇقىدا مەست - ئەلەستەك بولۇپ قالغان توققۇز ئوغۇل دەرد - ئەلىمگە پايلىماي، قىلمۇتقان ئىشنىڭ ئالدى - كەينىنىمۇ ئويلىماي مەھەللىسىگە چىقىپتۇ. كەنجى ئوغۇلنىڭ ئۆيىگە كىرىپ، ئۇنى ئىزدەپ ئۇيان - بۇيانغا بېقىپتۇ. ئۇنى تاپالماي جىلە بولغىنىدىن كەنجى ئوغۇلنىڭ ئىنتىقامىنى كەنجى ئوغۇلنىڭ ئانىسىدىن ئاپتۇ، بىچارىنىڭ گېلىنى غىقىدە سىقىپتۇ. بىر چاغدا كەنجى ئوغۇل تۈگمەندىن قايتىپ كېلىپ ئۆيگە كىرگۈدەك بولسا، ئانىسى ئۆلۈك ياتقۇدەك. ئوغۇلنىڭ كۆزلىرىدىن تاراملاپ ياش تۆكۈلۈپتۇ. بۇ ئىشنى ئاكىلىرىنىڭ قىلغىنىنى بىلىپ، چىشلىرى گەز - گەز بولۇپ مۇشتىلىرى تۈگۈلۈپتۇ. لېكىن «قازاغا رىزا، بالاغا سەۋر» قىلىپ ئاچچىقىدىن يېنىپتۇ، بىر ھازا ئويلىغاندىن كېيىن، ئەپچىل بىر چارە ئويلاپ تېپىپتۇ.

ئەتىسى ئەتىگەندە مەرھۇمنىڭ ئۈستىبۆشىنى يەڭگۈشلەپ، بىر ئۇرۇچ پاختىنى ياغاچقا پەلكۈشلەپ، پەلكۈشنى ئوسمىغا مىلەپ ئانىسىغا كېلىشتۈرۈپ پەرداز قىلىپتۇ، ئاندىن قېچىرغا ئاۋايلاپ مىندۈرۈپ، يىقىلىپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن قولتۇقىنى ئىككى ئاچىغا ئېسىلدۈرۈپ، سەھرا تەرەپكە قاراپ يولغا چىقىپتۇ.

بۇ سەھرادا ناھايىتى پىخسىق، گەپلىرى سېسىق، كۆزلىرى قىسىق، ئاچچىقى يامان بىر باي ئالتە مولۇق يەرگە خامان ياساپ بولە يېھىپ تۇرىدىكەن. كەنجى ئوغۇل ئانىسىنى مىندۈرگەن قېچىرنى باينىڭ خامىنىغا ھەيدەپ قويۇپتۇ. ئۆزى بولسا سەل يىراقتىكى بىر كالتە تامنىڭ كەينىگە ئۆتۈپ تەرەتكە ئولتۇرۇپتۇ. قېچىر چەشلەنگەن بۇغداينى كومۇلدىتىپ يېگىلى تۇرۇپتۇ. پىخسىق باي بۇ ھالنى كۆرۈپ ئەزۋاھى قىرىق گەز ئۆرلەپ، ئاغزىنى بۇزۇپ تىل سالغىنىچە يۈگۈرۈپتۇ ۋە قولىدىكى تۆمۈر ئارا بىلەن قېچىر ئۈستىدىكى مەرھۇمنى بىر نەچچىنى ئۇرۇپتۇ. مەرھۇم يەرگە يىقىلىپ چۈشۈپتۇ.

شۇ چاغدا كەنجى ئوغۇل كالتە تامنىڭ ئارقىسىدىن تامبىلىنى يۆلىگەن پىتى يۈگۈرۈپ چىقىپ، ئانىسىنىڭ مەڭزىگە مەڭزىنى يېقىپ

«ۋاي ئانام» دەپ يىغلاشقا باشلاپتۇ.

باي نېمە قىلارنى بىلمەي ھاڭۋېقىپ تۇرۇپ قاپتۇ. كەنجى ئوغۇل «ئانامنى تۆلە!» دەپ باينىڭ ياقىسىدىن ئاپتۇ، خۇن دەۋاسى قىلىمەن دەپ قازى قېشىغا سۆرەپ، بولۇشىچە داۋراڭ ساپتۇ.

باي كەنجى ئوغۇلغا بىر ھازا يالۋۇرۇپتۇ، ئاندىن ئىككىسى سۆزلىشىپ، باينى قازىنىڭ قېشىغا سۆرمەيدىغان، كەنجى ئوغۇلمۇ ئۇ ئىشنى بىر كىمگە دېمەيدىغان، باي يىگىرمە تاغار بۇغداي، يىگىرمە ئېشەك، ئىككى مىڭ تىللا نەق پۇل بېرىدىغان، جەسەتنى كەنجى ئوغۇل ئاستىلا ئاپىرىپ كۆمىدىغانغا كېلىشىپتۇ.

ئەتسى توققۇز ئوغۇل قارىغۇدەك بولسا، كەنجى ئوغۇلنىڭ ھويلىسى ئاش بىلەن ئېشەككە، يانچۇقى پۇل - پۇچەككە تولۇپ كەتكەنمىش، ئۇلار كەنجى ئوغۇلنىڭ ھويلىسىغا كەپتۇ. «ئەسسالام ئىنىم، بۇنچە مال - دۇنيانى نەدىن تاپتىڭ؟» دەپتۇ.

كەنجى ئوغۇل چاندۇرماي كۆرۈشۈپتۇ ۋە مۇنداق دەپتۇ:

— كېچىدىن ئۆيگە ئوغرى كىرىپتىمەن، ئانام رەھىمىنى تۇيۇپ قېلىپ جەڭلىشىپتۇ، ئاياللىقىغا باقمىي ئېلىشىپتۇ، بەللىشىپتۇ. ئوغرى ئانامنىڭ گېلىدىن بوغۇپ ئۆلتۈرۈۋېتىپتۇ. تۈگمەندىن كەلسەم بىچارە ئانام ئۆلۈك يېتى يېتىپتۇ. ئانامنى قېچىرغا ئارتىپ، ئارغامچە بىلەن چىگىپ مەھكەم تارتىپ بازارغا باردىم... ئانا گۆشى ئالامدۇ؟ دەپ ۋارقىرىدىم، نەق پۇلى بارلار تىللاغا، پۇلى يوقلار ئېشەك ۋە ئاش - تاغارلارغا تالىشىپ سېتىۋالدى. بۇ مال - دۇنيا «ئانا گۆشى» ساتقان پۇلغا كەلگەن.

توققۇز ئوغۇل بۇ گەپنى ئاڭلاپ ئىشىنىپتۇ، ئەخمەقلىقىدىن يالغاننى راست دەپ چۈشىنىپتۇ. تۈزۈك بىر مەسلىھەت قىلىشا - قىلىشالمايلا ئۆيگە بېرىپ ئانىسىنى بوغۇپ ئۆلتۈرۈشۈپتۇ.

كەنجى ئوغۇلنىڭ ئېيتقىنى بويىچە، ئانىسىنىڭ ئۆلۈكىنى ئېشەككە تېڭىپ، سەھەرلا مېڭىپ بازارغا بېرىپ، «ئانا گۆشى ساتمىز» دەپ ۋارقىراپ - جارقىراپتۇ. ئۇنلىرى پۈتۈپتۇ، دەرمانى

كېتىپتۇ، ۋاقىت كەچ پېشىنىدىن ئۆتۈپتۇ. ئەمما ھېچكىم «ئانا گۆشى» سېتىۋالماپتۇ. ئەكسىچە، بۇلارنى «ساراڭ» ئىكەن دەپ چوڭ - كىچىك، ئۇلۇغ - ئۇششاق ھەممىسى مەسخىرە قىلىپتۇ. چالما - كېسەك ئېتىپ، لاي چېچىپ بازاردىن قوغلىۋېتىپتۇ. توققۇز ئوغۇل دەردىنى ئىچىگە سىغدۇرالمىي غالجىرلىشىپتۇ. كەچتە مەھەللىسىگە كېلىپلا ئىنىسىنى تۇتۇپ، تاغارغا سولاپ، ئېشەككە ئارتىپ دەرياغا تاشلىۋەتمەك ئۈچۈن سەپەرگە ئاتلىنىپتۇ. ماڭا - ماڭا بىر يەرگە بارغاندا ماغدۇرى قۇرۇپ، راسا ھارغاندا ئېشەكنى ئوتلاققا قويۇۋېتىپ، ئۆزلىرى سەل يىراقتىكى ئېرىق بويىغا بېرىپ قاتتىق - قۇرۇق نانلىرىنى ئېرىقتىكى لاي سۇغا چۆمۈرۈپ يېگىلى تۇرۇپتۇ.

كەنجى ئوغۇل تاغارنىڭ ئىچىدە ياكى ياتالمىي، يا قوپالمىي قىيىنلىپ، تەقدىرگە تەۋىنىپ ياتقۇدەك بولسا يېقىنلا بىر يەردىن قويلارنىڭ مەرەشكەن، ئىككى ئادەمنىڭ گەپلەشكەن ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ. ھايال ئۆتمەي بۇ ئاۋازلار ئېشەكنىڭ يېنىدا پەيدا بولۇپتۇ.

— كىمنىڭ ئېشىكىدۇ بۇ، ئۈستىدە يۈكمۇ بار ئىكەن، — دەپتۇ بىرى.

— خۇدانىڭ بەرگىنى شۇ - دە، ھەيدە ئېشەكنى، — دەپتۇ يەنە بىرى.

ئۇلارنىڭ سۆز - پارىقىدىن تاغار ئىچىدىكى كەنجى ئوغۇل شۇنى پەم قىلىپتۇكى، بۇ ئىككى ئادەمنىڭ بىرى باي، يەنە بىرى قويچى مالاي ئىكەن. كەنجى ئوغۇل بىر پەس ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن كالىسىغا بىر ئەقىل كەپتۇ، پۇرسەتنىڭ بارىدا بىر دەمبەس قىلىپ باقماقچى بولۇپ يۆتلىپ «ئەھ - ئەھ...» دەپتۇ.

يۆتەل ئاۋازىدىن چۆچۈگەن باي:

— كىم سەن؟ تاغارنىڭ ئىچىدە نېمە قىلىپ يۈرسەن؟ — دەپ تۈۋلاپتۇ.

كەنجى ئوغۇل «كىم بولاتتىم، ھاكىم بولمايمەن دەپ مەنەسەپتىن قېچىپ تاغارغا كىرىۋالغان ئادەممەن!» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. بۇ گەپنى ئاڭلىغان باي: «شۈكۈر، ئۇزاقتىن بېرى مەنەسەپ تەمە قىلىپ ئاللاغا قىلغان يىغا - زارەم ئىشقا ئاشىدىغان چاغ كەپتۇ...» دەپ تاغارنى ئېشەكتىن چۈشۈرۈپتۇ، كەنجى ئوغۇلنى تاغاردىن چىقىرىپتۇ.

— سۆزلە، دەپتۇ باي، — كىم سېنى ھاكىم بول دەپ قىستىدى؟ تاغارغا كىم سولدى؟ قانداق قىلىپ ھاكىم بولغۇلۇق؟

كەنجى ئوغۇل:

— تۈنۈگۈن ئۆيدە ئولتۇرسام بىر توپ ياساۋۇللار كېلىپ سىزنى شەھەرنىڭ ھاكىمى قىلماقچى، مەپىگە چىقىڭ دەپ كەپتۇ، مەن «تىنچىنىنا تىرىكچىلىكىمنى قىلاي، مەنەسەپ تۇتۇشنى بىلمەيمەن» دەپ بىر كۈن يالۋۇردۇم. ئۇلار: «پادىشاھنىڭ بۇيرۇقى» دەپ زادى كۆنىدى، ئاخىرى تاغارغا سولاپ ئېلىپ ماڭدى. ياساۋۇللار مۇشۇ يېقىندا ئارام ئېلىۋاتىدۇ، — دەپتۇ.

باي ناھايىتى مەنەسەپپەرەس، تەمەخور ئادەم ئىكەن. ئۇنىڭ ئۇزاقتىن بېرى بىرەر مەنەسەپنىڭ چوققىسىغا مىنگۈسى بولسىمۇ، ھېچ يولىنى قىلالماي يۈرۈپتىكەن. كەنجى ئوغۇلنىڭ سۆزى ئۇنىڭ مەنەسەپ تەمەسنى، ئارزۇ - تەقەززاسىنى ھەسسەلەپ ئاشۇرۇپتۇ. شۇڭا:

— ئەي ئەخمەق، مانا، ئالدىڭدا تۇرغان ئىككى يۈز قوي، ئەنە مالىچى، مەن ھاكىم بولۇشقا رازى، ئىككىمىز مالنى مەنەسەپكە، مەنەسەپنى مالغا تېگىشەيلى، بولامدۇ؟ — دەپتۇ.

كەنجى ئوغۇل بىلەن مالىچى ھېلىقى باينى ئەپلەپ، ئۇنى تاغارغا كەپلەپ، ئاغزىنى چېگىپ، ئېشەككە بۇرۇتقىدەك ئارتىپ قويۇپ، مالنى ھەيدەپ يولغا راۋان بوپتۇ.

قويچى مالاي مەنەسەپپەرەس، ئاچ كۆز بايدىن قۇتۇلغىنىغا، كەنجى ئوغۇل 200 قويلۇق بولغىنىغا خۇش بولۇپ، خوشلىشىپ ئايرىلىپتۇ. ئەتىسى توققۇز ئوغۇل ئورنىدىن ۋاقىچى تۇرۇپ، كەنجى ئوغۇلدىن قۇتۇلدۇق دەپ مەيدىسىگە ئۇرۇپ تالاغا چىققۇدەك بولسا، ئەتراپنى

بىر پادا قوي لىق ئاپتۇ. كەنجى ئوغۇلنى يەنىلا ھايات ھالىتىدە كۆرۈپ
 «ئاللا توۋا» دەپ داد ساپتۇ.

— ئۆلمىدىڭمۇ، بۇ قويلارنى نەدىن ھەيدەپ كەلدىڭ؟ — دەپ
 سورايتۇ ئاكىلىرى.

— ياق، ئۆلمىدىم، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ كەنجى ئوغۇل، —
 بۇ قويلارنى سىلە مېنى تاشلىۋەتكەن دەريانىڭ تېگىدىكى يايلاقتىن
 ھەيدەپ كەلدىم.

— ئاران مۇشۇ قويلارلا بارمىكەن؟ ياكى...

ئاكىلىرىنىڭ ئاچ كۆزلۈكى، بەتئىيەتلىكىنى تۇيغان كەنجى
 ئوغۇل كۆڭلىگە بىر پىلاننى تۈزۈپ، چاندۇرماي مۇنداق دەپتۇ:
 — ۋاي ئاكىلىرىم، ئۇ يەردە پادا - پادا قويلار، قوتان - قوتان
 ئۇيلار، ئىشقىلىپ ھەممە نېمە بار ئىكەن، مەن ئۆزۈمگە تۇشلۇق
 ھەيدەپ كەلدىم. قالغانلىرى بىزنىمۇ يورۇق ئالەمگە ھەيدىگەچ كەت،
 دەپ مەرشىپ، ھۆركىرىشىپ قالدى...

— جېنىم ئۇكام، — دەپتۇ ئۇلار، — بىزگە شۇ يەرنى
 كۆرسىتىپ قويغان بولساڭ، سېنىڭ ساپەڭدە بىزمۇ مال - چارۋىلىق
 بوپقالغان بولساق...

— ماقۇل، — دەپتۇ كەنجى ئوغۇل، — يۈرۈڭلار مەن سىلەرگە
 قوي بار يەرنى كۆرسىتىپ قوياي.

توققۇز ئوغۇل كەنجى ئوغۇلغا ئەگىشىپ يولغا چىقىپتۇ. بىر
 چاغدا دەريانىڭ چوڭقۇر يېرىگە بېرىپ، ئېگىزدىن تۆۋەنگە بېقىپتۇ.
 ئۇلار كۆرۈپتۇكى، سۇنىڭ ئاستىدا بىر تالاي قوي - قوزىلار مەرشىپ
 تۇرغۇدەك، بۇ ئەسلىي كەنجى ئوغۇل ھەيدەپ كەلگەن قويلارنىڭ
 سۇدىكى سايىسى ئىكەن.

— ئەنە، — دەپتۇ كەنجى ئوغۇل، — قويلار مۇشۇ يەردە.
 توققۇز ئوغۇل بىر - بىرىدىن قىزغىنىپ، بۇرۇنراق سۇغا چۈشۈپ
 كۆپرەك قوي ھەيدەپ چىقىشنىڭ غېمىدە ئارقا - ئارقىدىن دەرياغا
 سەكرەپتۇ - دە، سۇغا غەرق بولۇپ ئۆلۈپتۇ.

كەنجى ئوغۇل خاتىرجەم ھالدا مەھەللىسىگە قايتىپ كېلىپ، دادىسىنىڭ ئېگەرچىلىك ھۈنرىنى يېڭىۋاشتىن قولغا ئېلىپ، ئۆي - ئوچاقلىق بولۇپ، بالا - چاقىلىق بولۇپ، ئۆز تىرىكچىلىكىنى قىپتۇ. «ھەر كىم قىلسا ئۆزىگە قىلۇر»، «كىشىگە كولىغان ئورغا ئۆزى چۈشۈپتۇ» دېگەن سۆز ئەنە شۇ زاماندىن قالغان ئىكەن.

ئېيتىشلارغا قارىغاندا، خوتەن دەرياسىنىڭ ئوتتۇرا ئېقىندىكى «ئېگەرچى» ① دېگەن كەنت كەنجى ئوغۇلنىڭ ئۇرۇق - ئەۋلادى ئاۋىتىغا كەلتۈرگەن جاي بولۇپ، ئېگەرچىلىك ھۈنرى بۇ يۇرتنىڭ نامى بولۇپ ئۆزلىشىپ قالغانىمىش.

رەتلەنگۈچى: خېلىل جېلىل

① «ئېگەرچى» — خوتەن شەھىرىگە قاراشلىق كەنت، ھېلىمۇ مۇشۇ نام بىلەن ئاتىلىدۇ.

ئۇچار گىلەم

قەدىمكى زاماندا ئۇدۇننىڭ «ئاقسېپىل شەھىرى» دە بىر خاقان بولۇپ، ئۇنىڭ شەمشىقەمەر ئىسىملىك بىر قىزى بار ئىكەن. قىز شاھمات ئويناشقا ئىنتايىن ماھىر ئىكەن. بىر كۈنى شاھ: «كىمكى شاھماتتا قىزىمنى يېڭەلسە شۇ كىشىنى كۈيئوغۇللۇققا قوبۇل قىلىمەن ھەم شاھلىقىمنى بېرىمەن. ئەگەر كىمكى ئوتتۇرۇپ قويسا بېشىنى ئالىمەن» دەپ بىر جاكارنامە چىقىرىپتۇ. نۇرغۇن يىگىتلەر كېلىپ، شەمشىقەمەر بىلەن شاھمات ئوينىغان بولسىمۇ ھېچ بىرى ئۇنى يېڭەلمەپتۇ، ئۇلارنىڭ بېشى كېسىلىپ، كېسىلگەن باشلار ئوردا ئالدىدىكى دەرەخلەرگە ئېسىپ قويۇلۇپتۇ. ئۇزۇن ئۆتمەي بۇ يۇرتتا شاھمات بىلىدىغان ياش يىگىتلەر تۈگەپ كېتىپتۇ. قوشنا ئەلدە بىر نامرات يىگىت بولۇپ، ئىسمى تاھىر ئىكەن. ئۇ بۇ ئىشتىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن، يۈرىكى ئويناپ كېتىپتۇ. ئۇ بىر كۈنى بىر چۈش كۆرۈپتۇ. چۈشىدە ئۇ شەمشىقەمەر بىلەن بىر توي مەرىكىسىدە يانمۇ يان ئولتۇرغۇدەك. شۇندىن تارتىپ ئۇ خان قىزىغا غايىبانە ئاشىق بولۇپ يۈرىكى پىزىلداشقا باشلاپتۇ. بىر كۈنى چۈشىدە بىر ئاپئاق ساقال بوۋايىنى كۆرۈپتۇ. بوۋاي ئۇنىڭغا:

— ئوغلۇم! سەن ئۇنىڭ يېنىغا بارغىن، ئۇ يەردە سەن بەختكە يولۇقسەن، — دەپتۇ. ئۇ ئويغىنىپ شەمشىقەمەر بىلەن شاھمات ئوينىماقچى بولغانلىقىنى ئاتا - ئانىسىغا ئېيتىپتۇ. ئاتا - ئانىسى ئوغللىنىڭ تەقدىرىدىن ئەنسىرەپ بارمىغىن دەپ نەسەھەت قىلىسىمۇ ئۇنىماستىن، سەپەر ھازىرلىقى قىلىشقا باشلاپتۇ. سەپەرگە چىقىپ بىر قانچە كۈن يول يۈرۈپ بىر سەگۈ تېرەكنىڭ تۈۋىگە كەپتۇ، شۇ يەردە ھاردۇق ئېلىپ ئولتۇرۇپ كۆزى ئۇيقۇغا كېتىپتۇ. چۈشىدە ھېلىقى بوۋايىنى يەنە كۆرۈپتۇ. بوۋاي: «ئالدىڭدىكى تاغدا ئىككى پەرىزات ئانىسىدىن قالغان مىراسلارنى ئۇلىشىپ بولالماي جېدەللىشىۋاتىدۇ،

سەن بېرىپ ئۇلارغا مىراسلارنى بۆلۈپ بېرىپ ئايرىۋەتكىن» دەپلا كۆزدىن غايىب بولۇپتۇ. تاھىر ئويغىنىپ بىر قانچە قەدەم مېڭىپلا ھېلىقى جەدەللىشىۋاتقان پەرىزاتقا ئۇچرىشىپ قاپتۇ. ئۇلار تاھىرنى كۆرۈپ گېپىنى توختىتىپ: «سىز كىم بولىسىز؟» دەپ سوراپتۇ. تاھىر:

— مەن بىر يوقسۇل، بۇ يەرگە كېلىشىمنىڭ ۋەجى سىلەرنىڭ نېمە سەۋەبتىن جەدەللىشىۋاتقانلىقىڭلارنى ئۇقۇپ، سىلەرنى كېلىشتۈرۈپ قويۇشتىن ئىبارەت، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. قىزلار: — ئاتىمىزدىن بىزگە ئۇچ خىل نەرسە مىراس قالغان. بىرى قالپاق، بىرى ھاسا، بىرى گىلەم، مۇشۇ ئۇچ نەرسىنى ھەر ئىككىمىزنىڭ كۆڭلىمىز قانائەتلەنگۈدەك بۆلۈشەلمەي جاڭجال قىلىشىۋاتىمىز، — دەپتۇ. تاھىر:

— بۇنى تالاشقۇچىلىك نېمىسى بار، — دەپتىكەن، قىزلار: — ياق بۇلار ئادەتتىكى نەرسىلەر ئەمەس. قالپاقنى كىمكى كىيىۋالسا، ئۇ ئەل كۆزىدىن غايىب بولىدۇ. بۇ ھاسىنى كىم قولغا ئېلىپ، نېمە يېگۈسى كەلسە دەپسە دەرھال پەيدا بولىدۇ. گىلەمگە كىم ئولتۇرسا قاناتسىز ئۇچالايدۇ، — دەپتۇ. تاھىر:

— بۇ نەرسىلەرنى بۆلمەك ئۇنچە تەس ئەمەس، مەن سىزلەرگە بۆلۈپ بېرىمەن، مەن مۇشۇ تاشنى ئاتىمەن، كىم تېز يۈگۈرۈپ بېرىپ شۇ تاشنى ئەكىلىپ بەرسە، قالپاق بىلەن ھاسىنى ئالىدۇ، كېيىن قالغىنى گىلەمنى ئالىدۇ، — دەپتۇ. پەرىزاتلار ماقۇل بوپتۇ. تاھىر يەردىن بىر تال تاشنى ئېلىپ، پۈتۈن كۈچىنى ئوڭ قولىغا يىغىپ، تاشنى تازا نېرىغا ئېتىپتۇ. ئىككى پەرىزات تاش كەتكەن يەرگە يۈگۈرۈپ كېتىپتۇ. تاھىر قالپاقنى كىيىپ، ھاسىنى قولغا ئېلىپ، گىلەمگە ئولتۇرۇپ شەمشەق مەرنىڭ شەھىرىگە قاراپ ئۇچۇپتۇ. گىلەم يەردىن كۆتۈرۈلۈشكە باشلاپتۇ ۋە كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە شەمشەق مەرنى تۇرغان شەھەرگە بېرىپ چۈشۈپتۇ. ئۇ ئوردىغا چۈشۈپلا خانغا ئۇنىڭ قىزى بىلەن شاھمات ئوينىدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. خان ماقۇل بوپتۇ. تاھىر قىز بىلەن شاھمات ئويناشقا باشلاپتۇ. كۈنلەر ئۆتۈپ، ئايلار ئۆتۈپ بىر يىلغىچە شاھمات ئويناپ بىر - بىرىنى يېڭەلمەپتۇ،

شەمشەقەمەر بۇ نامرات يىگىتنىڭ بىر يىلغىچە شاھمات ئويناپمۇ تاماق يېگىنىنى كۆرمىگەچكە، بۇنىڭدا بىر گەپ بار دەپ ئويلاپ، قالپاق بىلەن ھاسىدا خىسلەت بارلىقىنى قىياس قىلىپتۇ.

ئۇ پۇرسەت تېپىپ تاھىرنىڭ بۇ ئىككى خىسلەتلىك نەرسىسىنى ئوغرىلىۋېلىپ، تاھىرنى قوغلاپ چىقىرىشنى ئويلاپتۇ. ئۇ پۇقرالارغا تاھىرنىڭ بېشىنى ئالدىغانلىقىنى جاكارلاپتۇ، شۇ ئاندا بىر بوۋاي چىقىپ:

— سىلەر شاھمات ئوينىغىلى قانچە كۈن بولدى، — دەپ سورايتۇ مەلىكىدىن.

— بىر يىل بولدى، — دەپتۇ مەلىكە بوۋايغا. بوۋاي:
— ئۇنداق بولسا، ئۇنىڭغا يەنە ئون ئىككى كۈنلۈك مۇھەلت بېرەيلى، بۇ ئون ئىككى كۈن ئىچىدە يەنە يېگەلمىسە بېشى ئېلىنسۇن، — دەپتۇ. تاھىر:

— ماڭا ئون ئىككى كۈننىڭ ھاجىتى يوق، ئىككى كۈنلۈك ۋاقىتلا كۇپايە، — دەپتۇ. مەلىكە بۇنىڭغا ماقۇل بوپتۇ.
تاھىر كېچە - كۈندۈز قىمىر قىلماستىن شاھمات ئويناشقا باشلاپتۇ. قىزنىمۇ ئۇخلاپتۇ. ئىككىنچى كۈنى قىزنى ئۇيقۇ تۇتۇپتۇ. تاھىر ئۇنى قۇچاقلاپلا ئېلىپ گىلەمگە سېلىۋاپتۇ ۋە «ئۈچ گىلەم» دەپتۇ.

گىلەم ئۇچۇشقا باشلاپتۇ. شۇ ئۇچقانچە بىر چۆلگە بېرىپ چۈشۈپتۇ، شەمشەقەمەر قارىغۇدەك بولسا بىر چۆلدە يېتىپتۇ. تاھىر بىلەن ئىككىسىلا تۇرغۇدەك. شەمشەقەمەر چۈشۈم ئوخشايدۇ دەپ ئېسەنكىرىپ قاپتۇ. ئەمما تاھىر ۋەقەنى بىر - بىرلەپ بايان قىپتۇ ۋە مەلىكىدىن:

— ئۆزىڭزنى ماڭا خوتۇنلۇققا قوبۇل قىلامسىز - يوق؟ — دەپ سورايتۇ. شەمشەقەمەر:

— ماقۇل، بۇ ئاللا ئىگەمنىڭ قۇدرەت ئىلاھىدىن بولسا كېرەك، — دەپتۇ. ئەمما بۇ ئۇنىڭ چىن يۈرەك سۆزى ئەمەس ئىكەن. تاھىر ھاردۇقتا يېتىپ ئۇخلاپ قاپتۇ. شەمشەقەمەر ئۇنى گىلەمدىن چۈشۈرۈۋېتىپ، ئۆيگە قېچىپ كەپتۇ. تاھىر ئويغىنىپ قارىغۇدەك

بولسا يالغۇز ئۆزىلا چۆلدە يېتىپتۇدەك. ئورنىدىن تۇرۇپ ھۆك - ھۆك يىغلاپتۇ. بىر ئازدىن كېيىن قورسىقى ئېچىپ كېتىپتۇ. ئاچلىق ئۇنى بىر نەرسە ئىزدەشكە مەجبۇر قىپتۇ. بىر ئاز ماڭغاندىن كېيىن ئوخشاش ئۆسكەن تۆت تۈپ ئالما ئۇچراپتۇ. ئۇ خۇشاللىقىدا بىر ئالمىنى ئۇزۇپ چىشلەپتۇ، يېيىش بىلەن تەڭ بۇغىغا ئايلىنىپ قاپتۇ، ئۇ تېخىمۇ قاتتىق يىغلاپتۇ. ئۆزىنىڭ تەقدىرىدىن زارلىنىپتۇ. قورسىقى يەنە ئېچىپتۇ، ئۇ يەنە بىر ئالمىدىن بىر تال ئېلىپ يېگەن ئىكەن، ئاتقا ئايلىنىپ قاپتۇ. تاھىر قورقۇنچىدا بىر قانچە كۈنگىچە دەرەخ تۈۋىگە يېقىنلاشماپتۇ. لېكىن، ئاچلىق ئازابىغا چىدىيالماي دەرەختىن يەنە بىر ئالما ئۇزۇپ يېگەن ئىكەن، چىرايلىق بىر قىزغا ئايلىنىپ قاپتۇ. گەرچە ئادەمگە ئايلانغان بولسىمۇ، يىگىتلىكتىن مەھرۇم قالغانلىقىغا ئېچىنىپ تېخىمۇ قاتتىق يىغلاپتۇ. ئۇ دەرەخ تۈۋىدە بىر قانچە كۈن تۇرۇپتۇ، ھېچ نەرسە يېمەپتۇ. لېكىن ئاچلىققا چىدىيالماي تۆتىنچى دەرەختىن بىر دانە ئالما ئۇزۇپ يېگەن ئىكەن ئۆز ئەكسىگە كېلىپ ئىنتايىن خۇشال بوپتۇ. ئۇ بىر دەم ئويلىنىپ تۇرۇپ، تۆت دانە سېۋەت توقۇپ، ھەر بىر دەرەختىن بىر سېۋەتتىن ئالما ئۇزۇپ، ئىككىنچى سېۋەتتىن بىر ئالمىنى يەپ ئاتقا ئايلىنىپ، شەمشىقەمەر بار شەھەرگە قاراپ يولغا چىقىپتۇ. تۆتىنچى سېۋەتتىن بىر تال ئالمىنى يېگەن ئىكەن، ئۆز ئەكسىگە كېلىپ، شەھەر سېپىلىدىن ئاتلاپ خان ئوردىسىغا كىرىپتۇ. قارىسا شەمشىقەمەر ئوردىدىكى دېدەك قىزلار بىلەن ئويناۋاتقۇدەك. تاھىر بىر ئالمىنى ئاستاغىنا ئوردىدىكى ئېرىققا تاشلىۋېتىپ ئۆزى يوشۇرۇنۇۋاپتۇ. بىر دېدەك ئېرىقتىكى سۇدا بىر ئالمىنىڭ ئېقىپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، سۇزۇپ ئېلىپلا يېگەن ئىكەن، رەڭگى ناھايىتى گۈزەللىشىپ كېتىپتۇ. شەمشىقەمەر ئۇنى كۆرۈپ:

— سەن بۈگۈن نېمىشقا بۇنداق چىرايلىقلىشىپ كەتتىڭ، يۈزۈڭگە ئۇپا - ئەڭلىك سۈرتۈپ، پەرداز قىلغان ئوخشاپسەن، — دەپتۇ. دېدەك ئۇ مېنىڭ خوجايىنىم بولغاچقا چاقچاق قىلىۋاتسا كېرەك دەپ سەپسالماپتۇ. ئەمما شەمشىقەمەر:

— چاققان دەپ بەر، قانداق قىلىپ شۇنچە چىرايلىق بوپ

قالدىڭ، ئىشەنمىسەڭ ئەينەككە قاراپ باق، — دەپتۇ. دېدەك ئەينەككە شۇنداق قاراپ، ئۆز جامالىنىڭ شۇنچە چىرايلىق بولۇپ كەتكەنلىكىگە قاراپ ئەس - ھوشىدىن كېتىپتۇ. ھوشىغا كەلگەندىن كېيىن سۇدا ئېقىپ كېلىۋاتقان ھېلىقى ئالىمنى يېگەندىن كېيىن، شۇنداق چىرايلىق بوپ قالغانلىقىنى دەپ بېرىپتۇ. شەمشەقمەز: — سەن بېرىپ قاراپ باق، يەنە بىرەرسى كېلىپ قالسا ماڭا ئەكىلىپ بەر، — دەپتۇ.

تاھىر بۇ ئىككىسىنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ تۇرغان ئىكەن. دەرھال بىر ئالىمنى سۇغا تاشلاپتۇ. دېدەك سۈزۈۋېلىپ خوجايىنىغا بېرىپتۇ، ئۇ قاراپمۇ قويماستىن ھالام - سۇلۇم بىر چىشلىگەن ئىكەن، شۇ زاماتلا بىر بۇغىغا ئايلىنىپ قاپتۇ. ئۇ سەكرەپ، ئېغىنلاپ كۆرۈپتۇ. ھېچ قىلىپ بۇغا ھالىتىدىن يانماپتۇ. بۇ چاغدا تاھىر ئوردىغا كېلىپ قارىسا، شاھ مەھكىمىسىدە ھەر خىل ئېسىل ئائىمىلار تۇرغۇدەك. تاھىر ئاشپەزگە ئالىمدىنمۇ بىر ئاز ئېلىپ تىزىپ قويۇشنى دەپتۇ. ئاشپەزنىڭ سېتىۋالغىنى ئىككىنچى سېۋەتتىكى ئالىمدىن ئىكەن. بۇ دەل شاھنىڭ زىياپەت قىلىپ ھاراق - شاراب ئىچىۋاتقان ۋاقتى ئىكەن. ئاشپەز بىر سېۋەت ئالىمنى كۆتۈرۈپ كىرگەندىن كېيىن، شاھ ۋە ئۇنىڭ ۋەزىرلىرى دەرھال بىر تالدىن ئالىمنى ئېلىپ يېيىشىپتۇ. دە، ئاتقا ئايلىنىپ قاپتۇ. تاھىر بىر مويىسىپىتنىڭ سۈرىتىدە ياسىنىپ، ئوردىغا كىرىپ ئاتقا ئايلىنىپ كەتكەن خانغا قاراپ:

— ھەي قاراڭ، سىز ۋە قىزىڭىز ھايۋانغا ئايلىنىپ قالىدىغىلار. بۇ سىزلەرنىڭ كىشىلەرگە قىلغان زالىملىقىڭلارنىڭ جازاسى. سىلەر پۇقرالارغا قىلچە رەھىم - شەپقەت قىلمىدىغىلار. ئەگەر سىلەر مەن دېگەن شەرتلەرگە ماقۇل بولساڭلار، مەن سىلەرنى بۇ بالادىن قۇتۇلدۇرۇپ قالمەن. سىلەر ئادەمگە ئايلانغاندا كەمبەغەللەرنى ھەرگىز بوزەك قىلمايدىغانلىقىڭلارغا ۋەدە بېرىڭلار، — دەپتۇ. خان ئاتقا ئوخشاش بىرنى كىشىنەپتۇ. ئۇ ماقۇل دېگىنى ئىكەن. تاھىر تۆتىنچى سېۋەتتىكى ئالىمدىن بىرنى بەرگەن ئىكەن، خان ئۆز ئەسلىگە قايتىپتۇ. خان دەرھال پۇقرالارنى يىغىپ، ئىككىنچى كەمبەغەللەرنى قاقشاتمايدىغانلىقىغا قەسەم ئىچىپتۇ، شۇنداقلا تاھىرنىڭ نەرسىلىرىنى

تولۇق قايتۇرۇپ بېرىپتۇ. تاھىر ئالىمنىڭ كۈچى بىلەن بۇغنى يەنە ئەسلىگە كەلتۈرۈپتۇ. شەمشەقەمەر:

— تاھىر مەن ئەسلىدە سىزگە يۈزسىزلىك قىلغان ئىدىم، تېگىشلىك جازايىمنى تارتتىم. مېنى ئەپۇ قىلىڭ، — دەپتۇ ۋە نىكاھقا ئالسا ئۆزىنىڭ رازى ئىكەنلىكىنى ئېيتىپتۇ.

— سىزنى ئۆيۈمگە ئېلىپ كەتسەم قانداق دەيسىز؟ — دەپ سوراپتۇ تاھىر شەمشەقەمەردىن.

— مەن سىز بىلەن بەخت - سائادەت، جاپا - مۇشەققەتتە بىرگە بولۇشقا رازى، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ شەمشەقەمەر.

تاھىر مەلىكە شەمشەقەمەرنى گىلەمگە چىقىرىپ، ئۆز يۇرتىغا قاراپ ئۇچۇپتۇ. ئۇلار كۆزنى يۇمۇپ ئاچقۇچە بولغان ئارىلىقتا ئۆيگە يېتىپ كەپتۇ. تاھىرنىڭ دادىسى قېرىپ كېسەلچان بولۇپ، ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قالغان ئىكەن. تاھىر مەلىكىنى ئېلىپ كىشىك ئالدىغا كەلگەندە ئاتىسىنىڭ:

ئاسماندىكى بۇلۇتلار	گۈل - گىياھلار يامغۇردەك،
يەرگە يامغۇر تۆكسەڭچۇ؟	كۆز بېشىڭنى تۆكسەڭچۇ؟
تاھىرجانغا بىزلەردىن،	نەدە بولساڭ تاھىرجان،
سالام ئېلىپ كەتسەڭچۇ؟	تېزراق يېتىپ كەلسەڭچۇ؟

دەپ ئوقۇغان قوشىقى ئاڭلىنىپتۇ. ئۇلار ئۆي ئىچىگە كىرىپتۇ. بوۋاي بىلەن موماي ئۇلار بىلەن ياش تۆكۈپ قۇچاقلىشىپ كۆرۈشۈپتۇ. تاھىر يۇرتىدىكىلەرگە توققۇز كېچە - كۈندۈز توي قىلىپ بېرىپتۇ. بوۋاي بىلەن موماي ئوغلى بىلەن كېلىنىنىڭ دۆلىتىدە ئاخىرقى ئۆمرىنى بەختلىك ئۆتكۈزۈپ دۇنيادىن ئۆتۈپتۇ. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، تاھىر بىلەن مەلىكە شەمشەقەمەر شاھمانتا تاھىرغا قەدەر بىر - بىرىنى يېڭەلمەي كېلىۋېتىپتۇمۇش.

ئېيتىپ بەرگۈچى: گۇما ناھىيە سانجۇ يېزا ساي كەنتىدىن غوجەخمەت ئاخۇن رەتلىگۈچى. تۇرسۇن مۇھەممەت ھۆسۈن

تەخەي سالاھلىق پادىشاھ

بۇرۇنقى زاماندا «زاڭگوي» دېگەن يۇرتنىڭ قوشكۆل دېگەن يېرىدە بىر يانتاقچى بوۋاي بىلەن موماي ئۆتكەن ئىكەن، ئۇلارنىڭ يېشى سەكسەندىن ئاشقان بولسىمۇ بىرمۇ پەرزەنت كۆرمەپتۇ. بۇ ئەر - خوتۇن ئۈچ ئايغىچە كېچە - كۈندۈز خۇداغا نالە قىلىپ بالا تىلەپتۇ. «ئەي خۇدا، توخۇغا چۈجە، قويغا قوزا، ئېشەككە تەخەي بېرىسەن، بىز بىچارىلەرگە ئەگەر بالا بەرمىسەڭ، شۇلاردىن بولسىمۇ بەرسەڭ ئىدىڭ» دەپ كۆز يېشى قىلىشىپتۇ. ئاللا بۇ بىچارىلارنىڭ تەلىپىنى ئىجابەت قىپتۇ. كۈنلەردىن بىر كۈنى يانتاقچى بوۋاينىڭ ئايالى ئېغىر ئايغ بوپتۇ. بوۋاي ئالەمچە خۇشلۇق بىلەن مومىيىنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئاپتۇ، ئاي - كۈنى توشۇپ موماي بىر قارا تەخەي تۇغۇپتۇ. بوۋاي بىلەن موماي خۇدانىڭ بەرگىنى مۇشۇ ئوخشايدۇ، دەپ تەقدىرگە تەن بېرىپ، دەردىنى ئىچىگە يۇتۇپ تەخەينى بېقىپ چوڭ قىپتۇ. كۈنلەردىن بىر كۈنى تەخەي زۇۋانغا كىرىپتۇ - دە:

— ئەي دادا، ئانا، بۇ شەھەرنىڭ پادىشاھىنىڭ ئون سەككىز مىڭ ئالەمگە داڭقى كەتكەن تەڭداشسىز گۈزەل بىر مەلىكىسى بار، سىلەر شۇ مەلىكىنى ماڭا ئېلىپ بەرسەڭلار، — دەپتۇ. بوۋاي بىلەن موماي تەخەينىڭ زۇۋانغا كىرگەنلىكىدىن خۇش بولسا، ئوغلىنىڭ تەلىپىدىن كۆڭلى يېرىم بوپتۇ ۋە ئوغلىغا:

— ئوغلۇم، ھېلىغۇ پادىشاھ ئىكەن، ئادەتتىكى بىر گاداينىڭ قېشىغا بېرىپ مېنىڭ بىر تەخىيم بار ئىدى، قىزلىرىنى بەرسىلە، دەپ تەخەيگە قىز گەپلەشكىلى بولامدۇ، — دەپتۇ. بىراق تەخەي يىگىت ئۆز سۆزىدە چىڭ تۇرۇۋاپتۇ. بوۋاي بىلەن موماينىڭ بېشىنىڭ ئىچىمۇ قېتىپتۇ، تېشىمۇ قېتىپتۇ. ئاخىرى «ئەزرائىلنىڭ قولىدا ئۆلسەكمۇ ئۆلۈم، پادىشاھنىڭ قولىدا ئۆلسەكمۇ يەنىلا ئۆلۈم، تەۋەككۈل، ئەلچىگە ئۆلۈم يوق دەپتىكەن» دەپ پادىشاھنىڭ ئوردىسىغا قاراپ مېڭىپتۇ.

بوۋاي بىلەن موماي پادىشاھنىڭ ئوردىسىغا كىرىشكە يېتىنالمىي،

قىرىق كۈنگىچە ھەر كۈنى سەھەر تۇرۇپ ئوردا ئالدىنى سۈپۈرۈپتۇ.
 كۈنلەردىن بىر كۈنى پادشاھ ئۇلارنىڭ بىرەر تەلىپى بولسا كېرەك دەپ
 ئويلاپ، بوۋاي بىلەن موماينى چاقىرتىپ:
 — ھەر كۈنلۈكى ئوردىنىڭ ئالدىنى سۈپۈرۈشۈڭلاردىكى
 سەۋەب نېمە؟ — دەپ سورايتۇ.

— ئېيتىشقا بېشىمىزدىن قورقىمىز، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ
 بوۋاي بىلەن موماي.

— قېرىلىقنىڭلارنىڭ ھەقىقى - ھۆرمىتى ئۈچۈن ھەر قانچە ئېغىر
 گۇناھىڭلار بولسىمۇ ئۆتتۈم، قېنى ئېيتىڭلار، — دەپتۇ پادشاھ.
 بوۋاي بىلەن موماي ئۆزلىرىنىڭ كېلىشتىكى مەقسىتىنى بايان
 قىپتۇ. پادشاھنىڭ دۇنيالىقىدا پەقەت بىرلا قىزى بار ئىكەن، قىزغا
 يەتتە ئىقلىمدىكى شاھزادە، خانزادە ۋە بەگزاڭلار ئىلچى ئەۋەتكەن
 بولسىمۇ، لېكىن پادشاھ قىزغا بەك ئامراق بولغاچقا بەرمىگەن
 ئىكەن. بوۋاينىڭ سۆزىنى ئاڭلىغان پادشاھ غەزەپتىن يېرىلىپ
 كەتكۈدەك بوپتۇ. پادشاھنىڭ چىرايىدىكى ئۆزگىرىشنى كۆرگەن
 بوۋاي بىلەن موماي قورقۇپ كېتىپتۇ. پادشاھ جاللاتلارغا:

— ئۆزىنىڭ كىملىكىنى بىلمىگەن بۇ قېرىلارنى زىندانغا
 تاشلاڭلار! — دەپ ئەمر قىپتۇ. جاللاتلار ئۇلارنى زىندانغا ئېلىپ
 مېڭىپتۇ.

— پادشاھىئالەم، كۈنلاردا «ئەلچىگە ئۆلۈم يوق» دېگەن گەپ
 بار، قىزى بار كىشىنىڭ قېشىغا گەپلىشىپ شاھزادىلەرمۇ كېلىدۇ،
 يۇرت ئۆلىمالىرى ۋە بايلىرىمۇ كېلىدۇ، شۇنىڭدەك گادايلارمۇ
 كېلىدۇ، تەقدىر ئىلاھنىڭ قۇدرىتى بىلەن ھەقىقىي نىكاھى قوشۇلغان
 بولسا قېچىپ قۇتۇلغىلى ھەم بولمايدۇ، شۇ ئەلچىلەر قانداق كىشى
 بولۇشتىن قەتئىينەزەر، ئۇلاردىن رەنجىشنىڭ ھاجىتى يوق، مۇۋاپىق
 جاۋاب ئارقىلىق يولغا سالغان تۈزۈك، — دەپتۇ ۋەزىر پادشاھقا.
 — سېنىڭچە قانداق قىلىش كېرەك؟ — دەپ سورايتۇ پادشاھ
 ۋەزىردىن.

— بىز بۇ بىچارىلەرنىڭ كۆڭلىگە ئازار بەرمەيلى، قىزلىرىنى
 سوراپ كەلگەن باشقا ئەلچىلەرنى كۈتكەندەك قىزغىن كۈتۈۋالايلى،
 كۆڭلى ئىمىن تېپىپ بىزدىن رازى بولسۇن، ئاخىرىدا ئىنساننىڭ
 قولىدىن كەلمەيدىغان ئېغىر بىر شەرتنى قويايلى، بۇ شەرتنى بەجا

كەلتۈرۈش بوۋاي بىلەن موماينىڭ قولىدىن كەلمەيدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئىككىنچىلەپ مەلىكىنى سوراپ ئالدىلىرىغا كەلمەيدۇ، — دەپ پادىشاھقا ئەقىل كۆرسىتىپتۇ ۋە، — ئۇ ئېغىر شەرتنى بوۋايغا ۋاقتى كەلگەندە ئۆزۈم ئېيتىمەن، — دەپتۇ.

پادىشاھ ۋەزىرنىڭ كۆرسەتمىسىنى ئورۇنلۇق بىلىپ، مۇلازىملىرىغا داستىخان تەييارلاشنى بۇيرۇپتۇ. داستىخان تەييار بولغاندىن كېيىن پادىشاھ يانتاقچى بوۋاي ۋە ئۇنىڭ ئايالىنى چاقىرىپ:

— شەيتاننىڭ كەينىگە كىرىپ كۆڭۈللىرىگە ئازار بېرىپ قويدۇم، خاپا بولمىغايلا. مەن قىزىم بىلەن سۆزلەشتىم، قىزىم ئوغۇللىرىغا تېگىشكە رازى بولدى. مەنمۇ ھەم قىزىمنى سىلىنىڭ ئوغۇللىرىغا بەرمەكچى بولدۇم، تارتىنماي تائاملارغا ئېغىز تەگكۈزسىلەر، — دەپتۇ. پادىشاھتىن بۇ جاۋابنى ئاڭلىغان بوۋاي بىلەن موماي پادىشاھتىن پۈتكۈل دۇنيانى بەرگەندەك خۇش بولۇپ كېتىپتۇ ۋە تائامدىن قورسقى تويغىچە يەپتۇ، قايتار ۋاقتىدا ۋەزىر ئۇلارغا تۆۋەندىكى شەرتنى ئېيتىپتۇ:

— مەلىكىمىز ئوغۇلۇڭلارغا رازى بولدى، بىراق بىر شەرتنى قويدى، بۇ شەرتنى ئادا قىلساڭلار تېگىدىغان بولدى، بولمىسا ئۆز كۈنىڭلار ئۆزۈڭلەرگە. پادىشاھمۇ سىلەرگە ئارتۇق تويۇق سالمايدىغان بولدى، مەلىكىنىڭ شەرتى ئورۇندالسا، پادىشاھ پۈتكۈل توي تەييارلىقىنى ئۆزى قىلىپ مەلىكىنى بەرمەكچى بولدى، مەلىكىنىڭ شەرتى شۇكى: ئون كۈن مۆھلەت ئىچىدە ئوردا ئالدىدىن تارتىپ ئۆيۈڭلەرنىڭ ئالدىغىچە بىر شەھەر بىنا قىلىسىلەر، ئۇ شەھەرنىڭ يوللىرى قااشتېشىدىن بولسۇن، يولنىڭ ئىككى تەرىپىدە رەت - رەت ئىمارەتلەر قەد كۆتۈرۈپ تۇرسۇن؛ تاملىرى ئالتۇندىن، ئىشىك ۋە تۈۋرۈكلىرى ياقۇتتىن بولسۇن، شەھەرنىڭ ئېرىقلىرى مەرمەردىن بولسۇن، ئېرىقلاردا سۈزۈك سۇلار ئېقىپ ئالتۇن بېلىقلار ئۈزۈپ تۇرسۇن، ئېرىق بويىغا دۇنيا ئىقلىمىدىكى بارلىق مېۋىلىك دەرەخلەر تىكىلىپ، مېۋىلەر پىشىپ تۆكۈلۈپ، ئۈستىدە تۈرلۈك تۈمەن قۇشلار سايرىشىپ تۇرسۇن، شەھەر ئىچى ئېچىلىپ تۇرغان گۈل - گىياھلارغا تولۇپ تۇرسۇن.

مەلىكىنىڭ بۇ شەرتنى ئاڭلىغان بوۋاي بىلەن موماينىڭ بېشىغا

تاغ يىقىلغاندەك بوپتۇ ۋە ئوردىدىن چىقىپ ئۆيىگە قايتىپ كەپتۇ. تەخەي يىگىت پادشاھنىڭ نېمە دېگەنلىكىنى سورىغان ئىكەن، ئۇلار ئوردىدا بولۇپ ئۆتكەن ئەھۋاللارنى ۋە مەلىكىنىڭ شەرتىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ.

— بۇ تولىمۇ ئاسان شەرت ئىكەن، — دەپتۇ تەخەي يىگىت مەلىكىنىڭ شەرتىنى ئاڭلاپ.

ۋەزىر شەرتنى قويۇپ ئارىدىن توققۇز كۈن ئۆتۈپ كېتىپتۇ. ئوردىدىكىلەر ئۆزلىرىنىڭ يانتاقچى بوۋاي بىلەن ئۇنىڭ ئايالىغا قويغان شەرتىنى ئۇنتۇپ قاپتۇ. ئونىنچى كۈنى سەھەردە تەخەي يىگىت ئىشىكىنىڭ ئالدىغا چىقىپ پادشاھنىڭ ئوردىسىغا قاراپ بىرنى ھاڭرىغان ئىكەن، ۋەزىر قويغان شەرتىنىمۇ ئارتۇق ھالەتتىكى بىر شەھەر بوۋاينىڭ ئىشىك ئالدىدا پەيدا بولۇپتۇ.

يانتاقچى بوۋاي ئىشىك ئالدىغا چىقىپ بۇ كارامەتنى كۆرۈپ ئايالىنى چاقىرىپتۇ. ئۆزىنىڭ ئىشىكى ئالدىدىن ئوردىغىچە سوزۇلغان بۇ گۈزەل شەھەرگە قاراپ، ئىشىكنىڭ تېگى - تەكتىگە كالىسى ئىشلىمەي ئەقلى لال بوپتۇ. ئاتا - ئانىسىنىڭ گاڭگىراپ تۇرۇپ قالغانلىقىنى كۆرگەن تەخەي يىگىت:

— خاتىرجەم بولۇپ پادشاھنىڭ ھۇزۇرىغا بېرىۋېرىڭلار، مەلىكىنىڭ شەرتىنىڭ زىيادە ئورۇندالغانلىقىنى كۆرسە پادشاھ قىزىنى بېرىدۇ، — دەپتۇ.

يانتاقچى بوۋاي ئايالىنى ئېلىپ پادشاھنىڭ ئوردىسىغا مېڭىپتۇ. ئۇلار ماڭار ۋاقتىدا تەخەي يىگىت:

— پادشاھ ئوغلۇڭىز قېنى؟ دەپ سورىسا، ئوغلۇم شىكارغا چىقىپ كەتكەن ئىدى، قايتىپ كەلمىدى، مۇشۇ پىچاققا نىكاھ ئوقۇساق بولىدۇ دەپ، مەلىكىنى مۇشۇ پىچاققا نىكاھلاپ ئېلىپ كېلىڭلار، — دەپ بىر دانە پىچاقنى بېرىپ ئاتا - ئانىسىنى ئۇزىتىپ قويۇپتۇ.

ئونىنچى كۈنى سەھەردە پادشاھ ئەمدىلا تەختكە چىقىپ ئولتۇرۇشىغا دەرۋازىۋەن:

— پادشاھىئالەم، ئوردا ئالدىدا ئاجايىپ گۈزەل بىرشەھەر بىنا بوپتۇ، بۇ خۇش خەۋەرنى يەتكۈزۈش ئۈچۈن ئاتايىن ھۇزۇرلىرىغا كىردىم، — دەپتۇ. پادشاھ ۋەزىرلىرى بىلەن چىقىپ قاراپ، ئون

كۈنىڭ ئالدىدا يانتاقچى بوۋاي بىلەن ئۇنىڭ ئايالىغا ئېيتقان شەرتىنى ئېسىگە ئاپتۇ ۋە بېشىغا بىر غەم چۈشۈپتۇ. — ئەي ۋەزىرىم، ئەمدى قانداق قىلىش كېرەك؟ — دەپ پادىشاھ ۋەزىردىن مەسلىھەت سورايتۇ.

— ئۇلۇغ پادىشاھئالەم، بۇ بوۋاينىڭ قورسىقىدا ھۈنرى بولغاچقا، يۈرەكلىك ھالدا مەلىكىنى سۆزلەشكىلى كەلگەن ئىكەن. ئەمدى بىز مەلىكىنى ئاشۇ بوۋاينىڭ ئوغلىغا بەرمەيدىغان بولساق ئون كۈن ئىچىدە بۇنداق كاتتا شەھەرنى بىنا قىلىپ بولغان بوۋاي ئون مىنۇت ئىچىدە كۈلىمىزنى كۆككە سورۇپ، ئېلىمىزنى ۋەيران قىلىپ، زورلۇق بىلەن مەلىكىنى تارتىۋالغۇدەك، ئۇنىڭ ئۈچۈن بىز بوۋاينى ئىززەت - ئىكرام بىلەن كۈتۈۋېلىپ، توي تەييارلىقىغا كىرىشىپ كېتەيلى، — دەپ پادىشاھقا يول كۆرسىتىپتۇ. پادىشاھ پۈتكۈل ئوردا ئەھلىگە توي تەييارلىقى قىلىش توغرىسىدا بۇيرۇق چۈشۈرۈپتۇ. پۈتكۈل ئوردا ئەھلى پادىشاھنىڭ پەرمانى بويىچە توي تەييارلىقىغا كىرىشىپ كېتىپتۇ. يانتاقچى بوۋاي ۋە ئۇنىڭ ئايالىنىڭ يېتىپ كەلگەنلىكى توغرىسىدا ئوردىغا خەۋەر يەتكۈزۈلۈپتۇ. پادىشاھ ۋەزىرلىرىنى باشلاپ چىقىپ ئۇلارنى قىزغىن قارشى ئاپتۇ ۋە ئېسىل تائاملار بىلەن مېھمان قىپتۇ. يانتاقچى بوۋاي ۋە ئۇنىڭ ئايالى پادىشاھنىڭ ئىلتىپاتىدىن ھەيران قاپتۇ. شەھەردە قىرىق كېچە - كۈندۈزگىچە توي داۋاملىشىپتۇ. قىرىقچى كۈنى نىكاھ ئوقۇلىدىغان ۋاقىتتا ۋەزىر بوۋايدىن:

— بوۋا، ئوغلۇڭىز قېنى؟ — دەپ سورايتۇ.

— ئوغلۇم شىكارغا چىقىپ كەتكەن ئىدى، قايتىپ كىرمىدى، نىكاھنى ئوغلۇمنىڭ مۇشۇ پىچىقىغا ئوقۇساق بولىدۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ بوۋاي. پادىشاھ ھەم ۋەزىر گەپ - سۆز قىلالماي، مەلىكىنى پىچاققا نىكاھلاپ بوۋايغا بېرىپتۇ.

بوۋاي مەلىكىنى ئۆيىگە ئېلىپ كەپتۇ. ئاخشىمى قىز ئۆيدە ئولتۇرسا بىر قارا تەخەي كىرىپ كەپتۇ ۋە ئۇنىڭ بىر بۇلۇڭىغا بېرىپ پۇتلىرىنى سوزۇپ يېتىپتۇ. مەلىكە «بىر ئېشەكنىڭ ئېغىلىنى ماڭا ئۆي قىلىپ بەرگەنگە ئوخشايدۇ» دەپ ئويلاپ، قورقۇنچىدا تەڭ كېچىگىچە ئۇخلىماي يېتىپتۇ. تەڭ كېچىدىن ئۆتكەندىن كېيىن مەلىكىنىڭ كۆزى ئەمدىلا ئۇيقۇغا بارغان ئىكەن. تەخەي يىگىت

ئۈستىدىكى تېرىسىنى بىر ئېغىنناپ تاشلىۋېتىپ، مەلىكىنىڭ قېشىغا كىرىپ يېتىپتۇ. مەلىكە كۆزىنى ئېچىپ يېنىدا شاھزادە سۈپەت، نۇرانە چىرايى بىر يىگىتنىڭ يانتىنىنى كۆرۈپ «مېنىڭ ئېرىم مۇشۇ يىگىت بولسا كېرەك» دەپ ئويلاپ، ئۇ تەخەي سۈپەتلىك يىگىت بىلەن تاڭ ئاتقۇچە سىردىشىپتۇ، مۇڭدېشىپتۇ. تاڭ سۈزۈلۈش بىلەن تەڭ مەلىكىنىڭ كۆزى ئۇيقۇغا كېتىپتۇ. يىگىت ئۈستىگە تەخەي تېرىسىنى كىيىۋاپتۇ.

مەلىكە ئويغىنىپ قارىسا يىگىت كۆرۈنمىگۈدەك، ئۆي ئىچىدە ئاخشام ئۆزى كۆرگەن قارا تەخەي تۇرغۇدەك، مەلىكە سىرتقا چىقىپ ئىزدەپتۇ، ئۆزىنىڭ ئېرىنى تاپالماپتۇ ۋە بۇ ئىشقا ھەيران بولپتۇ. بۇ خىل ئەھۋال بىر قانچە كېچە داۋاملىشىپتۇ. مەلىكىنىڭ ھەيرانلىقى تېخىمۇ ئېشىپتۇ، بۇ ئىشنىڭ سىرىنى بىلمەكچى بولۇپ بىر كۈنى كېچىسى مەلىكە يالغاندىن ئۇخلىغان بولۇپ خورەك تارتىپ تەخەيگە قاراپ يېتىپتۇ. مەلىكىنى ئۇخلاپ قالدى دەپ ئويلىغان تەخەي بىر ئېغىنناپ ئۈستىدىكى تېرىسىنى تاشلىۋېتىپتۇ، ئادەم سىياقىغا كىرىپ مەلىكىنىڭ يېنىغا كېلىپ يېتىپتۇ. مەلىكە شۇندىلا بۇ قارا تەخەينىڭ ئۆز ئېرى ئىكەنلىكىنى بىلىپتۇ. مەلىكە ئۆز ئۆيىگە بېرىپ بۇ ئەھۋالنى ئانىسىغا ئېيتىپتۇ. ئانىسى:

— قىزىم، ئۇنداق بولسا ئېرىڭ تېرىسىنى تاشلاپ ئادەم سىياقىغا كىرگەن ھامان تېرىسىنى ئوتقا سېلىۋەتسەڭ تەخەيگە ئۆزگىرەلمەيدۇ، ئېرىڭ بىلەن مەڭگۈ بىرگە بولالايسىن، — دەپ ئەقىل ئۆگىتىپتۇ. مەلىكە ئانىسىنىڭ دېگىنى بويىچە تەخەينىڭ تېرىسىنى كەچتە ئوتقا تاشلاپ كۆيدۈرۈۋېتىپتۇ. مەلىكىنىڭ ئېرى تولىمۇ گۈزەل بولغاچقا، ئانىسىنىڭ قورسىقىدىكى ۋاقتىدا كۇھىقاپتىكى ئەپلاس ئىسىملىك دېۋىنىڭ قىزى ئاشىق بولۇپ قالغان ئىكەن، دېۋىلەرنىڭ زىيانكەشلىكىدىن ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن ئاللا ئۇ يىگىتنى تەخەي قىياپىتىدە ياراتقان ئىكەن، تەخەينىڭ تېرىسى كۆيۈپ بولۇشىغا ئۆي ئىچىگە تۇڭلۇكتىن بىر تۈتەك قارا ئىس كىرىپ، ئۇ ئىس بىر نەپەر گۈزەل قىز ۋە تۆت نەپەر دېۋىگە ئۆزگىرىپ يىگىتنى ئېلىپ مېڭىپتۇ. تەخەي يىگىت تۇڭلۇكتىن چىقىپ كېتىۋېتىپ:

— ئەي مەلىكە سەن ئۆزۈڭگىمۇ قىلدىڭ، ماڭمۇ قىلدىڭ، ئەگەر سەن مېنى ئىزدەپ تاپماقچى بولساڭ پۈتۈڭغا تۆمۈردىن پىيما

كەيىپ، قولۇڭغا تۆمۈر ھاسا ئېلىپ ئىزدىگىن، پىيما ئۇپراپ تېشىلىگەندە، ھاسا يىغىندەك قالغاندا ئاندىن مېنى تاپالايسەن، — دەپتۇ.

مەلىكە تېرىنى كۆيدۈرۈۋەتكەنلىكىگە مىڭ پۇشايمان قىپتۇ. ئېرىدىن ئايرىلىپ قالغىنىغا ھەسرەت چېكىپ ئاھ ئۇرۇپتۇ. ئاخىرى تۆمۈردىن پىيما سوقتۇرۇپ كەيىپ، تۆمۈر ھاسىنى ئېلىپ ئېرىنى ئىزدەپ مېڭىپتۇ. مىڭلىغان دەشت - باباۋانلارنى ۋە دەريا - ئىدىرلارنى كېزىپ بىر قانچە يىل يول يۈرۈپتۇ. مەلىكە كېچە - كۈندۈز توختىماي يول يۈرۈپ بىر كۈنى ماغدۇرسىزلىنىپ يىقىلىپتۇ، قارىسا پۈتەدىكى تۆمۈر ئاياغ ئۇپراپ تېشىلىپ، ھاسىسى ئۇپراپ يىغىنچىلىك قاپتۇ. مەلىكە ئەمدى ئېرىمنى تاپىدىغان بولدۇم دەپ خۇش بولۇپ، خۇشاللىقىدا كۆزى ئۇيقۇغا كېتىپتۇ ۋە بىر چۈش كۆرۈپتۇ. چۈشىدە ئاپئاق ساقاللىق بىر بوۋايىنى كۆرۈپتۇ. بوۋاي مەلىكىگە: «قىزىم، ئورنۇڭدىن تۇرۇپ يەنە بىر كۈن يول يۈرسەڭ دىۋىلەر ماكانغا يېتىپ بارسەن، بېشىڭدا سۇلايمان ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاسىسىنى قويۇپ قويدۇم، ئۇنى قولۇڭغا ئېلىۋالساڭ دىۋىلەر ساڭا چېقىلىشتىن قورقۇدۇ، ئېرىڭنى تېپىپ ھاسىغا مىنىۋالساڭ مۇراد - مەقسىتىڭگە يېتىسەن» دەپ چۈشىدىن غايىب بوپتۇ. مەلىكە ئويغىنىپ قارىسا بېشىدا بىر دانە نۇرانە ھاسا تۇرغۇدەك، ھاسىنى قولغا ئېلىپ يولنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. بىر كۈن يول يۈرگەندىن كېيىن ھەيۋەت بىر سېپىلگە دۇچ كەپتۇ. سېپىلنىڭ دەرۋازىسىغا كەلسە، دەرۋازىنى قىرىق نەپەر دىۋە ساقلاۋاتقان ئىكەن، مەلىكىنىڭ قولىدىكى ھاسىدىن چېقىۋاتقان نۇرنى كۆرۈپ دىۋىلەر كۆزلىرىنى يۇمشۇۋاپتۇ. مەلىكە دەرۋازىدىن دەخلى - تەرۋزىسىز ئىچكىرىگە كىرىپ كېتىپتۇ. سېپىل ئىچىدىكى دىۋىلەرمۇ مەلىكىنىڭ قولىدىكى ھاسىنى كۆرۈپ كۆزلىرىنى يۇمشۇۋاپتۇ. مەلىكە سېپىل ئىچىدە مېڭىپ گۈزەل بىر چارباغقا چىقىپ قاپتۇ. قارىسا باغنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى مەرمەر راۋاقتا ئېرى ئۆزىنى ئېلىپ قاچقان دىۋە قىز بىلەن پاراڭلىشىپ ئولتۇرغۇدەك. تەخەي يىگىت مەلىكىنى كۆرۈپ راۋاق ئۈستىدىن چۈشۈپتۇ.

مەلىكە تەخەي يىگىتنى ھاسىغا مىنىدۈرۈپتۇ ۋە ئۆزى يىگىتنىڭ كەينىدە ئولتۇرۇپتۇ، شۇ زامان ھاسا ئاسمانغا قاراپ كۆتۈرۈلۈپتۇ. دىۋە قىزنىڭ قولىدا سۇلايمان ئەلەيھىسسالامنىڭ خىسەلتلىك ئۈزۈكى

بار ئىكەن، شۇڭا ھاسىنىڭ خىسلىتى دىۋە قىزغا ئىشلىمەيدىكەن. دىۋە قىزمۇ تەخەي يىگىتنى قوغلاپ مېڭىپتۇ. ھاسا كۆزنى يۇمۇپ ئېچىپ بولغۇچە مەلىكە بىلەن تەخەي يىگىتنى ئۆز شەھىرىگە يەتكۈزۈپتۇ. دىۋە قىزمۇ ئۇلارنىڭ كەينىدىن قوغلاپ كەپتۇ. سۇلايمان ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاسسى ئۇلارنى ئېچىلىپ تۇرغان بىر جۈپ گۈلگە ئايلىنىدۇرۇپ قويۇپتۇ. دىۋە قىز گۈلنى ئۈزگەن ئىكەن گۈل تۈزۈپ كېتىپتۇ. دىۋە قىز تۈزۈلگەن گۈللەرنى بىر تالدىن، بىر تالدىن تېرىپ ئەڭ ئاخىرقى ئىككى تېلى قالغاندا، گۈل ئىككى دانە بۇغدايغا ئايلىنىپ كېتىپتۇ. دىۋە قىز ئاق قۇشقاچقا ئايلىنىپ بۇغداينى يېمەكچى بولغان ئىكەن، ئىككى دانە بۇغداي ئىككى مۈشۈككە ئۆزگىرىپ قۇشقاچنى تۇتۇپ يەۋىتىپتۇ. دىۋە قىز شۇنىڭ بىلەن ئۆلۈپ، تەخەي يىگىت ئۇنىڭ زىيانكەشلىكىدىن مەڭگۈگە قۇتۇلۇپتۇ. ئىككى دانە مۈشۈكنىڭ بىرسى شاھزادە سۈپەت يىگىت، يەنە بىرسى گۈزەل مەلىكىگە ئايلىنىپتۇ. مەلىكە يىگىتنى باشلاپ ئوردىغا كىرىپتۇ. ئۆز قىزىنى كۆرگەن پادشاھ ۋە ئوردا ئەھلى ھەيران بوپتۇ. مەلىكە ئاتىسىغا بولۇپ ئۆتكەن ئەھۋاللارنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. ئوردىدا قايتىدىن قىرىق كېچە - كۈندۈز توي مۇراسىمى ئۆتكۈزۈلۈپ، پادشاھ قىزىنى يانتاقچى بوۋاينىڭ ئوغلىغا نىكاھلاپ بېرىپتۇ. پادشاھ قېرىپ ئۆمرى ئاخىرىغا يەتكەچكە، پادشاھلىقنى كۈيئوغلىغا ئۆتكۈزۈپ بېرىپتۇ. شەھەر خەلقى يانتاقچى بوۋاينىڭ ئوغلىنى تەخەي سالاھلىق پادشاھ دەپ ئاتايتۇ، بۇ نام يانتاقچىنىڭ ئوغلىغا سىڭىپ قاپتۇ. تەخەي سالاھلىق پادشاھ ئەلنى ئادالەت بىلەن ئىدارە قىلىپ، ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە مەلىكە بىلەن بەختلىك تۇرمۇش كۆچۈرۈپ ئالەمدىن ئۆتۈپتۇ.

ئېيتىپ بەرگۈچى: گۇما ناھىيە مۇجى يېزا لوڭكى كەنتىدىن
تۇرسۇننىياز مەتسىيەت
رەتلەنگۈچى: غالىپجان تۇرسۇن

ئەۋلىيا بىلەن شەيتان

بۇرۇنقى زاماندا تېتىرگرام دېگەن يۇرتتا ئابدۇنەبى ئىسىملىك بىر ئەۋلىيا ئۆتكەنكىن. ئۇ شۇنچىلىك كاتتا ئەۋلىيا ئىكەنكى، ئۇنىڭ تەربىيىلىگەن تالىپلىرىمۇ پەرىشتىلەردىن قېلىشمايدىكەن. ئۇلار بۇلۇت ئۈستىدە ماڭالايدىكەن ھەم كۆكتە ئۇچالايدىكەن. بۇنىڭغا پەرىشتىلەر قاتتىق ھەسەت قىلىشىدىكەن، ئابدۇنەبى ئۆزىنى دۇنيادا تەڭداشسىز ھېس قىلىدىكەن. ئۆزىدىن تۆۋەنلەرنى زادىلا كۆزگە ئېلىپ قويمايدىكەن. ئۇنىڭ ئولتۇرسا - قوپسا ئويلايدىغىنى خۇدالىق دەرىجىسىگە يېتىش ئىكەن.

بىر كۈنى پەرىشتىلەر ئاللاننىڭ دەرگاھىغا بېرىپ:

— ئى ياراتقان ئىگەم، سەن بىزنى پەرىشتە دەپ ياراتتىڭ، بىز ساڭا سادىق بولۇپ خىزمىتىڭنى قىلدۇق. بىراق ئابدۇنەبى بىلەن ئۇنىڭ تالىپلىرىغىمۇ بىزلەر بىلەن ئوخشاش مەرتىۋە ئاتا قىلغىنىڭ نېمىسى؟ ئۇلاردىن بىزنىڭ نېمە پەرقىمىز؟ بىز بۇنىڭغا زادىلا چىداپ تۇرالمىدۇق، — دەپ ئەرز قىلىشىپتۇ.

شۇن ئاللاڭدىن مۇنداق بىر ۋەھىي كەپتۇ:

— ئى مېنىڭ پەرىشتىلىرىم، سىلەر بۇنىڭدىن خاتىرجەم بولۇڭلار، ئابدۇنەبى ئۆزى ئەۋلىيا بولغىنى بىلەن، ئۇنىڭ پەقەت بۇ دۇنيالىقلار بار.

بۇ ۋاقىتتا، ئەرشتە تۇرۇپ ئۇلارنىڭ سۆزلىرىنى ئوغرىلىقچە ئاڭلىۋالغان شەيتان شۇ ئانلا بېرىپ كىشىلەرنىڭ تەقدىرى پۈتۈلگەن دەپتەرنى شۇنداق ۋارقلاپ كۆرگۈدەك بولسا، راست دېگەندەك «ئابدۇنەبى ئەھلى دوزىخى» دەپ يېزىقلىق تۇرغۇدەك. بۇنى كۆرگەن شەيتان خۇشاللىقىدىن قىن - قىنىغا پاتماي قاپتۇ ۋە ئابدۇنەبىنى ئازدۇرۇش خىيالىدا بوپتۇ.

بىر كۈنى ئابدۇنەبى ئولتۇرسا، ھاسسىنى توكۇلداقنىچە يوغان سەللە ئوراپ ئاپئاق ساقاللىق ئەۋلىيا سىياقىغا كىرىۋالغان شەيتان ئۆيگە كىرىپ كەپتۇ.

ئابدۇنەبى ئورنىدىن تۇرۇپ بۇ زادى قايسى ئەۋلىيا بولغىدى، دەپ ئۇنى قىزغىنلىق بىلەن تۆرگە باشلاپتۇ.

— ئۇزۇندىن بېرى ئۆزلىرى بىلەن بىر كۆرۈشۈش ئارزۇيۇم بار ئىدى. ياراتقان ئىگەم بىزنى تىنچ - ئامان كۆرۈشۈشكە نېسىپ قىلدى، — دەپتۇ شەيتان قىسقىغىنا دۇئادىن كېيىن، — مەن پىرۇللا ئىشان خوجام بولمەن، بۇرۇن ئۆزلىرىنىڭ نامى - شەرىپلىرىنى كۆپ ئاڭلىغانىدىم، مانا بۈگۈن ئاللا مېنى ئۆزلىرىنىڭ ھۇزۇرلىرىغا كېلىشكە بۇيرۇدى، ئۆزلىرى بىلەن دىدار كۆرۈشۈش ئۆمرۈمدىكى بىردىنبىر تىلىكىم ئىدى. ئەمدى ئۆلسەممۇ يەرلىكىمدە خاتىرجەم ياتىدىغان بولدۇم، — دەپتۇ.

ئابدۇنەبى خۇشاللىقىدىن قىلغىلى قىلىق تاپالماي قاپتۇ. چۈنكى ئۇمۇ پىرۇللا ئىشان خوجام بىلەن بىر كۆرۈشۈۋالسام دېگەن ئۈمىد تە ئىكەن. ئۇ تالىپلىرىغا قايتىدىن غىزا تەييارلاشقا بۇيرۇپتۇ. تالىپلار ھەر خىل نازۇ نېمەت ۋە مېۋە - چېۋىلەر بىلەن داستىخاننى تولدۇرۇپتۇ، بىراق شەيتان ھېچنەرسىگە ئېغىز تەگكۈزمەپتۇ. ئابدۇنەبى ئۇنى داستىخانغا قايتا - قايتا زورلىغان بولسىمۇ، شەيتان زادىلا ئۇنىماپتۇ. ئەتىسى زولۇق ۋاقتىدىمۇ شەيتان زادىلا ئۇنىماپتۇ، ئارىدىن ئۈچ ئاي ئۆتۈپتۇ، بۇ ئۈچ ئاي كىچىدىمۇ شەيتان ھېچنەرسە يېمەپتۇ، ئابدۇنەبى شەيتاننىڭ بۇ ئادىتىگە بەكمۇ قىزىقىپ قاپتۇ ۋە ئۇنىڭدىن:

— سىلە نېمىشقا ھېچ نەرسە يېمەيدىلا؟ — دەپ سوراپتۇ.

— مەن يەيدىغان ھەممە نەرسىنى تەرك ئەتكەنمەن، — دەپتۇ شەيتان.

— سەۋەبى نېمىكىن؟ — دەپ سوراپتۇ ئابدۇنەبى تېخىمۇ قىزىقىپ.

— سىلەنىڭ بۇنى راستتىنلا بىلگۈلىرى بارمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ شەيتان ئۇنى سىناش مەقسىتىدە.

— ئەگەردە مالال كۆرمىسىلە ماڭا بۇنىڭ سەۋەبىنى دەپ بەرگەن بولسىلا، مەنمۇ تاماق يېيىشنى تەرك ئەتسەم، تاماق يېيىشكە سەرپ قىلغان ۋاقتىمنى ئاللاغا ئىبادەت قىلىشقا ئىشلەتكەن بولاتتىم، — دەپتۇ ئابدۇنەبى.

— بۇنىڭ سەۋەبى ناھايىتى ئاددىي، ئەگەردە ئادەم بىرەر گۇناھ

ئۆتكۈزسە خۇدادىن قورقۇپ ھېچنەرسە يېمەيدىغان بولىدۇ، — دەپتۇ شەيتان.

— ئادەم بىلىپ تۇرۇپ گۇناھ ئۆتكۈزسە قانداق بولىدۇ؟ خۇدا بىلىپ تۇرۇپ قىلغان گۇناھتىن ئۆتمەيدۇ - دە، — دەپتۇ ئابدۇنەبى.
— يوغىسۇ، — دەپتۇ شەيتان ئۇنى تېخىمۇ ۋەسۋەسىگە سېلىپ، — توۋا قىلسا ئاللا ھەرقانداق بەندىنىڭ گۇناھىدىن ئۆتكۈچىدۇر.

ئابدۇنەبى بىر ئاز ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن:
— ئۇنداقتا مەن قانداق گۇناھ ئۆتكۈزسەم بولار؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ئادەم ئۆلتۈرسىلە، — دەپتۇ شەيتان.
— بۇ بەك ئېغىر گۇناھ ئىكەن، مەن ھەرگىزمۇ ئۇنداق قىلالمايمەن. بۇنىڭدىن يېنىكرەك گۇناھ تېپىلماسمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ ئابدۇنەبى.

— ئۇنداقتا، — دەپتۇ شەيتان بىر ئاز ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن، — زىنايى ھارام قىلسىلا، — دەپتۇ.
— بۇمۇ بەك ئېغىر گۇناھ ئىكەن، — دەپ تۇرۇۋاپتۇ ئابدۇنەبى.
— ئۇنداقتا سىلە مەيزاپ ئىچىپ باقسىلا، — دەپتۇ شەيتان.
ئابدۇنەبى بۇنىمۇ رەت قىپتۇ. شەيتان:

— ئەمدى بۇنىڭدىن يېنىك گۇناھ ئۆتكۈزگەننىڭ ھېچقانداق پايدىسى يوق، — دەپ تۇرۇۋاپتۇ.

ئابدۇنەبى قانداق قىلسام بولار دەپ ئۈچ كېچە - كۈندۈز ئويلاپتۇ. ئاخىرى بوپتۇ، مەيزاپ ئىچسەم ئىچەي، ئىچىپلا ئۆيگە كىرىپ يېتىۋالسام مېنى كىم كۆرەتتى. كېيىن ئالادىن گۇناھىمنى تىلىۋالساملا بولدى ئەمەسمۇ؟ دەپ ئويلاپ شەيتاننىڭ ئۈچىنچى تەكلىپىنى ماقۇل كۆرۈپتۇ. شەيتان ئۇنىڭغا بىر كۆپ مەيزاپ ئەكىلىپ بېرىپتۇ، ئابدۇنەبى دەسلەپتە ناھايىتى ئەستە ئىچىپتۇ، كېيىن قېنى قىزىپ كېتىپ بىردەمدىلا بىر كۆپ مەيزاپنى ئىچىپ بوپتۇ - دە، يەنە بارمۇ؟ دەپ ۋارقىراشقا باشلاپتۇ. شەيتان يەنە بىر كۆپ مەيزاپ ئەكىلىپ ئابدۇنەبىنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ، ئابدۇنەبى بۇنىمۇ ئىچىپ بولۇپ مەست بوپتۇ ۋە ئالتاغىل ۋارقىراپ سىرتقا قاراپ مېڭىپتۇ. كوچىدا لەيلەپ كېتىۋاتقۇدەك بولسا، يېنىدىن

چىرايلىق بىر چوكان بىلەن بىر يىگىت ئۆتۈپ كېتىۋاتقۇدەك. ئابدۇنەبى چوكاننى كاپىدە تۇتۇۋېلىپ يولنىڭ چېتىگە سۆرەپتۇ. ئۇنىڭغىچە ھېلىقى يىگىت ئابدۇنەبىنى ۋۇ قېرىغىنىنى تۇيىمىغان ئىپلاس، قويۇۋەت خوتۇنۇمنى! دەپ خوتۇننىڭ قولىدىن تارتقانكەن، ئابدۇنەبى غەزەپكە كېلىپ ھېلىقى يىگىتنىڭ بېشىغا يوغان بىر تاش بىلەن ئۇرۇپتۇ، يىگىت شۇئانلا ئۇ دۇنياغا سەپەر قىپتۇ. ئابدۇنەبى ھېچنەرسىگە پەرۋا قىلماستىن چوكاننى يول بويىدىكى زىرائەتلىككە سۆرەپ كىرىپ يامان ئىشلارنى قىپتۇ. ھەممە مەقسىتىگە يەتكەن شەيتان شۇ زامانلا بېرىپ ئابدۇنەبىنىڭ قىلغان - ئەتكەنلىرىنى پادىشاھقا مەلۇم قىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن پادىشاھ ئابدۇنەبىنى تۇتۇپ كېلىشكە ئادەم ئەۋەتىپتۇ ۋە ئۇنى دارغا ئېسىشقا بۇيرۇپتۇ. بويىنىغا سىرتماق سېلىنىپ دارغا ئېسىلىش ئالدىدا تۇرغان ئابدۇنەبى كىشىلەر تويى ئىچىدە خۇشاللىقىدىن قىلغىلى قىلىق تاپالماي قالغان شەيتانغا قاراپ ئىلتىماس قىپتۇ:

— پىرۇللا ئىشان غوجام، مېنى قۇتۇلدۇرۇۋالسىلا، مەن سىلنىڭ كۆرسەتمىلىرى بىلەن مۇشۇ ھالغا چۈشۈپ قالدىم، مېنى قۇتۇلدۇرۇۋالسىلا، — دەپ يېلىنىشقا باشلاپتۇ. شەيتان كۆرەڭلىگەن ھالدا:

— ئۇنداقتا ماڭا سەجدە قىل! — دەپتۇ.

— پىرۇللا ئىشان غوجام، ئۆزلىرىمۇ كۆرۈپ تۇرۇپلا، مېنىڭ ھازىر قول - پۈتۈممۇ بىكار ئەمەس، مەن قانداقمۇ سىلگە سەجدە قىلالايمەن، — دەپتۇ ئابدۇنەبى بىچارە قىياپەتتە.

— باش ئىشارىسى بىلەن سەجدە قىلساڭمۇ بولىدۇ، — دەپتۇ شەيتان كۆرەڭلەپ. ئابدۇنەبى باش ئىشارىسى بىلەن شەيتانغا بىر نەچچە تەزىم قىپتۇ. شۇئانلا شەيتان مانا ئەمدى مۇرادىمغا يەتتىم، ئەمدى مەنمۇ دوزاختا يالغۇز ياتمايدىغان بولدۇم دەپ قاقاقلاپ كۈلۈپتۇ. ئابدۇنەبى ئۆزىنىڭ شەيتاننىڭ ئالدام خالىتىسىغا چۈشكەنلىكىنى بىلىپتۇ. پادىشاھنىڭ ئادەملىرى ئۇنى دارغا ئېسىپتۇ.

ئېيتىپ بەرگۈچى: چىرا ناھىيە چىرا يېزا چىغلىق ئېرىق كەنتىدىن ئابدۇرېھىم ئاخۇن رەتلىگۈچىلەر: مەتقۇربان ئىسمائىل، ئابدۇراخمان رېھىم

بەكتۇ بىلەن چىڭتۇ

بۇرۇنقى زاماندا قۇرۇم تاغلىرىنىڭ باغرىدا تۈرك قوۋمى ياشايدىغان نۇرغۇن شەھەرلەر بولغان ئىكەن، بۇ شەھەرلەر ھەر خىل مەجەزلىك، ياغزىمۇ ياغزا ھۈنەرلىك كىشىلەر بىلەن تولغان ئىكەن. شۇنداق كىشىلەرنىڭ بىرى «چىڭتۇ» لەقەملىك مامۇت ئوغرى، يەنە بىرى «بەكتۇ» لەقەملىك داۋۇت ئوغرى ئىكەن. مامۇت ئوغرى دېگىنى تۈمەن دەرياسى بىلەن قىزىل دەرياسىنىڭ ئارىسىدا، ھىمىت سېپىنىڭ نېرسىدا ياشىسا، داۋۇت ئوغرى دېگىنى يورۇڭقاش دەرياسى بىلەن قاراقاش دەرياسىنىڭ ياقىسىدا، پىيالما چۆلىنىڭ ئارقىسىدا تېرىكچىلىك قىلىدىكەن. ئۇلار ھىيلە - ھەييارلىقتا باش كۆتۈرگەن، بىرى قاپاق پۇچىقىدا ئاش كۆتۈرسە، يەنە بىرى چىمچىلىقىدا تاش كۆتۈرگەن نوچىلار ئىكەن.

مامۇت ئوغرى بىرەر ئىشنى كۆڭلىگە پۈكسە، مەختەك قەدىلىپ چىڭ تۇرۇۋالىدىكەن، شۇڭا ئەل ئىچىدە «چىڭتۇ» دېگەن لەقەم بىلەن داڭلىقكەن. داۋۇت ئوغرىمۇ ئۆز ئىشىغا پۇختىلىقى، ئۆزىگە بەك ئىشىنىدىغانلىقى ئۈچۈن «بەكتۇ» دېگەن لەقەمنى ئالغان ئىكەن.

بىر كۈنى بەكتۇ چىڭتۇنىڭ داڭقىنى ئاڭلاپتۇ. سۆزلەپ بەرگۈچىلەر ئۇنى «كەمەكتەك ھەييار، مۇت نەرسىنىڭ قېشىدا داڭم تەييار، ئۆتۈپ كەتكەن ساختىپەز، ھۈنرى سامسىپەز، ياققان سامسىلىرىدا گۆش يوق بەز...» دەپ داڭلاپتۇ. يەنە بەزىلەر «ئەگەر بەسلىشسەك داۋۇتنى يېڭىۋېتىمەن، قېشىمغا كەلسە ساقلىمىنىڭ بىر تال تۈكىدە ئۇنى باغلاپ تېڭىۋېتىمەن» دېدى دەپ دەيدەيگە سېلىپتۇ.

بۇ گەپنى ئاڭلىغان بەكتۇ بېلىنى يەتمەش يەردىن باغلاپ، ئېتىغا

ئارام بەرمەي قوغلاپ، چىڭتۇ بىلەن بەسلەشكىلى، ياۋاش بولمىسا قەستلەشكىلى نىيەت قىلىپ يولغا چىقىپتۇ.

بەكتۇنىڭ قۇلاقلىرى دىڭ، ئۇستىخنى چىڭ ئېتى 15 كۈنلۈك يولنى ئون كۈندە تۈگىتىپ مەنزىلگە يېتىپ كەپتۇ. بەكتۇ چىڭتۇنىڭ شەھىرىگە كەلگەندىن كېيىن، ئېتىدىن چۈشمەي، گاڭگۇڭلۇقنىڭ نىشانىسى بولغان بۇرۇتنى تاراپ، ئۇچرىغانلاردىن چىڭتۇنىڭ ئۆيىنى سوراپ، كەچكە يېقىن بىر ھويلىنىڭ ئالدىغا كېلىپ توختاپتۇ. بۇ چىڭتۇنىڭ ئۆيىگە كەلگەن. بىر چاغدا چىڭتۇ شەھەر مەركىزىدىكى سامسا دۈكىنىدىن تېخى ئۆيىگە يانمىغان، بىر كۈنلۈك سودا - سېتىقتىن چۈشكەن پۇلغا قانمىغان، ئۆتكەن - كەچكەنلەرنى توسۇپ دۈكىنىغا باشلاۋاتقان، خېرىدارلار ئامالسىزلىقتىن دۈكەنغا قەدەم تاشلاۋاتقان بولۇپ، ئۇنىڭ ئۆيىدە خوتۇنىدىن بۆلەك كىشى يوقكەن.

دەرۋازىنىڭ چىڭ - چىڭ قېقىلىشىدىن بىر ئەنسىزلىكنى سەزگەن چىڭتۇنىڭ ئايالى ئىچكىرىكى ئۆيدىن يۈگۈرۈپ چىقىپ، دەرۋازا ئاراشلىرىدىن سىرتىنى ماراپتۇ. مارىغۇدەك بولسا، ئات قامچىلىرى كېلىشكەن بىر ئەر. «ئۆزلىرى كىم، كىمنى ئىزدەيلا؟» دەپ سورايتۇ. سورايتۇ - يۇ، بەكتۇغا زوقلىنىپ قارايتۇ.

— مامۇتاخۇن چىڭتۇ ئۆيىدە بارمىدۇ؟ ئازراق ھېساب - كىتابىمىز بار ئىدى — قىلىشقىلۇقتى، ئىشنى چىرايلىقچە تۈگەتسە مەيلى، بولمىسا بىر قەپەس ئېلىشقىلۇقتى، بەل تۇتىشمەن دېسە چېلىشقىلۇقتى، يەنە بەل تۇتىشمەن دېسە پۇخادىن چىققۇچە سېلىشقىلۇقتى؟ — دەپتۇ.

ئۆزىنى جاھاندا بىر چاغلایدىغان، ئۇرۇش - جېدەل دېسە بېلىنى يەتتە يەردىن باغلايدىغان، كۆرەڭلىك قىلىپ بۇرۇتنى دۈمبىدە ياغلايدىغان، ئۆي ئىچى بىلەن كارى بولماي، ئۆزىنىڭ يۈرىكىنى داغلايدىغان ئېرى مامۇت ئوغرىدىن تەپ تارتماي دەرۋازا قاققان كىشىگە بۇ خوتۇننىڭ ئاجايىپ مەستلىكى كېلىپتۇ. ئۆيگە باشلاي دېسە تېخى،

كىرگۈزمەي تالادا تۇرغۇزۇۋېرىدى دېسە تېخى، ناھايىتى تەسلىكى كېلىپتۇ. ئاخىرى زوق بىلەن ھەۋەس ئەندىشىدىن ئۈستۈن كېلىپ دەرۋازىنى ئېچىپتۇ. بۇ خوتۇننىڭ نەپىسى - ھەۋەسلىرى قوزغىلىپ چاقچاق غۇنچىلىرىنى چىچىپتۇ. بوسۇغىدىن ئاتلاپ ھۇجرىغا كىرىپ بولغۇچە، پەتنۇستا قوش قوللاپ تۇتقان چايغا سالغان مۇشتتەك ناۋات ئېرىپ بولغۇچە، بەكتۇمۇ ئىشلارنىڭ ھېسابىغا رەھمەت تەزىمى بېرىپ بولغۇچە، چىڭتۇننىڭ ئايالى مۇرادنى ۋايىغا، ئىش - كۈشنى جايىغا يەتكۈزۈپ بولۇپتۇ.

ئاي بۇلۇننىڭ ئىچىگە چۆككەن، توخۇ قونداققا چىققان، كېچە تەڭدىن ئۆتكەن بىر چاغدا چىڭتۇ سامسا دۈككىنى يىغىشتۇرۇپ ئۆيگە كېلىپتۇ. ئاتنىڭ بوغۇز چاينىشىدىن، ساماۋەرنىڭ توختىماي قاينىشىدىن ئۆيىدە يۈچۈن مېھمان بارلىقىنى سەزگەن چىڭتۇ قاپاقلىرىنى تۈرۈپ، پۇتنىڭ ئۇچىدا يۈرۈپ، مىڭ بىر خىياللارنى سۈرۈپ ئىچكىرىكى ئۆيگە كىرىپتۇ. قارىسا، ئەتلەس كۆرىپىنىڭ ئۈستىدە بەدەشقان قۇرۇپ بىر كىشى ئولتۇرغۇدەك، ھەر ئىككىسى چاندۇرماي كۆرۈشۈپتۇ. تىنچ - ئامانلىق سورىشىپتۇ. چىڭتۇ بەكتۇننىڭ بۇ ياققا كېلىشتىكى مۇددەئاسىنى ئۇققاندىن كېيىن، تەمتىرەپ يۈرىكى سىقىلغاندەك، تاپىنغا ئورۇس مىخى قېقىلغاندەك ھېس قىپتۇ. ئەمما چاندۇرغۇسى كەلمەپتۇ. ئايالغا بۇيرۇپ داستىخان - مەزە تەييار قىلدۇرۇپتۇ. بىر كەمدە گۆش بېسىلغان يولۇ پىشىپتۇ. چىڭتۇنىڭ ئايالى بەكتۇننىڭ ئالدىغا نەقىشلەپ ئىشلەنگەن چوڭ بىر ئالتۇن لېگەندە ئاش قويۇپتۇ. بەكتۇ ئاشنى يېگەچ ئولتۇرۇپ، لېگەننى قانداق قىلىپ قولغا كەلتۈرۈشنى پىلانلاپتۇ. بەكتۇننىڭ بۇ خىيالىنى چىڭتۇمۇ سېزىۋاپتۇ.

داستىخان يىغىشتۇرۇلغاندىن كېيىن، باشقا ئىشلارنى ئەتە قىلىشىدىغان ياكى ئېلىشىدىغان، قاش - قاپاققا سېلىشىدىغان ياكى ھەمكارلىشىپ يارىشىدىغان، ئىش - كۈشلىرىگە بىللىشىپ

قارشىدىغان بولۇپ ئۇخلىغىلى يېتىپتۇ.

چىڭتۇنىڭ كۆز ئالدىغا بەكتۇنىڭ ئالتۇن لېگەنگە تىكىلگەن قاراشلىرى كېلىۋېلىپ ئۇيقۇسى قېچىپتۇ. «قانداق قىلسام بولاركىن؟» دەپ بىر ھازاغچە پال ئېچىپتۇ. ئاخىرى لېگەننىڭ چۆرىسىنى يىپتا چىگىپ ئىچىگە لىق سۇ قويۇپتۇ ۋە ئۆزى ياتقان جاينىڭ ئۈستىگە ئېسىپ قويۇپتۇ. مۇشۇنداق قىلسام، ناۋادا بەكتۇ لېگەنگە قول تەگكۈزسە، ئىچىدىكى سۇ تۈكۈلۈپ مېنى ئۇيقۇدىن ئويغىتىدۇ، دېگەن خىيال بىلەن خاتىرجەم بولۇپ ئۇيقۇغا كېتىپتۇ.

چىڭتۇنىڭ ئۇخلىشىنى كۈتۈپ ياتقان بەكتۇ ئورنىدىن تۇرۇپتۇ - دە، قاچا - قۇچا قويدىغان جايلارنى، ئىچكى - تاشقىرىقى ئۆي، ھۇجرا - سارايلارنى چالا قويماي ئىزدەپمۇ ھېلىقى لېگەننى تاپالماپتۇ. بىر چاغدا قارىغۇدەك بولسا، لېگەن چىڭتۇ ياتقان ئۆينىڭ بالاسىغا — ئۇنىڭ نەق بېشى ئۈستىگە ئۇدۇل قىلىپ ئېسىقلىق تۇرغۇدەك. بەكتۇ لېگەننىڭ ئىچىگە لىق سۇ تولدۇرۇپ قويۇلغانلىقىنى كۆرۈپ، پەم بىلەن سۇنى سۈمۈرۈشكە باشلاپتۇ. سۈيى تۈگىگەن ھامان يىپنى ئۇزۇپ لېگەننى قولغا چۈشۈرۈپ، تۈيدۈرماي سىرتقا چىقىپتۇ. ئەمما، دەرۋازىدىن چىقىپ كېتىشنىڭ ئىلاجىنى تاپالماپتۇ. چۈنكى ئىشىكلەرگە ئات كالىسىدەك يوغان قۇلۇپلار سېلىنغان ئىكەن. بەكتۇ دەرھال ئات ئېغىلىغا كىرىپ بىر ئېگەرنىڭ پۇشتىنى يۇلۇۋېلىپ، ئاشۇ پۇشتاڭنىڭ ياردىمى بىلەن ھەممە دەرۋازا - ئىشىكلەرنى تۇرۇمدىن چىقىرىپ تامغا يۆلەپ قويۇپتۇ. ئاندىن كېيىن چىڭتۇدىن باشقا كىشىنى يېقىن يولاتمايدىغان يورغا ئېتىنى بىر ئامال قىلىپ ئېگەرلەپ مىنگىنىچە ئۇدۇل كەلگەن يول بىلەن شامالداك يۈرۈپ كېتىپتۇ. ھەش - پەش دېگۈچە ئىككى دەريانىڭ قوشۇلغان جايى — قوشلاشقا يېتىپ كېلىپتۇ. بۇ يەرنىڭ سۈيى ئالامەت كۆپ، قايناملىرى ئاجايىپ چوڭقۇر ئىكەن. بەكتۇ ئاشۇ چوڭقۇر قاينامنىڭ ئەڭ تېگىگىچە چۆكۈپ، ئالتۇن لېگەننى بىر قورام

تاشقا باستۇرۇپ قويۇپ يېنىپ چىقىپتۇ - دە، كەلگەن يولى بىلەن چىڭتۇنىڭ ھويلىسىغا قايتىپ كېلىپتۇ. قارىسا چىڭتۇ بەخىرامان ئۇخلاۋاتقۇدەك، بەكتۇمۇ ھېچنېمە كۆرمىگەن بولۇپ يوتقانغا يۆگىنىپتۇ. بۇ ئىشلار شۇنچىلىك قىسقا ۋاقىت ئىچىدە تاماملىنىپتۇكى، بىر ئاش پىشىم ۋاقتىمۇ ئۆتمەپتۇ.

بەكتۇنىڭ كۆزى ئەمدىلا ئۇيقۇغا ئۇلىنىشى بىلەن چىڭتۇ ئويغىنىپتۇ، تورۇسقا قارىسا، لېگەن جايىدا يوق. نەچچە تولغىنىپتۇ، بەكتۇ ھېچ ئىش بولمىغاندەك خورەك تارتىۋاتقۇدەك، «بۇنداق مەھكەم ھويلىدىن ھېلىغىچە بىرەر كىم بىرەر نەرسە ئوغرىلاپ باققان ئەمەس، بۇ چوقۇم بەكتۇنىڭ ئىشى» دەپ پەرەز قىلغان چىڭتۇ ھويلىدىكى ئات تۇيىقىنىڭ ئىزىنى بويلاپ قوشلاشقىچە بېرىپتۇ. بارغۇچە راسا ھېرىپتۇ، ئاختۇرۇپ يۈرۈپ قاينام تېگىدىن ئالتۇن لېگەننى سۈزۈۋاپتۇ - دە، كەلگەن يولى بىلەن ئارقىسىغا قايتىپتۇ. چىڭتۇمۇ ھېچنەرسە بىلمىگەن، كۆرمىگەن بولۇپ يېتىپ قاپتۇ.

تاڭ ئېتىپتۇ، چىڭتۇ بىلەن بەكتۇ ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ يۇيۇنۇپتۇ، چىڭتۇنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى بىلەن ئايالى يەنە ئاشۇ لېگەندە ئاش كەلتۈرۈپتۇ.

بەكتۇ ئاشنى يەۋىتىپ، كېچىدىن قىلغان ئىشلىرىنى بەخىرامان دەۋىتىپ، پۇتىنى لىكىلدىتىپ تەۋرىتىپ ئولتۇرغان ئىكەن، چىڭتۇمۇ تامىقىنى يېگەچ، لېگەننى قايتۇرۇپ كېلىش جەريانىنى دېگەچ، بۇرۇتنى تولغاچ، ساقىلىنى تولغاچ ئورنىدىن تۇرۇپتۇ.

بۇ ئىككىيلەن بىر - بىرىنىڭ چاققانلىقىغا، بىرىنىڭ تۇيدۇرماي ئېپىقاچسا، يەنە بىرىنىڭ چاندۇرماي تاپقانلىقىغا قايىل ۋە مايىل بولۇپ، يېڭىدىن يېڭى ھۈنەر - كارامەتلىرىنى نامايىش قىلماقچى بولۇشۇپ سەپەرگە ئاتلىنىپتۇ.

ئۇلار كۈنچىقىش تامغا قاراپ ئۈچ كۈن مېڭىپتۇ. بىر چاغدا ئاۋات

بىر شەھەرگە يېتىپ كەپتۇ. بىرى «داۋاملىق يول ماڭايلى» دېسە، يەنە بىرى «مۇشۇ يەردە توختايلى» دەپ چىڭ تۇرۇپتۇ. بەك تۇرغىنى چىڭ تۇرغىنىغا قول قويۇپ، چىڭ تۇرغىنى بەك تۇرغىنىغا يول قويۇپ، شەھەر كوچىلىرىنى ئارىلاپ كېلىۋاتقۇدەك، بىر - بىرىنى پىرىپتە قىلىشنىڭ ئەپلىك پەيتىنى مارىلاپ كېلىۋاتقۇدەك بولسا، بىر تالاي قارىلىق كىشىلەرگە ئۇچراپتۇ. «نېمە گەپ، كىم ئۆلدى؟» دېگەن سوئالغا «ھەسەنباي قازا تاپتى، نامىزى بازار تاپتى، جەستى مازار تاپتى، ئىسقات - زاكاتچى موللىلار پايدىنى تازا تاپتى...» دېگەن جاۋابنى ئاڭلىغان چىڭتۇ بىلەن بەكتۇ بىر ئېغىزدىن سۆزلىشىپ، مۇددىئانى بىلىشىپ، ئۆز ئارا كېڭىشىپ، ئىشنىڭ ئاخىرىغا خەيرلىك تىلىشىپ، ھەسەن باينىڭ ھويلىسىغا كىرىشىپتۇ. يولدا كەلگۈچە ئۇلار مۇنداق دېيىشىپتۇ: «ھەسەنباي دېگەن ئۇ تەرىپى رىمغىچە، بۇ تەرىپى چىنغىچە كارۋان ماڭغۇزىدىغان، مال - دۇنياسىنىڭ ھېسابى يوق، ئۆزى سېخىي بولغىنى بىلەن ئىنساپى يوق بىر سودىگەر. بىز ئۇنىڭ ئۆيىگە ھازىدار قىياپەتكە كىرىپ، ھەسەنبايدا ھەققىمىز بار ئىدى دەپ تۇرۇۋالايلى، ئاز - تولا دۇنيا - ئوقەت يۇلۇۋالايلى، ئىشەنسە تېخى ياخشى، ئىشەنمىسە گۇۋاھچى تەلەپ قىلسا، ئىككىمىزنىڭ بىرى تىرىك موردا بولۇۋالايلى...»

گەپ مۇشۇ يەرگىچە قۇلاققا خۇش يېقىپتۇ. ئەمما كىمىنىڭ گۆرگە كىرىپ «تىرىك موردا» بولۇشىغا كەلگەندە كېڭەش بۇزۇلۇپ، تالاش - تارتىش سوزۇلۇپ، بىرىنىڭ گېپى بىرىگە بوش يېقىپتۇ. ئاخىرى كىم گۆرگە كىرىپ ياتسا، ئۆلمەي تۇرۇپ موردا ئازابىنى تارتسا، يەنە ئەرۋاھنى دوراپ گۇۋاھلىق بەرسە، ھەسەنبايدىن يۇلۇۋالدىغان پۇلنىڭ يەتتە ئۆلۈشىنى ئالدىغان، ئۈچ ئۆلۈشى تالادا تۇرغىنىغا قالدىغان مەسلىھەتكە كېلىشكەندىن كېيىن، پۇل دېسە جېنىنى بېرىدىغان، ئىش دېسە يېنىنى بېرىدىغان مامۇت ئوغرى — چىڭتۇ مەيدە مۇشتلاپ چىقىپتۇ. ئۆزىنىڭ كېلەڭسىز گەۋدىسىنى

ھەسەنباينىڭ جەستى يېنىغا تىقىپتۇ. ئەمما ھايال ئۆتمەي ئاللا - توۋا چىقىرىپ قەبرە تېمىنى مۇشتلاپ قېقىپتۇ. «ۋاي توۋا، مەن ئۇ يەردە ياتالمايدىكەنمەن، ھەسەنباينىڭ جەستى قېشىغا ياتالمايدىكەنمەن، — دەپتۇ مامۇت ئوغرى، — ئەڭ ياخشى بۇ يەردە سەن گۇۋاھلىقتىن ئۆتسەڭ، مەن ھەسەنباينىڭ ئۆيىگە دەۋاگەر بولۇپ بارسام».

شۇنداق قىلىپ بەكتۇ گۆرگە كىرىدىغان، ھەسەنباينىڭ ئاۋازىغا ئوخشىتىپ گۇۋاھلىق بېرىدىغان، چىڭتۇ ھەققىيات دەۋاسى قىلىدىغان، كىشىلەرنى قەبرە بېشىغا باشلاپ كېلىدىغان بولۇپتۇ. بەكتۇنىڭ قېشىغا 5 - 10 نان، بىر قاپاق سۇ قويۇپ گۆرنىڭ ئاغزىنى كۆمۈۋەتكەندىن كېيىن، چىڭتۇنىڭ كۆڭلى ئارامغا چۈشۈپتۇ. ئۇ ئەتىسى بامدات نامىزىدىن ياندىغان مەزگىلدە ھەسەنباينىڭ ھويلىسىغا «ۋاي قېرىندىشىم، ئىست رەھمەتلىك ئاغىنەم» دەپ يىغلىغىنىچە كىرىپ كەپتۇ. ئۇ بىر پەس ھازا ئاچقاندىن كېيىن، مۇددىئانى بايان قىلىپ، «رەھمەتلىك ھەسەنبايغا چەتتە سودىگەرچىلىك قىلىپ يۈرگەن كۈنلىرىدە 10 مىڭ تىللا قەرز بېرىۋىدىم، قازاۋىقەدەر بۇرادىرىم ھەسەنباي ئۇئالەمگە كېتىپتۇ، ئەگەر ئۇنىڭ ئاخىرەتلىكى ياخشى بولسۇن دېسەڭلار، ئاشۇ قەرزلىرىنى بېرىۋەتسەڭلار» دەپتۇ.

ھەسەنباينىڭ بالىلىرى بۇ سۆزنى ئاڭلاپ قۇيقا چاچلىرى تىك بولۇپ «تىلخەت بارمىدى؟» دەپ سوراپتىكەن، چىڭتۇ: «بىز ھەسەنباي بىلەن يېقىن ئۆلپەتلەردىندۇق، ئارىمىز يېقىن بولغاچقا ئۇنىڭدىن تىلخەت تەلەپ قىلمىغانىم، مۇبادا لەۋزىمگە پۈتمىسەڭلار، ھەسەنباي مۇنكىر - نەكىرلەرگە جاۋاب بېرىۋاتقان لەھەت بېشىغا بارايلى، گېيىمنىڭ راست - يالغانلىقىنى ئۇنىڭدىن سورايلى، ئەگەر «ھەققىياتى بار، دېسە، بېرەرسىلەر، «يوقىدى» دېسە مەنمۇ ئاڭلارمەن، سىلەرمۇ كۆرەرسىلەر، دوستۇم ئۈچۈن ئۈنچىلىك پۇلدىن كېچەلمىگۈدەك نامەردلەردىن ئەمەسمەن» دەپتۇ.

ئىش چىڭتۇنىڭ دېگىنىچە بولۇپتۇ، تۇپراق بېشى بۇ ئىشقا قىزىققۇچى كىشىلەر بىلەن تولۇپتۇ. ھەسەنباينىڭ چوڭ ئوغلى دادىسىنىڭ قەبرىسىدىكى خادا ياغاچنى مىدىرلىتىپ تۇرۇپ: «دادا، دادا ئۆزلىرىدە مامۇت ئىسىملىك — چىڭتۇ لەقەملىك بىرىنىڭ 10 مىڭ تىللا ئېلىشى بارمىدى؟» دەپ سوراپتۇ. خادا ئۈچ مەرتەم مىدىرلىتىلىپ سوئال ئۈچ مەرتەم تەكرارلانغاندىن كېيىن، قەبرە ئاستىدىن «ئېھ بالىلىرىم، بۇرادىرىم مامۇت چىڭتۇنىڭ 10 مىڭ تىللاسى زېمەمدە بارلىقى راست، مۇشۇ ھەقىقىياتنى ئاخىرەتكە بىللە ئېلىپ كەتكىنىم ئۈچۈن، ھازىر ماڭا جەننەتنىڭ ئىشىكى ئېتىلدى، گۈزى تايماقلىرىنىڭ زەخمىدىن بەدەنلىرىم تىتىلدى، پېشانىمگە دوزاخ ئازابى پۈتۈلدى...» دېگەن ئىككىرىڭ ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ.

بەكتۇنىڭ ئاۋازىنى «دادامنىڭ ئاۋازى» دەپ چۈشەنگەن ۋە بۇ ھىلىگە ئىشەنگەن ھەسەنباينىڭ بالىلىرى ئۆيىگە بېرىپلا 10 مىڭ تىللانى چىڭتۇنىڭ قولىغا تۇتقۇزۇپتۇ. بۇ سېھىرگەرلىكتە ھەسەنباينىڭ نادان بالىلىرى ئۇتقۇزۇپتۇ، چىڭتۇ بەكتۇنى لەھەتتىن ئېچىۋېلىشنىڭ ئورنىغا 10 مىڭ تىللانى ئېلىپ جېنىنى قۇتقۇزۇپتۇ... ئەمدى گەپنى داۋۇت ئىسىملىك بەكتۇدىن ئاڭلايلى: ئۇ ھەسەنباينىڭ بالىلىرىغا دادىسى نامىدىن گۇۋاھلىق بەرگەندىن كېيىن، «چىڭتۇ كېلىپ ئېچىۋالدىغۇ» دېگەن ئۈمىد بىلەن بىر - ئىككى كۈننى ئۆتكۈزگەن بولسىمۇ، ھېچكىم كەلمەپتۇ. كۈتە - كۈتە ئۈچ كۈن تۈگەپتۇ، قاپاقتىكى سۇ، خالتىدىكى نان ئاياغلىشىپتۇ. بەكتۇ ماغدۇرىدىن كېتىپ يىقىلىپ قالاي دېگەندە، ياشاش ئارزۇسى غالب كېلىپ گۆرنىڭ ئاغزىنى تاتىلاشقا باشلاپتۇ. بىر تەرەپتىن كولىسا، يەنە بىر تەرەپتىن توپا چۈشۈپ ئېچىلغان تۆشۈك كۆمۈلۈپ قېلىۋېرىپتۇ، شۇنداق بولسىمۇ يەر ئاستىدا ناھەق نارىۋا ئۆلۈپ كېتىشىنى خالىمىغان بەكتۇ جاننى ئالىقنىغا ئېلىپ قويۇپ كولاۋېرىپتۇ. بەش كۈن بولاي دېگەندە گۆرنى ئېچىپ سىرتقا چىقىپتۇ.

بەكتۇ شەھەرگە كىرىپ ئانچە - مۇنچە بىر نەرسە تېپىپ يەپ مادارىغا كىرگەندىن كېيىن، مامۇت ئوغرى چىڭتۇنىڭ كەينىدىن قوغلاپ پىيادە يولغا چىقىپتۇ...

بەكتۇنىڭ ئۆلمىگەنلىكىنى، ئۆزىنى ئىزدەپ كېلىۋاتقانلىقىنى باشقىلاردىن ئاڭلىغان چىڭتۇ كۆڭلىگە بىر پىلاننى پۈكۈپ، خوتۇنغا «مۇنداق، مۇنداق قىل؟» دەپ ئىش تاپىلاپ، ئۆزىنى «ئۆلدى» گە چىقىرىپ، يۇرتىغا نەزىر ئىشى بېرىۋاتقاننىڭ ئۈستىگە بەكتۇ يېتىپ كەپتۇ. ئۇ بۇ يەردىكى ئەھۋالغا بىر قاراپلا ئېشىنىڭ تېگىگە يېتىپ «ۋاي قېرىندىشىم، ۋاي ئاخىرەتلىك دوستۇم» دېگىنىچە ھازا ئېچىپتۇ.

جامائەت مەيىتىنى ئۆزىتىپ ماڭغىلى قوپقاندا، بەكتۇ ئۇلارنىڭ ئالدىنى توسۇپ: «دوستۇمنىڭ ماڭا قىلغان بىر مۇنچە ۋەسىيىتى بار ئىدى. بۇ ۋەسىيەتنىڭ بىرسىنى ھازىر ئادا قىلىۋاتسام» دەپ تۇرۇۋاپتۇ. جامائەت «ئۇ قانداق ۋەسىيەت ئىدى؟» دەپ سوراپتىكەن، بەكتۇ: «ئۇ ھايات چېغىدا، ئىككىمىز خۇدا ئالدىدا كۆپ گۇناھ قىلغان بەندىلەرمىز. ئەگەر قايسى بىرىمىز بالدۇر ئۆلسەك، ئاخىرەتكە بېرىشتىن ئاۋۋال بەدىنىمىزنى داغماللاپ جىسمىمىزدىكى ناپاكلىقنى كۆيدۈرسەك، جاننىڭ گۇناھى روھىمىز بىلەن پەرىشتىلەر دەرگاھىغا بارسا دېگەنتى، قازارا چىڭتۇ مەندىن ئاۋۋال بۇ گۇناھلىق ئالەم بىلەن خوشلىشىپتۇ. شۇڭا ئۇنىڭ دېگىنىنى بىجا كەلتۈرسەك» دەپتۇ. جامائەت بەكتۇنىڭ پىكرىگە قوشۇلۇپتۇ. چىڭتۇنىڭ ئايالى ئامالسىز ماقۇل بولۇپتۇ. شۇنداق قىلىپ چوڭ لوم تۆمۈر چوغدەك قىزىتىلىپ، چىڭتۇنىڭ يالىڭاچ بەدىنىگە يېقىلىشقا باشلاپتۇ، چىڭتۇنىڭ بەدىنى كۆيۈپ يېغىرغا ئايلىنىپتۇ. لېكىن يالغان ئۆلۈك بولۇپ يېتىۋالغان مامۇت ئوغرى ئۆزىنىڭ «چىڭتۇ» دېگەن لەقىمىگە مۇناسىپ ھالدا «ۋايجان» دەپمۇ قويمىي جىمىدە يېتىۋېرىپتۇ.

بۇ چارە ئۈنۈم بەرمىگەندىن كېيىن، بەكتۇ جامائەتكە يەنە مۇنداق

دەپتۇ: « دوستۇمنىڭ بىرىنچى ۋەسىيىتى ئادا بولدى. ئەمدى ئۇنىڭ ئىككىنچى ۋەسىيىتىنىمۇ ئادا قىلماق كېرەك، بىز قايسى بىرىمىز بۇرۇن ئۆلۈپ كەتسەك، ھايات قالغىنىمىز ئۈچ كۈنگىچە يەنە بىرىمىزگە ھەمراھ بولماقچى» بولغاندۇق، شۇڭا ئۈچ كۈنلۈك ئۇزۇق تەييارلاپ بېرىلسە، مەن ئاغىنەم چىڭتۇغا ھەمراھ بولۇپ ياتسام. شۇنداق قىلىپ بەكتۇ شام گۆرگە كىرىپ چىڭتۇنىڭ قېشىدا بىللە يېتىپتۇ. چىڭتۇ شۇنچىلىك مەھكەملىك كۆرسىتىپتۇكى، نە بەدىنىدىكى كۆيۈكلەرنىڭ ئاغرىشىغا، نە بەكتۇنىڭ چىمداشلىرىغا «غىڭ» قىلىپ ئىنكاس قايتۇرماي، راستتىنلا ئۆلگەن كىشىدەك جىسمىدە يېتىۋاپتۇ. ئۇنىڭ مەقسىتى مۇشۇ خىل ئۇسۇل بىلەن بەكتۇنى زېرىكتۈرۈپ قېشىدىن چىقىرىۋېتىش، ھەتتا ئۆلگەنلىكىگە ئىشەندۈرۈپ، ئون مىڭ تىللىنى يالغۇز ئۆزىلا تەسەررۇپ قىلىشكەن. ئارىدىن ئۈچ كۈن ئۆتۈپتۇ. بەكتۇمۇ چىداپ ئۈچ كۈن كۈتۈپتۇ، تۆتىنچى كۈنىگە ئۆتەر كېچىسى ئۇلار ياتقان شام گۆرگە بىر نەچچە ئوغرى بىر دۆۋە مال - دۇنيانى كۆتۈرگىنىچە سەكرەپ چۈشۈپتۇ. ئەسلىدە بۇلار ئوغرىلىغان نەرسىلىرىنى بۆلۈشۈش ئۈچۈن بۇ يەرگە كىرگەن ئىكەن. ئوغرىلار كۆپ تالاش - تارتىشلاردىن كېيىن نەرسە - كېرەكلەرنى بۆلۈشۈپ بولۇپتۇ. ئەمما بىر دانە قىلىچنى ئايرىشالماي، ياكى بىرى يەنە بىرىگە بېرىۋەتكىلى پايلشالماي غۇلغۇلىغا چۈشۈپتۇ. ئاخىرى تالاشقانلاردىن بىرى مۇنداق تەكلىپنى ئوتتۇرىغا قويۇپتۇ: «بۇ گۆردە ئىككى جەسەت بار ئىكەن، مەن ئاۋۇ جەسەتنى بىر قىلىچ ئۇرۇپ ئىككى پارە قىلىۋەتسەم، قىلىچ مېنىڭ بولىدۇ. ئۇنداق قىلالمىسام قىلىچ سىلەرنىڭ بولسۇن». ئۇ شۇنداق دەپ قىلىچنى قولغا ئېلىپتۇ - دە، چىڭتۇ بار تەرەپكە قاراپ يول سېلىشقا تەمىشلىپتۇ. بۇ ئىشلارنى كۆزىنىڭ قۇيرۇقىدا قاراپ كۆرۈپ ياتقان چىڭتۇ چىداملىقلىقىنى يوقىتىپ، ئۆلۈم دەھشىتىدە چىرقىراپ تاشلاپتۇ.

ئوغرىلار دەسلەپتە ھاڭ - تاڭ بولۇشۇپتۇ، ئارقىدىن «ئەرۋاھ كەلدى» دەپ چۇرقىراشقىنىچە جاننى ئالمىنىغا ئېلىپ، مال دۇنيالىرىنى گۆر ئىچىگە تاشلاپ قېچىپ كېتىشىپتۇ. «مېنى چېپىۋېتىدىغان بولدى» دېگەن خىيالغا كەلگەن چىڭتۇ ئاللىقاچان ھوشىدىن كەتكەن ئىكەن، بەكتۇ ياتقان يېرىدىن ئاستا قوپۇپ شام گۆر ئاغزىغا بېرىپتۇ. ئۇ سىرتقا قارىسا ئوغرىلار ھېچ قەيەردە كۆرۈنمەپتۇ. بەكتۇ گۆر ئىچىگە قايتىپ كىرىپ، چىڭتۇنى سىلكىپ ھەر قانچە مىسىرلاتسىمۇ زۇۋان سۈرمەپتۇ. بەكتۇ ئاخىرى بىر ھىيلە ئويلاپ تېپىپتۇ - دە، قىلچىنىڭ تىغىنى چىڭتۇنىڭ كېكىردىكىگە بوشراقلا سۈركەپتۇ، چىڭتۇ «ئوغرىلار چېپىش خىيالىدىن ۋاز كېچىپ بوغۇزلىۋەتكىلى قوپقان ئوخشايدۇ» دەپ ئويلاپ داد پەرياد كۆتۈرۈپتۇ ۋە: «مەن ئۆلۈك ئەمەس، ماڭا قىلىچ ئۇرماڭلار، ئۆيۈمنىڭ پالانى يېرىدە كۆمۈكۈك 10 مىڭ تىللا بار. ئاشۇ پۇلنى سىلەرنىڭ تەسەرۈپىڭلارغا ئىنئام قىلاي» دەپ يالۋۇرۇشقا باشلاپتۇ.

چىڭتۇنىڭ گېپىنى ئاڭلىغان بەكتۇ 10 مىڭ تىللانىڭ جايىنى بىلىۋالغاندىن كېيىن شام گۆردىن چىقىپتۇ - دە، ئۇدۇل ئۇنىڭ ئۆيىگە بېرىپتۇ، بۇ چاغدا ئالەم سۈزۈلۈشكە باشلىغان، چىڭتۇنىڭ ئايالى ۋە ئۇنىڭ چىرايلىق سىڭلىسى ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ «ئىشنىڭ ئاقىۋىتى نېمە بولار كىن؟» دەپ ئەندىشىدە ئولتۇرغان ئىكەن. بەكتۇ چىڭتۇنىڭ ئېيتىپ بەرگەن بەلگىسى بويىچە ھېلىقى 10 مىڭ تىللانى كۆمەكتىن ئېچىپ خۇرجۇنغا قاچىلاپتۇ. ئاندىن كېيىن چىڭتۇنىڭ سىڭلىسىنىڭ قېشىغا كېلىپ دەپتۇ: «خېنىم، بۇرادىرىمىز چىڭتۇ ئۈچ ۋەسىيەت قىلغانىتى، ئۇنىڭ ئىككىسىنى ئەمەلگە ئاشۇردۇم، ئەمدى ئەڭ ئاخىرقى ئۈچىنچى ۋەسىيەتنى ئىشقا ئاشۇرۇش مەزگىلى كەلدى، قېنى تەييار بولۇپ ئارقامدىن ماڭىسلا» دەپتۇ. ئۇ مۇشۇ گەپلەرنى ئېيتقاندىن كېيىن، ئاتخانغا كىرىپ چىڭتۇنىڭ ئۇچقۇر ئېتىنى توقۇپ چىقىپتۇ.

دەل مۇشۇ چاغدا كېپەنلىكنى سۆرىگەن پېتى چىڭتۇ ھويلىغا كىرىپ كەپتۇ. قارىغۇدەك بولسا، بەكتۇ ئاتنى توقۇپ، 10 مىڭ تىللا بار خۇرجۇننى ئېگەرگە ئارتىپ، سىڭلىسىنىڭ قولىدىن يېتىلىگەن پېتى سىرتقا چىقىۋاتقۇدەك.

«تەقدىرگە تەن بەردىم، — دەپتۇ چىڭتۇ، — ھەر قانچە قىلىپمۇ يورۇڭقاش دەرياسىنىڭ ئارىسىدىن كەلگەن داۋۇت بەكتۇغا تەڭ كېلەلمىدىم. باشتىمۇ مامۇت ئوغرىدىم، ئاخىرىدىمۇ مامۇت ئوغرى پېتىم قالدىم، چىڭتۇ دېگەن لەقىمىم ھېسابقا ئۆتمىدى...» دېگىنىچە بوسۇغىغا پۈتلىشىپ دۈم چۈشۈپتۇ...

مامۇت ئوغرى ساقايدىمۇ ياكى ئۆلۈمنى تىلەپ تاپتىمۇ، داۋۇت ئوغرى چىڭتۇنىڭ سىڭلىسىنى نىكاھىغا ئالدىمۇ ياكى ئاكىسىنىڭ قېشىدا قالدىمۇ، بۇ تەرىپى ماڭا قاراڭغۇ. ئەل ئىچىدە بەكتۇ بىلەن چىڭتۇنىڭ يۇقىرىقى ھېكايىسى ھازىرغىچە تارقىلىپ يۈرگىنى راست.

ئېيتىپ بەرگۈچى: خوتەن ناھىيىسىدىن ئابدۇغېنى مەتنۇرى

پىخسۇق باي

قەدىمكى زاماندا ھاڭگىيا دېگەن يۇرتتا ناھايىتى پىخسۇق ۋە ئاچ كۆز بىر باي ئۆتكەن ئىكەن. ئۇنىڭغا باشقىلار يېقىنلاشمايدىكەن. ئۇنىڭ بىرلا قىزى بولۇپ، بەكمۇ چىرايلىق ئىكەن، لېكىن ئۇ 40 ياشقا كىرگۈچە ئەلچى كەلمەپتۇ. بىر كۈنى باي خوتۇنىغا:

— قىزىمىز خېلى چوڭىيىپ قالدى. چوڭ بايلار كەلمىدى، كەمبەغەللەرگە بىز بەرمىدۇق، قىزىمىز بۇنداق ئولتۇرۇۋەرسە بىزگە سەت. مېنىڭچە نامرات بولسىمۇ، ئەمگەكچان ئادەمدىن بىرىگە توي قىلىپ بەرسەك قانداق؟ — دەپتۇ.

كېچە - كۈندۈز قىزىنىڭ غېمى بىلەن كۆيۈپ - يانغان خوتۇنى بولسا:

— گەپلىرى ئەجەبمۇ ئورۇنلۇق بولدى، مەن بىر ئويلىنىپ باقاي، — دەپتۇ. شۇ باينىڭ مەھەللىسىدە بىر تۇل خوتۇن بولۇپ، ئۇنىڭ ناھايىتى چېچەن، ئەقىللىق، ئىشچان بىر ئوغلى بار ئىكەن. ئانا - بالا ئىككىسى كەمبەغەلچىلىكتە ياشايدىكەن. كۈنلەردىن بىر كۈنى باينىڭ خوتۇنى ئاشۇ تۇل خوتۇننىڭ ئۆيىگە بېرىپ ھال - ئەھۋال سوراپ، ئاخىرىدا قىزىغا ئەلچىلەرنىڭ ناھايىتى كۆپ كەلگەنلىكىنى، لېكىن كۈيۈگۈل بولغۇچىنىڭ ئۆيى يىراق بولغاچقا، قىزىنى بەرمىگەنلىكىنى، ئەگەر تۇل خوتۇن قىزىنى مەن كېلىن قىلىنۋالاي دەپ تەلەپ قىلسا ماقۇل بولىدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ.

تۇل خوتۇن بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ:

— يوغسۇ، ئۆزلىرى بىر باي تۇرۇشىلا، بىز بولساق ھەر قايسىلىرىنىڭ تاقاۋۇللىرى ئەمەس، قوللىمىز قىسقا، كەمبەغەللىمىز. ھەر قايسىلىرىنىڭ مۇبارەك دەرۋازىلىرىغا ئوغللىمىز ئۈچۈن قىز ئىزدەپ بېرىش بىزنىڭ ھەددىمىزمۇ؟ — دەپ، باينىڭ خوتۇنىنىڭ تەكلىپىنى رەت قىلىپتۇ. لېكىن باينىڭ خوتۇنى ئۇ دەپ - بۇ دەپ، تۇل ئايالىنى

گەپكە كىرگۈزۈپ، بارلىق توي چىقىمىنى ئۈستىگە ئېلىپ، قىز بىلەن يىگىتنىڭ تويىنى قىلىپ بېرىپتۇ.

تويىدىن كېيىن پىخسۇق باي «قىزىنى نامراتقا بەردى» دېگەن گەپتىن قورقۇپ، قىزىنى يېنىغا چاقىرىپ، ئۇ دۇنيا - بۇ دۇنيا مەن سېنى باققىنىمغا رازى. سەن ئەمدى توي قىلدىڭ، بىزنىڭ يېنىمىزغا تولا كېلىۋالما، ئېرىڭ بىلەن ئولتۇر، — دەپتۇ ۋە شۇ گەپتىن كېيىن قىزىدىن تېنىۋاپتۇ. كۈن - ئايلار ئۆتۈپ، قىزنىڭ ئاتا - ئانىسىنى راسا كۆرگۈسى كەپتۇ. ئاخىرى ئېرىگە ئاتا - ئانىسىنى كۆرۈپ كېلىش تەلىپىنى ئوتتۇرىغا قويۇپتۇ. يىگىت:

— بارساڭلار بېرىڭلار، لېكىن بىزنىڭ قول - ئىلكىمىزدە يوقلۇقىنى ئېيتىپ، ئاز - تولا يەيدىغان بىر نەرسە ئېلىپ كەلسەڭلا، — دەپ رۇخسەت قىلىپتۇ. قىز ئۆيىگە بارسا ئانىسى يوق، دادىسى ئولتۇرغۇدەك.

— ھە، نېمە گەپ؟ — دەپتۇ دادىسى.

— جان دادىكا، بىز تۇرمۇشتا قىيىنلىپ قېلىۋاتىمىز. شۇڭا ئازراق بىر نەرسە بېرەرمىكىن دەپ كېلىۋىدىم، — دەپتۇ قىز. بۇ گەپلەرنى ئاڭلىغان باينىڭ سەپرايى ئۆرلەپ، قىزىنى تىللاپ ئېرىنىڭ ئۆيىگە قايتۇرۇۋېتىپتۇ. قىز بولغان ئەھۋالنى ئېرىگە سۆزلەپ بەرگەندىن كېيىن، يىگىتنىڭ غەزىپى قايناپ، پىخسۇق باينىڭ بىر ئەدەپىنى بېرىپ قويۇش ئويىغا كەپتۇ.

يىگىت ئۆيىدىكى پۇلغا يارايدىغان نەرسىلىرىنى بازارغا ئېلىپ چىقىپ سېتىپ، بۇ پۇللارغا بىر دانە تون، تەلپەك، يەلپۈگۈچ سېتىۋاپتۇ ۋە بۇ نەرسىلەرنى ئۈستىگە كىيىپ، باينىڭ ئۆيىگە يېقىن بارغاندا، تەلپىكىنى ئېلىپ، ئۇنىڭ ئىچىگە بىر سىقىم قارنى سېلىپ بېشىغا كىيىپتۇ - دە، يۈگۈرگىنىچە باينىڭ ئۆيىگە كىرىپ:

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، — دەپ تەزىم قىپتۇ. بۇنىڭدىن ھەيران قالغان باي:

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام، — دەپ كۈيئوغلىغا تەزىم بېرىپتۇ. يىگىت ئۇدۇل ئوچاقنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ - دە، يەلپۈگۈچ بىلەن ئۆزىنى يەلپۈشكە باشلاپتۇ، كۈچلۈك ئوتنىڭ تەپتى بىلەن تەلپىكىنىڭ

ئارسىدىكى قار ئېرىپ، يۈز - كۆزلىرىدىن «تەر» چىقىشقا باشلاپتۇ. بۇ سىردىن ئەجەبلەنگەن باي:

— يىگىت، بىز سوغۇقتا مۇزلاپ قالاي دەۋاتساق، سىز يەلپۈگۈچتە يەلپۈپ تۇرۇپمۇ تەرلەپ كەتتىڭىزغۇ؟ — دەپتۇ.

— دادام رەھمەتلىك جان ئۇزۇش ئالدىدا، سەن كەمبەغەل، قول ئىلكىڭدە يوق، مەندىن كېيىن قالدىڭ، خاپىلىق تارتىپ قالما دەپ مانا مۇشۇ ئۈستىنۆپشىمدىكى كىيىم - كېچەكلەرنى ماڭا مىراس قالدۇرۇپ كەتكەن ئىدى. بۇ كىيىملەرنى قاتتىق سوغۇق بولغاندا كىيىپ، ھەر قانداق جايغا بارسا پەقەت توڭۇپ قالمايدۇ، ئۆيدە ئولتۇرۇپ زېرىكتىم، ئۆزلىرى بىلەن دىدارلىشىپ كېلىش يۈزىسىدىن تىنچ - ئامانلىق سوراپ كېلىۋىدىم، — دەپتۇ يىگىت. باي ئۇزاق مەسلىھەت قىلىپ تۇرماي:

— ئوغلۇم، بۇ كىيىملەرنى ماڭا سېتىپ بەرگەن بولسىڭىز، ھەققىڭىزدە كۆپتىن كۆپ دۇئا قىلسام، — دەپ يالۋۇرۇپ تۇرۇۋاپتۇ. يىگىت بىردەم تۇرۇپ كېتىپ:

— بولماسىكىن، ئاتا، ئۆزلىرىنىڭ قىش - ياز كىيىدىغان شۇنچىمۇلا كۆپ كىيىم - كېچەكلىرى تۇرۇقلۇق، يەنە بۇنى نېمە قىلىلا؟ — دەپ كاجلىق قىلىپ تۇرۇۋاپتۇ. ئاخىر باي بۇ «خاسىيەتلىك» توننى 3000 تىللاغا سېتىۋاپتۇ. لېكىن ئەقىللىق يىگىت ھامان باينىڭ چاپىنىنى كۆتۈرۈپ كېلىدىغانلىقىنى ئويلاپ، 1000 تىللاغا بازاردىن بىر قېچىر سېتىۋاپتۇ. ھەر كۈنى ئاخشىمى ئايدىڭدا قېچىرنى باينىڭ دەرۋازىسى ئالدىدىن چېپىپ يۈگۈرەيدىغان قىلىپ كۆندۈرۈپتۇ.

بىر كۈنى قاتتىق سوغۇقتا، يىگىت قېچىرنى راسا جابدۇپ، باينىڭ دەرۋازىسىدىن رەستىگىچە چاپتۇرۇشقا باشلاپتۇ. قېچىرنىڭ قۇيۇندەك چېپىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن باي چىداپ تۇرالماي:

— ۋاي ئوغلۇم، مېنىڭمۇ مۇشۇنداق بىر قېچىر مىنگۈم بار ئىدى، ئەجەب كۆڭلۈمدىكىدەك ئىش بولدى، شۇ قېچىرنىڭنى ماڭا سېتىپ بەرسەڭ، — دەپ يالۋۇرۇشقا باشلاپتۇ. يىگىتمۇ:

— ئاتا، بۇنى تالاشمىسىلا، مەن بۇنى ئات بەيگىسىگە سالماقچى

ئىدىم، ئەگەر زادىلا ياق دەپ تۇرۇۋالسىلا ئامالم يوق، — دەپ تىل چايناپ تۇرۇپتۇ. ئاخىر باي بۇ خېچىرنى 2000 سەر ئالتۇنغا سېتىۋاپتۇ. يىگىت بۇ ئالتۇنلارنى ئۆيىگە ئەكىرىپ قويۇپ، قازىكالانىڭ ھۇزۇرىغا بېرىپتۇ. ئۇ قازىكالانىڭ ھېيت نامىزىنىڭ قاچان ئوقۇلىدىغانلىقىنى سورايتۇ. قازى «ئەتە» دەپ جاۋاب بەرگەندىن كېيىن، قەيناتىسىنىڭ يېنىغا بۇ خەۋەرنى ئېلىپ كەپتۇ. دە، ئۇنىڭغا قېچىرنى مىنىپ، ھېلىقى خاسىيەتلىك كىيىملەرنى كىيىپ نامازغا بېرىشنى تەۋسىيە قىپتۇ. باي ناماز كۈنى ھېلىقى كىيىملەرنى كىيىپ، ئۆزىنى يەلپۈگەن ھالدا نامازغا مېڭىپتۇ. بۇنى كۆرگەن كىشىلەر بىر - بىرلىرىگە قارىشىپ، «باي ئېلىشىپ قالغان بولسا كېرەك، بىز توڭلاپ كېتىۋاتساق، باي يازلىق تەلپەك، يېلىك تون كىيىۋاپتىغۇ» دېيىشىپ ۋاراڭ - چۇرۇڭ قىلىشىپتۇ. قېچىر بولسا ئۆز ئادىتىنى بۇزماي باينىڭ دەرۋازىسىدىن ھېيتگاھقىچە چىپىپ بېرىپ، ئۇنىڭدىن كېيىن ماڭماي توختاپ تۇرۇۋاپتۇ. باي مۇزلاپ كېتىپتۇ. قېچىر بولسا باينىڭ دەرۋازىسىدىن ھېيتگاھقىچە توختىماي چىپىۋېرىپتۇ. ئاتنىڭ يۈگىنىنى قاتتىق تارتسىمۇ پەرۋا قىلماي چىپىۋېرىپتۇ، جىلە بولغان باي تازا ئېڭىشىپ تۇرۇپ يۈگەننى بىر تارتقان ئىكەن، ئۆزى ئېگەردىن ئاجراپ، مۇزنىڭ ئۈستىگە ئۇچۇپ چۈشۈپتۇ. مۇزلاپ ئارانلا قالغان باي شۇ زامانلا ئۆلۈپتۇ. جامائەت ھېيت نامىزىدىن كېيىن، باينىڭ نامىزىنى چۈشۈرۈپتۇ. پىخسۇق باينىڭ مال - دۇنياسى قىز بىلەن يىگىتكە قاپتۇ، ئۇلار خۇشال - خۇرام تۇرمۇش كەچۈرۈپتۇ.

ئېيتىپ بەرگۈچى: لوپ ناھىيە دول يېزىسىدىن مەمتىمىن قۇربان رەتلىگۈچى: روزىتوخى مەتروزى

تاك ئاتار پۇچۇق

زامانلارنىڭ زامانىسىدا، بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا، ئايلام ئاپام ئەرگە تەگكەندە، تۆگىنىڭ قۇيرۇقى يەرگە تەگكەندە، قۇمچاق ئۆگزىگە چىققاندا، توخۇ جىرىم غاجلىغاندا، ھۆپۈپ سويى، قاغا قارىي بولغاندا، مۇشۇ يۇرتنىڭ ئەڭ چېتىدە، ھۇرۇن ھەم قورقۇنچاق بىر كىشى ئۆتكەنىكەن.

ئۇ ھەر كۈنى تاڭ ئېتىش بىلەن تەڭ پۇچۇق ناننى ئېلىپ ئاپتاپ چۈشكەن تامنىڭ بۇلۇڭىغا بېرىۋالسا، كەچكىچە شۇ پۇچۇق ناننى غاجلاپ، بۇرنىنى ئاپتاپقا تەڭلەپ ئولتۇرىدىكەن. شۇڭا ئۇنى كىشىلەر «تاك ئاتار پۇچۇق» دەپ ئاتىشىدىكەن.

ئۇنىڭ خوتۇنى «ھۇي گاداي، سەن ماڭا بىرەر قۇر يېشى كىيىم - كېچەك ئېلىپ بەرمىگىلى نەۋاق، كىيگەن كىيىملىرىدە قۇشقاچ ئۇۋىلايدۇ، سەن ماڭا كىيگىلى كىيىم، خىراجىتىم ئۈچۈن پۇل بەرمىسەڭ بۇ ئۆيگە كىرمەيمەن!» دەپ كۈن بويى ئۇرۇشىدىكەن. بىر كۈنى تاڭ ئاتار پۇچۇقنىڭ خوتۇنى تاڭ ئاتار پۇچۇقنىڭ ئالدىغا تاماق ئېلىپ كەپتۇ. دەل شۇ چاغدا تاڭ ئاتار پۇچۇقنىڭ تەرىتى قىستاپتۇ - دە، ئۇ خوتۇنغا:

— خوتۇن مېنى ھاجەتخانىغا ئەچىقىڭلار، — دەپتۇ. خوتۇنى بۇ گەپنى ئاڭلاپ:

— ھەي مۇسۇمان ①، سىلە ئىككى بالىنىڭ دادىسىغۇ؟ بۇ كۈپكۈندۈزدە نېمىدىن قورقاتتىڭلار؟ — دەپتۇ. تاڭ ئاتار پۇچۇق يەنىلا جاھىللىق قىلىپ:

— مەن يالغۇز چىقالمايمەن. مېنى بىرىڭلار ئېلىپ

① مۇسۇمان — كېرىيە شېۋىسىدە ئاياللار ئۆز يولىدىشىنى مۇسۇمان دەپ ئاتىشىدۇ.

چىقىڭلار، — دەپ تۇرۇۋاپتۇ. خوتۇنى:
— ھازىر چۈش ۋاقتى، قورقماي يالغۇز چىقىڭلار، — دەپ
ئۇنماپتۇ.

تاك ئاتار پۇچۇق نائىلاج ھاجەتكە ئۆزى چىقىپتۇ. خوتۇنى ئۇن
پايدىغان نوغۇچى ئۇنىڭ بېلىگە قىستۇرۇپ قويۇپتۇ. ئۇ ئەمدىلا
تەرەتخانىدا ئولتۇرۇشىغا ھاۋادىن بىر قۇيۇن پەيدا بوپتۇ. تاك ئاتار
پۇچۇق ئىشتىننىڭ بېغىنىمۇ ئەتمەي ئۆيگە يۈگۈرۈپتۇ. بېلىگە
قىستۇرۇۋالغان نوغۇچ ئىشىككە ئۇرۇلۇپ يىقىلىپ چۈشۈپتۇ. شۇنىڭ
بىلەن تاك ئاتار پۇچۇق ئۆيىگە كىرەلمەي ئاللا - كاللا، ۋايجان! دەپ
ۋارقىراشقا باشلاپتۇ.

خوتۇنى بۇنى ئاڭلاپ «بۇ كىشىگە نېمە ئەسرا يەتتى؟» دەپ
يۈگۈرۈپ چىققۇدەك بولسا، ئېرى بوسۇغىدا دۈم يانقۇدەك.
— ھەي مۇسۇمان، نېمە بولدۇڭلار؟ — دەپ سوراپتۇ.
— ۋاي خوتۇن ھاجەتكە ئولتۇرۇۋاتسام ئاجايىپ بىر نەرسە
كەلدى. بىر قۇيرۇقى يەردە، بىر قۇيرۇقى ئاسماندا. شۇنىڭدىن
قورقتۇم، ھېلىقى نەرسە مېنى بوسۇغىغا ئىتتىرىۋەتتى... — دەپتۇ.
خوتۇنى قارىسا نوغۇچ ئىشىككە توغرىسىغا تۇرۇۋالغانچا يىقىلىپ
چۈشكەنكەن.

خوتۇنى تاك ئاتار پۇچۇقنىڭ بېلىدىن نوغۇچىنى ئېلىۋېتىپ،
ئېرىنى ئۆيگە ئېلىپ كىرىپتۇ. بالىلىرى بۇ ئىشنى ئاڭلاپ:
— ھەي دادا، سىزنى قورقۇتقان باشقا نەرسە ئەمەس، قۇيۇن.
ئۇنىڭدىن قورقماڭ؟ سىز ناھايىتى توخۇ يۈرەككەنسىز، — دەپتۇ.
خوتۇنى تۇرۇپ:

— ماڭە گاداي ①، ھازىرلا جاڭگالغا بېرىپ ئوتۇن ئېلىپ
چىققىن، — دەپتۇ.

— مەن يالغۇز جاڭگالغا بارالمايمەن، — دەپتۇ تاك ئاتار پۇچۇق.

① گاداي — خوتەن شېۋىسىدە ئادەتتىكى ئەرلەرنى گاداي دەيدۇ.

بۇ گەپنى ئاڭلىغان خوتۇنى ئېرىگە:

— ئەگەر سەن ئوتۇن ئاچقىپ بەرمىسەڭ، بۇ ئۆيگە ئىككىنچى ئاياغ باسما، — دەپتۇ قورقۇتۇپ.

ئاخىرى تاڭ ئاتار پۇچۇق ئىلاجىسىز ماقۇل بولۇپتۇ. ئەتىسى تاڭ ئاتار پۇچۇق ئارغامچا بىلەن ئىلمەكنى (توقۇناقنى) ئاپتۇ. خۇرجۇنغا ناندان ئوتتۇزنى ساپتۇ - دە، توپاقنىڭ بېشىغا ئارغامچىنى باغلاپ، ئارغامچىنىڭ بىر ئۇچىنى ئۆزىنىڭ بويىغا باغلاپ، توپاقنىڭ قۇيرۇقىنى تۇتۇپ چاڭگالغا مېڭىپتۇ.

يول يېرىم بولغاندا، بىر تۈپ چىغ تۈۋىدىن بىر دانە تورغاي ئۇچۇپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپتۇ - دە، ئۇنىڭ ئۇۋىسىدىن تۇخۇملىرىنى ئېلىپ قوينىغا ساپتۇ. يەنە بىردەم ماڭغاندىن كېيىن بىر ئېشەكنىڭ قۇيرۇقى ئۇچراپتۇ. ئۇنىمۇ قوينىغا ساپتۇ. يەنە بىردەم ماڭغاندىن كېيىن بىر تۈگمەن كۆرۈنۈپتۇ. تاڭ ئاتار پۇچۇق ئۇنىڭ ئىچىگە كىرىپ قارىغۇدەك بولسا، بىر تال بۇلغۇي ① كۆرۈنۈپتۇ. بۇنى قولغا ئېلىپ بىر پۇۋلىگەنكەن، ئۇنىڭدىن قاتتىق ئاۋاز چىقىپتۇ. ئۇنىمۇ ئەسقىتىپ قالار دەپ ئېلىۋاپتۇ. ئۇ قورقۇپ يان تەرەپكە قارىغۇدەك بولسا قىسماققا ② چۈشكەن بىر تورغاينى كۆرۈپتۇ. تورغاي تېخى تىرىك ئىكەن، شۇڭا ئۇ «قورسىقىم ئاچسا پىشۇرۇپ يەرمەن» دەپ ئۇنىمۇ قوينىغا سېلىپ مېڭىپتۇ.

ئۇ شۇ تەرىقىدە بىر ئاز ماڭغاندىن كېيىن چوڭ بىر قۇمچاق ③ ئۇچراپتۇ. «بۇنىمۇ خۇدا ياراتقان بىر جان دەپ ماڭا ھەمراھ بولار» دەپ ئۇنىمۇ قوينىغا سېلىپ مېڭىپتۇ. نەدە كەچ بولسا يېتىپ، قورسىقى ئاچسا ئېلىۋالغان قاتتىق نانلىرىنى غاچاپ، ھېرىپ قالسا توغراققا يۆلىنىپ ئۇخلاپ، يولىنى داۋاملاشتۇرۇۋاتسا، يولدا ئۇزۇن بىر ئارغامچا ئۇچراپتۇ. «بۇنى ياكى ساتارمەن، يا بولمىسا ئۆيدە

① بۇلغۇي — تۈگمەنچىلەر ئون تارتقۇزىدىغان كىشىلەرنى چاقىرىش ئۈچۈن چالىدىغان مۇڭگۈزدىن ياسالغان كىچىك كاناي.
② قىسماق — قاپقان.
③ قۇمچاق — پاقا.

ئىشلىتىرمەن» دەپ، ئۇنى بېلىگە يۆگەپ مېڭىپتۇ. تالڭ ئاتار پۇچۇق قوينىدىكى قومچاق بىلەن تورغاغا قاراپ، بىر ئالدىغا، بىر كەينىگە مېڭىپ ئوتۇن ئېلىشنى ئۇنتۇپ، يىراق جاڭگالغا بېرىپ قاپتۇ. بۇ يەردە ئوتۇن بەك كۆپ ئىكەن. شۇڭا ئۇ «بىردەم ئۇخلاپ، ھاردۇق ئېلىپ، ئاندىن ئوتۇن ئېلىپ كېتەي» دەپ ئۇخلاپتۇ.

ئۇزۇن ئۆتمەي چۈش كۆرۈپتۇ. چۈشىدە بىر ئاقساقال بوۋايىنى كۆرۈپتۇ. بوۋاي «سەن خەتەرلىك جايغا كېلىپ قالدىڭ، تېز قوپۇپ كەتكىن، قورقما غەيرەت قىل!» دەپتۇ.

تالڭ ئاتار پۇچۇق چۆچۈپ ئويغىنىپ قوپۇپتۇ. ئەتراپىغا قارىسا جاڭگاللىق، يۈرەكلىرى دۈپۈلدەپ، چىپىلداپ تەرلەپ كېتىپتۇ. ئۇ ئازراق ئوتۇن ئېلىپ ئۆيگە قايتىپ كېتەي، دەپ ئوتۇننىڭ قېشىغا بېرىشى بىلەن ھاۋادىن غارقىراپ بىر قارا دىۋە ئۇچۇپ كېلىپ ئالدىغا چۈشۈپتۇ.

بۇ يەر ئەسلىي شۇ قارا دىۋەنىڭ ماكانى ئىكەن. دىۋە ئوزۇقلۇق ئىزدەپ قايتىپ كەلگەنىكەن. غەزەپلەنگەن دىۋە تالڭ ئاتار پۇچۇقنىڭ ئالدىغا كېلىپ:

— سەن نېمە ئادەم، مېنىڭ ماكانىمغا كېلىشكە قانداق جۈرئەت قىلدىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ. تالڭ ئاتار پۇچۇق قورقۇپ، نىترەپ چىشلىرى كاسىلداپ كەتكەن بولسىمۇ، چۈشىدىكى بوۋاينىڭ «غەيرەت قىل» دېگەن سۆزىنى ئەسلەپ دىۋەگە قاراپ قويۇپ، خاتىرجەم تۇرۇپتۇ. دىۋە بۇنىڭدىن ھەيران بولۇپ: «ھوي مەخلۇق، ھېچ مەندىن ئەيمەنمەي جىم تۇرسەنغۇ؟» دەپتۇ. تالڭ ئاتار پۇچۇق گەرچە قورقۇپ كەتكەن بولسىمۇ، ئۆزىگە ئۆزى غەيرەت قىلىپ، خاتىرجەم تۇرۇپتۇ. بۇ دىۋە تېخىمۇ ھەيران بولۇپ: «ھەي مەخلۇق، قولتۇقۇمنىڭ تۈكى بىلەن باغلاپ ئەدىپىڭنى بېرىمەن، گەپ قىل!» دەپ قولتۇقىدىن بىر سىقىم تۈكنى يۇلۇپ، ئالدىغا تاشلاپتۇ. تالڭ ئاتار پۇچۇق: «قولتۇقتىكى تۈكنى مەندىن سورىغىن.» دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان دىۋە: «قېنى قولتۇقۇڭدىن بىر تال تۈكنى يۇلۇپ ئالغىن

سېلىشتۇرۇپ باقايلى. « دەپتۇ. تاڭ ئاتار پۇچۇق:

— مانا كۆرسەڭ، — دەپ تازا كۈچەپ ئىنجىقلاپ، ئەسەنە يۇلغاندەك قىلىپ، قوينىغا سېلىۋالغان ئېشەكنىڭ قۇيرۇقىنى ئېلىپ دىۋىنىڭ ئالدىغا پوككىدە تاشلاپتۇ، دىۋە قارىسا بىر سىقىم تۈك تۇرۇپتۇ. ئۇ يېقىن كېلىپ قاراپ، «بۇ مەخلۇقنىڭ بىر تال تۈكنىڭ تىۋى بىر سىقىم كېلىدىكەن، ئۇچى ئاچماق ئىكەن، مېنىڭ قولىتىقۇمدىكى تۈك ئۇزۇن بولسىمۇ مۇنداق كۆكلەپ نەچچە ئاچماقلاپ چوڭايىمغان!» دەپ بىر ئاز ئىككىلىنىپ تۇرۇپ قاپتۇ. شۇ چاغدا دىۋىنىڭ بىقىنى قىچىشىپتۇ، دىۋە ئاچچىقلاپ بىقىنىدىن پۇرچاقتەك بىر پىتنى تاڭ ئاتار پۇچۇقنىڭ ئالدىغا تاشلاپتۇ.

تاڭ ئاتار پۇچۇق بۇنى كۆرۈپ، دەرھال ئويلاپ يېتىپ:

— ئالدىمغا تاشلىغان نېمەڭ؟ — دەپ سوراپتۇ. دىۋە:

— پىت! — دەپتۇ. تاڭ ئاتار پۇچۇق:

— سېنىڭ پىتىلىرىڭ بەك كىچىككەن، مېنىڭ پىتىلىرىمنى كۆرۈپ باق، — دەپ قوينىغا سېلىۋالغان قۇمچاقنى ئېلىپ، دىۋىنىڭ ئالدىغا تاشلاپتۇ. قۇمچاق دىك - دىك سەكرەپ ماڭغىلى تۇرۇپتۇ. قۇمچاق كۆرمىگەن دىۋە، ئادەمنىڭ پىتى ئادەمنىڭ مۇشتىدەك بار ئىكەن، دەپ تېخىمۇ قورقۇپ كېتىپتۇ. بۇنى سەزگەن تاڭ ئاتار پۇچۇق بىر ئاز ئەقىل - ھوشىنى تېپىپ:

— قېنى دىۋە، سەن بىلەن مۇسابىقىلىشىمەن، — دەپ ھەيۋە قىلىپتۇ.

دىۋە قارىسا ئالدىدا يوغان بىر پارچە تاش بار ئىكەن. ئۇ بۇ تاشنى ئېلىپ بىر ئاتقانمىكەن، بۇ تاش ئىككى يۈز چاقىرىم يىراقلىققا چۈشۈپتۇ.

تاڭ ئاتار پۇچۇق:

— سەن ئاتقان تاش ئىككى يۈز چاقىرىم يەرگە چۈشتى، مەن كىچىكرەك بولسىمۇ بىر تاش ئاتاي، ئاسماننى تېشىپ چىقىپ كەتمەسە ھېساب ئەمەس، — دەپ قوينىدىكى تورغايىنى ئېلىپ ئاسمانغا قارىتىپ

ئاتقانكەن، تورغاي ھاۋاغا كۆتۈرۈلۈپ يەرگە چۈشمەپتۇ. دىۋە بۇنىڭدىن تېخىمۇ قورقۇپتۇ. لېكىن كۆز ئالدىدا تۇرغان ئۆزى ئورۇق، بۇرنى پاناق بىر ئادەمزاننىڭ بۇنداق كۈچ - قۇۋۋىتىگە دەرگۇمان بولۇپ:

— ھەي ئادەمزان، بىز ئاخىرقى قېتىم كۈچ سېلىشتۇرايلى، قايسىمىز يەڭسەك، يەڭگىنىمىز قۇل بولايلى، — دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان تاڭ ئاتار پۇچۇق قورقۇپتۇ. كېيىن يەنە ئەقلىنى يىغىپ:

— ئەمىسە، تاشتىن ياغ چىقىرايلى، — دەپ دىۋىگە كۆرسەتمەي، قوينىدىكى تورغايىنىڭ تۇخۇمىنى قولغا ئېلىپ يەرگە ئېڭىشىپ توپا بىلەن قوشۇپ بىر سىققانكەن، تورغاي تۇخۇمىنىڭ ئېقى بىلەن سېرىقى بارماقلىرىنىڭ ئارىسىدىن ئېقىپ چۈشۈپتۇ. بۇنى كۆرگەن دىۋە تاشنى ئېلىپ، تازا كۈچەپ سىقىپتۇ. تاش ئۈندەك ئېزىلىپ كېتىپتۇ. لېكىن ياغ چىقماپتۇ. ئۇنىڭ بىلەن تاڭ ئاتار پۇچۇق تېخىمۇ غەيرەتكە كەپتۇ ۋە دىۋىگە بىر تۈپ يۇلغۇنىنى كۆرسىتىپ:

— قېنى ئەمدى يەرنىڭ ئۈچىيىنى سۇغۇرۇپ باق؟ — دەپتۇ. دىۋە ماقۇل بولۇپ، تۆت - بەش تۈپ يۇلغۇنىنى قوشۇپ تارتقانكەن، يىلتىزلىرى بىلەن قومۇرۇلۇپتۇ. بۇنى كۆرگەن تاڭ ئاتار پۇچۇق:

— ھەي دىۋە، سەن يەرنىڭ ئۈچىيىنى سۇغۇرماي، بۇرۇتنى يۇلۇپسەن، يەرنىڭ ئۈچىيىنى يۇلۇشقا كۈچۈڭ يەتمەمدۇ؟ ماڭا قاراپ تۇر، — دەپ كۆمۈپ قويغان ئارغامچىنىڭ بىر ئۈچىنى تۇتۇپ، شۇنداق بىر تارتقانكەن، ئارغامچا چۇۋۇلۇپ چىقىپتۇ. بۇنى كۆرگەن دىۋىنىڭ بەدەنلىرى تىترەپ، كۆزلىرى چەكچىيىپ كېتىپتۇ.

— ئەمدى يەنە كارامىتىڭنى كۆرسەت، — دەپتۇ تاڭ ئاتار پۇچۇق. دىۋە تاڭ ئاتار پۇچۇقنىڭ ئەقىل بىلەن قىلغان ئىشلىرىدىن قاتتىق قورقۇپ، ھوشىنى يوقاتقاچ ئۆلەر - تىرىلىشىگە باقماي ۋارقىراپتۇ. ئۇنىڭ قورقۇنچلۇق ئاۋازى بىلەن ئەتراپتىكى توغراق، يۇلغۇنلار شاراقىشىپ كېتىپتۇ.

تاڭ ئاتار پۇچۇق قوينىغا سېلىۋالغان بۇلغۇنىنى دىۋىگە قارىتىپ

كۈچى بىلەن پۈۋلىگەنكەن، ئۇنىڭدىن چىققان ئاۋاز بىلەن دىۋە دىر - دىر تىترەپ كېتىپتۇ ۋە تاڭ ئاتار پۇچۇقنىڭ ئالدىدا تىزلىنىپ تۇرۇپ:

— ئۆزلىرىنى كىچىك كۆرۈپتىمەن، پەرىشتىدەك غوجام. مەن سىلىنى بىلمەي جەندەك ئېيتىپتىمەن، بىر قوشۇق قېنىمدىن كەچسە، ئۇنىڭ بەدىلىگە ئۆزلىرى كۆتۈرەلىگۈدەك ئالتۇن - كۈمۈش بەرسەم، — دەپ يالۋۇرۇپتۇ. تاڭ ئاتار پۇچۇق:

— سېنى يەيمەن، ئۆمۈرلۈك قۇل قىلىمەن، — دەپ ئۇنىماپتۇ. دىۋە كۆپ يالۋۇرغاندىن كېيىن:

— بولدى، دەرھال ئالتۇن - كۈمۈش ئېلىپ كەلگىن، — دەپتۇ تاڭ ئاتار پۇچۇق.

— ۋاي غوجام سىلىمۇ بىرگە بارسىلا، ئاغىنىدارچىلىقىمىز ئۈچۈن بىزنىڭ ئۆيىمىزدە مېھمان بولۇپ باقسىلا، قايتىشلىرىدا ئالتۇن - كۈمۈشنى خالىغانچە ئېلىپ كەتسىلە، — دەپتۇ دىۋە. تاڭ ئاتار پۇچۇق باراي - بارماي دەپ ئاخىرى «مەيلى بېشىمغا كەلگىنىنى كۆرەرمەن. ئالەم كەچ بولدى، ئوتۇن ئالماي بارسام خوتۇنۇم ئاچچىقلاپ ئۆيدىن ھەيدەپ چىقىرىۋېتىدۇ ياكى ئالتۇن ئالارمەن ياكى ئۆلۈپ قۇتۇلارمەن» دەپ دىۋەنىڭ ئارقىسىدىن مېڭىپتۇ.

بىر يەرگە بارغاندا، تاغنىڭ ئارقىسىدا بىر شەھەر كۆرۈنۈپتۇ. شۇ چاغدا:

— ئۇلۇغ پەرىشتە غوجام، بىردەم تەخىر قىلىپ تۇرسىلا، مەن ئۆيدىكىلەرگە خەۋەر قىلىپ قوياي، بولمىسا ئۇلارمۇ ماڭا ئوخشاش سىلىنى بىلمەي، چىشلىرىغا تېگىپ قويمىسۇن، — دەپ ئالدىراپ مېڭىپتۇ. بۇ چاغدا قورقۇپ كەتكەن تاڭ ئاتار پۇچۇق ھەر نېمە بولسا قۇتۇلدۇم، خۇداغا رەھمەت، ئەمدى جېنىمنى ئەپ قاچاي، دەپ ئارقىسىغا قاراپ قېچىشىغا، دىۋە چىقىپ:

— پەرىشتە غوجام نەگە ماڭدىلا؟ — دەپ توۋلاپتۇ. بۇنى كۆرگەن تاڭ ئاتار پۇچۇق قېچىشتىن توختاپ، بىردەم ئويلىنىۋالغاندىن

كېيىن:

— مەن سېنى مېنى ئالداپ قاچقان ئوخشايدۇ دەپ ئويلاپ، پەرىشتە ھەمراھلىرىمنى باشلاپ كېلىپ، يۇرت - ماكانلىرىڭنى، ئەسلى - نەسلىڭنى قويماي دوزاخقا تاشلاپ قۇرۇتۇۋېتىش ئۈچۈن ماڭغانىدىم، لېكىن سەن يەنە چىقتىڭ، — دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان دېۋە تېخىمۇ قورقۇپ:

— بىزگە رەھىم قىلسىلا، سىلنىڭ ئالدىلىرىدىن قېچىش مېنىڭ ھەددىمۇ؟ ماڭسىلا ئۆيگە كىرەيلى، — دەپ ئۆيگە باشلاپ كىرىپتۇ ۋە تۈرلۈك غىزا - يېمىشلەر بىلەن مېھمان قىپتۇ.

ئالەم تۈن كېچە بولغاچقا، تالڭ ئاتار پۇچۇقنى چوڭ بىر ئۆيگە باشلاپ ياتقۇزۇپ قويۇپتۇ. لېكىن تالڭ ئاتار پۇچۇق قورقۇپ ئۇخلىيالمىپتۇ. شۇ چاغدا، دېۋە خوتۇن - بالىلىرى بىلەن ئۇنى كۆرگىلى كەلگەنىكەن، ئۇلار ئىشىكنىڭ يوقۇقىدىن تالڭ ئاتار پۇچۇققا قاراپتۇ. تالڭ ئاتار پۇچۇقنىڭ كۆزى چېقىر بولۇپ، تېخى ئۇخلىمىغانلىقى ئۈچۈن، دېۋىگە چىراغدەك پارقراپ كۆرۈنۈپتۇ. پۇرسەتتىن كېيىن ئۇلار «ئەگەر بۇ ئالتۇن - كۈمۈشنى ئېلىپ كەتسە، بىزگە ھېچنېمە قالمايدۇ. تازا ئۇخلىغان ۋاقتىدا، ئۇنىڭ ئۈستىگە تاش تاشلاپ ئۆلتۈرۈۋېتەيلى» دەپ مەسلىھەتلىشىپتۇ. بۇنى تالڭ ئاتار پۇچۇق ئاڭلاپ قاپتۇ.

تالڭ ئاتار پۇچۇق ئۆز جېنىنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن ياتقان يېرىگە ئۆزىنى باردەك قىلىپ قويۇپ، ئۆيىنىڭ مورىسى ئىچىگە مۆكۈنۈپ ئولتۇرۇپتۇ. بىردەمدىن كېيىن دېۋە، خوتۇن - بالىلىرى بىلەن ئۆيىنىڭ تۈڭلۈكىدىن تاش تاشلاپ ئۆيىنىڭ يېرىمىنى تولدۇرۇپ كېتىپتۇ.

ئۇلار قايتىپ كەتكەندىن كېيىن، تالڭ ئاتار پۇچۇق مورىدىن چىقىپ، ماڭ ئۆلۈپ، ماڭ تىرىلىپ، ئۆزىگە ئوخشاش ياتقان نەرسىلەرنى تارتىپ ئېلىپ، تاشنىڭ ئۈستىدە باشقىدىن يېتىپتۇ. ئالەم يورۇغاندا دېۋىلەر تالڭ ئاتار پۇچۇقنىڭ ئۆلۈكىنى كۆرۈش ئۈچۈن

كەپتۇ. قارىسا ئۇ ساق - سالامەت ئولتۇرغۇدەك. دىۋىنى كۆرۈپ تاڭ ئاتار پۇچۇق:

— ۋاي دىۋە ئاداش، بۇ ئۆيۈڭلەردە بۈرگە كۆپ ئىكەن، كېچىدىن بېرى چېقىپ ئۇخلاتمىدى. ئۆيۈمگە بېرىپ دەم ئالمىسام بولمىغۇدەك، — دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان دىۋە كېچىدىن قىلغان ئىشىغا ئۆز كۆڭلىدە قاتتىق پۇشايماق قىپتۇ. تاڭ ئاتار پۇچۇقنىڭ ئۇنى سەزمىگەنلىكىدىن خۇشال بولۇپتۇ. شۇڭا ئۇ:

— پەرىشتە غوجام، سىلىدىن ياخشى خەۋەر ئالالماپتۇق، يەنە خىزمەتلىرىنى قىلارمىز، ئۆيلىرىگە كېتىدىغان بولسلا ئۆزلىرى كۆتۈرەلىگۈچىلىك ئالتۇن ئېلىپ كەتسىلە، — دەپتۇ.

— ئالمىساممۇ بولاتتى، لېكىن سېنىڭ كۆڭلۈڭنى دەپ ئالاي دەيمەن، شۇڭا بىرەر تۈلۈم ئالتۇن ئەپچىقىپ بەرگىن، ئۆيۈمدىكى ئالتۇنغا سېلىشتۇرۇپ باقاي، — دەپتۇ. ئۆيدىكى ئالتۇنلارنىڭ ھەممىسىنى ئېلىپ كەتمەيدىغانلىقىنى بىلگەن دىۋە دەرھال بىر تۈلۈم ئالتۇن ئەپچىقىپتۇ ۋە ئۆيىگىچە ئاپىرىپ بېرىمەن، دەپ يۈدۈپ مېڭىپتۇ. بۇنىڭ بىلەن يەنە تاڭ ئاتار پۇچۇقنى غەم بېسىپتۇ.

ئۇلار يول يۈرۈپ ئۆيگە يېقىنلاشقاندا، تاڭ ئاتار پۇچۇق يەنە بىر ئەقىل ئويلاپ:

— ھەي دىۋە، ئاۋۋال مەن ئۆيدىكىلەرگە ئۇقتۇراي، مەن ئۆيدىن چىققاندا بىر دىۋىنىڭ گۆشى بار ئىدى، ھازىرغىچىلىك ئۇنى يەپ بولۇپ قورساقلىرى ئېچىپ كەتكەندۇ، بولمىسا سىلنى يەپ قويىدۇ، — دەپ ئۆيگە كىرىپ بولغان ئىشلارنى خوتۇنغا ئېيتىپتۇ، خوتۇنى ئىشەنمەپتۇ.

تاڭ ئاتار پۇچۇق مىڭ تەسلىكتە ئىشەندۈرۈپتۇ ۋە خوتۇننىڭ قۇلىقىغا قىلىدىغان ئىشلارنى ئېيتىپ، ئۆزىگە ئەپچىقىپ قويۇپ، دىۋىنىڭ ئالدىغا كېلىپ، دىۋىنى باشلاپ مېڭىپتۇ.

ئۆز ئېرىنىڭ تۇرقى پۈتمىغان توغراقتەك، چىرايى كۆك ھەم قورقۇنچلۇق بىر نەرسىنى ئېلىپ كەلگەنلىكىنى كۆرگەن تاڭ ئاتار

پۇچۇقنىڭ ئايالى قورقسىمۇ، تاش ئاتار پۇچۇقنىڭ دېگىنى بويىچە:
— ھەي، مېھمان ئۈچۈن ئاق دىۋىنىڭ گۆشىنى توغرايمۇ ياكى
قارا دىۋىنىڭمۇ؟ — دەپ چوڭ بىر قىغراقنى تاشقا بىلەپ توۋلاپتۇ.
تاش ئاتار پۇچۇق بىلەن كەلگەن دىۋە قارا بولغىنى ئۈچۈن قورقۇپ
پۇت - قولىدا جان قالماي دەرھال تۇلۇمنى يەردە قويۇپ:
— ۋايجان، پەرىشتە غوجام، مەن كېتەي؟ خوتۇنلىرىنىڭ
ئاچچىقى بەك يامانكەن، ھاجەتلىرى چۈشسە بارالا، — دەپ بەدەر
قېچىپتۇ.

دىۋىدىن قۇتۇلغان تاش ئاتار پۇچۇق ئالتۇنلارنى سېتىپ،
ئۆيلىرىنى ئوڭلاپ، ئۆزلىرىنى كۈن بويى توقلاپ خۇشال ئۆتۈپتۇ.
خوتۇن - بالىلىرى بىلەن ياخشى تۇرمۇش ئۆتكۈزۈپتۇ. لېكىن دىۋىدىن
خاتىرجەم بولالماي ھەر كۈنى ئۆگزىگە چىقىپ، دىۋە تەرەپكە
قارايدىكەن.

بىر كۈنى دىۋە ئالتۇننىڭ ئاچچىقىدا بېشىنى تۇتۇپ ئولتۇرسا،
بىر تۈلكە يېمىلىك ① ئىزدەپ دىۋىنىڭ يېنىغا بېرىپ قاپتۇ. دىۋە
تۈلكىنى كۆرۈپ غەزەپ بىلەن ئېتىلىپ، سەن مەخلۇق مېنىڭ
ماكانىمغا نېمە دەپ كەلدىڭ؟ دەپ تۇتۇۋېلىپ، قاتتىق ئۇرۇشقا
باشلاپتۇ. تۈلكە تايماقتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن:

— ئۆزلىرى باشلىرىنى تۇتۇپ، غەمكىن ئولتۇرغانىكەنلا، شۇڭا
ئۆزلىرىنى مۇشۇنداق غەمگە سالغان ھەر قانداق ئىش بولسا
مەسلىھەتلىشىپ، غەملىرىنى يەڭگىللىتەي، ئىنتىقاملىرىنى ئېلىپ
بېرەي، — دەپ كەلگەندىم دەپتۇ. تۈلكىنىڭ گېپىنى ئاڭلىغان
دىۋە:

— دۇنيادا مەن ھەممە نەرسىلەرنى قورقاتقاندىم، مېنى تاش ئاتار
پۇچۇق دېگەن بىر ئادەم بوزەك قىلدى. ئۇ مېنى بوزەك ئەتكەن يەردە
سەن نېمە ئىدىڭ؟ — دەپتۇ، تۈلكە قاقاقلاپ كۈلۈپ:

① يېمىلىك - يېمىلىك.

— بۇ ئادەم خوتۇنىدىن قورقىدىغان، ھەر كۈنى ئوتۇن تېرىپ جان باقىدىغان ئاجىز بىر ئادەم. شۇنىڭغىمۇ بوزەك بولىدىغىزمۇ؟ — دەپ كۈلۈپ كېتىپتۇ.

دەۋە بېشىدىن ئۆتكەن ئىشلارنى تۈلكىگە بىر - بىرلەپ سۆزلەپ بېرىپتۇ. تۈلكە دەۋنى زاڭلىق قىلىپتۇ. ئاندىن كېيىن دەۋىگە مەن بىلەن بىرگە ماڭسىلا، مەن باشلاپ بېرىپ بىر تۈلۈم ئالتۇنلىرىنى ئېلىپ بېرىي، دەپتۇ. دەۋە ماقۇل بولۇپ تۈلكىنىڭ كەينىدىن كەتتە قاراپ مېڭىپتۇ.

لېكىن دەۋە كەتتە يېقىن قالغاندا تۈلكىدىن گۇمانلىنىپ، تۈلكە دېگەن بۇ ھىيلىگەر ئوغرى مېنى تاڭ ئاتار پۇچۇققا تۇتۇپ بېرىمدۇ قانداق؟ دەپ ئويلاپ تۈلكىدىن قايتا - قايتا سورايتۇ. تۈلكە ئۇنىڭغا: — ماڭا پۈتمىسىلە، مېنىڭ قۇيرۇقىمنى سىلنىڭ بويۇنلىرىغا باغلاپ قويسىلا، — دەپتۇ. دەۋە ماقۇل بولۇپ تۈلكىنىڭ قۇيرۇقىنى ئۆزىنىڭ بويىغا چىگىپ قويۇپ ئاندىن مېڭىپتۇ.

تاڭ ئاتار پۇچۇق خوتۇن - بالىلىرى بىلەن ئۆگزىدە تۆۋەنگە قاراپ ئولتۇرسا، يىراقتىن دەۋە بىلەن تۈلكە كۆرۈنۈپتۇ. بۇنى كۆرگەن تاڭ ئاتار پۇچۇقنىڭ ئەرۋايى ئۇچۇپتۇ. شۇنداقتىمۇ ئەقلى ھوشىنى يىغىپ، بىردەم ئويلىغاندىن كېيىن يەنە ئەقىل تېپىپ دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ:

— ھەي تۈلكە ھارامزادە، ساڭا ئىككى قارا دەۋىگە پۇل بەرسەم بىر دەۋە ئېلىپ كەلدىڭمۇ؟ بۇ بىزگە ناشتلىق بولامدۇ؟ قالغىنى قەيەردە؟ ھەر نېمە بولسا سەن بۇ دەۋىنى تۇتۇپ كېلىپسەن، بۇ ئوغرى ئۆتكەندە مېنى گوللاپ، بىر تۈلۈم ئالتۇن بەرگەندى، ئۆيگە كېلىپ قارىسام بۇ جىڭ ئالتۇن ئەمەسكەن، مەن ئەمدى ئۇنىڭ ئەدەپ جازايىنى بېرىپ، خەزىنىسىدىكى ئالتۇنلارنىڭ ھەممىسىنى ئالىمەن، قويۇۋەتمەي چىڭ تۇت، — دەپ ۋارقىراپتۇ. دەۋە بۇنى ئاڭلاپ بەدەر قېچىپتۇ. شۇ قاچقانچە بىر نەچچە كېچە - كۈندۈز قېچىپ، جېنى چىقىپ كەتكىلى تاسلا قاپتۇ.

دەۋە توختاپ ئارقىسىغا قارىسا، تۈلكە ئاللىقاچان ئۆلۈپ، چىشلىرى ھىڭگىيىپ قالغانىكەن. بۇنى كۆرگەن دەۋە سەن مېنى گوللاپ تالڭ ئاتار پۇچۇققا تۇتۇپ بەرمەكچى بولۇپسەن. ئەمدى جېنىمنى ئەپقېچىپ كەلسەم مېنى زاڭلىق قىلىپ كۈلەمسەن؟ دەپ تۈلكىنىڭ چىشلىرىنى چىقىپ پارە - پارە قىلىپ تاشلاپ، قاچقانچە ئۆز ماكانغا كېتىپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ ئەل - مەھەللە تالڭ ئاتار پۇچۇقنى «تالڭ ئاتار پالۋان» دەپ ئاتىشىپتۇ. شۇ زاماندىن باشلاپ دىۋىلەر ئادەمزاتلارغا كۆرۈنمەس بولغانىكەن.

ئېيتىپ بەرگۈچىلەر: كېرىيە ناھىيىسىدىن قاندىر غوجەك، تۇرسۇننىياز ئەيسا رەتلىگۈچىلەر: ئەھەت ئوبۇلقاسىم، قاندىر تۇردى

پادشاھنىڭ خانىشنى خورازغا نىكاھ قىلدۇرۇشى

بۇرۇنقى زاماندا نۇرى تاغ - تۇراسىنىڭ زىرەك قەلئەسىدە بىر پادشاھ ئۆتكەنكەن، ئۇ قول ئاستىدىكى پۇقرالىرىغا دىنىي قائىدىلەرگە قاتتىق ئەمەل قىلىش، خىلاپلىق قىلماسلىق توغرىسىدا ۋەز - نەسەھەت قىلىدىكەن، خىلاپلىق قىلغۇچىلارنى رەھىمسىزلىك بىلەن قاتتىق جازالايدىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە پادشاھ كىچىك خوتۇنى ئايخاننى تالاق قىلىۋېتىپتۇ. ئايخان تولىمۇ چىرايلىق، كېلىشكەن ئايال بولغانلىقتىنمىكىن، ئىشقىلىپ پادشاھ ئۆز ئىشىغا پۇشايان قىلىپ، ئۇنى قايتا ئۆز نىكاھىغا ئالماقچى بولپتۇ. دىنىي قائىدە بويىچە ئەر كىشى خوتۇنىنى تالاق قىلىۋېتىپ يەنە ئۆز نىكاھىغا ئالماقچى بولسا، تالاق قىلىۋەتكەن ئايالنى باشقا بىر ئەر كىشىگە نىكاھ قىلدۇرۇپ، بۇ ئىككىيلەن ئاز دېگەندە بىر كېچە بىر ئۆيدە بولۇشى، ئاندىن ئىككىيلەننى ئاچراشتۇرۇپ ئەسلىدىكى ئېرى نىكاھىغا ئېلىشى شەرت ئىكەن. بۇ تالاق قىلىۋەتكەن خوتۇنىنى «تەلە قىلدۇرۇش» دەپ ئاتىلىدىكەن.

پادشاھنىڭ ئايخاندىن ئاچرىشىپ كېتىشكە كۆڭلى چىدىماپتۇ. ھەم ئۇنى باشقا بىر ئەر كىشىگە تەلە قىلدۇرۇشقىمۇ كۆڭلى ئۇنىماپتۇ. ئۇ تەلە قىلدۇرمايدىغان باشقىچە بىرەر يول تېپىلىپ قالارمىكىن دېگەن ئۈمىد بىلەن يۇرت دائىرىسىدىكى بارلىق دىنىي ئۆلىمالارنى يىغىپتۇ. — ئى، مۆتىۋەرلەر، — دەپتۇ پادشاھ ھەممەيلەن يىغىلىپ بولغاندىن كېيىن، — مەن خوتۇنۇم ئايخاننى تالاق قىلىۋەتكەندىم. ھازىر ئۇنى يەنە ئۆز نىكاھىغا ئېلىش قارارىغا كەلدىم. شۇڭا ئايخاننى تەلە قىلدۇرماي ئۆز نىكاھىغا ئېلىشقا بىرەر يول كۆرسىتەرمىكىن دەپ چاقىرتقاندىم.

دىنىي ئۆلىمالار كىتاب كۆرۈپتۇ، ئۆزئارا تالاش - تارتىش قىپتۇ. ئاخىرى:

— تالاق قىلىۋەتكەن خوتۇنىنى قايتا ئۆز نىكاھىغا ئېلىش ئۈچۈن تەلە قىلدۇرماقتىن ئۆزگە يول يوق، — دەپ خۇلاسىە چىقىرىپتۇ.

بۇنى ئاڭلىغان پادشاھ قاتتىق غەزەپلىنىپتۇ - دە، قازاخۇنۇمغا
ۋارقىراپتۇ:

— سىز ئېيتىپ بېقىڭە؟! بۇنى تەلە قىلدۇرماقتىن ئۆزگە
ھېچقانداق ئامال يوقمۇ؟

پادشاھنىڭ غەزەپلەنگەنلىكىنى كۆرگەن قازاخۇنۇم دەرھال
پادشاھنىڭ كۆڭلىگە ياقىدىغان بىر پەتۋا ئويدۇرۇپ چىقىپتۇ:

— ئى پادشاھىم، — دەپتۇ قازاخۇنۇم، — تالاق
قىلدۇرۇۋەتكەن خوتۇننى قايتا ئۆز نىكاھىغا ئېلىش ئۈچۈن چوقۇم
تەلە قىلدۇرۇش پەرزىدۇر. ئەمما، ئۇنى ئادەم ئارقىلىقلا تەلە
قىلدۇرماي، ئەركەك جان - جانىۋار، ئۇچار قۇشلار بىلەن تەلە
قىلىشۇم بولۇۋېرىدۇ.

بۇنى ئاڭلىغان پادشاھنىڭ چىرايى ئېچىلىپتۇ. بۇ پەتۋانىڭ
پادشاھنىڭ كۆڭلىگە ياققانلىقىنى پەملىگەن سورۇن ئەھلى نارازىلىق
بىلدۈرۈشكە جۈرئەت قىلالماپتۇ. شۇنىڭ بىلەن مۇقەددەس دىنىي
قائىدىلەر پادشاھنىڭ شەخسىي مەنپەئىتىگە بويسۇنۇپتۇ.

قازاخۇنۇم ئاۋازىنى ئەمرى - مەرۇپقا كەلتۈرۈپ بىر ھازا نىكاھ
پاتىھەسىنى ئوقۇغاندىن كېيىن، پادشاھ تۈتۈپ تۇرغان خوراز تەرەپكە
بويۇنداپ مۇراجىئەت قىپتۇ:

— ئاگاھ بولۇڭكى، ئۆزىڭىز ھازىر تۇرۇپسىز كەندىرچا خوراز
بايىنىڭ ئوغلى قاراچا خوراز ئاخۇن، قادىر موللامنىڭ قىزى ئايخاننى
ئىككى دۇنيانىڭ ھالال جۈپلۈكى ئۈچۈن ئۆز رازىلىقىڭىز بىلەن
ئەمرىڭىزگە ئالدىڭىزمۇ؟

بۇ ۋاقتىدا پادشاھ خورازنىڭ يانېشىغا پاققىدە بىرنى
ئۇرغانىكەن، خوراز «ۋىك» قىپتۇ.

— مانا ئالدىم، دېدى، — دەپتۇ قازاخۇنۇم خورازنىڭ ئاۋازىنى
تەرجىمە قىلىپ.

كېچىسى ئايخان بىلەن خوراز ئەر - خوتۇن بولۇپ بىر ئۆيدە
يېتىپتۇ. ئەتىسى تاڭ سەھەردە پادشاھ خورازنىڭ يانېشىغا يەنە بىرنى
ئۇرغانىكەن، خوراز يەنە «ۋىك» قىلىپ توۋلاپتۇ.

— ئۈچ تالاق، ئەرگە تەگ، دېدى، — دەپ تەرجىمە قىپتۇ
قازاخۇنۇم خورازنىڭ ھېلىقى ئاۋازىنى ئاڭلاپ. ئاندىن ئايخاننى
پادشاھقا قايتا نىكاھ قىلىشقا پاتىھەنى باشلاپتۇ.

ئېيتىپ بەرگۈچى: چىرا ناھىيىسىدىن
مەتتومۇر تۇردى نەشەرگە تەييارلىغۇچى: مەمتىمىن قۇربان

بارىكاللار

ئۆتكەن زامانلارنىڭ بىرىدە، قاراقاشنىڭ قاراباغ دېگەن يېرىدە بايلارنىڭ يېرىنىڭ كۆكىنى ئېلىپ قوغۇن تېرىپ سېتىش بىلەن ئۆز تۇرمۇشىنى قامدايدىغان ماخمۇت ئىسىملىك بىر قوغۇنچى ئۆتكەنكەن، ئۇ كۈز كۈنلىرىنىڭ بىرىدە ئۈچ ئېشەككە قوغۇن يۈكلەپ شەھەرگە كىرىپتۇ. شۇ مەزگىلدە كوچا ئايلىنىۋاتقان شۇ شەھەرنىڭ پادىشاھى ماخمۇتنىڭ قوغۇنلىرىنى كۆرۈپ:

— ھەي قوغۇنچى، بۇ قوغۇنلارنى سەن تېرىغانمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. ماخمۇت قوغۇنچى:

— مەن تېرىغان، پادىشاھىئالەم، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. پادىشاھ:

— بۇ قوغۇنلارنى پادىشاھقا بېرى، — دەپ ئەكىردىڭمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— پادىشاھقا بېرى دەپ ئەكىردىم، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ماخمۇت.

— بارىكاللا! — دەپ رەھمەت ئوقۇپ بولۇپ، يەنە سوراپتۇ پادىشاھ:

— قوغۇننىڭ مۇشۇ ئۈچ ئۇلاغمۇ؟

— ئۈچ ئۇلاغ، شاھ ئالىلىرى، — دەپتۇ ماخمۇت. پادىشاھ:

— ماڭا ئەكىرگەن بۇ قوغۇنلىرىڭنى ھويلامغا چۈشۈرۈپ بەرگىن، — دەپتۇ.

ماخمۇت پادىشاھنىڭ بۇيرۇقى بويىچە ئۈچ ئۇلاغ قوغۇننى پادىشاھنىڭ ھويلىسىغا چۈشۈرۈپ بولغاندىن كېيىن ئۆيىگە قايتماقچى بولۇۋاتقاندا، پادىشاھ:

— قوغۇننى تېرىغىنىڭمۇ «بارىكاللا!»، ماڭا ئاتىغىنىڭمۇ

«بارىكاللا!»، ھويلامغا چۈشۈرۈپ بېرىپ، جاپا تارتقىنىڭمۇ

«بارىكالىلا» دەپتۇ.

قوغۇنچى تۆت «بارىكالىلا» غا ئىگە بولۇپ، بۇ شەھەردە پادىشاھنىڭ «بارىكالىلا» سىنى خەجلىمەيدىغاندۇ، پادىشاھ ھەممە قوغۇنلىرىمنى ئېلىپ بولۇپ ھېسابنى بىر سوقۇپ، پۇلنى بىراقلا بېرىدىغان ئوخشايدۇ! دەپ ئويلاپ، ئەتىسى ئۈچ ئۇلاغ، ئۆگۈنى تۆت ئۇلاغ، جەمئىي ئون ئۇلاغ قوغۇن ئەكىرىپ پادىشاھنىڭ ھويلسىغا چۈشۈرۈپتۇ. لېكىن ھەر قېتىمدا پادىشاھ پۇل ئەمەس، تۆت قېتىمدىن جەمئىي ئون ئىككى قېتىم «بارىكالىلا» ئېيتىپ ماخمۇتنى يولغا سېلىۋېرىپتۇ.

قوغۇنچى ئاخىرقى قېتىملىق «بارىكالىلا» نى ئېلىپ ھەيران - ھەس بولۇپ كوچىدا كېتىۋېتىپ:

— بۇ قانداق بولغىنى؟ ھۆپۈپكە توپاق ساتقاندەكلا مەنۇ «بارىكالىلا» غا قوغۇن ساتتىممۇ - يا؟ بۇ شەھەردە پادىشاھنىڭ «بارىكالىلا» سى خەجلىنەمدۇ؟ ئۈچ كۈندە ئون ئىككى «بارىكالىلا» غا ئېرىشتىم. مېنىڭ بالا - چاقام يوقمۇ؟ قوغۇن تېرىغان يەرگە كۆك ھەققى تۆلىمەمدىمەن؟ — دېگىنىچە ساراڭدەك سۆزلەپ كۆزىگىمۇ ھېچنېمە كۆرۈنمەي مېڭىپتۇ. دەل شۇ چاغدا ھېلىقى پادىشاھنىڭ بىر ۋەزىرى بۇ قوغۇنچىغا ئۇچرىشىپ:

— ھەي، توختىڭغا بۇرادەر؟ ھازىر نېمە دېدىڭىز!؟ دېگەنلىرىڭىزنى ئوبدان ئاڭقىرالدىم، — دەپتۇ.

ماخمۇت قوغۇنچى چۆچۈپلا ئېسىگە كېلىپ، بىر ئاز قورقۇپ تۇرۇپ:

— بۇ، بۇ مۇنداق گەپ ئىدى، — دەپ، پادىشاھنىڭ بارىكالىلىسىغا قوغۇن سېتىش جەريانىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. ئاخىرىدا قوغۇنچى دەرد بىلەن:

— قولدا تونقىلى بولمايدىغان، كۆزگە كۆرۈنمەيدىغان، يانچۇققا سالغىلى بولمايدىغان «بارىكالىلا» نى كۆتۈرەلمەي ئىنجىقلاۋاتىمەن غوجام، — دەپ دادلاپتۇ. ۋەزىر قوغۇنچىنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ: — ئەخمەق ئىكەنسىز، سىزمۇ ئەقلىڭىزنى ئىشقا سېلىڭ! ھازىرلا بىر ئاشخانىغا بېرىپ، ئاش - گۆش بىلەن قورساقنى توقلاڭ، ئاشخانا

خوجايىنىغا «بارىكاللا» بەرسىڭىز، كېيىن بىر گەپ بولمامدۇ؟ — دەپ يول كۆرسىتىپتۇ.

قوغۇنچى ۋەزىرنىڭ ئۆگەتكىنى بويىچە ئاشخانغا كىرىپ ئاش - گۆش يەپ بولۇپ، 12 قېتىم «بارىكاللا» ئېيتىپ ئاشخانىدىن چىقىپتۇ.

خوجايىن قوغۇنچىنىڭ ئارقىسىدىن يۈگۈرۈپ كېلىپ: — ھەي بۇرادەر، ئاش - گۆشنىڭ پۇلى ئېسىڭىزدىن چىقتى، — دەپتۇ. قوغۇنچى:

— يوقسۇ خوجايىن، پادىشاھ ئون ئۇلاغ قوغۇن ئۈچۈن بەرگەن «بارىكاللا» نى سىزگە تولۇق بېرىۋەتتىم، ئىنساپ بىلەن ئارتۇقنى قايتۇرارسىز، — دەپتۇ. خوجايىن:

— بۇرادەر، چاقچاق قىلماڭ، قۇرۇق «بارىكاللا» غا مۇشۇك ئاپتاپقا چىقمايدۇ. ماڭا «بارىكاللا» ئەمەس، «پۇل» كېرەك، — دەپتۇ. ئاخىرى بۇ جېدەل چوڭىيىپ پادىشاھنىڭ ئالدىغىچە بېرىپتۇ. سوراق باشلىنىپتۇ. خوجايىن دادلاپ:

— ھۆرمەتلىك پادىشاھئالەم، بۇ مۇتتەھەم ئۈچ تەڭگىلىك ئاش - گۆشنى يەپ بولۇپ، پۇل بەرمەي «بارىكاللا» دەپ قويۇپلا چىقىپ ماڭدى. پۇل تۇتسام: «مەن بارىكاللاغا قوغۇن ساتقان، بۇ «بارىكاللا» ئازمۇ ئەمەس، ئون ئۇلاغ قوغۇن ئۈچۈن پادىشاھ بەرگەن ئون ئىككى «بارىكاللا» دەپ تۇرۇۋالدى. قۇرۇق «بارىكاللا» غا نېمە كېلەتتى؟ — دەپتۇ. پادىشاھ خوجايىندىن سورايتۇ:

— قانچە پۇلۇڭ بار ئىدى؟

— ئۈچ تەڭگە.

پادىشاھ خوجايىننىڭ ئۈچ تەڭگىسىنى بېرىپ چىقىرىۋەتكەندىن كېيىن، ماخمۇتقا مۇنداق دەپتۇ:

— سەن بۈگۈندىن باشلاپ ئوردا ھېسابىدىكى قوي - كالا، ئاتلارغا مەسئۇل بول، قويلار سەمىرسۇن، پادىلار ئاۋۇسۇن، ئاتلار ياخشى كۆندۈرۈلسۇن.

ئارىدىن ئۈچ يىل ئۆتۈپتۇ، ماخمۇتنىڭ مالچىلارغا تەلەپنى قاتتىق قويۇشى بىلەن قويلار ئىككى ھەسسە، كالىلار بىر ھەسسە، ئاتلارمۇ

بىر ھەسسە كۆپەيگەننىڭ سىرتىدا چارۋىلار سېمىز تۇرۇپتۇ. قۇلۇنلار ئادەمگە ئۆگىنىپ ياخشى كۆنۈپتۇ.

ماخمۇت پادىشاھقا ياراپلا قايتىۋ. ئەمدى ئۇنىڭ ئەقىل - پاراسىتىنى سىناپ باقماقچى بولۇپ، كۈنلەرنىڭ بىرىدە ماخمۇتنى چاقىرتىپ:

— تېز ئەكەل، — دەپ بۇيرۇپتۇ، لېكىن نېمىنى ئەكىلىشىنى دېمەپتۇ. ماخمۇت سىرتقا چىقىپ كېتىۋېتىپ: «نېمىنى ئەكىلەرەن، پادىشاھ تامغا يۆلىنىپ يېنى يېتىپتۇ. نەزەرى ئىشىككە تاشلىنىپتۇ. ئىشىك بىر ئاز قىڭغىيىپ قاپتىكەن، خارەت ئەكەلسەم بولغۇدەك، دېگەنلەرنى ئويلاپتۇ. دە، خارەت چاقىرىپ كېلىپتۇ، دېگەندەك ئىشىكنىڭ يان ياغىچى يېنى بولۇپ قالغانىكەن، خارەت ئوڭشاپ بېرىپ كېتىپتۇ.

پادىشاھ ئەتىسى يەنە ماخمۇتنى چاقىرتىپ:

— ھەي ماخمۇت، تېز ئەكەل، — دەپتۇ. ماخمۇت يەنە سىرتقا چىقىۋېتىپ ئويلاپتۇ: پادىشاھ تامغا قاراپ، پۇتىنى ئۇزۇن سۇنۇپ يېتىپتۇ. ئاشۇ تامنىڭ سۇۋىقى ئاجراپ كەتكەنىكەن، سۇۋاقچى ئەكىلەي.

ماخمۇت سۇۋاقچى ئېلىپ كېلىپتۇ. پادىشاھ ناھايىتى خۇرسەن بولۇپتۇ. سۇۋاقچى تامنى سۇۋاپ قايتقاندىن كېيىن، ئوردىدىكى ھەممە ۋەزىر - مەسلىھەتچىلەرنى يىغىپ، ماخمۇتنىڭ ئالاھىدىلىكلىرىنى كۆرسىتىپ ماختاپ بولغاندىن كېيىن:

— ماخمۇت ھەقىقەتەن چېچەن، ئەقىللىق ئىكەن. شۇڭا بۈگۈندىن باشلاپ باش ۋەزىرلىككە تەيىنلەيمەن، ھەممىڭلار مۇبارەكلەڭلار، — دەپتۇ. ھەسەنخور ۋەزىرلەرنىڭ قاراپ تۇرۇپ بىر قوغۇنچىنىڭ باش ۋەزىر بولۇپ قالغىنىغا ناھايىتى ئاچچىقى كېلىشىكەن بولسىمۇ، غىڭ قىلالماي:

— مۇبارەك بولسۇن، خىزمەتلىرىگە تەييارمىز، ۋەزىر جانابلىرى، — دېيىشىپتۇ. دېمىسىمۇ ئوردا ئىچى تېز جانلىنىپ كېتىپتۇ. تەلەپ - تەكلىپ جايدا بولۇپتۇ. پادىشاھمۇ دۆلەتنىڭ چوڭ ئىشلىرىنى ماخمۇت ۋەزىرگە تاپشۇرۇپ قويۇپ، سەيلە - شىكارغا

چىقىپتۇ. ھەممە ۋەزىرلەر ماخمۇت ۋەزىرنىڭ ئەتراپىدىن يىراق كېتەلمەپتۇ. پۇرسەت تاپسىلا، ھەسەت ئۆڭكۈرلىرىدىن قۇيۇن چىقىرىپ سۇيىقەست پىلانلىشىپتۇ. بىر ۋەزىر پادىشاھ ئالدىغا كىرىپ، ھۆرمەت - تەزىمىدىن كېيىن:

— ئۆزلىرى ئون نەچچە سۇلتانلىق ئىتائەت قىلىدىغان كاتتا پادىشاھ، باش ۋەزىرىمىزنىڭ سەلتەنەتلىرىگە سەلتەنەت قوشۇپ، مۇشۇنداق شۆھرەتلەنگەن يىللىرىدا ئالاھىدىرەك قەسىر لازىمەتكە قىلىدۇ. بۇ ئىش خېلى ئىلگىرىلا ئېسىمىزگە كەلگەن بولسىمۇ، قولىمىزدىن كەلمەيدىغان بولغاچقا ئېغىز ئاچمىغان. باش ۋەزىرىمىز بۇ خىزمەتنى بىمالال جۈندەيدۇ، يەرگە تۈۋرۈك بېكىتمەي، ئاسمانغا تانا تارتماي، مۇئەللەقتە ساڭگىلاپ تۇرىدىغان بىر ساراي سالىق قۇدرەتلىرىنىڭ ياخشى ناماياندىسى بولارمىكىن، — دەپتۇ. پادىشاھ بىر دەم ئويلىغاندىن كېيىن:

— سىلەرچە بۇنداق ئالاھىدە ئىمارەتنى باش ۋەزىر سالدۇرالايدىكەن، شۇنداقمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. ۋەزىرلەر: — شۇنداق، — دەپ جاۋاب بېرىشىپتۇ.

پادىشاھ ماخمۇت ۋەزىرنى چاقىرىپ، تېخى جاھاندا پەيدا بولمىغان ئالاھىدە شەكىلدىكى مۇئەللەق بىنانى قىرىق كۈن ئىچىدە سالدۇرۇپ پۈتكۈزۈش ۋەزىپىسىنى تاپشۇرۇپتۇ.

ماخمۇت «ماقۇل» دەپ ئوردىدىن چىقىپتۇ - يۇ، كۆڭۈل ئارامى بۇزۇلۇپ ئاقمۇەتنى ئويلاپتۇ: خۇدا، بالا - قازاغا گىرىپتار قىلما، ئەمدى خوتۇنۇم بىلەن ئىككى قىزىمنى ئېلىپ، بۇ پادىشاھلىقتىن چىقىپ كەتمىسەم شەرمەنچىلىكنىڭ تۈزۈندىسىغا ئايلىنىمەن...

ۋەزىر ئۆيىگە بېرىپ، بېشىغا كەلگەن پالاكەتنى سۆزلەپتۇ. تەييارلىقنى پۈتكۈزۈپ، شۇ كېچىسىلا خوتۇنى بىلەن قىزلىرىنى ئېلىپ يۈرۈپ كېتىپتۇ. شۇ تەرزىدە بىر نەچچە كۈن يول يۈرگەندىن كېيىن، بىر يىگىت كەينىدىن يېتىشىپ كېلىپ بىللە مېڭىپتۇ، بىر نەچچە سائەت ماڭغاندىن كېيىن ھەمراھ يىگىت:

— ھەي ئاكا، يولنى قىسقارتمايلىمۇ؟ — دەپتۇ. ماخمۇت ئاچچىقلاپ:

— «يولنىڭ ئۇزۇنى ئوتتۇز كۈنلۈك، قىسقىسى بىر ئايلىق» دېگەن گەپ بار، سىز خىزىر بولمىغاندىكىن، كاپشماي مېڭىڭ، — دەپتۇ، يىگىت كۈلۈپ قويۇپتۇ. ۋەزىرنىڭ قىزى ياقىسىنى چىشلەپتۇ، يەنە بىر دەم ماڭغاندىن كېيىن بىر دەريا يولۇقۇپتۇ. يىگىت: — ئاكا، سىلە قېرىكەنلا، مەن ياشكەنمەن، ئىككىمىز بىر بولۇپ دەرياغا كۆۋرۈك سالمايلىمۇ؟ — دەپتۇ. ماخمۇت ۋەزىر دەپتۇ: — ھوي كالتە پەم ئىمانسىز، پادىشاھلار كۆۋرۈك سالالمىغان بۇ دەرياغا، سەن بىلەن مەن قانداق سالىمىز؟ قولۇڭدا ھېچ نەرسە يوق، مەندە بارى بىر ھاسا، لېكىن بۇ مۇسا پەيغەمبەرنىڭ خاسىيەتلىك ھاسسىسى ئەمەس، — دەپ ۋارقىراپتۇ. يىگىت كۈلۈپ قويۇپ ئاستا يىراقلىشىپتۇ. دە، ئوت - چۆپ ئۈستىگە ئۆزىنى تاشلاپ ئۇخلاپ قاپتۇ.

ۋەزىرنىڭ چوڭ قىزى بىردەم خىيال سۈرگەندىن كېيىن: — ھەي دادا، سىز ساراڭ بولۇپ قالدىڭىزمۇ؟ نېمىشقا ئۇ ئادەمنى تىللايدىغانسىز، راستتىنلا ۋاپاغا جاپا ياندۇرىدىغان بولۇپ قاپسىز. ھېلىقى يىگىت «يولنى قىسقارتايلى» دېگەندە تىلىدىڭىز. ئەسلىدە ئۇ: «بېشىمىزدىن ئۆتكەن سەرگۈزەشتلەرنى سۆزلىشىپ، ۋاقىت ئۆتكەننى سەزمەيلا بارىدىغان يەرگە يېتەيلى» دېمەكچى. «دەرياغا كۆۋرۈك سالايلى» دېگىنى: «سىز قېرىكەنسىز، مەن ياش ئىكەنمەن، سىزنى مەن ھاپاش ئېتىپ دەريادىن ئۆتكۈزەي» دېگىنى ئىدى، سىز شۇ گەپنىمۇ چۈشەنمىدىڭىز، بېشىڭىزدىن ئۆتكەنلەرنى دەپ بەرگەن بولسىڭىز، بىرەر ياخشى چارە كۆرسەتكەنمۇ بولاتتى، قارىغاندا ئۇ يىگىت خېلى ئەقىللىقتەك قىلىدۇ، قايتا سىناپ كۆرسەكمۇ بولىدۇ، — دەپتۇ.

ماخمۇت ۋەزىر ئويلىسا، قىزىنىڭ سۆزلىرى ھەقىقەتەن ئورۇنلۇق. شۇڭا ئۇ:

— سىناپ كۆرسەڭمۇ كۆر قىزىم، ئۇ يىگىت مۈشكۈلىمىزنى ئاسان قىلىسىمۇ ئەجەب ئەمەس، — دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن قىز دەرھال چۆچۈرە ئېتىپ، قاچىغا ئۇسسۇپ، ئۈستىنى بىر نان بىلەن يېپىپ، سىڭلىسى ئارقىلىق يىگىتكە ئەۋەتىپتۇ ۋە:

— يىگىت نېمە دەيسە، ئېسىڭدە ساقلاپ شۇ بويىچە ماڭا دەپ بېرىسەن، — دەپتۇ. قىزچاق چۆچۈرە بىلەن ناننى يىگىتكە بېرىپ يېنىشتىن ئىلگىرى:

— ئاچامغا نېمە دەپ بارىمەن؟ — دەپ سوراپتۇ. يىگىت: — ئاي پۈتۈن، يۇلتۇز قويۇق، دەپ بېرىڭ، — دەپتۇ. قىزچاق سىڭلىسى ئېلىپ كەلگەن جاۋابنى ئاڭلاپ، يىگىت «نان پۈتۈن، ئاش قويۇق» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ، دەپ ئويلاپ، سىڭلىسىدىن رازى بولۇپتۇ. ئەتىسى قىز سىڭلىسىدىن يەنە بىر قاچا چۆچۈرە بىلەن بىر نان ئەۋەتىپتۇ ۋە جاۋاب ئېلىپ كېلىشنى تاپىلاپتۇ. سىڭلىسى ئېھتىياتسىزلىقتىن ناننىڭ قىرغىقىنى سۇندۇرۇۋېتىپ پارچىسىنى يەۋىتىپتۇ. «ئاش قانداق بولغاندۇ» دەپ ئۈچ تال ئاشنى يەپ قويۇپتۇ. يىگىت بۇ قېتىم:

— ئاچىڭىزغا: «ئاي كەمتۈك، يۇلتۇز ئۈچ پۇچۇق» دەپ بېرىڭ، — دەپتۇ. قىز سىڭلىسىنىڭ جاۋابىنى ئاڭلاپ: سىڭلىسىنىڭ ناننى ئوشتۇپ يېگەنلىكى ۋە ئاشتىن ئۈچ تالنى يېگەنلىكىنى بىلىپتۇ ۋە سىڭلىسىغا ئاچچىقلاپتۇ...

ماخمۇت قىزىدىن بۇ ئەھۋاللارنى تەپسىلىي ئاڭلىغاندىن كېيىن، يىگىتنى چاقىرتىپ كۆرۈشۈپ، ئۆزىنىڭ قوپاللىقلىرى ئۈچۈن كەچۈرۈم سوراپتۇ، ئارقىدىن يىگىتنى مېھمان قىلىپ، سەرگۈزەشتىلىرىنى، بۇ قېتىمقى سەپەر مەقسىتىنى تەپسىلىي تونۇشتۇرۇپتۇ.

يىگىت ئاسمان بىلەن يەر ئارىلىقىدىكى بوشلۇققا ساراي بىنا قىلىش توغرىسىدىكى پەرماننى ئاڭلىغاندىن كېيىن:

— ھېچقىسى يوق، بىر تورغاي تۇتۇپ يىگىرمە كۈن ئىچىدە بوشلۇقتا پەرۋاز قىلىپ تۇرۇپ گەپ قىلالايدىغان قىلساق، سىلنى قەستلىگەن ۋەزىرلەر ئۆزى شەرمەندە بولىدۇ، — دەپتۇ.

بۇلار دەرھال تۇتۇش قىلىپ تورغاي تۇتۇپتۇ. ئاچ ۋە ئۇسسۇز قويۇپتۇ. ئۈچ كۈن قىيىناپ تۆتىنچى كۈنى پۈتۈدىن ئىنچىكە شوپىندا باغلاپ، دان ۋە سۇغا ئادەمدىن تارتىنماي ئېتىلغۇدەك قىپتۇ. كېيىن كۆككە ئۆرلىتىپ شوپىننىڭ ئۈچىنى قويۇۋەتمەي بىر دائىرە ئىچىدە

پەرۋاز قىلىپ چۈچۈلىتىپ، ئاندىن دان ۋە سۇ بېرىپتۇ. كېيىن - كېيىن بېرىپ، پەرۋاز قىلىپ تۇرۇپ «چۈ - چۈ، چۈ - چۈلاي، كېسەك، سۇ» دېيىشنى ئۆگىنىپتۇ، ئارىدىن ئوتتۇز بەش كۈن ئۆتكەندە ماخمۇت پادىشاھنىڭ ئالدىغا كەپتۇ.

— پەرمانلىرىغا مۇۋاپىق ساراي لايىھىلەندى، ئۇستا تېپىلدى، ئۇستىنىڭ ئېيتىشىچە، ئوردا ۋەزىرلىرى بىر ھەپتە تاش، كېسەك، لاي، سۇلارنى ئۆز قوللىرى بىلەن ئۇستامغا يەتكۈزۈپ بەرسە قۇرۇلۇش پۈتمىدەكەن، — دەپتۇ.

پادىشاھ ھەممە ۋەزىرلىرىنى يىغىپ:

— ياخشى كۆڭلۈڭلەرگە يارىشا مۇئەللىھقە سېلىنىدىغان ساراي پىلانلىنىپ، ئۇستا ھازىرلاندى. شەرت بويىچە قىرىق ۋەزىر — ھەممىڭلار قۇرۇلۇش ئورنىغا بېرىپ، تاش، كېسەك، لاي، سۇلارنى ئۆز قولۇڭلار بىلەن ئۇستامغا يەتكۈزۈڭلار، بۇنداق بولمايدىكەن ئىش بىكار بولىدۇ، — دەپتۇ.

پادىشاھنىڭ ۋەزىرلىرى قۇرۇلۇش ئورنىغا بېرىپ تۇرۇشىغا ھېلىقى قۇرۇلۇشنى لايىھىلىگەن يىگىت تورغايىنى ئاسمانغا قويۇۋېتىپ، ئىنچىكە شوپىننىڭ ئۈچىنى چىڭ تۇتۇپ تۇرۇپتۇ. تورغاي ئاسمانغا ئۈنەش ئادەم بويى ئۆرلىگەندىن كېيىن، بىر دائىرنى ئايلىنىپ:

— «لاي، سۇ، كېسەك؛ لاي، سۇ، كېسەك» دەپ سايىراپ مۇئەللىھقە قانات قېقىپ تۇرۇپتۇ. ۋەزىرلەر قۇلاق سالىسا راستتىنلا: «لاي، سۇ، كېسەك؛ لاي، سۇ، كېسەك» دەۋانتقۇدەك. بىر نەچچە كىشى لاي ئېتىپتۇ، بىر نەچچىسى سۇ ئەكىلىپتۇ، كېسەك، تاشلارمۇ خېلى ئىلگىرىلا توشۇپ قويۇلۇپتىكەن. ھېلىقى لايىھىچى يىگىت: — ئۇستامنى ساقلىتىۋەتتۇق، ئۇستامغا ماتېرىيالنى ئېزەك يەتكۈزۈپ بېرىلى، — دەپتۇ.

ئىش باشلىنىپلا قالمايىمقانچىلىق يۈز بېرىپتۇ، شۇنچىلا ئېگىزگە كىمۇ سۇ، لاي، تاش، كېسەك يەتكۈزەلمسۇن، بىرىنىڭ ئاتقان تېشى بىرىنىڭ بېشىغا، بىرىنىڭ لېپى بىرىنىڭ يۈزىگە، بىرى ئاتقان كېسەك بىرىنىڭ بۇرىنىغا تېگىپ جان ھەلقۇمغا كەپتۇ، باشلار ئىشىشىپ،

بۇرۇنلاردىن قان، كۆزىدىن ياش ئېقىپتۇ. ماخمۇت بىلەن ھېلىقى يىگىت بولسا كۈلكىسىنى بېسىپ، ياخشى ئويلىنىپ ئەقىل تېپىپ، ماتېرىيالىنى ئۈستامغا يەتكۈزۈشكە زورلاپتۇ.

ئاخىرى ھېرىپ دەرىمىدىن كەتكەن بۇ ھاكاۋۇر، ھەسەتخور، بەتنىيەت ۋەزىرلەر پادىشاھنىڭ ئالدىغا كېلىپ:

— داد پادىشاھنىڭ، بىز يامان نىيەتتىمىز بىلەن باش ۋەزىرنى ئەخمەق قىلىپ، ئالدىلىرىدا يەرگە قاراتماقچى ئىدۇق، بۇ بىزنىڭ پىلانىمىزدىن باش ۋەزىرنىڭ غۇرۇرى ۋە ئەقلى ئۈستۈن كېلىپ بىزنى يەڭدى. مۇئەللىھتەن ساراي سېلىش مۇمكىن بولمايدىغان ئىش ئىدى. باش ۋەزىر ھەقىقەتەن چىداملىق، پاراسەتلىك ئادەم ئىكەن، تورغاغا «لاي، سۇ، كېسەك» دېگەن سۆزلەرنى ئۆگىتىپ، ئاسماندا پەرۋاز قىلدۇرۇپتۇ. ئۇ بار يەرگە لاي، كېسەك، تاش يەتكۈزەلمەي باش - كۆزىمىز يارىلاندى، ئۆزىمىز شەرمەندە بولدۇق، بىز جازالىنىشقا رازىمىز، — دەپتۇ. پادىشاھ:

— ھەر قايسى ئىشلارنىڭ چىدىمىغانلىقىنى ۋە ھىيلە ئىشلىتىۋاتقانلىقىنىڭلارنى بۇرۇنلا سەزگەنىدىم. باش ۋەزىر نېمە دەركىن، سىلەرنىڭ رايىڭلار بويىچە ۋەزىپە تاپشۇرسام قوبۇل قىلىپ، سىلەرنى شەرمەندە قىلدى. ئەمدى نېمە قىلىمىز؟ — دەپ سوراپتۇ. ۋەزىرلەر:

— نېمە دەپسەلە شۇ پادىشاھنىڭ، باش ۋەزىرگە باش ئۇرۇپ گۇناھىمىزنى يۇيىمىز، — دەپتۇ. پادىشاھ:

— مەن قېرىپ قالغان ئادەم، ئەقىلىم چەكلىك، پادىشاھلىقنى مۇشۇ باش ۋەزىرىم قىلسۇن، مەن ۋەزىرلىك قىلاي، مۇنۇ قۇرۇلۇش لايىھىلىگۈچى ئىلياس دېگەن يىگىت باش مەسلىھەتچىمىز بولسۇن، پىكىرىڭلار بارمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. ۋەزىرلەر:

— يوقسۇ پادىشاھنىڭ، پىكىرىمىز يوق، — دېيىشىپتۇ. پادىشاھ:

— ئۇنداق بولسا، يېڭى پادىشاھىمىزنى مۇبارەكلەيلى، — دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ھەممەيلەن بىردەكلا:

— مۇبارەك بولسۇن پادشاھ ئالمىلىرى، پەرمانلىرى ئۈچۈن
پىداكارمىز، — دەپ تەبرىكلىشىپتۇ. يېڭى پادشاھ ماخمۇت
قوغۇنچىمۇ:

— بارىكالا ئوغلانلار! ھەر قايسىلىرى بىلەن بىللە
كۆكلەيمەن، — دەپتۇ. ئەتىسى پادشاھنىڭ پەرمانى جاكارلىنىپتۇ:
— ئەييۇھانناس، ئىشتىخار ئامۇخاس، يېڭى پادشاھىمىزنىڭ
پەرمانى بويىچە ئەتىدىن باشلاپ، قىرىق كۈنگىچە شاھ قىزى گۈليار
بىلەن باش مەسلىھەتچى ئىلياس يىگىتنىڭ تويى بولىدۇ، توي
ئاخىرلاشقىچە پۇقرالار پادشاھلىق داستىخانغا داخىل بولىدۇ، بىر
يىللىق باج - سېلىق كەچۈرۈم قىلىنىدۇ.
ھەممەيلەن:

— يېڭى پادشاھىمىزغا بارىكالا، — دەپ تەبرىكلىشىپتۇ.

ئېيتىپ بەرگۈچى: ئابدۇرېشىت پاسار
رەتلىگۈچى: مەمتىمىن قۇربان

گىلەمچى يىگىت

ئاتام زامانىسىدا يورۇڭقاش دەرياسى بويىدىكى بىر يۇرتتا بىر باي ئۆتكەن ئىكەن. ئۇنىڭ بىرلا قىزى بولغاچقا، كۆزىگە قاراپ، بېشىنى ئۈچ ۋاخ تاراپ، يېمەي يېگۈزۈپ، كىمەي كىيگۈزۈپ چوڭ قىپتۇ. قىز رەسىدە بوپتۇ. باي دەسلەپ «ئۆزۈمگە ئوخشاش تولىغان بايغا ياتلىق قىلىمەن» دەپ قىز كۆرگىلى كەلگەنلەرنى دەرۋازا سىرتىدىن قايتۇرۇپتۇ، كېيىن دەرۋازىنى ئاچماي بولماپتۇ.

— ھەي خوتۇن، — دەپتۇ باي بىر كۈنى قىزنىڭ ئانىسىغا ئاچچىقلاپ، — قىز تاپقانغا تويغۇزۇشىدىن ئوخشىماسەن، مېنى؟ يىغقان بايلىقىم كۇيۇغۇل بولغۇچىلارغا داستىخان سېلىپ تۈگەۋاتسا مۇرسەي ئولتۇرۇشمىسەنغۇ؟! قىزىڭغا ئېيت، مېنى بالدۇرراق بىكار قىلسۇن!

— قىزىم ھەممىسى ئالدىڭدىن ئۆتتى. داداڭنىڭ ئالدىغا ئۆتىدىغان باي يوق ئىكەن. نېمە ئىلاج، باي ئوغللىدىن بىرنى تاللىساڭ، بېشىڭنى ۋاقتىدا ئوڭشاپ قويساق، — دەپتۇ ئانا. — باي، دادامدەك پىخسىق بولىدىغان بولسا، بايغا تەگمەيمەن، — دەپتۇ قىز.

— ئۇنداق بولسا، سودىگەرگە تەگكىن. — جېنىم ئانا، سودىگەرنىڭ ئىشى — ھىيلىگەرنىڭ ئىشى، تۆمۈردۈر ئۇنىڭ چىشى، ئۇنداقلارنىمۇ كۆزۈم كۆرمىسۇن، — دەپتۇ قىز. ئانا چالۋاقاپ سوراپتۇ:

— بايغىمۇ تەگمىسەڭ، سودىگەرگىمۇ تەگمىسەڭ، شەھەر ئامبىلىنىڭ بەگزادىسىگە تېگەمسەن ئەمەسە؟

— ئامبال دەمىسەن؟ — ياندۇرۇپ سوراپتۇ قىز، — بىلسەڭ تاتلىق ئانا، سېنىڭ بۇ بەگزادەڭ ئۆتۈپ كەتكەن قاقباش كاداڭ، نەپسى يوغان باداڭ. ئۇنىڭغىمۇ تەگمەيمەن، مېنىڭ كۆڭلۈم

ھۈنەرۋەننى تارتىدۇ.

— ھۈنەرۋەن! ؟ كۆڭلۈك ئاشۇ ئارقا كوچىدىكى سولتەكلەرنى تارتامدۇ؟ خەپ، داداڭغا ئېيتىپ، تۇغۇلغىنىڭغا تۇيغۇزمسام، — ئانا قىزىنى دۈشكەللەپ باينىڭ ئالدىغا ھەيدەپ كىرىپ دادخورلۇق ئېيتىپتۇ. باي قىزىنى ھارغىچە سوتلاپتۇ. قىز بولسا ئۆز گېپىدىن تايماپتۇ.

— نېمە قىلساڭ قىل، لېكىن مۇشۇ دەقىقىدىن باشلاپ سەن مېنىڭ پۇشتۇم ئەمەس، مەن سېنىڭ داداڭ ئەمەس، كۆزۈمدىن يوقال! — دەپتۇ باي قىزغا كايىپ.

ئانا باينى گەپكە كۆندۈرەلمەپتۇ. قىز نائىلاج بوغجىسىنى قولىتۇقىغا قىسىپ يولغا چىقىپتۇ. ئانا كۆز يېشى قىلىپ تۇرۇپ: — ئۆزۈڭگىمۇ قىلدىڭ بالام، بىزگىمۇ قىلدىڭ بالام، خەير، يولۇڭ بولسۇن، — دەپ ئۈزىتىپ قويۇپتۇ.

قىز مېڭىپتۇ، مېڭىپتۇ، ئاخىر ئاۋات بىر شەھەرگە يېتىپ كەپتۇ، بۇ يەر يورۇڭقاش بازىرى ئىكەن، بوينىنى قىسىپ كوچا ئارىلاپتۇ. ئۇ تۇماقچى، بوياقچى، ئۆتۈكچى، ماناچى، ئاشپەز - ناۋاي ... لارغا سەپسىلىپ كېتىۋېتىپتەكەن، كوچا مەركىزىدە بىر توپ ئادەم دۆۋىلىشىپ تۇرغۇدەك. قىز توپقا قېتىلىپ، سىغداپ ئالدىغا ئۆتۈپتۇ. قارىسا قەلەم قاشلىق، قوي كۆزلۈك، مەڭزى توغاچتەك، يۈزىدىن نۇر يېغىپ تۇرىدىغان قاۋۇل بىر يىگىت كۆزىنىڭ يېغىنى يېگۈدەك بىر پارچە گىلەمنى يېيىپ قويۇپ ئولتۇرغۇدەك. كىشىلەر تالىشىپ سودا قىلىۋېتىپتۇ. قىز پەرەنجىسىنى ئاستا قايرىپ، گىلەمنى سىلاپ تۇرۇپ يىگىتتىن سوراپتۇ.

— ئۆزلىرى توقۇغانمۇ؟

— ھەئە، ئۆزۈم تۇقۇغان، — دەپتۇ يىگىت جاۋاب بېرىپ، — شۇغىنىسى قولۇمغا قول، پۈتۈمغا پۈت بولغۇدەك يا بىرەر شاگىرتىم، يا يىپ ئېگىرىپ بەرگۈدەك جورا - ھەمراھىم يوق، دۇكاندا مىڭ ئۆلۈپ، مىڭ تىرىلمەن دېسىلە، خېنىم.

— يىپلىرىنى مەن ئېگىرىپ بەرسەم قوبۇل كۆرەلمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ قىز. يىگىت تەزىم قىلىپ:

— مىڭ مەرتىۋە، تۈمەن مىڭ مەرتىۋە قوبۇل قىلمايدىغان! — دەپتۇ ۋە گىلەمنى ئېلىشىغا سېتىپ، قىزنى ئۆيىگە باشلاپ مېڭىپتۇ. گىلەمچى يىگىتنىڭ ئىسمى لوقمان، قىزنىڭ ئىسمى بۇھجەر ئىكەن. ئۇلار يول بويى ھال - مۇڭ ئېيتىشىپ بىر - بىرىگە ئاشىق - بىقارار بولۇشۇپ قاپتۇ، لوقمان بىر قازان پولۇ ئېتىپ، مەھەللە - كويلىرىنى چاقىرىپ، پەتىسىنى قىلدۇرۇپ بۇھجەرنى ئۆز ئەمرىگە ئاپتۇ. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن بۇھجەر يىپ ئېگىرىپ، بويىپ ھارماپتۇ. بازار سودىسىغىمۇ پىشىپتۇ. لوقمان دۇكاندىن چىقماي گىلەم توقۇپتۇ، گىلەمنىڭ بازىرى سۈرۈپ، لوقمان بېيىپ كېتىپتۇ. شۇ كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇ بۇھجەرگە:

— ھۈنەرمۇ قىپتۇق، پۇلمۇ تېپىپتۇق، ئەمدى ئۇنىڭ مېغىزىنى چاقىدىغان ۋاخ كەلدى. شەھەرگە دۇكان ئېچىپ بەرسەم، سىلە ئولتۇرۇپ گىلەم - يىپ ساتساڭلار، گىلەمنى نىمكارلىرىم توقۇسا، مەن شەھەر كۆرگەچ ئالەمنى بىر ئايلىنىپ كەلسەم، — دەپتۇ. بۇھجەر قوشۇلۇپتۇ. لوقمان پۇختا تەييارلىنىپ قېچىرلارغا ئارتىپ، ئۆزى ئارغىماققا مىنىپ مەشرىققە قاراپ يول ئاپتۇ. يول يۈرۈپتۇ، يۈرىمۇ مول يۈرۈپتۇ، يەتتىنچى كۈنى بىر ئۆتەڭگە كېلىپ، يۈك - تاقلىرىنى ئەمدى چۈشۈرۈپ تۇرۇشىغا قىرىق قاراقچى باستۇرۇپ كەپتۇ - دە، مال - مۈلۈك، پۇل - پۇچەك، ئات، قېچىرلارنىڭ بىرىنى قويماي بۇلاپ كېتىپتۇ. نۆۋەت لوقمانغا كەپتۇ.

— ھەي سودىگەر يىگىت، — دەپتۇ قاراقچىلارنىڭ باشلىقى قىلىچىنى پىرقىرىتىپ، — بۈگۈن ئەجىلىڭ توشتى! چاناپ ئۆلتۈرەيمۇ ياكى ئاتنىڭ قۇيرۇقىغا سۆرتىپ ئۆلتۈرەيمۇ؟ ئۆزۈڭ تاللا.

— بوينۇم قىلدا باغلاقلىق. لېكىن، بىر شەرتىم بار: خوتۇنۇمنى بىر كۆرۈۋالاي، ۋەسىيەتلىرىم بار دەۋالاي، ئاندىن قانداق ئۆلتۈرۈشنى خالىساڭلار شۇنداق ئۆلتۈرۈڭلار، — دەپتۇ يىگىت بېشىنى ئېگىپ. قاراقچى باشلىقى:

— قولۇمغا چۈشكەنلەرنى تىرىك قويۇۋەتكەن ئەمەسمەن. بوپتۇ، ئۆلۈكۈڭ بولسىمۇ خوتۇنۇڭ بىلەن دىدارلىشىۋالسۇن، — دەپتۇ ۋە

شېرىكلىرىگە بەرمان چۈشۈرۈپتۇ، — بۇنى ئۆز ئېتىنىڭ قۇيرۇقىغا سۆرىتىپ ئۈزۈتىپ قويۇڭلار.

— خوپ تەقسىر! — قاراقچىلار قىلىچلىرىنى قىنىغا سېلىپ، لوقماننى چىرقىرتىپ باغلاپ، دارقىرتىپ سۆرەپ ئاتنىڭ قېشىغا ئېلىپ مېڭىپتۇ. شۇ ئەسنادا، قاراقچى باشلىقنىڭ مەسلىھەتچىلىرىدىن بىرى ئەقىل كۆرسىتىپ دەپتۇ:

— بۇ يىگىت سودىگەر ئەمەس، ھۈنەرۋەندەك قىلىدۇ. ئەپكەتتەپ ھۈنەر قىلدۇرساق، بزمۇ ئاچ - توق قالماس ئىدۇق.

قاراقچى باشلىقى ئۇنىڭ گېپىگە كىرىپتۇ. لوقماننى بوشتىپ سورايتۇ.

— نېمە قىلىدىغان ئادەمسەن؟

— ھۈنەرۋەن، تەقسىر.

— نېمە ھۈنەرنىڭ بار؟

— گىلەم توقۇيالايمەن، يىپ ئېگىرىپ بويىيالايمەن.

قاراقچىلار لوقماننىڭ جاۋابىنى ئاڭلاپ خۇش بولۇپ، بىللە ئېلىپ كېتىپتۇ. تۇرۇشلۇق ئۆڭكۈرىگە بېرىپ، ئولجىغا چۈشكەن يېمەكلىكلەرنى بۇلاپ - تالاپ يېيىشىپ قورسىقىنى راسا توپغۇزۇشۇپتۇ. ئارغىماقنى ئۆلتۈرۈپ داشقا تاشلاپتۇ. قاراقچىنىڭ باشلىقى ئۇچى كېكىرىپ، بۇرۇتتىنى تولغاپ قۇلىقىغا ئالماپ تۇرۇپ دەپتۇ:

— ئەي يىگىت، ھۈنەرنىڭنى كۆرسەت، مەن كۆرەي.

لوقمان گىلەمنى ھەر خىل يىپ، دۇكان، ئەسۋاب بولمىسا توقۇغىلى بولمايدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. قاراقچى باشلىقنىڭ زەنى ئۆرلەپ كاپىتتۇ، قىلىچىنى قىنىدىن سۇغۇرۇپ شىلتىماقچى بولۇپ تۇرغان ئىكەن، ھېلىقى مەسلىھەتچى توسۇپ:

— تەقسىر، ئۇنىڭ دېگەنلىرى توغرا، يىپ، ئەسۋاب تېپىپ

بېرىيلى، — دەپتىكەن، قاراقچى باشلىقى ماقۇلغا كەپتۇ ۋە سورايتۇ:

— ھەي گالۋاڭ يىگىت، سەن ئېيتقان نەرسىلەر نەدە بار؟ تېز

ئېيت!

— مەغرىبتىكى شەھەردە بىر ئايال ساتىدۇ، يىپلىرى خىل،

ئەسۋاب - جابدۇقلىرى تەق، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ لوقمان.
قاراقچى باشلىقى تۆت قاراقچىنى بايۋەچچىدەك كىيىندۈرۈپتۇ.
لوقمان، قاراقچىلار بولمۇالغان گىلەم خۇرجۇنى ئالدۇرۇپ
چىقىپ، رەڭدار ئارقاق يىپىدىن بىر تالدىن سۇغۇرۇپ، ئۇرۇش
يىپىدىن ھەم ئالدۇرۇپ قاراقچىلارغا تۇتقۇزۇپتۇ. ئەسۋاب
نۇسخىسىنىمۇ بېرىپتۇ. تۆت قاراقچى مەغرىبتىكى شەھەرگە قاراپ
يۈرۈپ كېتىپتۇ. شەھەردە بۇھجەرنىڭ دۇكىنىدىن باشقا گىلەم - يىپ
ساتىدىغان دۇكان يوق ئىكەن. بۇھجەر قاراقچىلار ئېلىپ كەلگەن
يىپ ۋە ئەسۋاب نۇسخىسىنى كۆرۈپ، «ئېرىم گىلەمچىلىك دۇكىنى
قۇرماقچى ئوخشايدۇ، بۇلار ئۇنىڭ خىزمەتكارلىرى بولسا كېرەك» دەپ
ئويلاپ، ئەڭ ئېسىل رەڭدار يىپ خىللىرىدىن ئىككى قاپ بېرىپتۇ.
ئەسۋاب - جابدۇقىنىمۇ كېچىكتۈرمەپتۇ. قاراقچىلارنى مېھمان قىلىپ
ئۆزىنى قۇيۇپتۇ.

قاراقچى باشلىقى لوقماننى ئۆڭكۈردىكى ئەڭ ئىچكىرى «كىرىشى
بار، چىقىشى يوق» بىر ئۆيدە گىلەم توقۇشقا بۇيرۇپتۇ. لوقمان
كېلىشتۈرۈپ بىر پارچە گىلەم توقۇپتۇ. گىلەمگە ئۆزىنىڭ قەيەردە،
قانداقسىغا قاراقچىلارنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالغانلىقى، گىلەم ساتقىلى
بارغانلارنىڭ قاراقچى ئىكەنلىكىنى خەت بىلەن ئىزھار قىپتۇ.
قاراقچىلار تۇرۇشلۇق جاي ۋە ئۆزى قامالغان ئۆينىڭ، يولنىڭ
خەرىتىلىرىنى چۈشۈرۈپتۇ. قاراقچى باشلىقى ئىككى قاراقچىنى
گىلەمنى سېتىپ كېلىشكە تەيىنلەپتۇ. گىلەمنى ئىككىسى
كۆتۈرەلمەپتۇ، تۆتى كۆتۈرەلمەپتۇ، ئالتىسى كۆتۈرەلمەپتۇ، ئاخىرى
سەككىزى كۆتۈرۈپ شەھەرگە ئېلىپ مېڭىپ بۇھجەرنىڭ دۇكىنىغا
ئېلىپ بېرىپتۇ. بۇھجەر گىلەمدىكى خەتلەرنى ئوقۇپ، خەرىتىلەرنى
كۆرۈپ ئەھۋالنى چۈشىنىپتۇ. گىلەم ساتقىلى كەلگەن سەككىز
قاراقچىنى مېھمانغا تەكلىپ قىلىپ، ئۆيىگە سولاپ يوقىتىپتۇ.
ئاندىن لوقماننىڭ ۋاپادار دوست - يارەنلىرىدىن ئاتمىشنى تانلاپ
ئارغىماقلارغا مىندۈرۈپ، ئۆزى سەردار بولۇپ قاراقچىلار ماكانىغا
قاراپ ئات ساپتۇ.

قاراقچىلار گىلەم ساتقىلى كەتكەن ھەمراھلىرىنىڭ يوللىرىغا

قاراپ، ئاچلىقتىن لەۋلىرىنى شوراپ، گەملىرىدىن چىقىپ ئۆتەڭدە كارۋان ساقلاپ تۇرۇشقىنىدا، بۇھەجرلەر دەشتنى چاڭ كەلتۈرۈپ، قىلىچلىرىنى ئوينىتىپ، ئۇچقاندەك يېتىپ كەپتۇ.

— سىلەر قايسى پادىشاھنىڭ لەشكەرلىرى؟ نەگە بارسىلەر؟ —

دەپ سورايتۇ قاراقچى باشلىقى بۇھەجرنىڭ ئالدىغا چىقىپ. بۇھەجر:

— پېقىر سېنىڭ قولۇڭدىكى گىلمەچى يىگىتنىڭ خوتۇنى، بۇلار

ئۇنىڭ لەشكەرلىرى، — دەپتۇ - دە، قىلىچنى بىرلا شىلتاپ،

قاراقچى باشلىقىنىڭ كاللىسىنى ئاپتۇ. قالغان قاراقچىلار

قىلىچلىرىنى يالغاچلاپ بۇھەجرگە ئېتىلىپتۇ. لوقماننىڭ دوستلىرى

ئارغىماقلىرىنى چاپتۇرۇپ، قىلىچ - نەيزىلىرىنى ئوينىتىپ،

قاراقچىلار سېپىگە بۆسۈپ كىرىپتۇ. جەڭ باشلىنىپ كېتىپتۇ.

قىلىچ - نەيزىۋازلىق ئۈچ كېچە - كۈندۈز داۋاملىشىپتۇ. بۇھەجرلەر

قاراقچىلارنى يىغىشتۇرۇپ، ئۆتەڭنى تىنچلاندۇرۇپتۇ. قاراقچىلارنىڭ

ئۆڭكۈر - لەخمىلىرىنى تىنىتىپ لوقماننى قۇتقۇزۇپ چىقىپتۇ.

لوقمان بىلەن بۇھەجرنىڭ شەھەردىكى گىلمەچىلىك ھۈنرى

يېڭىۋاشتىن گۈللىنىپ كېتىپتۇ. بالىلىرىمۇ چوڭ بولۇپ

نىمكارلىرىنىڭ ئورنىنى بېسىپتۇ. بۇنىڭدىن خەۋەر تاپقان بۇھەجرنىڭ

ئاتا - ئانىسى قىلغان - ئەتكەنلىرىگە پۇشايمان ئەيلەپ، «ھۈنەرۋەننىڭ

قولى گۈل، ئۆمرى ئۇزۇن بولىدىكەن» دېيىشىپتۇ ۋە سۇنغان ھالىنى

ئوڭشاش ئۈچۈن، لوقماندىن ھۈنەر ئۆگىتىپ قويۇشنى ئۆتۈنمەك

بوپتۇ.

ئېيتىپ بەرگۈچى: يورۇڭقاش بازىرىدىن ئەخمەتتوختى شان

بېخىلنى بايلىغان سوپۇم

بۇرۇن بۇرۇندىكەن، تېرىق تۇلۇمدىكەن، شۇ زامانلارنىڭ بىرىدە، كېرىيىنىڭ باغ توغراق دېگەن يېرىدە بىر سوپۇم ئۆتكەنىكەن. بىر كۈنى سوپۇم يۇرت قازىسىغا دەۋا قىلغىلى بېرىپتۇ، قايتىپ كېلەر يولدا مەتغوجىكام دېگەن بىر كىشىنىڭ ئۆيىدە قونۇپتۇ.

مەتغوجىكام ئۆزگە كىشىگە بىر قوۋۇز نان، بىرەر يۈتۈم سۇ بېرىشكىمۇ كۆرى قىيمايدىغان، چاشقانغا كېپەك ئالدۇرمايدىغان بېخىل كىشى ئىكەن. شۇ كۈنى مەتغوجىكام تاغقا ئوۋغا چىقىش ئۈچۈن ئىككى چارەك ئۇندا نان - توقاچ يېقىپ، ئىككى غازنى ئۆلتۈرۈپ پىشۇرۇپ تەييارلىق قىلغانىكەن. شۇڭا ئۇ دەرھال ياققان نان، پىشۇرغان غاز گۆشىنى يىغىشتۇرۇپ سوپۇمغا چاندۇرماستىن داستىخان سېلىپ، كۆكسىپ كەتكەن ئىككى زاغرا بىلەن بىر جام سوغۇق سۇنى قويۇپ، داستىخانغا قويۇپتۇ.

مەتغوجىكامنىڭ بېخىللىقىدىن ھەزەر ئەيلىگەن سوپۇم ئۇنى بايلاشنىڭ كويىغا چۈشۈپتۇ. داستىخان يىغىشتۇرۇلغاندىن كېيىن جاي سېلىپ يېتىشىپتۇ، قورسىقىغا جىن كىرىۋالغان سوپۇم باشقىلار تازا قاتتىق ئۇخلىغان پۇرسەتنى كۈتۈپ ئۇخلىماپتۇ، مەتغوجىكام بالىلىرى بىلەن ئۇيقۇغا غەرق بولغان ۋاقتىدا، سوپۇم ئورنىدىن تۇرۇپ، تۇلۇمغا قازاندىكى غازنىڭ گۆشىنى، ئۇنىڭ ئۈستىگە نان - توقاچلارنى ساپتۇ. قۇرۇقدالغان قازانغا ئۆيىنىڭ بۇلۇڭىدىكى بىر كونا چورۇقنى تېپىپ ئەكىلىپ تاشلاپ قويۇپتۇ.

خېلى ۋاقىتتىن كېيىن، مەتغوجىكامنىڭ قاپىقى تارتقانداك ئۇيقۇسىدىن ئويغىنىپتۇ، شۇ پۇرسەتتە سوپۇمنىڭ تۇشىنى ئاڭلاپ ئۇنىڭدىن سوراپتۇ:

— سوپۇم سىلە نەدىن؟

— مەن قازانخاندىن.

— قازانخانغا كىم پادىشاھ؟

— مەن كەلگۈچە قازانخانغا غازخان بەگ ئىدى. مەن كېلىپ

غازخاننى تۇلۇمخانغا بەگ قىلدۇق. قازانخانغا چورۇق خاننى بەگ

قىلدۇق، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ سوپۇم.

— سىلە شۇ ۋاقىتتا قانچىلىك بەيدىلە ① ؟ — دەپ سوراپتۇ.
 مەتغوجىكام:
 — مەن ئۇ چاغدا كاسسىدىكى ناننى نۇلۇمغا سالغۇچىلىك بار
 ئىدىم، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ سوپۇم.
 — سىلىمۇ خېلى كونا ئادەم ئىكەنلا، — دەپتۇ سوپۇمغا جاۋابەن
 مەتغوجىكام.
 — شۇنداق ئەمدىلا ئىككى كەم يەتمىشكە كىردىم، — دەپتۇ
 سوپۇم.
 گەپ - سۆزلەر تۈگەپ ئارىدىن بىر ئاش پىشىم ۋاقىت ئۆتكەندە
 سوپۇم يەنە ئورنىدىن تۇرۇپ:
 — تۈن نىسپىدىن ئاشتى، ئەمدى مەن يولغا چىقاي، — دەپتۇ.
 — تېخى توخۇ چىللىمدى سوپۇم، توخۇ چىللىغاندا
 ماڭسىلا، — دەپتۇ مەتغوجىكام.
 — خۇدا خالىسا مەن توخۇنى يولدا چىللىتىۋالاي، — دەپ سىرتقا
 چىقىپتۇ سوپۇم ۋە پەيتىنى پەملەپ تۇرۇپ قونماقتىكى خورازنى ئېلىپ
 يولغا راۋان بوپتۇ. سوپۇم كەتكەندىن كېيىن، مەتغوجىكام
 خوتۇن - بالىلىرىغا توخۇ چىللىغان ھامان ئويغىتىپ قويۇشنى
 تاپىلاپ ئۇخلاشقا باشلاپتۇ. توخۇمۇ چىللىماپتۇ، بىر چاغدا
 مەتغوجىكام ئورنىدىن تۇرۇپ تالاغا چىقسا ۋاقىت چۈش بولغانىكەن،
 دەرھال ئۆيگە كىرىپ بالىلىرىنى ئويغىتىپ، بىرىنى نان - توقاچنى،
 بىرىنى قازاندىكى پىشۇرۇلغان غازنى ئەكىلىشكە بۇيرۇپ، ئۆزى
 بەداشقاننى قۇرۇپ ئولتۇرۇپتۇ.
 قارىسا كاساڭدا نان، قازاندا غاز يوق. دەرھال كېلىپ دادىسىغا
 مەلۇم قىپتۇ. بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان مەتغوجىكام ئاچچىقتىن تىترەپ
 ئورنىدا ياغاچتەك تۇرۇپ قاپتۇ. بىر پەستىن كېيىن سوپۇمنىڭ
 «غازخاننى تۇلۇمخانغا بەگ قىلدۇق، قازانخانغا چورۇقخاننى بەگ
 قىلدۇق» دېگەن سۆزىنى ئويلاپ دەرھال ئاتنى توقۇپ سوپۇمنىڭ
 ئارقىسىدىن قوغلاپتۇ. بۇ چاغدا سوپۇم ئاللىقاچان كېرىيىگە كېلىپ
 بولغانىكەن.

ئېيتىپ بەرگۈچى: كېرىيە ناھىيە لايىمۇ كەتتىدىن زەينۇنخان
 رەتلىگۈچى: ئەھەت ئوبۇلقاسىم

بۇلتۇر ۋە ئۇلۇشۇل

بۇرۇنقى زاماندا كونا دامىكۇ (چىرا ناھىيىسى تەۋەلىكىدە) دا ساۋۇت، ئاۋۇت ئىسىملىك ئاكا - ئۇكا ئۆتكەنىكەن. ئۇلارنىڭ ئاتا - ئانىسىدىن قالغان بىر يېغىر ئېشىكىدىن باشقا ھېچنەرسىسى يوق ئىكەن. ئۇلار مۇشۇ قېرى ئېشىكى بىلەن ھەر كۈنى چاڭگالدىن ئوتۇن ئېلىپ چىقىپ، شەھەرگە ساتقىلى ئېلىپ كىرىدىكەن. بىراق شەھەردىكى باي - دورغىلار ئۇلارنىڭ ئەكىرىگەن ئوتۇنلىرىنى ھەقسىز تارتىۋېلىپ ئۇلارغا زادىلا كۈن بەرمەيدىكەن. بىر كۈنى ئۇلار تىرىكچىلىك قىلىشنىڭ يولىنى ئىزدەپ مېڭىپتۇ. بىر يەردە كېتىۋاتقۇدەك بولسا، ئالدىغا كۆك ياڭاقىتىن چوڭراق ئىككى دانە يۇمىلاق تاش ئۇچراپتۇ. ئۇلار تاشنى ئېلىپ يانچۇقىغا ساپتۇ. بۇ چاغدا ساۋۇتنىڭ كاللىسىغا ئاجايىپ بىر ئەقىل كەپتۇ - دە، ئاۋۇتقا:

— بۇ تاشلارنى شەھەرگە ئەكىرىپ سېپىت باي دېگەن جازانخورنى ئالدىمايمىزمۇ؟ — دەپتۇ.

— سېپىت باي دېگەن تۈلكىدىنمۇ ھىلىگەر نېمە، بۇ تاش بىلەن ئۇنى قانداقمۇ ئالدىغىلى بولسۇن؟ — دەپتۇ ئاۋۇت.

— بۇنىڭغا مەن بىر ئامال تاپتىم، — دەپتۇ ساۋۇت.

— قانداق ئامال؟ — دەپتۇ ئاۋۇت. ساۋۇت ئامالنى ئاۋۇتقا ئېيتىپتۇ. ئاۋۇت ساۋۇتنىڭ پىكىرىگە قوشۇلۇپتۇ. شۇنداق قىلىپ

ئۇلار شەھەرگە كىرىپتۇ. بۇ شەھەردە سېپىت باي دەيدىغان بىر جازانخور باي بار ئىكەن، ئۇ دائىم كەمبەغەللىرىگە پۇل قەرز بېرىپ،

يۇقىرى ئۆسۈم بىلەن قايتۇرۇۋالدىكەن. ساۋۇت بىلەن ئاۋۇت ئىككى دانە تاشنى ئىككى خالىغا ساپتۇ ۋە ئېغىزىنى مەھكەم تىكىپ سېپىت باينىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ.

— نېمە گەپ؟ — دەپ سوراپتۇ سېپىت باي ئۇلارنىڭ تۇرقىغا قاراپ.

— بىز پۇل قەرز ئالغىلى كەلگەن، — دەپتۇ ساۋۇت.
 — ھىم! مۇشۇ تۇرقۇڭغا قاراپ سەنلەرگە كىممۇ پۇل قەرز
 بېرىدۇ. ماڭ، ۋاقتىمنى زاپا قىلماي كۆزۈمدىن يوقىلىش! — دەپ
 ۋارقىراپتۇ سېيىت باي. ئاۋۇت يېلىنغان ھالدا:
 — ئۇنداق قىلماي بىزگە ئازراق پۇل قەرز بېرىپ تۇرسىلا بېگىم.
 بىزدە گۆرۈگە قويغۇدەك ئىككى دانە گۆھەر بار، — دەپتۇ.
 — گۆھەر، — دەپتۇ سېيىت باي ئۆز قۇلىقىغا
 ئىشىنەلمەي، — قېنى ئۇ گۆھەرنى چىقىرىڭلار، مەن بىر كۆرۈپ
 باقاي.

— مانا! — دەپتۇ ئۇلار يېنىدىكى تاش قاچىلانغان خالتىلىرىنى
 چىقىرىشىپ. سېيىت باي خالتىلارنى قولغا ئېلىپ دەڭسەپ كۆرۈپتۇ
 ۋە بۇ راستىنلا گۆھەر ئوخشايدۇ، دەپ ئويلاپ، بۇ گۆھەرلەرنى
 ئۇلارنى ئالداپ ئەرزان باھادا سېتىۋالسام، ھازىرقىدىنمۇ بېيىپ
 كېتىمەن، دېگەنلەرنى كۆڭلىدىن ئۆتكۈزۈپتۇ ۋە:

— بۇ گۆھەرلەرنى قانچىگە ساتسىلەر؟ — دەپ سوراپتۇ.
 — بۇ گۆھەرلەرنى ساتمايمىز، تەقسىر، — دەپتۇ ساۋۇت، —
 بۇ ئاتا - ئانىمىزدىن قالغان تەۋەرۈك ئىدى، ئازراق پۇل لازىم بوپ
 قېلىپ ئالدىلىرىغا ئېلىپ كېلىشىمىز. بۇ گۆھەرلىرىمىزنى گۆرۈگە
 قويساق، بىزگە ئۈچ ئايلىق مۆھلەت بىلەن ئازراق پۇل قەرز بېرىپ
 تۇرغان بولسىلا.

— ئەگەر ئۈچ ئايلىق مۆھلەتتە پۇللىرىمنى
 قايتۇرالمىساڭلارچۇ؟ — دەپ سوراپتۇ سېيىت باي.
 — ئەگەر دېگەن مۆھلەتتە پۇللىرىمنى قايتۇرالمىساق، بۇ
 گۆھەرلەر سىلىنىڭ بولسۇن. قەرزنى ۋاقتىدا قايتۇرالمىساق بۇ
 گۆھەرلەرنى ئۆزىمىز ئېلىپ كېتىمىز، — دەپتۇ ساۋۇت.
 بۇنىڭغا سېيىت باي مافۇل بوپتۇ ۋە:

— سىلەر قانچە تەڭگىدىن قەرز ئالماقچى، — دەپ سوراپتۇ.
 — بىزگە بەش يۈز تەڭگىدىن قەرز بېرىپ تۇرسىلا، — دەپتۇ
 ئاۋۇت. سېيىت باي بىر ئاز ئويلىنىپ تۇرۇپ قايتۇ ۋە بۇلارغا بەش
 يۈز تەڭگىدىن قەرز بېرىپ تۇرسام، بۇ پۇللارنى دېگەن مۆھلەتتە

قايتۇرۇپ گۆھەرلىرىنى ئېلىپ كېتىشى مۇمكىن. ئەگەر ئۇنىڭدىنمۇ كۆپرەك بەرسەم ئۇلار قەرزىمنى ۋاقتىدا قايتۇرالمىسا بۇ گۆھەرلەر مېنىڭ بولىدۇ، دەپ ئويلاپ:

— سىلەرگە مېڭ تەڭگىدىن قەرز بەرسەم قانداق، — دەپ سورايتۇ. ئاكا - ئۇكا ئىككىيلەن سەل ئىككىلەنگەن قىياپەتتە «كۆپ ئالساق قايتۇرالمىي قالارمىزمىكىن» دەپتۇ. سېيىت باي ئۇلارغا: — كۆپرەك ئالساقلا ياكى ئەمەسمۇ؟ — دەپتۇ. ئاكا - ئۇكا ئىككىيلەن بىر ئاز ئويلىنىپ:

— بوپتۇ ئالساق ئالايلى، — دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن سېيىت باي دەپتىرىنى ئېلىپ:

— سىلەر قايسى كەنتتىن كەلدىڭلار؟ — دەپ سورايتۇ. — شامال كەنتى، يامغۇر مەھەللىسىدىن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئۇلار.

— ئېتىڭلار نېمە؟ — دەپ سورايتۇ سېيىت باي. — مېنىڭ ئېتىم بۇلتۇر، — دەپتۇ ئاۋۋۇت، — بۇ مېنىڭ ئاكام بولىدۇ، ئېتى ئۇلۇشىل، — دەپتۇ.

سېيىت باي بىر ئاز ئويلىنىپ تۇرۇپ قايتۇ ۋە «مۇشۇنداقمۇ ئىسىم بولامدۇ؟» دەپ غۇدۇڭشۇپتۇ. لېكىن بۇ گۆھەرلەردىن ئايرىلىپ قېلىشتىن ئەنسىرەپ ئوشۇقچە گەپ قىلماپتۇ ۋە بۇ ئاكا - ئۇكا ئىككىسىگە مېڭ تەڭگىدىن پۇل قەرز بېرىپ يولغا ساپتۇ.

كۈنلەر ئۆتۈپتۇ، ئايلا ئۆتۈپتۇ، بەلگىلەنگەن مۆھلەتتىن بىر نەچچە كۈن ئۆتۈپ كېتىپتۇ. سېيىت باي «ئەمدى بۇ گۆھەرلەر مېنىڭ بولىدىغان بولدى» دەپ، خۇشال ھالدا بىرىنچى خالتىنىڭ ئاغزىنى ئېچىپ قارىسا، خالتىدىن بىر تاش چىقىپتۇ. ئۇ ئىككىنچى خالتىنىڭ ئاغزىنىمۇ ئېچىپ كۆرسە، ئۇنىڭدىمۇ كىچىك بىر تاش تۇرغۇدەكمىش. ئۇ شۇ چاغدىلا ئۆزىنىڭ ئالدىنغانلىقىنى بىلىپ ئەقىلىدىن ئازغىلى تاسلا قايتۇ ۋە «بۇ ئوغرىلارنى تۇتماي قويمايمەن» دەپ تەرەپ - تەرەپتىن ئىزدەشكە باشلاپتۇ.

ئالدىغا ئۇچرىغانلىكى كىشىدىن: «شامال كەنتىگە قانداق بارىدۇ؟ بۇلتۇر بىلەن ئۇلۇشۇلنى كۆرگەنلەر بارمۇ؟» دەپ سورايتۇ.

كىشىلەرنىڭ بەزىلىرى «بېگىم ساراڭ بولۇپ قالغان ئوخشايدۇ» دەپ ئۇنىڭ سوئالىغا جاۋاب بەرمەپتۇ. بەزىلەر ئۇنىڭغا چۈشەندۈرۈپ: «بېگىم، ئەخمەق بولمىسىلا، شامال كەنتى دەيدىغان كەنت يوق، بۇلتۇر دېگەن ئۆتۈپ كەتكەن يىل، ئۇلۇشۇل دېگەن ئۆتۈپ كەتكەن يىلنىڭ ئالدىدا كەتكەن يىل» دەپتۇ، بىراق سېپىت باي بۇنى چۈشەنمەي:

— ماڭا كۆرسىتىپ قويسىلىچۇ، قايسى تەرەپكە ئۆتۈپ كەتتى. مەن ئۇزۇندىن بېرى ئۇلارنى ئىزدەپ يۈرەتتىم، — دەپتۇ. باشقىلار بۇنىڭغا كۈلۈشۈپتۇ. بىردەمنىڭ ئىچىدىلا سېپىت باي ساراڭ بولۇپ قاپتۇ دېگەن گەپ پۈتكۈل شەھەرگە تاراپ كېتىپتۇ. سېپىت باي ئىككى مىڭ تەڭگىنىڭ دەردىدە، ئۇزۇن ئۆتمەي راستتىنلا ساراڭ بولۇپ قاپتۇ.

ساۋۇت، ئاۋۇت ئىككىسى ئىككى مىڭ تەڭگىنى ئېلىپ باشقا بىر شەھەرگە كېلىپ، بۇ پۇللار بىلەن ئوبدان بىر باققالچىلىق دۇكىنى ئېچىۋاپتۇ ھەم ئۇزۇنغا قالماي بۇ شەھەردىكى كاتتا بايلارغا ئايلىنىپتۇ. ئۇلار مۇشۇ شەھەردىكى نامى چىققان بىر باينىڭ قوشكېزەك قىزلىرىغا ئۆيلىنىپ ئاخىرقى ئۆمرىنى خۇشال - خۇرام ئۆتكۈزۈپتۇ.

ئېيتىپ بەرگۈچى: چىرا ناھىيە چىرا يېزا چىغلىق ئېرىق كەنتىدىن رېھىم ئاخۇن رەتلىگۈچىلەر: مەقۇربان ئىسمائىل، ئابدۇراخمان رېھىم

ھەر كۆڭۈلدە بىر خىيال

رەۋايەت قىلىنىشىچە، ئايۇپ ئەلەيھىسسالام پادىشاھلىق تەختىدە ئولتۇرغان يىللىرىدا كاتتا باي بولۇپ كېتىپتۇ، بىر كىم ئالەمنىڭ ھەر قانداق بىر يېرىگە بېرىپ: «بۇ كىمنىڭ خامىنى؟» دەپ سورىسا: «پادىشاھنىڭ خامىنى،» دېگەن جاۋابنى ئالدىكەن. «بۇ كىمنىڭ يايلىقى؟» دەپ سورىسىمۇ: «پادىشاھنىڭ يايلىقى،» دەپ جاۋاب بېرىشىدىكەن. پادىشاھ ئۆزىنىڭ خەزىنىسىدىكى ئالتۇن - كۈمۈشلىرىنىڭ، يايلاق، باغ - ئېتىزلىرىنىڭ، ئات - كالىلىرىنىڭ سانىنى ئۆزىمۇ ھېسابلاپ بولالمايدىكەن، بىراق بىرەر پەرزەنتىنىڭ يوقلۇقىدىن ئۆزىنى تەلەپسىز ھېس قىلىپ، كۆڭلى يېرىم، كەيپىياتى سۇس يۈرۈپىدىكەن، كېچە - كۈندۈز جايىنىمازدىن قويماي:

— ئەي قۇدرىتى تەڭداشسىز ئاللا ئىگەم، مەن تۇغۇلۇشۇمىدىنلا ساڭا سادىق بولدۇم، مېنىڭ شۇ سادىقلىقىمغا يارىشا سەن مېنى كاتتا ئەمەل ۋە تۈگىمەس مال - دۇنياغا ئىگە قىلدىڭ، يەنە بىر ئۈمىدىم بار، ماڭا بىر - ئىككى پەرزەنت يۈزى كۆرسىتىپ، مېنى ئۆمۈرلۈك خاتىرجەملىككە نېسىپ قىلغايسەن، — دەپ دۇئا - تەلەپ قىلىدىكەن، شۇ تەرىقىدە بىر نەچچە يىل خۇداغا ئىلتىجا قىلغان بولسىمۇ، خانىش يەنىلا تۇغماپتۇ، پادىشاھ ئۈمىدىسىزلىنمەي ھەپتە - ھەپتە ئۇخلىماي ئېتىكاپتا ئولتۇرۇپتۇ، مازايى - ماشايىقلارغا بېرىپ كۆپ قېتىم نەزىر - چىراغ ئۆتكۈزۈپتۇ. بىر يىلدىن كېيىن خانىش يەڭگىپتۇ. پادىشاھ بالىغا قاراپ خۇشال بولۇش ئۇياقتا تۇرسۇن، چۈچۈپ سىلكىنىپ كېتىپتۇ. سەۋەبى: بۇ بالىنىڭ چىرايى بەئەينى ھاشىقپاققا ئوخشىغاننىڭ ئۈستىگە، بېشىدىن باشقا ھېچقانداق ئەزالىرى يوق ئىكەن. ئايۇپ ئەلەيھىسسالام ئاغرىغان ھالدا:

— ئەي ئۇلۇغ ئاللا ئىگەم، مېنىڭ سەن ئەپۇ قىلمايدىغان قانداق گۇناھىم بار؟ نېمىشقا ماڭا بۇنداق بېشى بار، بەدىنى يوق غەلىتە بالىنى نېسىپ قىلغۇڭ كەلدى؟ — دەپ سوراپتۇ. ئاللا سەن ۋەھىي كېلىپ:

— سېنىڭ يېنىڭدا ھازىر ئىككى ئادەم بار. ھەر بىرىڭلارنىڭ كۆڭلىدە بىر - بىرىڭلاردىن يوشۇرۇپ كەلگەن مەخپىي سىرىڭلار بار، بۇ سىرىڭلارنى قاچان بىر - بىرىڭلارغا ئاشكارىلىساڭلار، شۇ چاغدا مەن

بۇ بالىنىڭ بەدەن ئەزالىرىنى تولۇقلاپ بېرىمەن، — دەپتۇ. پادىشاھ، خانىش، ئوڭ قول ۋەزىر بۇ ۋەھىينى بىللە ئاڭلاپتۇ. پادىشاھ خانىشقا:

— سىز ئاۋۋال سۆزلەڭ، — دەپ بۇيرۇپتۇ، خانىش قورقۇپ تىرىنقىنى كوچىلاپ تۇرۇپ:

— مەن ئەللىك ياشقا كىرگەن بولساممۇ، تېنىم ساق، روھى ھەۋسىم تولۇق، ئەمما ئۆزلىرى يەتمىش ياشتىن ئېشىپ كەتتى، ھەم كېچە - كۈندۈز ئىبادەتتە ئولتۇرۇپ مېنىڭ تەلپىمنى ئويلايمۇ قويىمىدىلا، شۇڭا مەن ھەمىشە «پادىشاھ تېزراق ئۆلۈپ كەتسە، مەن مۇشۇ ۋەزىرگە تېگىپ كۆڭۈل ھەۋسىمنى قاندۇرسام» دەپ خىيال قىلىپ كەلدىم، مېنىڭ ئىككىلىرىدىن يوشۇرۇپ كەلگەن سىرىم مۇشۇ، — دەپتۇ. دەل شۇ چاغدا بالىنىڭ قاش، كۆز، قۇلاق، ئېغىز - بۇرۇنلىرى ئۆز ئورنىغا كېلىپ چىرايلىق تۈسكە كىرىپتۇ.

— قېنى ۋەزىرىم، — دەپتۇ پادىشاھ ۋەزىرگە تىكىلىپ قاراپ، — گەمدى سىز سىرىڭىزنى ئاشكارىلاڭ. ۋەزىر قورقۇپ تىترەپ تۇرۇپ:

— مەن داۋاملىق «پادىشاھ تېزراق ئۆلسە، شاھلىق تەختىگە ئۆزۈم ئولتۇرسام» دەپ خىيال قىلاتتىم، مېنىڭ ئىككىلىرىدىن يوشۇرۇپ كەلگەن سىرىم مۇشۇ دەپتۇ. بۇ چاغدا بالىنىڭ قول - پۇتلىرىدىن باشقا بارلىق ئەزالىرى تولۇقلىنىپ، ئوغۇل ئىكەنلىكى مەلۇم بولۇپتۇ. پادىشاھ خىجىللىق ئىلكىدە:

— گەمدى نۆۋەت ماڭا كەلدى، مېنىڭ مال - دۇنيالىرىم شۇنچە چىق بولسىمۇ، ماڭا دەرد - ئەھۋال ئېيتماقچى بولغانلار ئاددىسى ئۈچ تال تۇخۇم چاغلىق بىر نەرسە كۆتۈرمەي قۇرۇق قول كىرسە، ئۇنداق ئادەم كۆزۈمگە سەت كۆرۈنەتتى. ئەرزى ھەل بولغانلارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك مېنىڭ ئالدىمغا سوۋغا - سالام بىلەن كەلگەنلەردۇر. مېنىڭ ئىككىڭلار بىلمەيدىغان سىرىم مۇشۇ، — دەپتۇ. بۇ چاغدا بالىنىڭ بەدىنىگە قول - پۇتلىرى تولۇقلىنىپ كىشىنى مەپتۇن قىلىدىغان بىر بوۋاق ۋىلىقلاپ كۈلۈشكە باشلاپتۇ.

«ھەر كۆڭۈلدە بىر خىيال» دېگەن تەمسىل شۇنىڭدىن قالغانىكەن.

موللا ئۆز

بۇرۇنقى زاماندا، مۇشۇ يۇرتىمىزنىڭ چوكانجىلغا دېگەن يېرىدە «موللا ئۆز» لەقەملىك بىر تالىپ بار ئىكەن. بۇ تالىپقا ئاتا - ئانىسىدىن كېلىدىغان ئاش - ئوزۇق، خىراجەت ئۈزۈلۈپ قېلىپ بويىنى قىسىلىپ قاپتۇ. باشقا تالىپلار قولىدىن كېلىشىچە خەيرخاھلىق قىلىپتۇ. لېكىن ئۇلارنىڭمۇ ئەھۋالى تايىنلىق بولغاچقا، كۆپ ياردەم قىلالماپتۇ، «موللا ئۆز» بېشى قاتقان ھالدا بازارغا بېرىپتۇ. بازار ناھايىتى ئاۋات بولۇپ، ھەممە ئادەم ئۆزىنىڭ ھۈنرى بىلەن مەشغۇل، قاسساپلار گۆش، ئاشپەزلەر ئاش - تاماق سېتىۋېتىپتۇ، تۆمۈرچىلەر كەتمەن، كەكە ياساۋېتىپتۇ، ھەتتا لەڭپۇڭچىلارنىڭمۇ بازىرى ئىتتىك ئىكەن. موللا ئۆز: «مەنمۇ بىر ھۈنەر ئۆگەنگەن بولسام بۇنداق ئىلاجىسىز قالماستىم، ئۆگەنگەن ئىلىمىمنى پۇلغا ساتقىلى بولمىسا قانداق قىلغۇلۇق» دەپ مەيۈسلىنىپتۇ. ئۇ بىردەم ئويلىغاندىن كېيىن، ئادەم توپلاشقان بىر جايغا بېرىپ:

— خالايقلار، مەن ھازىر چۈشكە تەبىر بېرىشنى باشلايمەن، خالىغانلار ئاڭلاڭلار، خالىمىغانلار كېتىڭلار، — دەپتۇ. دە، ھەر خىل چۈشلەرگە توغرا، قىزىقارلىق قىلىپ تەبىر بېرىشكە باشلاپتۇ. ئۇنىڭ گەپ - سۆزلىرى كىشىلەرنى قايىل قىلىپ قىزىقتۇرغانلىقتىن، ئاڭلىغۇچىلار بارغانسېرى كۆپىيىپتۇ. موللا ئۆز چۈشلەرگە تەبىر بېرىشنى تۈگەتكەندىن كېيىن، ئىبادەتنىڭ دائىرىسىگە قانداق - قانداق ئىشلار كىرىدىغانلىقى توغرىسىدا سۆزلەپ بېرىپتۇ. ئاڭلىغۇچىلار ئۇنىڭ ئىلىمىنىڭ چوڭقۇرلۇقىغا، مۇكەممەللىكىگە قايىل بولۇشۇپتۇ. پۇلى بارلىرى پۇل، پۇلى يوقلىرى يېنىدا نېمە بولسا شۇنى (نان، پىچاق، كىيىم - كېچەكلەرنى) ئۇنىڭغا سەدىقە بېرىپتۇ.

موللا ئۆز توپلانغان پۇل ۋە نەرسىلەرنىڭ يېرىمىنى شۇ يەرنىڭ ئۆزىدىلا يېتىم - يېسىر، مۇساپىر، مەجرۇھ - ئاجىزلارغا تارقىتىپ

بېرىپ، يېرىمنى ئۆزى كۆتۈرۈپ ھۇجرىسى تەرەپكە مېڭىپتۇ. يول بويىدىكى دۇكاندارلاردىن گۆش، ياغ، گۈرۈچ، سەۋزە سېتىۋاپتۇ. ھۇجرىسىغا كىرىپ ئولتۇرۇشى بىلەن 20 ياشلاردىكى ئىككى يىگىت كىرىپتۇ. بۇلارنىڭ چىرايىدىن شۇملۇق يېغىپ تۇرغانلىقىنى كۆرگەن موللا ئۆزىنىڭ كۆڭلى بىر قىسما بولۇپ:

— سىلەر ئۆيۈمگە نېمىشقا كىردىڭلار؟ — دەپ سوراپتۇ، شۇم چىرايىلار موللا ئۆزىنىڭ پۇل ۋە ماللىرىنى بۇلاش غەرىزىنى يوشۇرۇپ:

— باياتىن بازاردا سۆزلىگەن ئىلىم - ھېكمەتلىرىنى قايتىدىن ئاڭلاشقا تەقەززا بولۇپ كىرىپ قالدۇق، — دېيىشىپتۇ. موللا ئۆز ئۇلارنىڭ گېپىگە ئىشەنمىسىمۇ، لېكىن «ئۆيۈمدىن چىقىپ كېتىڭلار» دېيىشكە پىتىنالمىپتۇ. قانداق قىلىپ بۇ ئىككىسىنىڭ سۈيىقەستىدىن ساقلىنىش مۇمكىنلىكىنى ئويلىغاندىن كېيىن، كۆڭلىگە بىر ئىشنى پۈكۈپ:

— مېنىڭ قورسىقىم ئاچ، سىلەرنىڭمۇ قورسىقىڭلار ئاچقان بولۇشى مۇمكىن. ئاۋۋال پۇلۇ ئېتىپ يەيلى. ئاندىن مەن ئىككىڭلارغا ئىلىم - ھېكمەت سۆزلەپ بېرەي، — دەپتۇ. پۇلۇنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ بۇ ئىككىسى خۇشال بولۇپ:

— سەۋزىنى بىز توغرىشىپ بېرەيلى، — دېيىشىپتۇ. موللا ئۆز:

— ئۇنداق بولسا مەن گۈرۈچنىڭ شاللىرىنى ئىلغىغاچ ئولتۇرۇپ

ھېكايە ئېيتىپ بېرەي، — دەپتۇ ۋە ھېكايىنى مۇنداق باشلاپتۇ:

بۇرۇنقى زاماندا جاڭگالنىڭ بويىدىكى بىر كەنتتە بىر ئوتۇنچى

بىلەن ئۇنىڭ خوتۇنى ياشىغانىكەن. ئۇلار جاڭگالدىن ئوتۇن -

شاخلارنى كېسىپ بازارغا ئاپىرىپ سېتىپ تىرىكچىلىك قىلىدىكەن.

بىر كۈنى خوتۇنى ئېرىگە:

— سىلە ئوتۇن توشۇپ ھېرىپ كەتتىلەر، بىرەر ھەپتە

ھاردۇقلىرىنى ئالسىلا، مەن خەقنىڭ كىر - قاتلىرىنى يۇيۇپ بېرىپ،

ئاش - تامىقىنى پىشۇرۇپ بېرىپ سىلەنى بېقىپ تۇراي، — دەپتۇ.

بۇ گەپ ئېرىگە خوپ يېقىپتۇ. ئەتىسى ئەتىگەندە ئوتۇنچىنىڭ خوتۇنى

ئۆيۈمۇ ئۆي كىرىپ:

— مەن قىلىدىغان ئىش بارمۇ؟ — دەپ سوراشقا باشلاپتۇ.
 نۇرغۇن كىشىلەر:

— بىزنىڭ ئۆيىمىزدىكى ئىشلارنى ئۆزىمىز قىلالايمىز. سىلگە ئارتۇق ئىش يوق، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. ئۇ يەنە ئۆيىمۇ ئۆي سوراپ مېڭىپ، بىر چوڭ دەرۋازا ئالدىغا كەپتۇ. بۇ خوتۇن دەرۋازىنى ئېچىپ بىر قاراپلا كاتتا بىر باينىڭ ھەشەمەتلىك ئۆيى ئىكەنلىكىگە كۆزى يېتىپتۇ، ئاۋازىنى ئۈنلۈك چىقىرىپ:

— بۇ ئۆيدە مەن قىلىشىپ بېرىدىغان ئىش بارمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. قىرىق ياشلاردىكى بۇرۇتلۇق بىر كىشى ئۆيىدىن چىقىپ: — ئوبدان چاغدا كېلىپسىز، بۇيدىغان كىم - قاتلار يىغىلىپ قالغان، — دەپتۇ. بۇ كىشىنىڭ خوتۇنى ئوتۇنچىنىڭ خوتۇنىغا يۇيىدىغان كىيىم - كېچەكلەرنى تاشلاپ بېرىپتۇ. ئوتۇنچىنىڭ خوتۇنى بۇ كىيىم - كېچەكلەرنى پاكىز يۇيۇپ، دەزماللاپ چىرايلىق قاتلاپ بېرىپتۇ. بۇ خوتۇننىڭ قىلغان ئىشى ئۆي ئىگىلىرىگە ياراپ كېتىپتۇ. ئۆي ئىگىسى «ئەتىمۇ كېلىڭ» دەپتۇ ۋە بىر لېگەن پىششىق گۆش، بىر دەستە نان، بىر خالتا ئۇن بېرىپ ئۆزىنى قۇيۇپتۇ. بۇ خوتۇن ئۆيگە كېلىپ ئېرىگە:

— قولۇڭلارنى يۇيۇپ غىزا يېگىلى تەييار بولۇڭلار، — دەپتۇ.
 ئېرى قول يۇيۇۋېتىپ:

— قانداق غىزا تېپىپ كەلدىڭلار، — دەپ سوراپتۇ. خوتۇنى: — خۇدايىم بەندىسىگە تىلىگىنىنى بېرىدىكەن، گۆشكە بەك ئامراقتىڭلار، — دەپتۇ. ئېرىنىڭ ئالدىغا داستىخان سېلىپ بىر لېگەن گۆش بىلەن ناننى قويۇپتۇ. ئوتۇنچى بىلەن خوتۇنى گۆشنى تويغىچە يېمىشىپتۇ. ئەتىمى ئەتىمگەندە خوتۇنى يەنە ئۈنۈگۈنكى ئۆيگە ئۇدۇل بېرىپتۇ. ئۇ ئۆي ئىگىسىنىڭ تەلىپىگە ئاساسەن، خېمىرنى ئۆزى يۇغۇرۇپ، تونۇرنى ئۆزى ئاقارتىپ، ناننى ئۆزى يېقىپ تەكچىگە چىرايلىق تىزىپ بېرىپتۇ. ئۆي ئىگىلىرى ناننى تېتىپ بېقىپ:

— بەكمۇ مەزىلىك بولۇپتۇ، — دەپ ماختىشىپتۇ ۋە بىر قازان پولۇ يۇيۇپتۇ. ئۆي ئىگىلىرى تېتىپ بېقىپ:

— بەكمۇ مەزىنلىك، يېيىشلىك ئېتىپسىز، — دەپ ئىشتىھا بىلەن يېيىشىپتۇ. كەچتە بىر دانە كۈمۈش تەڭگە، بىر يانا قوي گۆشى، بىر خالتا گۈرۈچ بېرىپ ئۇ خوتۇننى ئۆزىتىپ قويۇپتۇ. بۇ خوتۇن ئۆيىگە خۇشاللىق بىلەن كىرىپ ئېرىدىن:

— نېمە يېگۈلىرى بار؟ — دەپ سوراپتۇ. ئېرىنىڭ مەسلىھەتى بىلەن پولۇ، مانتا پىشۇرۇپ يېيىشىپتۇ.

كۈنلەر ئايىنى قوغلاپ، ئايلار يىلنى قوغلاپ ئۈچ يىل ئۆتۈپ كېتىپتۇ. ئوتۇنچى ئېشىكىگە ئوتۇن ئارتىپ بازارغا بېرىشقا تەييارلىنىپتۇ. خوتۇنى پىياز، لازا، ئاچچىقسۇ ئالمەن دەپ بىللە يولغا چىقىپ، بازارغا بېرىپ ئوتۇننى سېتىپ، لازىملىق نەرسىلەرنى ئېلىشىپتۇ. كېتىۋېتىپ ئوتۇنچىنىڭ خوتۇنى مەدىكار بازىرىدا ھېلىقى باينىڭ ئارغامچا تۇتۇپ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ قاپتۇ. ئېرىگە:

— ئاۋۇ ئارغامچا تۇتۇپ تۇرغان مەدىكار بىر چاغلاردا بىزگە جىق سېخىلىق قىلىپ، ئۇن، گۈرۈچ، گۆش، كۈمۈش تەڭگىلەرنى بەرگەن باينىڭ ئۆزى شۇ. ئۇنى چاقىرىپ ئۆيىمىزگە باشلاپ بارايلى، — دەپتۇ. ئوتۇنچى خوتۇننىڭ پىكىرىگە قوشۇلۇپتۇ. ئۆيگە كەلگەندە ئوتۇنچىنىڭ خوتۇنى «باي» غا قاراپ:

— ئۆزلىرى كاتتا باي كىشى ئىدىلە، خۇدانىڭ ئىرادىسى بىلەن مۇشۇ كۈنگە قاپلا، بۇنىڭغىمۇ شۈكۈر قىلغۇلۇق، بۇنىڭدىن كېيىن مېنىڭ ئېرىم بىلەن ئوتۇنچىلىق قىلسىلا، ئىككى پۇل تاپساق بىرسى سىلەنىڭ بولسۇن، — دەپتۇ، بۇ گەپ ئېرىگىمۇ، بايغىمۇ يېقىپتۇ. ئېشەكتىن يەنە بىرنى سېتىۋاپتۇ. ئىككىسى بىللە جاڭگالغا بېرىپ، بىللە قايتىپتۇ. بىر كۈنى ئوتۇنچىنى سېتىشىپ بولۇپ، باي:

— سىلە كېتىۋەرسىلە، مەن ئازراق سودام بار، قىلىۋېلىپ كەينىلىرىدىن باراي، — دەپتۇ. ئوتۇنچى ئېشىكىنى ھەيدەپ ئۆيىگە قاراپ يولغا چىقىپتۇ. يولدا كېتىۋېتىپ توملۇقى بىلەكتەك، رۇس ئۆسكەن بىر تۈپ يۇلغۇنغا كۆزى چۈشۈپتۇ. «كەتمەن بىلەن كەكىگە دەستە بولىدىكەن» دەپ ئويلاپ، پالتا بىلەن بىر سالغانىكەن، كېسىلگەن يېرىدىن ئىككى تامچە قان چىقىپتۇ. ئوتۇنچى بۇنىڭغا قاراپ «بۇ يۇلغۇندا بىر قانداق سىر بار ئوخشايدۇ» دەپ ئويلاپتۇ. دە،

كەتمەن بىلەن يۇلغۇننىڭ تۇۋىنى كولاشقا باشلاپتۇ. راست دېگەندەك يۇلغۇننىڭ تۇۋىدىن بىر كوزا ئالتۇن چىقىپتۇ. ئوتۇنچى «ھەمراھىم كەلسۇن، ئىككىمىز تەڭ بۆلۈشۈپ ئالىلى» دەپ ساقلاپ تۇرۇپتۇ، ساقلاپتۇ - ساقلاپتۇ، خېلى بىر ۋاقىتلاردىن كېيىن «باي» يېتىپ كەپتۇ. ئوتۇنچى ئۇنىڭغا ساقلاپ تۇرغانلىقىنىڭ سەۋەبىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. «باي»:

— بۇ ئىشنى ماڭا بىلدۈرمەي ھەممە ئالتۇننى ئۆزۈڭ ئېلىپ كېتىۋەرگەن بولساڭ ياخشى بولاتتى. ئەمدى مەن ئوقۇپ قالدىم. سېنى ئۆلتۈرۈۋېتىپ ھەممە ئالتۇننى ئۆزۈمنىڭ قىلىۋالسىمۇ مۇرادىمغا يەتمەيمەن، — دەپتۇ. «باي» نىڭ بۇ گەپلىرىنى چاقچاق دەپ چۈشەنگەن ئوتۇنچى:

— نېمە قىلسىلا ئىختىيارلىرى، — دەپتۇ. «باي»:

— مەن چاقچاق قىلىدىم، راست گەپ قىلىدىم. چوقۇم سېنى ئۆلتۈرۈۋېتىپ، ئالتۇننى ئۆزۈمنىڭ قىلىۋالسىمەن، — دەپتۇ ۋە خەنجىرىنى غىلاپتىن چىقىرىپ تاشقا سۈركەپ بىلەشكە باشلاپتۇ. ئوتۇنچى ئۇنىڭ ئەلپازىغا قاراپ ئۇنىڭ شۇنداق ۋەھشىي نىيەتكە كەلگەنلىكىگە ئىشىنىپتۇ. ئۇنىڭغا قارشىلىق قىلىپ يېڭىپ چىقالمايدىغانلىقىغا كۆزى يېتىپتۇ. شۇڭا ئۇ يالۋۇرۇپ: — مېنى ئۆلتۈرۈۋەتمەكچى بولسىلا بىر شەرتىم بار، — دەپتۇ. «باي»:

— قانداق شەرت؟ — دەپ سوراپتۇ. ئوتۇنچى:

— خوتۇنۇمنىڭ تۇغۇتى يېقىنلىشىپ قالغانىتى. بالا ئوغۇل تۇغۇلسا «داد» دەپ ئىسىم قويۇپ قويسىلا، قىز تۇغۇلۇپ قالسا قانداق ئىسىم قويسىلا ئۆزلىرىنىڭ ئىختىيارلىرى، — دەپتۇ. «باي» ئوتۇنچىنى بوغۇزلاپ ئۆلتۈرۈپ بايقى يۇلغۇن تۇۋىگە كۆمۈۋېتىپ، ئېشىكىنى ھەيدەپ ئۆزىنىڭ ئۆيىگە بېرىپتۇ. ئەمدى گەپنى ئوتۇنچىنىڭ خوتۇندىن ئاڭلايلى:

ئوتۇنچىنىڭ خوتۇنى ئاش ئېتىپ ئېرىم «كەلسە بىللە يەيلى» دەپ ساقلاپتۇ. كەچ كىرىپتۇ، ئېرى كەلمەپتۇ. نامازشام ۋاقتى بولۇپتۇ، ئېرى يەنە كەلمەپتۇ. بۇ خوتۇن كۆزىنى يۇمماي كېچىنى

يورۇتۇپتۇ. ئېرى يەنە كەلمەپتۇ، ئېرى بىر ھەپتىگىچە كەلمىگەندىن كېيىن، ئېرىنىڭ بىرەر خەۋپ - خەتەرگە يولۇققانلىقىغا كۆزى يېتىپ، ئىرادىگە پۈتۈپ ئولتۇرۇپتۇ.

ئارىدىن بىر نەچچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن «باي» نىڭ خوتۇنى بازاردىن تۈز، گۈگۈت ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن يولغا چىقىپتۇ. يول بويىدىكى بىر ئۆيدىن يېڭى تۇغۇلغان بوۋاقتىڭ «ئىگە - ئىگە» دەپ يىغلىغان ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ. بۇ تۇغماس خوتۇن بوۋاقتىڭ ئاۋازىغا ھەۋىسى كېلىپ بۇ ئۆيگە كىرىپتۇ. قارىسا بۇرۇن ئۆيگە بېرىپ خىزمىتىدە بولغان ھېلىقى خوتۇننى كۆرۈپتۇ ۋە بوۋاقتىڭ كۆرىپ - چۈۋەكلىرىنى تەييارلىشىپ بېرىپ ئۆيگە قايتىپ كېتىپتۇ. بۇ ئىشنى ئېرىگە مەلۇم قىلىپتۇ. بىر ھەپتىدىن كېيىن «باي» نىڭ خوتۇنى ئېرىنى دەۋەت قىلىپ، تۇخۇم، ئۈزۈم، ياڭاقلىرىنى كۆتۈرۈشۈپ ئوتۇنچىنىڭ خوتۇنىنى مۇبارەكلەشكە كېلىشىپتۇ. «باي» ئوتۇنچىنىڭ تەلىپىنى يادىغا ئېلىپ، بالىغا «داد» دەپ ئىسىم قويۇپتۇ.

موللا ئۆز ھېكايىسىنى مۇنداق داۋاملاشتۇرۇپتۇ:

ئوتۇنچىنىڭ خوتۇنى بالىنى ئاسراپ، يېمەي يېگۈزۈپ، كىيىمەي كىيگۈزۈپ بەش ياشقا كىرگۈزۈپتۇ. بالا تولىمۇ ئەركە، كەپسىز چوڭ بولۇپتۇ. بۇ بالا بىر كۈنى ئەتىگەندە ئۆيدىن چىقىپ كەتكەنچە چۈشكىچە ئۆيگە كىرمەپتۇ. ئانىسى غەم يەپ بالىنى ئىزدەپ مېڭىپتۇ. كوچىمۇ كوچا ئىزدەپ كېتىۋېتىپ بىر جايغا نۇرغۇن ئات باغلاپ قويۇلغانلىقىنى كۆرۈپتۇ. ئاتلارنىڭ ئەتراپىدا بىر مۇنچە كىچىك بالىلار يۈگۈرۈشۈپ ئويناۋېتىپتۇ. ئانىسى «مېنىڭ بالاممۇ شۇلارنىڭ ئارىسىدا بارمىدۇ - يا» دەپ بۇ يەرگە كېلىپتۇ. قارىسا بالىسى ئاتلارنىڭ ئارىسىدا يوشۇرۇنماي ئويناپ يۈگۈرۈپ يۈرگۈدەك، بىر ئات بۇ بالىنى چىشلەش ئۈچۈن ئاغزىنى يوغان ئېچىپ، چىشلىرىنى پارقىرىتىپ قوغلاپتۇ، بالا قورقۇپ قېچىپتۇ. ئانىسى بالىنى...

موللا ئۆز ھېكايىسىنى سۆزلەپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە ئاۋازىنى مەقسەتلىك ھالدا ئايالىنىڭ ئاۋازىغا ئوخشىتىپ:

— ۋاي داد، ۋاي داد، ۋاي داد، دەپ ئۈنلۈك ۋارقىراپتۇ. موللا ئۆزىنىڭ بۇنداق ۋارقىرىشىدىن مۇنداق ئىككى تۈرلۈك ياخشى نەتىجە

كېلىپ چىقىپتۇ:

بىرىنچى، «ۋاي داد» دېگەن ئاۋازنى ئاڭلىغان قولۇم - قوشنىلار ئۆيگە يۈگۈرۈپ كىرىپتۇ ۋە «نېمە ئىش بولدى» دەپ سوراپتۇ. موللا ئۆز:

— بۇ ئىككى ئوغرى مال - دۇنيالىرىمنى قەستلەپ مېنى ئۆلتۈرۈۋەتكىلى ئۇرۇندى، — دەپتۇ. قولۇم - قوشنىلار بۇ ئىككىسىنى تۇتۇپ باغلاپ، يانلىرىنى ئاخشۇرۇپتىكەن، بىرىدىن ئۈچ بىسلىق پىچاق، يەنە بىرىدىن ئۈچ ئىلمەكلىك خەنجەر تېپىلىپتۇ. جامائەت بۇ ئىككى ئوغرىنى ئوردىنىڭ جازالىشىغا تاپشۇرۇپتۇ. ئىككىنچى، موللا ئۆز «ۋاي داد» دەپ ۋارقىرىغاندا پادىشاھ ۋەزىرلىرى بىلەن يۇرت ئايلىنىپ، مۇشۇ مەھەللىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقانكەن. پادىشاھ بىر ۋەزىرى ئارقىلىق «ۋاي داد» دەپ ۋارقىرىغان كىشىنى چاقىرىپ:

— نېمە دەردىڭىز بار؟ — دەپ سوراپتۇ. موللا ئۆز ئۆزىنىڭ ئەرز - دادى يوقلۇقىنى، نېمە ئۈچۈن شۇنداق ۋارقىرىغانلىقىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. «پادىشاھ» «داد» دېگەن ئىسمىغا قىزىقىپ ئۇ بالىنىڭ ئانىسىنى چاقىرىپ:

— بالىڭىزنىڭ بۇ ئىسمىنى كىم قويغان؟ — دەپتۇ. بۇ ئايال پادىشاھنىڭ سوئالىغا راستى بىلەن جاۋاب بېرىپتۇ. پادىشاھ «باي» نى چاقىرىپ كېلىپ: — بۇ بالىغا «داد» دېگەن ئىسمىنى سىز قويغانمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. «باي»:

— مەن قويغان، — دەپتۇ. پادىشاھ گەپنىڭ تېگىدە گەپ بارلىقىغا كۆزى يېتىپ: — بۇنداق غەلىتە ئىسىم قويۇشىڭىزنىڭ سەۋەبى نېمە؟ — دەپ سوراپتۇ. باينىڭ يۈرىكى پوكۇلداپ كەتكەنلىكتىن: — دادىسى شۇنداق تاپىلغان، — دەپ چاندۇرۇپ قويۇپتۇ. پادىشاھ:

— قاچان، نەدە؟ — دېگەندەك سوئاللارنى سورىغاندا، «باي»: — مەن بۇ بالىنىڭ دادىسىنى تونۇمايمەن، — دەپ، بايىقى

گېپىدىن يېنىۋاپتۇ. پادشاھ چاپارمەنلىرىگە «باي» نى قىيىناشنى بۇيرۇپتۇ. قىيىناققا چىدىيالمىغان «باي» ئۇ بالىنىڭ دادىسىنى نېمە سەۋەبتىن ئۆلتۈرۈۋەتكەنلىكىنى ئىقرار قىلىپتۇ. پادشاھ:

— سەن ئۇنى بوغۇزلاپ قىيىناپ ئۆلتۈرۈپسەن، ئىقرار قىلغانلىقىڭ ئۈچۈن سېنى قىيىنماي، بىر قىلىچ بىلەن ئۆلتۈرۈشكە بۇيرۇيمەن، — دەپتۇ ۋە بۇيرۇقنى ئىجرا قىلدۇرۇپتۇ. پادشاھ «باي» نىڭ خوتۇنىدىن:

— بىر كوزا ئالتۇن بارمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. «باي» نىڭ

خوتۇنى:

— ئۇ ئالتۇننىڭ يېرىمىغا 50 مو باغ سېتىۋالغان، يېرىمى بار، — دەپتۇ. پادشاھ يېرىم كوزا ئالتۇننى دادىنىڭ ئانىسىغا بۇيرۇپتۇ. دادىنىڭ ئانىسى ئۆزىگە تېگىشلىك بولغان ئالتۇننىڭ يېرىمىنى ئۆز ۋاقتىدا قىلغان سېخىلىقى ئۈچۈن «باي» نىڭ خوتۇنىغا بېرىشنى پادشاھتىن ئىلتىماس قىلىپتۇ. پادشاھ بۇ پىكىرگە قوشۇلۇپتۇ. پادشاھ 50 مو باغنى دادىنىڭ مۈلكى دەپ بۇيرۇپتۇ. ھازىرقى قاراقاش ناھىيىسىنىڭ سايياغ يېزىسىدىكى «باغداد» دېگەن ئىسىم شۇ چاغدا پەيدا بولۇپتىكەن.

ئېيتىپ بەرگۈچى: قاراقاش ناھىيىلىك 1 - ئوتتۇرا مەكتەپتىن: توختىمۇھەممەت
رەتلىگۈچى: مەمتىمىن قۇربان

ئىسكەندەرنىڭ راستچىللىقى

بۇرۇننىڭ بۇرۇنسىتىكەن، سۇندۇك سولاچىكەن، مايۇن بوياچىكەن، ئاق قۇشقاچ چىقىمچىكەن، تورغاي بېقىمچىكەن، قاغا خەۋەرچىكەن، سېغىزخان ئېشەكچىكەن، قارلىغاچ تامچىكەن، شوخا يىڭنىمكەن، ئازغان تۈگمىكەن، بورا پالاقلىمىكەن. شۇ زاماندا تەكلىماكاننىڭ جەنۇبىدىكى خەيبەر خانىدانلىقىدا ئىسكەندەر ئىسىملىك بىر پادىشاھ ئۆتكەن ئىكەن، ئۇنىڭ مال - دۇنيا، يەر - زېمىنلىرى ھەددى - ھېسابسىز ئىكەن. بىراق سۈيى بارنىڭ ئوتى يوق دېگەندەك، دۇنيالىقتا بىرمۇ پەرزەنتى يوق ئىكەن، پەرزەنت ئىشقىدا يۈرىكى سەكپارە ئىكەن. پادىشاھ ئىسكەندەر يەتتە ئىقلىمدىكى گۈزەل پەرىۋىش مەلىكىلەرگە ئۆيلىنىپ بېقىپتۇ. لېكىن پەرزەنت يۈزى كۆرمەپتۇ. شەھەردىن ئىككى كۈنلۈك يىراقلىقتا بىر مازار غوجام بولۇپ، كىشىلەر ئۇنى «توغراق مازار غوجام» دەپ ئاتىشىدىكەن، بۇ مازار غوجامنى تاۋاپ قىلىدىغانلارنىڭ ئايىغى ئۈزۈلمەي كېلىدىكەن. مال ئۆلتۈرۈپ قان قىلىپ، نەزىر بېرىپ يەتتە كېچە - كۈندۈز ئىبادەت قىلىپ، خۇداغا نالە قىلسا، ئاللا ھەر قانداق تەلىپى بولسا ئىجابەت قىلىپ، گۇناھىنى مەغپىرەت قىلىدىكەن. شۇ ئارقىلىق كىشىلەر مۇراد - مەقسىتىگە يېتىدىكەن.

پادىشاھ ئىسكەندەرمۇ توغراق مازارغا بېرىپ، ئاللاغا ئىبادەت قىلىپ پەرزەنت تەلەپ قىلماقچى بوپتۇ. 40 دانە تۆگىنى قان قىلىپ، داش قازانلارنى ئېسىپ گۈرۈچ سېلىپ كىشىلەرگە نەزىر بېرىپتۇ. تەرەت ئېلىپ ئىككى رەكەت ناماز ئوقۇپ: «خۇدايا پەرۋەردىگار! مېنى دۇنياغا ئاپىرىدە قىلىپ پادىشاھلىق مەرتىۋىگە يەتكۈزۈپ، ۋەج - ئوقەت، ئالتۇن - كۈمۈش، مال - دۇنيالارنى بېرىپسەن، راھەت - پاراغەتكە ئېرىشتۈرۈپسەن، بىراق بىرەر پەرزەنت ئاتا قىلماپسەن، ئۆمۈرۈم ئاخىرىغا يېتىپتۇ. ماڭا ھەددى - ھېسابسىز مال - دۇنيانى

بېرىپ، ئۇنىڭغا ۋارىسلىق قىلغىلى بىرەر پەرزەنت بەرمىسەڭ، دۇنيادىن نام - نىشانىسىز ئۆتۈپ كەتكۈدەكمەن. خۇدايا پەرۋەردىگارا، ماڭا بىر پەرزەنت ئاتا قىلساڭ!» دەپ خۇداغا مۇراجىئەت قىلىپ، يەتتە كېچە - كۈندۈز ئېتىكاپ ئۈستىدە ئىبادەت قىلىپ، قان - ياش يىغلاپ پەرزەنت تەلەپ قىپتۇ. يەتتىنچى كۈنى بامدات نامىزى بىلەن تەڭ: — ئەي بەندەم، تەلىپىڭنى ئىجابەت قىلىپ ساڭا بىر ئوغۇل ئاتا قىلدىم! — دەپ ۋەھىي كەپتۇ. بۇنىڭ بىلەن ئىسكەندەر ئاللاغا چەكسىز رەھمەت ئېيتىپ ئۆز شەھىرىگە يېتىپ كەپتۇ. ئالتە ئاي 10 كۈن ئۆتكەندىن كېيىن ئاياللىرىدىن بىرىنىڭ ئېغىر ئاياغ بولغانلىقى مەلۇم بوپتۇ.

پادىشاھ ئىسكەندەرنىڭ شادلىقى جاھانغا سىغماپتۇ. ئۇ ئايالىنى مەخسۇس ياسالغان قەسىرگە ئورۇنلاشتۇرۇپ، ھالىدىن خەۋەر ئېلىشقا قىرىق قېتىم يوقلاپ تۇرۇپتۇ. ئايالىنىڭ ۋاقتى - قارارى توشۇپ، توققۇز ئاي، توققۇز كۈن، توققۇز سائەتتىن كېيىن كۆزى يورۇپتۇ. پادىشاھ ئىسكەندەر ئالەمچە خۇشاللىق بىلەن كىرىپ قارىغۇدەك بولسا يا بېشى، يا قولى، يا پۈتى يوق بىر تۈلۈمنىڭ ئايالىنىڭ يېنىدا يۈمىلىنىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ. «پادىشاھ ئىسكەندەرنىڭ ئايالى تۈلۈم تۇغۇپتۇ» دېگەن خەۋەر تېزلىك بىلەن پۈتكۈل يەر يۈزىگە تارلىپتۇ. پادىشاھ ئىسكەندەر نېمە قىلىشىنى بىلمەي ئۆز شەھىرىدىكى دانالارنى، قۇرغەندازلارنى، پالچىلارنى يىغىپ ئۇلارغا مەسلىھەت ساپتۇ. ئۇلارنىڭ ھەممىسى باشلىرىنى چايقىشىپ: «تەقدىرگە تەن بەرمەي ئامال يوق. خۇدانىڭ شەپقىتى چەكسىز ۋە بېھىسابتۇر. بېشى ۋە پۈت - قولى يوق بالىنى بەرگەن خۇدا بۇنىڭدىن كېيىنكى ئۆمۈرلىرىدە يەنە بەش ئەزاسى تولۇق ۋە ساغلام بولغان بالىدىن بىرەرنى بەرمىسەنمۇ ئەجەب ئەمەس. ئۆزلىرىنى تۇتۇۋېلىپ سەۋر قىلسىلا» دەپ ئۆزلىرىنىڭ ئامالسىز ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈشۈپتۇ. ئارىدىن بىر قۇرغەنداز پادىشاھ ئىسكەندەرگە «توغراق مازار غوجام» نى تاۋاپ قىلىش تەكلىپىنى بېرىپتۇ.

پادىشاھ ئىسكەندەر «توغراق مازار غوجام» غا چىقىپ، ئىلگىرىكىدىنمۇ نەچچە ھەسسە قاتتىق يىغلاپ ياش تۆكۈپ، خۇداغا

نالە قىلىپ، يەتتە كېچە - كۈندۈز ئاللاغا ئىبادەت قىپتۇ. يەتتىنچى كۈنى:

— ئەي ئىسكەندەر، سەن، سېنىڭ ئايالىڭ ھەم ئوڭ قول ۋەزىرىڭنىڭ نىيىتى توغرا بولمىغاچقا، سەن پەرزەنت كۆرۈشكە مۇناسىپ ئەمەس ئىدىڭ، سېنىڭ قىلغان ئىبادىتىڭنى دەرگاھىمغا قوبۇل قىلىپ بېشى ۋە پۇت - قولى بولمىغان بىر ئوغۇل ئاتا قىلدىم. سەن، ئايالىڭ ۋە ئوڭ قول ۋەزىرىڭ ئالدىدا راست گەپ قىلىپ ئىلگىرىكى يامان نىيەتلىرىڭدىن قول ئۈزسەڭ، ئوڭ قول ۋەزىرىڭ ۋە ئايالىڭمۇ راست گەپ قىلىپ، ئۆزىنىڭ يامان نىيەتلىرىدىن قول ئۈزسە ئوغلۇڭنىڭ بېشى ۋە پۇت - قولى پەيدا بولىدۇ. ئەگەر ئۈچەيلەندىن كىمدە كىم يالغان ئېيتسا ئوغلۇڭنىڭ بىر ئەزاسى كەم بولۇپ قالىدۇ، — دەپ ئالدىدىن ۋەھىي كەپتۇ.

پادىشاھ ئىسكەندەر «توغراق مازار غوجام» دىن قايتىپ كېلىپ تۇلۇم بالىنى تۇغقان ئايالىنى ۋە ئوڭ قول ۋەزىرىنى بىر ئۆيگە ئەكىرىپ، ئىشكىنى مەھكەم ئېتىپ، قىلىچىنى يالىڭاچلاپ:

— بۇ ئۆيىڭ ئىچىدە ئۈچىمىزدىن باشقا ئادەم يوق، بۈگۈن ھەممىمىز راست گەپ قىلىمىز. ئەگەر قايسىمىز راست گەپ قىلمىساق، تۇلۇم ئوغۇلنىڭ بىر ئەزاسى كەم بولۇپ قالىدۇ. دېيىشكەن گەپلەر مۇشۇ ئۆيىڭ ئىچىدە قالىدۇ. يالغان گەپ قىلغان ئادەم قولۇمدىكى قىلىچ بىلەن چېپىپ ئۆلتۈرۈلىدۇ. ئاۋۋال مەن راست گەپ قىلىمەن، — دەپ پادىشاھ ئىسكەندەر گەپ باشلاپتۇ:

— مەن خۇدانىڭ ئالدىدا ناھايىتى چوڭ گۇناھ قىپتىمەن. ئىلگىرىدىن تارتىپ مەن ئالدىمغا كەلگەن ھەر قانداقلىكى ھاجەتتەن، دەۋاگەرنىڭ ئالدى بىلەن قولغا قارايتتىم. ئالمىچىلىك بىر نەرسە ئېلىپ كەلگەن ئادەم كۆزۈمگە ناھايىتى ئىسسىق كۆرۈنەتتى. ئۇنداق ئادەمنىڭ ھاجىتىنى راۋا قىلىپ، دەۋاسىنى كۆڭلىدىكىدەك ئوبدان ساقايتاتتىم. ئالدىمغا قۇرۇق قول كەلگەن ئادەمنىڭ ئەرز - بايانى بىلەن كارىم بولمايتتى.

پادىشاھ ئىسكەندەرنىڭ سۆزى تۈگىشى بىلەن تەڭ تۇلۇم شاھزادىگە باش پەيدا بولۇپتۇ. سۆزلەش نۆۋىتى ئوڭ قول ۋەزىرگە

كەپتۇ:

— ۋەزىر، نۆۋەت ساڭا كەلدى، راست گەپ قىلىشنىڭ شەرت! — دەپتۇ پادىشاھ ئوڭ قول ۋەزىرگە.

— بېشىمدىن قورقمەن، شاھىم، — دەپتۇ ۋەزىر.

— راست سۆزلىسەڭ ھەر قانداق گۇناھنىڭ بولسا ئۆتتۈم، — دەپتۇ پادىشاھ ئىسكەندەر.

— مەن ئولتۇرسام، قوپسام داۋاملىق خۇدادىن مۇشۇ شەھەرنىڭ پادىشاھى ئۆلسە، پادىشاھلىق ماڭا قالسا دەپ تىلەيتتىم، — دەپتۇ.

ئوڭ قول ۋەزىرنىڭ سۆزى تۈگىشى بىلەن تەڭ تۇلۇم شاھزادىگە ئىككى قول پەيدا بوپتۇ.

— خوتۇن، نۆۋەت ساڭا كەلدى، — دەپتۇ پادىشاھ ئىسكەندەر ئايالىغا.

— بېشىمدىن قورقمەن، — دەپتۇ پادىشاھنىڭ ئايالى.

— راست سۆزلىسەڭ ھەر قانداق گۇناھنىڭ بولسا ئۆتتۈم، — دەپتۇ پادىشاھ ئىسكەندەر.

— مەن ھەر كۈنلۈكى نامىزىدا، بۇ شەھەردىكى ۋەزىر - ۋۇزىرلارنىڭ، ئەمەلدارلارنىڭ، بارلىق كاتتا بايلارنىڭ خوتۇن -

قىزلىرى ئۆلسە، ئۇلار ماڭا قارىسا دەپ خۇدادىن تىلەيتتىم، — دەپتۇ.

پادىشاھنىڭ ئايالىنىڭ سۆزى ئاخىرلىشى بىلەن تەڭ تۇلۇم شاھزادىنىڭ پۇتى پەيدا بوپتۇ. پادىشاھ ئىسكەندەر خۇشاللىقىدىن

ئوغلىنى باغرىغا بېسىپتۇ. بۇ ئۈچەيلەن ئۆزلىرىنىڭ ئىلگىرىكى يامان نىيەتلىرىدىن قول ئۈزۈش توغرىسىدا قەسەم ئىچىپتۇ. بۇ ئۈچەيلەننىڭ

ئوتتۇرىسىدا بولۇپ ئۆتكەن گەپ - سۆزلەرنى ئىككىنچىلەپ تىلغا ئېلىشماپتۇ. ئۇلار ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە توغرا نىيەت، شۈكۈر -

قانائەتچانلىق بىلەن ياشاپ دۇنيادىن ئۆتۈپتۇ.

ئېيتىپ بەرگۈچى: گۇما ناھىيە مۇجى يېزىدىن تۇرسۇننىياز مەتسىيەت نەشرىگە تەييارلىغۇچى: غالىپجان تۇرسۇن

مەلىكە بىلەن يىگىت

ئىلگىرىسىنىڭ ئىلگىرىسىدە، تارىم بويلىرىدىكى 36 پادىشاھلىقنىڭ بىرسىدە بىر پادىشاھ ئۆتكەنكەن، بۇ پادىشاھنىڭ بىر گاداي قوشنىسى بولغانكەن، پادىشاھ بۇ قوشنىسى بىلەن ناھايىتى يېقىن ئۆتىدىكەن. پادىشاھ بىر كۈنى گاداي قوشنىسىنى چاقىرىپ: — ئى ئاغىنە، سېنىڭمۇ خوتۇنۇڭ ھامىلىدار ئىكەن، مېنىڭمۇ خوتۇنۇم ھامىلىدار، مەن بۈگۈن شۇنى جاكارلايمەنكى، مۇبادا ھەر ئىككىمىزنىڭ خوتۇنى ئوغۇل تۇغسا، ئاكا - ئۇكا بولۇپ ئۆتكەي، قىز تۇغسا، ئاچا - سىڭىل بولۇپ ئۆتكەي، مۇبادا بىرى ئوغۇل، بىرى قىز تۇغۇلسا، ئەر - خوتۇن بولۇپ بىر ئۆيدە بولغاي! — دەپ گاداي قوشنىسى بىلەن ۋەدىلىشىپتۇ.

كۈنلەر ئۆتۈپ گادايىنىڭ خوتۇنى ئوغۇل تۇغۇپتۇ. پادىشاھنىڭ خوتۇنى قىز تۇغۇپتۇ. كۈندىن - كۈن، ئايدىن - ئاي، يىلدىن - يىل ئۆتۈپ، بۇ بالىلار بويىغا يېتىپتۇ. پادىشاھ بۇ بالىلارغا بىر چارباغ سالدۇرغانكەن، ئۇلار دائىم شۇ چارباغدا ئوينايدىكەن. بىر كۈنى پادىشاھ بۇ ئىككىيلەننىڭ تويىنى قىلىپ قويماقچى بولۇپ، ۋەزىرلىرىنى يىغىپ توي مەسلىھەتى قىپتۇ، پادىشاھنىڭ ئوڭ قول ۋەزىرى:

— ئى پادىشاھىئالەم، سىلە ئۆزلىرى بىر كاتتا زات بولۇپ تۇرۇپ، قىزلىرىنى بىر گادايىنىڭ ئوغلىغا بەرسىلە خەلقىئالەم سىلىنى نېمە دەيدۇ؟ — دەپ پادىشاھنى گاداي قوشنىسىغا بەرگەن ۋەدىسىدىن ياندۇرۇپتۇ.

بۇ مەسلىھەت باشقا ئەللەر پادىشاھلىرىغىمۇ ئاخلىنىپتۇ. باشقا بىر شەھەرنىڭ پادىشاھى ئۇنىڭ بىلەن قۇندىلاشماقچى بولۇپ، قىزىغا ئەلچى بولۇپ كەپتۇ. پادىشاھ ئۇنىڭغا ئامالسىزلىقتىن قوشۇلۇپتۇ ۋە

تويىنى ئەتسىلا قىلىشقا قارارلىشىپتۇ.
قىز شۇ ھامان ئۆزى بىلەن بىرگە چوڭ بولغان يىگىتنى تېپىپ
ئەھۋالىنى بايان قىپتۇ. قىز دادىسىنىڭ ۋە دەدىسىگە ۋاپا قىلمىغانلىقىغا
چىدىماي:

— سۆيۈملۈكۈم! سىزمۇ دادىڭىزنىڭ ئامراق نەرسىسىدىن بىرنى
ئېلىڭ! مەنمۇ دادامنىڭ ئامراق نەرسىسىدىن بىرنى ئالاي، بىز
سەھەردە قاچايلى! — دەپ يول كۆرسىتىپتۇ.

شۇ كېچە ھاۋايى - ھەۋەستە ئۇخلىيالمىغان يىگىت سەھەردە
ئۇخلاپ قاپتۇ. قىز دادىسىنىڭ پادىشاھلىق تامغىسىنى ئېلىپ دەريا
بويىغا قاراپ يولغا چىقىپتۇ، قىز دەريا بويىدا تۇرۇپ يىگىتنى ئۇزۇن
ساقلاپتۇ، يىگىت كەلمەپتۇ. شۇ چاغدا بىر كېمىدە سەككىز كىشى
يېتىپ كەپتۇ، ئۇلار مەلىكىنى كۆرۈپ:

— سىز بەك ئۆز ئىكەنسىز، بىزنىڭ بىرىمىزنى تاللاپ
تەگسىڭىز! — دېيىشىپتۇ.

— ھەممىڭلارنى تاللىۋالدىم، سىلەر كېمە ئوينىتىپ بېقىڭلار!
قايسىڭلار چىرايلىق ئويناتساڭلار، شۇنىڭغا تېگەي، — دەپتۇ مەلىكە.
ئۇلار ھەر بىرى بىر ھازا كېمە ئوينىتىپ بولغاندىن كېيىن
قىرغاققا چىقىپ:

— قايسىمىز ئەرزىدۇق؟ — دەپتۇ.

— ھەممىڭلار ياخشى ئوينىتىدىكەنسىلەر، ئايرىۋالامدەم، شۇڭا
سىلەر ھەممىڭلار بىرەمەڭلارنى ① سېلىۋېتىپ، بازارغا بېرىپ، بىر
جۈپتىن ئالما ئېلىپ كېلىڭلار. قايسىڭلار ئالماڭلار چىرايلىقىنى
ئېلىپ كەلسەڭلار، مەن شۇنىڭ بولاي، — دەپتۇ.

مەلىكە ئۇلارنى يولغا سېلىپتۇ، ئاندىن ئۇلارنىڭ بىرەملىرىنى
ئېلىپ كېمە بىلەن يولغا راۋان بولۇپتۇ. بازارغا كەتكەن سەككىزەيلەن
دەريا بويىغا كېلىپ قارىغۇدەك بولسا، دەريا لېۋىدە ھېچ كىم يوق.
ئۇلار ئۇيان يۈگۈرۈپتۇ، بۇيان يۈگۈرۈپتۇ، قىزنى تاپالماپتۇ. شۇ

① بىرەمە — كىيىم - كېچەك.

چاغدا مەلىكىنىڭ يىڭىتى يېتىپ كېلىپ:

— ھەي بۇرادەرلەر، سىلەرگە نېمە بولدى؟ نېمە دەرد يەتتى؟
نېمىشقا يالغىچ تۇرىسىلەر، — دەپ سوراپتۇ.

ئۇلار ئەھۋالنى بايان قىپتۇ. يىڭىتمۇ ئۇلارغا ئەگىشىپ،
«مېنىڭمۇ بىرەمەنى ئېلىپ قاچتى» دەپتۇ. بۇ توققۇزەيلەن
مەلىكىنىڭ كەينىدىن قوغلاپتۇ. ئەمدى گەپنى مەلىكىدىن ئاڭلايلى:
مەلىكە كېمىدە كېتىپ بارسا، چوڭ ئىككى كېمىدە قىرىق نەپەر
ئەسكەر مەلىكىنىڭ ئالدىنى توسۇپ:

— ھەي قىز سىز بەك گۈزەل ئىكەنسىز! بىزگە
تېگىڭىز، — دەپتۇ.

— بولدى، مەن سىلەرگە تېگەي، ئاۋۋال سىلەر ئاناڭلاردىن
تۇغۇلما بولۇپ تۇرۇڭلار! مەن سىلەرنىڭ دۈمبەڭلارنى سىلاپ
باقمەن، قايسىڭلارنىڭ ئۇچىسى چىرايلىق ۋە سىلىق بولسا، مەن
شۇنىڭغا تېگمەن، — دەپتۇ مەلىكە.

قىرىق ئەسكەر كىيىم - كېچەكلىرىنى سېلىۋېتىپ، ئاندىن
تۇغۇلما بولۇپ تۇرۇپتۇ. مەلىكە ئەسكەرلەرنىڭ ئۇچىسىنى سىلاشقا
باشلاپتۇ. ھەممىسىنىڭ ئۇچىسىنى سىلاپ بولۇپ:

— ھەممىڭلارنىڭ بىر خىل ئىكەن، ئايرىۋالامدەم. سىلەر
يالغىچ بېرىپ بىر كىيىملىكتىن رەخت ئېلىپ كېلىڭلار! — دەپ
ئۇلارنى يولغا ساپتۇ.

ئەمدى گەپنى مەلىكىنى قوغلاپ كەلگەن توققۇزەيلەندىن
ئاڭلايلى:

توققۇزەيلەن شۇ يەرگە كەلگەندە، قىرىقەيلەن ئۇياقتىن بۇياققا
يۈگۈرۈشۈپ يۈرگۈدەك. بۇلار ئەھۋالنى چۈشىنىپتۇ. قىرىق ئەسكەر
توققۇزەيلەنگە قوشۇلۇپ جەمئىي قىرىق توققۇز كىشى مەلىكىنى
قوغلىماقچى بولۇپتۇ ۋە مەلىكە ماڭغان تەرەپكە قاراپ راۋان بوپتۇ.
مەلىكە شۇ ماڭغان يېتى بىر يەرگە بارغاندا قىرىق خوتۇنى بار
كاتتا بىر بايغا ئۇچراپ قاپتۇ. بۇ ئاچ كۆز باي مەلىكىگە ھەيۋە قىلىپ

نىكاھىغا ئۆتۈشنى ئۆتۈنۈپتۇ. مەلىكە:
 — مەن سىلگە تېگەر بولسام، ئۆزلىرىنىڭ بىرىنچى خوتۇنى بولمەن! — دەپتۇ. باي ماقۇل بوپتۇ. قىز ئۇنىڭغا:
 — سىلنىڭ بۇ خوتۇنلىرىنىڭ ھەممىسى چاپاق ۋە سەت ئىكەن، سىلى ئۇلارنى ماڭا بىردەم بېرىپ بۇ يەردىن كەتسىلە! مەن ئۇلارنى يۇيۇپ - تاراپ بېرىمەن، — دەپ باينى كەتكۈزۈۋېتىپتۇ.
 مەلىكە باينىڭ قىرىق نەپەر خوتۇننىڭ باشلىرىنى چۈشۈرۈپ، ئەسكىرىي كىيىملەرنى كىيدۈرۈپ، مىلىتقلارنى ئاستۇرۇپ، يولغا راۋان بوپتۇ، ئەمدى گەپنى قوغلاپ كېلىۋاتقانلاردىن ئاڭلاپلى:
 قىرىق توققۇزەيلەن مەلىكىنى قوغلاپ كېلىۋېتىپ، ھېلىقى باي بىلەن ئۇچرىشىپ ئەھۋالنى بايان قىپتۇ، بايمۇ ئۇلارغا قوشۇلۇپ مەلىكىنى قوغلاشنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. ئەمدى گەپنى مەلىكىدىن ئاڭلاپلى:

دادىسىنىڭ پادىشاھلىق تامغىسىنى ئېلىۋالغان مەلىكىنىڭ بەختىگە بىر شەھەرگە يېڭى پادىشاھ كەلمەكچى ئىكەن، بۇ ئەھۋالدىن ۋاقىپ بولغان مەلىكە ھېلىقى ئەسكەرلىرىنى باشلاپ، شۇ شەھەرگە ئۆزىنى مەلۇم قىلىپ كىرىپتۇ ۋە شۇ شەھەرگە پادىشاھ بولۇپ تەۋەلىكىدىكى ئەمەلدارلارنىڭ ھەممىسىنى يىغىپ سۆھبەت ئۆتكۈزمەكچى بولۇپ تۇرغاندا، توساتتىن بىر چاپارمەن:

— داد پادىشاھىئالەم! شەھرىمىزگە بۇلاڭچى كىردى! — دەپ مەلۇم قىپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان يېڭى پادىشاھ ئۇلارنى تۇتۇپ كېلىشكە جاللاتلارنى ئەۋەتىپتۇ، جاللاتلار ئۇلارنى تۇتۇپ كەلگەندىن كېيىن ئەھۋالدىن تولۇق خەۋەردار بولغان يېڭى پادىشاھ ئۇلارنى ئۆزى سوراق قىپتۇ. ئاۋۋال سەككىزەيلەننى سوراق قىپتۇ، پادىشاھ بىر كوزىغا مۇشتلاپ قويۇپ:

— ھەي مەخلۇقلار! بۇ كوزىدىن مۇنداق ئاۋاز چىقتى: «سەنلەر بىر قىزنى ئالماق ئۈچۈن، مۇشۇ يەرگە قوغلاپ ۋە بېسىپ كىرگەن» دەيدۇ. راستمۇ؟

ئۇلار غەمكىن ھالدا:

— شۇنداق پادىشاھئالەم، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.
پادىشاھ ئۇلارنى دارغا ئېسىشنى بۇيرۇپتۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن
يېڭى پادىشاھ قىرىق نەپەر ئەسكەرنى سوراق قىلىشقا باشلاپتۇ. پادىشاھ
يەنە كوزىغا مۇشتلاپ تۇرۇپ:

— ھەي لەنتىلەر! بۇ كوزىدىن شۇنداق ئاۋاز چىقتىكى: «سەنلەر
بىر پاك قىزنى ئالماق ئۈچۈن مۇشۇ يەرگە قوغلاپ كەلگەن» دەيدۇ.
بۇ راستمۇ؟

ئۇلار ھەممىسى:

— راست! تامامەن توغرا! تامامەن توغرا! — دەپ جاۋاب
بېرىپتۇ. غەزەپلەنگەن پادىشاھ ئۇلارنىڭ بېشىنى ئېلىشنى بۇيرۇپتۇ.
ئۇنىڭدىن كېيىن سوراق بايغا كەپتۇ، پادىشاھ يەنىلا كوزىغا
مۇشتلاپ تۇرۇپ:

— ھەي ئاچ كۆز باي! بۇ كوزا مۇنداق دەيدۇ: «سېنىڭ قىرىق
خوتۇنۇڭ تۇرسىمۇ، يەنە بىر پاك قىزنى خوتۇنلۇققا ئالماق ئۈچۈن
بۇ يەرگە قوغلاپ كەلگەن» دەيدۇ. بۇ راستمۇ؟
— ۋاي راست، راست، راست! شۇنداق، — دەپتۇ باي.
پادىشاھ:

— جالات! ئۇنى تىرىك كۆم! — دەپ بۇيرۇپتۇ.

ئەمدى ئاخىرىدا سوراق يىگىتكە كەپتۇ، پادىشاھ خەلقىئالەم
ئالدىدا: «بۇ يىگىت ياش ھەم مۇلايىم ئىكەن، ئوردا خىزمەتچىسى
بولسۇن!» دەپ يىگىتنى ئېلىپ قاپتۇ. يېڭى پادىشاھ يىگىت بىلەن
سۆھبەتتە بولۇپتۇ. شۇ چاغدا يىگىت مەلىكىنىڭ مەيدىسىدىكى مەڭنى
كۆرۈپ بىر يىغلاپ، بىر كۈلۈپتۇ. مەلىكە:

— ھەي يىگىت، كۈلۈشۈڭنىڭ سەۋەبى نېمە؟
يىغلىشىڭنىڭچۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. يىگىت بولغان ئەھۋالنى
بىر - بىردىن سۆزلەپ بېرىپ، كۆزىگە ياش ئېلىپ تۇرۇپ:
«يىغلىشىمدىكى سەۋەب، مەن مۇرادىمغا يېتەلمەي كېتىشىمدىن

ئەنسىرەپ يىغلىدىم. كۈلۈشۈمدىكى سەۋەب، سىزنىڭ مەيدىڭىزدىكى مەڭنى كۆرۈپ ئۆزۈمنى بېسىۋالماي كۈلدۈم» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. مەلىكە بىلەن يىگىت بىر - بىرى بىلەن قۇچاقلىشىپ، مەڭزىگە سۆيۈپ، ئاخىرى تېپىشىپ، شۇ شەھەردە ئارزۇ - ئارمانلىرىغا يېتىشىپ، باياشات، بەختىيار تۇرمۇش كۆچۈرۈپتۇ.

ئېيتىپ بەرگۈچى: كېرىيە ناھىيە ئارال يېزىسىدىن مۇتەللىپ مەتتۇرسۇن رەتلىگۈچىلەر: مەتتۇرسۇن سۇلايمان، ئابدۇقادىر تۇرسۇن

كەنجى قارلغاچ

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا، ھەممىنىڭ ئاۋۋىلىسىدا قۇرۇم تاغلىرىنىڭ باغرىدىكى بىر مەھەللىدە ئەخمەت ۋە قاسم ئىسىملىك ئىككى بوۋاي ئۆتكەنكەن. ئەخمەت ئىنتايىن نامراتچىلىقتا كۈن كۆچۈرىدىكەن. قاسم بولسا باياشات تۇرمۇش كۆچۈرىدىكەن. شۇ كۈنلەردە ئەخمەت ئادىتى بويىچە جاڭگالغا ئوتۇن كەسكىلى بېرىپ قايتىپ كەلسە، پالتۇكتا بىر قارلغاچ بالىسىنىڭ پىسىكلاپ ياتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ. ئانىسى ئوزۇق ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن سىرتقا چىقىپ كەتكەنكەن. بوۋاي ئەخمەت بۇ قارلغاچقا بەكمۇ ئىچ ئاغرىتىپتۇ. دەرھال كۆڭلىكىنى يىرتىپ پاچىقىنى تېڭىپ، بوينىغا چىرايلىق بىر قىزىل پۆپۈك باغلاپ ئۇۋىسىغا سېلىپ قويۇپتۇ. قارلغاچ بالىلىرى تېزلا چوڭىيىپ ئۇچۇپتۇ. كۈزلۈكى قارلغاچلار ئىسسىق بەلۋاغقا قايتىپتۇ.

ئەتىياز بولغاندا بىر قىزىل پۆپۈكلۈك قارلغاچ بىر تال تاۋۇز ئۇرۇقىنى ئەخمەتنىڭ ئالدىغا تاشلاپتۇ، ئەخمەت تاۋۇز ئۇرۇقىنى بىر قاشقا تىكىپتۇ. تاۋۇز بىر قانچە كۈنگە قالماي ئۈنۈپتۇ. تاۋۇز ئۈنگەندىن كېيىن بوۋاي ياخشى پەرۋىش قىپتۇ. تاۋۇزلار تېزلا پېلەك تارتىپ چۈشۈپ، پىششىقا باشلاپتۇ. بوۋاي ياخشى ئوخشىغان بىر تاۋۇزنى ئۇزۇپ بالىلىرىم بىلەن ھەمداستىخان بولاي دەپ ئۆيگە ئاپىرىپ پىچقانكەن، تاۋۇزنىڭ ئىچىدىن ئالتۇن - يامبۇلار چىقىپتۇ. بالىلىرى بۇنى كۆرۈپ ھەيران قاپتۇ. بۇ تاۋۇز ئىچىدىن چىققان ئالتۇن - يامبۇلارنى بازارغا ئاپىرىپ سېتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئاز كۈنگە قالماي بېيىپ كېتىپتۇ.

ئەخمەت بوۋاينىڭ تۇرۇپلا بېيىپ كەتكەنلىكىنى كۆرگەن قاسمىنىڭ كۆزى قىزىرىپتۇ. قاسم كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئەخمەت بوۋايغا يېقىنلىشىپ نېمە سەۋەبتىن تېزلا بېيىپ كەتكەنلىكىنى

ئوقماقچى بوپتۇ. ئەخمەت بوۋاي بولغان ۋەقەنى بىرنى قويماي تولۇقى بىلەن قاسمغا سۆزلەپ بېرىپتۇ. بۇ ۋەقەنى ئاڭلىغان قاسمنىڭ ئىچى تىت - تىت بولۇپ كېتىپتۇ.

ئۆيگە بېرىپ قارىغۇدەك بولسا، ئۆيىدە قارلىغاچ ئۇۋا ياساپ تۇخۇم قۇيۇپ يېتىپتۇ. قارلىغاچنىڭ بالىسىنىڭ بىرىنى ئېلىپ پاچىقىنى سۇندۇرۇپ، كۆڭلىكىنى يىرتىپ تېڭىپ بوينىغا قىزىل پۆپۈك باغلاپ، ئاندىن گۇۋىسىغا سېلىپ قويۇپتۇ. قارلىغاچلار ئادىتى بويىچە ئىسسىق بەلۋاغقا قايتىپتۇ.

ئەتىياز بولا - بولمايلا قاسم قارلىغاچنىڭ كېلىشىنى كۈتۈپ تۇرغاندا بىر قىزىل پۆپۈكلۈك قارلىغاچ بىر تال تاۋۇز ئۇرۇقىنى قاسمنىڭ ئالدىغا تاشلاپتۇ. قاسم خۇشاللىقىدىن ئورنىدىن سەكرەپ تۇرۇپ ئېتىزىغا بېرىپ تاۋۇز ئۇرۇقىنى تىكىپتۇ. تاۋۇز ئۈنە - ئۈنمەي تاۋۇز بىلەن بولۇپ كېتىپتۇ. بىر تۈپ پېلەكتە بەكمۇ چوڭ بىر دانە تاۋۇز چۈشۈپتۇ. قاسم بەكمۇ خۇشال ئىكەن. بىر نەچچە كۈن گۆتكەندىن كېيىن تاۋۇز پىشىپتۇ. قاسم تاۋۇزنى ئۈزۈپ ئۆيگە ئاپىرىپ زىلچا - گىلەمنى سېلىپ خوتۇن - بالىلىرىنى چاقىرىپ قاتار گولتۇرغۇزۇپ پىچىپتۇ. تاۋۇزنىڭ ئىچىدىن بىر توپ ھەرە چىقىپ قاسمنى ۋە خوتۇن - بالىلىرىنى بىرنى قويماي چىقىپ گولتۇرۇپتۇ.

رەتلەنگۈچى: ئابدۇقادىر تۇرسۇن

پىيازنىڭ تەمىنى بۇزۇپ قويمىسۇن دېدىم

يەكشەنبە بازاردا ① گۆشگىردە يېقىپ ساتىدىغان ھاشماخۇن ناۋاي سادىقاخۇن ئىسىملىك بىر دېھقان بىلەن تونۇشۇپ قاپتۇ، سادىقاخۇن بىر يەكشەنبە ئەتىگەنلىكى يېرىم خۇرجۇن پىيازنى دولىسىغا تاشلاپ ھاشماخۇننىڭ دۇكىنىغا:

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم ناۋاي ئۇستام، ئاز بولسىمۇ پىياز ئالغاج كەلدىم، كۆڭلىمىز يېقىنلىقىنىڭ نىشانىسى، — دەپتۇ. ھاشماخۇن جاۋاب سالامدىن كېيىن:

— بارىكالا، ئاۋارە بولمىسىلىمۇ بولاتتى، — دەپتۇ. بىر ئاش پىشمىچە ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن گۆشگىردە پىشپىتۇ، ھاشماخۇن بىر لېگەندە لىق گۆشگىردە تىزىپ كېلىپ سادىقاخۇننىڭ ئالدىغا قويۇپ:

— ئالسىلا، مەزەگە باقسىلا، — دەپتۇ. سادىقاخۇن گۆشگىردىنى چايناۋىتىپ:

— پىيازنىڭ تەمى بىلەن بۇ گۆشگىردە بەكمۇ مەزىزلىك پىشپىتۇ، — دەپ بىر نەچچە قېتىم تەكرارلاپتۇ. ھاشماخۇن «گۆشنىڭ تەمى چىقماپتىمۇ؟» دەپ سورىغۇسى كەلسىمۇ، سادىقاخۇننىڭ كۆڭلىنى ئاۋايلاپ لام - جىم دېمەپتۇ. كېيىنكى يەكشەنبە كۈنى سادىقاخۇن يېرىم خۇرجۇن پىيازنى دولىسىغا سېلىپ بىر نەچچە ئاغىنىسىنى باشلاپ ھاشماخۇننىڭ دۇكىنىغا كىرىپتۇ. ھاشماخۇن بۇ مېھمانلارنىڭ ئالدىغا ئون - ئونبەشچە گۆشگىردىنى قويۇپ:

— ئالسىلا، مەزەگە بېقىشىلا، — دەپتۇ. مېھمانلار ئىشتىھا بىلەن يېيىشكە باشلاپتۇ. سادىقاخۇن گۆشگىردە يەۋىتىپ:

— پىيازنىڭ تەمى بىلەن بۇ گۆشگىردىنىڭ قىممىسى بەكمۇ

① قاراقاشنىڭ ناھىيە بازىرى يەكشەنبە كۈنلۈكتە قىرىدۇ.

شەربەتلىك پىشىپتۇ، شۇڭا بۇ ئۇستامنىڭ گۆشگىردىسىگە خېرىدار جىق، — دەپتۇ. مۇنداق ئىش بىر نەچچە يەكشەنبە تەكرارلىنىپتۇ. «گاچىمۇ چۆچۈرىنى ساناپ يەيدۇ» دېگەن گەپ بار، ھاشىماخۇن كۆڭلىدە گۆش بىلەن پىيازنىڭ نەرخىنى سېلىشتۇرۇپ كۆرگەندىن كېيىن «بىر پۇللۇق پىياز ئۈچۈن، ئون پۇللۇق گۆشگىردە بىلەن مېھمان بولىدۇ، يەنە تېخى گۆش توغرىلىق گەپ يوق، پىيازنى ماختىغىنى نېمىسى؟» دەپ قورسىقى كۆپۈپتۇ. كېيىنكى يەكشەنبە كۈنى سادىقاخۇن يېرىم خۇرجۇن پىيازنى دولىسىغا سېلىپ بىر نەچچە ئاغىنىسىنى باشلاپ ناۋايخانغا كىرىپتۇ، ھاشىماخۇن بىر تال گۆش ئارىلاشتۇرماي خاس پىياز قىيمىسى بىلەن يېقىلغان گۆشگىردىلەرنى مېھمانلارنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ. سادىقاخۇن دەسلەپ قىلىپ بىر گۆشگىردىنى يېرىپ قارىسا، بىر تال گۆش يوق، خاس پىياز. — ئۇستام، — دەپتۇ ئۇ بىر گۆشگىردىگە، بىر ھاشىماخۇنغا قاراپ، — بۈگۈن قاسساپلار قوي ئۆلتۈرمەپتىمۇ - قانداق؟ — ئۇنداق ئەمەس، — دەپتۇ ھاشىماخۇن كۈلۈپ، — بىر جىڭى بەش پۇللۇق گۆش، چارىكى ئىككى پۇللۇق پىيازلىرىنىڭ تەمىنى بۇزۇپ قويىمىسۇن، — دېدىم.

سادىقاخۇن خىجىللىق ئىلكىدە لام - جىم دېيەلمەپتۇ.

ئېيتىپ بەرگۈچى: قاراقاش بازىرىدىن ئابدۇللا ئاخۇن سىرچى رەتلىگۈچى: مەمتىمىن قۇربان

ئاچچىقنىڭ كەلسە يۇت

ئىلگىرىكى زاماندا راخمانپور (لوپ ناھىيىسى تەۋەلىكىدە) مەھەللىسىدە بىر سودىگەر ئۆتكەن ئىكەن. سودىگەرنىڭ ئىسمى قاسىم، خوتۇنىنىڭ ئىسمى ھەمراخان ئىكەن. بۇلار پەرزەنت ئارزۇلاپ يۈرۈپتۇ، بەختكە يارىشا ھەمراخان ھامىلىدار بولۇپ ئالتە ئاي ئۆتكەندە، ئېرى سودىگەرچىلىك ئۈچۈن سەپەرگە چىقىپ كېتىپتۇ. ئۇ سودىگەرچىلىكتە 14 يىل تۇرۇپ قايتۇ. خوتۇنى ئوغۇل تۇغۇپ 14 ياشقا كىرىپتۇ. قاسىم ئاخۇن ئائىلىسىنى سېغىنىپ يولغا چىقىپتۇ. ئۇ يۇرتىغا قايتىپ كېلىۋېتىپ، يۇرتىغا كېلىشكە ئىككى كۈنلۈك يول قالغاندا بىر شەھەرگە چۈشۈپتۇ. ئۇ شەھەرنى ئايلىنىپ يۈرۈۋېتىپ، ئوتتۇرا ياشلىق بىر ئادەمنىڭ «ئەييۇھانناس، ئىشتىخار ئامۇ خاس، مېنىڭ بىر ئېغىز گېيىم بار، كىم مىڭ تىللاغا ئالدى» دەپ ۋارقىراپ يۈرگىنىنى ئاڭلاپ قايتۇ. قاسىم ئاخۇن ھەيران بولۇپ، جىقمۇ ئەمەس، ئامۇ ئەمەس ئاران بىر ئېغىز گەپكەن، ھەر قانچە ئەخمەق بولسىمۇ بىر ئېغىز گەپنى مىڭ تىللاغا ئالماس دەپ مېيىقىدا كۈلۈپتۇ. لېكىن ئۆز - ئۆزىگە: «نۇرغۇن شەھەرلەرنى كېزىپ پايدىمۇ ئالدىم، زىيانمۇ تارتتىم. ئەمما گەپ سائقان ئادەمنى كۆرمىگەن ئىكەنمەن. خەير، گەپنىمۇ ئېلىپ كۆرەيچۇ» دەپ ئويلاپتۇ - دە، ھېلىقى جاكارچىنى چاقىرىپ، شۇ بىر ئېغىز گەپنى ئالماقچى بولغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. جاكارچى ئاۋۋال پۇلنى بېرىشنى، ئۇنىڭدىن كېيىن گەپنى دەپ بېرىدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. بولغان پاراڭنى ئاڭلاپ بازارچىلار يىغىلىپتۇ، سودىگەر بولسا تەۋەككۈل قىلىپ ھېلىقى جاكارچىغا مىڭ تەڭگە بېرىپتۇ. جاكارچى پۇلنى ئېلىپ بولۇپ: «ئاچچىقنىڭ كەلسە يۇت» دېگەن گەپنى دەپتۇ. ئەتراپتىكى ئادەملەر بولسا قاقلاپ كۈلۈشۈپ كېتىپتۇ.

قاسىم ئاخۇن سەپەر قىلىپ، ئىككىنچى كۈنى يېرىم كېچىدە

ئۆيگە يېتىپ كەپتۇ. ئات - ئۇلاغلىرىنى جايلاشتۇرۇپ قويۇپ، ئىشىك ئالدىغا كەلسە ئۆيىدىن چىراغ يېنىپ تۇرغۇدەك. ئۇ قۇلىقىنى ئىشىككە يېقىپ گەپ تىڭشاپتۇ. ئۆي ئىچىدىن بىر ئەر كىشى بىلەن بىر ئايال كىشىنىڭ ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ. قاسىم ئاخۇن لاغ - لاغ تىترەپ كېتىپتۇ. ئۇ كۆڭلىدە ئايالنى ئەرگە تېگىۋالغان ياكى بولمىسا ئاشنا ئوينىغان ئوخشايدۇ دەپ ئويلاپ، ئىككىلا ئادەمنى ئۆلتۈرۈۋېتىش نىيىتىگە كەپتۇ. يەنە بىر تەرەپتىن، ئەرنى بۇرۇن قەتلى قىلىپ، ئۇنىڭدىن كېيىن ئۆز ئايالىنى ئۆلتۈرۈش كېرەكلىكىنى ئويلاپتۇ. ئۇ خەنجەر پىچىقىنى تاشقا بىلەپتۇ. دەل شۇ چاغدا ئۇنىڭ يادىغا مىڭ تىلغا سېتىۋالغان سۆز كەپتۇ - دە، ئاچچىقىدىن يېنىپ ئىشىكىنى چېكىپتۇ. ئۆي ئىچىدىن: «ئاچمايمەن، قايتىپ كېتىڭ» دېگەن ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ. سودىگەر بۇ سۆزنى ئاڭلاپ ئۆز ئىسمىنى ئېيتىپ ئىشىكىنى ئېچىشنى ئۆتۈنۈپتۇ. ئىشىك ئېچىلىپتۇ. سودىگەر ئۆي ئىچىگە قارىغۇدەك بولسا، بىر ئوغۇل بالا تۇرغۇدەك، «بۇ كىم؟» دەپ سوراپتۇ سودىگەر خوتۇنىدىن. خوتۇنى ئېرىگە: «بۇ ئوغۇل بالا بولسا ئۆزلىرى كەتكەندە بويۇمدا قالغان پەرزەنتلىرى دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. قاسىم ئاخۇن خۇشاللىقىدا ئوغلىنى باغرىغا بېسىپتۇ. كۆز ياشلىرىنى تۆكۈپ، دەرد - مۇڭ تۆكۈشۈپتۇ. سودىگەر خوتۇنغا ھېلىقى بىر ئېغىز گەپنى مىڭ تىلغا ئالغان ۋەقەنى سۆزلەپ بېرىپتۇ ۋە:

— شۇ بىر ئېغىز گەپنىڭ سەۋەبىدىن ھەر قايسى ئىشلار بىلەن ساق - سالامەت دىدار كۆرۈشتۈق، ئەگەر ئاچچىقىمنى يۇتمىغان بولسام، مانا مەشەدە، بۈگۈن كېچە سىلەر غەرق قان ئىچىدە ياتقان بولاتتىڭلار. بۇ بىر ئېغىز گەپ مىڭ تىلغا ئەمەس، يۈز مىڭ تىللاغمۇ ئەرزان ئىكەن. مۇشۇ گەپنى ساتقان كىشىنىڭ ئۆمرىنى خۇدا ئۇزۇن قىلغاي، — دەپتۇ.

ئېيتىپ بەرگۈچى: لوپ ناھىيە بۇيا يېزا ئاراش كەنتىدىن ئابدۇرېھىمجان رەتلىگۈچى: يۈسۈپ توختى

شاهزادە بۇرۇق

مۇقەددەم ئاۋۋال چىن ۋە ماچىن شەھىرىدە بىر پادىشاھ ئۆتكەنكەن. ئول پادىشاھنىڭ دۇنيادا ئارزۇ - ئارمانلىق بىرلا ئوغلى بولۇپ، ئىسمى شاھزادە بۇرۇق ئىكەن. شاھزادە چوڭىيىپ سەككىز ياشقا كىرگەندە پادىشاھنىڭ ئاقتىخانسىغا كىرىپ ئاداشلىرى بىلەن ئوينىيدىغان بوپتۇ. ئۇ بىر كۈنى ئاقتىخانغا كىرگۈدەك بولسا، ئانىسىنىڭ ئات باقىدىغان مىراقۇل بىلەن ئوقۇر ئىچىدە ناشايان ئىشلارنى قىلمۇنقانلىقىنى كۆرۈپ قاپتۇ.

شاھزادە كۆرگەنلىرىنى دادىسىغا ئېيتاي دېسە، ئانىسىنى ئۆلتۈرۈۋېتىدىكەن - دە، ئۆز ئانىسىنىڭ جېنىغا زامىن بولۇپ قالدىكەن. شاھزادە كۆپ ئويلاپ ئاخىرى 18 ياشقا كىرگۈچە بۇ توغرىدا گەپ قىلماپتۇ. بىر كۈنى پادىشاھ ئوغلىنى ئۆيلەش نىيىتىنى ئىزھار قىلغاندا، شاھزادە ھەرگىز ماقۇل كۆرمەپتۇ.

— مەندەك شانۇ شەۋكەتلىك بىر پادىشاھ، — دەپتۇ دادىسى بىر كۈنى ئوغلىنى چاقىرىپ، — بالىسى 18 گە كىرگەندىمۇ توپىنى قىلمىسا باشقا پادىشاھلار ئالدىدا قانداقمۇ يۈز كۆتۈرۈپ يۈرەلەيمەن؟ شاھزادە دادىسىنىڭ نەسەت ۋە تەنبىھلىرىنى قەتئىي رەت قىلىپ ئۆيلىنىشتىن باش تارتىپتۇ. غەزەپلەنگەن شاھ ئوغلىنى ئۆلۈمگە بۇيرۇپتۇ. ئۆلۈم مەيدانىغا يالاپ كېتىلىۋاتقان شاھزادە جاللاتلارغا: — مېنى دادامنىڭ قېشىغا ئاپىرىڭلار، دادامغا ئىككى ئېغىز سۆزۈم بار، — دەپتۇ. شاھزادىنىڭ سۆزلىرىدىن ھەيران ۋە شادىمان بولغان جاللاتلار پادىشاھنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈشۈپتۇ. شاھ ئوغلىنى دەرھال كەلتۈرۈشكە پەرمان بېرىپتۇ. شاھزادە بۇرۇق دادىسىغا مۇنداق دەپتۇ:

— مەن خوتۇن ئالماي دۇنيادىن ئۆتۈشنى ئەھدۇ پەيمان

قىلغانىدىم. لېكىن مېنىڭ بۇ قارارىمنى سىز ئۆلۈم تەھلىكىسى ئاستىدا بۇرۇشقا مەجبۇر قىلدىڭىز، ئەمدى سىز تۆۋەندىكى ئۈچ شەرتىمنى ئادا قىلىپ بەرسىڭىز ئۆيلىنىشكە رازىمەن.

— قېنى ئېيتقىن، — دەپتۇ پادىشاھ.

— بىرىنچى شەرتىم شۇكى، — دەپتۇ شاھزادە، — قاراقاش دەرياسىنىڭ قاپ ئوتتۇرىسىغا بىر ئىمارەت سېلىڭ، قىرىق قەۋەت بولسۇن، بۇ ئىمارەت كۆركەم بولسۇن؛ ئىككىنچى شەرتىم: بۇ ئىمارەتنىڭ دەرىزىسى ئېچىلىپ - يېپىلغاندا غىچىرىلغان ئاۋازى قىرىق كۈنلۈك يەرگە ئاڭلىنىدىغان بولسۇن؛ ئۈچىنچى شەرتىم: قىرىق قەۋەت ئىمارەتنىڭ كىرىپ - چىقىش ئېغىزىغا بىر يىغما كۆۋرۈك سېلىنسۇن. يۇقىرىقى ئۈچ تۈرلۈك شەرتىمنى ئورۇندىسىڭىز ئۆيلىنىشكە رازىمەن.

پادىشاھ بۇنى ئاڭلاپ كۆپتىن كۆپ خۇرسەن بوپتۇ ۋە:

— بالام، سەن بۇ شەرتلەرنى بۇرۇنراق دېسەڭ بولمامتى؟ — دەپتۇ.

شۇنىڭ بىلەن پادىشاھ قول ئاستىدىكى لاۋۇ لەشكەر، بەگ، دورغىلارغا بۇيرۇق چۈشۈرۈپ، ئالتە ئاي ئىچىدە ئىمارەتنى پۈتكۈزۈپتۇ، ئاندىن كېيىن شاھزادىنى تويلاپ، مەلىكە بىلەن ئىككىسىنى بۇ ئىمارەتكە ئورۇنلاشتۇرۇپتۇ.

كۈندىن كۈن ئۆتۈپ، ئايدىن ئاي ئۆتۈپ، بىر قانچە يىللار ئۆتۈپتۇ. شۇ شەھەردىكى بىر تۇل خوتۇننىڭ 18~20 ياشلارغا كىرگەن شەمىسى نىزامىدىن ئىسىملىك بىرلا ئوغلى بار ئىكەن. ئۇ بىر كۈنى ئوۋ ئوۋلاپ يۈرۈپ شاھزادە تۇرۇشلۇق ئىمارەتنىڭ قىرىقىنچى قەۋىتىگە قارا دېگەندەك بوپتۇ. ئۇ شۇنداق قارىسا، ھۆسن - جامالى تولۇن ئايدەك گۈزەل بىر ساھىبجامالنى كۆرۈپتۇ. ئۇنى كۆرۈش بىلەن قىزنىڭ چېھرىدىن يانغان چاقماقنىڭ زەررىدەك ئىشقى ئوتى ئوۋچى بالىنىڭ سىنە ساندۇقىدىن قارار تېپىپتۇ. ئوۋچى بالا ئاھ... دېگىنىچە ھوشىدىن كېتىپتۇ. ھوشىغا كېلىپ قارىسا

قىزنىڭ دىدارى كۆرۈنمەپتۇ، بالا ئامالسىزلىقتىن ئۆيگە قايتىپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ بالىنىڭ چىرايى كۈندىن - كۈنگە ساماندەك سارغىيىپ، غازاڭدەك پۇرلىشىپتۇ. بارا - بارا ئىككى قولىغا بىردىن تاش ئېلىپ، ئاھ دەردىم دەپ مەيدىسىگە ئۇرۇشقا باشلاپتۇ. بۇنى كۆرگەن ئانىسى بالىسىدىن ئەھۋالنى سورايتۇ. ئوۋچى يىگىت ئانىغا بۇنىڭدىن بىر نەچچە كۈن ئىلگىرى راۋاقتا كۆرگەنلىرىنى ۋە بىر قىزغا ئاشىق بولغانلىقىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ. ئانىسى:

— ۋاي بالام ئىش چاتاق بوپتۇ، — دەپتۇ.

ئوۋچى بالا ئانىنىڭ بۇ گېپىنى ئاڭلاپ دەرد - پىغان بىلەن قاتتىق يىغلاشقا باشلاپتۇ. بۇنى كۆرگەن موماي:

— مەن ئۆلۈپ كەتسەم مەيلى، يەيدىغىنىمنى يەپ، كىيىدىغانى كىيىپ بولدۇم. لېكىن سېنىڭ ئۆلۈپ كېتىشىڭگە چىدىمايمەن، — دەپتۇ. بالا تۇرۇپ:

— ئانا بۇنىڭ بىر ئامالى بارمىدۇ؟ — دەپ سورايتۇ. ئانىسى:

— ئامالى بار، لېكىن مەقسەتكە يەتسەك ھەر ئىككىمىز ئامان - ئېسەن قالىمىز. ئەگەر مەقسەتكە يېتەلمىسەك ھەر ئىككىمىز ئۆلۈپ تۈگەيمىز، — دەپتۇ. ئوۋچى بالا:

— ئۆز ئەجلىمىزدە ئۆلسەكمۇ، باشقا ئىش بىلەن ئۆلسەكمۇ ھامان ئۆلىمىز. بىر ئىلاجى قىلىڭ، — دېگەن تەلەپنى قويۇپتۇ. ئانىسى:

— ئوغلۇم بىر كۈن تەخىر قىلغىن، پادىشاھنىڭ ئوغلى شاھزادە بۇرۇق ئوۋغا كەتكىلى 39 كۈن بولدى. ئەتە چۈشتە قايتىپ كېلىدۇ. بىز شاھزادە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن ئىمارەتنىڭ قېشىغا بارىمىز، — دەپتۇ.

ئەتىسى ئوۋچىنىڭ ئانىسى قوينىغا بۇرغۇي سېلىپ، بىر ساندۇقنى ئېلىپ يىغما كۆۋرۈك قېشىغا كەپتۇ. بالىسىنى ساندۇقنىڭ ئىچىگە سېلىپ ئۈستىگە ئەسكى - تۈسكى نەرسىلەرنى تاشلاپ ساندۇقنى ياپقاندىن كېيىن چاق ئېگىرگەن قىياپەتتە ئولتۇرۇپتۇ. شۇ

كۈنى چۈشكە يېقىن شاھزادە بۇرۇق قايتىپ كېلىپ قارىسا، بىر موماي ئولتۇرغۇدەك. شاھزادە موماينى خۇددى چەۋەنداز ئوغلاق قاماللىغاندەك ئاتنىڭ ئۈستىگە ئاپتۇ - دە، بوغۇزغا شەمشەرنى سۈرمەكچى بولغاندا موماي قاقلاپ كۈلۈپ كېتىپتۇ. ئاندىن قاتتىق يىغلاپ كېتىپتۇ. شاھزادە ھەيران بولۇپ:

— ھەي قېرى، سەن بايا شەمشەرنى گېلىڭغا سۈرمەكچى بولغىنىمدا ئالدى بىلەن كۈلدۈڭ، ئاندىن يىغلىدىڭ، بۇنىڭ سەۋەبى نېمە؟ — دەپ سوراپتۇ. ئوۋچىنىڭ ئانىسى تۇرۇپ:

— ھەر قانداق ئادەم بىر كىمنى ئۆلتۈرسە بىرەر سەۋەب بىلەن ئۆلتۈرىدۇ، سەن گەپمۇ سورىماي ئۆلتۈرمەكچى بولدۇڭ، شۇڭا مەن سېنىڭ ئەخمەقلىقىڭغا كۈلدۈم. يىغلىشىمدىكى سەۋەب شۇكى، ئى شاھزادە، ساڭا دەيدىغان نۇرغۇن سۆزلىرىم بار ئىدى. شۇ سۆزلىرىمنى دېيەلمەي ئۆلۈپ كېتىدىغان بولدۇم دەپ يىغلىدىم، — دەپتۇ. شاھزادە:

— سېنىڭ ئېيتماقچى بولغان دەرت - پىغانىڭ نېمە؟ — دەپ سوراپتۇ. موماي:

— مەن ياشلىق ۋاقتىمدا سىزنىڭ ئانىڭىزنىڭ كېنىزىكى ئىدىم، سىز كىچىك ۋاقتىڭىزدا ئىنىڭىزغا بولۇپ ئاق سۈتۈمنى ئەمگۈزۈپ، ئالتۇن بۆشۈكىڭىزنى تەۋرىتىپ چوڭ قىلغانىدىم، قېرىغاندىن كېيىن مېنى ئوردىدىن قوغلاپ چىقاردى. يەي دېسەم يېگىلى، كىيەي دېسەم كىيىگىلى يوق، نامرات ۋە غۇربەتچىلىكتە قالدىم، ئاخىرى سىزنى مۇشۇ يەردە دەپ ئاڭلاپ، بىر نەچچە كۈن يول يۈرۈپ مىڭ تەستە سىزنى تاپتىم، سىزنىڭ خىزمىتىڭىزنى قىلىپ ئۆتسەم دېگەن ئۈمىد بىلەن سىزنى پاناھ تارتىپ كەلگەنىدىم. بىراق ھازىر مەن سىزنىڭ شەمشىرىڭىز ئالدىدا ئۆلۈمنى كۈتۈپ تۇرۇپتىمەن، — دەپ گېپىنى ئاخىرلاشتۇرۇپتۇ.

شاھزادە بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ مومايغا ئىچ ئاغرىتىپتۇ - دە:
— مېنىڭ دادام مۇشۇنداق ئادالەتسىزمدۇ؟ بىر ئادەمنى

ياشلىقىدا ئىشلىتىپ قېرىغاندا ھەيدىۋېتىپتۇ. بۇ قانداق گەپ؟ — دەپ ئىچىدە دادىسىغا ئېچىنىپتۇ. شاھزادە:

— ساندۇقتىكى نېمە؟ ساندۇقنى ئاچ! — دەپتۇ. موماي ساندۇقنى ئاچقاندىن كېيىن، ئەسكى - تۈسكى نەرسىلەرنىڭ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ ساندۇقنى ياپتۇرۇۋېتىپتۇ. يىغما كۆۋرۈكنى چۈشۈرۈپ موماينى ساندۇقلىرى بىلەن ئۆيگە ئېلىپ كىرىپتۇ.

ئوۋچىنىڭ ئانىسى شاھزادىنىڭ ئارقىسىدىن ھېلىقى قىرىق قەۋەتلىك راۋاقتا چىقىپتۇ. شاھزادە مەلىكىنىڭ قېشىغا كىرىپ ھېلىقى ئايالنى تونۇشتۇرۇپ، مەلىكىنىڭ خىزمىتىگە بېرىپتۇ.

مەلىكىمۇ ماقۇل كۆرۈپتۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە شاھزادە ئوۋنى ئىختىيار قىپتۇ - دە، سەپەرگە چىقىپتۇ. ئۆيدە مەلىكە بىلەن موماي قاپتۇ. بىر كۈنى موماي مەلىكىگە تاماق ئېتىپ يېسەك، دېگەن تەلەپنى قويۇپتۇ. مەلىكە ماقۇل بوپتۇ. ئۇلار تاماققا تەرەددۇد قىپتۇ. موماي:

— مەلىكەم مەن ئوچاققا ئوت ياقاي، — دەپتۇ - دە، ئوت يېقىپتۇ. لېكىن ئۆچۈپ قاپتۇ. موماي ئوننى پۈلىگەن بولۇپ، قولىدىكى بۇرغىنىنى پۈلىگەنكىن، يەل قويۇۋەتكەنگە ئوخشاش ئاۋاز چىقىپتۇ. ئوت يەنە كۆيمەپتۇ، موماي يەنە ھېلىقى ئىشنى تەكرارلاپتۇ. بۇنىڭ بىلەن بالدۇرقىدىنمۇ بەكرەك ئاۋاز چىقىپتۇ، بۇ ئىشنى ئۈچ قېتىم تەكرارلاپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان مەلىكە بەكمۇ خاپا بولۇپ موماينى كەتكۈزۈۋەتمەكچى بوپتۇ.

— ئەي مەلىكەم، — توۋا دېسەلە، — دەپ گېپىنى باشلاپتۇ موماي، — مەن ياش ۋاقتىمدا ناھايىتى گۈزەل بىر قىز ئىدىم، ئېرىم ئەركەك چىۋىنىدىنمۇ كۈنلەيتتى. لېكىن ئۆمرۈم بويى ئېرىمدىن باشقا ئادەمگە قارىمىغانلىقىم ئۈچۈن، قېرىغان ۋاقتىمدا مۇشۇنداق غوت - غوت كېسىلىگە قالدۇم، — دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان مەلىكە چۆچۈپ كېتىپ:

— ھەي ئانا نېمە دېدىڭىز؟ — دەپ سوراپتۇ. موماي:
 — غوت - غوت كېسىلىگە قالدۇم، — دەپتۇ بايقىق سۆزىنى

تەكرارلاپ. مەلىكە يەنە:

— ئانا، ياش ۋاقتىدا ئۆز ئېرىدىن باشقا ئادەمگە قارىمىغان ئايال كىشى قېرىغاندا غوت - غوت كېسىلىگە قالامدۇ؟ — دەپتۇ. موماي:
— ھەئە، شۇنداق بولىدۇ، — دەپتۇ.
— ئانا... بۇنىڭغا بىر ئىلاج قىلغىلى بولامدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ مەلىكە.

— ئامال قىلىپ بىرەر قېتىم بولسىمۇ باشقا بىر ئەر بىلەن ئۇچراشسىڭىز بۇ كېسەلدىن خالىي بولسىز، — دەپتۇ موماي.
— ئانا بىرسى بولسىمۇ سىزدىن، مېڭى بولسىمۇ سىزدىن، مەن مىڭ تىللا ئالتۇن بەرسەم سىز بىر ئىلاج قىلىسىڭىز، — دەپ قاتتىق يالۋۇرۇپتۇ مەلىكە.

— ئەمىسە قىزىم بىر سىر بار، بۇنى سىزگە دەيمەن. بۇ سىرنى شاهزادە بىلىپ قالسا مەنمۇ ئۆلمەن، سىزمۇ ئۆلىسىز، — دەپتۇ موماي.

— قەتئىي بىر كىمگە دەيمەيمەن، — دەپ قەسەم بېرىپتۇ مەلىكە. شۇنىڭ بىلەن بۇ قېرى دەللىلە ساندۇقتىن ئوغلنى چىقىرىپ قىزغا كۆرسىتىپتۇ، بۇ ئىككىسى مۇراد - مەقسەتلىرىگە يېتىپتۇ.
بىر نەچچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن، شاهزادە ئوۋدىن قايتىپ كەپتۇ. شۇ كۈنى دەم ئېلىپ ئەتىسى ئەتىگەندە قىرىقنچى راۋاققا چىقىپ ئەتراپىغا نەزەر سېلىپ قارىغۇدەك بولسا، چۆل تەرەپتىن بىر بوۋاي كېلىپ دەريانىڭ بويىغا گۈلخان سېلىپ چاي قاينىتىشقا باشلاپتۇ. چېيىنى ئىچىپ بولغاندىن كېيىن، يېنىدىن بىر قۇتا ئېلىپ ئۇنىڭ ئىچىدىن بىر مەلىكىنى چىقىرىپتۇ ۋە كۆڭۈل خۇشى قىلىپ بولغاندىن كېيىن يەنە قۇتنىڭ ئىچىگە سېلىپ قۇتنى يانچۇقىغا ساپتۇ - دە، بەھۇزۇر ئۇخلاشقا باشلاپتۇ.

بوۋاي ئۇخلىغاندىن كېيىن، بوۋاينىڭ يانچۇقىدىكى قۇتا سەكرەپ چىقىپتۇ ۋە قۇتنىڭ ئىچىدىكى مەلىكە ھازىر بولۇپ، ياقىسىدىن بىر يىڭنىنى سۇغۇرۇپ ئاپتۇ. يىڭنىنىڭ قۇلقىدىن بىر يىڭنىنى پەيدا

قىپتۇ - دە، يىگىت بىلەن ئىشقىۋازلىق قىلىشقىلى تۇرۇپتۇ. بىردەمدىن كېيىن يىگىتنى يەنە يىڭىننىڭ قۇلقىغا سېلىپ ياقىسىغا چوقۇپ، ئۆزى قۇتىنىڭ ئىچىگە كىرىپ بوۋاينىڭ يانچۇقىغا ئاۋۋالقىدەكلا جايلىشىپتۇ. شاھزادىنىڭ بايا گەتراپتا كۆرگەنلىرىدىن كۆڭلى بىر قىسىم بولۇپ قايىتىپ چۈشۈپتۇ ۋە خوتۇننىڭ قېشىغا كىرىپ مەلىكىگە:

— ھازىر مېھمان كېلىدۇ. ئۈچ كىشىلىك تاماق تەييارلا، — دەپ بۇيرۇپتۇ. ئاندىن ئۇخلاپ ياتقان بوۋاينىڭ قېشىغا بېرىپتۇ. بوۋاينى ئويغىتىپ، ئۆز ئۆيىگە تەكلىپ قىپتۇ.

تاماق پىشقاندىن كېيىن شاھزادە بوۋاينىڭ ئالدىغا ئۈچ قاچا تاماقنى قويۇپتۇ. بوۋاي:

— مەن بىر قاچىنى ئاران يەپ بولىمەن، — دەپتۇ. شاھزادە: — سىز يەپ بولالمىسىڭىز يانچۇقىڭىزدىكى قۇتىنىڭ ئىچىدىكى قىزنى ئېلىڭ، — دەپتۇ.

بوۋاي قۇتىدىكى قىزنى ئاپتۇ. شاھزادە ئىككى قاچا تاماقنى قىزنىڭ ئالدىغا ئىتتىرىپ قويۇپتۇ. قىز تۇرۇپ:

— مەن بىر قاچا تاماقنى ئاران يەپ بولىمەن، — دەپتۇ. — ياقىڭىزدىكى يىڭىننىڭ قۇلقىدىكى يىگىتنى ئېلىڭ، —

دەپتۇ شاھزادە. قىز يىگىتنى چىقىرىپتۇ، بوۋاي ھاڭ - تاڭ قاپتۇ. شاھزادە راۋاقتا تۇرۇپ كۆرگەنلىرىنى بوۋايغا دەپ بېرىپتۇ. غەزەپكە كەلگەن بوۋاي قىز بىلەن يىگىتنى ئۆلتۈرۈپتۇ. بۇ ئىش بىلەن شاھزادىنىڭ گۇمانىمۇ يېشىلىپتۇ ۋە بىر پەرمان بىلەن مەلىكىگە ساندۇقتىكى يىگىتنى چىقارغۇزۇپتۇ. شاھزادە يىگىتنى، مەلىكىنى ۋە ھېلىقى قېرى دەللىنى ئۆلتۈرۈپ دەرھال جەھەننەمگە يوللاپتۇ. «ئۆيىڭىزگە سولماڭ قېرى دەللىنى، كىرەردە، چىقاردا بۇزار پەللىنى». دېگەن ماقال شۇنىڭدىن قالغانىكەن. شۇنىڭدىن كېيىن شاھزادە ئۆز بېشىدىن ئۆتكەن ۋەقەلەرنى ھەم 18 ياشقىچە گەپ قىلماسلىقنىڭ سەۋەبلىرىنى يېزىپ دادىسى پادىشاھقا خەت ئەۋەتىپتۇ.

پادشاھ خەتنى كۆرۈپ خوتۇننى ئۆلتۈرۈپتۇ. پادشاھ نومۇسىز
 ئاياللارنىڭ دەردىدە پادشاھلىقنى تاشلاپ، دۇنيا - ئوقەتلىرىنى
 قېچىرغا يۈكلەپ شاھزادە بۇرۇقنىڭ قېشىغا بېرىپ ئەپۇ سورايتۇ.
 — سېنى ئۆلتۈرگىلى تاس قاپتىمەن. ھەقىقىي ئەھۋالنى
 ئۇققاندىن كېيىن ئاناڭنىمۇ ئۆلتۈردۈم، پادشاھلىقتىن ۋاز كەچتىم.
 ماڭ بالام، ئادەمزات ئايىغى يەتمەيدىغان مۇشۇ دەريانىڭ تۆۋەن تەرىپىدە
 ياشايلى، — دەپ بالىسىنى ئېلىپ يولغا چىقىپتۇ ۋە دېگەن
 قارارگاھىدا ماكانلىشىپتۇ.
 شۇنىڭدىن بۇيان ئاتا - بالا ئىككىسى خاتىرجەم ياشاپ تۇرمۇش
 ئۆتكۈزۈپتۇ.

ئېيتىپ بەرگۈچى: كېرىيە ناھىيىسىدىن ئابدۇرازاق ھەسەن
 رەتلىگۈچى: ئابدۇقادىر تۇرسۇن

ئوغۇل بالا چاققان

مۆھتەرەم جامائەتلىرىم، ئوغۇل بالا چاققان — كۆسەي قاشلىق
ۋاپادار دېگەن مانا مەن بولۇرمەن.

ھازىر ھېكايىنى باشلايمەن، گەپلەشسەڭلار ئېزىپ كېتىمەن،
جىم ئولتۇرۇپ ئاڭلىساڭلار قىزىپ كېتىمەن. قۇلىقىڭلار ئۇن
بولسۇن، چاينىشىڭلار قەنت بولسۇن، مەيداننى تىپتىنىچ باشقۇرۇشقا
مەسئۇل يولداشلار تەل بولسۇن.

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا، قېرى خوتۇننىڭ تىزى دولىسىدا،
ھەمىشمايلىكام ئەرگە تەگكەندە، تۆگىنىڭ قۇيرۇقى يەرگە تەگكەندە،
ئېشەك ئۆگزە تاتلىغاندا، خوراز جىرىم غاجلىغاندا، پايپاققا ناھال
قاققاندا، جاڭگالغا قۇلۇپ سالغاندا، تومۇچۇققا مەشرەپ بەرگەندە،
ئېغىلغا زەدىۋال تۇتقاندا مېنىڭ بېشىمدىن مۇنداق ئالامەتلەر
ئۆتكەندى:

مەن ئوغۇل بالا چاققان — كۆسەي قاشلىق ۋاپاداردا داچەن ①
دېگەن پاخال نەرخى، ئاق تەڭگە ② دېگەن سامان نەرخى، تىزا ③ دېگەن
پاخال نەرخى چاغلىرىم. پۇلنى جىمىرىپ چىقاي دەپ بازارغا چىقماقچى
بولدۇم. شەنبە كۈنلۈكتە تەڭ كېچە بىلەن ئېگىز بوز ھاڭگىغا مىنىپ
يولغا چىقتىم. يېتىۋالسا يۈگەننى كەينىگە چىڭ تارتىپ، يۈگۈرۈپ
توختىغىلى ئۈنمىسا ئالدىغا سۆرەپ، يەكشەنبە كۈنى ناماز پېشىن ۋاخ
بىلەن قاراقاشنىڭ بازىرىغا چىقتىم. بوز ھاڭگىنى دەڭگە باغلاپ قويۇپ
رەستىگە چىقتىم. قولۇمنى كەينىمگە تۇتۇپ، چوڭ نەزەر بىلەن
غادىيىپ كېتىۋاتسام دوقمۇشتىكى ناۋاينىڭ شاگىرتى:
— ياغدا پىشتى - ياغدا پىشتى، بىرنى يېسەڭ تىك تويىسەن،

ئىككىنى يېسەڭ شۇك تۇرسەن، — دەپ توۋلاۋەردى. ئوغۇل بالا چاققان — كۆسەي قاشلىق ۋاپادارنىڭ قورسقى بەك ئاچمىدىكى، پۈتلىرىم مەندىن بىخەۋەر ناۋايخانغا كىرىپ بولدى. ناۋاي ئۈستام ماڭا سالام بېرىپ، — كەلسە تۇغقىنىم كەلسە، بىر جىڭ گۆشنى ئوتتۇزغا سالدۇق، بىر چارەك پىيازنى ئۇششاق توغراپ توققۇزغا سالدۇق، تويغىچە يەۋەرسە، — دېدى ھەم ئالدىغا بىر لىگەندە لىق گۆشگىردە قويۇپ قويدى. بۇنىڭغا قاراپ دادامنىڭ تۇغقىنىمىكىن دەپتىمەن. ئوڭ قوۋزۇمغا ئىككىنى، چەپ قوۋزۇمغا ئىككىنى، تىلىمنىڭ ئۈستىگە ئىككىنى، ئاستىغا ئىككىنى تىقىپ، قىزىق بولسىمۇ چىداپ تۇرۇپ يەپتىمەن. ناۋاي ئۈستام ماڭا:

— تارتىنماي يەۋەرسە، — دېدى. بۇنى ئاڭلاپ ئانامنىڭ تۇغقىنىمىكىن دەپتىمەن.

— كېيىن يەنە كېلىپ يەي، — دەپ ناۋايخاندىن چىقتىم. قورسقىمنىڭ تويغىنىغا خۇشال بولۇپ «ناي - ناي» غا ناخشا ئوقۇپ كېتىۋاتسام، ناۋاينىڭ شاگىرتى كەينىمدىن كېلىپ قولۇمدىن كاپ تۇتتى، چېلىشامدىكىن دەپتىمەن. پەم بىلەن بېشىمغا كۆتۈرۈپ چۆرگىلىتىپ - چۆرگىلىتىپ، ئۆزۈم بۇرۇن يىقىلىپ، ئۇنى ئۈستۈمگە ساپتىمەن. ئورنىدىن قوپۇپ:

— سەلە يېگەن گۆشگىردىنىڭ پۇلى قېنى؟ — دېۋىدى، ھاڭ - تاڭ قاپتىمەن.

— ۋوي ئوكام، مەزەگە قويغان گۆشگىردىگە پۇل ئالامتىڭ؟ — دېسەم:

— ئەخمەقمۇ مەن، بازارغا كەلگەنلەرنى مېھمان قىلىدىغان؟ — دېدى.

— ۋاي ئوكام، پۇلدىن قۇتۇلالماي يۈرگىنىمگە نەچچە يىل بولغانتى، يانچۇقۇمدىن ئۆزۈڭ چاڭلاپ ئېلىۋالغىنا دەپ، قولۇمنى ئېگىز كۆتۈرۈپ تۇردۇم. يەتتە يانچۇقۇمنىڭ ئون يەتتە يېرىنى تېشىۋېتىپ ئاران يەتتە پۇل تېپىپتۇ. ئۇ ماڭا ئۆيدەك ئالىيىپ قاراپ:

— بۇ پۇل يەتمەيدۇ، — دېدى.
 — يەنە نەچچە پۇل كەم؟ — دېسەم:
 — ئوتتۇز ئۈچ پۇل، — دېدى.
 — ئۇ پۇلۇڭنى يېنىشىمدا بېرىپ كېتەي، خۇدا ئۆمۈر بەرسە
 سېنى يەنە بىر قېتىم كۆرۈپ كېتەي، — دەپ، ئۇنى مىڭ تەسلىكتە
 قايتۇرۇۋەتتىم.

شۇ كۈنلەردە كىيىۋالغان ئۆتۈكۈم قالتىس نوچى ئىدى.
 غىسلىدىغان ئاۋازى بازارنىڭ بۇ بېشىدىن ئۇ بېشىغا ئاڭلىناتتى.
 قانداقراق ئۆتۈككەن دەپ ھەيران قالماڭلار، بۇ ئۆتۈكنىڭ ساقىسى
 ئىككى غېرىچ، تاقىسى ئۈچ غېرىچ كېلەتتى، ئۆتۈككە توپا قونمىسۇن
 دەپ يولنىڭ قاتتىق يېرىدىن كېتىۋاتمەن. بىردەمدىن كېيىن
 پۇتلىرىم سىرتماققا كىرىپ قالغاندەك، قەدەم ئېلىشىم مۇشكۈللىشىپ
 كەتتى. كەينىمگە شۇنداق قارىسام ئۆتۈكۈمنىڭ قونجىدىن چىقىپ
 قالغان لاتا - پۇتلار قاسساپنىڭ جىڭ - قەنەلىرىنى، باققالنىڭ
 سېۋەتلىرىنى، ناۋايلىرىنىڭ سىخ - چوقاللىرىنى ئىلىۋېلىپ سۆرەپ
 كەپتۇ. بازاردا مۇشۇنداق ماڭغۇلۇق دەپ سۆرەپ تارتىپ كېتىۋەردىم.
 بىردەمدىن كېيىن قاسساپ، باققال، ناۋايلىرى بىرى قولۇمغا،
 بىرى دولامغا، بىرى پۇتۇمغا ئېسىلىپ مېنى مىڭ مۇشەققەتتە
 توختاتتى. ئاندىن سىخ - چوقال، جىڭ - سېۋەتلىرىنى پېتىر
 كۆمەچتىن قىل سۇغۇرغاندەك ئۆتۈكۈمنىڭ قونجىدىن چىقىپ قالغان
 لاتا - پۇتلىرىدىن ئاجرىتىپ ئېلىپ كېتىشتى. مەن ئوغۇل بالا
 چاققان — كۆسەي قاشلىق ۋاپادار پايتمىلىرىمنى تېرىپ تىقىپ، بىر
 قولۇمدا ئۆتۈكۈمنىڭ ساقىسىدىن يېرىپ تىقىپ، ئۆتۈكۈمنى ياماقچىغا
 يامىتىپ، بىر پېيىنى قىزىل، بىر پېيىنى قارا مايلىتىپ،
 تەۋەككۈلنى ئاللاغا قويۇپ، ئاق ناننى ئۈزۈم يەپ، زاغرا ناننى بالىلارغا
 قويۇپ، يېڭىلى ئۈنمىسا راۋاب بىلەن كاللىغا قويۇپ، قېتىق
 ئىچكەن موللامدەك غىپىلداپ مېڭىۋەردىم. مېڭىپ - مېڭىپ بىر
 خىراۋانلىققا چىقىپ قالدىم. غېرىبچىلىقتا بىردەم ئارام ئالاي دەپ

ساراغا كىرسەم، بىر لاتا قالپاق بېگىم ئاسمانغا قاراپ ئوڭدىسىغا بوسۇغىنى توسۇپ، توغرىسىغا يېتىۋاپتۇ.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم بېگىم، — دېدىم.

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام، نەدىن كەلدىڭ، ئوغلۇم؟ — دېدى.

— بىزنىڭ مەھەللىدىن.

— سېنىڭ مەھەللىڭ نەدە؟

— ئۆيىمىزنىڭ ئەتراپىدا.

— نېمە ئىش قىلاي دەپ كەلدىڭ؟

— ئۆزلىرىگە باشلىق بولاي دەپ كەلدىم.

— نېمە دېدىڭ؟ — دېدى ئۆيدەك چەكچىيىپ.

— ئۆزلىرىگە باخشى بولاي دەپ كەلدىم، — دەپ گېپىمنى

ئۆزگەرتىۋالدىم.

— باخشىلىقتىن خەۋىرىڭ بارمىدى، قانداقنى ئوينىيسەن، —

دەپ سورىدى. مەن:

— ئوينىغاندىكىن جىڭ ئالا بوزنى ئويناي، — دېدىم.

— ئەمىسە ئۆيدىكى قونداقتا بەش دانە قارچىغا قوندۇرۇلغۇق،

ئۆزۈڭ چاغلاق بىرنى ئېلىپ چىقىپ ئوينىغىن، — دېدى. مەن بەش

قارچىغىدىن بىرنى قولۇمغا قوندۇرۇپ، نەدە كەچ بولسا شۇ يەردە

قوندۇرۇپ، سوغۇققا راسا توڭدۇرۇپ «ئاي - ئاي - ئاي» غا ناخشا

توۋلاپ، مازارمۇ مازار، بازارمۇ بازار مېڭىۋەردىم. بىر جاڭگاللىقتا،

ئىگىسى يوق ئورمانلىقتا كېتىۋاتسام، ئۈنمىگەن چىغ تۈۋىدىن

تۈرەلمىگەن توشقان چىقتى، ياغاچچى ياسىغان بىر كاشكات پىچىقىم

بىلەن توشقانىنى ئاۋايلاپ بوغۇزلىدىم. قېنىنى قارچىغا بىر يۇتۇپلا

ئىچىپ تۈگەتتى. توشقانىنى تەتۈر ئېسىپ بىر كېچە - كۈندۈزدە ئاران

سويۇپ بولدۇم. مىسقالغا سېلىپ باقسام ئالتە پاتمان گۆش چىقىپتۇ،

يەتتە پاتمان چاۋىسى، بېگىم ھەر كۈنى ئون جىڭ ياغ يەيدۇ، ئۆيدە

بار يامىسى ①. قارچىغىنى قونداققا قوندۇرۇپ قويسام ئولتۇرالمىدى.

«قورسقى ئاچقان ئوخشايدۇ، نېمە يېگۈزسەم بولىدىكىن» دەپ ئويلىنىپ تەكچىگە قارىسام ئىككى ئاياقتا قېتىق تۇرىدۇ. قېتىقنى ئېلىپ كېلىپ ئالدىغا قويسام ئىچمىدى. «نان چىلاپ بەرسەم ئىچەمدىكىن» دەپ، قوشنىلاردىن خامان ۋاقتىدا بېرىشكە ئىككى ئارپا نېنى ئۆتتە ئالدىم. ئىككىگە توپماسمىكىن دەپ تۆتى ئالدىم. ناننى قېتىققا چىلاپ ئالدىغا قويسام يەنە يېمىدى، تارتىنىپ قالغان ئوخشايدۇ، ئۆزۈم يېگۈزۈپ قويماي دەپ قارچىغىنى ئىككى تىزىمغا قىسىپ ئولتۇرۇپ، ئاغزىنى يېرىپ ئولتۇرۇپ، بۈگۈنكى چاققان جۇۋانلار قوشۇقىنىڭ دەستىدە ياغلىق ئۈچەي قۇيغاندەك سىچىلىغىلى تۇرۇۋىدىم، بىر ئاياق قېتىق بىلەن ئىككى ئارپا نېنى تۈگىگەندە قارچىغا «غىق» قىلىپ بىرنى كېكىردى. «قورسقى تويدى، پۈت - قولىغا ماغدۇر پەيدا بولدى» دەپ ئويلاپ قونداققا قوندۇرۇپ قويسام يەنە ئولتۇرالمىدى. لاتا قالپاق بېگىم:

— ئوغۇل بالا چاققان! — دەپ مېنى چاقىردى.

— خۇش بېگىم، — دەپ ئۇنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ چىقتىم.

— قارچىغا قېنى؟ — سورىدى ئۇ.

— سېۋەتكە باستۇرۇپ قويدۇم.

— ھەي ئوغرى، سېۋەتكە باستۇرۇپ قويغىلى ئاناڭنىڭ قاردا

قالغان قۇشقىچىمىدى ئۇ؟

— يوقسۇ بېگىم، ئۆزلىرىنىڭ قارچىغىلىرى.

— يۈگۈرگىنە، قارچىغىنى ئېلىپ چىق، — دېدى. كىرسەم

قاچىغا قېتىقنى قۇسۇپ يېنىپتۇ، تۇمشۇقنى پاكىز سۈرتۈۋېتىپ،

پالاقلىتىپ - شالاقلىتىپ كۆتۈرۈپ چىقتىم.

— ھەي ئوغرى، ئاۋايلاپ ئېلىپ چىقساڭ بولمامدۇ؟ بىر قارچىغا

دېگەن نەچچە پۇل؟ مەدىكار دېگەننى، ئەستىغپىرۇللا...

— بېگىم، قورسىقىنىڭ توقلۇقىغا شوخلۇقى تۇتۇپ كېتىپ

باشقۇرماق تەس بولۇپ كېتىۋاتىدۇ بۇنى.

— ماڭا بەرگىنە، — دەپ قولىمدىن سىلكىپلا ئالدى.

ماڭا ئوبدان باھانە تېپىلدى:

— بۇنداق سىلكىسىلە قارچىغا تۈگۈل، ئادەممۇ ساق قالمايدۇ بېگىم. بۇرۇن قىرىق توققۇزى كەم ئەللىك قارچىغا كۆندۈرگەندىم، مۇشۇنى كۆندۈرسەم ساقمۇ ساق ئەللىك بولاتتى. قارچىغا دېگەن جېنى نازۇك جانىۋار، سىلكىشلىرىگە چىدىماي ئۆلۈپ قالىدىمكىن دەيمەن، — دېسەم، لاتا قالپاق بېگىم قارچىغىنىڭ ئۇيەر - بۇ يېرىگە قاراپ بېقىپ:

— ھەي ئوغرى، قېتىق ئىچكۈزدۈڭمۇ بۇنىڭغا؟ — دېدى.
— يوقسۇ بېگىم، قېتىق ئىچكۈزمدىم.
— ماڭغىنا ئوغرى، قېتىقنى ئېلىپ چىق، — دەپ ۋارقىردى.
«ئەمدىغۇ بالانىڭ چوڭ كاللىسىغا ئۇسسۇيدىغان بولدۇم» دەپ قورقتۇم. بوسۇغىدا پېلىشقاندەك، بېگىم بىلەن قېرىشقاندەك پالاقشىپ قويدۇم.

— ھەي ئوغرى، قېتىقنى تۆكتۈڭمۇ؟ — دەپ ۋارقىردى.
— يوقسۇ بېگىم، قېتىق قولۇمدا بار، ئاياقنى تاپالمايۋاتمەن.
— يىقىلىپ چۈشتۈڭمۇ - يا؟
— يىقىلىپ چۈشمىدىم. ئورنۇمدىن قوپالمايۋاتمەن، — دېدىم.
— چاققان ئالدىغا چىق، — دەپ ۋارقىردى. يۈگۈرگەنچە ئۇنىڭ ئالدىغا چىقتىم.

— بۇ قارچىغا ئۆلۈپ قاپتۇ، يىراققا تاشلىۋەت، — دېدى.
قارچىغىنى تاشلىۋېتىشكە پايلىماي كاللامغا تەلپەك قىلىپ كېيىپ، راۋابنىڭ تارسىنى بوم قىلىپ، بۇ يەرگە كەپقالغىنىمغا غوم قىلىپ، ياخشى غىزا تاپسام ئاغزىمغا كوم قىلىپ ئاپتاپلىققا چىقىپ ياتتىم. بىر چاغدا:

— ئوغۇل بالا چاققان، — دەپ قىچقاردى.
— خۇش بېگىم، — دەپ ئالدىغا يۈگۈرۈپ كىردىم.
— بىكار يۈرسەڭ بۇزۇلۇپ كېتسەن، خىزمىتىڭگە بىر مەدىكار قوشۇپ بېرەي، پاكار ئېشەكتىن بىرنى توقۇپ بېرەي، بىر لاچىنىم

بار كاسا كۆللەككە ① ئاپىرىپ كۆندۈرۈپ كەلگىن، — دەدى.
 — ئويدان، شۇنداق قىلاي بېگىم، — دەپ يولغا چىقتىم. خېلى
 ئۇزۇن ماڭغاندىن كېيىن يېنىمدىكى خىزمەتچىم:
 — ئوغۇل بالا چاققان، لاپىنى بىر نەرسىگە سالغىچ
 ماڭماملا، — دەدى. «بۇ لاپىن كەينىمىزدىن كېلىۋاتقان ئاۋۇ
 ئادەملەرنىڭ ئوخشايدۇ، يوشۇرۇپ ماڭسام بولغۇدەك» دەپ ئويلاپ،
 ئېشەكنىڭ بېلىدىن سەكرەپ چۈشتۈم، لاپىنى چاپاننىڭ يېتىگە
 سېلىپ، ئېشەكنىڭ ئۈستىگە ئارتىپ تۆپىسىگە مىنىپ
 ئولتۇرۇۋالدىم.

خىزمەتچىم ھەيران بولۇپ:

— ئاداش ئوغۇل بالا چاققان، لاپىنى ئاۋۇ سازلىقتىكى
 ئۆردەك، قاشقالدلىققا سالامدىكىن دەسەم، ئاستىلىرىغا سېلىپ
 ئولتۇردىلا. سىلە لاپىنى كۆندۈرۈشنى بىلمەيدىكەنلا، سىلە قايتىپ
 كەتسىلە، لاپىنى ئۈزۈم كۆندۈرۈپ چىقاي، — دېۋىدى، بۇ گەپ
 ماڭا خۇش ياقتى، ئېشەك بىلەن چالا ئۆلۈك بولۇپ قالغان لاپىنى
 ئۇنىڭغا بېرىپ، كەينىمگە ياندىم. بېگىمنىڭ تېخىچە كىشىگە
 كۆرسەتمىگەن مويىنا جۇۋىسىنى دۇلامغا غېرىبچە ئارتىپ،
 «ناي - ناي - ناي» غا ناخشا توۋلاپ، قەدەمنى كىچىك بېسىپ
 ئالدىرماي ماڭدىم. دىڭ قۇلاق ئالتاغىل دەپ بىر ئېتىم بار ئىدى.
 ئاسماندىن چۈشكەندەك ئالدىمغا پەيدا بولۇپ قالدى. يۈكلىرىمنى
 كۆتۈرۈشۈپ بەرگىلى كەپتۇ دەپ خۇشال بولدۇم. مويىنا جۇۋىنى دىڭ
 قۇلاق تاغلىنىڭ ئۈستىگە ئارتىپ، ئىككى بېشىدىن تۆشىنى چىڭ
 تارتىپ قويدۇم. دىڭ قۇلاق ئالتاغىل جۇۋا بىلەن تالىشىپ، چىشلەپ
 تارتىپ بەزى يېرىنى باشتەك، بەزى يېرىنى ياپىلاق تاشتەك، بەزى
 يېرىنى ئۈزۈپ تاشلاپ مېڭىۋەردى. مەن بىرىنمۇ قويماي تېرىپ
 يىغىپ، لاتا قالپاق بېگىمنىڭ ئېگەر - توقۇم قويدىغان ئۆيىگە تۆكۈپ
 قويدۇم. ئۇخلاپ ياتقان بېگىم مېنىڭ شەپەمنى ئاڭلاپ كۆزى

① قاراقاش ناھىيىسىنىڭ قاراساي يېزىسىغا بارسىدىغان يول بويىدىكى تەبىئىي كۆللەرنى كۆرسىتىدۇ.

ئېچىلىپ كەتتى.

— ئوبدان چاغدا كەپسەن ئوغلۇم، بەزگەك بولۇپ قالدىم، ۋاي سوغۇق، موينا جۇۋامنى ئۈستۈمگە يېپىپ قويغىنا، — دېدى.
 جۇۋىنىڭ پارچىلىرىنى پۇتى تەرەپتىن تىزىپ بېلىگە كەلگەندە بېگىم ئوڭ يان تەرىپىگە ئۆرۈلۈۋىدى، جۇۋا چۇۋۇلۇپ كەتتى. قايتىدىن كاللىسى تەرەپتىن تىزىپ بېلىگە قەدەر يېپىپ قويسام، سول يان تەرىپىگە يەنە بىر ئۆرۈلۈۋىدى، جۇۋا يەنە چۇۋۇلۇپ كەتتى. بېگىم:

— ۋاي سوغۇق، ھوي ئوغرى جۇۋىنى تېزىرەك ياپقىن! — دەپ ۋارقىردى.

— مىدىرلىماي ياتسىلا بېگىم، بولمىسا جۇۋا چۇۋۇلۇپ كېتىدۇ.

— چۇۋۇلۇپ كەتكىلى قاراسايلىقنىڭ كونا سېۋەتلىرىمىدى ئۇ؟
 — يوقسۇ بېگىم ئۆزلىرىنىڭ موينا جۇۋىسى.
 — ماڭغىنا ئوغرى، كۆزۈمدىن يوقال، — دەپ كۆزىنى ئالايتتى. قورقۇپ قېچىپ تاشقىرىقى دەرۋازىدىغۇ ھەرگىز توختىمىدىم، ئوتتۇرا ئىشىكتە يۆلىنىپ تۇرۇۋالدىم.

— نېمىشقا كەتمەي تۇرسەن؟

— كېسەللىرى ئېغىر كەن، ئۆلۈپ قالسىلا ئېڭەكلىرىنى تېڭىشقا لازىم بولارمەن، — دېدىم. ئۇنىڭ كېسىلى تۇيۇقسىز ئېغىرلىشىپ جان تالاشقىلى تۇردى. قاراپ تۇرسام ئەزرائىل مەندىنمۇ سورىماي ئۇنىڭ جېنىنى تېنىدىن يىپ سۇغۇرغاندەك سۇغىرىپ ئېلىپ كەتتى. كۆزۈمگە لىق ياش ئېلىپ قاپاقتىن سۇ ئۆكۈلگەندەك يىغلاپ كەتتىم: قاراپ تۇرساممەن، ئۆلۈپ كەتتىڭ سەن، ئۆلسەڭ سەن ئۆلدۈڭ، ماڭا نېمە غەم، ئايىغىڭىزغا بارسام بېشىڭىز قالدى بېگىم، بېشىڭىزغا بارسام ئايىغىڭىز قالدى بېگىم. خۇدا يارىتىپتۇ تاغ ئارىسىدا بۇ سايىنى، قاچانغىچە سىزنى يادلاپ ئىچەلمەي يۈرىمەن چاپىنى!؟ كىشىنىڭ شەھىرىدە غېرىبېچىلىققا تۇتۇلدۇم، سىزدەك گالۋاڭ بېگىمدىن خۇبمۇ

ئوبدان قۇتۇلدۇم، ئاچلىقتىن ئۆلدىمكىن دەپسەم ياتقان يېرىڭىزگە تەرەت قىلىپ يېتىپسىز بېگىم، توغلاپ ئۆلدىمكىن دەپسەم تەرلەپ كېتىپسىز بېگىم، ئاھ بېگىم، ۋالىي بېگىم، جان جىگەر قېرىندىشىم... دەپ مۇشۇ تەرىقىدە ئۇزۇنغىچە يىغلىدىم، ئاندىن مەن ئوغۇل بالا چاققان — كۆسەي قاشلىق ۋاپادار ئىمامى بولدۇم. قاناتلىق قارا جامائەتلەر مېھمان بولدى. بېگىمنىڭ قەبرىسى ئۈستىدە يۈكۈنۈپ ئولتۇرۇپ قولۇمنى ئېگىز كۆتۈرۈپ مۇنداق قىرائەت ئوقۇدۇم:

— ئاللاھۇمە بارىكالا، ياغ ئالدىم دەپ جىگەر بىلەن بۆرەك ئالار؛ ئاياقۇ قوشۇقۇ، قازانۇ تۇۋاق، ياۋا قاراساي ①، جىگدە قۇدۇق ②، تەتكۈل ③، بۇلاقا ④؛ ئاق ئۈزۈم، قىزىل ئۈزۈم، سەيۋە ھەم مۇناق؛ ئات - ئېشەك، قوي - ئۆچكە، كالا يۇ - توپاقا؛ ئۆرۈك - شاپتۇل، بىيە - ئەنجۈر، ئالما - ئانار، ياڭاقا... ئۇلۇغ پەرۋەردىگارىم، لاتا قالپاق بېگىمنىڭ ياتقان ئورنىنى دوزاخنىڭ تۈۋرۈكى يېنىدىن قىلغايىسەن، ئامىن ئاللاھۇ ئەكبەر.

ئېيتىپ بەرگۈچى: قاراقاش ناھىيە كۇيا يېزىسىدىن خۇدۇمبەردى ئاخۇن رەتلىگۈچى: مەمتىس قۇربان

تائامنامە

1

تارىخى بىر مىڭ، ماھى شەباننىڭ يىگىرمە ئالتىنسى، بىزلەرگە جىيى (ھۆججەت)، تىلخەت بەرگۈچى قاراڭغۇ تاغ ھۇجۇمچىلىرى غوجى مامۇت، غوجى غىپ - غىپ دۇرمىز. غوجى مامۇت، غوجى غىپ - غىپ ئىككى - ئۈچ كۈندە، ئۆيلىرىگىمۇ كېلەمدۇ؟ يېڭىلى نانلىرى يوق ئىككى - ئۈچ كۈن ئاشتىسىز يۈرگەنلىرىنى قوشنىلىرىمۇ بىلەمدۇ؟ يېتىشلىرى بورا بىلەن گىلەمدۇ. بۇ دەۋانى سوراڭ ئۈچۈن يۇرت كاتتىلىرىغا بىر پارچە نامە يازدىم. نامەنىڭ مەزمۇنى شۇدۇركى:

قازان ئىدارىسىگە بىر پارچە ئۇقتۇرۇش يېزىپ، تۇۋاق دەرۋازىسىنى ئېچىۋېتىپ، ئوماچلار چىقتى. ئەلەملىرىنى كۆتۈرۈپ سىقماق (يوبدان) چىقتى. بايزاق تارتىپ چۆپلەر چىقتى. مۇشتەكلىرىنى تۈگۈپ جىڭمولىك (غومبىرى - غوم) چىقتى. قالپىقىنى كىيىپ چۆچۈرە خېنىم چىقتى. ئارغامچىنى تارتىپ لەڭمەن چىقتى. تاشلار ئېتىپ كۈمۈلەك چىقتى. دەبدەبە بىلەن پادىشاھى پولۇ چىقتى، ھەممە - ھەممىسى ئاياغ كىيىملىرىنى كىيىشىپ داستىخان مەيدانىغا ھازىر بولۇشتى. قوشۇق ھاسىلىرىنى تايىنىشىپ، ھاپ - ھاپ بازىرىغا ھەيدىدى، قىزىل كېكىردەك كوچىسىدىن ئۆتكۈزۈپ، قورساق زىندانغا سېلىۋەتتى. قورساق زىندانىدىن بۇ ئىشنىڭ ناھەقلىقىغا تال مەھەممەت، جىگەر ئەخمەت، ئۈچەي يۈگۈمەچنىڭ شاھىتلىقى بىلەن كېچە - كۈندۈزدىن كېيىن، قورساق زىندانىدىن چىقىپ، سېسىق دەرگاھقا پالاندى.

2

تارىخى بىر مىڭ، ئېشىكى ئۈچيۈز، قۇيرۇقى تۆتىۈز، پىل - پىل يىلى، قارامۇچ ئېيىنىڭ ئەللىك ئىككىنچى بىزلەرگە، — جىيى بەرگۈچى چۈمبۈلسۇ سۇ كەنتلىك قاسقانپىرىكامنىڭ ئوغلى مانتا

روزاخۇندۇرمىز. شۇل ھەقتە جىيى بېرىمىزكى، چومبۇلسۇ كەنتىدىن قاتلىمىخاننىڭ قىزى مەنپەزىخاننى نىكاھلاپ ئالغان ئىدۇق، بۇ خوتۇن ئۆيگە بېرىپ، ھالۋىغا چىڭسەي، يومدانغا^① جىگدە، پولۇغا چامغۇر سېلىپ غىزا ئەتتى. ئاچچىقىمىدىن ئىنەك - جىنەكلىرىنى شاپىلاق بىلەن ئۇچۇرۇۋەتكەن ئەردىم، مەزكۇر خوتۇن مېنىڭدىن يامانلاپ بېرىپ، ئانىسى قاتلىمىخان بىلەن بىر بولۇشۇپ، ئۈستۈمدىن جىڭمولىك توپ بېشىغا ئەرز بەردى.

بۇ دەۋانى بىر تەرەپ قىلىشلىرى ئۈچۈن بىر پارچە ئەرزنامە يازدىم. نامەنىڭ مەزمۇنى شۇدۇركى: نىيىدىن نىياز ئاخۇن، كېرىيىدىن كېرەم ئاخۇن، چىرادىن چاۋار ئاخۇن، لوپتىن لېتىپ ئاخۇن، سامپۇلدىن ساۋۇت ئاخۇن، خوتەندىن خاتماخۇن، قاراقاشتىن قاسىم ئاخۇن، تەۋەككۈلدىن تۇراخۇنلارنى چاقىرىپ، يۇرت مۆتۈرلىرىنى يىغىپ دەۋانى سوريغانلىرىدا، بۇ دەۋا قاتلىمىخان، مەنپەزىخانلارنىڭ ئۆزلىرىگە يېنىپ كەتتى، ئۇلاردىن بىر پارچە جىيى ئېلىپ بەردى: كۈيۈغلۇمغا قىزىمنى بەرگەن ئىدىم. غىزانى ئوبدان ئېتىپ بېرەلمىگىنى ئۈچۈن يازغان ئەرزىم ئۈزۈمگە ياندى. كۈيۈغلۇمغا قىزىم ئەرزىمە كەتسۇن، ئەرزىمىسە سۆزىنى بېرىپ كەتسۇن. كېيىن كۈيۈغلۇمىنىڭ ئۈستىدە جىيى - پىيى، ھۆججەت - پۈججەت دېمەيدىغان بولدۇم، پارچە - پۇرات نەرسە يېمەس بولدۇم. قاچان يەپ سالسام، بىر كىمگە دېمەس بولدۇم، دەپ ھۆججەت بەرگۈچى: قاتلىمىخان، مەنپەزىخان.

ئېيتىپ بەرگۈچى: لوپ ناھىيە دول يېزا كاۋا تۈگمەن كەنتىدىن: مەتتۇرسۇن ئاخۇن رەتلىگۈچى: يۈسۈپ توختى

① يومدان: ئاريا - بۇغداي ئورنىدا ئېتىلىدىغان سۇيۇق ئاش

图书在版编目(CIP)数据

天下只有一个和田.卷1.中,神话、传说、故事/
阿布都拉·苏莱满编著. —乌鲁木齐:新疆大学出版社,
2006.5

ISBN 7-5631-2037-8

I. 天... II. 阿... III. ①和田地区—概况—维吾尔语(中国少数民族语言) ②民间文学—作品综合集—和田地区—维吾尔语(中国少数民族
IV. ① K924.52 ② I277

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2006) 第 033424 号

责任编辑:吐尔逊·阿不都拉

责任校对:克尤木·吐尔逊

封面设计:艾克拜尔·萨里

天下只有一个和田

—— 神话、传说、故事(选)

阿布都拉·苏莱满 编著

新疆大学出版社出版

(乌鲁木齐市胜利路14号 邮编:830046)

新华书店经销

乌鲁木齐市翼百丰印务有限责任公司印刷

开本:880×1230毫米 1/32 14.75印张 插页2

2006年5月第1版 2006年5月第1次印刷

印数:0001—3050册

ISBN 7-5631-2037-8

定价:28.80元